

ВСЕМИРНО БЯЛО БРАТСТВО

ВЕНЕЦЪТ НА ЖИВОТА

ЛЕКЦИИ И БЕСЕДИ ОТ УЧИТЕЛЯ
ИЗНЕСЕНИ ПРЕД СЕСТРИТЕ
(1917 - 1932)

БЕРЛИН 1997

Тази книга е отпечатана на правата на ръкопис за нуждите на Всемирното Бяло Братство. Нейната продажба, както и разпространението ѝ под каквото и да е вид извън Братството, са забранени.

Първите 17 лекции са отпечатани в други и непълни редакции под заглавието ВЕЛИКАТА МАЙКА, София 1994, както и в сборниците ИСКАЙТЕ СИЛА, ИМАЙТЕ ВЯРА и АЗ ВИ ИЗБРАХ, София 1994 и 1995, а деветата от тях е отпечатана в различна редакция и със значителни съкращения под заглавието ЛЕМУИЛ в сборника с неделни беседи ДЕЛАТА БОЖИИ, София 1942.

Второ допълнено издание 1997

©Всемирно Бяло Братство 1997

Препечатването и копирането на книгата или части от нея по фотохимичен, механичен или електростатичен път, или пък със средствата на звуко- и видеозаписа, а така също излъчването на всякакви откъси от текста по радиото или телевизията, е забранено.

Съдържание

ВЕНЕЦЪТ НА ЖИВОТА.....	4
ВОЛЯТА БОЖИЯ.....	14
ОПРАВДАНИЕ И СПАСЕНИЕ.....	20
КОЕТО БОГ Е СЪЧЕТАЛ.....	28
ПРОСТОТАТА.....	38
ПЪЛНЕНЕ И ПРАЗНЕНЕ.....	48
СЪХРАНЕНИЕ НА ДУШЕВНАТА ЕНЕРГИЯ.....	52
КОЙТО НАМИГВА.....	61
МАЛЪК РАЗБОР.....	75
ВСТЪПЛЕНИЕ В ЛЮБОВТА.....	86
ТОВА УЧЕНИЕ.....	96
ПРИЗОВАХА ИСУСА.....	110
ПОЯСНЕНИЯ ВЪРХУ ОКУЛТИЗМА, СПИРИТИЗМА, ТЕОСОФИЯТА, МИСТИЦИЗМА И ХРИСТИЯНСТВОТО.....	125
СИЛИТЕ В ПРИРОДАТА.....	137
ВЕЛИКАТА МАЙКА.....	151
ВЯРАТА.....	165
РАБОТЕТЕ С ЛЮБОВ!.....	180
ВЛИЯНИЕТО НА ХАРМОНИЯТА В ЖИВОТА.....	202
СВИДЕТЕЛСТВОТО НА ДУХА.....	222
ДА СЛЕЗЕ ХРИСТОС ДА ВИ ОБЯСНИ (АКТЬОРИ И РАБОТНИЦИ).....	242
ПРИЛОЖЕНИЕ.....	252
СЪБИРАНЕ И ИЗВАЖДАНЕ ЗАПАЛВАНЕ И ИЗГАСВАНЕ НА СВЕЩТА.....	274
БЕЗ НАУКА НЯМА СПОЛУКА.....	288
ОГЪВАНЕ И ПРЕЧУПВАНЕ.....	300
ИСТИНА И ЖИВОТ.....	312
ПРИНУЖДАВА НИ.....	328
ВЯРАТА КАТО ЗАКОН.....	343
ЕСТЕСТВЕНИ ПРАВИЛА.....	361
ДОБРОТО СЕМЕ.....	375
УЗРЯЛ ПЛОД.....	387
ПЪТИЩА НА МЪДРОСТТА.....	401
НОСИТЕЛИ НА НОВОТО.....	418
ЕДНА ЗАДАЧА.....	434
НЕПОКЛАТИМА КАНАРА.....	448

ВЕНЕЦЪТ НА ЖИВОТА

Блажен е изпитващият изкушение, защото като премине изпитът, той ще приеме Венеца на Живота, който Господ обеща на онези, които Го любят.

СЪБОРНО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЯКОВ: 1;12.

Ще ви се види малко странно, как може Господ да подложи някого на изпитание но това ще бъде странно само за онези, които не са изпитали трудности в живота си и не познават Закона на страданието. Същността на живота не е в неговите външни изяви. Например една жена може да е красива, млада, бяла, червена но тя ще загуби всички тези външни белези и един ден ще се питате къде е останала тази външна хубост, нейната красота, къде е останало нейното знание. Красотата, която тя някога е притежавала, ще се изгуби. И здравето, което човек притежава, един ден ще се загуби той може да го задържи десет, петнадесет, двадесет, петдесет, шестдесет години, но подир това ще го загуби. Отначало човек расте и учи, а после започва да губи придобитото, започва да забравя наученото, докато накрая всичко изчезне. Значи здраве, знание, богатство всичко това ще премине. Вашето богатство ще премине от приятели на приятели и ще изчезне ако имате къща, ще я задигнат, ще ви отнемат и другите блага, които притежавате. Искате да бъдете богати, искате да сте учени, но как? Както аз ви проповядвам: здраве, духовна чистота, красота на душата! Бъдете учени, но в Бога! Вашата душа да притежава всички добродетели и от това да станете богати, учени, красиви, да учите хората на добро, да им проповядвате Мир, а и в самите вас да има Мир, Любов, Правда, Мъдрост и Истина!

Яков е изпитал изкушение и казва: ***Блажен е изпитващият изкушение, защото, като премине изпитът, той ще приеме***

Венеца на Живота, който Господ обеща на онези, които Го любяат.

Това означава, че когато отправите кораба си на път, той ще се бори сред вълните на живота и ако не е здрав, ще се напълни с вода, ще потъне. А ако е здрав, колко-то и да са силни вълните, той ще устои на бурите. Вашият кораб, в който вие пътувате, не е здрав щом срещнете бури, изкушения и неприятности, увисвате надолу. Казвате: «Отиде корабът, потъна!» Защо питам потъна? Защото бяха тежки ударите на вашия неприятел. Трябва да си направите стабилен кораб!

Когато ученикът учи и постоянства в учението си, той ще придобие знание. Той трябва да изучава всичко, трябва да се учи добре. Когато вие учите, искате да получавате венци, награди. Животът ви се повтаря все по един и същ начин и ви омръзва. Какво е съдържанието на вашия живот и защо той ви омръзва? Сутрин ставате и започвате да закусвате; свършите закуската хайде обяд; свършите обяда хайде вечеря, хайде креват, печки, лампи. А на следващата сутрин пак същото. И това е един кръговрат, който всеки ден се повтаря както при някой кон, впрегнат на колело да върти помпата и вади вода за някоя градина. И той върти, върти, вади вода две, три, пет, десет години, докато най-после му одерат кожата и го заровят някъде. Това е спечелил той през тези години на живота си въртял е всеки ден колелото и най-после градинарят го захвърля.

Вие трябва първо да угаждате на Бога! Не ви говоря за онзи бог, за когото учените казват, че бил в пространството. Говоря ви за Живия Бог, Който е навсякъде, Който е и във вас и Който иска вашето добро. Светът е егоистичен, и ако мислите че той ще ви направи щастливи, лъжете се той ще ви впрегне в колелото да му носите вода и след като му свършите работата, след като заболее, той ще ви одере кожата. При такъв лош господар ще имате лош син, лош баща, лош учител.

При каквито и условия да се намирате, вие сте изправени да решавате трудни задачи. Ще се спра на въпроса за децата. Защо са децата? Знаете ли защо сте родили тези деца? Родили сте ги, за да ги възпитавате както трябва. А вие как ги възпитавате? Майката наставлява дъщеря си: «Ти трябва да се държиш гордо, защото си дъщеря на еди-кого си. Знаеш ли, че ти притежаваш наследство, имаш образование, можеш да свириш на пиано, пък си и хубавичка ти стоиш много по-високо от другите. Затова дръж се на положение!» И бащата дава съвети на сина си: «Ти, синко, знаеш ли, че аз не съм като еди-

кого си. Ти ще наследиш хубаво богатство, а той е един простак. Ти трябва да се държиш на положение, да не се унижаваш, а да си знаеш цената.» Бащата надъхва сина си с гордост и високомерие учи го да бъде жесток към слабите; майката пък внушава на дъщеря си надменност и кокетство. И всичката тази поквара идва от самите родители, те дават зародиша на злите семена на гордостта, на съмнението и на всяко друго зло. И казва Давид в своя псалом: ***Отчуждиха се от Тебе, Господи, още от утробата на майка си и забравиха Твоя Закон***¹.

Момите сега се гордеят с външната си красота, която поддържат с изкуствени средства. Те приличат на една мома, която се сгодила за един момък, а годеникът ѝ отишъл с един свой приятел да я изпита. Като ги поздравила за добре дошли, тя взела таблата да ги почерпи, но годеникът рекъл да я препъне, за да види дали тя ще се разгневи; подложил крака си, тя се препънала, паднала и всичко, което носела на таблата, се разпиляло, но момата веднага станала и без да каже нито дума, без да се разгневи, отишла в избата и там изляла яда си. Момъкът си рекъл: «Бре, колко добра мома не се разгневи! И колко умна не се разсърди, нито се ядоса, а спокойно понесе всичко!» И много му се харесала, та се оженил за нея. Но като се оженили, невестата започнала да му се кара и да му вика при най-малък повод. А съпругът ѝ си спомнил колко добра и кротка била тя като мома, как изтърпяла прежеждието. А тя му казала: «Е да, търпях зер! Да беше дошъл долу в избата, та да видиш как си изпати масата като я хванах със зъби, че чак я счупих от яд!»

Вие също отвън сте много добри, но ако някой влезе във вашата изба, ще му строшите костите. И съвременните християни са като тази мома отвън са много добри и прощават, но да ги видите какво правят вътре в избата! И вие тук всеки ден си чешете езиците с недобри приказки защо станало това, защо станало онова. Казвате: «Този живот е безсмислен.» Аз казвам: Не сте изпитали Учението, което ви проповядвам.

Хората постоянно поставят Господ на изпитание, непрестанно Го дразнят, но Той се държи много добре с тях. Ще кажете, че Той може да се държи, защото е силен. Да, може, защото знае как да ви цери

---

¹58. Псалом; 4.

като онази ленива дъщеря, която не похващала нищо, а само заповядвала "дай, мамо, това дай, мамо, онова" и накарая от леност се разболяла, легнала и накарала майка си да повика лекар. Лекарят дошъл, разбрал от какво е болна и ѝ предписал разходки и гимнастика. А нея я мързело да прави това, та като лежала на кревата, позавъртвала само двата си палеца, за да ги пораздвижи. Когато лекарят отново дошъл и я заварил при същото положение, попитал я дали е правила гимнастика. Тя му казала, че е правила и му показала как. Лекарят разбрал, че момата е болна от мързел и ѝ казал, че ако не изпълни неговите предписания, няма да оздравее.

Така и християните се подвизават с двата си пръста. Господ не иска такова подвизаване, а иска жива гимнастика на ръцете и краката, за да оздравеете. Господ иска да се раздвижите и оздравеете, иска добри дела. Защо сте болни? Защото сте лениви схванати сте в краката, в ръцете, в ума, в очите, в устата и знаете само да искате от Господа: «Дай ми, Господи, това, дай ми онова!» Искате Господ да ви слугува да, но тогава вашите ръце и крака ще се схванат. Защо ви болят нозете?

Нямате Добродетел. Защо ви болят ръцете? Правдата ви липсва. Ръцете са ви дадени, за да ги движите в добри дела. Не вършите добрини ще страдате! Защо ви болят ушите? Липсва ви Мъдростта. Защо ви болят очите? Нямате Виделина. Ако устата ви боли нямате Любов; ако ви болят зъбите също; ако ви боли главата нарушили сте Истината, няма я във вас. С тези органи трябва да вършите добро за Господа, а вие вършите противното когато Господ им дава здраве, тях ги мързи да ви служат. Щом спрат да вършат добрини, разболяват се и викате лекар. И лекарят им предписва гимнастика. На една майка, която я мързи да върши добрини за Господа, Господ ще ѝ даде мързелива дъщеря, на която да шета и да изпълнява заповедите. А когато една мома е ленива за Господа, Господ ѝ дава един мъж, комуто да стои диван чапраз и да му угажда във всичко. Когато Господ види, че бащата е мързелив и не върши добрини, Той му дава син-разсипник, да му разпилява парите по карти и блудства. Така Господ цери болните от мързел.

Мъжът не се разбира с жена си, двамата не могат да се търпят един друг. Не бива по такъв начин хората да се измъчват, а трябва да живеят задружно и да си помагат. Ако вие работите задружно, ще помогнете на много хора, ще ги избавите от много беди. Така е и в Духовния свят

трябва да си помагате един на друг. Ако ти помагаш на близките си, по-добре ще вървиш по Пътя. Личността трябва да отстъпи пред общността как по-рано хората са живели заедно! Когато някой има нива за жънене, свиква *меджия*² идват и пожънват нивата. Също така правят по гроздобер; същото и за ронене на царевица съберат се на седянка и утروشат царевицата. За каквато и да е работа ще се съберат и ще я свършат заедно. И вие така правете! Има някой някаква беда съберете се две-три сестри, помогнете си и Господ ще ви помогне. Ако не може само с двама или трима, съберете се четири, пет и по такъв начин ще се облекчите без разлика кой какъв е. Живейте всички заедно, в едно!

Яков казва: ***Блажен е изпитващият изкушение; той ще бъде спасен и ще получи Венеца на Живота.*** И вие също така, не искайте венеца на суетата, а Венеца на Безсмъртието, в което няма страдание, няма изкушение, няма болест, а има живот, пълен с добрини. Този живот е като едно растение щом почне да расте, изменя се. А се изменя и почвата. Всяко растение изисква различна почва. Вие не сте еднакви инструменти, не сте еднакви струни, затова ще се настройвате по такъв начин, че да можете да работите заедно да се получи прекрасна хармония. И когато започнете да свирите, който ви чуе, да му е драго! Когато започнете да свирите, ще научите този закон ще настройвате сърцата си, умовете си, волята си и така ще свирите чудесно.

Когато Небето говори във вас, вие не можете го възприемете. Защо? С устата си можете да приемате добрата храна и да я отличавате от лошата. Какво става с вас? Господ казва: ***Вие сте турили в ума си лоши мисли, в сърцето си лоши желания и лоши думи излизат от устата ви***³. И ще се спре устата ви пред лошите думи. Ако вие вземете помия и напръскате брата си, какво ще стане? Това добро ли е? Ще ви похвали ли вашата майка? Това не е по християнски да опръскаш брат си не е хубаво! «Ама ще кажеш човек може да съди.» Аз пък казвам: Иди при брат си и се примири с него, иди при него и му кажи: «Братко, извини ме!» Ако не те извини, иди втори път с някого и

---

²Меджия (тур. диал. месі) форма на доброволен колективен труд, подобна на седянката.

³Сравни 28. ПСАЛОМ; 3, 50. ПСАЛОМ; 16-21, ЙЕРЕМИЯ: 9; 8.

кажи: «Сестро, извини ме!» Ако пак не ще, иди тогава с църквата. Ако и този път не ще, нека той бъде за теб като езичник и митар. Иди и му кажи Истината и ако е сбъркал, поправи го! Ако раната му е гангрения, покажи му я и го изцери; ако е болен, кажи му как да се излекува.

Аз виждам, че светът е болен. Навсякъде болни жени крещат, сърдят се на мъжете си, искат да се развеждат. Болни мъже пък търсят разни удоволствия, несъвместими с Божия Закон, искат невъзможни неща и изоставят жените си. Виждам болни умове, болни сърца, болни души... Разбира се че как ще могат те да живеят заедно!

Веднаж пътувах с влак гледам един господин наметнат с пелерина; друг един пък си върви свободно, тананика си и размахва свободно ръце, без да иска да стори някому зло. Изведнаж този с пелерината започва да вика: «Сляп ли си, че се блъскаш в мен, не виждаш ли че имам болна ръка?» И действително, дясната му ръка беше превързана явно, че го е боляла, но другият не е знаел това. Въпреки туй, той продължава да вика и да упреква другия, че му е причинил болка...

Вие трябва да се държите поне на петнадесет сантиметра разстояние от всеки човек, защото има болни хора. Това е един важен закон, който вие не спазвате. Жената се стреми да бъде близо до мъжа си и не го оставя да се отдели от нея нито за миг, а на него това му омръзва и той започва да ходи в кръчмата и да пие, защото го боли душата. Понеже не спазвате Закона за разстоянието и постоянно се допирате до болната душа на мъжа си, той започва да бяга от вас.

Казва се в Писанието, че Бог направил жената от реброто на мъжа а знаете ли какво значи ребро? Буквата Р означава работа, която първоначално е трябвало да донесе благото в света, но после жената е размирила света и Господ я е наказал. Бог е направил жената от реброто на мъжа направил я от реброто на Мъдростта, за да бъде разумна, да свърже света, да му предаде една сладост, всички да намират утеха в нея. А сега жената ражда неразумни деца отрасте ги и те започнат да хулят баща си. А бащата пък казва, че синът е пияница или крадец и че не прилича на него. От глупави родители се раждат глупави деца, от неразумна майка син-вагабонтин. Това е закон. Ако синът ви умре, значи че вие сте измърсени измърсили сте Божия Закон и плащате за това. Днес аз ви казвам една истина и ако ме послушате, добре ще направите, а ако не ме послушате, сами ще видите, ще си

научите урока. Накрая господарят ще ви накара да му носите вода с колелото и като си научите урока, ще ви одере. Аз не бих желал това. Затова Бог се обръща към Своите дъщери.

Който страда, той е в котела. Сега сте добри, защото като ври в котела, човек е добър. Душата, която е прекарала големи страдания, се пречиства. Вие всички сте страдали, защото у вас няма Чистота, а Чистотата е необходима за щастието в живота. Като сте чисти на добре върви. А вие ставате сутрин и всичко ви върви наопаки. Защо? Няма Чистота. Затова вземете пример от онази мома Бог дава здраве на човека, а него го мързи да работи; и тогава Бог му дава страдания, дава му мъка. Когато приеме мъката и се научи на страдания, като се примири с тях, тогава Бог казва: «Той се научи да страда отнемете му страданията и му дайте да работи!» А вие, като сте на работа, какво работите за Господа? Ще кажете, че Господ е добър добър е Господ, но Той ще ви пише бележки. Имате двойка, тройка, четворка, петица, шестица, десетица на всичко положителни бележки: за лицемерие шестица; за лъжа петица; за гняв седмица, за невъздържание пет и половина. Без изпити не може да минете, а както е тръгнало, вашите бележки ще бъдат слаби.

Аз искам да се научите да се развивате самостоятелно. Трябва да се молите и да си поставите въпроса: «За какво трябва да се моля.» Трябва да се молите да имате търпение. И като продължавате да се молите, постепенно ще напредвате. Когато детето нещо си научи, отива при майка си и го иска от нея. Научи си да поиска ябълки, орехи и други неща. Поиска ябълки майка му дай ябълки. Поиска орехи дай му и орехи. Поиска и сладко, но майка му ще каже: «Не бива всичко наведнаж, чедо, другото утре.» И то помни обещанието, че утре пак ще получи. И вие трябва да си поставите такава задача като си научите нещо, идите, искайте и Господ ще ви даде всичко, което ви е необходимо.

Казано е да бъдете добри. Но да си добър, туй не значи да си като овца Господ не иска овце, а добри и разумни хора. Добри хора са ония, които не се кисват кисваш ли се, не си добър. Вие трябва да имате добра почва и да очистите от нея ония вещества, които кисват човека. Вашата почва е гнила, затова Господ казва, че семето, което е паднало в тръните е било задушено от тях и не е прорасло, а друго пад-

нало на камък и слънцето го напекло, та изсъхнало понеже в камъка не можало да пунсе корен, затова не прорасло⁴. Не се самозалъгвайте! Ако сега не си създадете почва, никога няма да я създадете. Не отлагайте! Не отлагайте доброто! Една добра мисъл ще привлече всички добри мисли, които ще помогнат да се свърши доброто дело.

Понякога вие се чувствате охладнели към някого или пък не ви се иска да отидете някъде. Знаете ли защо става това? Защото там има миризма, воня, затова не ви се отива; почвата там е гнила, заклали са някоя овца и тя се е вмирисала. Разбира се, че ще се вмирише, след като са я заклали. Хвърлете овцата, изчистете си почвата и къщата и миризмата ще изчезне! Това е Законът на Истината. Когато във водата се съберат нечистотии, изолират резервоара, пречистят водата, като я прецедят и пресекат, след което наново я пускат да тече по водопровода. Инак, ако не изчистят тези нечистотии, които там са се набрали, вие ще ги изпие и ще се разболее. А хората, като направят грях, те го затворят, скрият го и той завони. Не, ти отвори стаята и кажи: «Заклах овца или говедо, сгреших, ето хвърлих ги!» Заплатете на този, от когото сте ги взели и така грехът ще бъде изхвърлен и няма да вони!

И в нашия живот има бунища. Нищо, че злото идва то нека си идва, но вие не трябва да го приемате, да не ставате с него едно и да не влизате в грях като блудния син. Аз не каз-вам, че около вас няма да обикалят някои гарги или орли, за да ви оцапат гнездото. Отвън те може да го изцапат, но от-вътре то трябва да е чисто, да е свято. Вие всеки ден чистите физическата си къща веднаж в годината не стига. Така и духовно ще се чистите всеки ден да, всеки ден трябва да се чистите! Ще ви идват на гости приятели, не допускате те да ви дотягат! Господ не ще такива хора. Някой казва: «Ама аз не мога да се превия!» Ще се превиеш, ще се превиеш! Ако си греда или камък, няма да се превиеш, но ако си човек, ще се превиеш. А какво значи да се превиеш? Това значи да имаш към другите такова отношение, каквото имаш към себе си. Разгневен си не отивай никъде, седи си у дома! Натоварен си не отивай никъде да си стовариш товара, защото това не е по Божия Закон. Такъв живот не е добър. Ще кажете, че и религиозните хора оставят товара си мъже, жени, поети, писатели,

---

⁴ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 13; 4-8.

учители, всички се разговарват взаимно. Пророците са ходили в гората, за да си разтоварят товара.

Ако една нива не бъде пожъната, тя сама никога няма да се пожъне през тази година ще роди малко, през другата ще роди още по-малко и накарая ще престане да ражда жито. По-добре да имаме малка нива, но пожъната, отколкото голяма непожъната, защото малкото добро, когато се отглежда, се умножава. Така е и при душата Господ внесе в душата ти плод, а ти го изнасяш през някоя дупка, за да храниш мишки. Дупките трябва да се затуловат! С игла душата не се шие! Някои закърпват сърцето си, ума си това не е хубаво! Вие трябва да се научите да разбирате добре, когато Господ ви дава нещо трябва добре да го слушате и да разбирате какво Той иска от вас. Трябва да Го слушате, когато искате от него най-същественото за живота си. Ако у вас има някакво раздвояване това не е нито Божия Мисъл, нито Божие Желание. Ако се молите да ви се дадат неща, които не са ви необходими, ще ви послуша ли Господ? Няма да ви послуша, защото не сте си научили определения за днес урок. «Ама Господ ще ни прости!» Той ще ви прости, но ученикът трябва да си учи уроците. Учителят си има определена програма: първият час история, вторият час четене, третият час смятане, петият пеене и шестият гимнастика. «Ама у нас в къщи друго се учи!» Тогава стой си в къщи, не ходи на училище! Детето все иска да суче от майка си, но щом тя види, че то има зъби отбива го. Някое дете пък иска да му се сдъвче храната ще му се сдъвква храната една, две, три, четири, пет години, но да му се сдъвква двадесет години, това не може! Кокоската и тя, като ѝ пораснат пиленцата, почва да ги покльвва сами да си търсят храна. Така и Господ иска да ни научи да се храним сами и да си подбираме добра храна.

Ето какво иска от нас Господ: Не се гневи това е безумие! Всякога изнасяй Правдата Божия пред хората! Злоупотребявате ли с Правдата ще ви болят ръцете; злоупотребявате ли с Добротелта ще ви болят краката; злоупотребявате ли с Любовта ще ви боли устата, ще ви болят зъбите; злоупотребявате ли с Истината ще ви боли главата. Ако не раждате добри мисли ще оглупеете; ако не сте мъдри ще ви болят ушите. Понеже не живеете в съгласие с Божия Закон, винаги ще сте болни, неразположени. Затова сега ще отидете при Господа и ще

кажете: «Господи, аз искам да се науча на търпение, дай ми Твоята Сила, за да мога да понасям всяко изпитание, което ми предстои да го понасям с готовност! Искам да бъда смирен!»

Да речем, имате някой лош навик; когато се усетите, че изпадате под неговото въздействие, започните да броите: ед-но, две, три, четири до тридесет, четиридесет, петдесет... Ще видите как, докато изброите, ще ви мине ще се освободите от въздействието му. Като броите, ще си казвате: «Ето как днес изтърпях малко не се разгневих, не излъгах, не одумах!» Така и на следващия, и на по-следващия ден. Ще видите как проявите на вашия лош навик, на вашия порок, с всеки изминат ден ще намаляват, докато той съвсем изчезне. «Ако не мога да говоря добро за хората, днес ще си поставя за задача да говоря добро!» Днес говорите добро за някого, утре ще направите някому добро, на следващия ден ще го избавите от зло, и така, с всеки изминат ден доброто ще се увеличава във вас.

Една жена, която има хиляда добри думи, ще бъде добра жена за държавата, за обществото тя ще бъде добра майка, ще има добри синове и умни дъщери и тази държава ще процъфти. Желая ви да имате добри мисли и добри дела, желая ви добре да гледате! И не се безпокойте когато детето почне да се учи да ходи, не се бои от това, че пада. Вие ще падате, ще се изправяте, но не се бойте ще се научите! У всички вас се явява желанието да вършите добро. Апостол Павел казва, че праведният пада седем пъти⁵. Ще имате големи спънки в живота си, но ще придобиете нови опитности и нов начин на живот.

Амин!

Лекция от Учителя,

държана на 15 февруари 1917 година, четвъртък.

---

⁵Сравни ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 18; 21.

ВОЛЯТА БОЖИЯ

Знанието в света има сила, само когато се прилага. Мнозина от вас не го прилагате, а при това всички искате да носите хубави дрехи и да ядете хубави гостби, без да знаете как се придобиват и приготвяват. Всеки, обаче, трябва да знае как да снове, да тъче и т. н.

Някой ден сте весели това е един вид тор; скръбта това е друг вид тор. Някой има добро настроение; ще мине половин час и настроението му ще се измени. Знаете ли защо става това? У всекиго, който влезе в духовния живот, ще се събудят всички лоши качества от миналия му живот, които дотогава са били спящи, и сега, когато е дошло Божественото Благословение, те са поникнали. Трябва да изхвърляте плевелите от вашата градина! Някои казват, че били подобри преди да влязат в духовния живот. Деветдесет и четири процента от вашата любов е фурда⁶, а само другите шест са любов. Изхвърлете фурдата изхвърлете тора на нивата! Да остане във вас само хубавото шестте процента. Ще речете, че пак ви дялам за нещо, но това не е дялане. Вие още не сте видели дялане. Скулпторът трябва дълго да чука и дяла по една статуя, докато тя стане хубава и изящна.

Искам от всички вас да сте готови да изпълните Волята Божия. Допуснете, че сте в първите времена на християнството колко от вас са готови да претърпят гоненията и изпитанията? Вие имате малки изпитания в дома си с мъжа си, с децата си, но те са нищо. Важното е да изпълните Волята Божия. А вие какво правите? Ако Божията Воля е в съгласие с вашата воля, вие сте готови да я изпълните, но обратното не правите. Новото учение не иска да ви направи, калугери или

---

⁶Фурда (тур. furda от перс.) обрезаки, отпадъци, негодни за употреба остатъци от нещо.

калугерици. То иска здрави хора, които да могат да носят несгодите на живота. И които от вас разбират този закон, това учение, ще са готови да си помагат едни на друг. Всяка от вас си има по един трън в плътта. Павел също имаше трън, за който се помоли на Бога да му го извади. Но той не каза къде му е тръна и Бог му рече: **Стига ти Моята Благодат**⁷. Та и вие трябва да кажете на Бога къде ви е тръна, за да го извади.

Не трябва да бъдете всички еднакви в стремежите си. Ако всички тъкат все платна, ще се яви голяма конкуренция. Вие всички искате да бъдете добри. Какво значи да бъдем добри? Каквото изработим, да бъде изработено добре готвим ли, тъчем ли, шием ли, да бъде както трябва. Това значи да сме добри. А вие искате да сте като една статуя върху пиедестал и всеки да казва "колко е хубава" всички да ви се учудват. Не искам да сте като онзи англичанин, който взел да бяга от своя автомат, на който искал да даде душа. Христовото учение не е автоматично учение то е учение за душата. При това учение ще се повдигнат много съмнения във вашия ум и вие напразно ще твърдите, че нямате съмнения колко съмнения се явяват у една новоомъжена мома относно нейния мъж! Това е защото тя няма вяра в него. По същия закон вие тръгвате в Духовния Път и си казвате: «Дали ще го завърша?» Съмнението показва, че субектът, който се съмнява, не е самостоятелен в работата си. Ако един човек е лош, или подозрителен, той има съответна форма, а всички форми вървят след човека.

Всички се обръщат към Небето, всеки иска нещо от Господа. А какви жертви вие сте направили за Господа, какво сте дали за Него? Вие все казвате, че Бог не ви е дал това или онова. А вие какво сте Му дали? От това брашно, което вие сте дали на Господа, може ли да направите пита? Трябва да разсъждавате добре. Вие приказвате за любов, но само Любовта, която дава на човешкия дух сила и ум да понася страданията, е Божествена Любов. За да я имате, трябва да замените вашата любов с Божествената. Ако вие ме слушате, ще ви кажа от къде може да вземете тази Любов. Като ви обидят, вие се огорчавате. Това показва, че вашата любов отпада, значи че тя има граници, значи че тя не е Любов. Павел казва: **Любовта никога не отпада**⁸. Преди да падне орехът, от него нещо окапва това не е

---

⁷Второ послание към коринтяните: 12; 7.

⁸Първо послание към коринтяните, 13; 8.

орехът, то е неговата черупка. Някой казва, че любовта му отпаднала, но това са само черупки, опаковки на Божествената Любов. От вас трябва да отпаднат всички черупки и да остане Божествената Ядка, която е Любов, и в която има такава сила, че когато я призовавате, всичко да се стопява в нея.

По вашите лица чета, че вие сте хора, които се тревожат. Бих ви турил бележка единица, двойка, тройка, повече не мога. Казвате: «Аз много се моля.» Това значи, че много ядете. Молитва и служене са две отделни неща. Всеки ден казвате: «Да бъде Волята Божия!» Мъжът каже: «Да бъде Волята Божия», а жената каже: «Не, моята воля да бъде!» Така прави и мъжът, така правят и децата и работата им не върви. Вие сте отворили голяма фирма за търговия и казвате: «Ние продаваме на едро.» Но един ден фалирате и си кажете, че това не е за вас.

Три пъти мислете, един път приказвайте! Вие всички сте наставници и учители, казвате: «Тъй трябва да постъпи г-н Дънов!» Кажете ми какво да направя и аз ще го направя точно, както кажете, но и аз ще ви кажа какво пък вие трябва да направите и тогава трябва да го изпълните. Ако не вървите добре, ще станете по-нервни, ще станете подозрителни, няма да можете да спите и най-после ще искате да скриете това от хората и ще си турите маска. А моето учение ще даде една приятна окраска на вашата душа, ще сте спокойни и радостни, няма да имате нужда от маски. Някои от вас са по на тридесет години, други на четиридесет, а трябва да учите най-много сто и двадесет години. Значи имате още много да учите. Господ пита колко от вас са готови да изпълнят Волята Божия? Три пъти на ден взимате от мен, а какво вие ще свършите за мен? Казва Христос: ***Не само от хляб човек живее, а от всяко Слово, което излиза от Бога***⁹. Ще кажете какво искате да направя за вас. «Ама ще кажете ние нито взимаме, нито даваме.» Но тогава няма да бъдете в това Училище и Бог ще покаже Пътя само на тези, които имат добрата воля да побеждават в себе си всякога своите мисли и желания. Ще турите на вашата мечка по една халка и ще ѝ давате по малко брашно.

Вие все критикувате другите: мъжът бил ядосан и биел жена си аз бих ви попитал дали вие със себе си живеете добре? Опитайте се един

---

⁹Евангелие от Матей: 4; 4.

месец да нямате никакво смущение, да бъдете тихи и спокойни, за да видите доколко сте добри. Отсега нататък каквито и недоразумения да възникнат между вас, ще следвате Божията Воля. Господ е заповядал: **Вън всяка нечистота!**¹⁰ Бог не е Бог на гнева, а на Вярата, Надеждата, Любовта, Правдата, Чистотата. Който не иска да изпълнява този закон, нека отиде в Египет да прави тухли, а който иска да върви по Волята Божия, Пътят за Ханаанската земя минава сега през пустинята.

В този живот вие имате да разрешавате много важни въпроси. Не отлагайте, настройте мисълта си положително: «Ще изпълня Божията Воля!» В себе си кажете това, не го казвайте на други. Вложете в мислите, в желанията и в душата си чистота и искреност и Любовта ще се прояви у вас. Бог ще ви благослови, и Небето ще се стреми да възрасти всичко, посято от Бога във вас. Дайте му място да расте, сега са най-благоприятните времена, в които за кратко време можете много да реализирате. Което в миналото е ставало за хиляда години, сега става за десет години, което е расло за сто години сега израства за една година.

Нека жените си образуват съюз, за да си помагат. А сега, като седнете в къщи, все се критикувате, все се одумвате едни други, че едичия си била такава или онакава. Това става навсякъде, все одумване! Не може така, снемете тия маски на дявола, учете се от Господа: **С каквато мярка мерите, с такава ще ви отмерят**¹¹. Като ви туря в котела, аз мога да ви направя като пчелици, да живеете задружно, но искам сами да станете добри, защото като дойде времето, ще бъдете добри по необходимост, а сега е време на свобода, на избор да изберете сами да бъдете добри. Доброто в човека е *негов дял*.

Туй, което ще направите, е благословение за вашите домове, за вашите деца. **Ако спазвате Закона Ми, ще измоля Отца си да ви изпрати Духа Утешител**¹² казва Христос на своите ученици. Ще варим домати и от сто килограма ще извадим девет или десет килограма екстракт. Аз ще ви дам домати и дърва, пък вие ще ги сварите, а който не иска да ги вари, аз ще ги сваря, но ще искам от него и домати, и дървата.

---

¹⁰ВТОРА КНИГА ПАРАЛИПОМЕНОН: 29; 5

¹¹ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 7; 2.

¹²ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЙОАНА: 14; 15-16.

Винаги мислете за неща, които растат. Мисълта *не мога* е противоречие. *Не мога* в Закона на Любовта показва, че има спънки, препятствия. Започнал съм да фотографирам вашите мисли и един ден ще ви ги покажа. Псалмопевецът казва: ***И заличи Господ прегрешенията ми***¹³. Да се изпълнят плочиците в мозъка ви с повисши неща! Сърцата и умовете ви да се облагородят, да имате здраве, абсолютно здраве! Това е Учението Господне не искам и да чуя за учение, което не може да се приложи! Всички да бъдете здрави, щастливи и блажени! Здравето е за тялото, щастието е качество на душата между ангелите, а блаженството е качество на Духа при Бога. Затова на земята не може да има щастие и блаженство.

Трябва материалът, предвиден за 1917 година, да се изучи, да не остава нивата неизорана. Ще ви разделя на категории. Който знае да тъче, ще върви добре, но който не знае, е лошо за него. Мнозина се оплакват, че животът не върви добре това е така, защото платното не е нагласено добре на стана, то трябва наново да се надене.

Да дойдат идущия четвъртък само тези, които могат да приложат слушатели не искаме. Гледайте да уредите вашите отношения, да бъдете искрени спрямо вашата душа, спрямо Бога и хората. Гдето се увеличава доброто, там се увеличава и злото който повече работи, повече яде, повече дрехи къса. Нека всеки от вас да стане едно огнище за Божествения Дух. Господ изпраща всеки ден Духа Си, но ние трябва да бъдем готови да Го приемем, да приемем Благото, което Бог ни праща.

Искам да ми окажете съдействие, за да изгладим недоразуменията между вас. Вие често вдигате прах в умовете и сърцата си няма нужда от това. Гледайте да успокоите мислите си, подайте си ръка и работете. Гледам, делите се на партии, на млади и стари. Да се добие Божественият Дух е първото нещо доброто да се гради! Иначе, с лошите си мисли вие си създавате карма и болести. Господ е писал, че всичко ще се уреди, и аз ви желая да растете по ум и сърце, да растете в Мъдрост, Знание и Любов, да не се спъвате едни други.

Първият закон е **Законът на страданието**. Вторият закон е **Законът на изкушението** духовете ви изкушават чрез хората.

---

¹³51. ПСАЛОМ; 2.

Третиет закон е **Законът на Божественото Благословение**. Колко велики закони са те само да можете да ги разберете! Ще ги научите заедно на теория и на практика. Дойде някой да критикува, кажете му: «Ти имаш ли стан? Ела да тъчем!» Някой не живее добре станът му не е нагласен добре; ще отрежете платното и ще го наснове наново. Забъркали сте станове и на мъжете, и на жените, и сега всички плачете...

Лекция от Учителя,
държана на 29 март 1917 година, четвъртък.

ОПРАВДАНИЕ И СПАСЕНИЕ

Защото със сърцето си човек вярва и се оправдава, а с устата си се изповядва и спасява.

ПОСЛАНИЕ КЪМ РИМЛЯНИТЕ: 10; 10.

Ще се спра върху двете думи *оправдание* и *спасение*. Тези думи искам да приложите и да направите с тях един опит.

Всяка жена се стреми към независимост. Когато е мома, тя гледа да излезе от къщата на баща си, да се освободи от майка и баща, да стане господарка в своята къща. Този стремеж е естествен и Божествен. Когато се ожени и влезе в новия живот, тя отнася в своята къща чеиза си ризи, възглавници, постелки; дарува тези-онези, нарежда къщата си и изпитва приятно чувство от тази нова, тъй добре наредена къща. И наистина, бездомните жени са нещастни човек без дом е човек без характер. Тялото е една къща на човешката душа в духовния живот. По същия закон, както жената, душата трябва да влезе в тялото и да го устрои. Някои искат да се освободят от тялото си и казват: «Кога ще се освободя от тялото си?» Има тела, от които човек може да се освободи. Това са онези нездравословни, влажни изби без прозорци, в които хората хващат ревматизъм. Като излизаме от тях, това не значи, че трябва да излизаме и от здравословните къщи. На едно място в Писанието Павел казва: ***Имаме дом неръководен***¹⁴.

Думата *оправдание* излиза от израза *да оправим нещата*. Кой човек е оправдан? Онзи, който не греши. Но за да не греши, човек трябва да има знание, трябва да разбира смисъла на нещата около около себе си,

---

¹⁴ВТОРО ПОСЛАНИЕ КЪМ КОРИНТЯНИТЕ, 5; 1.

да умее да прави верен избор. Вие се стремите към свобода. Всяка жена трябва да има тази свобода, но само при условие да може да я използва, като върху нея гради щастието и здравето на своя мъж, на своите деца. На жена, която не е свободна, мъжът ѝ не е щастлив. Мислите ли, че болната жена е свободна? Жена, на която сърцето и умът постоянно се смущават, не е свободна. Не казвам, че умът не трябва да се вълнува. Смущението е едно нещо, вълнението – съвсем друго. Умът и сърцето трябва да се вълнуват само на повърхността, а не да се смущават издъно, за да не се размътват. Ако се размътват, това показва, че те са плиткки, дълбочината им е само десет сантиметра. Питам: Какво може да се направи с десет сантиметра дълбочина? Ако вземем десет сантиметра плат какво можем да направим от него? Най-главното нещо за жената е да има дълбочина в сърцето си поне десет километра. В такава дълбочина, който се опита да ви смущава, ще се удави. Какво правят малките деца, като намерят плиткки локви? Влизат в локвата, размътват я и им е приятно. И мъжете, като намерят такива плиткки жени, размътват ги и са доволни от това. Тогава жените казват: «Много сме нещастни!» В плитката вода се вдига голяма глъчка, там жабите през цялото лято крякат, там има голям кипеж и шум, които едва през зимата престават. Значи сърцата ви не трябва да са плиткки, в тях не трябва да има кипеж.

Питам: Какъв е цярът за такава локва, в която водата е застояла? Ще внесете в тази локва струя прясна вода, ще прекарате вадичка, за да може прясната вода да измие всички остатъци от миналото. Христовото учение е една свежа струя, която трябва да влезе в сърцата ви и да ги измие; и като ги изчисти, тя ще остави утайките на нивите ви, за да се наторят. Ще запитате как да се прокара този извор. Изворът сам ще дойде при вас. Христос казва на самарянката: **Водата, която аз ще ти дам, ще бъде вътре в тебе извор на живот, който извира постоянно**¹⁵. Следователно думата *спасение* подразбира този извор.

Когато човек попадне в някоя пустиня дето няма вода, устата му пресъхва, той чувства непоносима жажда и единственото спасение за него е водата, иначе той е осъден да падне мъртъв. Подобно на пътника през пустинята, много жени умират от жажда със своите камили – със своя багаж. Вие сте слушали думата *извор*. Бих желал, като излезете на

---

¹⁵ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЙОАНА: 4; 14.

разходка въвн от София, да опитате водата на такъв извор. Но високопоставените дами, а и всички други, ходят на разходка не подалеч от Борисовата градина, и то по едни и същи алеи, дето освен прах, нищо друго няма. Нагълтат се с прах и като се върнат у дома, казват: «Каква хубава разходка направихме!» Казвам: Нагълтахте се с прах. Често хората, когато възприемат Христовото учение, си служат с едни и същи изтъркани фрази и после казват: «Заболя ме главата да слушам.» Това е, защото си гълтал прах. Туй не е място за оправдание и спасение.

Думите *оправдание* и *спасение* имат седем значения. Аз ви говоря сега за едно от тях и ако го разберете, тогава ще ви говоря и за другите. Дойде някой приятел и ви каже: «Да отидем на разходка, но не далече, защото ме боли глава, сърцебиене имам, не съм свикнал.» Значи, вие сте хора с къси крака, докато Истината иска да ходи с дълги крака. Така вие несъзнателно ще дойдете до положението да вършите престъпления. Щом краката на хората станат къси, те започват да мислят лукави неща. Някой казва: «Не мога да отида на Витоша.» Че ако не можеш да отидеш на Витоша, как ще отидеш при Христа? Христовият път е тесен и стръмен, той е път на разумната човешка воля. В ума си кажете: «Ще отида с моите приятели на Витоша!» Ако не можете да направите това действително, то поне мислено ги проследете, пропътувайте целия път в ума си. Това е философията на живота.

Преди да се ожените, като се срещате с вашите възлюблени, те ви наричат ангели, обичат ви, умират за вас, не могат да живеят без вас, коленичат пред вас и колко плачат ридания и преструвки се изливат. Но това те не правят, защото не могат без вас, а защото искат да произведат ефект, искат да кажат: «Нека видят какъв е Господ!» Когато се омъжат, жените пък започват да коленичат. Ето вашата философия вместо мъжете, сега вие коленичите. Защо? Защото умовете и сърцата ви са плиткки. Не го разбирайте в лош смисъл. Ако взема една мярка и измеря дълбочината на умовете и сърцата ви, само ще констатирам един факт тъй както си е. Тези думи, които сега ви говоря, имат преносно значение, не ги разбирайте в техния обикновен смисъл. Сърцата ви могат да бъдат и плиткки, и дълбоки. Ако в тях постоянно влизат утайки, дъното им ще се изпълни и ще станат плиткки. Има

езера, които са станали плитки, а има и езера, които са станали по-дълбоки. Защо в жената се явява желание мъжът да коленичи пред нея? Да коленичиш това е Закон на самоотвержеността, на саможертвата. Като образуваш при колениченето ъгли, това показва, че си готов да слезеш долу и да се самопожертваш когато коленичиш пред някого, това значи, че ти се жертваш за него. Но когато някой момък коленичи пред някоя мома, той я лъже. Кажете колко българки има, които живеят идеално с мъжете си, които никога не са си казвали лоша дума? Аз ще ви оставя да размишлявате и сами да стигнете до Истината. Истината трябва да изпъкне ни повече, ни по-малко! Тази истина аз не искам да ви я представя тъй бляскава, че да ви ослепи. Прекарвам я през много облаци, за да я направя поносима за вашите очи, и с това да ви избавя от илюзиите, които всеки ден ви създават нещастия, защото тези илюзии ви отдалечават от Бога.

Когато Бог е изпратил една жена или един мъж на земята, Той им е дал определен бюджет. Ако някой ви го изяде, това е несправедливо. Никой няма право да ви го вземе, освен ако вие го дадете доброволно. Вие кажете някому: «Ти не се жертваш за мене.» Няма защо той да се жертва за вас, защото, ако направи тази жертва за да ви повдигне, той ще слезе. Такъв е Божественият Закон един слиза, а друг се качва. Ако мъжът слиза, жената се качва; ако жената слиза мъжът се качва. А вие сега, като вървите, хвърляте една котва, улавяте мъжа, и го спирате тъй, че нито той може да върви нагоре, нито вие. Спирате се на едно място и се гледате. Такива са съвременните жени спират своите мъже и не ги пускат да се качват. Тази е причината, поради която вие спите понеже не можете да отидете на другия свят, не можете нито да слизате, нито да се качвате. Когато ви питат защо спите, вие отговаряте: «За да отиваме при Господа.» Когато кажете, че сте спали добре, то е защото сте били Горе, но впечатлението, което сте придобили от там, е изтрито: от него остава само един приятен спомен. Някой път вие казвате: «Лошо спях, лоши сънища сънувах.» Това значи, че вие някъде сте спрели мъжа си. Това неестествено положение понякога произлиза от крайното користолобие у жените. Но користолобието ражда користолобие, нещастиято ражда нещастие и скръбта ражда скръб.

Когато говоря за страданията, за нещастията, аз разбирам скръбта, като обвивка на Божествената Истина. А съвременните хора обвиват

скръбта в радост и следователно я подслаждат отвън. Има такива хапчета отвън ги обвиват със захар, а отвътре са горчиви. Но Господ сега не поддържа нито хомеопатията, нито алопатията. Хомеопатите лекуват с малки дози горчиви прахове, за да действат, а алопатите с големи дози горчиви прахове и болките престават. Когато човек е здрав, той няма нужда от никакви хапчета. Зная много хора, които по навик от време на време си гълтат по някое хапче аспирин, хинин, за да не заболяват. С това те си внушават мисълта, че може да заболяят. Вместо да взимате хапчета, казвайте си всеки ден по една положителна дума и с това вашето положение ще се подобри.

Всички вие, които ме слушате, направете следния малък опит, за който ви давам срок една година, след което време вие ще сте свободни: първите шест месеца ще бъдат положителни ще орете, ще сеете, ще жънете, а другите шест месеца ще бъдете пасивни ще набирате нова енергия. Нека у вас да няма никаква сянка от съмнение, защото това, което казвам, може да се направи от всекиго. Смешно е да казвате, че не можете да го направите. Някой ден ще събера малките деца, ще направя опит с тях и ще докажа, че това, което вие не можете да направите, малките деца ще го направят, защото вярата у тях е поголяма. Ще кажете: «Може да се излъжем.» Може да се излъжете първата година, но втората година няма да се излъжете. Ще изпъдите тази мисъл, че ще се излъжете. Там, където Господ работи, няма лъжа. Ще знаете тази мисъл: **Всичко, което ще се случи с онези, които любят Господа, е за тяхно добро.** Ще вземете това като мото: **Всичко, което ще се случи с нас, Господ ще обърне за добро.** И след това нека дойдат всички лоши мисли, лоши желания, нека се опълчат всички лоши хора; вие не се бойте! Страх да няма, дръжте го вън от себе си!

Аз сега ще ви говоря за глагола *мога*. Как употребявахте вие досега този глагол? Вие го употребявахте само в първо лице, *мога*. Отсега нататък ще го употребявате във всички лица: *мога, можеш, може, можем, можете, могат*. Срещнете ли спънка, ще си кажете: *мога, можем, може!* «Мога аз. Можеш Ти, Господи, Който си в мене, в моята душа. Може Великият Ти Дух, който ме ръководи.» След това ще употребите и трите лица в множествено число вашата вяра, вашата чистота ще помага на всички, които са Горе, да съдействат за

осъществяването на Божествената Идея в живота ви. В този път, от вас се изисква Божествено Търпение и Постоянство, докато Виделината надделее във вас. Това упражнение ще правите по всяко време, когато се усещате слаби. Ще го правите сутрин между 4 и 7 часа. Нека който може да стане точно в 4 часа сутринта да започне драговошно с упражнението. Като изгрива сутрин Слънцето ще кажете:

(В първо лице): **«Могат! Така да изгриве моето Слънце в моята душа!»**

(Във второ лице): **«Можеш! Така да изгриве Божието Слънце в моята душа!»**

(В трето лице): **«Може така да изгриве Слънцето на моя дух!»**

(В първо лице множествено число): **«Можем! Така да изгриве Слънцето на нашите ангели!»**

(Във второ лице множествено число): **«Можете! Така да изгриве Слънцето на Великия Господ на Мира в нашите души!»**

(В трето лице множествено число): **«Могат! Така да изгриве Слънцето на всички Слънца в нашите духове!»**

Така трябва да изгриват у вас шест Слънца. На всяко Слънце ще се спирате по четири минути – всичко двадесет и четири минути ще се употребяват за изгриването на шестте Слънца.

Правилото, което ще спазвате, е следното: Ще ставате тихо, спокойно и след като се омие, ще застанете спокойно, без всякакво смущение – нищо да не ви плаши. Може при ставането да сте неразположени, може да чувствате като че ли ви е крив светът. Но вие се изправете и кажете горните думи тихо, всеки за себе си. Ще си вземете едно тейфтерче и всяка сутрин в продължение на шест месеца ще си отбелязвате в колко часа сте станали и колко пъти сте закъснели. Като изговорите тези думи, ще усетите приятно чувство под лъжичката и Духът ви ще се повдигне. За да разберете как изгриват тези Слънца, ви трябва шест години. Това упражнение правете в продължение на шест месеца и го препоръчайте на някои ваши приятелки. Ще започнете от шести април. Някои ще попитат дали ще могат да стават тъй рано – такива мисли да няма! Ще отбелязвате в тейфтерчетата си какво е било времето: ясно, облачно, дъждовно, ветровито. Всички тези състояния на времето са добри. Ако е дъждовно или облачно, не се оплаквайте никога през тези шест месеца. Ако е дъждовно, кажете: «Днес времето е дъждовно – Бог пречиства земята и нивите ще родят

повече.» Гледайте да приложите всичко това. И от вашите другарки поискайте обещание, че ще го изпълнят.

През първия месец, когато изговаряте всичките шест точки, ще наблягате най-много на първата; през втория месец ще наблягате на втората точка и т. н. Искам да бъдете тихи и спокойни благословиенето, което дойде, ще бъде толкова, колкото ви е потребно. Дъждът, като вали, ще даде на всяко растение толкова влага, колкото му е потребна. Искам да произведете една благоприятна вълна и от всичко, което ви се случва през тези шест месеца, ще се стараете да извлечете поука, да извадите добрата страна от неприятното и да намерите ползата от него.

Ще кажете: **Всичко това ще бъде за добро за онзи, който люби Господа.**

После ще кажете следните формули:

Вярвам в Тебе, Господи, който си ми говорил в миналото.

Вярвам в Тебе, Господи, който ми говориш сега.

Вярвам в Тебе, Господи, който ще ми говориш в бъдеще.

Да дойде Твоята Виделина върху всички ни.

Да се прослави Името Ти.

Да се въздвори Царството Ти.

Да се изпълни Волята Ти на Земята, както се изпълнява Горе на Небето.

Каквото ви се внуши през деня да четете някой псалом или нещо друго четете го, но само ако усещате дълбок вътрешен стремеж към това. Като прочетете горните изречения, размишлявайте върху неща, които могат да ви повдигнат, размишлявайте за всичко най-красиво в света и ще видите, как ще ви се представят най-хубави картини. Само по този начин ще можете да изправите миналото си и да си пригответе добри условия за бъдещето. Този е пътят, по който ще може да закалите волята си и да облагородите ума и сърцето си. Разбира се, светът ще си върви по същия път, но всичко ще се обърне на добро.

През тези шест месеца понякога ще се почувствате по-обезсилени; тогава ще си казвате следната формула: **Господи, стопли сърцето ми с Твоята Любов.** Ако умът ви понякога се позамъгли, ще кажете: **Господи, просвети ума ми с Твоя Дух, или Господи, дай Виделина**

на моя ум чрез Твоя Дух. След това си стойте спокойно може да минат един, два, три, четири часа, но резултат непременно ще имате.

След като изгреят едно след друго шестте Слънца, ще има резултат. През тези шест месеца ще гледате да бъдете в добри отношения с мъжете си, с децата си, с окръжаващите и ще говорите само за полезни неща. Ако някой път се излъжете и кажете нещо лошо за някого, ще си го запишете в тефтерчето ще бъдете искрени спрямо себе си.

Ето и едно друго едно правило: Ако някоя от вас сама не може да си помогне, ще повика една сестра; ако и двете не могат, ще повикат и трета и заедно ще изпълнят молитвата си. Събирането всякога трябва да става преди обяд, най-късно до 12 часа, защото тогава има добри влияния.

Ето как човек се *оправдава* и *спасява*. Това е първото значение на тези думи.

Колкото обични приятелки имате, дайте им този наряд, този съвет. Щом имате дълбоки подбуди, кажете това и на други тогава ще се благословите и вие и те. Така вашата Виделина ще просветне пред вашите ближни.

Мир на всички!

Лекция от Учителя,
държана на 5 април 1917 година, четвъртък.

КОЕТО БОГ Е СЪЧЕТАЛ

И тъй, човек да не разлъчва онова, което Бог е съчетал.

ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАРКО: 10; 9.

Сега да се върнем към онова, което Бог е съчетал. Аз взимам тези думи в много широк смисъл, т. е. така, както Христос ги е разбирал. Те обхващат целия човешки живот, във всички негови прояви.

И тъй, човек да не разлъчва онова, което Бог е съчетал. Всяко страдание в живота произтича от това разлъчване. Няма защо да доказвам това, всеки може да го провери на опит.

Когато се разлъчвате от вашия мъж, от вашата душа, от вашите братя и сестри, от вашите приятели, от вашата къща, от вашето отечество, вие сте скръбни. Защо? Думата *отечество* има малко по-друго значение от това, което хората разбират. Под *отечество* хората разбират дом, фамилия, но това, което на земята е фамилия, на Небето е *отечество, Божествен Дом*.

Съвременните хора под *разлъчване* разбират разлъчване само между мъж и жена, т. е. това, което наричат парясване. Но под разлъчване се разбира отлъчване от всяка мисъл и желание, отлъчване от своя ум и сърце. Когато отлъчиш от своя ум една добра мисъл и от своето сърце едно добро желание, ти вършиш престъпление. **Не изхвърляй навън това, което Бог е съчетал.** Упражненията, които ви дадох миналия път, имат връзка с този велик закон. Вие казвате в първата формула: **Така да изгрее моето Слънце в моята душа.** Защо? Както Слънцето във физическия свят е причина за растенето в Природата, както то, изгривайки на хоризонта, освежава Природата, така и у човека има

едно Слънце, което изгрива и го освежава по същия начин. Когато лъчите на естественото слънце огреят пустинята, те нагорещават само пясъка и ако ходите бос по него, той ще ви изгори. Но ако лъчите му падат върху почва, богата със семена, те донасят блага, развиват тези семена и създават живот. И ако пътувате през такава местност, вие изпитвате приятно усещане. Ако и вашето Слънце изгрива по същия закон, вие също ще опитате и ще видите, че всичко тук е вярно. Ако вие сте разлчили, това, което Бог е съчетал, вашето Слънце ще изгрее както в пустинята ще се образуват топли и горещи течения. Виждали ли сте как лятно време хората се разсъбличат задъхват се, горещо им е. Тази горещина се дължи на това, че има недостатъчно растителност. Защо трябва да изгрее вашето Слънце? За да възрасти у вас всичко, което е добро.

Към първата формула сега ще добавите следното:

Мога! Така да изгрее моето Слънце в моята душа и да обнови моето сърце.

Ще добавите по някои нови думи и към формулите за следващите лица:

(Второ лице единствено число): **Можеш! Така да изгрее Божието Слънце в мен и да обнови моята душа.**

(Трето лице единствено число): **Може! Така да изгрее Слънцето на моя дух и да обнови моя ум.**

(Първо лице множествено число): **Можем! Така да изгрее Слънцето на нашите ангели и да обнови нашите сърца.**

(Второ лице множествено число): **Можете! Така да изгрее Слънцето на Великия Господ на Мира и да обнови нашите души.**

(Трето лице множествено число): **Могат! Така да изгрее Слънцето на всички Слънца в нашите духове и да обнови нашите умове.**

Цял месец ще се работи за обновлението на сърцето, душата и ума. Това е смисълът на стиха от Евангелието *човек да не разлъчва онава, което Бог е съчетал*. Това е законът, към който се връщате, за да осъществите съгласието, хармонията между сърцето, душата и ума си. Защото всеки, който е разлчил това, което Бог е съчетал, е изгубил тази хармония.

Има много жени, чиито мъже са умрели, но някои от тях са живи, макар хората да ги смятат за умрели. И обратно има жени умрели, но те са живи. Тъй че според моето схващане някоя жена може да е

жива, но тя отдавна е умряла и стои в къщи тъй, както в някоя зоологическа градина, или в някои музеи, стоят изложени скелети и препарирани птици. Турците при такива случаи казват *за ибрет* за показ, за назидание. Така аз разбирам думите в Посланието на апостол Павел: *Да не приемаш вдовица под шестдесет години*¹⁶. Числото шест е число на Любовта. Павел иска да каже, че такъв човек още не е за работа и затова младите вдовици трябва да се женят и да отглеждат деца. Това е велик закон. Думата *женене* значи Живот. Съвременните хора не разбират Живота, понеже не разбират духовния смисъл на нещата. Имате дете, което не яде майката счита, че то е болно и се безпокои. А какво ще кажете за едно дете, което престане да пее? Ами за детето, което престане да се моли? Човек, който престане да се храни, да пее и да се моли, е болен. Храненето се отнася към тялото, пеенето към сърцето, а молитвата към човешкия ум. Някои философи казват, че човек не трябвало да се моли. Казвам: Някои микроби са влезли в ума ти и затова си болен.

Разбира се, вие трябва да правите упражнения вие сте в една школа. Не ви казвам, като си отидете в къщи, да изхвърлите всичко. Не ви уча да изхвърляте всичко, а да го използвате. И съвременните хора, като имат парцали, събират ги и от тях правят хартия. Имате тор, наторете нивите си!

И тъй, поставете си за задача да се върнете към думите *човек да не разлъчва онова, което Бог е съчетал*. В какво се състои това *съчетание*? Съчетанието между Слънцето и човека се обуславя от петте сетива на човека. Ние можем да влезем в съчетание със Слънцето посредством нашите очи. И ако повредим очите си, ще се лишим от това благо. Ако повредим обонянието си, няма да можем да влезем във връзка с миризмата плодовете, които Слънцето създава. Ако вкусът ни е повреден, няма да разберем тяхната сладост, няма да разберем това вътрешно благо, което се съдържа в тях. Ние трябва да пазим очите си чисти. Как се развалят очите? Някоя жена, когато изгуби мъжа си, плаче, плаче за него, и очите ѝ отслабват. Защо трябва да плаче? Този същия мъж тя по-рано не го е искала, а сега плаче за него. Според моето схващане, плачът не е уместен в това отношение. Плачът трябва

---

¹⁶Първо послание към Тимотея: 5; 9.

да бъде израз на едно смекчаване на сърцето. Плач, който не произвежда смекчаване, е без благо.

За изясняване на мисълта си, ще приведа следния пример: Осъдили някого на тригодишен затвор загдето откраднал двадесет и пет лева; адвокатът, който го защитавал, казал:

Той не е направил кражбата умишлено; ако беше крадец, на същото място имаше десет хиляди лева, които също щеше да вземе.

Като чул това, крадеецът започнал да плаче.

Защо плачеш? го запитали съдиите.

Защото не видях десетте хиляди лева.

Мнозина сега плачат не за това, че са откраднали двадесет и пет лева, а че не са видели десетте хиляди лева, за да ги вземат. Често някои плачат и казват: «Съжалявам, че нямам това, че нямам онова!» Казвам: Съжалявате, че не сте взели десетте хиляди лева.

Знанието е необходимо дотолкова, доколкото то може да ви принесе полза. Многото хипотези и философски теории са необходими дотолкова, доколкото те представляват гимнастика на ума, но за Живота е необходимо същественото, защото то внася всякога здраве, мир и една вътрешна радост. По аналогия така ще разсъждавате: Както Слънцето поражда всички блага на земята, така и вашето Слънце, когато изгрее в сърцето ви, по същия закон ще създаде всички блага само ще трябва вие разумно да работите. Вие сте господари на вашия живот и няма сила, която да ви противодейства, защото Бог, Който е турил тези неща в съчетание, се грижи да се запази това равновесие.

Всяка мисъл, която се породи у вас, добра или лоша, предизвиква голяма борба. У вас едновременно се борят две разумни сили и едната, и другата ви казват, как трябва да постъпвате. Разумният Живот е потребен преди всичко за вас, а не за обществото обществото е условие за индивида. Христос казва: **Човек не е създаден за съботата, а съботата е създадена за човека**¹⁷. Човек не трябва да става роб на обществото обществото е само едно условие за развитието на индивидуалната душа. Колективните системи, обществата, са единици събрани в едно. Питате защо Бог създаде света. Създаде го за вашата душа. А вие искате да се подобри обществото, светът. Ако всички хора са здрави, ако всички хора пеят и се хранят, а ти не си добре, какво ще те ползва този свят? Каква полза,

---

¹⁷ ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАРКО: 2; 27.

че има много ангели, светии? Светът ще се подобри, само когато ти се подобриш. Когато говоря за обществото, разбирам вътрешното у човека. Никога не казвайте: «Какво мога да направя аз?» Как е дошла развалата в света? Все от хората, от индивидите. На някоя си парижка дама ѝ дошло на ума да си тури перука и гледаш след време всички други тръгнали по пътя ѝ. На някоя пък ѝ дошло на ума да си направи тясна рокля всички подире ѝ тръгват все с такива рокли. Или решила да носи широка рокля всички останали ѝ подражават. На някой мъж му се дощяло да си ушие панталони с широки крачули ввежда се тази мода и всички тръгват подире му. Един дава пример на мнозина. Не мислете, че всичко, което правите, няма последствие. Има последствие и за вас, и за другите. Затова Христос казва: **Не бойте се, Отец ваш е благоволил да ви даде Царството Си**¹⁸.

За да бъдете силни, трябва да възстановите у вас това съчетание, и дисхармонията, която съществува във вас, трябва да изчезне. Трябва да се обновите, защото у вас има много мисли, които ви смущават, има много противоречия. Например задавате ми въпроса какво ще бъде бъдещето ви. Някой път казвам: Не мога да ви кажа нищо. Защо? Защото виждам, че на някому бъдещето е много лошо. Един калугер бил много набожен, правил по петстотин поклони. Друг един калугер, само като го видял, познал, че е много набожен. Първият се очудил как го е познал, че е набожен, а не се досетил, че от многото поклони, които правил, пръстите му хванали мазоли. Тъй че всеки има мазоли в себе си и от тези мазоли може да се познае какво правите.

Христос казва: «Вие, жените, трябва да се върнете към първото си положение». Към кое положение? Към положението да се храните с плодовете от Дървото на Живота. Щом ви дойде една горчива мисъл, едно горчиво желание това е от Дървото на познаването на доброто и злото. Каквато и лоша мисъл да ви дойде, веднага я отхвърлете, турете друга добра на мястото ѝ! Мразите някого не се старайте да се махне този човек, не се старайте да го избегнете, а намерете някого, когото да обичате. Светските хора по-добре разбират този закон. Например някой мъж не обича жена си той намира друга да обича. Същият закон важи и за светските жени не обича мъжа си, обича някого друго. Не

---

¹⁸ ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЛУКА: 12; 32.

може да се избегне тази реакция в света. Не мислете, че вие постъпвате по друг начин. Ще кажете, че такива неща у вас няма. Законът е такъв, и за да го избегнете, ще прилагате всякога противното. Ще кажете, че това е криво учение. Ако е криво, няма защо да се говори за него. Турете правото напред, а кривото да остане негова сянка.

От това можете да се научите как да поправите настроението на мъжа си и вашето настроение. А вие какво правите? Обръщате се към Бога и се молите: «Боже, вземи този мъж или мен вземи, за да се освободя от него!» Но вие не знаете, че и тогава няма да се освободите, защото ако той замине, за вас ще бъде още по-лошо. От спиритизма са известни много примери, които потвърждават това. Така, например, един мъж, който не живеел добре със жена си, се освободил от нея и се оженил за друга. Но първата му жена, макар и умряла, успяла да изгони втората. Когато някой каже, че не може да живее с мъжа си или с жена си, това значи, че има някой умрял мъж или някоя умряла жена, които им пречат. Умрелите мъже и жени имат голямо въздействие, затова Христос казва **човек да не разлъчва онова, което Бог е съчетал.**

Сега хората не са на местата си, но когато човек влезе в Божествената Хармония, ще изчезнат всички недоволства от живота. А сега срещам мъже, жени, все подозрителни. Казвате за някого, че не е искрен. Ако не е искрен как може да му се противодейства? Аз имам събрани доста картини, все от характери без съчетание, без музика.

Второто лице на глагола *мога* е *можеш*. Вие казвате: **Така да изгрее Божието Слънце в мене и да обнови душата ми.** Под думата *душа* в този смисъл се разбира границата на вашия свят това, което е оформено вътре във вас, всички възможности, които се крият у вас; защото Слънцето е вътре у вас и само това Божествено Слънце е в състояние да обнови тази голяма и обширна душа. Понякога си мислите, че сте много малки вие не сте виждали колко голяма е вашата душа. Всяка от вас има три лица. Например да вземем някоя Мара има една Мара на физическото поле, има една между ангелите и една в Божествения Свят. И трите Мари са свързани, но като ми говорите за някоя от тях, аз питам: «За коя Мара ми говорите?» Истинската Любов се състои в това да обичаме и трите Мари. Някой мъж обича само едната, вие казвате: «Не може, трябва да обичаш и трите.» Жената пък обича само едното лице у мъжа си обича този,

който е на физическото поле. За такава жена и за такъв мъж казват, че са без сърце. На такава Мара сърцето ѝ е между ангелите. Това значи да познавате душата на един човек тогава ще започнете да гледате на хората малко по-различно. Като опознаете човека, който е на физическото поле, като опознаете човека, който е между ангелите и като опознаете човека, който е в Божествения Свят, тогава ще разберете какво велико нещо е човекът. Когато казвате *мога, можеш, може*, това са трите ви лица: вие, т. е. аз, ти, той *аз*, който съм тук, *ти* който си между ангелите и *той* който е при Бога. Човек и ангелите съставляват една двойка, а Бог показва посоката, към която ангелите трябва да се стремят, т. е. образува се триъгълник първата геометрична фигура.

Когато дойдем до множественото число на глагола *мога*, казваме *можем, можете, могат*. Като кажем *можем*, значи, че *ние* всички хора, цялото човечество на земята *можем*. *Можете*, означава *вие, ангелите*, които са горе. *Могат*, означава *всички Богове*, които са горе. Ако така схващате този дълбок смисъл, във вас веднага ще започнат да се събуждат тези висши чувства, ще растат естествено, и тогава всички околни ще бъдат добре разположени към вас, ще ви обичат. Не могат да ви обичат хората, ако и вие не ги обичате.

За да се разтвори цветът, трябва Слънцето да изгрее. Когато твоето Слънце изгрее, непременно цветът на твоята душа ще се разтвори. Когато Слънцето на твоя дух изгрее, тогава и твоят ум ще се разтвори. Това е съвременната философия събличане на всички тези черупки. Казвате: «Много мъчна е тази философия, с толкова много черупки сме!» Взимате един орех, хвърляте му черупките и чак тогава виждате колко голям е той. Някои хора изглеждат много големи, но хвърлете обвивките им и тогава ще видите тяхната истинска големина. Вие трябва да се придържате само към такова учение, което има вътрешно съдържание. Намирате се в напрегнато състояние и казвате: «Какво ли още ще ни се каже?» Не мислете какво още ще ви се каже, а мислете, как да приложите това учение по отношение на вас. Колар минава покрай някое дърво и си казва: «Ех, каква хубава ос за колелата ще си направя от това дърво!» Минава някой дърводелец покрай това дърво и казва: «Колко хубава греда мога да направя от това дърво!» Минава някой воденичар покрай някой извор и казва: «Колко хубава вода за

воденицата ми!» Така и вие, като минете покрай едно дърво или някой извор, помислете си за какво можете да ги използвате!

Които от вас са правили упражнението от миналия месец, забелязали ли са някакви резултати? Имате ли апетит? У вас първо трябва да се възстанови хармонията между храненето, пеенето и моленето. Избягвайте да се самоосъждате! Забележите ли някоя грешка у вас, поправете я не се осъждайте, а се поправете! Ако забележите грешката и не я поправите, това не е правилно. Наблюдавайте сутрин какъв е цветът на Слънцето. Когато цветът е много червен и това ви направи впечатление, значи че вие сте много преситени от живота. Ако при изгряването на Слънцето забележите един облак, това показва, че върху вашето Слънце има облак и затова гледайте да го премахнете. Някога не сте разположени, не обичате някого вие имате такъв черен облак на вашето Слънце, Господ го вижда и казва: «На Слънцето на Мара има черен облак.» Гледайте от всички неща да имате приятно усещане, едно детинско разположение, а не да мислите, че много сте живели, че много сте страдали. Един вол, който е носил много товар и всеки ден е изяждал по петдесет тояги, какво знае? Знае само законите на тоягите. Ако един вол двадесет години наред е работил добре и господарят му го е гладил по гърба, какво знае? Знае само да го гладят и нищо повече. Колко пъти ще виждате върху Слънцето черни облаци! Но всеки ден то ще носи за вас благословение, ще ви носи нови мисли, нови желания. Разбира се това Слънце е само обект на тези Слънца, които у вас изгряват Слънцето на сърцето, Слънцето на душата и Слънцето на ума ви. Някои ви питат какви са тези Слънца? Това ще си го пазите за вас. Ще направите упражнението, и като видите резултата, тогава ще го кажете и на други. Ако не проверите сами, и при най-малкия неуспех ще си помислите, че всичко това не е вярно. Напредвайте по малко, но това малко, в което успеете, да е сигурно!

Сега ще ви дам няколко допълнителни изречения към молитвата, която ви дадох миналия път:

Вярвам в Тебе, Господи, който си ми говорил в миналото. Ти си вложил в мене всички добри семена на живота ми.

Вярвам в Тебе, Господи, който ми говориш сега. Ти възрастваш доброто в мене.

Вярвам в Тебе, Господи, който ще ми говориш в бъдеще. Аз ще се радвам в Твоя Живот.

Думата *Твоя* е съдържателна. Тя подразбира обединение на тези три принципа. В буквата **Т** хоризонталната линия представлява мъжа, а вертикалната представлява жената. Те се стремят да се обединят има привличане между активното и пасивното състояние, между двете велики сили, които работят в света. А буквата **В**, това е принципът на обединението, начинът, по който се работи. Тъй както се работи в този свят, ние трябва да се радваме. Казвайте: **«Аз ще се радвам в това, което Ти приготвяваш!»** Но вие може да кажете, че сте като онзи, който вярва само като му се дават пари когато му дам пари, няма защо да вярва, понеже това е вече свършен факт.

Питате: «Какъв ще бъде моят бъдещ живот?» По какъвто начин станете сутрин и кажете: «Това ще направя, онова ще направя» такъв ще бъде и вашият бъдещ живот. Казваш: «Аз ще го смажа него!» За в бъдеще ще те смажат и теб. Като кажеш, че ще направиш някому добро, това значи, че за в бъдеще и на теб ще ти направят добро. Трябва да бъдете добри и весели, защото най-великите тайни ви се откриват със страданията. Светските хора се радват и се веселят, а духовните хора си придават една сериозност и с това искат да дадат вид, че си налагат сериозен живот. А под духовен човек се разбира всеки, който живее съзнателно. Ще ви дам пример за истински духовен човек: Един майстор-зидар давал наставление на чираците си как да вдигнат един голям камък върху къщата, но като показвал, камъкът паднал върху ръката му и му откъснал един пръст; той се обърнал към Бога и казал: «Благодаря ти, Боже, че не ми се откъсна цялата ръка!» Който гледа така и на нещата, той е духовен.

Сегашните жени трябва да образуват една велика атмосфера, трябва всички да си помагат. Гледайте да имате всички вътрешно разположение и да сте доволни от малкото, което имате. Слушал съм някоя жена да казва за друга: «Тя не ме посрещна добре.» Как ще те посрещне добре, когато мъжът ѝ я е бил и със сина си имала неприятности. Затова духовните хора, трябва да имат добри мисли за другите. Ако казваме за някого, че е добър, с това действително ще го подобрим.

Ще учите Закона на подмладяването това е Възкресението. Няма да казвате "остаряхме", а ще казвате "млади сме, ние отсега нататък ще работим!" Няма да казвате "ще умра", а ще казвате "намислих да си направя нова къща". Изгубили сте пари ще кажете "дадох ги на банката". Тълкувайте нещата правилно. Един ден учениците на Христа, като минавали покрай едно умряло куче, казали "колко лошо мирише", а Христос казал "колко хубави, бели зъби има то!" Пазете се от това, не казвайте колко лошо мирише, а си измийте ръцете да си миеш ръцете, значи да си правдив. Само така ще се оправи светът. А докато научите проявите на хората, се искат много години.

Лекция от Учителя,
държана на 3 май 1917 година, четвъртък.

ПРОСТОТАТА

Това поръчение ти предавам, сине мой Тимотее, съгласно по-ранните пророчества за тебе, за да войнствуваши съобразно с тях като добър воин.

ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪМ ТИМОТЕЯ: 1; 18.

Думите *войнство* и *подвиг* са сходни, защото само правилното войнствуване подразбира подвиг в света. Думата *подвиг* означава повдигане нагоре. Войнствуването е повдигане на човешкия дух, а слизането надолу е падане на човешкия дух.

Преди всичко от вас се изисква простота, което не значи да бъдете прости, а всички знания у вас да се опростят. В основата си нещата трябва да бъдат прости, тъй както е проста отначало основата, върху която се тъче платното, а после с преплитанията тя се усложнява. Така че в основата си схващанията трябва да бъдат прости и ясни.

Простота трябва да има в умовете и в сърцата ви! Искам да схванете добре думата *простота*, за да я разберете. Когато сте разтревожени, изговорете тази дума и ще усетите една тишина в душата си. Всяка добра дума трябва да произведе утихване вътре във вас.

Ще ви говоря върху думата *войнство* и ще ви обърна внимание върху един факт, за да разбирате противоречията, които съществуват в живота, защото такива противоречия забелязвам между вас и вие не можете да си ги обясните. Недейте да мислите, че пак искам да ви кастря никакво кастрене, просто искам известни ваши мисли и желания да ви станат по-ясни. Представете си, че се намирате в една богата градина, седнали сте на стол, пред вас се намира едно ябълково

дърво с хубаво оформени листа и цветове и вие му се радвате. Да допуснем, че листата на дървото са спокойни, разговарят помежду си и казват: «Колко хубав е Божественият Свят, живеем си в мир и съгласие!» Но по едно време излезе вятър, листата започват да се блъскат помежду си и някои от тях падат. В това общество горе на дървото започват крамоли: «Ти не разбираш християнството!» «Ти си дивак!» и т. н. Такова е вашето положение, когато тръгнете от къща на къща и се одувате едни други: «Знаеш ли онази, тя е такава, тя е онакава.» Това показва, че между вас има вятър. Питат за някоя защо ходи от къща на къща да разправя за тази, за онази. Питам: Защо е този вятър? Причината е външна. Трябва да разбирате тези външни движения, които не зависят от вас. Ако вие сте един лист и дойде вятър, непременно ще се сблъскате с някого. Затова му кажете: «Прости ми, не исках!» Затова трябва да си прощавате. Щом вятърът утихне, ще има мир и съгласие, но духне ли вятър, пак започва караница. Това е един действителен факт в живота и вие казвате: «Задуха вятър.»

Всеки трябва да си има по един калпак и като духне вятър, да го сложи на главата си. Тогава всичко ще бъде в мир и съгласие. Наличието на такъв калпак подразбира, че човек умее да контролира своите мисли и желания. Има ли човек такъв калпак, и в мислите, и в желанията му ще има порядък; няма ли такъв калпак, работата е зле. Ако се влезе в Божествения Живот, там няма да има такива ветрове, а ще има само тихи появявания, които ще пораздвижват листата като на трепетликата и ще показват, че живеете в света на ветровете. Каквото и да направите, ще кажете на този лист: «Бъди уверен, че друг път няма да правя това! Разкаях се». Всеки ден ще има и грешки, и разкаяния. Такива са моралистите, които казват, че трябва да живеем добър, справедлив и честен живот. Да, колкото и листата на дървото са чисти, докато не падне прах върху тях и не ги оцапа. Тъй че в ежедневния живот ще има и напрашване, и почистване, и караници и т. н. но този живот трябва да премине.

Когато се съберете две сестри и започнете да се карате, ще кажете: «Сестро, извини, вятър има и затова се клатим». Това е правилното решение на въпроса. Когато се скарате, кажете следната формула: «Христос = Y, 0 = 0, 1 = 1.» Това е значението на последния стих от

притчата: *Този, който ме слуша, ще живее в тишина и безопасност, без да се бои от зло*¹⁹. Това е същият закон.

Понякога между ума и сърцето има борба, има раздвояване сърцето желае едно, умът друго. Има спор. Решавате да правите едно, а вършите друго. И се провиквате като апостол Павел: *Кой ще ме избави от това грешно тяло*²⁰, т. е. от тези външни причини? Като дойдете до осма глава²¹ намирате решението на въпроса. Питате как се решава този спор. Решава се по следния начин: листата в някои растения се затварят подобно на калпак и като дойде на тях някое насекомо, те го улавят и скриват. По такъв начин листата на растенията се превръщат в животни. Следователно и вие трябва да си направите калпак, т. е. от растения да се превърнете в животни. А знаете ли какво значи да се превърнете от растение в животно? Значи да имате кожа. В окуlizма това означава да си образувате една аура, която да ви пази от ветровете и бурите, които стават отвън в психическия свят.

Да се върнем към първата формула за Слънцето: **Мога! Така да изгрее моето Слънце в моята душа и да обнови моето сърце!** Ще приложите отделно към нея следната формула: **Господи, аз ще посадя всички добри желания, а ти ги възрасти!** Това разбирам под *обновление на сърцето*.

Ще ви поясня мисълта си нали искаме да направим християнството наука за живота, а не празнословие. Допуснете, че две от вас имат по сто декара земя, оставена от баща им. Едната е работлива обработва земята си, направила си е градина, засажда я с плодни дръвчета, в другата част насажда жито, ечемик, царевица. А втората казва: «На мен тези неща не ми трябва!» И тя оставя земята си незасадена. Двете отиват да разглеждат имането си едната има плодове, жито, царевица и се радва на всичко, за нея животът има смисъл; а нивите на другата са обрасли с бурени и тя казва: «Животът няма смисъл.»

Кой създаде смисъла и безсмислието в живота? Вие казвате: «Господ да ни даде това, да ни даде онова!» Дал ви е Господ земя тя е вашето сърце, обработвайте го. Това сърце се обработва също така, както се обработват плодното дръвче дайте му всички добри желания, посадете ги у него! Трябва да садите навреме, а не без време. Онези,

---

¹⁹ Притчи: 1; 33.

²⁰ Послание към римляните: 7; 2.

²¹ Пак там: 8; 9-15.

които садят дръвчетата, различават два периода на садене – зимно и лятно садене. Земяделците също имат два периода на засяване – зимна и лятна сеитба. Тези, които садят царевичата, и те имат определени периоди на садене. Тъй че когато дойдат във вас добри желания, не отлагайте, за да си свършите другата работа, а веднага ги посейте! Но вие започвате да се питате: «Как ще го посея – онази какво ми направи, тази какво ми направи! Оставете туй настрана, не се занимавайте с туй какво ви направила тази или онази, посейте това – ваше добро желание. Не сте разположени – оставете неразположението настрана, вашето неразположение и вие са две различни неща. Когато се сърдите една на друга, знаете ли на какво приличате? Представете си, че една муха дойде и ви наплюе по носа; вие веднага се сърдите "какво право има тя", хуквате да я гоните, сърдите се на всички други мухи. Изчистете носа си и нищо повече! Казал някой нещо за вас – изчистете го и нищо повече! А вие се възмущавате: «Знаете ли тази муха какво направи на носа ми?» Оставете я настрана! Някой ви обидил – не разправяйте на други това, което той ви е казал, защото по такъв начин вие го посадите в техните умове. А вие започвате да разправяте обидите си една на друга и така ги разнасяте из цялото общество. Едната разкаже това нещо на втора, втората на трета, към казаното се прибавя едно качулче и от това накрая излиза една голяма новина. Това сте вие, учениците на двадесетия век. Разбира се, това е полезно за света, за хората, които си нямат работа, но за онези, които имат работа, има по-сериозни неща.

И тъй, апостол Павел се обръща към Тимотея и казва: ***На Царя на царете [...] чест и слава вовеки! Амин***²².

Ако Бог ви е дал такова сърце, за да Го прославите, трябва да посадите добрите желания в туй сърце и Господ да ги възрасти. Всички добри желания се садят само сутрин – вечер нищо не се седи; вечер семенцата растат, а сутрин ги садят. Така е в духовния свят. Знаете ли какво значи сутрин? Сутринта е младост. Сутрин Слънцето е един млад момък, на обед – женен, а вечер – стар дядо. Когато ходите вечер да го гледате, то казва: «Е, мина, мина всичко, оттогава има сто години – трябваше да дойдете, когато бях млад, когато работех, за да ви дам нещо!» Идите на нивата и накарайте някой стар човек да ви помогне – и той ще ви каже същото: «Стар съм вече, не мога, кокалите ме болят!»

---

²² Първо послание към Тимотея: 6; 16.

А повикате ли някой млад, той веднага ще дойде да ви помогне. Кой жънат на нивата? Младите моми и момци. За да работите в света, трябва да бъдете млади. А за да бъдете млади, не трябва да грешите. Който греша остарява; който върши добро подмладява се. Затова изговаряйте формулата: **Мога! Така да изгрее моето Слънце в моята душа и да обнови сърцето ми.** Това значи да се подмладите. Това значи да искате да бъдете добри, а добър е този, който има много плодни дръвчета в градината си. Как да се сади с вода или без вода? С вода, разбира се! Този закон действа по следния начин направете опит: Някой път в живота може да ви се случи някоя голяма неприятност или някое нещастие, което може да бъде от различен характер. Стигате до отчаяние от случилото се. След такова нещастие винаги ще дойде добра мисъл полейте я, тогава му е времето! Който не е страдал, не може да има добри мисли. Когато ви налегнат страдания, това показва, че Господ ви обръща внимание, показва ви, че е дошло време за садене. Това е правилното тълкувание. Някой казал нещо за вас, кръвно ви обидил ще пострадате, ще поплачете, ще настъпи едно утихване, ще се появи една добра мисъл. Веднага на работа, посейте я! Това посяване ще плати дълга за тази обида.

Ще ви обясня закона защо не трябва да отмъщавате. Допуснете, че някой влезе във вашата къща и ви задигне хиляда лева, но в същия ден имате една важна работа, от която ще спечелите сто хиляди лева. Ако тръгнете да гоните крадеца, вие ще загубите тези сто хиляди лева. Господ казва: «Остави хилядата лева тогава ще спечелиш сто хиляди, свърши си работата!» Обидил ви някой, а вие в същото време имате да вършите една добра работа за Бога свършете си работата, защото иначе ще загубите двойно повече. Има ли философия в това? Има. Опитайте дали е вярно или не. Още при първия случай, който ви се представи, приложете туй правило.

Аз често срещам по пътя хора да гонят хилядата лева.

Къде отиваш?

Откраднаха ми пари, хиляда лева.

Ще изгубиш сто хиляди лева.

И на вас казвам: Срещал съм ви да гоните хиляда лева внимавайте, ще загубите сто хиляди лева! Това е, което Евангелието проповядва да

не си отмъщавате, понеже Бог е рекъл: **Отмъщението е Мое**²³. **Не съдете, за да не бъдете съдени**²⁴. Човек си има важна работа в света, той не е дошъл да съди другите.

Тих и спокоен живот ще имате, само ако слушате вашия Господ, с Когото се познавате. Вие всеки ден можете да Го намерите, можете да Го опитате. Щом изпълнявате Волята Му, всеки ден ще се чувствате тихи и спокойни. А не изпълнявате ли Волята Му неспокойни сте. Защо тогава Го няма? Господ идва само по време на страданията когато в света има най-големи страдания, тогава Господ слиза. Когато някой човек е много отруднен, напечен, Господ го посещава, а когато му е добре, Господ казва: «Повикайте този човек тук.» Ние тогава казваме: Бог да го прости заминал е. А аз казвам: Отишъл е да види Баща си в отечеството си, в дома си, а после пак ще се върне. Тъй че един път Господ идва при нас, а един път ние отиваме при Него. На какво прилича това? Когато някой баща ожени сина си, отделя го в нова къща и един път той му отива на гости, а друг път синът го посещава. Кажете ми: Кога вие посещавате Господа? Когато се намирате в голямо отчаяние, когато страдате. А когато някой ви настъпи в това време, когато Господ ви е посетил?

Ето защо трябва да правите посещения на страдащи. Отсега нататък вече ще знаете, че всеки може да посети Бога по десет пъти на ден и Го посетете. А Господ може да ви посети само един път на ден. Молитвата е зов към Бога. Скръбни сте, натъжени сте молете се!

Господ утешава по три начина:

1. Ще прати някой човек да ви помогне.
2. Ще ви изпрати някой ангел.
3. Той Сам ще слезе да ви утеши.

Питате Защо сте се родили? За да посещавате Господа. Този е Великият закон, по който хората със своите скърби и земни нужди се сближават. Ако нямяхме тези нужди, никога не бихме разбрали в какво се състоят хубостите на живота. Нека тази мисъл залегне в съзнанието ви: **Животът, тъй както е направен, е най-добрият живот, и вие, както сега живеете, живеете най-добре.** Някой ще каже "аз съм лош човек". В какво отношение? Не си лош, но имаш земя, която не искаш да обработваш, мързи те. Трябва да работиш почни да работиш и няма

---

²³ ПОСЛАНИЕ КЪМ РИМЛЯНИТЕ: 12; 19, ПОСЛАНИЕ КЪМ ЕВРЕИТЕ: 10; 30.

²⁴ ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 7; 1.

да бъдеш грешен. Как се ражда грехът? Като не работиш, ще грешиш, ще мислиш откъде да вземеш, какво да направиш и ето, че си задлъжнял на цял свят. И тъй, вие не сте грешни по същество, а поради това, че някои от вас не искат да работят.

Някои казват: «Как да стана в четири часа сутринта, става ли се тогава?» Да, става се, защото нощта е за спане, а сутринта – за работа. Когато Слънцето изгрява, всеки трябва да е вън от леглото си, а когато залязва, всеки да е в леглото си. Така правят и птиците. Ако искате да разбирате Христа, така трябва да постъпвате, така трябва да живеете. А когато дойде страданието, ще кажете: «Време е за работа!» Гответе се да сеете щом дойде във вас първото добро желание, посейте го и като постъпвате така, само за една година ще видите колко богати ще станете. Това подразбират българите като казват *отворили му се очите* щом стане човек богат, отварят му се очите. Така, например, някой беден човек си направи колиба без прозорци; като позабогатее веднага си отваря един, два и повече прозорци. Който знае, той има прозорци. Страданията, които ви се пращат, са една необходимост за вашето развитие,

Като казвате **така да изгрее моето Слънце**, това показва възплътения човек на земята. Вие трябва да използвате това изгряващо Слънце. Всяка сутрин, когато се събужда, човек се ражда, а вечер, когато заспива умира. Затова, ако не станете сутрин на време да родите детето си, то ще умре. Забележете хората, които стават късно, не са разположени през целия ден; за тях казваме, че не са родили детето си. Трябва да разбирате дълбокия смисъл на нещата, а не тяхната буква. Под *сутрин*, аз разбирам всички добри условия, които Бог ви дава. Затова не отлагайте те са утринта в Живота. От ранното ставане сутрин имало ли е досега у вас някаква отрицателна реакция, например някакво заболяване?

Ще ви препоръчам няколко правила:

Първо правило: Забелязал съм, че някои хора ходят много бързо, а трябва да се ходи полека, защото иначе се изпотявате и с това се обясняват леките заболявания.

Второ правило: Наблюдавайте какви са цветовете на Слънцето и особено какво е то на Еньовден. При наблюдението сейте добри мисли

във вас. Да допуснем, че у вас има изобилие от добри мисли; трябва да дадете от тях и на други, за да си ги посеят и те, като по такъв начин ги препращате. Ако между вас има дисхармония, нека тя се намали поне с петдесет процента.

Трето правило: Когато ви кажат, че две сестри се скарали, ще кажете: «Вягърът ги е надухал, затова нека се съберем и се помолим на Бога да се помирят». Изпратете им добрите си мисли! Освен това, съберете се по няколко и се изредете всички да ги посетите у домовете им. Резултатът ще бъде същият, както ако занесете по едно левче на някоя сестра, на която са откраднали една по-голяма сума и по такъв начин ѝ я възстановите. Тя е пострадала и затова трябва да ѝ се занесе нещо добро.

На тези въпроси не трябва да гледате от вашата гледна точка, а да ги решавате по принцип, тъй както задачите се решават в училище. Човек не може да живее принципиално, докато не се свърже с Господа, докато не заживее у Него. Може ли разведена жена да живее добър живот? Никога. Оставете едно дете без майка, и то огрубява. А ако живее петнадесет-двадесет години с майка си, тя ще му предаде деликатност. Тези деца, които са отраснали без майка, са малко по-груби от другите и затова им се дават страдания, за да се облагородят. Когато някой страда, казвам: Майка ти рано е заминала, затова ти трябва страдания, за да се облагородиш. Този е пътят за тези, които искат да се развият, да растат, да се повдигнат.

Четвърто правило: Ходете да гледате как растат плодните дръвчета в чуждите градини, за да си засаждате по същия начин и вашите градини.

Пето правило: Всеки ден отбелязвайте в тефтерчето си дали сте направили някакво добро, било с думи, или със сърцето си. И ако изпратите някому добра мисъл, отбележете си я. Често казваме, че Господ ще оправи света. Как ще го оправи? Чрез нас. Ако едно клонче не цъфти и не върже, как ще се развие? Това е практическата страна. Вие сте много честолобовиви, боите се да не се изложите пред другите. А колко пъти на ден се излагате пред Бога? Но като не Го виждате, не държите сметка за това. След време ще ви дам начин да превръщате лошите думи в добри. Искам да се въодушевите от добрите идеи. Гледайте да приложите всичко това целокупно във вашия духовен

живот и в храненето, и в пиенето, и в ходенето, и в пеенето. Това значи духовен човек да върши всичко за Славата Божия.

Шесто правило: Пазете се да не се зароди у вас желанието да избягвате хората. Искам да имате приятели и отвън, от света, а не само между вас. Защо се женят хората, нали за да се сдружат? Отсега нататък ще трябва да отворите кесиите си и да давате и на другите. Няма защо да се плашите, защото този, който дава, винаги печели повече от онзи, който взима.

Седмо правило: Понякога се чувствате натъжени, обременени, мислите, че животът няма смисъл. Слезте по-долу от вас, вижте тези хора, които са по-тъжни, по обременени от вас и ще видите, че животът има смисъл. А когато искате да се повдигнете, гледайте как живеят хората, които са над вас, подражайте им в живота, защото животът се предава от един човек на друг. Ако аз не ви предам нещо от себе си, нищо няма да научите. Животът се предава чрез контакт, чрез влияние, при което предавате и доброто, и злото. Аз познавам много добри мъже, които в обществото на лоши жени се развалят, и лоши мъже, които в обществото на добри жени се поправят. Законът е много верен ние взаимно си влияем. А вие си казвате: «Какво ли сме ние?» Турете на вашите стари тефтери кръст, поставете нови листа и напишете: **Отсега нататък взимам и давам по Христовите правила!** Така ще бъдете радостни и весели.

Осмо правило: Пазете се от следното нещо често казвате на дъщерите си: «Ти не познаваш живота, трябва да бъдеш по-умна; ти си млада, като остарееш ще го разбереш.» Не ги възпитавайте така, не им говорете за старост. Весела била дъщеря ти нека да е весела, нека играе, нека пее, остави я! А щом тя се разгневи, кажи на Господа: «Благодаря ти, Боже, че видях дъщеря си да прави такива хубави гримаси!» Ами и в Природата е същото. Гледате как едно дърво се криви, прави гримаси, но и това е приятно. Вие искате от вашите деца това, което вие сами не правите. Чудно е, когато един грешник иска дъщеря му да бъде светица. Нека се гневи, нека поплаче, а ти, като гледаш на това философски, спокойно, тогава това ще се отрази и на нея. При новото възпитание ще приложите Христовото учение. Възпитанието трябва да бъде изцяло ново, а не да турите на старото нови кръпки стара дреха не може да се кърпи с нови парчета.

Ще кажете: «Дъщеря ми ще бъде добра ако не сега, по-нататък.»
Защото това, което човек мисли, то става. Ти и дъщеря ти сте едно и също нещо. Аз защо не мисля зло за хората? Защото това дава отражение ако мисля на хората зло, това ще се отрази и на мен. Мисълта създава нещата и се отразява и върху вас.

Тези правила ще прилагате още през този месец. Ще излизате до 24 юни на изгрев-слънце, след което ще си починете вкъщи двадесет дни. Има и други начини за изпълнение на Закона за ходенето. Ако нямате възможност да излезете, ще станете рано и след като си направите молитвата, ще си направите мислено една разходка. А като казвате "днес не мога да изляза", с това вие разваляте работата си. Искате някой път да посетите някоя ваша сестра, а нямате възможност за това седнете на стола си и духовно я посетете! Не трябва да внасяте у вас отрицателни мисли, че това не можете, онова не можете. Даже да сте болни на легло, кажете: «Тялото си сега го поправам, но душата ми може да отиде.» Тъй че законът да се изпълнява винаги с *може*. Така се проявява човешката воля. Ако някои неща са ви неясни, събирайте се по няколко и размишлявайте. Защото само това, което сами опитате и научите, ще бъде полезно за вас и ще укрепи вашата вяра, че разполагате с една положителна наука, на която може да се опирате.

Лекция от Учителя,
държана на 31 май 1917 година, четвъртък.

ПЪЛНЕНЕ И ПРАЗНЕНЕ²⁵

Казва се в Писанието: ***Без вяра не може да се угоди на Бога***²⁶. Аз перефразирам малко този стих и казвам: **С вяра се угажда на Бога**. Имайте предвид това – вярата е, която апелира към Господа. Писанието казва, че каквото поискаме съгласно Волята Божия, дава ни се. Тази вяра не е общоприетата, не е онази, която имат хората, а е вярата на децата, при тях ще я търсите. Вярата на децата трябва да имате, а не вярата на възрастните! Аз искам тези, които ме слушат, да не мислят, че са възрастни. Ако така мислят, те няма защо да идват тук – на земята няма нужда от възрастни хора, те са за Небето. Ще кажете: «Аз съм петдесет-шестдесет годишен.» Не се заблуждавайте от броя на вашите години! Според мен годините на човека се определят според преживяванията му – колкото повече преживявания имате, толкова повече са годините ви и обратно. Важно е какви скъпоценности носите в раницата на живота си. Може да носите петдесет килограма товар, който да струва петдесет лева, а може да носите и само един грам диамант, който да струва десетки хиляди. Цената на товара не е в количеството, а в качеството му.

---

²⁵ Тази беседа, за която е написано, че е държана пред *жените*, а не както другите пред *сестрите*, не е във връзка с цикъла от лекции, но се помещава тук поради някои общи съвети, които допълват останалите лекции. Дешифрираната стенограма на беседата е без заглавие и се намира в същия свитък, както следващата лекция, под общата дата 26 юни 1918 г. Макар и в съставения от Елена Андреева списък тази беседа да е отбелязана под датата 10 юни 1918 г., който ден е бил понеделник, докато останалите лекции за сестрите са били изнасяни обикновено в четвъртък, най-вероятно е тя да е изнесена на 26 юни, още повече, че задачата, която Учителят тук дава, трябва да започне да се изпълнява от 27 юни.

²⁶ ПИСАНИЕ КЪМ ЕВРЕИТЕ: 11; 6.

Някой казва: «Аз зная, че Слънцето се върти.» Питам: А твоето Слънце върти ли се? Казвате: «Зная, че Месечината се празни и пълни.» Питам: А твоята Месечина празни ли се, пълни ли се? Ето къде е знанието да знаеш кое е добро и кое е зло. Гледайте дали вашето сърце се пълни с добро и дали се изпразва от зло. Това значи да знаете какво е празнене и какво е пълнене. Знаете, че месечината употребява четиринадесет дни за пълнене и четиринадесет дни за празнене. Така че вашето сърце ще работи четиринадесет дни за пълнене с добрини и четиринадесет дни ще работи за изхвърляне на всички помии от вас и от обществото. И след това ще почувствате лекота. Така постъпват и лекарите щом хората видят, че някому е разстроен стомахът, че има диария, веднага търсят лекар, който да спре това разстройство. Чакайте, нека болният повърне, та да му олекне, да излезе всичко вредно, което се е насъбрало в него. Някой се разфучал, развикал се не го спирайте, нека си вика, та да излезе всичко навън. Ако това ви дразни запушете си ушите, отдалечете се; не е ваша работа да спирате канала. Това е философията на Новото учение, това е Учението на християнството. Някой път мъжът ви се разсърди за нещо, кара се, а вие искате да го спрете. Чакайте, нека да повърне! «Да, но ще ме оцапа!» Ти стой настрана, а не отпреде му; дай му легена и стой отзад, а той нека си повръща. Не го спирай, помогни му и благодари, че се е освободил от тежестта. А вие какво правите? Тръгвате от къща на къща да разправяте: «Знаете ли какво нещастие ми се случи? Мъжът ми повърна!» Напротив, това е щастие, защото той се е облекчил. На всички хора, които повръщат, гледам като на надеждни.

Тъй че отсега нататък по-малко ще говорите, а повече ще вършите. Тъй правят и учителите с учениците в училищата за да ги приучат да работят, дават им класни работи, домашни упражнения, дават им да развиват теми. Като влезете в духовния свят, не мислете, че сте вече святи и чисти. Това ще си дойде самт по себе си не се грижете за него. Ако виждате една свещ и започнете да разсъждавате как тя свети, кога свети по-добре и т. н., полза няма да имате. Оставете разсъжденията настрана, а драснете клечка кибрит, запалете свещта и се ползвайте от нея.

От вас се иска само стремеж за послушание към Бога. Този Господ, за когото говоря, ви вижда, защото има милиони очи и уши. Той ви вижда чрез котките, чрез мухите, вижда ви когато ги гоните. Господ

вижда всичко, защото има много тайни места, през които наблюдава. Господ не е нито в котките, нито в мухите, но вижда чрез тях. Още като ви види, че минавате покрай някоя круша или че гледате някое цвете, Той вече знае намеренията ви. Всичко е известно на Бога когато пийнете малко вода, Той чрез нея знае каква е вашата вътрешност.

Най-важните и необходими за вас неща са *послушанието* и *вниманието*. Какво значи *послушание*? Послушание е да направиш нещо, а внимание е, когато Господ прави нещо, да внимаваш. Та и вие сега ще трябва да слушате и да внимавате. Може сега да се питате какво ли има още да ви кажа. От вас се иска само послушание и внимание. Ако ви изпратят в някоя градина с маркуч, от вас се иска да насочите маркуча и да поливате, а не да разсъждавате защо са дали на вас да поливате, а не на други. Вас са намерили в твоите ръце е маркуча, поливай и повече не мисли, защото който полива Божествената Градина, се ползва от плодовете ѝ.

Прочетете девета глава от Книгата на пророк Даниил. Тя има тясна връзка с това, което ви казах да направите.

Вие не знаете бъдещето си, то е скрито от вашите очи, не знаете какво Господ е намислил. Казано е в Писанието: ***Молете се, за да не изпаднете в изкушение***²⁷. Мнозина от вас са заети с много работа, но има и по-важна работа, за която сте дошли. Ще бъде кратък това, което ще трябва да изпълните, е да помислите в себе си около четири-пет минути и да видите дали сте готови да изпълните доброволно това, без после да се разкайвате. Ще изпълнявате следното: в продължение на десет дни, като се започне от 27 юни, ще ставате сутрин към четири часа и в промеждутъка от четири до пет часа ще четете девета глава от Книгата на Даниил, ще размишлявате внимателно върху нея, ще се помолите и ще се изповядате пред Бога, като пред духовник за прегрешенията си, за прегрешенията на вашите близки, за прегрешенията на народа ви. И ако иска, Господ ще ви прости. С това вие ще изпратите вашето прошение до Бога, а каква ще бъде резолюцията, това е Негова Работа. В това време и заминалите ваши близки ще се помолят за себе си и за вас, така че ще има молитва и горе и долу тъй както дървото се храни и отгоре и отдолу. Ще се предоставите на Божието Влияние. Ще ядете по два пъти на ден

---

²⁷ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАРКО: 14; 38.

никакво масло и яйца, а само растителна храна. Ще се храните сутрин след молитвата и вечер преди молитвата. Вечер ще се храните преди Слънцето да залезе, а молитвата и прочитането на девета глава след като залезе, към осем часа вечерта. Господ е наложил пост на цял свят. Като закусите сутрин и като се навечеряте, ще благодарите много на Бога. През тези десет дни ще спазвате абсолютен пост на сърцето и ума си да няма никаква лоша мисъл, никакво лошо желание, никакво одумване. През тези дни искайте от Бога само важни и необходими неща, а не празни работи. Ще се молите Бог да подкрепи всички ваши сестри и братя, където и да са те; ще се молите да помогне Господ на всички страдащи, на всички, които се борят със злото. Като молитви може да четете ДОБРАТА МОЛИТВА, ОТЧЕ НАШ И ДРУГИ. Гледайте да не бъде нищо пресилено и в сърцето ви да е всякога топло. Приближавайте се към Господа с вяра! Имайте вяра в Неговата Благост и Доброта. Така ще видите какъв е резултатът.

Беседа от Учителя,
държана на 26 юни 1918 година, четвъртък.

СЪХРАНЕНИЕ НА ДУШЕВНАТА ЕНЕРГИЯ.

*И ще бъдеш венец на слава в
Ръката Господня.*

КНИГА НА ПРОРОК ИСАИЯ: 62; 3.

Думата *венец* има двойно значение. Под тази дума се подразбира правилно движение в кръг, правилно даване. Всички тела в пространството, които съхраняват енергията си, се движат в кръгообразна орбита. Това, което е вярно за небесните тела, е вярно и за човека. Затова човек, който иска да съхрани своята енергия, трябва да се движи в кръгообразна орбита, или казано на вашия език, по линията на най-малкото съпротивление. За да се познаят методите за съхранение на душевната енергия е необходима наука науката за правилното човешко развитие.

Всички съвременни страдания индивидуални и общи се дължат на изгубването на тази Божествена Енергия. Докато сте били млади, тази енергия, която сте имали в организма си, е била толкова голяма, че сте били склонни да мислите, че тя е неизчерпаема до веки-веков. Но това е една илюзия в земния живот. Тази енергия може да се изгуби така, както вие изгубвате парите си. Тя изтича от вас по същия начин, както изтича водата от едно пукнато шише. Така и някои винари наливат в бутилки сладко вино и го заравят в земята да престои там няколко години, гдето ферментира бавно. При това престояване на виното, в него се образува въглероден двуокис и отварянето на бутилката трябва да става много внимателно, защото всичкото вино може наведнъж да изтече. Така и енергията, която е складирана в човешката душа, при известни условия може да се излее наведнъж, което става при голяма радост или голяма скръб. Затова човек трябва да знае как да се радва и

как да скърби. И това е изкуство. В туй отношение не трябва да се правят грешки, защото човек може да пострада. Ще ви дам един пример, от където ясно се вижда, как се отразява силната радост. В Цариград заложили на лотария един английски параход на стойност четири-пет милиона лева; този параход се паднал на един хамалин, който полудял от радост като научил за придобивката си. От голяма радост и от голяма скръб хората полудяват. Какво представлява полудяването? То е изгубване на душевната енергия или неразбиране на душевния език. Няма защо да се радваме много, но не трябва и много да скърбим, защото голямата радост подразбира голяма скръб и обратно. Този закон важи и в едно друго отношение. Казвате: «Когато отидем на Небето, ще се радваме, а когато слезем долу в ада, ще скърбим». Това са два противоположни полюса. Вие, които не сте запознати с Божествените Закони и не ги разбирате, питате: «Защо тези хора са долу в ада да се мъчат?» Аз пък бих запитал: Защо онези, които са горе, се радват? Каква разлика има между скръбта и радостта? Скръбта произтича от факта, че сме загубили онова, което ни е дадено. Например, ако изгубим здраве, пари, слух или нещо друго, ще скърбим.

Следователно трябва да се научим да пазим онова, което Бог ни е дал. За да можем да пазим даденото, ние трябва да удвояваме енергията си, за което е даден съответен закон в Евангелието: удвояването е резултат от Закона за сеенето – ако земеделецът не сеете, ще губи. В това отношение вашият мозък е нива, върху която вие трябва да сеете. Във вашата житница Бог е положил семето и когато дойде определеното време, Господ казва: «Посей нивата!» Вие отговаряте: «Тази година няма да сея, понеже имам достатъчно храна и затова ще си почина.» Оставете мозъците си необработени и те тревясват, или научно казано, атрофират се. Главното изкуство в опазването на душевната енергия е обработването на човешкия мозък.

Има три начина, по които човешката енергия се изразходва: първо, чрез физическия организъм – чрез ръцете, краката, мускулите, стомаха, белите дробове; второ, чрез човешката мисъл и трето, чрез човешките страсти. Най-опасните елементи за изразходване на енергията са страстите. И онези от вас, които се оплакват, че паметта им отслабва, ще знаят, че у тях страстите са взели надмощие. Този факт се забелязва често у младите момичета и момчета на около петнадесет-шестнадесет

години; в тази възраст те започват да любят и затова започват да забравят, не могат да си учат уроците. Така е и при възрастните и те се влюбват в някои неща, но това не е Любов, това е привидна любов, любов на чашката. Такова е положението на пияницата, който обича чашката погледне в нея и е доволен. Същото нещо е и при мислите. В окултен смисъл има мисли, отнасящи се към физическия свят, има мисли на желанията, има и духовни мисли. Мислите на желанията са тези, от които ной-много страда съвременното общество, т. е. епохата, в която хората живеят днес, е такава.

Това движение вътре в нас, този стремеж, трябва да стане **венец в Ръката Господня**. А под израза *Ръка Господня* ние разбираме Волята Божия. В съвременното общество човек трябва да има силна воля и аз ще ви дам методи за усилване на вашата воля. Вие мислите, че имате воля. Да, имате, но тя е обикновена воля. За да имате истинска воля, трябва да умеете да се движите в кръг. В Америка има столове, наречени *rocking chair*²⁸, които са най-глупавите столове като седне някой на такъв стол, завъртат го. На такъв стол никога не сядайте, не се въртете! Когато искаме да паднат ябълки от дървото, ние го раздрусваме. Когато имате една еднообразна мисъл например, че не обичате някого вие изпращате мисли от вас до него и от него до вас, което е все едно, че сте седнали на такъв *rocking chair*. И няма да се минат един-два дни и вие ще се усетите неразположени духом. Ще ме запитате защо еди-кой си човек ви е казал тази обидна дума? Казал ви я е, за да изпита вашата воля. В Писанието е казано, че трябва да имаш шлем, за да отбиеш неприятеля²⁹. Неприятелите от невидимия свят може да ви хвърлят една лоша мисъл чрез когото и да е чрез жена ви, чрез мъжа ви, чрез децата ви, или чрез когото и да е друго; даже и тези, които най-много обичате, ще ви подхвърлят такава мисъл, каквато не сте очаквали. Трябва да умеете да отбивате всяка мисъл. Чували сте това старо изречение: *Господ ще направи всичко*. Как ще направи всичко? Да допуснем, че в една стая храните копирени буби, и в нея пуснете вашето едно-две годишно детенце. Какво ще направи то с бубите? Ще ги изпомачка всичките. По същия начин може да пуснете една такава двегодишна мисъл във вашата светая светих и тя

---

²⁸Люлеещ се стол.

²⁹КНИГА НА ПРОРОК ИСАИЯ: 59; 17.

само за един час ще изпомачка всичките ви буби. Под думата *буба* аз подразбирам известен род мисли, действия или желания на вашата воля.

В живота си ние трябва да следваме точно методите, които Природата прилага. Така в Природата ние никога не бихме могли да си представим Слънцето като един тъмен кръг в такъв случай то не би било слънце. Слънцето изразява за нас Светлината, а тя е кръгообразно движение. Вложете в съзнанието си понятието, че всяка мисъл, всяко желание и действие, което прониква вътре в нас, ни е изпратено от невидимия свят. И че това, което ви се случва, непременно трябва да се случи. Ако разбирате този закон на движение, вие ще знаете, че една мисъл, която е изхвърлена от някого, като премине от единия край на вашата орбита до противоположния ѝ край, сама ще падне и ако вие се намирате на този край, ще я възприемете. Затова никога не приемайте онази мисъл, която е дошла във вас, като е кръстосвала вашата орбита. Христос казва: ***Не се противи на злото***³⁰. А това значи, че трябва да застанеш на другия край и там да го уловиш.

Сега, разбира се, ще ви трябва опит за това. В какво се състои този опит? Мнозина са ми задавали въпроса: «Как да се развиваме, как да напредваме, как да видим това или онова?» Аз бих желал не само да виждате, но и да усвоявате нещата. Да видите едно житно зърно, това е едно нещо, а да го вземете и посеете това е съвсем друго нещо. Тъй че не е достатъчно само да почувствате една Божествена Мисъл, която ви се дава, а трябва също да я усвоите и приложите. Искате, например, да видите някой ангел. Вие може да видите колкото си искате ангели, може и да отидете при тях, но като се върнете, оставате си пак същите разказвате какво сте видели, като да сте били на представление и с това въпросът се изчерпва. Тези принципи трябва да се усвояват. Когато видите някой ангел, важно е да влезете в съприкосновение с неговата интелигентност, с неговия дух. Така и в Природата нещата започват най-напред с чувстване, а после с виждане. Има много животни, които ни чувстват, но не могат да ни видят. Когато те един ден израснат и дойдат до нашето положение, ще кажат: «Сега виждаме това, което по-рано ни е пречело в живота.»

Ще ви дам едно упражнение, което да правите в продължение на един месец мнозина от вас могат да го правят. Но не мислете, че

---

³⁰ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 5; 39.

когато правите упражнения, всичко е приятно и всичко има резултат. Някога може да имате и лош резултат, но това да не ви обезсърчава понякога най-лошите резултати са най-добрите. Ще ви дам пример за обяснение на тази мисъл: Жената на един турчин, като се смяла много, челостта ѝ се изместила и устата ѝ се изкривила. Търсили лекари, които да наместят челостта ѝ, но никой не могъл да направи това. Накрая мъжът ѝ я качил на колата да я води при един прочут лекар. По пътя обаче конете се подплашили, обърнали колата и жената се изтърсила на земята, но при падането челостта се наместила. Турчинът искал да отведе жена си на лечение при прочутия лекар, но Господ намерил за добре тя да падне от колата и по този начин челостта ѝ да се намести. Затова не считайте, че падането от колата е нещо лошо напротив, с това ще ви се намести челостта.

Упражнението, които ви давам, се състои в следното: Първо щом се породил у вас една мисъл на омраза, тя да се превърне в обич! Ще ви дам един метод, по който да превръщате омразата в обич поставете се на мястото на този, когото мразите, допуснете, че и вие имате същата грешка по отношение към Господа и кажете: «При всичките ми грешки Господ ме обича, затова и аз ще направя същото с този човек ще го обичам!» Каквато грешка и да е допуснал този човек спрямо вас, каквото и поведение да има към вас, в същото положение се намирате и вие по отношение на Господа. Господ и досега не е изменил Поведението Си спрямо вас. Той ви обича. Насочете мисълта си от вас към Господ, а след това от себе си към другите към човека когото мразите. Тази обич, която Господ има към вас, ще премине от вас към другия човек и неговото съзнание ще дойде в същото положение спрямо вас, в каквото сте и вие спрямо Господа.

Второ през целия този месец не одумвайте никого, а когато ви одумват, мълчете, правете се, че това не се отнася до вас. Може малко да се вкиснете, но считайте, че това не сте вие. Ако една жена постави ръцете си във вкиснато тесто, значи ли, че те са вкиснати? Даже и цялото ви тяло да се вкисне, считайте, че вашата душа не се е вкиснала! Не приемайте външното вкисване за вътрешно! Не мислете, че е лесно да се откажете от одумването това е сериозна работа! Аз не искам от вас за цял живот да не се одумвате, а само за един месец това е само за един месец, колкото да опитате силата на вашата воля. И като

ви карам да превръщате омразата в обич, не мислете, че тя изведнъж ще изчезне – тя ще продължи да съществува. Ако упражнението ви някой път излезе сполучливо, ще усетите един вътрешен мир, ще усетите, че сте придобили една малка енергия. Ако пък някой път излезе несполучливо, ще имате известна загуба на енергия. През тези тридесет дни ще имате и загуба, и печалба, но важно е крайният резултат да бъде добър. Може да падате от колата, но в края на краищата челюстта ви ще се намести. Тези две упражнения ви давам, защото те действат по естествения път, по който ангелите работят сега в света. По такъв начин вие ще имате тяхното съдействие.

Трето произведете в себе си една добра мисъл и я задръжте у вас през целия месец. Когато правите това упражнение, мислете, че сте свободни; не мислете, че външният свят или отношенията, които имате с хората, може да ви противодействат. Преди да започнете упражненията, ще кажете: **«В този момент, когато започвам упражненията, чрез Силата Господня, която е у мен, аз мога да сторя всичко.»** Нека не ви смущава думата *всичко* – тя подразбира *всичкото добро*, но не и *всичкото зло*. Няма сила, която в този момент може да надделее над вас. Дръжте в ума си мисълта: **Винаги, когато човек иска да извърши едно добро дело, Божието Съзнание е будно.** Щом решите да извършите едно добро дело, между вас и Бога се установява връзка, започва се разговор. В момента, в който решите да вършите добро за Бога, Той мисли за вас.

Тези три упражнения, които ви давам, ще ви послужат като основа за обновяване на вашите мисли и сърца, преди да започнете да се борите. Гледам, че мнозина от вас живеят като тези, които са си купили лотарийни билети и чакат да им капне нещо. На втората година пак си купуват билет, на третата година също, а то я им капне, я не. По този начин в Царството Божие не се влиза. Царството Божие се взима чрез Сила – знанието се придобива чрез Сила, всичко в света се придобива чрез сила. Чрез сила, значи чрез разумните същества, които стоят по-горе от ангелите. Те са СИЛИТЕ ГОСПОДНИ и чрез тях всичко се придобива. Тези същества са архангелите.

По нататък, като направите тези упражнения, ще стигнете до положението да изгонвате ревматизма, главоболието, сърцебиенето, туберкулозата и други болести, които съществуват не само в организма, но и в ума и в сърцето.

Казва се в Писанието: *Ще бъдеш венец на слава в Ръката Господня*. Под *венец* се разбират най-възвишените ангелски същества. Да имаш *Венец Господен*, това значи да си във връзка с възвишените духове на Любовта, които са и извор на Божествената Любов. На всеки, който пие от този извор, жаждата му ще се утоли. Има две категории: ВЕНЕЦ и СЛАВА. Серафимите носят Любовта, а Славата това са архангелите, носителите на Божествената Воля на физическото поле. Когато искате да усилите волята си, ще извикате един архангел, а той е мощен, силен. Това е един закон, който действа чрез внушение. Каквото идеал е имала пред ума си една майка, която зачева детето си, такова ще бъде и детето ѝ. Нашите мисли и желания стават точно такива, за каквито същества мислим в дадения момент. Ако една мома люби някой глупав момък, такова ще бъде и нейното дете. Тя гледа на момъка с други очи, представя си го идеален, а той в действителност не е такъв нейната представа е едно състояние, което не съответства на това, в което тя се проявява в дадения случай. Ние не трябва да гледаме каква е неговата душа, а какви са проявите му. Не трябва да гледаме неговата външност, че е хубава, че ходи спретнато и т. н. Това, че той ходи спретнато, е израз на движение че и един кон може да бъде спретнат, но в този спретнат кон няма никаква интелигентност! Аз разбирам *движенията* като една разумност, а под *спретнатост* разбирам някой да ти намести счупения крак или да те облекчи, когато си неразположен. Да вземем, например, някого, когото мислим за спретнат влезе той в едно молитвено събрание, а мисли лошо за този или за онзи. Това са все спретнати хора, които развалят настроението в едно молитвено събрание; това са ваклите моми и момци, това са чернооките и чернокосите хора. Ако си спретнат, трябва да влезеш от вън с добро разположение и да внесеш това разположение и в останалите. Това не е *венецът на слава в Ръката Господня*. И действително, в такова събрание човек скоро остарява. Че как да не остарееш? Ако взема постоянно да казвам на някого от вас, че е грозен, грозен, ще видите, че след един месец той ще почернее. А ако казвате постоянно на някого, че е хубав, той ще се поправи. Когато ви видя някога почернели, казвам: Някой е работил върху вас вътре в дома на Бога червеи не искам; ако има червеи, да стоят отвън! Когато хвана, ще го прехвърля през дуvara навън. А който си прави добре упраж-

ненията, ако е паднал през дуvara, ще го взема и ще го върна отсам. Това е едно много хубаво упражнение!

Когато реших да говоря на жените, времето беше дъждовно. Казах си: Този дъжд показва, че на жените не им върви. Но гледам днес времето се поправи. Това показва, че и на жените се отпуска кредит. Слънцето, което грее, показва, че и то е в съгласие. Това не е само утеха, това са факти.

Като пристъпите към първото упражнение, не се спъвайте от нищо, не губете вашите чувства, вашите мисли и религиозни вярвания пазете си капитала и добавяйте към него! Всеки мъж и всяка жена трябва да прибавя своята опитност. Ние сме дошли на земята да печелим, за да се върнем при Бога богати. Да се губи е лесно, но да се печели е изкуство, което трябва да усвоите, понеже на мнозина от вас умът не работи. Това губене окултистите наричат демагнетизиране. Ако не можете да направите сами зададените ви упражнения, поискайте помощ от друго, работете колективно. В цялата тази работа трябва да имате търпение. Упражненията започвайте обикновено сутрин или когато имате разположение. Ще ме попитате дали ще ви се приеме молитвата ние сме длъжни да се молим, без да се интересуваме дали Господ ще ни приеме молитвата или не.

За да успявате в този живот, ви трябва силна воля, силен ум и силно сърце. Тези неща се добиват, само когато човек води чист и свят живот. Вън от това никаква друга сполука не може да се очаква. Като се разгледа цялата история от единия ѝ край до другия, най-много са сполучили тези мъже и жени, които са живели най-чист и свят живот. Не мислете, че е лесно да бъдеш чист и свят. Щом си изцапан, значи че някога си се напил и си паднал. Изобщо, в света чистотата и святостта надделяват. Грешим като мислим, че в грях ни е заченала майка ни които не изпълняват Волята Божия, са заченати в грях, а които изпълняват Волята Божия, не са заченати в грях. Някой казва: «Ние сме грешни!» Да, не отричам, че правим грешки, но отричам че сме заченати в грях. Всички, които изпълняват Волята Божия са заченати в Любов.

Христос иска човек да бъде правдив в душата си това, което той е горе да бъде и долу. Разтревожени сте не скривайте това! Когато сте разтревожени, това значи, че вашите деца, които са вътре във вас, са

много неразумни. Но и това ще се нареди. Като се упражнявате така, всичките мъчнотии в света ще изчезнат и ще дойде благословието. По този начин най-после ще заставим хората да не крадат и да не лъжат. Сега вече ще упражнявате волята си, за да станете чисти и святи тогава ще имате силата да късате плодове от Дървото на Живота, за да видите, че всичко е възможно. Само по този начин животът ще стане интересен.

Отсега нататък все в Училище ще бъдете досега не сте били в такова училище. Досега сте мили паници, лук сте рязали, а сега ще започнете от буквата А която е гласът на волята. Само така ще упражните волята си.

Лекция от Учителя,
държана на 26 юни 1918 година, четвъртък.

КОЙТО НАМИГВА

Който намигва с окото си, докарва беда, а безумният, който няма мярка на устата си, с устните си се подхлъзва.

Притчи Соломонови: 10;10.

През този месец искам от вас да прочетете всички Соломонови притчи и да научите наизуст тези от тях, които ви направят силно впечатление. Аз после ще ви кажа защо трябва да ги учите наизуст.

Забележете, че от всички човешки сетива, окото заема едно от най-важните места. Окото си служи с Виделината и посредством нея ние се докосваме до предметите. Усещанията на ухото пък се предават чрез известни вибрации на въздуха. При обонянието също така миризмите се предават чрез вибрации на въздушните частици. Но щом дойдем до вкуса и осезанието, ние трябва да си служим с чисто физически средства с доближаване до езика и с докосване, опипване с пръстите. Следователно окото има чисто умствено значение.

Намигването съдържа два момента: единият, когато окото се затваря, а другият когато се отваря. Отварянето е денят, то трае един миг. Като си отвориш и затвориш очите, преминава един период от двадесет и четири часа. Когато си затвориш очите, тогава стават всички престъпления в света. Това намигване всички го вършите. Когато влезе някоя лоша мисъл у вас, вие намигвате. Някой греши значи често намигва. Мома намигва на момък и момък на мома. В това се изразява едно неправилно движение на човешкия ум. Да намигваш, това значи да слизаш с едно стъпало по-надолу. Очите на хората, които намигват, стават малки, а за хората с малки очи казват, че са хитри и лукави. Това е резултат на намигването. По същия закон

и вашият ум деградира щом очите стават малки, деградира и умът, от него се изгубват всички благородни мисли и чувства. Това показва, че вашият свят става по-тесен и кръгът на вашите знания се стеснява.

Соломон, който е събрал тези притчи, казва: **Който намигва с окоето си, докарва беда.** Кому докарва беда? На своята душа, защото прозорците ѝ стават все по-малки влиза по-малко светлина, а през прозорците влиза и Животът. Ако у вас дойде някоя Божествена Мисъл и вие си кажете "не му е сега времето", това значи, че сте намигнали. Карат ви да извършите някоя работа, а вие кажете "не му е сега времето" намигнали сте. Днес намигнеш, утре намигнеш, други ден намигнеш; намигнеш на един момък, на двама, на трима, и току виж, че всички тръгнали подир теб, цял скандал станал. Ако една мома е сериозна, никой няма да я преследва. В живота има много такива момци; не мислете, че такива момци има само на физическото поле има ги и в сърцето, и в ума. Под намигване се разбира нежелание да се изучават Божествените Закони.

У нас, българите, има обичай да си поклащаме главата в знак на потвърждение или отрицание. Когато българите потвърждават нещо, те си поклащат главата надолу, а когато отричат нагоре. Ще забележите, че и конят така си поклаща главата. Това движение, това поклащане означава нещо. Когато конят си поклати главата, той иска да каже "господарю, този път, по който вървиш ти, жена ти и децата ти няма да те изведе на добро". На физическото поле конят е символ на интелигентността. Ако минавате покрай някой кон и той поклати главата си, това значи "приятелю, докато не изхвърлиш тази мисъл от главата си, няма да ти тръгнат работите". Поправете поведението си и пак идете при този кон ще видите, че той няма да поклати главата си.

Когато вашият ум си клати главата като махало на часовник, това показва, че няма да ви върви работата. Гледайте вашият ум да не си клати главата, да стои на едно място и да работи! Това има отношение и към някои психически състояния хората, които са много нервни, мигат с очите си. Когато човек започва да губи своето душевно равновесие, той клати главата си, мига с очи и си движи краката, но тези движение са неправилни, неразумни. Те са като една вихрушка, която само прах вдига.

По същия начин обяснявам и Закона на скръбта. Някой казва: «Гъжен съм!» Хубаво, дръж си очите отворени! «Но много ми е тежко на душата!» Дръж очите си отворени. «Боли ме гърбът!» Изложй го на слънце! Дръж ума си бодър, свеж и отвори очите си към Бога! Казваш: «Е, сега за Господа ще седна да мисля!» С тези думи ти затваряш очите си. Някоя мома се влюби в някой момък и затваря вече очите си за майка си, за баща си, за всички вкъщи; мисли само за момъка. Така и ние затворим си очите, душата и сърцето, и започваме да мислим само за временни неща. Човек има три вида очи: едните са физически, вторите са на душата и третите на ума. Ако се съмнявате в това, направете едно малко упражнение: Станете ли сутрин неразположени, кажете си: «Няма да намигвам!» Отправете ума си към Бога, започнете да мислите за Бога, за всичко хубаво, за ангелите. Помислете така петдесет минути, не повече, и веднага ще придобиете равновесие на душата си. А сега как се лекувате? Станете сутрин, неразположени сте турите раницата си на гърба, тръгвате по съседки и започвате: «Знаеш ли колко ми е тежко!» Другата отговаря: «Ами ти знаеш ли на мен какво се случи?» Отиват двете при трета някоя и ѝ разказват за теглото си. Тя пък им се оплаква от своите несгоди. И какво излиза накрая от това? Всички носят раниците си. Не така! Съберете се трите, седнете, обърнете се на изток, помислете малко около десет-петнадесет минути и умът ви веднага ще се разведри и Светлина ще проникне в него! И тогава каквато и мисъл да ви дойде, приложете я!

А безумният, който няма мярка на устата си, с устните си се подхлъзва. В тази притча са взети като символи очите и устата. Който намигва, докарва скръб, а безумният е този, който дълго време е намигвал. Неговият ум от дълго намигване е станал безумен, т. е. той говори това, което трябва, и което не трябва. Всички съвременни хора страдат от туй. Мъжът ти направил нещо, казал ти нещо обидно, и ти веднага тръгваш от къща на къща да разказваш какъв е той. И като повтаряш все едно и също нещо, бъркаш в един и същ кюп: «Мъжът ми е жесток, вагабонтин, а аз го мислих за благороден!» А другата казва: «Твоят е цвете, ами моят да знаеш какъв е!» Кой е виновен за това? - Мъжът ви е намигнал, а вие отивате сега да намигвате. Мъжът ви е намигнал, а вие вече сте безумните, които нямат мярка на устата си. Това, което развърщава в света, което причинява най-големи страдания, са нехармоничните и некрасивите образи. Например

говориш някому, а той си изкривява устата. Какво значи това изкривяване?

Щом се подхлъзнеш, ще има падане. Тъй че на онзи, който намига, ще му бъде тежко на душата, а самото подхлъзване не е нищо друго, освен падане. Паднеш от някой мост при някоя катастрофа това е подхлъзване. Падането означава винаги изгубване равновесието на душата. При това падане стават най-големите нещастия. Затова най-важното нещо е да държиш ума си бодър и свеж. Друго важно правило е, когато ще говорите нещо, да го обмислите добре. Дайте си отчет дали това, което ще говорите, ще бъде от полза за вас и за другите. Ако то няма да бъде от полза за никого, занимавайте устата си с друго нещо. Устата не е канал за помия. От нашата уста трябва да излиза всичко най-възвишено и чисто, всичко благородно. А лошите думи, които често излизат от устата ни, да отидат на друго място на място, предназначено специално за помия.

Аз ще ви покажа как действа Законът за физическото въздействие на мисълта. Ако вие не държите вашите мисли отворени, т. е. ако не ги контролирате, тези нечистотии ще излязат от устата ви и няма да измине много време, и вие ще пострадате от запичане, ще трябва да си направите клизма. Казвате за някого, че се е запекъл. Казвам: Намигнал е, не е пазил словото си. Всяка мисъл произвежда физиологическо въздействие върху нас, затова от устата ви трябва да излиза само чистота. Иначе ще викате лекари не ви трябва лекари, а трябва сами да потърсите причината на всяка болест. Ще кажете: «Аз съм направил устата си канал за нечистотии и трябва да я изчистя.» Всички хора са направили устата си канал и при това искат да живеят добре. Устата ви трябва да бъде като чучур на някоя чешма. Ако имате запичане, наука не може да имате. Червата и стомахът трябва да бъдат свободни.

Какво отношение има между главата и стомаха? В тялото съществува много тясна зависимост между душата и духа. Имайте предвид, че стомахът е главата на душата. Стомахът е мъж. Между този мъж и главата има тясна връзка, те се разбират добре, защото са мъже. Белите дробове са жени на мозъка, а сърцето е тяхното дете. И стомахът си има жена и дете. Аз с това искам само да доведа до съзнанието ви идеята, че всяка мисъл, която минава през нас, ще

произведе в организма ни известен резултат, който резултат ще се прояви или сега или в някой друг наш живот. Ако не поправите сега мислите си, те ще си останат такива и за хиляди години напред. Някой ще каже: «По благодат съм спасен!» Как? Като паднеш във водата и те извадя, по благодат си спасен, но след като те извадя от водата, ти трябва сам да се научиш да плуваш.

Аз ви говоря сега върху прочетения стих, защото зная, че вие много се ритате с устата си. Знаете ли, че човешката уста е едно от скорострелните оръдия? Ужасна картечница е тя! Досега тя е била в чужди ръце и ние трябва да я освободим. Човек, който не може да мисли добре, си удря главата в стената. Според главите, аз така класифицирам хората: едни, на които главата е разумна, и други, на които главата е тиква или чутура. Ако главата ви е тиква или чутура, нямате шанс за успех. Трябва да карате мозъка си да работи и да свършва работата си.

Не искам да се обезсърчите и да не работите. Когато забележите някоя ваша грешка, знайте, че тя е присадена отвън, тя не е качество на душата ви. Имате раница на гърба си това не е ваше вътрешно качество, не мислете, че сте се родили с тази раница. Влязла някоя лоша мисъл у вас тя не е ваша, изхвърлете я! Когато ви кажа, че у вас има някоя лоша мисъл, това не трябва да ви обижда, защото аз искам да ви споя, да ви направя вътрешно цялостни. Самата мисъл със своето пребиваване у вас може да ви обиди, но за да се утаят тези мисли трябва да намерите някои противоположни на тях. Не намигвайте, а дръжте мислите си отворени! Който и да дойде у вас, нека дойде, но вие няма да му намигате! Защото Христос казва: **Всеки, който влезе през плета, е крадец и разбойник**³¹. Всяка мисъл трябва да влиза само през вашите очи и през вашия мозък. А тази мисъл, която е влязла през сърцето ви, е един разбойник. Такава мисъл не трябва да ви безпокои, а трябва да се държи вън от кошарата.

Вътре в човека има три подразделения. Във всяка черква има също три отделения, които са определени от хиляди години и отговарят на развитието на човека. На първо място е отделението за оглашените, после за верующите и накрая за свещеника, който свещенодейства и знае как да се служи на Бога. Попът е учителят. Олтарят е мястото на

---

³¹ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЙОАНА: 10; 1.

учителя, който излиза от там, туря огън и тамян в кадилницата и кади. Ако днешните попове мигат, защо тогава кадят? Те не знаят защо. А аз зная. Това правите и вие често: поставяте тамян в кадилниците си и тръгвате да гоните дявола. Дяволът с тамян не се гони, тамянът е само едно дезинфекционно средство. Горенето на тамяна показва, че и вашето сърце трябва да бъде също така горещо. Хубавите мисли от сърцето ви трябва да излизат и да освежават атмосферата, в която вие живеете. Ако така кадите, вие добре разбирате символа на тамяна. Но ако само носите вашия буквар под мишницата си, без да го четете, той няма да ви ползва. Ето защо Господ ви е дал очи, които са прозорци на душата. Следователно всякога, когато е светло, трябва да държим очите си отворени и да приемем толкова светлина, колкото ни е необходима. Някой път казвате, че е много светло, а друг път казвате, че е тъмно. Е, добре, отворете си повече очите! Има хора, които нощем пътуват и им е тъмно, но и вечер има светлина, само че за нея са нужни по-чувствителни органи, които да я възприемат. Тази светлина използват ясновидците, истинските ясновидци виждат вечер по-добре, отколкото денем, но те не намигат, те държат очите си отворени. Дръжте постоянно в съзнанието си мисълта, очите ви да бъдат отворени. Казват за някого, че умрял с отворени очи и бързат да му затворят очите. Оставете този умрял с отворени очи! Сега всички учители и свещеници гледат да затворят очите на хората. Отваряйте очите на хората! Например някой се подвизава в живота, а вие му казвате: «И ти си мислиш, че християнин ще станеш, че ти си много закъснял, ние колко неща вече знаем!» Това значи да му затвориш очите. Какво знаете вие? Не, така не бива! Не! Кажете на този ваш брат: «Братко, много добре си направил, започнал си хубаво!» Не е важно кога ще се стигне; аз, като тръгна на разходка, вървя полека, разглеждам всички буболечки, разглеждам всичко, което срещам на пътя и най-после стигам. За да се стигне по-скоро до Черни връх, не е нужно да се бърза. Като тръгнеш за Черни връх, наблюдавай по пътя изворчетата, наблюдавай какви буболечки, какви пеперуди има, и ако умът ти постоянно е буден, ще видиш как Бог работи. Бих желал на всички очите да са отворени.

Питате: «Какво да направим, за да се спасим?» Как да се спасим всеки, който не намигва, е спасен; а който намигва, се дави. Затова

никого не обезсърчавайте. Като ви гледам лицата ви са на вид строги, но те не са такива от истинска сериозност, а от съжаление за изгубените младини. Казвате си: «Едно време, когато бях хубава, млада!» Не си остаряла, не се лъжи! Стари са мислите, които имаш в себе си, дрехите ти са стари, но душата ти е всякога млада. Когато остарее, тялото ти не е способно вече да предава твоите мисли и Господ казва на ангелите: «Идете и съблечете това мое дете, чиито дрехи са много нечисти и не могат вече да се перат!» Казвам: Братко, ще те съблекат или казано на вашия език, ти трябва да заминеш и втори път да дойдеш.

Като ви говоря за отворени очи, искам да държите физическото си тяло винаги чисто. Ще ви кажа какво влияние имат добрите мисли върху физическото ви тяло. В светиите, които са живели дълго време чист живот, се образува една особена приятна миризма, едно много хубаво благоухание, наречено *нюкс*. Когато имате хубаво душевно настроение, когато сте били в някакво размишление, вие чувствате една приятна миризма, която идва от някой възвишен дух, който ви е посетил. Да вземем, например, поета у него се пораждат такива мисли и той вижда такива неща, които другите не виждат. Има религиозни хора, които много се молят, но нищо не виждат; те само мислят как да се спасят. Оставете тези мисли! Има страдания на онзи свят, но тук има и по-лоши. Когато вършите престъпление, усещате в душата си истински ад. Всеки е изпитал този ад в душата си, защо ще търсите друг ад? Другият ад е играчка. Този, вътрешният ад, е страшен. И тогава казвате: «Тоя червей не престава да рови, не свършва!» Той е като една тения, срещу която взимате лекарства, изхвърляте я навън, но главичката ѝ пак остава във вас. Питате: «Защо е влязла тази тения?» Защото очите ви са били затворени. В тази тения е влязъл един нечист дух, който постоянно смуче. Тази тения ще излезе сама по себе си, ако се научите да държите очите си отворени, а устата ви да не е безумна. Може така да тренирате вашата воля, че от мястото, където е тенията, да я изхвърлите навън за една минута.

И тъй, ние сегашните хора, които можем да се лекуваме сами, нямаме нужда от лекари. Вие трябва да се калите! За да разберете дали вашата мисъл е силна, направете следното: Имате ревматизъм, който не може да се излекува с никакви лекарства; вижте първо каква храна му е потребна и после със силата на волята започнете да го местите от

едно място на друго в тялото си. Щом започне да се мести, кажете му: «Господине, ти си влязъл в моя организъм, когато очите ми са били затворени, но сега заповядай към задната врата.» А задни врати ние имаме много. Порите, през които става изпотяването, са една такава задна врата. Когато някой се простуди, лекарите му дават аспирин, който предизвиква изпотяване, но същевременно причинява и запичане. Не казвам, че не трябва да се изпотявате, а казвам, че една мисъл, която сме допуснали да влезе в нашето физическо тяло, трябва да излезе навън чрез тези пори. Порите ще се пожертват за нашите очи и ще кажат: «Ние сме готови да услужим на нашия господар.» През тях излизат всички нечистотии.

Когато човек извърши в моралния свят една грешка, усеща, че в него се събират много утайки. Не се старайте да се освободите от това ваше усещане, а бъдете герои да изучите причините за него. Някой казва: «Искам да бъда светия!» Като искаш да станеш светия, върви по Пътя, по който са минали светиите! А теб те заболи гръбнака и хайде, бързаш да дойдеш при мен. Болките, скърбите, страданията са необходими и не съжालявайте за тях, а намерете начин, по който да ги използвате. Дяволът е влязъл в нас, но ние няма да го изхвърлим навън, а ще го впрегнем на работа и ще му кажем: «Ние осем хиляди години ти работихме, сега е твой ред и ти на нас толкова години да работиш.» Дяволът е интелигентно същество и затова трябва да го заставим да работи.

Главното задължение за вас през този месец е да правите упражнения за развиване на волята, но не на тази воля, която имате, а на разумната, Божествената Воля. При развиването на волята, мислите ви трябва да бъдат строго определени. Две мисли, две работи, едновременно не трябва да ви занимават първо ще свършите едната работа, а после другата. У нас всичко е свързано като в една верига. Ще поясня мисълта си: Ние вървим по един общ Божествен План, но всеки ще работи по различен и специфичен за него начин. Да допуснем, че един от вас е тъкач, друг писар, а трети лозар. Търговецът ще приложи мислите си в търговията, тъкачът в тъкачеството си, копачът в копането; изобщо всеки ще работи в своето призвание. Онзи, който е тъкач, ще тъче здраво и солидно, преждата му ще трябва да бъде здрава, нишката му също да бъде здрава, а не прецвъкната. Защото всяка

мисъл се оприда от мислите и желанията, които ви занимават. Така ще се сформира цялата мисъл. Тази нишка трябва да бъде здрава и изтъкана по всички правила. Така изпредена, тази нишка ще влезе като сила на вашата воля, защото волята ще трябва всякога да се прилага в материалния свят.

Там, където искаме да приложим мислите си, ще имаме спънки и препятствия. Този свят е за нас ребус, който ние ще трябва да решим. Например вие се омъжвате за един мъж и искате да бъдете щастливи, но не можете да се споразумеете. У кого е грешката? И у мъжа ви липсва нещо, и у вас липсва нещо. И двамата сте влезли със затворени очи. Ако главата му отзад е вирната или сплесната, ако очите му са много малки или ако устните му са много тънки какво очаквате от такъв човек? Това показва, че не сте един за друг. Добре, какво ви остава тогава? Да направите вашите устни по-дебели, да развиете вашето сърце! За да развиете вашето сърце, трябва да турите волята си в действие. Френолозите казват, че сегашните хора имат четиридесет и една врати, през които може да приемат посетители. Опитвате през една врата не може да влезете; опитвате втора, трета и най-последно ще намерите някоя врата, през която ще може да влезете. Така че може да влияете на хората по много начини. И децата знаят този закон и забележете, че когато те искат нещо, започват така: «Мамо, дай това!» «Не може!» Започва тогава то да те милва, целува, докато най-последно ти се съгласяваш. То е отворило една от твоите врати и е влязло вътре. Умно е това дете и по този начин то е употребило своята воля. Но ще кажеш: «Не искам да лицемеря!» Няма как ще гладиш, ще милваш, ще лъснеш този човек! Неговата ръка е нечиста ще я измиеш, ще ѝ направиш една превръзка. Трябва да изучавате човешката душа, това не е лесно изкуство! Аз говоря сега за отношения между здрави хора, но ако и двамата сте болни, тогава ще извикате откъде някой ваш близък. Някой път ще се роди едно дете то ще излекува баща си и майка си. Всеки отделен член може да спаси целия дом.

Отворете очите си към Бога! Ще знаете, че няма същество по-умно, по-добро, по-чувствително, по-отзивчиво от Бога. Никакви ангели, серафими, херувими не може да се сравнят с Бога. Някой казва: «Че този Господ с мене ли ще се занимава?» Като нямате вяра в Бога, с това Му причинявате страдания. Философите казват: «Нима Господ ще се занимава с теб, ти си един нищожен пигмей». Знайте, че Господ се

занимава и с най-малките същества в океана, дори и тях чува, та вас ли няма да чуе? А вие, хората на двадесети век, държите очите си затворени и се лишавате от Божествената Светлина. Ако десетки години живеем в една изба, ние ще имаме много болести. Това се отнася не само за физическото поле, но и за духовния свят, където причините са едни и същи. Молим се на Бога, но не излизаме от избите си. Първото нещо е да отворите очите си към Бога. Но ще кажете, че не знаете какво е Бог. Това не е важно. Аз може да не зная какви са елементите на слънцето, но излагам гърба си на него и се ползвам от лъчите му. А учените хора казват: «Не използвай лъчите му, защото не го знаеш какво е!» Човек, който е тръгнал към Бога, колкото и малко да се е замислял за Него, е спасен, колкото и да е лош като човек. Знайте, че в това учение, за което ви говоря, човек не загива. Дори ако си изгубиш ръцете, краката, очите, ушите, няма загиване. Но казвате "изпъдили го" нищо, той е изпъден от училището за година-две, но после го приемат отнова да учи. Който смущава другите, той бива изпъден навън. Ако вие не изпълнявате това, което ви учат, ще ви изпъдят, за да дойдат други, които искат да слушат и изпълняват.

В духовно отношение аз често ви чувам, че биете скамейките. Наука така не се учи! Биенето на скамейките в училище няма да ви ползва. Който има воля, ще я упражнява не върху скамейките, а върху ревматизма си или върху болките си в стомаха. Вложете у вас чисти мисли, за да видите каква сила имат чистите влияния! Ако вие се придвижите напред само с една стомилионна част от милиметъра, това е много нещо. Не мислете, че като започнете с това учение, изведнъж ще направите много нещо. Ако успеете да се придвижите само с една стомилионна част от милиметъра, аз ще считам това вече за голям прогрес, в цялата вечност ще има прогрес от знания. С такава бързина и аз се движа. Не се обезсърчавайте! Всеки учен, който иска да наблюдава, ще се движи бавно. А вие искате бързо да свършите и да кажете след това: «Готов съм вече за професорска катедра.» Тази стомилионна част от милиметъра е вечна и най-точна мярка. Ще ви представя една фигура: представете си проекцията на един център на безконечност и допуснете, че тази безконечност трябва да направи един кръг за двадесет и четири часа. Знаете ли с каква бързина тя ще се движи? Тук тя се движи много бавно, но бързината, с която обикаля

горе, е много голяма в центъра движението е много бавно, но горе е много бързо. Ако материята на вашето сърце се задвижеше с такава скорост, вашето сърце и ум щяха да се стопят. Затова *долу* трябва да се движите много бавно, за да се извършва движението *горе* хармонично. И не се обезсърчавайте!

За да можете да упражнявате волята си, всякога трябва да бъдете в състояние да замените едно неприятно състояние с друго приятно. Ще ви дам един метод за постигане на това. Например имате едно много неприятно чувство и не може да се освободите от него. Станете, употребете един час, за да посетите едно семейство, което е в много по-лошо състояние, отколкото сте вие. Не казвайте "на мен огън ми гори на главата, та ще ходя по гости", а идете при такова семейство, което няма дърва, няма хляб, нищо няма; постойте десет-петнадесет минути там и вижте ще има ли там някакво роптание или не. Върнете се у вас и сравнете тяхното състояние с вашето.

Искам да изграждате вашето здание. Каквато благородна мисъл дойде в сърцето ви, изпълнете я. Ще изпълните тази мисъл не както е писано в книгите, а както ви подсказва вашето сърце. И ще я изпълните не по принуждение, а по Закона на Божествената Свобода. Може да си кажете: «Но най-напред ще поправа своя дом.» Че всички хора нали са все Божи Домове! Всеки човек, комуто можем да помогнем, е все от Божествения Дом. Не престъпвай закона на баща си и майка си, дръж своята воля в съгласие с тяхната и ще бъдеш спасен. Не се пресилвайте с каляването на волята си. Достатъчно е всеки ден да свършвате по някоя най-малка работа по някоя микроскопична работа. Например, ако дадете на някой човек една чаша вода, и то е достатъчно. Ще кажете: «Е, чак толкова малка работа!» И това е нещо сторено. Друго правило когато сте скръбни, когато ви е много тъжно, не отивайте по разни къщи и по разни семейства, за да ви олекне; не носете вашия боклук на ближните си! Това не е наука! Не по този начин трябва да ви олекне ако ходите по другите къщи с цел да ви олекне, да оставяте там своя боклук, ще ви научат всички и няма да ви приемат.

Искам всички да бъдете чисти, да нямате нищо под ноктите. Изчистете си дрехите, измийте се и тогава идете при Бога! Защото самата мисъл да бъдеш чист е воля самата мисъл да отидеш при Бога чист, действа на ума ви. Ако сте нечисти, съблечете дрехата си, измийте се и тогава идете при Бога, идете да се помолите! Ученик,

който е нечист, не се приема. Това не значи да станете педанти, да се вглеждате в хорската чистота. Всеки да се занимава със своята чистота; който се занимава с хорските нечистотии, той се покварява.

Така ще започнем от физическото, за да отидем към духовното. Аз харесвам светските хора, защото те обръщат голямо внимание на физическата чистота. От тях се иска да направят само крачка напред, за да влязат в Царството Божие. Имат ли това изкуство физическата чистота ще преминат и към духовната. Тези неща са необходими за създаването на една благоприятна атмосфера за човешката мисъл. От нечистотата на мислите се създава една неприятна атмосфера, от която учениците се демагнетизират. За работата на ума е необходима Чистота; за да се наблюдава Небето, трябва да има Чистота. Когато Христос казва, че чистосърдечните ще видят Бога, Той показва, че Чистотата е едно условие за виждане. Тъй че ще държите Чистотата като едно условие за усилване на волята. Тя може да се придобие чрез ученичеството. Това е религия! Религията има за цел култивирането на сърцето, но не трябва да се спираме само там. Това кланяне на Бога трябва да бъде в Дух, в Истина и в разбиране.

Ние трябва да знаем как да владеем тези сили, които Бог ни е дал. В душата и в сърцето има понякога запичане, което трябва разумно да се използва. Казвате: «*Да го върже* като вол с повод.» Не може така! Що е повод? Поводът е един закон, с който можете да владеете мислите на вашата душа, на вашия ум и на вашето сърце. Не гледайте дали днес сте в настроение или не, прочетете малко и като се свърши деня, дайте си сметка какво сте научили. Записвайте това в едно тефтерче. Досега вашият живот е бил безразборен: ставате сутрин и до обяд сте все в кухнята, след обяд пак нагоре-надолу и вечер си лягате уморени. Казвате си: «Е, утре пак същото ни чака. Кога ще се освободим?» Няма да се освободите, защото в този труд придобивате знания, в тези мъчнотии каляват вашата воля. Не съдете другите, оставете ги с техните грешки, но по-силните нека помагат на по-слабите. Няма добра молитва от тази да помогнете на брата си. Господ, на когото се молите е умен и казва: «Я слушай, не си криви устата пред Мен, а излез навън и свърши тази работа!» Но ще кажете: «Господи, аз не съм разположен.» Не сте разположени, защото сте турили на гърба си по-

голям товар, отколкото можете да носите. Това е все едно някое дете да вземе учебник по алгебра и да го разглежда, макар, че знае само да смята. Така е и с вашите мисли – някой път имате много хубави мисли и чувства и казвате: «Аз имам много хубаво настроение!» Това настроение ви е от един ваш приятел, който ви е посетил и нагостил. Не се заблуждавайте от тези угощения, защото утре може да останете без тях. Главното за вас е да се трудите и да знаете, че всеки ден свършвате една работа, необходима за вас.

Сърцето ви да бъде чисто, душата – свежа, умът – бодър, а духът – крепък! Помагайте си през този месец едни на други. Не се плашете, че това казал Учителят, онова казал Учителят. Аз съм казал всичко на място, но вие криво тълкувате нещата. Който се учи, винаги е при главата, а който не се учи, е на опашката. Има много човешки души, които толкова са се повдигнали, че са дошли до ангелите, а има и много ангели, които са паднали. Вие имате всички възможности да учите и ако не учите, грях е на душата ви. Не трябва да казвате, че сте остарели – само дяволът е стар. Мислете, че сте млади за това Божествено Знание, за да влагате вашата воля при учението си!

Някои от вас са богати, а други – бедни. Сиромашията е работа, а богатството е почивка. Има лоша сиромашия, има и добра сиромашия, т. е. лоша работа и добра работа. Добра работа е тогава, когато знаете да работите, а лоша – когато не знаете да работите. По същия начин има лошо богатство, има и добро богатство. Но следващия път ролите ще си сменят. Когато си сиромаш, кажи: «Слава Богу, имам работа!» И започни да работиш. Утре пък си богат, кажи: «Днес ще си почина.»

Сега казвам: И ние тази вечер ще помръднем света с една стотиленна част от милиметъра, но затова трябва всички да работим колективно. Като ви кажа да превърнете омразата в обич, ви е чудно, но омразата всякога може да се извади, защото е вътре в нас. Как ще се извади? Ако искате да пречистите водата, оставете я да се утаи или поставете малко стипца в нея, за да се избистри. Имайте предвид, че вие сте в едно Училище и ще си учите уроците, които ви се задават. Знаете ли на какво прилича онзи, който ме слуша и не изпълнява? То е все едно да го заведете някой гладен в една гостилница само да помирише всичко и да си замине. А само мирисане не се живее. Тъй само с мирисане си служат мнозина, които се смятат за християни и казват: «Отлично е, вкусно е!» **Който иска да влезе в**

християнството чрез знания, трябва да разбере, че по благодат може да ви спасят, може да ви излекуват, да ви облекат, но знание не може да ви наляят. Това е човешко. Павел казва: *Отчасти знаем, отчасти учим*³². Не трябва само да се мисли да мислиш, това е твоя длъжност, а да се молиш, това показва, че трябва да си платиш борча. Казваш: «Аз дишам.» Длъжен си да дишаш, това не е работа на твоя дух. А знанието произлиза от свободата на човешкия дух, от разбирането на Божията Воля.

Искам да бъдете свободни, да можете да разсъждавате не е важно вашето настроение. По благодат Учителят не може да тури бележка на ученика ако не учи, не може да му тури шестица. Шестицата трябва да е вътре във вас, аз нямам шестици, не давам нищо по благодат и шестица турям само на онзи, който знае да работи. Какво значи шестицата? Тя е Закон на прогреса, на развитието. А като ви поставя седмица, това е Законът на съвършенството. Вие искате да започнете с големи работи, но трябва да се върнете назад. Когато Христос дойде от онзи свят, Господ го изпрати в най-ниското положение, изпрати го на училище. Той се учи тридесет и три години, макар че произлизаше от най-високото положение, смири се, беше послушен, впрегна се в дърводелство и изработваше столове. Той правеше столове за вас, които сега все за столове спорите. Столът е символ на положението, което човек трябва да заема в света. И вкъщи, и навсякъде все за столове спорят. Христос учи изкуството да прави столове, та като седнете на тях, да ви е приятно. Христос имаше желание и да спаси хората. В какво се състои то? Той ги учеше да ядат здравословна храна. Трябва да храните душата си със здрава храна, ума си със здрави мисли и сърцето си със здрави чувства.

Лекция от Учителя,
държана на 7 ноември 1918 година, четвъртък.

---

³²Второ послание към Тимотея: 3; 7.

МАЛЪК РАЗБОР³³

*Това са думите на Лемуил, царя на
Масса, пророчеството, на което го
поучи майка му.*

Притчи Соломонови: 31:1.

Днес ще направим един малък разбор на думите на цар Лемуил, пророчеството, на което го поучи майка му.

Под думата *цар* се разбира човешкият дух а под думата *майка* се разбира Господ, Божествената Майка, която го е получила.

Що [да ти кажа], сине мой, що, сине на утробата ми? (31:2)

Думата *син* означава човек, въплътен на земята.

И що, сине на моите оброци? (31:2)

Природата-Майка винаги прави оброци за децата си.

Не давай силата си на жените,

И не върви по пътищата, погубители на царете! (31:3)

Първото нещо е да не даваш силата си на жените. Тук под думата *жена* се разбира човешкото сърце, което се е отклонило от правия път не давайте силата си на това сърце! Под *погубител* се разбира един от пороците на човешкия ум, гордостта.

Не е за царете, Лемуиле,

Не е за царете да пият вино,

Нито за князете да пият сикера,

Да не би като се опият да забравят закона,

И да извърнат съда над всички угнетени. (31:4,5)

---

³³Тази лекция е отпечатана с малки изменения, съкращения и в друга редакция под заглавието ЛЕМУИЛ, с дата 7 XII 1918 г. (?) в Дали може, Беседи от Учителя, София 1942, с. 388-95.

За човешкия дух първото правило е да не се пие вино. Под думата *сикера* (шира) се разбира пресечено вино, подправено с малко мед, захар и черен пипер. Под *вино* се разбират парите ако дадеш пари и на най-добрия човек, той се опива, забравя се. Под *вино* се разбират още всички слабости, които помрачават ума на човека и дават неправилна насока на действията и постъпките му. *Угнетени* у човека тогава са всички негови добри мисли и желания.

Всеки, който угнетява своите добри мисли и желания, губи способността си да съди верно за нещата извън себе си, а изгуби ли способността си да съди правилно за външния свят, той вече не е в състояние да преценява и своите действия. Такъв е Божественият Закон: отвън човек представлява физическия свят, а отвътре Божествения. Никой не може да направи твоя свят по-добър или по-лош, отколкото ти сам си го направил. Твоето щастие е в самия тебе, не го очаквай отвън.

На кого трябва да се дава вино и сикера?

Давайте сикера на тези, които са в бедствие,

И вино на огорчените в душата,

За да пийнат и забравят неволята си,

И да не помнят вече окаяността си. (31:6,7)

Давайте сикера на тези, които са в бедствие, а вино на огорчените и наскърбените напоете и нахранете лошия, гневния човек! Вие не можете да разберете защо трябва да нахраните и напоите лошия човек, а не добрия не можете да разберете това противоречие. Ако имате един корав ремък, който не е годен за работа, нали трябва да го турите в масло, за да омекне? Мекият ремък не е нужно да се туря в масло. Това означава, че енергията, която е корава, трябва да се нахрани, да се тури в масло, за да омекне. На наскърбения човек, понеже е корав, дай му вино, хлябец, и той ще стане годен за работа. А добрият човек сам по себе си има тази мекота.

Отваряй устата си за безгласния,

За дялото на всички сирачета. (31:8)

Отваряй устата си за безгласния значи, че умният човек трябва да защитава този, който не може да говори; и не трябва да се защитава този, който може да говори.

Отваряй устата си, съди праведно,

И защищавай сиромаша и безимотния. (31;9)

За вас, жените, които сте майки, е необходимо да съдите праведно. Когато човек седне на съдийското кресло, трябва да забрави всички свои лични отношения, не трябва да мисли за себе си, а да стане едно с Бога, едно с човечеството, т. е. интересите на Бога и на човечеството да са и негови. Голямото включва малкото в себе си, а малкото не включва друго малко в себе си.

Кой може да намери добродетелна жена?

**Защото такава е много по скъпа
от драгоценните камъни. (31;10)**

Под *добродетелна жена* се разбира доброто човешко сърце. Казано е в Писанието: **Ще им дам сърце, направено от плът и ще им отнема каменната плът**³⁴. Такова сърце е по-ценно от всички скъпоценни камъни.

**Сърцето на мъжа ѝ се уповава на нея,
И той не ще бъде лишен от изобилие. (31;11)**

Под *мъж* се разбира човешкият ум, който също има сърце. Казва се *уповава се на нея*, защото сърцето, за което тук се говори, е разумно. Размишлявайте за сърцето си! Щом едно ваше желание ви дава възможност да разсъждавате, то е разумно, а не ви ли дава възможност да разсъждавате, то е неразумно. Гневът, който замъглява ума и пречи на човека да разсъждава, е неразумна жена, т. е. глупавото човешко сърце.

Изобилието подразбира всички радости, към които човек се стреми всички радости произлизат от сърцето; то е почвата, върху която растат Божиите Блага.

**И ще му донесе добро, а не зло,
През всички дни на живота си. (31;12)**

Който не огорчава и не оскърява никого, ще има повече приятели, които да го обичат.

**Тя търси вълна и лен,
И всичко, що ѝ е угодно, работи с ръцете си. (31;13)**

---

³⁴КНИГА НА ПРОРОК ЙЕЗЕКИИЛ: 11; 19, 36; 26.

Христос казва: **Търсете, хлопайте и искайте!**³⁵ *Търсенето* това са разумните желания на човека. Кой търси, хлопа и иска? Разумното сърце или *добродетелната жена*; през всички дни на живота си тя търси. Какво търси? Вълна и лен. Вълната и ленът имат различни качества: вълната задържа в себе си топлината, а ленът я изпуска. Хигиената изисква през лятото да се носят ленени дрехи, а през зимната вълнени. Еврейските свещеници са носили винаги ленени долни дрехи. *Добродетелната жена* търси вълна и лен, а като ги намери обработва ги с ръцете си. Под вълна и лен се разбират благородните мисли и желания от вълнените и ленените нишки излизат най-добрите платове. Ленът е мисълта, а вълната чувството или желанието: вълната държи топло, а ленът хладно; вълната подразбира горещи желания, а ленът хладнокръвие, способността да се мисли. Под *ръце* се разбира разумната воля, която тази жена прилага за да изтъче от вълната и лена нещо. Когато чувства и мисли, *добродетелната жена* знае какво да изтъче от всичко това.

Тя е като корабите на търговците:

Донася храната си отдалеч. (31;14)

Това значи, че тя има кормило и умее да направлява кораба си. Кое е човешкото кормило? Това е човешкият език. *Корабите* са устата, в която *добродетелната жена* носи храната си отдалеч, отвътре.

И става, докато е още нощ. (31;15)

Това значи, че Слънцето не я заварва в леглото. Преди да дойде господарят ѝ, тя е на крак.

И дава храна на дома си.

И дял на слугите си. (31;15)

Домът това е тялото. Сърцето, умът и желанията са нейните *слуги*, на които *добродетелната жена* дава своите нареждания през дните.

Оглежда нива и я купува.

От плода на ръцете си седи лозе. (31;16)

Тя *оглежда* нивата с очите си, защото очите представляват извор на Истината. Вижда кое е полезно и кое не е, и купува нива. *Нивата* са външните условия на физическото поле, които Бог е дал. Под *плод на ръцете* се разбира светът на нейното сърце от плода на разумното си

---

³⁵ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЛУКА: 11;9.

сърце тя сади *лозе* т. е. посажда своите благородни мисли и желания. За такъв човек се казва, че е магнетичен.

Опасва чреслата си с крепост

И укрепва мишците си. (31;17)

Под израза *опасва чреслата си с крепост* се разбира нейната воля, с която обработва тялото си прави гимнастика, не я мързи. Тялото ѝ е много добре обработено, няма никакъв недъг чрез мислите, желанията и действията си тя укрепява мишците си.

Усеща, че търговията ѝ е добра:

Светилникът ѝ не гасне нощем. (31;18)

Под *нощ* се разбира състоянието, когато я налегнат скърби и нещастия, когато е в тъмнина. Но и тогава *светилникът* ѝ не угасва. Жена, която в нещастieto си се отказва от вярата и от убежденията си, сама изгасва светилника си и ходи в тъмнина.

Турия ръцете си на вретеното

И държи в ръката си хурката. (31;19)

Съвременните хора откриха, че Земята се върти около своята ос като вретено. А жените още преди време са смятали, че ако Земята се върти около своята ос, трябва и те да се въртят около себе си. Това значи, че жената трябва да обръща и двете си страни към Слънцето. Двете страни са радостта и скръбта, към тях тя трябва да се завърта светлата страна е радостта, а тъмната е скръбта и към тях тя трябва да върти вретеното си. Когато дойде скръбта, завърти вретеното си, изправи се и се запитай: «Моето вретено върти ли се?» А ти какво правиш? Оставяш хурката и казваш: «Земята не се върти.» Не, Земята постоянно се върти, затова и жената трябва да се върти. Ако земята престане да се върти, всички хора биха умрели, а благодарение на нея, на Майката-Земя, вие всички сте облечени, тя поддържа вашия живот. *Хурката* означава Божествения Свят, а *изпредената нишка* показва посоката, откъдето идва енергията. *Къделята* е Слънчевата система, а *поясът*, където *хурката* се закрепва, е Млечният път откъдето иде човешкият дух Слънчевата система се стреми към Млечния път. Всеки трябва да си има къделя и вретено, което да се върти постоянно. Престане ли да се върти вретеното и къделята да отделя своята нишка, всичко се обръща с главата надолу.

Отваря ръката си за сиромасите

И подава ръка на безимотните. (31;20)

Вие не можете да *отворите ръцете си за сиромасите*, докато не изперете и определете вашата вълна. Думата *сиромас* тук означава всички семена, които още не са посадени. За да вземеш тези семена, ти отваряш ръката си и после ги посаждаш в своята градина с това ти вършиш едно добро. Веднъж отвориш ли ръката си за сиромасите, това значи, че ти съизволяваш, т. е. благоволяваш към тях. Помага се на слабия, а не на силния; в бъдеще слабият ще стане силен. Значи бъдещето е на сиромасите.

Не се бои от сняг за дома си.

Защото целият ѝ дом е облечен с двойни дрехи. (31;21)

Двойни дрехи на окултен език означава *магнетични дрехи*. Има хора, които се поддават на всяка болест те са голи. Всеки човек, който се гневи, съмнява, е гол. И наистина, след като съгрешиха, Адам и Ева оголяха, вследствие на което не можаха да издържат на външните неблагоприятни условия. След грехопадението трябваше да се яви християнството, за да покаже на хората как да се облекат. И сегашните хора още са голи. Силата на християнството е именно в това, че учи хората да се обличат. Облече ли се с магнетична, т. е. с двойна дреха, човек става силен. Не усеща ли той същото, когато облече своята дреха от вълна или от някаква друга материя? Като се облече, той изпитва приятно чувство, топлината го обгръща; щом съблече дрехата си, усеща нещо неприятно хладнина, студ. И скръбта не е нищо друго, освен усещането, че дрехата, която запазва естествената топлина на сърцето, ни е отнета. Когато сме радостни и весели, дрехата е на гърба ни. Децата ви са радостни, когато са облечени, но опитайте се да им отнемете дрехата веднага идва скръбта. Тъй че всички страдания, които имате, са поради това, че нямате тази дреха. Едно е състоянието на човека, когато е облечен в магнетичната си дреха, друго е състоянието му, когато е без нея. Ако бяхте ясновидци, щяхте да видите, как изглеждате без тази дреха и как с нея.

Прави за себе си завивки от дамаск.

Облеклото ѝ е от тънък лен и пурпурна вълна.

Нейният мъж е високоуважаван сред обществото,

И съветът му се зачита от старейшините. (31;22-23)

Под *мъж* тук се подразбира нейния ум когато нейният *мъж* - нейният ум говори, всеки ще го слуша, защото на такава жена *мъжът* ѝ е почтен. Ако е ленива, никой няма да я слуша, защото на такава жена *мъжът* ѝ не е почтен.

**Тъче ленено платно и го продава,
И дава пояси на търговците.
Облечена е с крепост и благолепие,
И гледа весело към бъдещето.
Отваря устата си с мъдрост;
И Закон на благосклонност има на езика ѝ. (31;24-26)**

Този *Закон на благосклонност* е потребен на всички. Върху тези стихове вие сами помислете, а аз друг път ще ви ги обясня.

**Добре внимава за управлението на дома си.
И хляб на леност не яде. (31;27)**

Тази жена никога не взима каква да е храна, а избира само здравословната храна. Известно е, че леността е майката на всички пороци, а съвременните културни хора са особено слонни към нея. И в учението, и в работата си те гледат с малко труд и усилия да постигнат големи резултати, навсякъде търсят лесния път. Отиват на църква, за да излъжат Бога, запалват една-две свещи и се надяват по такъв начин работите им да се наредят добре. Купуват си един лотариен билет, а след това седят по кафенетата и чакат, дано спечелят нещо от този билет. Когато дойде тегленето на лотарията и видят, че нищо не са спечелили, те си купуват нов билет и хайде пак на църква, за да запалят свещ и да се помолят. Купуват си акции, но понякога курсът на акциите спада и така всичко изгубват. Това е леност. Не, от всички се иска работа ще работиш, ще обработваш своя ум, своето сърце и своето тяло! Като ги сполетят нещастия, хората се питат защо Бог ги допуска. Те и не подозират, че нещастията им са резултат на техния минал живот и че със страданията си те трябва да изплатят дълговете на тяхното минало. Какво се разбира под *хляб на леност*? В съвременното общество често срещаме такива случаи да се яде *хляб на леност*: Някой момък ухажда една мома; облечен е хубаво, добре е устроен в обществото, но има тук-там дългове. Той търси тази богата мома, за да изплати тя дълговете му. Родителите на момата пък гледат да го вземат за зет, без да знаят неговите скрити намерения и материалното му положение и оженват младите. Скоро след сватбата

кредиторите започват да се явяват един по един с полиците си, като знаят, че той сега е богат и ще може да си плати дълговете. Какво ще правят родителите на момата? Щом са се хванали на неговата кола, щат не щат, ще плащат. Следователно когато дойде някой дух и ви каже, че можете да прекарате живота си по лесен начин, вие не се возете на неговата кола и не вярвайте на неговите обещания!

Чадата ѝ застават пред нея и я облажават.

Мъжът ѝ я хвали и казва:

Много дъщери са се държали достойно,

Но ти надмина всички.

Красотата е лъстива и суетна е хубостта,

А жената, която се бои от Господа, ще бъде похвалена.

Дайте ѝ от плода на нейните ръце;

И делата ѝ нека я прославят всред всички! (31; 28-31)

С тези стихове Соломон описва идеалната жена, или стремежа на човешката душа. Вярно е, че такива жени и чадата им ги уважават, и светът ги уважава.

Жената, която *се бои от Господа*, ще бъде похвалена всяка жена, която се бои от Господа, е благочестива и затова ще бъде похвалена.

***

През този месец ще прочетите цялата глава.

Ще се опитате да разберете силата на тези стари формули, да видите каква магическа сила има хурката. Когато сте неразположени духом, ще направите следното упражнение: ще си представите, че имате десет килограма вълна, ще я поставите в един голям съд и мислено ще започнете полека да я перете. Ще я изперете един, два, три, четири, пет пъти, докато стане съвършено бяла. След това ще вземете един дарак и постепенно ще я развлачите, като я направите на малки къдели. После ще развлачите тези къдели на голям дарак и ще ги направите на по-големи къдели. От готовите къдели ще вземете една, ще я турите на хурка и ще започнете да я перете. Аз бих желал след това да ми опишете този процес да ми опишете какви чувства ще изпитате, когато перете, влачите и перете вълната. Ще ми направите едно описание, подобно на това, което прави естественикът, когато наблюдава

известен процес под микроскоп. Наблюдавайте след всяка къделя каква мисъл ще ви дойде. Това упражнение ни е дадено от окултизма и за половин час то може да допринесе за вас много повече, отколкото би постигнал един педагог за цяла година с прилагането на някои педагогически правила. Упражнението с вълната направете най-малко четири пъти в месеца. Ако някой заболее от испанската болест³⁶, лежейки в леглото си нека пере тази вълна.

Ако упражненията ви дадат резултат, значи че този метод е верен. С това, което е измислено и нагласено от нас, хората, не може да се правят упражнения. Не се заблуждавайте в такива знания, които не могат да ви дадат сила. Когато ви дойде някоя мисъл, спрете се върху нея, подръжете я един-два дни в съзнанието си и ако тя нищо не роди, значи че е неплодна. Не задържайте у вас желания и мисли, които нищо не ви допринасят. Въртете постоянно вретеното, нишката му да слиза от горе надолу, и така навивайте две-три вретена, като следите, какви мисли в това време се раждат в главата ви. Подобен процес трябва да се извършва и в ума ви. Не се изисква само молитва, но и работа.

Какво означава молитвата? Истинската молитва има отношение към дишането и пречистването на кръвта. При дишането човек поема въздух, който пречиства кръвта. То има смисъл само тогава, когато кръвта циркулира. Когато кръвта влиза в дробовете и там се пречиства, това е молитва. Ако във вашите дробове няма кръв, какъв смисъл има да поемате въздух и да се молите? А за да се молите, трябва да има въздух, който да пречиства.

Някой път вие се молите, но не знаете защо. Казвате "Боже, благослови ни", а не знаете в какво да ви благослови. Казвате: «Господи, нека се подобри малко моето положение.» Нима вашето положение е лошо? Казвате: «Искам да съм като другите хора.» Нима не сте като другите хора? За да се молиш, трябва първо да съдвечеш храната със зъбите си, да влезе тя в стомаха и той да си свърши работата да я превърне в сок, който да мине в дробовете. И чак тогава ще започнеш да се молиш. Само съзнателният човек може да се моли.

Някои питат: «Защо да се молим?» За да се пречисти кръвта ви, за да се пречистят мислите и желанията ви! Ако доброволно не се молите, Провидението ще ви застави да се молите. И най-коравите хора се

---

³⁶Испанска болест първоначалното название на вирусния грип.

молят заболяват, викат лекар и му казват: «Моля ти се, докторе, да ми помогнеш!» Господ ще те постави в лишение бързо отиваш при някой банкиер и му се молиш.

Господ е поставил молитвата като закон човек *трябва* да се моли. Някой казва: «Не искам да се моля на Бога.» Добре, избери си тогава този, комуто искаш да се молиш. Има хора, които се молят на конете си; казват: «Хайде, дий, карай, конче!» Молиш се на коня си дано ти помогне и изнесе твоя товар. От чисто психологическо гледище, молитвата е един необходим закон. Да се молиш на Бога това е правилното, това е чистият въздух. Вън от тази молитва ще слизаш все по-надолу и по-надолу. Всички среди, в които ще слизаш, са все по-нечисти. Когато нямаш разположение да се молиш, слез в стомаха си и поработи там.

В тези упражнения, които ще правите, стремежът ви не трябва да бъде егоистичен, а всички трябва да се заемете с изучаването на Божествените Закони така, както се изучават разните учебни предмети: биология, български език, геометрия. Всеки, който е влязъл в Училището, трябва да провери кое е вярно и кое не е. Това не е както при вестниците във вестниците може да пише, че един град е превзет, а подир един-два дена да съобщят, че отново е превзет и т. н. Например пишат, че румънците навлезли в Добруджа³⁷ и всички отпадат духом. Снощи пък пишеше, че румънците не са навлезли там. Някой дойде при теб и ти каже, че главата ти ще пати нещо и ти започваш да се тревожиш ето че румънците навлизат в главата ти.

Вие приличате на онази мома, която сънувала, че се оженила, родила си детенце и то умряло; станала тя сутринта, разказала съня на майка си и двете започнали да плачат. Вие си създавате много неприятности в ума си с тези фиктивни неща. Някоя казва: «Чух, че сестрите не мислят добре за мен.» Ето, че румънците влизат в главата ти. После кажеш: «А, не е вярно, излъгала съм се, те добре мислят за мен.» Румънците излизат от главата ти. Колкото е вярно едното, толкова е вярно и другото. Някой свещеник ти каже, че си еретик, а аз ти казвам, че не си румънците влязоха и излязоха от теб.

---

³⁷Става дума за военните действия в Добруджа през Първата световна война.

Като влезете в една школа, трябва да имате критичен ум, за да изследвате нещата, за да имате отношение към невидимия свят и към тези закони. Само така ще можете да си създадете силен характер. А сега очаквате всичко да ви дойде наготово. Аз искам тази вълна сами да я перете, да я влачите и предете. Ако не знаете как се преде и влачи, аз ще ви науча. Само по този начин хората могат да се облагородят и повдигнат. Трябва да се работи, работи и работи! Не казвам да се трудите, а да работите. Мъчението и труда оставям за другите хора, защото светът се занимава с тях. Щом си скръбен, тъжен, кажи си: «Да взема работа!»

Лекция от Учителя, държана
на 5 декември 1918 година, четвъртък.

ВСТЪПЛЕНИЕ В ЛЮБОВТА

ПОСЛАНИЕ КЪМ ЕФЕСЯНИТЕ: 4.

Като встъпление към тази беседа ще ви приведа следния пример: Представете си, че по улицата върви цял керван от каруци и всеки от вас кара по една от тях. Някои каруци вървят гладко, тихо, а другите скърцат и вдигат голям шум. Какво трябва да направите, за да не скърцат толкова много? Ще вземете катранѝка, ще потопите в него перото и ще смажете осите на колелата, за да не скърцат. Скърцането това са страданията в живота ви. По същия начин трябва да се смаже с катран и сърцето ви, когато скърца.

Посланието на апостол Павел към ефесяните ще проучите във връзка с притчите. Нека всяка от вас да се спре върху най-важните пасажии на това послание на тези, които съставляват ядката. Това встъпление е необходимо, затова го дръжте постоянно в ума си. Знайте, че всяко страдание е встъпление, въведение към Любовта. Някой пита: «Защо страдам, защо тегля?» Отговарям: Понеже се пише своята книга, прави се встъпление към Любовта. Като правя това встъпление, обръщам ви внимание да не мислите, че много знаете. Който мисли, че много знае, бързо остарява. Най-доброто средство против остаряването е да мислите, че има много да учите. Същото се забелязва и у децата те ламтят всичко да учат, всичко да знаят. Никога не казвайте, че учението е за младите, а не за старите, защото у вас ще остане тази мисъл, че сте стари и действително ще станете такива. Няма да забележите как ще се прегърбите, как ще заприличате на въпросителна и всички хора ще кажат, че сте стари. Имайте предвид, че младостта е въведение към Царството Божие. За да влезете в

Царството Божие, в живота ви е необходимо едно нововъведение да станете млади.

Ще пристъпя към разяснение на четвърта глава от Посланието на апостол Павел към ефесяните:

И тъй, аз, затворник в Господа, ви моля да постъпвате достойно за званието, за което сте призвани, изпълнени със смирение, мъдрост и кротост, като се търпите един друг с любов, старейки се да запазите единството на Духа чрез връзките на Мира. (1-3)

Затворник значи човек, който е призван в Божието Училище. Павел казва: *Аз, който бях призван в Божието Училище, ви моля да се учите тъй, както аз се учих, а именно със смирение, кротост и търпение, като изтърпявах другите с любов.* Като стоите в класа, някой може да ви стисне, да ви мушне, но вие си кажете: «Няма нищо, стаята е малка, Любовта ще изтърпи това.»

Старейки се да запазите единството на Духа чрез връзките на Мира значи да се стараете да свързвате един урок с друг, да имате тази вътрешна връзка, която Духът, т. е. Учителят е вложил. Павел казва: «Аз слушах този Учител много внимателно.»

В посланието се казва по-нататък:

Едно тяло и един Дух, както сте призвани, вие сте и една надежда на вашето звание. (4)

С това Павел казва: «Аз подчиних на Духа своето тяло, което Му служеше с надежда.»

Един е Господ, една е вярата, едно е кръщението, един е Бог и Отец на всички, Който е над всички, чрез всички и във всички нас. (5-6)

Павел тук казва: «Това правих, защото слушах и изпълнявах Мислите на Този *един* Господ, Който ми говореше за *една* вяра вяра по отношение на ума.» *Едно кръщение*, значи да изпълняваш Волята Божия и да понасяш всички скърби и затруднения с благодарност. Не е кръщение да те потопят в котела кръщението е изпит, през който трябва да минеш. Павел казва: «Всякога, когато Учителят ме изпитваше, аз принасях добро, т. е. добре отговарях, защото добре си учих уроците.» Под *един Бог* се разбира мястото, разбират се условията, които са били дадени на Павел от Бога, защото той казва: «В един Бог ние живеем и се движим» т. е. в едно училище се учим.

А на всеки от нас се даде Благодат по мярката на Христовото даруване. (7)

Павел тук казва: «Аз използвах тази Божия Благодат.» Благодатта се състои в това, че във време на изпитания, по-напреднали духове, наречени ангели, слизат, за да ви окрилят, да ви помогнат, да ви осветлят по известен въпрос. Това осветление може да стане по различни начини. То може да дойде посредством някакъв сън чрез внушение на някаква мисъл докато спите, и щом станете сутрин, да я почувствате напълно ясно. Помощта не идва само чрез говорене. Има три начини, по които може да ви се говори: говорене отвън, говорене отвътре и говорене отгоре, т. е. да се говори на тялото, на сърцето и на ума. Някой казва: «Хайде да ядем, обядът е готов» туй е говорене на тялото. Аз казвам: «Да се обичаме» туй е говорене на сърцето. Това говорене вие не разбирате тъй непосредствено, както първото поканата за ядене защото за яденето имате повече опитност. Помислете си как ще разберете обичта. А като ви кажа: «Да познаем Христа» това е вече говорене на ума. Как ще познаем Христа? Помислете върху обичта и познаването на Христа! Обяснете ми, вие, като българи, как обичате и как познавате Христа. Аз зная как става това у нас, но ме интересува как става в България.

Затова е и казано: Като възлезе на висините, поведе със Себе Си в плен човечите, които надари с Благата Си³⁸. А това «възлезе» какво друго означава, освен че е и слязъл по-напред в най-долните места на земята. Този, Който е слязъл, Той е, Който и възлезе над всички Небеса, за да изпълни всичко. (8-10)

Христос, като е бил на земята, изпълнил е всичко и казва: «Аз победих света.» Другата победа победата над плътта Той е оставил за вас. Има три неща, които спъват Живота, а именно: плътта, светът и дяволът. Най-опасен противник е плътта. Тя е връзката между човека и света, а светът е връзката между плътта и дявола. Христос, като е победил света, е скъсал съединителната връзка между плътта и дявола. Имаш дъщеря, която кореспондира със своя любовник, но ти, майката,

---

³⁸68. ПСАЛОМ; 19 Ти Си възлязъл на висините и водиш със Себе Си тези, които Си привързал към Тебе; синовете човешки Ти отдават почит с въздаянията си, дори непокорните Ти се покоряват, за да могат да обитават в Твоя Дом.

скъсваш този телеграф и кореспонденцията се прекъсва. Така Христос е прекъснал връзката между плътта и дявола и дяволът вече няма място у вас, освен ако вие го поканите. Павел казва: «Аз ходих по този път и там нашата борба беше голяма.» Под *всички Небеса* се разбира появяването на Бога в целокупността на човешкия живот.

И Той постави едни за апостоли, други за пророци, други пък за благовестители, за пастири и учители, за усъвършенстване на светните в делото на служенето при изграждането на Тялото Христово; (11-12)

Забележете, че всичко това е дадено за *усъвършенстване на светните*. Кои са апостолите? Те са тези, на които Христос говори. А пророците са тези, на които Духът говори. Благовестителите идват след пророците, а след тях идват пастирите и учителите. Намерете в себе си онова, което съответства на апостолството. Помислете върху този стих на какво ще уподобите апостолството, пророчеството, благовестителството, пастирството и учителството? Думата *пророк* се е употребявала още преди Христа. Намерете отношението между пророка, благовестителя и т. н. Човек трябва да развива своята дарба на апостолство. *Апостол* е този, на когото се говори отвън, а *пророк* е този, на когото се говори отвътре. *Благовестител* е този, който е опитал нещата когато ядеш някоя ябълка, ще благовестваш, ще кажеш: «Сладка е.» Кой е пастир? Пастир е майката, която кърми детето, овчарят, който пасе овцете, учителят, който предава знания.

докато в единството на вярата и на познаването на Сина Божий всички ние постигнем съвършенство във вярата в мярката на Христовата Пълнота. (13)

Апостолите ходиха с Христа, слушаха и тълкуваха Учението Му. Духът е работил с тях. Те бяха на брой дванадесет. Пророците са продължили работата на апостолите и са били на брой повече от тях. Благовестителите са били още повече, а пастирите и учителите най-много. Намерете колко са били пророците! Във всяка църква трябва да има поне един пророк във всяко най-малко общество трябва да има най-малко един пророк. И на всеки пророк трябва да има най-малко десет благовестители. Този е редът на увеличаване, тъй че и дарбите се увеличават по същия начин. Дарбите у човека съответстват на пророците, апостолите, благовестителите, пастирите и учителите и те всички трябва да се развиват всеки може да бъде за себе си пророк.

Пророк е всеки прозорлив човек, който предвижда нещата отдалеч. Той е учил в училище, завършил е и започва да прилага знанията, да прави изчисления и най-после предсказва, че еди-коя си комета след толкова и толкова години ще се върне. Като се събдне казаното от него, казват: «Ето един пророк.» Всички тези дарби са ни дадени, **за да познаем Сина Божий и постигнем съвършенство във вярата и мярката, във възрастта на Христовата пълнота.** На едно място се казва: **Ние имаме ума Христов**³⁹. С това Павел подразбира връзката между Божествената Душа и тялото. Като казва, че Духът ще ви научи, Христос поставя Духа по-високо от душата. В някои отношения поставят душата между Духа и тялото. Павел казва: «За да имате Духа Христов, трябва да имате тази връзка между Духа и тялото.»

Да не бъдем вече младенци, люлеени и увличани от всеки вятър на лъжливо учение, прелъстявани от човешкото лукавство и съблазнявани с хитрината на измамата. (14)

От това се вижда, че в света ние не трябва да бъдем младенци. Може ли твоето дете да отиде до Витоша през някоя бурна нощ? За преминаване на планината в такова време се иска възрастен човек. Затова Павел казва: «Аз не бях младенец.» Аз зная, че у българите любознателността е много развита. Преди петдесет години във варненско се появила една циганка с голям охлюв, на който врачувала. Тя много се прочула и при нея започнали да се събират от цялата околия, за да им врачува. Тя събрала много пари, забогатяла, поради което една вечер я нападнали разбойници и я ограбили. Тя всичко виждала за другите, но за себе си не могла да предвиди, че ще я оберат. Всички обичат да им врачуват, но то е само за убиване на времето. Врачуват обикновено на кафе, на карти, по това как пропял петелът и накъде бил обърнат, как реве магарето и т. н. Тръгвайки на път, човек също си гадае например срещне празна кола или някой свещеник и се смути. Тези неща са вложени у вас от хиляди години, само че вие сте изгубили ключа за разгадаването им и затова се смущавате. Защо ще ви смущава това, че сте срещнали празна кола или че ви е минала котка път? Какво трябва да направите? Трябва да научите времето, когато котката няма да ви мине път, когато котката не излиза.

---

³⁹Първо послание към коринтяните: 2; 16.

**А да бъдем верни в Любовта и да порастнем по всичко в Онова,
Коего е Главното Христос. (15)**

Тук Павел подразбира ДУХОВНАТА ЛЮБОВ, която не се мени и в която няма поляризиране на обич и умраза. В Духовния свят Любовта се проявява само с привличане. А любовта, в която има и привличане, и отблъскване, вие я познавате запознаете се с един човек, вие го привличате, но скоро му се насищате и го отблъсквате. Това става и с млади, и със стари. Някой момък обича някоя мома, а после я отблъсква. Това е законът на земята. Когато две същества се съединят на земята, те непременно ще се ритат това ритане е неизбежно. Да допуснем, че вие лежите на легло, на което само един човек може да се побере. Да предположим, че поради липса на място вашият възлюблен легне отгоре ви. Вие ще го търпите половин час, но повече няма да можете той ще ви натежи и ще започнете да ритате. На земята няма условия за обич. Когато обичаш някого трябва да го държиш на половин метър разстояние от себе си. В любовта обикновено единият ще се качи на гърба на другия. Като се казва *да обичаш ближния си като себе си*, това значи да го държиш на половин метър разстояние от себе си обичаш ли го повече от себе си, ще го носиш на гърба си. В един разказ от Омар Хайам⁴⁰ се казва следното: Един младеж искал да пресече една река и видял, че на брега стои един старец, който не можел да премине през реката. Взел го той на гърба си и двамата заедно преминали реката, но когато трябвало да слезе, старецът не искал и младежът бил принуден да го носи един, два, три и повече дни на гърба си. По едно време му дошло на ума да извади шишето си с вино и да напие стареца. Дал той шишето на стареца, старецът пил, пил, докато най-после се напил, пуснал се от гърба на младежа и двамата започнали да играят. Тъй че когато обичният човек не те пуска, понапий го малко, а после и двамата ще си поиграете. Днес все от любов страдате. Аз наричам хората на земята *нещастни от любов*. Всички хора страдат от любов, а после се оплакват, че не ги обичали. За да се намалят страданията в света, аз бих препоръчал да има по-малко любов.

Това сега ви казвам и призовавам за свидетел Господа: Не живеете като другите езичници в суетата на ума си, (17)

---

⁴⁰Омар Хайам (Omar Chayyam, 1040-1122) персийски философ и поет.

Вие мислите, че сте много учени. Ученият човек е здрав, той няма циреи, няма болки, богат е. Езичниците говореха на много езици и не се разбираха хора, които не се разбират, говорят на много езици. Едни говорят на езика на стомаха, други на сърцето, трети на ума. Ако ви кажа да познаем Христа в Неговата пълнота, вие ще ми кажете: «Имаш ли купон, захар имаш ли?» Това не е познаване на Христа. Някой казва: «Когато ние познаем Христа, Той ще ни даде повече ядене.» Ако се стремим да познаем Христа, за да ни даде повече ядене, това е неразбиране на въпроса. Яденето е една необходимост, само докато имаш кола. Тъй че когато имаш кола, трябва ти и катраник. Оставиш ли колата, не ти трябва катраник ти оставаш само с коня и затова ще вземеш в торбата си само храна за тебе и за коня. А като дойдеш до някое много стръмно място, ще оставиш коня, ще оставиш и торбата с храната му, а ще вземеш само своята храна. На човека му трябва три катраника: за колата, за коня и за него. Имаш мъж ще носиш катраник и за мъжа си. Може да не го искаш, но който е вързан, не трябва да се развързва. Деца имаш ще им носиш катраника. Помислете какво е отношението на децата към родителите, на мъжа към жената и обратно. Защо мъжът търси жена и жената мъж? Върху това ще напишете упражнение.

помрачени в разума и отчуждени от Живота Божий, поради невежеството си и заради вкаменяването на сърцата им; (18)

Аз тълкувам тази мисъл обратно когато сърцето се е вкаменило, има по-малко работа, а когато има по-малко работа, умът е помрачен. Вкаменелото сърце не може да ражда ще ядете по-малко, защото при многото ядене разумът се вкаменява. Тялото трябва непременно да е здраво. Думата *сърце* се отнася до почвата, означава условията, животът т. е. това, което се произвежда от сърцето, а *разум* означава плодът от вътрешния процес.

и като са стигнали до безчувственост, са се предали на разврат и вършат ненаситно всяка нечистота. (19)

Павел казва, че Чистотата е необходима вътре в Живота. Когато сърцето и стомахът са се вкаменили, в организма настъпва известно разлагане, вмирисване. Затова те не трябва да бъдат вкаменени.

Но вие не тъй сте познали Христа, щом наистина сте чули за Него и щом в Него сте се научили тъй като Истината е в Исуса (20-21)

Христовото учение е учение на Живота, то означава разбиране на основните закони не тъй, както са на Небето, а както те действат на земята. Ако познавате Христа, когато се разгневите или когато сте недоволни от нещо, трябва веднага да се поляризирате и да дойдете в състояние на спокойствие. Ако повърхността на морето се вълнува, това не значи, че и дълбините му се вълнуват. Като познаем Христа ще имаме тази сила да не се вълнуваме, и ще можем да заповядваме на себе си. Вие искате да заповядате на силите, които са в Природата. Не, първо се научете да заповядате на силите, които са вътре у вас ти не можеш да заповядваш на нещата, докато не знаеш езика им. Докато не научиш езика на едно животно, ти не можеш да го разбираш. Като кажете на коня «дий», той тръгва. Ние трябва да научим езика на тези живи сили вътре у нас, та като кажем на сърцето си да кротува, то да кротува; като кажем на ума си да мирува, и той да ни чуе.

да съблечете от вас вехтия според предишното си поведение човек, който изтлява в прелъстителен разврат, да се обновите с духа на вашия ум, и да се облечете с Новия човек, създаден по Образ Божий в Правда, Святост и Истина. (22-24)

Вехтият човек са всички лъжливи навици, мисли и желания, които са вложени у нас в миналото и сега се проявяват. Тези стари навици представляват една вехта дреха, която е надупчена и вятърът влиза през нея. Вехтият човек е съдран, а новият е здрав, няма дупки. Духът е съединителната сила за ума. Да се *обновявате*, значи да си слагате всеки ден по малко масло. Духът е една сила, която превръща работата в гориво, а умът използва това гориво. *Новият човек трябва да бъде създаден по Образ Божий в Правда, Святост и Истина* в ПРАВДА, по отношение на тялото; в СВЯТОСТ, по отношение на душата; в ИСТИНА, по отношение на ума.

Загова отхвърлете лъжата, и всеки да говори с ближния си само истината, защото ние всички сме части от един общ организъм. (24)

Отхвърлете лъжата, която е качество на ума, негов недостатък, и на ближните си говорете всякога само истината. Всички спорове между близките хора стават заради лъжата заблуждаваме се един друг. Не се

лъжете взаимно! Не лъжете и стомаха си! В Америка често хората, като са гладни, за да пресекат глада, ядат сладолед или пият кафе. Не залъгвайте стомаха си с кафе, с чай или с друго нещо – така колата ви няма да върви. Вложете в стомаха си нещо съществено!

Ако и да се гневите, не съгрешавайте – залезът на Слънцето да не ви завари разгневени; нито пък давайте място на дявола у вас! (26-27)

Друг недостатък е гневът. Той е качество на сърцето. Сърцето ви да не гори, това е опасно! Не давайте място и на дявола, който живее в тялото, не му давайте възможност да се загнезди у вас.

Който е крал, вече да не краде, а да се труди и да изработва с ръцете си полезни неща, за да има да раздава на този, който се нуждае. (28)

И не оскърбявайте Светия Дух Божий, с Когото сте запечатани за Деня на изкуплението.

Всяко огорчение, и ярост, и гняв, и вик, и хула да бъдат далеч от вас заедно с всяка злоба, а бъдете един към друг добри и милосърдни – прощавайте си един на друг, както Бог ви е простил чрез Христа. (30-32)

* * *

Работата ви през този месец ще се състои в това да намерите най-главните, основните мисли, които Павел е вложил в това послание. Ще намерите мислите, които се отнасят до тялото, душата и духа. Опитайте се да намерите метод, чрез който да приложите това учение в живота си. Предметът е обширен, затова дори само отчасти да има приложение ще бъде достатъчно. Не мислете, че искам да станете изведнъж учени. Важно е упражнението да се разбере в дадения момент. Намерете връзката между ПОСЛАНИЕТО КЪМ ЕФЕСЯНИТЕ и ПРИТЧИТЕ.

Второто нещо, което ще спазвате, е да въздържате езика си, да не говорите много. Обмисляйте предварително всичко, което ще говорите. Възбудени ли сте – не говорете! Говорете само същественото, контролирайте езика и речта си! Да няма скърцане на кола, да няма преплитане на краката на коня – господарят, който кара колата, да не е със замаяна глава.

И трето поне по един път на ден ще правите следното упражнение: Ще седнете удобно на един стол, или ще застанете прави, ще отворите прозореца, временно ще оставите раницата си, за да имате добро разположение, ще затворите дясната си ноздра, а с лявата ще поемете въздух, като броите мислено до десет. След това ще затворите и лявата си ноздра и при затворени ноздри ще задържите въздуха в дробовите си, като броите пак мислено до десет. След това ще отворите дясната си ноздра и от нея ще изпуснете въздуха, като броите пак до десет. После ще затворите лявата ноздра, а с дясната ще поемате въздуха по същия начин, както отначало. Това упражнение ще направите десет пъти едно след друго, или два пъти по пет, като поемането на въздуха се редува ту с лявата, ту с дясната ноздра. Преди упражнението ще отворите СВЕТТО ПИСАНИЕ на ПОСЛАНИЕТО КЪМ ЕФЕСЯНИТЕ, ще прочитате всеки ден по десет стиха, като започнете от първата глава. Ще си пожелаете да разберете основните мисли на тези стихове и най-главната от тях да се влее у вас.

Лекция от Учителя,
държана на 16 януари 1919 година, четвъртък.

ТОВА УЧЕНИЕ

Всеки, който престъпва Христовото учение и не пребъдва в него, няма Бога [в себе си]; а този, който пребъдва в Учението Христово, има и Отца и Сина.

Ако някой дойде при вас и не носи това учение, не го приемайте у дома си и не го поздравявайте!

ВТОРО ПОСЛАНИЕ НА ЙОАН БОГОСЛОВ: 9-10.

Прочетените стихове представляват ядката на посланието. Думата *престъпва* или *пристъпва* има двойко значение. Каква радост усеща майката, когато детето ѝ започне да пристъпва! Тя отива да събщи на съседите си, че детето ѝ пристъпва. Разбирате ли защо майката се радва? Детето ѝ, което досега е ходило на четири крака като животно, започва да се изправя, т. е. пристъпва, а това радва майката. Апостолът казва: ***Всеки, който престъпва Христовото учение и не пребъдва в него, няма Бог, а този, който не престъпва, той е в Отца и Сина.*** Мнозина посмяват да престъпват, но има двойко престъпване. Когато човек се разгневи, в душата му влиза омразата и той престъпва. Престъпи ли по този начин, той вече не може да пребъдва в Христовото учение. Христовото учение е Божествено, то е учение на Вечния Живот, а не на човешкия, временния. Животът може да се раздели на три категории: животински, човешки и Божествен. Животинският е живот на постоянни мъчения, човешкият на постоянен труд, а Божественият на постоянна Любов и блаженство. Човешкият и Божественият Принцип се сменят в душата на всеки. Например вие обичате някого, някоя ваша приятелка давате ѝ подаръци, каните я в

къщи, приемате я добре, но един ден казвате "аз вече я намразих". Как е възможно Любовта да се превърне в омраза? Тази любов е човешка, любов на съображения. И днес всички домове, всички общества страдат все от такава любов. Ако сте богат или учен и влезете в някое общество, всички ви посрещат добре, защото има какво да вземат от вас. Вземат ли ви това, каквото имате, показват ви вратата, през която сте влезли. Макар че толкова пъти сте влизали и излизали, все още не сте научили урока си.

Когато се говори за това учение, вие си казвате: «То няма отношение до мене.» И добрата, и лошата страна на едно учение имат отношение към вас, защото, ако вие страдате, страдате за себе си, или ако се радвате, пак го правите за себе си. Никой не може да влезе във вашата радост или във вашето страдание. Следователно в това отношение всеки си носи своя кръст. Мнозина искат някой да им вземе страданието, затова го разказват на един, на друг, на трети и казват, че хората не ги разбират. Да допуснем, че кракът ви е изкълчен и отидете при някоя ваша съседка да ви го намести, но тя, като не разбира това изкуство, върти го, върти го и с това ви причинява още по-голяма болка. Отидете при друга ваша съседка, но и тя не може да ви го намести и болката ви се усилва. Кой е виновен за това вие или тази жена, която не разбира от това изкуство? Вие сте виновни, защото давате крака си на човек, който не разбира от тази работа. Трябва да се предадете в ръцете на опитен човек. В Писанието се казва: ***Изповядайте греховете си един на друг***⁴¹. Сега аз ви давам една друга повеля: **Крийте греховете си един от друг** ако вие изповядвате греховете си един на друг тъй, както давате крака си на вашите съседи, които не разбират, те само ще го въртят и нищо няма да излезе. Затова, изповядавайте болките си на този, който разбира.

Христовото учение възстановява Божествената Хармония или изгубените добродетели в човешката душа. Най-напред то трябва да ви направи чисти по сърце. Ще кажете: «Нима може човек да живее в този свят и сърцето му да е чисто?» Може, когато човек е във водата винаги може да бъде чист.

Второто нещо, което може да направи Христовото учение, е душата ви да бъде девствена. В какво се заключава тази девственост? Земеделецът нарича девствена почва тази, която е богата със сокове, а

---

⁴¹СЪБОРНО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЯКОВ: 5; 16.

бедната от сокове почва не е девствена. Следователно, ако вашата душа може да роди нещо добро, нещо възвишено, тя е девствена. И ако не може да ражда такива неща, тя не е девствена. Йоан казва: **Да пребъдваме в това учение.** Пребъдването е подобно на това човек да пребивава на чист въздух, да живее в него и да го диша. Когато влезем в Христовото учение, когато Христос се всели в душите ни, Той непременно ще произведе у нас едно олекване, ще почувстваме една чистота. Тъй че очистването ще дойде от самото учение. Съвременните напреднали физици си имат големи кълба, с които се чистят когато някой от тях прави опити и не може лесно да се очисти, той влиза вътре в това кълбо, пуска електричеството и за пет минути е очистен. В Христовото учение е Божественият Ток, който извършва това чистене, като го пуснете в душата си.

Казва се: **Всеки, който пребъдва в Учението Христово, има и Отца и Сина.** Ако мнозина от вас не могат да успяват и да прогресират, те престъпват в нещо, но не като малките деца. Когато ние престъпим някоя Божествена Заповед, веднага губим равновесието и спокойствието си. За да може да живее в този свят спокойно, човек трябва да има това учение, защото то е храна за душата. Както всеки ден трябва да взимаме храна и да я превръщаме в сила, така и Христовото учение трябва да се превръща у нас в постоянна сила. Забелязвам, че мнозина от вас, вместо да стават тихи, кротки, стават нервни, докачливи. Това е болезнено състояние. И друга грешка има у вас мислите, че много знаете и затова всяка от вас осъжда другите на общо основание. Много от вас чакат да им дойде от някъде сила, някакво откровение, за да покажат на света, че Господ е с тях. Че Господ е от хиляди години във вашите души, това няма за какво да го показвате! За света е потребно Слънце, каквото е нашето, за да му дава храна. Вие си мислите, че като запалите една свещ, ще просветите света. Не, други ще запалят по-голяма свещ и вашата ще остане на заден план. Вместо това трябва да прилагате Христовото учение за благого на вашите души.

Когато ви казвам някоя истина, гледам как си обръщате погледа към другите и мислите, че тези думи се отнасят за тях. Аз никого не изключвам, а говоря за всички. Злото си е зло, та ако ще някой да се облече и в златни дрехи ако тялото му е прокажено, той не може да

бъде обичан. Душата е, която дава тон на тялото. Когато душата ви е чиста, когато в нея е Христовото учение, тялото ви ще бъде здраво и ще понасяте и най-големите страдания с радост. Не забравяйте, че земния живот не е живот на удоволствия. Наблюдавайте как малките деца ловят риби в реката те взимат една малка въдица, поставят на края ѝ едно малко червейче и я хвърлят във водата, а рибата погълне червейчето и се закачи на въдицата. Вие също често поглъщате въдицата и дяволът ви изважда навън. Като глътнете въдицата, вие си мислите, че вървите по Пътя. Първото нещо, което трябва да направите, е да прережете въжето, а после да викате лекар, който да извади въдицата от гърлото ви. Аз виждам у вас много такива въдици, които са останали от вашето минало. Колко куршуми има останали у войниците! Лекарите казват, че те полека-лека ще излязат, но развали ли се времето и болките се явяват.

Христовото учение е учение на Божествената и вечна Любов. Следователно, ако един човек може да ви обикне и да ви намрази десет пъти на ден, не вярвайте на неговото учение и не приемайте такъв човек в къщи. Любовта е, която носи Вечния Живот имате ли този живот в себе си, ще разберете Божествените Тайни. Искам да възприемете следните принципи в живота си: Не туряйте на вашия стан жена, която не знае да тъче, защото ще развали платното. Не давайте да готви на слугиня, която не знае да готви. Не приемайте за учител на децата си човек, който не е учил. Не приемайте прокажените хора, защото тази проказа ще се яви и във вашите души в Небето не трябва да влиза нищо нечисто, а Небето е вашата душа. Сега у вас владее този принцип да сте като ленивите ученици и да искате учителят ви да бъде снизходителен към вас. Това не може да бъде. Например някой архитект завършил науките си, но учителят му бил винаги снизходителен към него каква полза от това? Ако възложите на този архитект да ви направи един план, планът му ще бъде като на онзи архитект, който преди десет години построил едно здание във Варна, на което наскоро се съборил една стена какво щеше да стане с чиновниците, ако бяха влезли вътре? Следователно всеки човек, който е завършил със снизхождение, ще си изгради едно лъжливо учение и тогава мислите и желанията му ще бъдат затрупани.

Не искам да кажа, че не сте на Пътя, че не търсите Истината, защото когато решава една задача, ученикът знае дали решението му е вярно

или не. Много пъти задачите имат отбелязан отговор, по който решението им може да се провери. Този ученик, който не разбира работата си, иска отговорът му да бъде точно според книгата, но способният ученик казва: «Отговорът на тази задача в книгата не е верен.» Затова вие трябва да поправите отговорите в книгите и да правите изчисленията си по всички правила на математиката. Този процес, през който ще минете, ще бъде полезен за вас.

Христовото учение е живо и Йоан Богослов казва: *Христос е дошъл в плът*⁴². Как си представяте Христа? Апостол Павел казва: *Не познаваме Христа тъй, както е бил*⁴³.» Тогава как Го познаваме? Значи, има начини, чрез които Христос може да се познае, може да се почувства. Когато казваме, че можем да познаем Христос, аз разбирам, че можем да познаем Светлината само с окото си, но не и с осезанието си, нито пък с носа или с ухото си. Как познаваме Мъдростта? Чрез ухото си. Тъй че слушането е мисъл. Как можем да познаем Любовта? Чрез езика вкуси я и ще познаеш Любовта! Езикът съдържа два елемента: той внася най-голямото благо в света, от него излиза разумната реч. Сладките и хубавите думи са плодове на Любовта. Следователно, ако сте разбрали Любовта, вашите думи ще бъдат нейни плодове. В Любовта всяка изказана дума е мощна. Някой път думите ви са слаби. Защо? Защото нямате Любов вътре в себе си.

Понякога вие казвате: «Да се любим!» Но то е равносилно на това, да казваме, че трябва да ядем и говорим за кокошки, за агнета, а на масата да няма нищо. Това са празни думи! Да предположим, че на масата съм ви сложил нарисувани или направени от гипс кокошки, пуйки, заляни с хубав сос ще ви ползват ли те? Това учение ли е? Не е учение. И вие, които ме слушате, сте вървели и още вървите по този път. Казвате: «Да се обичаме!» Досега аз още не съм забелязал между вас любов. От толкова години работя с вас, а от вашата любов не съм могъл да направя дори едно въже, с което да извадя някого. А Господ казва: *Привлякох ви с нишките на Любовта Си*⁴⁴. Това, което наричаме гравитация, е една много тънка нишка цялата земя се държи на такава една нишка, всяка душа се държи на такава една нишка. Ако

---

⁴²Първо съборно послание на Йоан Богослов: 4; 2.

⁴³Послание към ефесяните: 4; 20.

⁴⁴Книга на пророк Осия: 11; 4.

тази нишка се скъса, вие ще паднете далеч от Бога. А държите ли се за Бога, вие ще сте свързани посредством тази нишка с един център, около който ще можете да се движите. Това подразбира Учението на Божествената Любов.

Мога да проверя колко от вас имат тази любов. Някои казват: «Аз съм крайно обиден.» Защо? «Защото не ме приеха добре.» Питам ви: А вие приехте ли в себе си Бога, Христа, както трябва? Това не е упрек, а въпрос за човешкото развитие. Защото храната, която приемаме в нас, за да създаде нашето ново тяло, трябва да влиза непрестанно в нас като пълноводна река. Божествената Любов е също непреривна и пресъхне ли тя, и тази река в нас ще пресъхне. Но Божествената Любов никога не пресъхва, а човешката пресъхва на всеки шест месеца пресъхне ли тази любов, пресъхва и коритото. Но понякога стават пък големи наводнения и водата се разбърква. Когато вашата душа се размъти, вашият дух-ръководител ви показва, че се намирате в човешката любов, а не в Божествената. Ако не обичате никого, това показва, че дяволът живее у вас. И дяволът си има любов. Когато у вас любовта се смени с омраза, това е имитация на Любовта и такава любов се нарича любов на смъртта, от която днес всички умират.

Ще ви приведа един пример за такава любов: Във Варна един млад господин, богат бакалин, намислил да се жени. Намерил той една мома, която му харесала и се оженил за нея. Наскоро след оженването си обаче той заболял много сериозно. От какво? От жена си. Заминал за Европа да се лекува и едва след четири-пет години успял да си спаси кожата.

Затова, ако някое учение, с което се свържете, предизвика у вас отрицателна реакция, вие трябва да го отхвърлите. Поставете Христа или Видимия Бог в себе си и кажете: «В Божията Любов няма промяна!» Мислите ли така, няма да кажете, че сте грешни, защото няма същество, което да е влязло в Божествената Любов и да е отхвърлено. Вие може да влезете в Божествената Любов и да ѝ се радвате, без да я познавате. Когато влезете в Божествената Любов, вие ще плувате в нея и всеки, който не знае да плува, ще се удави. Някой казва: «Като вляза в Божествената Любов, аз ще изпия само половин литър вода, за да не се удавя.» Да, но там има милиони, литри вода. Затова всеки ще се държи за Божествената Любов, за да може да плува в нея. Какво представлява плуването? Когато ходите по земята, вие

твърдите, че искате да сте в съприкосновение с Бога, а какво излиза? Влачите се. Когато сте във водата, ще се потопите изцяло в нея. Такъв е законът на плуването. Същият закон важи и в Божествената Любов при нея обаче ще останете на повърхността. Когато някой е ударен от гръм, поставят го с лице към земята, за да изсмуче тя електричеството, влязло в него. Така и вие, като се поразите от злоба, веднага лягайте на лицето си! Това значи да потънете в тази Божествена Любов, за да ви просмуче, да се докосне до материята и да проникне вътре във вас.

Йоан казва «Отец и Син». Отец е Този, от когото сме излезли, а Синът е Видимата Любов. Тази любов, за която ви говоря, не е нещо временно, не е едно приятно настроение, а една постоянна топлина. Това вие може да проверите. Ако в любовта ви след половин час у вас настъпи промяна, тя е човешка любов. Някой път лицето ви е светло и казвате: «Близко до Христа съм.» На другия ден обаче имате друго настроение. Това са фази на човешката любов, която от едната си страна е топла, а от другата студена. А щом влезете в животинската любов, там ще усетите жажда за отмъщение. Следователно любовта на дявола се заключава в това, че той се радва на отмъщенията. Божествената Любов хармонизира двете състояния на животинската и на човешката любов извлича соковете им и ги привежда в съгласие. Това учение е необходимо за вашия личен живот. Вие вярвате в Христа, ходите на църква, палите свещи, срещате се с този, с онзи и все Христа търсите. Казвате си: «Като умрем, ние ще видим Христа.» Че вие може и сега да умрете и пак да продължавате да живеете! Смърт е да умрем за злобата, а не да се освободим от физическото си тяло. Някои казват, че смъртта е затвор. Не, затвор са нашите недостатъци. Ако задължнеете много, продават вашата къща и пак ви държат отговорни, задържат част от заплатата ви. И да излезете от тялото си, кредиторите ще ви хванат на втората и третата заплата, докато си изплатите дълга. Какво трябва да правите? Единственото спасение е Христовото учение да влезете в Божествената Любов и тогава всички, които любят Бога, ще ви помогнат.

Във всяко училище се задават задачи, а такива задачи и Господ задава във всеки дом. Задачи могат да бъдат вашите мъже и жени, вашите деца, вашите приятели и т. н. Често и аз решавам задачи, а такива задачи сте вие за мен. Много пъти се замислям защо се карате

помежду си. С караниците си вие разваляте това, което аз градя късате цветята, които садя. Как ще ви посрещнат напредналите души, когато отидете при тях на Небето? Представете си, че се намирате при ученици, които знаят да свирят, а вие нищо не знаете. Как ще ви посрещнат такива ученици? Ще ви посрещнат като слушатели. А ако знаете да свирите, ще ви приемат между тях. Същият принцип важи и в християнския живот. Някои искат аз да ги направя съвършени, аз да им дам наготово знания, да ги направя разумни. Не, такова учение няма. Учението, което проповядвам, е учение на Любов, на постоянство, на самоотричане. Ще учите сами всички предмети ще учите и българска литература, и всички други предмети. Казвате, че българските писатели били глупави. Ако ви обясня, какво е писал например Пенчо Славейков, ще видите, че той стои много по-високо от вас, но ако дойдеше тук, щяхте да го оставите отвън. Вие не четете и си мислите, че като вземете една моя беседа и я прочетете, запомните някоя мисъл от нея и често я повтаряте, е достатъчно за вас. Не, това не е ваше, това е възпроизвеждане на грамофон. Вие трябва да песте и да свирите, т. е. това което ви давам, трябва да влезе в мозъците ви, да се превърне на мисъл и чувство, за да влезе в Божествения Свят и да даде плод. Това е Учението, което Христос е проповядвал. Той и сега помага в това училище.

Някой път се борите, имате страдания, но изведнъж ви дойде светла мисъл и вие си решавате въпроса. Това показва, че ви се помага. Преди няколко дни дойде при мене един господин, който ми каза: «Един човек ме обиди, но понеже тръгнах в Пътя, не исках да му отвърна по същия начин, а да му кажа две такива думи, които отвън да са гладки, но да са тъй съдържателни, че никога да не ме забрави, обаче накрая реших нищо да не му казвам, да не му давам горчиви хапове.» Всички вие давате такива хапове на Софийското общество и бих желал този господин да ви послужи за пример. Христовото учение трябва да се прилага по този начин. Обичта се състои в това да понасяме обидите две обиди не правят една добродетел. Когато Господ ни прощава, Той иска от нас ние сами да признаем, че сме Го обидили. А когато дойдем до положението да съзнаем това и започнем да плачем и скърбим, Бог ни изпраща ангели да ни помогнат.

Понеже иде Възкресение Христово, откажете се от тези две думи, които отвън са гладки, но отвътре не носят мир, и вложете в себе си

думите *Отец* и *Син*. Ако искаш да направиш нещо лошо, кажи си: «Какво ще каже Татко, който е горе, като ме види в този вид?» Или «Какво ще каже по-големия ми брат Синът?» Веднага лошото желание ще се парализира и ще дойде обратното действие. Този е начинът, по който можем да се обновим.

Сега в света идват големи изпитания, които го пречистват. Ще се запитате: «Какво ли си мисли Господ за нас? Какво ли си мисли Христос?» След като знаем какво мисли Господ, ще научим какво мисли за нас Христос. Защото ако не разбираме какво мисли Господ за нас, няма да разберем какво мислят и другите хора. Любовта само тогава ще влезе между нас, когато сме гладували три-четири дни. Върнете се уморени, пребити от работа и аз започна да ви проповядвам, че Господ е Любов. Какво ще разберете от тази любов, щом сте гладни? А като ви измия и нахраня, вие ще почувствате Любовта. Това е Христовото учение. Щом ви обиди някой, на вас се представя случай да отидете при Господа и да кажете: «Моля ти се, Боже, превърни тази обида в Любов. Някой път след нанесена обида вие почувствате мир в душата си и казвате: «Мен ме обидиха, но аз простих.» След една или две години обаче неочаквано отново почувствате тази обида. Ако три години след обидата не се разтревожите, значи треската е минала. Щом дойде Божественото Учение, бъдете уверени, че обиди в света вече няма да има. Ето защо старите християни са били радостни, когато са ги гонили и преследвали. Човекът, който живее в Божествената Любов, счита хулите като венец. Пазете се да не огорчавате вашия Баща и не се грижете какво аз мисля за вас, а какво Господ мисли за вас. Той казва, че вашите прозорци са затворени, светлината не е достатъчна и въпреки, че ви изпраща толкова храна, вие сте гладни и болни.

Гледайте да се научите да *пристъпвате* като малките деца, а не да *престъпвате* Христовото учение. Имате ли някой труден въпрос, повикайте вашия Баща и кажете: «Татко, понеже Ти изпрати Христос на земята, нека бъдат Твоите Думи тъй, както Си ги казал!» Девизът, който трябва да си поставите, да бъде: «**Ние ще изпълним Твоята Воля тъй, както Ти искаш!**» Някои ще кажат: «Не обещаваме, защото е мъчно да се изпълни Волята Божия.» Допуснете ли веднъж такава съмнение, то е *от лукаваго*. Волята Божия трябва да се из-

пълнява заради Господа, а не заради света. Какво иска Господ? Да изпълниш това, което си обещал. Това иска и Христос Христос, Който е светът, е и в плът, която не умира. Това, което умира, е човешко.

Вие може да разберете вашите приятели по два начина: приятел, който само ви хвали или показва само грешките ви, той не ви е истински приятел, а онзи, който едновременно ви показва грешките и ви хвали, той е истински приятел. Последният, като види, че имате едно леке, взима четката и ви изчиства, а вие му благодарите. С тази четка той ви показва грешките. Вие с четката изчиствате само праха. Ако употребявате четката върху лицето си, тя там не е на мястото си вие имате такива четки за пудрене на лицето. Не съм против пудрите, както и не съм против това да измазвате и къщите си, но казвам никога да не прекарвате четката грубо по лицето си, макар и пудрата да е екстра. По-хубава пудра от Христовото учение няма, по-добра четка от това учение не съм срещал. Затова ви го препоръчвам! Следователно, като си послужите с Христовата пудра и Христовата четка, ще имате съвсем друг вид. Щом живеете така, Христовото учение ще ви доведе в съгласие с Природата и вие ще можете да черпите от нейната енергия. Като станете сутрин и произнесете думите *Отец* и *Син*, ще придобие голяма енергия. А станете ли със съмнение, вие едва ще успеете да посрещнете разниските си. Тъй че ако разбираме тези две думи, ние ще проникнем в цялата Природа и ще бъдем в хармония с нея.

Възниква въпросът кое започва по-рано учението или раждането? Раждането ако някой не се роди от Духа Божий, на какво ще се учи? Някой казва: «Аз не мога да разбера това нещо, нямам подтик.» Как ще го разбереш, ти трябва първо да се родиш, Божественото трябва да дойде вътре в тебе и едва тогава ще започнеш да разбираш елементарните неща. Най-елементарното е да можете да измените състоянието си. Ако след като някой ви е наскърбил, можете за пет, десет или петнадесет минути да измените вашето състояние, вие сте усвоили тази наука. Например някое куче ви охапало изкуството е да турите на раната такъв лек, че да не остане никакъв белег. Христовото учение носи лек за всички недъзи.

А сега по въпроса за часовете. Някой се пита дали да стане точно в пет часа сутринта? Когато усетите едно голямо желание да се молите, тогава е пет часа, т. е. часът на вашия ум. Когато усетите голяма скръб, тогава е четири часа; когато сте забъркали всичките си работи, тогава е

шест часа; а когато ви сполетят големи нещастия, тогава е седем часа. Някой пита: «Кога да го направя?» Когато усетиш в себе си вътрешна подбуда. «Ама тази подбуда ще дойде и друг път.» Не, пропуснеш ли я, тя няма да дойде пак. Някой път Духът ти казва: «Стани да се помолиш!» Казваш: «Още няма пет часа.» Не, стани, защото Духът ти казва, че е пет часа. Следователно, като извадите от вашето време два часа, остават пет часа. Ще кажете, че е много рано. Защо? Защото сте легнали късно. Лягайте си рано, с птичките. Казвате: «Не мога да излизам рано сутрин защото не съм си уредил работата. Излез и без да си уредил работата си! Ако стане някакво земетресение, а ти си правиш тоалета, ще чакаш ли да си го довършиш и тогава да избягаш? Когато Господ ви призове, не трябва да довършвате тоалета си; той и на друго място може да се довърши.

Днес всички наши външни тоалети ще се развалят, а отвътре ще дойде онзи истински тоалет, който ще прилегне добре за душата ви. Господ казва: «Ще ви дам Нови дрехи.» Тези нови дрехи ще бъдат хигиенични, топли, приятни и вие ще бъдете доволни и способни за всяка работа. Такава дреха в окултизма се нарича магнетична дреха. Днес всички болести не са нищо друго, освен продиране на тази Божествена Дреха. Ухото те боли там дрехата се е скъсала. Кракът те боли там дрехата се е скъсала. Тази дреха няма да се кърпи, а ще се обърнете към Господа да изпрати майстори, които да я обновят, защото те знаят това изкуство.

Сега забелязвам у вас известно смущение. Не трябва да се смущавате, а да разглеждате обективно нещата. Решили сте една задача погрешно, ще започнете отново да я решавате. Ще кажете, че вие грешки не правите. Правите, правите грешки и учените хора правят грешки. Като се върнете отново на задачата, ще разберете какво сте пропуснали. Целият ваш живот не е лош, но имате грешки. Малките грешки са по-опасни от големите, защото не се виждат.

Трябва да се създаде хармония между темпераментите ви и аз съм решил да ви разделя на класове според темперамента. Като се съберат на едно място двама нервни хора, те не могат да се спогаждат и затова единият трябва да бъде по-студен, а другият по-горещ, за да има преливане. Двама с шилести глави не могат да живеят заедно, между тях ще има ритане както при конете. Всички, които се хапят, които се

одумват, са с шилести глави. Затова, като се срещнете, питайте се: «Твоята глава шилеста ли е?» «Да.» Тогава потърсете друг. Човек, който не е милостив, главата му е като покрив. В бъдеще възпитанието в училищата ще трябва да се съобразява с френологията. Като ви говоря сега, вие се ритате, защото не сте добре наредени, теченията ви не са еднакви. Вие трябва да бъдете на разстояние поне един метър един от друг, а сега по необходимост сте като в затвор и си казвате: «Ела зло, че без теб по-зло!» Когато при ръкуване някой ви стисне ръката, не ви е приятно и само ако го обичате, не му се сърдите. Туй показва, че вашите мисли са различни. Не съм против ръкуването, но и многото ръкуване е вредно. Ако речете обаче да не се ръкувате, това е още по-лошо.

Бедният човек трябва да има при кого да работи, за да може да забогатее. Някой казва за себе си, че е глупав, но той не говори истината, защото, ако това му го каже някой друг, ще се разсърди. Няма право да казвате, че Господ ви е направил глупави. Господ всички ни е направил умни, но после, като сме се учили при дявола, станали сме глупави. Бих желал да подражавате на доброто. Някои от вас имат много добри черти, но това не са изкуствените, а тези, които са ви дадени от Бога. Някои идват с големи кокове, с напудрени лица, но всичко туй е изкуствено и то се отнема. Изкуственото е потребно, но то не е съществено. Следователно добродетелите не могат да бъдат изкуствени, затова се старайте да виждате във всяка сестра само хубавото. Христовият закон е следният: **Никога не мислете, че вашата сестра е лицемерна или лоша.** Обърнете се към минералното царство, вземете един кристал и го разгледайте; идете после в растителното царство и разгледайте едно житно зърно; преминете след това към животинското царство и като дойдете до човека, ще видите, че той има такива добродетели, каквито няма нито у минералите, нито у растенията, нито у животните. Това показва, че у човека Господ живее. Тази е причината, заради която мнозина от вас се спъват. Мислите ли, че една или друга от вас е още зелена, вие не ще можете да се развивате. Ако внесете една грешка в себе си, вие си пречите също тъй, както една малка пращинка, влязла в окото ви.

Ако изкарам сега някоя от вас да поговори пет-шест минути, вие няма да можете да я търпите. Ще кажете: «Само тя ли има опитности, и ние също имаме.» Имайте предвид, че няма двама души, които да имат

еднакви опитности. Някои преувеличават по нещо в своите опитности. Например някоя видяла един старец с бели дрехи, с бял калпак, и казва: «Аз видях Господа.» Този старец каза ли ти, че е Господ? «Не ми каза, но предполагам, че е Той.» Ти видиш някой момък, харесаш го и казваш: «Той е за мен!» Момъкът обаче мине и замине и повече не идва. Това значи, че трябва да разбираме Истината, която ни се проповядва да се научим да говорим Истината, без да прекаляваме. Някой, за да се покаже, че е много скромнен, си приписва грехове, които няма, а друг пък отрича грехове, които има. И двата метода са погрешни. В Христовото учение всичко трябва да бъде точно предадено, и колкото по-близко сте до същността на предмета, толкова по-близко сте до това учение. Говоря ви за начините, по които да изправите вашите сърца, умове и души. Говоря ви, че като служещи не изпълнявате на време службите си, закъснявате малко, а после давате лъжливи извинения. Говорете Истината тъй, както си е! Само така Господ ще ви научи на всичко и другите хора ще ви съдействат във вашите мисли и желания.

Всяка книга, която прочетете, ще има смисъл за вас. Някой казва: «Да четем само Библията!» Добре, да кажем, че ти си проучил Библията и ти се иска друга книга прочети я и не мисли, че тя е от дявола. Четете всяка книга, от която може да почерпите поука! Това значи да пребъдваме в Божествената Любов, която е вечна и която носи всички блага. Тя носи сокове и за носа, и за устата, и за очите, и за сърцето. Ако имате тези сокове, ще бъдете безсмъртни. Безсмъртието е необходимо, за да намерим вечно щастие. Може и на земята да бъдем щастливи. Вие мислите, че сте нещастни. Защо? Защото Господ не ви обичал. Кажете ли така, това са кармичните ви грехове. Затова излезте от вашите зимници и вложете в сърцето си думите *Отец и Син*.

На идейния човек му трябва борба, но ние, християните, сме малодушни хора. И ако сега ви подгонят малко, ще се усъмните, дали това учение е вярно. Че кое учение е вярно? Ще се запитате дали тази храна е реална или не и да ядете от нея, и да не ядете, пак ще умрете, с тази само разлика, че който е ял повече, ще има повече опитност и знания. Важно е да не мислите един на друг зло! Това искам от вас!

Вашите лоши мисли много ме засягат не ме карайте да повръщам, защото ще опръскам всички ви.

Като говоря за Христовото учение и като казвам, че то ще ви спаси, аз не искам да ви правя светии, а искам да се научите да преодолявате вашите трудности. На една от вас давам най-простата задача да събере едно и две. На друга да събере три и четири. Като съберете едно и две, ще получите три. Числото три показва, че вие, като единица, ще умрете, а децата ви ще останат да живеят на ваш гръб майката умира, а децата се подмладяват, т. е. соковете на числото три ще влязат във вашите деца. Казвате: «Значи тогава ще умрем?» Да, но като се върнете втори път, децата ще умрат, а вие ще живеете. Смъртта подразбира саможертва. Всички трябва да гледате един на друг така, както майките гледат на децата си. Христовото учение е метод да не се цапате.

И друго нещо ще ви препоръчам: Когато някоя ваша сестра се намира в беда, в тревога, нека пет-шест до дванадесет сестри отидат в дома ѝ и се помолят за оправяне на работата. Ако някой е болен, ще се съберете у него на молитва, макар и да е скаран с някои от вас. Ще кажете: «Господи, ние сме решили да работим тъй, както Ти искаш, затова сме се събрали да ни научиш как да живеем!»

Така искам да посрещнете Великден. Имайте широки сърца, не бъдете тесногръди! Границите на Божествената Любов са безпределни. Когато кажете за някого, че е лош, разбирайте, че той е вратата, през която ще мине злото, ще минат всички нечистотии. Когато видите, че вашият мъж е неразположен, ще знаете, че той изхвърля сметта навън. На другия ден, когато пък вие изхвърляте сметта навън, мъжът ви трябва да благодари на Бога. Днес, когато не изхвърляте сметта и вашите ръце са чисти, вие сте доволни, но къщите ви са нечисти. Аз ви говоря днес, за да умре всяка злоба, всяко зло, всяко съмнение. Приложете тези практически правила, без да разправяте за резултатите и без да си правите с тях реклама като сегашните християни, а само се заякчавайте, докато видите плодовете.

А сега размишлявайте върху девети и десети стих от тази глава и върху думите *Отец* и *Син*!

Лекция от Учителя,

държана на 17 април 1919 година, Велики четвъртък.

ПРИЗОВАХА ИСУСА

И Исус, и учениците Му бяха поканени на сватба.

Евангелие от Йоана: 2;2

Няма съмнение, че най-приятните, най-тържествените събития на земята са обредите на сватбата, както и самата сватба. Аз искам да поразяся малко вътрешния принцип, вътрешното значение на сватбата, защото във вашия ум тя има съвсем друго значение. Според вас сватбата означава събиране, оженване на двама души мъж и жена , като предварително ги сгодяват с участието на свещеник, който прочита няколко молитви, след което наошлите гости ядат и пият. Тези веселби продължават един-два дни, след което гостите се разотиват, а младоженците остават сами.

Това е външната страна на сватбата, която и вие най-добре разбирате. Обаче, под думата *сватба* в дълбок смисъл се разбира започването на нов живот. Тази дума произлиза от старосанскритски език, от корен, който означава "това, което става и се проявява като съзнателен живот". Сватбата е процес, който извежда човека от едно състояние и го въвежда в друго, т. е. тя е излизане от един живот и влизане в друг, при което старите идеи се изоставят и се заживява с нови идеи. Забележете, че на тази сватба бил поканен Исус с Неговите ученици, тъй че на нея присъства един от най-великите Учители. Тази сватба става принцип, който в бъдеще да определя какви да трябва бъдат сватбите и как да стават те. В бъдеще на всяка сватба трябва да присъства Исус със Своите Ученици, но не Исус като човек, а Неговото учение. Няма да се спирам да обяснявам в какво се състои Христовото учение, защото то може да се изрази накратко в двата

велики закона: **Обичай Господа, Твоя Бог, с всичката си душа, сърце, ум и воля! Обичай ближния си, както себе си!**⁴⁵ Няма да обяснявам и какво е Любовта. Ще резюмирам само накратко това, което съм ви говорил в четвъртъчните беседи. Имайте предвид следното: Когато слушате някой да ви говори, трябва да обърнете ухото си в такава посока, че да схващате думите му, а не само да ги чувате. Умът ви трябва да бъде тъй насочен, че не само да разбирате думите, а да долавяте смисъла им, защото всяка дума съдържа в себе си известна сила. Затова и Христос казва, че всяка Божествена Сила е начало на нов живот, т. е. Новият Живот започва с Божествените Думи, а не само със слово.

Преди да премина по-нататък, ще ви обясня по колко начина работи съвременната медицина. Тя си служи главно с два метода: алопатичен и хомеопатичен. Първият метод препоръчва силни дози от лекарствата, които да бъдат по възможност по-горчиви; вторият метод препоръчва лекарствата да са по възможност сладки, а ако това за дадения случай е невъзможно, препоръчва хапчето да се обвива поне външно с една тънка корица от нещо сладко. Съвременният свят е алопатичен, но днес хората са толкова хитри, че покриват всички неща в живота си с една сладка корица. Божественият Начин на лекуване е обратен: хапчетата отвън са горчиви, а отвътре сладки.

И тъй, леченето в живота стават по два начина: някога лекуват даден човек с горчиви думи, а някога със сладки. Аз имам предвид тук живота в обществото и в Природата. На някои хора обаче не помагат нито горчивите, нито сладките хапове, а това става, защото те не са разбрали условията, при които биха им помогнали. Не забравяйте, че в света нещата са строго математически определени. Както има определено време за сеене, тъй има определено време за лекуване. Това е Божествен Принцип, Божествен Закон, който важи и по отношение на тези, които искат да изучават Христовото учение с цел да подобрят живота си, защото то е учение на Живота. Ученикът ходи на училище, за да придобие знания, които ще трябва да приложи след излизане от училището. На същото основание и аз желая да приложите Христовото учение в живота си. Вие може да имате много желания, било за знания, било за придобиване на богатства. Това ще бъде за в

---

⁴⁵ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 22; 37-39 и паралелните места в синоптичните евангелия.

бъдеще, а в дадения момент е важно колко разумно можете да използвате Христовото учение.

В прочетения стих се казва, че на сватбата бил поканен Исус с учениците Си. Значи младоженците съзнавали, че ако не поканят на сватбата Исус, нещо важно ще липсва. Така постъпвайте и вие в началото на всяка работа, призовавайте Христа. Ще запитате: «А другото не можем ли да призовем?» Може, но той трябва да съдържа в себе си двата принципа: Любов към Бога и Любов към ближния. Любовта към Бога и към ближния е едно разширение, а не едно обикновено чувство да любиш Бога и ближния си, значи да им дадеш една от своите стаи. Ще кажеш: «Ами аз къде ще живея?» Ти ще живееш във волята си, Бог в сърцето ти, а ближният в ума ти. Ти не можеш да обичаш ближния си, докато не започнеш да мислиш за него затова ще го държиш в ума си, а Бога ще държиш в сърцето си. Тези двама ще ти бъдат гости, а ти ще работиш за тях, т. е. те ще те учат, а ти ще им бъдеш ученик. Бог, Който е в сърцето ти, е Исус, ближните ти са Неговите ученици, а ти ще бъдеш един от сватбарите. Само като знаете това, ще можете да мислите правилно с ума си. При изучаване творбите на някой велик поет или писател, при слушане на някакво музикално произведение, при разглеждане картината на някой бележит художник, вашият ум трябва да схваща тези неща, защото те са вашите учители – вашите близки и от тях ще се учите, а Божественият Принцип ще бъде в сърцето ви.

Сватбата е начало на един Нов Живот. Момъкът и момата излизат от дома на баща си и заживяват един нов, самостоятелен живот. Тази аналогия може да приложите навсякъде в живота. Учениците и учителите идват в училището и започват един нов живот – това се отнася до добрите учители.

На сватбите има обикновено три вида гости: едните са простите зрители, вторите са неканените гости, а третите са близките на младоженците. Простите зрители в църквата се наричат оглашени, поканените – верующи, а близките на младоженците – ученици. По същия начин и вие трябва да нареждате вашите мисли на няколко категории, трябва да определяте мястото на всяка ваша мисъл. В света има три вида мисли: едни, които произтичат от Бога, Божествени Мисли, втори, които произтичат от нашите близки и трети, които

произтичат от самите нас. Едни мисли идват от света, други от света на ангелите, а трети от Божествения Свят. Ето защо трябва да се научите да различавате кои мисли от къде идват, за да не грешите в действията си. Никой от вас не е свободен от околната среда и затова вие ще възприемате нейните мисли. Когато правите сравнения между трите вида мисли, ще видите коя мисъл каква е, ще може да се борите с тях и по този начин ще се развивате правилно.

Друго важно нещо е това, че сватбата е място за работа когато започнете една работа, трябва да сте на сватба. Вън от сватбата всяко започнато дело е труд или мъчение. Всички сватбари са весели. Когато искате да работите в този свят, трябва да си представяте, че сте на една Божествена Сватба или в епохата на един нов живот. Само в това се състои спасяването на една душа. По същия закон се създава всяка култура, религия или каквото и да е друго. Но главното нещо, от което трябва да се пазите, когато сте на сватба, е да не давате ход на вашата алчност. Един ангел бил изпратен от Бога на една сватба като Негов Представител, но той много харесал царската дъщеря, която била невестата на тази сватба и пожелал да я вземе за себе си. Когато вие присъствате на една сватба, не пожелавайте никога мястото на невестата, нито самата невеста, защото с това започват всички раздори и падания. Аз виждам между вас неуспехи, раздори, несъгласия, защото искате да заместите царската дъщеря, невестата. Казвате: «Ние искаме да бъдем на нейно място.» Може, но в някоя далечна епоха, а засега сте сватбари. Да сте сватбари, значи да работите.

Христос присъства на тази сватба, за да благослови младоженците. Когато се решите да влезете в един нов живот, т. е. да се жените, трябва да съедините вашия ум, който е момъкът, със сърцето, което е момата. Ако искате вашата сватба да стане по всички Божествени Правила, по всички Божествени Съчетания, Божественият Принцип трябва да е непременно у вас. Как мислите, сватба ли ще бъде това, ако булката, като влезе в къщата, прогони свекървата си, сестрите, братята и другите близки на момъка? Ако изпълнявате Волята Божия, вие ще се повдигнете и ще дадете простор на душата си. Дали грешите или правите добро то си е за вас. Всеки се повдига чрез своите действия. Спазвате ли този Божествен Принцип умът и сърцето ви да са в правилно съчетание вие ще имате в себе си Христа и учениците Му. И тогава, като прилагате Христовото учение, ще разберете Божествения

Живот, който се изявява в Природата, ще знаете как да възпитавате вашите домашни, защото синовете и дъщерите ви, които трябва да се родят, ще минат през тази сватба. С това аз ви обяснявам кога се раждат добри синове и дъщери и ако сватбата не е сватба, а свада, пак ще се родят синове и дъщери. Когато ви дойде някоя мисъл или някое желание, те ще зависят напълно от вашия ум и сърце каквото съотношение имат те помежду си, такава ще бъде и вашата мисъл: ако умът е покварен и мисълта ще бъде покварена, ако сърцето е покварено и желанието ще бъде покварено. Не считайте, че мислите и желанията са абстрактни неща. Те си имат свой образ и тяло и си живеят самостоятелно. От тези именно ваши мисли и желания ще бъдат изтъкани в бъдеще вашият мозък, дробове, стомах и т. н. Някои питат: «Защо да мислим добре?» За да можете за в бъдеще да си изтъчете нова дреха. Следователно ние сами си приготвяме новата дреха, в която в бъдеще ще облечем духовното си тяло.

И тъй, Христовото учение не е учение на формите, чрез които да се придържаме към някоя църква или да влагаме парите си в някоя банка, а е учение на личната инициатива. Никой не може да мисли, да чувства и да действа вместо вас вие ще мислите, ще действате, ще чувствате за себе си; ако мислите, действате и чувствате добре, ще имате Божието Благословение. И когато съгласувате вашия живот с този Божествен Принцип, вие ще можете да се справите с много несгоди, които ще срещнете. Трябва да намерите начин, по който да повдигнете живота си и всеки ще трябва да търси такъв начин. Ако сте ябълчна семка, ще молите Бога да ви даде всички условия да пораснете и да се развивате. Ако сте в положението на една човешка душа, ще изисквате благоприятни условия за развитието си. Това, което страда, което въздиша у нас, е душата, която е затворена. Често ние искаме да премахнем страданията страданията не трябва да се премахнат, а да се превърнат в радост. Превръщания могат да стават навсякъде в Природата. Например въгленът може при специални условия да се превърне в диамант, после може да се превърне в семка, в дърво и отново пак във въглен.

Исус дойде на сватбата, за да покаже на младите как трябва да живеят. Всеки от вас се е женил, знае колко хубаво е времето до сватбата, какви мечти, какви фантазии на ума и мисълта има! А след

като се ожени, всеки казва: «Всичката прелест е до годежа.» Момъкът и момата може да са идеални, но щом се оженият, всичко преминава и затова хората казват: «Не си струва човек да се жени!» Действително, не си струва човек да се жени, защото това не е сватба, а свада. Според мен умът, който се жени за сърцето, трябва да е здрав, да не е заразен от никаква болест. И сърцето, което се жени за ума, трябва да е здраво, чисто. Ако това е така, по същия закон нашите мисли и желания ще бъдат здрави и чисти. Зная, че вие, които ме слушате, имате неспокойни сърца и улове. Защо? Защото този първоначален закон е нарушен.

Когато Християнството проповядва, че трябва да се върнем към Бога, това значи да се върнем в рая, да се върнем към онова първоначално състояние, което създава условия за спокоен и разумен живот. За тези условия не се искат векове в един момент ти можеш да станеш добър и в следващия момент да станеш лош. Това, което казват за някого, че се е родил добър или лош, не е вярно. Може да сме родени в доброто или в злото, но дали сме добри или лоши зависи само от нашите действия може да си много лош, но престанеш ли да вършиш зло, ти си добър, и обратно. Следователно Бог определя какви сме според момента, в който действате даденият момент определя, какви сме били в миналото и какви ще бъдем за в бъдеще. Този момент, в който вършиш зло, показва, че си бил такъв и в миналото, той е отражение на миналото. Някой ще каже: «Аз сега съм лош, но в бъдеще ще стана добър.» Не, още сега измени действията си! Ти трябва да престанеш да си лош, а това значи да предизвикаш доброто от миналото си. Този е първият принцип, който Христос е препоръчал на младоженците. Той им е казал да се обичат, а обичта не е нищо друго, освен възприемането на доброто, посаждането и оживотворяването му в нашия живот.

Аз ви говоря за сватбата, защото мнозина обещават това, което не може да стане. Обещанията за в бъдеще са празни приказки. В Божествената Икономия няма какво да се предвижда Бог е предвидил всичко добро за тези, които вършат добро; а тези, които не действат добре, ги чака зло. И едните, и другите ще носят последствията на Великия Закон и то не защото Бог иска да ги наказва, а защото следствията са плод на нашите действия и затова ние не можем да ги избегнем. В науката и в културата трябва първо да се създаде един

морален живот сърцето трябва да се приготви, за да може умът да възприема неговите желания и да ги произвежда като мисъл. Това е факт. Проверено е например в Америка, че ако жените на някои мъже са добри, те са се издигнали до положение на проповедници; а мъжете, чиито жени са лоши, са паднали до много ниско положение. Ако имате даровит ум, но сърцето не му подхожда, то ще свали ума на нисък уровень. Ето защо Бог трябва да живее в сърцето ви, за да го измени. Не давайте на никой друг да обръща сърцето ви. Често говорим, че едичкой си обърнал сърцето на жена си. В света само обръщанията стават и от това днес страдат всички хора. Обръщането не е нищо друго, освен движението на колелото.

На тази сватба са били дадени общи принципи, по които човек може да се издигне и облагороди. Често някои плачат за своите минали грешки, затова, че са били много грешни, че се отнасяли зле с майка си. Днес вече им се дават добри условия за живот, за работа, но въпреки това те се отказват от тях и казват: «Аз съм грешил и пак ще греша!» Ти си човек и можеш да измениш действията на закона, защото тези действия са подобни на движението на колелото, което се движи механически и то само в две посоки – отляво наляво и отляво надясно. И нашият живот, тъй както е устроен, може да се движи в същите две посоки. И в такъв случай, ако не се движиш в едната посока, ще се движиш в другата. Същото е и при водениците – там има две колела, от които едното се движи в една посока, а другото – в противоположна, но резултатът е един и същ. Сега твоето колело се движи отляво наляво или в обратна посока и ти питаш: «Мога ли да бъда добър?» Питай воденичаря, той ще ти каже. Тези колела могат да се нагласят и по двата начина и все ще мачкат хората.

Когато отивате на една сватба, трябва да формирате вашия език. Дълбока наука е да разбирате характера, нравите и обичаите на езика, неговите действия. Няма човек с по-силна воля от този, който може да обуздае езика си. Някой път искате да кажете на някого нещо, за да му покажете, че и вие разбирате от някоя работа. Но какво излиза от това? Не само че не оправяте работата, но още повече я забърквате. Знайте, че всички лоши думи се казват извън сватбите, защото там дето няма сватба, има свада. Щом замислиш нещо лошо, ще знаеш, че не си на

сватба при теб не е Христос. Мислиш ли добре, ти си на сватбата заедно с Христос и учениците Му.

Всеки ден ти можеш да присъстваш на сватба заедно с Христос и учениците Му. Аз разглеждам това като общ принцип, а не посредством догматичните схващания на църквата. Аз говоря за енергията, която протича в Живота. Земята постоянно се приближава към Слънцето, но тъй бавно, че едва след много милиони години ще дойде до него и ще го види какво е то. А днес всеки може да има в себе си елементите на Слънцето – светлина и топлина. Някой може да ви пита: «Ти виждал ли си Слънцето, знаеш ли го какво е?» «Не зная, но зная елементите му.» Някой ви пита: «Ти виждал ли си Христа и Неговите ученици?» Не, но зная две неща, два Божествени Принципа, а именно: Божествената Любов и Божествената Мъдрост, които се вливат както в моя ум, така и в умовете на всички по същия начин, както се възприема слънчевата светлина и топлина. Всяко добро желание и всяка добра мисъл е Христос и Неговите ученици. Няма ли добри мисли и желания, Христос не е с вас. Ако схващате въпроса принципиално, Бог ще бъде за вас една Разумна Сила. Вие може да правите опити в това отношение и един ден ще постигнете способността не само да възприемате светлината, но със слуха си да чувате някаква песен от нея, а после да различавате и отделни думи. Може да си помислите, че това е една илюзия. Не, това е факт, защото има хора, които не само външно възприемат топлината и светлината, но са в състояние да чуват и техните песни, а разбират и техните думи.

Умът и сърцето ви да бъдат чисти, значи да сте ясновидци. Като се очистите така, вие ще можете да разберете от кого ви е изпратена дадена мисъл, от кого ви е изпратено дадено желание. А днес вие възприемате една мисъл, без да разбирате вътрешния ѝ смисъл. Като ви кажа например, че трябва да обичате, вие разбирате Любовта по особен начин да обичате, според вас, значи, като имате една приятелка, тя да принадлежи само на вас и в деня, когато тя се сближи с някой друг, вие разваляте приятелството. Представете си, че сте запознати с моя пръст и разговаряте с него, казвате му, че го обичате. Подир малко дойде другият ми пръст, но вие започвате да се сърдите и казвате: «Какво право имаш да разговаряш с първия пръст, когото аз обичам?» Но това, че вторият пръст идва, зависи от мен, а не от пръста. Тези дни дойде при мен една госпожа, която ме наведе на една хубава

мисъл и ми показа колко правилно схваща Христовото учение. Разказа ми, че мъжът ѝ вече не я обичал и я напуснал. Тя страдала много от това, постоянно плакала, но една вечер ѝ се присънил един много жив сън. Сънува, че при нея идват някои хора и ѝ казват: «Жено, няма защо да плачеш; трябва да знаеш, че сърцето на мъжа ти не е твое и затова нямаш право да искаш да го обръщаш. Представи си какво би било положението на твоя мъж, ако утре дойде някой друг и поиска да обърне сърцето му към себе си. Какво ще излезе от това сърце?» Така и ние искаме всички хора да имат сърца като нашите и се стараем да ги обърнем. Това е най-голямото зло. Нека всяко сърце си остане такова, каквото го е създал Господ. Всяко сърце поначало е добро, но става такова, каквото направление му дава умът.

Като се усмихна някому и му кажа някоя блага дума, веднага и вие сте доволни от мен, намирате, че съм добър. Но намръща ли се малко, казвате, че съм си изменил характера. Тези неща в света са само привидни, те са един вид фокусничество. Поякога бащата се показва по-строг, отколкото е в действителност. Той не трябва да става по-строг, а да каже: «Синко, това, което вършиш, не е добро за тебе, то те води към гибел, защото не изпълняваш Божията Воля.»

Не казвайте, че еди-кой си е лош, защото такива бяха родителите му, прадедите му и така нататък. Учителят може да те обича, но когато правиш грешки, той ще ти прави забележки. В такива случаи ученикът апелира към Любовта: «Господин учителю, ние нали се обичаме!» Да, обичаме се, но ти си направил на няколко места грешки и трябва да ги поправиш. От правилното решение на тази задача зависи живота на мнозина, а неправилното ѝ решение ще компроментира и мен.

Преди два дни говорих нещо върху късането на цветята и казах, че всяко откъсване на десет цветчета води след себе си смъртта на някой човек, а ако кажете някому десет лоши думи, къщата на някого ще изгори. И обратно ако посееете някъде десет цветя, някой добър човек ще дойде на земята. Правете наблюдения от този характер, за да видите, че това не са само приказки. Наблюдавайте плодните дръвчета в някой двор докато клоните им са зелени, хората в тази къща си живеят добре, но започнат ли да съхнат, животът им се разваля поради лошите мисли, които там взимат надмощие, и след това някой от тази къща ще умре. Един господин ми разказа следния случай: Той имал в

София голяма градина, която се наглеждала от един градинар. Един ден трябвало да се подрежат дръвчетата, а едно от тях даже и да се отсече. Градинарят обаче, много обичал това дръвче и настоявал да не се отсича, но по желание на господаря, то било отсечено. Не се минали и три месеца и градинарят умрял. Отсече ли се дървото, което обичате и вие ще отидете след него.

И вие, които ме слушате сега, сте извадили шпаги и се фехтувате нагоре-надолу с тях много учени сте, много неща знаете. Бих желал обаче такива хора като вас не само да ми разказват как се преде, тъче и снове, ами сами да седнат на стана и да покажат на практика какво могат. Виждал съм какво правят такива учени, като седнат на стана: започнат да сноват, да тъкат, но като видят, че не върви и хайде режат. Започнат отново да тъкат и пак не върви. Дойде втори, трети все режат и все не върви. Накрая дойде майсторът и работата тръгне.

Христос дойде на сватбата, за да научи младоженците да тъкат, защото сватбата дава нови условия за живот. Когато искате да повдигнете вашето настроение, представете си, че сте на сватба, защото там винаги има ядене и пиене, а също и музика. Зъбите са инструментът, а езикът са пръстите, които докосват струните на арфата и произвеждат една песен, която много ви разполага. Бих желал всички хора да свирят и пеят. Яденето се отнася и до духовния живот, защото щом възприемеш една мисъл или желание, те се превръщат в храна, която после влиза в твоята кръв, в живота ти, и ти се проявяваш. Това показва, че сме разбрали Божествения Живот.

За тази цел, стремете се вашият мозък да бъде винаги в нормално състояние. Ще запитате кое състояние е нормално. Нормалното състояние се намира винаги между две крайности, т. е. по средата. А как ще намерите средата? Представете си, че ви дадат една отсечка, на която трябва да намерите средата. Средата ѝ ще намерите, като от двата края опишете с помощта на един пергел дъги. От точката, дето се пресичат двете дъги, ще спуснете перпендикуляр към дадената отсечка и тази именно точка върху нея ще представлява средата ѝ. По същия начин вие може да постъпвате и с вашите мисли. Лошите мисли в света съществуват, за да каляват вашата воля, тъй че ние може още в момента на появяването им да ги неутрализираме. След всяка радост, след всяка приятна мисъл, иде неприятна. Наблюдавайте за колко време остава у вас всяка добра или лоша мисъл. Това е Новата пси-

хология трябва да изучаваш себе си, защото ако не знаеш как ти самият се проявяваш, как тогава ще знаеш външните явления?

Всички явления в Природата са отражение на Божествения Живот, който протича в нас. Отражението показва един образ, който иде отвън. Този образ не си го създал ти, а е чужд появи ли се в теб някоя радост, тя не е твоя, ти не си я създал; тя пътува като мисъл в пространството и се спира за малко у теб. Добрите мисли пътуват и се спират на различни станции, гдето им е определено. Всяка станция си има свое име. Станциите сте вие. Мислите се спират за толкова време, колкото им е определено колкото е престоя на влака. Понякога те се спират за минута, две, а понякога и за повече, според важността на станцията. Има екскурзианти, които искат да се спират някъде повече, и затова прекарват там по месец, два или по-дълго. Както има добри мисли-пътници, така има и лоши, които излизат от някои немирни деца и по същия начин се спират за известно време на определени станции. Тъй че нито добрите, нито лошите мисли са наши. Ако искате някоя добра мисъл да се задържи повече у вас, трябва да ѝ създадете условия за това. На туй Христос учеше младоженците, казваше им, че в живота ще имат много приятни и неприятни моменти, много добри и лоши мисли, но ще знаят, че те не са техни, а са посещения отвън. Трябва да знаете, че нито доброто е много добро, нито лошото е много лошо. Доброто и лошото са такива само за момента, в който се вършат. Престанат ли да се вършат, те не са вече такива.

За да бъде по-ясен ще ви дам следния пример: Вие стоите на разстояние десет метра от една нагорещена пещ, какво ще усетите? Ще имате приятно усещане. А какво ще изпитате, ако сте на пет сантиметра от тази нагорещена пещ? Ще изгорите ръцете си и ще избягате далеч от нея. Такова е отношението на нещата, което ги прави добри или лоши. Такова е отношението на една Божествена Мисъл, която иде от различни посоки. Каква ще бъде мисълта, добра или лоша, ще зависи от състоянието, в което се намирате. Затова на нас са необходими знания, за да не заставаме на пътя, по който ще мине влакът царският влак минава и затова няма да се изпречваме на пътя му. Христос е учил така: На железния път няма да стоите, на покрива няма да се качвате. Човек, който се качва на покривите, мисли да бяга. Така правят апашите, когато ги гонят. Железният път това е старостта.

Одумваш някого, неразположен си, не вярваш ти си все на железния път.

Излизането и влизането в света има съвсем друго значение от това, което вие знаете. Например ние си правим къща, в която ще живеем. Защо си правим къща? Понеже условията на живота са такива, че ако нямаме подслон, ще пострадаме. По същия начин и ние трябва да имаме една обвивка, която да ни пази от различните мисли, които ни нападат отвън. Ето защо ние трябва да живеем чисто и свято, за да образуваме около себе си такава аура, която да ни предпазва от всички напасти и злини. Затова на сватбата е присъствал Исус с учениците си.

* * *

Бих желал всички да започнете добре, а тези от вас, които не работят, ще останат назад. Извадете от всички държани до сега за вас беседи общия принцип, който всяка една от тях включва в себе си, и го изучавайте. За два-три месеца ще ви възложи следната работа:

Първо: На една тетрадка ще си водите бележки за всяка по-важна добра или лоша мисъл, която се появи у вас. Ще следите по часовник времето, когато тя е дошла, и щом изчезне, ще си отбележите времето, когато ви е напуснала.

Второ: Когато ви идват лоши мисли или желания, ще се опитвате да ги превръщате в добри мисли или желания. Затова ще се върнете две хиляди години назад, ще си представите, че и вие сте на сватбата, на която е присъствал Христос с учениците Си. Ще се опитате да си представите къщата, в която е станала сватбата, сватбарите и младоженците. Постарайте се да определите на кое място е стоял Христос, на кое учениците Му, но гледайте да не си създавате илюзии, а в представите ви да има нещо поне приблизително вярно. Тъй че мислено ще фотографирате цялата сватба, като си представите мястото на младоженеца, вашето място и т. н. Христос ще поставите в сърцето си, а учениците Му в ума си; младоженеца също ще поставите в ума си, а невестата в сърцето си. Невестата и младоженецът ще бъдат разделени, защото в духовния свят двама души в една стая не живеят. А тук в една стая живеят по няколко души, затова се и карат. Жителите на онзи свят свободно си четат мислите. Затова, когато някой от тях е неразположен, другите, щом като прочетат мисълта му, отминават го, без да става нужда, той да ги пъди. Ето защо на онзи свят няма условия

за грях. А в този свят някой ви дойде на гости и стои, без да разбере, че ви е отегчил, та става нужда вие да го лъжете. Оставете тези стари методи, защото докато държите на тях, не можете да бъдете ученици. Ще си представите, че сте облечени със сватбарски дрехи, че сте радостни и весели и ще слушате какво е говорил Христос на присъстващите. Ако можете да възпроизведете една такава картина, веднага ще се освежите и ще бъдете готови да се борите с трудностите си на този свят много философии на този свят ще ви станат ясни и вибрациите на вашия ум ще се повдигнат. Това възпроизвеждане на картината ще има и здравословно влияние върху вас. Трябва да знаете, че доброто се учи само на сватбата, а злото на свадата.

Трето: Задайте си въпрос защо у вас се пораждат добри и лоши мисли и желания; защо към някои хора вие сте разположени повече, а към други по-малко; защо някои обичате, а други не; защо някои са ви приятни, а други неприятни. Ще кажете, че това е кармично. Да, но кармата всичко не обяснява, защото тук се явяват и редица други, външни причини. Когато сте неразположени размишлявайте върху причината на това ваше неразположение. Припомнете си къде сте ходили, в коя къща сте били, колко време сте прекарвали там и след излизането от коя къща е дошло неразположението ви. Обяснете си защо от някоя къща излизате неразположени. Обяснете си защо понякога, когато се връщате у дома си, у вас се появява едно неразположение; опитайте се да установите дали то идва от север, юг, изток или запад. Като намерите причината за неразположението, не се нахвърляйте върху човека, който го е създал, а само изменете посоката му. Някой ваш приятел ви иска пари на заем при условие да ги върне след десет дни, но не ви ги връща. Не се сърдете за това. Ако някой човек е неразположен спрямо вас, това е защото той има да взима нещо от вас. Ако няма да взима, той е сгрешил и затова ви казва: «Твоята баща има да ми дава, а ти, понеже имаш възможност да платиш, плати вместо него!» Когато пък имате добро разположение, трябва да съхраните енергията му в себе си. Важна наука е да съхранявате енергията на добрите мисли и желания!

Четвърто: Всяка вечер, като си лягате, ще отделяте по десет-двадесет минути, за да си дадете отчет за вашите постъпки през целия ден. Това ще правите безпристрастно. Ще видите кое е лошо, за да го

избегнете на другия ден. На другия ден ще се помолите: «Помогни ми, Боже, да избегна лошите постъпки и да изпълня добрите, които съм пропуснал предния ден!» Ще разглеждате живота си така, както един художник разглежда своята картина, без да се самоосъждате. Ако не успяваме в живота, то е защото се смятаме за глупави, за грешни и т. н. Ти не си нито добър, нито лош, а трябва да присъстваш на сватбата и да работиш. Ако вашите деца в къщи вдигат шум, представете си, че и те някога са били на сватба. По този начин вие до известна степен в петдесет или седемдесет и пет процента ще можете да промените неразположението на мъжа или на децата си. Тези упражнения ще укрепяват добрата ви воля.

Младоженеца ще поставите в ума си, а невестата в сърцето си. Обикновено почетните гости на сватбата заемат първите места. Христос е гост на сватбата. Булката посреща гостите и първа им целува ръка, а после младоженецът. Какво означава целуването на ръка? Когато целуваме ръка, ние обещаваме, че ще изпълним Божиата Воля и Божия Закон. Ученикът, който иска да се учи, трябва да има желязна воля, нищо да не го отчайва.

Аз постепенно ще ви обяснявам всички форми, по които мислите и желанията действат, ще ви обяснявам как се градят общества, домове, култура и причините, по които се раждат добри и лоши деца. Когато вие остареете, вашите деца ще изпълняват това. Думата *младост* е образувана от санскритската дума *махатади*, която означава *превръщане на Божествения Принцип в една човешка форма*, т. е. обновяване на остарелия живот. Когато остареем, ние не слушаме Бога, ставаме недоволни, сърдим се и казваме, че в света няма нищо хубаво. Аз зная, че трябва да се действа в момента, когато Господ действа, да се мисли, когато Господ мисли и да се чувства, когато Господ чувства.

Едни от упражненията ще правите сутрин, а други вечер, защото сутрин сте положителни, а вечер отрицателни. Затова, като залязва слънцето, хората са тъжни. Ето защо, когато човек иска да се смири, да се моли вечерно време. А когато иска да се моли за милосърдие, да се моли сутрин. Енергията на земята сутрин е положителна, а следобед отрицателна. Същото е и с човека. Затова псалмопевецът казва, че радостта идва сутрин⁴⁶. Радостта е положителна енергия, а скръбта

---

⁴⁶Сравни Деветдесет и втори и Сто и седми псалом.

отрицателна. Доброто е положителна енергия, злото отрицателна. Ако някоя ученичка е слаба, нека помоли другарките си да ѝ помогнат. Когато кажете, че условията са лоши, аз разбирам, че нямате книга. Който иска да се учи, не може да каже, че няма условия, че няма време поне пет минути имате винаги на разположение. Като правите упражненията си, не допускайте у вас мисълта, че не можете да ги правите. Аз не искам от вас изведнъж да нарисувате една хубава картина. Може да цапате, но вършете работа! Ако не работите, ще платите за това здание, което сте наели. Така че, и да работим, и да не работим, пак ще плащаме. Аз ще направя един ден сметка колко струва вашето пребиваване тук на земята. Срамота е, когато се харчи толкова много за нас, да не работим нищо.

Упражненията за сватбата ще правите три пъти през седмицата и то сутрин: в неделя, вторник и петък.

Упражнението за отчитане на поведението ви през деня ще правите всяка вечер преди лягане.

У нас предшества умът, после идва сърцето, след това волята. Но първоначално е действала волята, после желанието и най-после умът. Бог чрез Своята Воля ни подтиква, при което нашата мисъл започва да действа, после действа сърцето ни и най-после волята.

Лекция от Учителя,
държана на 19 юни 1919 година, четвъртък.

ПОЯСНЕНИЯ ВЪРХУ ОКУЛТИЗМА, СПИРИТИЗМА, ТЕОСОФИЯТА, МИСТИЦИЗМА И ХРИСТИЯНСТВОТО.

Ако известна сила в Природата няма отношение към нашите сетива, те не могат да реагират на нея. Допуснете, че вие се намирате при слепи хора и им запалите клечка кибрит; светлината на кибрита съществува ли за тях? Не. Следователно, ако не можем да възприемем една сила, която действа в нашия живот, т. е. да възприемем светлината на тази сила, ние не можем да разберем самата сила. Слепият може да пипне кибритената клечка и да каже, че това е кибритена клечка, може да каже, че разбира какво е клечка, но той всъщност нищо не е разбрал. Тя наистина е клечка, но вътре в нея има нещо по-съществено – светлината. Ако очите ви могат да възприемат светлината, вие отваряте книга, четете я и разбирате написаното в нея.

Когато дойдете до окултните сили, трябва да уловите всяка от тях и да я впрегнете на работа. Ученик, който се усъмни в действието на тази окултна сила и иска доказателства за нейното съществуване, не е ученик. В Окултната школа не се допускат никакви разисквания и спорове, тя не е място за проверка на факти и истини. Ние не се занимаваме с мъртви истини, а с Живите Истини на света.

Спиритизмът показва движението на Духа. Духът е ембрионът, зародишът на нещата, нещо неоформено. За да разберете спиритизма, трябва да създадете на този зародиш условия да мине през всички фази на развитие и оформяне. Следователно спиритизмът е едно неоформено учение.

Теософията е учение за примиряването на противоречията в света – наука за примиряването на мъжа с жената. Нищо повече! Като казвам примиряване на мъжа с жената, подразбирам примиряването на човека с Бога. Онзи, който мисли, че е теософ, трябва да познава този закон,

трябва да може да се примирява с този, когото мрази. Има ли противоречие между теб и Бога трябва да го примириш. Ако не можеш да направиш това, не си теософ. Ние, съвременните хора с нашия критичен ум, приличаме на онзи стиснат български чорбаджия от известния анекдот като повикал един абаджия да му крои дрехи, понеже знаел, че абаджиите обичат да пооткрадват, постоянно седял при него и наблюдавал как крои, да не би да отреже от плата; а абаджията, като видял хубавия плат, отрязал едно голямо парче, рекъл "това е за св. Никола" и го изхвърлил навън; чорбаджията се завтекъл да вземе парчето, а в това време абаджията отрязал друго по-голямо и го скрил.

Та казвам: Нас, които критикуваме и гледаме да не ни излъжат все ни лъжат. Някой ще хвърли парче за св. Никола и като отидем да го вземем, той ще скрие друго по-голямо парче за себе си. А ние си мислим, че никой не ни е излъгал.

Мистицизмът не е закон на възлизане, а закон на слизане мистикът не възлиза, а влиза към Бога в себе си. Опасен е затова, защото при слизането си този, който го практикува, не знае как да слиза може да падне и да се осакати.

Що се отнася пък до окултизма, аз го сравнявам със съвременните естествени науки. Окултизмът е наука за изучаване явленията на земята за изучаване на невидимото, а не на видимото. Той не се занимава с безформените светове, в неговия обхват влиза само това, което се е оформило в себе си, което има форма, съдържание и смисъл.

Тогава къде ще поставим християнството? Мислите ли, че то е наука?

(Реплика на една сестра: Моля за едно обяснение: правите ли разлика между християнство и окултизъм? Изложеното в Евангелието едно и също учение ли е с окултизма?)

Окултизмът изучава Природата такава, каквато е. В него няма никакъв морал. Той изучава нещата както са си, като чисти факти.

(Значи християнството е нещо друго?)

Окултизмът е наука за познаването на природните сили, на тяхната сфера на действие, на техния начин на действие и приложението им. Окултистът е човек реалист; той не вярва, а само борави с Природата, с материалните неща. Мистикът постоянно живее със сърцето си,

изпитва неговите вибрации и всички състояния, през които то минава. Според християнската философия и мистикът, и теософът, и спиритистът могат да бъдат християни. Ако вземем обаче сферата на Духа в неговия широк смисъл, с неговите разклонения това вече не е спиритизъм, а спиритуализъм. Опасността при спиритизма се крие в това, че хората приемат в себе си други същества, които им причиняват вреда. Но ние засега ще оставим настрана онова, което говорят за него критиците. Спиритизмът е движение; теософията примирение на противоречията; мистицизмът слизание; а може да се каже още, че той е закон за труд, за работа. Окултизмът дава всички форми, по които можем да живеем на земята; той е единствената наука, която ни учи как да живеем и която може да ни избави от всички нещастия. А християнството е наука за ликвидиране на кармата за изплащане на стари дългове. Ако вземем стиха от Евангелието, който казва, че Христос е понесъл греховете на света⁴⁷, това значи, че Той е платил дълговете му. Какво представлява християнството? То е да знаеш да плащаш дълговете си на хората. А кой може да си плаща дълговете? - Само богатият. Следователно само богатият може да бъде християнин, а сиромашът не може.

(Ами обещанието, че Христос обогатява?)

То е кредит за християните за ония, които Христос кредитира; те са търговци с чужд кредит. Съвременните хора са християни, защото Христос е християнин. Теософията е наука за примирение на половете, а християнството за тяхното сближение и обединение. Християнството, в неговия вътрешен смисъл, е наука за обединението на Духа с душата. Това, което сега се проповядва, не е християнство. То трябва да претърпи преобразование. Ако християнството беше такова, каквото ние го схващаме, светът щеше сега да изглежда по друг начин. Но ние ще оставим този въпрос настрана, защото той не влиза в нашата област.

Сега ще ви запитам, научихте ли какво означава мъчение? С него ще започнем. От гледището на мъчението, в неговия дух, ще разгледаме всички други науки теософия, мистицизъм и прочее. За тях аз ще ви дам и друго пояснение. Теософията има седем начина на третиране. Така също и окултизмът, и мистицизмът имат своя външна и вътрешна страна. Теософското общество сега разбира само външната страна

---

⁴⁷ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЙОАНА: 1; 29.

организирането. Теософията подготвя ония форми, които могат да се нарекат нейна анатомия. Християнството е преминало първата си фаза на развитие и след изминатите две хиляди години е започнало да развива и своята анатомия. Спорът дали Синът излиза от Отца или не, както и многото други спорове, ставали на вселенските събори, се отнасят вече към миналото. Това обаче не означава, че християнството е решило основните си проблеми. Християнството не се заключава в това да вярваш в трите лица на Бога. Аз ще запитам: Ти, като вярваш в трите лица на Бога, какво разбираш под тях? Ще ви обясня това. Второто лице на Бога е Любовта. Мъжът и жената, всички хора, трябва да търсят това второ лице – Любовта. И когато кажат, че Бог е троеличен, хората също така говорят неразбрани думи. Великите Учители, които са писали върху това, са имали много ясни разбирания по въпроса, но техните ученици са изопачили Учението. И спиритизмът е учение, което е дошло от Бялото Братство, но и него учениците опетниха. Теософията е друго учение, изпратено пак отгоре, което учениците също така опетниха. Окултизмът е учение също дадено от Бялото Братство, но и в него има черни и бели окултисти. Мистицизмът и той е опорочен. Християнството също е опорочено. Нека бъда ясен: Когато един свещеник или владика си сложи одежди, епитрахил и корона, венчае някого и поиска да му се плати толкова и толкова, аз го наричам черен маг. Белият маг работи, без да му се плаща. Ако една мома се облече в хубави дрехи с намерение да оплете някой момък, тя също е черен маг. Ако момъкът се нагизди, за да омотае някоя мома, и той е черен маг. Ако един съдия си послужи със закона, за да обвини някого и да извлече лично полза от това, той е също черен маг. Прочее, както окултистите, тъй и теософите, и мистиците, и християните трябва да се делят на бели и черни. Някой ще рече: «Аз съм теософ.» От кои – от белите или от черните? «От белите.» Тогава можем да се разберем. «От черните.» Ще остана на особено мнение. Какво от това, че сте били спиритисти, теософи, мистици или християни; ако сте от черните – светът е пълен с такива. Двадесетте милиона, паднали в сегашната война, показват какво християнство е днешното. Не казвам, че самото християнство е виновно – виновни са черните християни.

На нас ни е нужно правилно разбиране на окултизма да слезем до дъното на мъчението, защото в него няма разединение, а обединение. Грешните хора са грешни, защото не са се мъчили, а праведните са праведни защото са се мъчили. Ако ми кажете, че има противоречие в това, което ви говоря, ще ви кажа, че Христос на едно място споменава, че в края на века ще изпрати лошите духове и техните синове на вечно мъчение ще ги изпрати да се мъчат в дъното на ада⁴⁸. Защо? Именно защото не са се мъчили. Лошите хора не се мъчат, добрите се мъчат. Работили сте и сте печелили пари, дойде лошият и ви обере той не се мъчи. Ако вие не се решите да се мъчите, знаете ли от кои ще ви считам? От черните. Казвам: Писано е, че в бъдеще такива, които не се мъчат, ще отидат в мястото на мъченията. Може да мъдрувате колкото щете там ще бъдете.

Първото правило за ученика, който иска да стане окултист, е да не мисли, че другите спъват неговия ум, а че той сам се спъва светът е толкова широк, че има място за всички. После той не трябва да мисли, че някой може да спъне неговото сърце светът на чувствата е толкова широк, че за всички има място. С други думи, първото правило при това положение на ученика е мъчението. Ученикът трябва да мисли, че никой не може да повлияе на неговия ум, да го изопачи; трябва да мисли, че никой не може да повлияе и на неговото сърце в една или друга насока, защото светът е широк. Тази мисъл не ви е ясна, нали? Една мисъл може да ни бъде ясна и да ни повлияе само тогава, когато дойдем до същия уровень, на който стои онзи, който я изказва. Как действа Законът за влиянието? За да ви повлияе един човек, бил той добър или лош, той трябва да ви доведе до своя уровень; само тогава може да ви повлияе. Следователно, докато държите вашето съзнание в безграничния свят, където действа Божественият Закон, вие сте свободни и никой не може да ви навреди. Щом помислите, че някой може да ви повлияе, значи че вие сте слезли от този свят. Когато слугата си помисли, че господарят му го ограничава, той вече сам се ограничава с мисълта, че господарят му го ограничава. Да кажем, че ходите из улиците със скъсани дрехи и срещнете някой познат богаташ, но той ви отmine и не ви поздрави; вие ще си кажете: «Нали съм сиромаш никой не ме поздравява!» Питам: Като ви поздрави, ще ви придаде ли нещо? Нищо. Само ще ви погъделичка самочувствието.

---

⁴⁸ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 13; 37-43.

А ако някой ви погледне и ви се усмихне, какво ще спечелите от туй усмихване? Нищо. Това са илюзии на черния маг. Когато човек се усмихне, трябва да почувства от дълбините на душата си, че Бог присъства в този момент!

Какво трябва да разбираме под усмивка? Като се засмеем да сме доволни от усмивката си. Дали хората ще се зарадват от нашата усмивка, не е важно ние лично трябва да сме доволни от нея. И когато се начумерим, пак трябва да действа същият закон. В Окултната школа трябва и начумерването да става по всички правила и в него да почувстваш присъствието на Бога. Мислите ли, че ако аз видя да бесят някой човек, ще се усмихна? Не. Ще се начумеря, ще призова Бога и ангелите и ще кажа, че това, което става, не е право не че фактът не е верен, а че тези хора криво са разбрали Божия Закон. Осъдили човека по еди-кой си член от еди-кой си закон е, моля ви се, къде е авторитетът на този и изобщо на всички други закони? Те трябва да бъдат вечни, неизменни. В окултизма може да се накаже човек, но само тогава, когато той сам поиска това сам трябва да подаде молба да го накажат. Така гласи окултизмът.

Ще вмъкна тук една мисъл: Някои казват, че не бивало да измъчваме животните а знаете ли, че много от животните сами искат да бъдат мъчени, за да се повдигнат? Следователно, когато казват да не се мъчат животните, трябва да разбираме: да не мъчим ония от тях, които не искат да бъдат мъчени. А ако не мъчим тези от тях, които искат да бъдат мъчени, ние забавяме тяхната еволюция. Много кокошки, изядени от вас, са прогресирали, напреднали са в своето развитие. А с това вашето развитие е било забавено. Следователно ние ще трябва да кажем на кокошката, която иска да бъде мъчена, за да прогресира: «Съжалявам, но не мога да те заколя, защото не искам да спра пътя на своята еволюция, а понеже ти искаш непременно да прогресираш, намери някой друг, който да те заколи и изяде.» Ученик, който е влязъл в една окултна школа, няма право да причинява мъки никому. Той има право да причинява мъки само на себе си да слезе до дъното на мъчението, да го изпита, и като се върне на земята, да работи според закона, който е научил. Затова казвам, че вие и взаимно не бива да се измъчвате. Един приятел ми разправи една своя опитност: Бил много чувствителен и с хубави пориви в душата си,

искал да живее добре с хората, но като се върнал от странство и се срещнал с българите, те започнали да го подиграват. Като търсил някое средство, с което да развие волята си и да може да се владее, наел двама хамали, които да го псуват, седнал при тях и изслушал всичките им псувни, с надежда да може по такъв начин да свикне да издържа псувните и на другите. Но след като правил това няколко дни, рекъл си: «Абе защо наемам хамали да ме псуват, когато в обществото има толкова много хамали! На тия им плащам, докато на ония няма да плащам!»

Според Окултната школа, всички неприятности, които ви се случват, са благо. Когато имате недоразумения, старайте се да ги изгладите, но не по изкуствен начин. Зная случаи, при които двама, които са били скарани, се съберат, целунат се и се примирят, но като излязат навън, пак започват да се одумват. Това не е примирение примирението трябва да стане вътре във вас. Като слезете до дъното на мъчението, готови ли сте да кажете "светът е широк за моя ум и за моето сърце, аз ще приема мъчението във всичките му форми"? Това е най-важният психически момент.

* * *

Искам всички ученици, като се върнат у дома, да си създадат благоприятна атмосфера. Тази вечер е последната четвъртъчна вечер.

(Обаждат се: Имаме още един четвъртък.)

Тогава следващият четвъртък ще бъде последният гости вече не приемам. Тъй постъпват бедуините: три дни може да гостувате у тях, но на четвъртия ще ви дадат работа или на нивата ще ви пратят, или ще ви дадат да гледате крава. Считаю това правило за отлично. Който остане в Школата, ще му намерим работа или ще го пратим на лозето, или ще му дадем крава, или писар ще бъде, или разсилен; ще има и такива. И друго: Каквото се говори тук, в Школата, не искам да се изнася навън! Може да го изнесете, но за последиците не отговарям. Не изнасяйте едно учение, докато не го проверите. Иначе това би било най-голямата глупост, която можете да направите. Опитайте го, защото още не знаете дали е вярно. В Англия има комисия с експерти, която проверява стоките, които фабрикантите изработват и търговците продават и само когато експертите сложат печат, че са проверили

стоката, фабрикантите и търговците имат право да я продават в Англия или да я изнасят вън от страната. Вие сте търговци на дребно, на непроверена стока, но аз не обичам такива търговци. Всяко нещо трябва да бъде проверено.

Първата задача, която ще дам на жените в това направление, ще бъде, например, следната: Да кажем, някоя от вас има дъщеря, която не обича да направи така, че да я обикне. Или мъжът ѝ е неверуещ това е една задача, която тя трябва да разреши. Някой от вас е беден, друг болен ще трябва да направите необходимото. Някой има в стомаха си тумори ако не ги премахне, те ще го унищожат. Всяка болест се предизвиква от същества, които живеят в нас тя се образува психологически, но и органически от извращенията на тия същества. Когато едно такова същество дойде във вашия организъм трябва да приложите същия закон: може да седи у вас само три дни, като на гости, защото ако го оставите за по-дълго, ще се загнезди там, ще образува тумори, ще събере кръв и вие ще умрете, а другите ще кажат «Бог да го прости!» Господ на такива не прощава; Той прощава само когато хората не крадат и не лъжат.

Някой ще дойде тук, за да вземе нещо и да го обърне после против мен. Горко на този, който направи това! Проклятие ще тегне над него не до *четвърта*, а до *тисяща* рода! Такъв е Великият Божи Закон, такава е Божествената Истина. Христос казва: ***Който съгреши против Духа, нито през този век, нито в бъдещия ще му се прости***⁴⁹. Всичко, което тук ще учите, е Велика Истина, която ще трябва да приложите в живота си и при чието приложение трябва да сте искрени със себе си да сте искрени не спрямо мен, а спрямо вашия Господ, спрямо вашия ум и вашето сърце, спрямо вашият дух и вашата душа във всичките им пориви.

Вие трябва да застанете на нозете си да не кажете утре: «Дънов иска да ни хипнотизира и да ни влияе.» Нямам намерение да ви влияя, защото в момента, когато ще поискам да сторя това, аз ще бъда демон с главата надолу. А и вие, ако искате да ми влияете, ще бъдете с главата надолу. Тъй гласи Божественото Учение.

Да се разберем. От сега нататък има да живеете на земята с хиляди години и в която окултна школа и да влезете, за да учите пътя на

---

⁴⁹ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 12; 32.

вашето развитие, все правила ще ви се дадат. Ако не приемете мъчението като основен фактор на вашето бъдеще съществуване, вие ще се лутате в света, без да разбирате вътрешния смисъл на Живота. А мъчението ще направи всички ви герои. Аз искам да бъдете герои да не се страхувате! Но ако не се мъчите, вие ще се страхувате, няма да бъдете герои.

Не искам да употребя фразата *не се страхувайте*, а ще употребя другата, *мъчете се!* Приемете мъчението, защото то ви е дадено от невидимия свят. И никога не се силете! Има някои от вас, които и да искат, не са определени за мъчение не всички, които ме слушате, ще бъдете мъчени; всички не сте герои, а мъчението ще дойде само за героите. То ще заобиколи някои от вас и ще каже: «Хайде, за друг път!» Който се мъчи, той трябва да счита мъчението за една привилегия. И първото нещо, което ще почувствате, когато ще започнете да слизате в дъното на мъчението, е една тишина. Ще прониквате в душата на всяко страдащо същество, ще започнете да разбирате колко много то страда и ще си кажете: «Колко криво съм мислил досега!» У вас ще се събуди съжаление към всички същества, които се мъчат, и ще пожелаете от това място, където сте паднали, където стоите, да започнете да повдигате другите същества нагоре или поне да им облекчите мъките. Онзи, който не е разбрал мъчението, той туря другите хора под краката си, качва се на тях и казва: «Слез долу, а аз ще възляза нагоре!» Учението, което Христос е проповядвал, е да почувстваш, че всички същества се мъчат. Това разбира Великото Християнство.

Когато излезем от мъчението, ние ще дойдем до други методи, с които ще учим как да обработваме, как и за какво да използваме окултните сили. Ако вие приемете мъчението, Светлината ще дойде във вас отвътре, т. е. Божественият Дух, който е у вас, ще се събуди и ще повдигне вибрациите на вашия мозък и на вашето сърце. Органически клетките на ума и на сърцето ви ще се видоизменят, а с това ще се измени и състоянието на мозъка и на сърцето ви. Думата *клетка* има двойко значение. Изразът *колко е клет* на български значи *колко е нещастен*, но значи и *колко е обвързан*. Обаче и съзнанието на всяка клетка е ограничено в нашето съзнание има много клетки, които са недоволни от положението си. А като се съберат милиони такива недоволни клетки, ние ставаме неразположени. Първото нещо, което

трябва да направим в такъв случай, е да превъзпитаем клетките на нашия мозък, на нашето сърце и на нашия стомах. Ние можем много лесно да превъзпитаем тези клетки, но това превъзпитание става когато слезем до дъното на мъчението, което е основа на живота. От там Божественият Дух ще започне да ни повдига нагоре, ще се качим на крилетата на Божията Мъдрост и когато Божията Любов влезе в нашата душа, ще влее в нея вдъхновение. Тогава ангелите на Живота ще започнат да ни повдигат в еволюцията ни и ще излезем от дъното на мъчението.

Защо Христос възкръсна? Защото Този, Който е бил *горе*, слезе *долу* и Го възкреси. Бог едновременно се намира и на Небето, и в ада. Който отива *горе* при Бога, Бог го изпраща *долу*, а който отива *долу*, Бог го изпраща *горе*. Всички днешни проповедници на християнството учат, че трябва да отидете горе на Небето, при Бога, а аз казвам: Ще отидете *горе*, за да ви изпрати Бог *долу*. Всички, които ме слушате, сте от ония, които обичат лесния път. Лесен път в света няма, има *тесен* път.

Друго нещо което учениците трябва да научат, е *примирението*. Но това не означава те да бъдат индиферентни, а като слязат до дъното, да забравят какво мислят хората за тях и да чувстват само своето мъчение!

Тези са практическите правила, върху които трябва да помислите и които да се постараете да приложите, без да правите никакви изкуствени усилия над себе си.

Някой път, когато ми се отдаде случай, ще ви поговоря върху произхода на греха как е влязло злото в света. Било е време, когато не сме били такива, каквито сме днес. Кои са причините за нашето падение? Сега в света няма добър човек: и онзи, който плаче и онзи, който се смее, и онзи, който говори добро, и онзи, който говори лошо всички са под еднакъв знаменател. Като гледат някой богат търговец на кожи, всички го облажават, без да знаят, че неговото положение е изградено върху кожата на хилядите овце, които е одрал. Търговецът казва: «Това е моя стока, спечелил съм я!» Възразявам му: Ти си крадец на квадрат и лъжеш, защото си придобил богатството на гърба на животните, като си одрал кожата им. Някой ще каже: «Това е моя къща, построил съм я с труд, с пот на челото!» Отговарям му:

Направил си я на гърба на толкова хора, чиито кожи си одрал. Някой ще каже: «Това е мое тяло!» Да ме простиш, но то не е твое за да се поддържа човешкото тяло, знаете ли колко същества страдат? Колко майки, бащи, братя, сестри са дали живота си за него! Затова вие нямате право да мислите, че това, което имате, е ваше. Според християнството първото нещо, което трябва да имате предвид, е да признаете, че всичко, което имате, не е ваше, а е на Бога. Когато някои злословят против мен, аз казвам: Слушайте, това което говоря, не е мое, аз не защитавам своя собственост! Този Бог, Когото аз зная, е много добър, но едновременно с това е и много лош. Той е толкова добър, че няма по-добър от Него, когато изпълняваме Волята Му, но няма и по-лош от Него, когато не изпълняваме Волята Му и вършим зло. В момента, когато кажем, че това тяло е наше, върху нас, върху децата ни, върху всички идва проклетие. Затова трябва да кажем: «Господи, благодарим Ти, че си ни турил в туй Твое Тяло!» Така трябва да мислят всички.

Днес ние се ругаем по хамалски и казваме: «Махни се от тук!» Няма какво да се махаме! Аз често казвам, че съм готов да отстъпя, ако съм причина за вашите страдания. Но да ви дам тялото си това няма да направя! То не е нито мое, нито ваше; него ще предам на Господаря му. Моя ум, моето сърце ще предам Нему вие господари на тях не можете да бъдете. Това трябва да знае всеки ученик на окултизма, на теософията, на спиритизма, на мистицизма, на християнството, защото тези наименования изразяват една обща цел и представят онзи Божествен Живот, който се проявява в тях. Състоянието на Духа е едно, а състоянието на душата друго. Това са пет състояния, които се различават помежду си: Воля, сърце, ум, душа, дух са неща непознати на нас. Това, което знаем, е че страдаме. Усещаме само известни промени: понякога мислите ни са ясни, а понякога тъмни; понякога умът ни е ясен, а понякога тъмен; понякога чувствата ни са ясни, а понякога тъмни; понякога имаме сила, а понякога нямаме. Казват: «Имаме душа.» Но какво представлява душата? Туй, което сега чувстваме, е само нейна проява.

Първото нещо, което искам, е да накарам това бурно море у вас да утихне да бъдете тихи и спокойни. При сегашното общество и сегашния строй ние имаме нужда от такива работници, които да спасяват затиснатите, защото много здания ще се съборят и много

хора, които ще бъдат затрупани под развалините им, под съборената материя, ще трябва да се изровят. Моего желание е да ви измъкна изпод вашите съборени къщи. Под всяко ваше психическо неразположение аз разбирам, че някоя ваша греда е изгнила и се е съборила завистта, омразата и всички подобни отрицателни качества, това са съборени греди вътре във вашето здание, във вашето тяло.

Като ви гледам сега, знаете ли на какво ми напомняте? На деца, които са огладнели и им мирише на ядене, а учителят им продължава да разправя урока; те си казват: «Дано спре вече, та да идем да се нахраним!» Или пък казват: «Не ни говори, Учителю, а сложи да ядем!» Право е вашето схващане трябва да ядете. Но ако ме слушате, ще имате трапеза и ще ви дам да ядете; не ме ли слушате няма трапеза. Когато ви дойде гост, нали му давате само сладко и вода и хайде със здраве! Трапеза слагате и гощавате само онзи, който е работил на нивата ви когато ви дойде на гости някой възлюблен или заслужил приятел, вие го нагостявате добре. А това какво показва? Че той е работил дълго време на нивата ви. Сега ще видя, кому от вас да сложа трапеза. Който не е работил за мене, ще му дам само сладко и вода, а който е работил, ще му сложа царска трапеза и сам ще му прислужвам.

И тази вечер има хванат един още един, който е разбрал Закона на мъчението. За два четвъртъка двама. Бих желал да преброите колко души сте тук, за да видим как работи този закон.

Лекция от Учителя,

държана на 12 февруари 1920 година, четвъртък.

СИЛИТЕ В ПРИРОДАТА

Ще направя една връзка между *кротост, смирение, електричество, магнетизъм и мъчение*. Кротостта и смирението показват пътя на Духа; електричеството и магнетизмът пътя на душата, а мъчението пътя на тялото или физическия свят, т. е. живота на земята. Винаги свързвайте кротостта с духа, смирението с душата, електричеството с мозъка, магнетизмът със симпатичната нервна система, а мъчението с всички несполуки в живота. Тази е правилната връзка.

Ученикът на окултизма трябва да говори на разбран език трябва разбрано да говори на себе си. У българите има предание, че на Йордановден небето се отваря и онзи, който може да види това, каквото пожелае в този момент, дава му се. Един българин ред години наблюдавал небето през тази нощ, та дано някога види отварянето му. Една година, като наблюдавал по това време през прозореца, видял, че небето се отваря и искал да каже на Господа "дай ми една крина злато", но в бързината си казал "дай ми една крина глава" и главата му станала голяма като крина, та не можал да я прокара през прозореца. Този закон действа и в окултизма, т. е. каквото човек помисли или пожелае, то става.

И тъй, един закон в окултизма гласи: **Всички блага в света са свързани с кротостта и смирението, всички сили са свързани с електричеството и магнетизма, т. е. с мозъка и симпатичната нервна система, а всички несполуки с мъчението**. За да бъде ясен, ще ви обясня от какво произтича мъчението. Всеки ученик, който не спазва някой от съществуващите вечни закони, си създава мъчение. Но този ученик или съзнателно, или несъзнателно отхвърля факта, че е направил грешка и върви от едно прераждане към второ и трето, а Законът на мъчението постоянно си действа. Този закон действа тъй, както една река си пробива път и взима ново направление, различно от

онова, което е имала по-рано. Следователно аз наричам мъчението метод или начин за изправяне на човешкия живот.

Вие, които сте се събрали тук да слушате Окултното учение, сте на различни възрасти, нали? Аз искам от всички вас да се освободите от мисълта, че знаете някои неща. Не отричам знанията ви, но знанията в окултизма имат валидност само тогава, когато минат седем пъти през Божествения Огън и се пречистят. Само такива знания могат да се приложат в преорганизирането на нашия живот. Ние имаме наука, с която можем да пресъздадем сегашния си живот. За да се изучи тази велика Божествена Наука, трябва да се разбират нейните форми, да се разбират правилата, с които тя си служи. Ще си послужи с един пример: Ако посадите едно житно зърно, един жълъд или една ябълчна семка, силите на раздвояването или поляризирането на тази семка или зрънце ще се изявят така, че най-напред магнетичните сили, които действат вътре в земята, ще привлекат надолу стремежа на растението. Това значи, че всеки корен търси онези магнетични течения, които му служат за храна. Тези корени се стремят да придобият не само стабилност, но същевременно и търсят онези течения в почвата, които се кръстосват като малки рекички. Ето защо те се разклоняват в различни посоки и когато намерят онова течение, което им е необходимо, прекратяват движението си. Затова някои корени потъват в земята по-дълбоко, други по-плитко, трети излизат на нейната повърхност, поради което те са различно дълги. Ако почвата е чернозем или насипна, корените търсят винаги тези течения, които вървят по земята, и в съответствие на тях те се проектират надолу, а разклоненията на стъблото се проектират в различни посоки нагоре. Всяко течение долу в земята има своето съответно течение горе във въздуха. Тези течения вие не можете да схванете, понеже не сте чувствителни към тях. Ако имаме време, някоя ясна вечер може да направим една малка екскурзия до Витоша, за да ви покажа тези магнетични течения, които действат в различни посоки.

Всяка добра мисъл, която излиза от вашия мозък и се проектира в пространството, върви нагоре и надолу като тези корени в растенията и търси съответен жив магнетизъм или електричество, които служат за нейното оформяне и развитие. Следователно добрите мисли на онзи, който по-често ги изпраща, не се отдадалечават много, а остават тясно

свързани с него. Съвременните учени, които не са запознати с окултизма, смятат, че нашите мисли са далеч от нас. Не, всяка добра или лоша мисъл, които вие изпращате, си остава винаги ваша; никой не може да ви я вземе, тя е ваша собственост, защото вие сте я създали. Тази мисъл вие трябва завинаги да задържите в ума си. Всяко растение, след като пусне своите коренчета по всички посоки, започва последователно да развива клончета, листа, цветове и плодове, които накрая узряват. По същия начин се развива и всяка мисъл.

В Окултната школа се забранява всяко одумване, всяко изтъкване грешките на другите хора – изобщо забраняват се всякакви лоши мисли. Знаете ли защо? Понеже мислейки лошо за някой човек, вие отправяте вашите корени към него, а там няма никаква храна за вас. Корените ви започват да всмукват сокове от него, но тези сокове са чиста отрова за вас, която постепенно трови, съсипва вашия живот. Много жени се съсипват не само от това, че имат лоши мъже, но и от самата мисъл, че мъжете им са лоши, и започват от ден на ден да отпадат, да съхнат, докато един ден се простят с този свят, а мъжът се чуди и си казва: «Не знам от какво се помина моята жена.» Същото нещо става и с ученика на Окултната школа. Затова се казва на ученика "не мисли зло", т. е. не пускай корените на твоята душа в лош човек, стой настрана от него! Тъй стои научната страна на въпроса.

Разберете следното: **Мъчението показва при отклонението истинския път.** Когато казвам, че трябва да слезем до дъното на мъчението, уподобявам това слизване на следния прост факт от съвременния живот: Някой човек пътува из едно планинско място, но се заблуждава по пътя и за да вземе вярната посока, той трябва да се върне точно на това място, от където се е заблудил, отклонил от правия път. Когато дойдеш в мъчението и след като си пътувал дълго време видиш, че си се заблудил, ще се върнеш назад до мястото, от което си се отклонил. Това разбирам под слизване и връщане назад, за да поправиш грешките си.

За да можете да схванете Силите на Природата и да ги употребите за добро, вие непременно трябва да развиете у вас съответни сетива или органи на душата си. В сегашното състояние на съвременната цивилизация много от тези органи са осакатени. Мнозина християни, които са влезли в Пътя, са станали по-чувствителни и казват: «Не си

струва човек да бъде много добър!» т. е. да бъде много чувствителен, да страда. Но благородството на човека се състои именно в това да бъде чувствителен, възприемчив към чуждите скърби и радости.

Мозъкът е орган на електричеството. Задната част на мозъка съдържа отрицателно електричество, а предната част положително; значи има раздвояване, поляризация. И тъй, ако електричеството от предната част на мозъка вземе надмощие над електричеството от задната му част, човек става прекомерно активен по мисъл, но същевременно и груб. Ако пък надмощие вземе отрицателното електричество в мозъка, човек става пасивен, но в същото време става пълен и ненаситен с неосъществими потайни желания, вследствие на което се раждат умраза, завист и други подобни чувства. Когато говорим за положителното и отрицателното електричество, подразбирам Закона за приливите и отливите, които стават в мозъка. Приливите това е положителната страна на мозъка; те се извършват в предната му част, на челото, а отливите на задната му част. В Природата тия приливи и отливи стават равномерно, планомерно, защото в нея Бог действа. В Природата няма грешки, но в нашата земя, в мозъка ни, стават често грешки, понеже не сме научени да управляваме тези течения, вследствие на което се получават аномалии в ритъма им, стават закъснения. Когато ви се случи някакво нещастие например, къщата ви изгори, парите си изгубите, кракът ви се счупи, стоите няколко дни гладни или каквото и да е друго във вашия мозък веднага се нарушава равновесието между приливите и отливите. Имайте предвид, че от планомерното протичане на приливите и отливите в мозъка ви зависи растежа ви и успеха на вашия живот в света. Това в някои школи наричат *магнетичност* да бъде човек магнетичен. И аз казвам: За да бъде човек магнетичен, приливите и отливите в него трябва да протичат правилно.

И тъй, първото нещо, което се иска от вас, е да не спъвате протичането на вашите приливи и отливи. Много умопобърквания и аномалности в живота се дължат на нарушаването на равновесието между тези приливи и отливи. Запомнете това пояснение, защото то има приложение в живота ви. Трябва да знаете какви действия произтичат в душата ви при приливите и отливите. Приложете този метод и ще видите, че той във всички свои подробности е напълно

естествен. Като наблюдавате Природата, ще видите, че за всяко нещо има определено време и в Писанието се споменава, че за раждане, за смърт, за всичко има точно определено време.

В окултизма не се позволява на окултиста-ученик да проявява предпочитание между добро и зло. Тази мисъл е малко тъмна, нали? Ще я поясня: Ако трябва да направя някоя операция, аз ще си послужа с остър нож, а не с тъп. Острият нож е лошият човек, а тъпият добрият. Следователно при една операция ще си послужа с лош човек, него ще предпочета пред добрия. Когато Господ иска да накаже света, предпочита лошите хора, а когато иска да съгради нещо, предпочита добрите. Когато иска да изкоренява, предпочита лошите хора, а когато иска да насажда добрите; когато иска да копае дупки, ще предпочете лошите хора, а когато иска да насажда в тях дръвчета добрите хора. В окултизма не се сърдят на хората, когато правят зло, но всяко действие трябва да се извършва в точно определеното за него време. Аз не говоря сега за обществения морал тук на земята, защото той от окултно гледище не търпи никаква критика. Ако аз раздам богатството си на бедните, това е зло за мен, а добро за моите ближни. Ако пък аз оберя ближните си, това е добро за мен, а зло за другите. Тъй че в света за всяко нещо има две мерки: добро за себе си и добро за другите. Следователно аз имам два избора: или да раздам парите си на другите хора, или да взема парите на другите. Значи има два метода, по които може да се действа, но и двата са верни. Ако десет души, натоварени с по двадесет килограма злато, се давят в морето, а аз сменя златото от гърба им, зло ли им причинявам? Не, избавям живота им. Щом ги спася, аз имам право на златото им. Ако аз съм натоварен с двадесет килограма злато и се давя в някое море, а някой ми се притичат на помощ и свалят товара от гърба ми, те имат право на това злато. Така аз примирявам този морал. Тъй гледа окултизмът на доброто и на злото. Но ако ти срещнеш човек, натоварен със злато, спреш го, свалиш златото от гърба му и го вземеш, тогава казвам: Ето една постъпка, извършена не в определеното ѝ време, т. е. плодът е откъснат зелен.

И тъй, стягайте се сега, за да приложите този закон, според който и вие ще обирате, и аз ще ви обирам, но на време. Аз употребявам думата *обирам* в много добър, в много широк смисъл, а именно, като *обиране на плодовете от градината*, а не както правят крадците

господарите на лозето още видели-невидели плод от труда си, а те бързат да оберат крушите и ябълките от лозето им.

***

В началото на беседата си аз ви говорих върху кротостта и смирението. Те имат връзка, отношение към чистата човешка мисъл. Това означава, че човек, който няма кротост и смирение, не може да има чиста мисъл. Всяка човешка мисъл се отхранва само чрез кротостта и смирението, а вън от тези качества мисълта ще бъде както у животните. Този закон е точно определен. Това важи и за всяко желание желанието, което е отхранено с живото електричество и с живия магнетизъм, е желание на душата; и всяко желание, което не е пропито от това живо електричество и от жив магнетизъм, не е желание на човешката душа. Следователно всички лоши мисли са отхранени вън от кротостта и смирението; всички лоши желания са отхранени вън от живото електричество и живия магнетизъм. А мъчението е отгледано от неразумния живот на глупавия човек. Разглеждайте живото електричество и живия магнетизъм като две велики, разумни сили в света. Мъчението е незаконороденото дете на човека, което бащата и майката трябва да признаят за тяхно. В окултизма не се позволява помятане и убиване на деца, т. е. не се позволява да убиваме никоя мисъл и никое желание, били те свои или чужди ти можеш да приемеш или не някоя мисъл или желание, но нямаш право да ги унищожаваш. Следователно всеки трябва да бъде оставен да действа тъй, както желае. Никой няма право да противодейства и да влияе нито на добрия, нито на лошия човек. Аз предупреждавам моите ученици да не се опитват нито да ми противодействат, нито да ми влияят, защото и аз постъпвам и в бъдеще ще постъпвам по същия начин нито ще им противодействам, нито ще им влияя.

Аз излагам велики Божествени Закони, които, ако искате, ще изпълните, ако не ще си носите последствията. Имайте предвид, че тези закони, тези сили, с които влизате във връзка, ще започнат да действат върху вас, щом вашето съзнание се разшири. Този закон е неизбежен. Никакви чадъри, никакви големи шапки не ви е позволено да носите, за да пазите главите си от Слънцето, от тази Жива Светлина.

Привиквайте главите си на тази Жива Светлина, ходете гологлави! Имайте предвид, че ви предстои сериозна работа. Под *сериозна работа* аз разбирам движение, разбирам, че трябва да се върви, а не да се стои на едно място. Мисълта дали сте стари или млади не трябва да ви занимава ще мислите, че сте ученици, които трябва да учат. На живота ще гледате тъй, както всеки ученик постъпва, когато му предстои да реши някоя задача ляга си вечер, но в ума си държи мисълта, че на сутринта ще трябва да стане рано, за да реши задачата; и става. Някои от вас може да имат само два-три часа още да учат и после ще заспят. Нищо от това, ще продължат на другия ден ако не в този живот, то в другия живот ще продължат и то от там, до където са стигнали. Онзи ученик, у когото мисълта не е съсредоточена, ще се мъчи цял ден да си припомни върху какво е мислил предишния ден, но няма да може да си го припомни.

И друго едно положение: Ще проучите кои моменти през деня съответстват на кротостта, кои на смирението, кои на електричеството, на магнетизма, на скръбта и мъчението. Те всички се поляризират мъчението е най-силното, а скръбта е противоположна на мъчението.

Съвременните учители често забелязват едно противоречие в училищата в класа влиза учителят по математика, всички ученици са добре разположени, защото този предмет събужда в тях електричество; след учителя по математика влиза учителят по химия, който предмет също възбужда електричеството у учениците. Вследствие на събралото се голямо количество електричество, учениците са станали вече малко по-нервни. Ако влезе и трети учител, чийто предмет също възбужда електричество у учениците, те стават още по-нервни и възникват скандали. Не, предметите в училищните програми трябва да бъдат така наредени, че единият предмет да възбужда електричеството, а следващият магнетизма на учениците, да има смяна във влиянията. Това се забелязва и в Природата законът е същят. Например ражда се син създали са го електрическите влияния, значи влезли са в него кротостта, електричеството и мъчението. Ражда се дъщеря създали са я смирението, магнетизмът и скръбта. Ако ме пита някой от какви елементи е създаден синът ми, ще отговоря: от кротост, електричество и мъчение. А дъщеря ми? От смирение, магнетизъм и скръб. Ето защо момъкът се мъчи, а момата скърби.

В нашата работа ние трябва да се стремим да избягваме еднообразието. Не искам да ви направя набожни, защото това е еднообразно учение днес схващат набожния човек като впрегнат кон, който има отстриани на очите си капаци и гледа само напред. Набожният човек, едва станал от сън, отива на църква; вечер пак на църква. Сутрин на църква, вечер на църква, и всички казват за него: «Набожен човек е този!»

В работата, която ви предстои, ще започнете последователно да развивате различни области на вашето тяло. Първо ще активирате долната част на мозъка – низшия ум на човека, схващанията му върху Природата, върху всички форми, образи, цветове, числа. После ще активирате по-висшите форми на ума – въображението, разсъдението, музикалните способности, творческия ум. И най-после ще активирате Любовта към Бога, към хората и към животните, ще развиете у вас вярата и надеждата, дружелюбието, общителността, приятелството но не в този смисъл, в който сега ги разбират; ще активирате още чувството за справедливост, а също така и изпълнителните сили, от които произлиза разрушението, т. е. ексекутивната страна на живота. Разбира се това е трудно, понеже ако речем сега да работим с музиката, не всички ще можете да я възприемете – у някои от вас пък музикалното чувство е силно развито, а кротостта и смирението са слабо развити. Защо Христос е казал: *Аз съм кротък и смирен по сърце*⁵⁰? Смиреният и кроткият човек лесно може да се справи с всички мъчности в света.

Един естествен метод за самовъзпитание е да се поставите в положението на гладния човек. При това не трябва да мислите какво сте яли в миналото, как сте яли ред години – това не е важно. Може в миналото да сте се хранили много добре, но важно е днес как ще се нахраните – не се ли нахраните добре, ще изгубите живота си. В окултизма е важен настоящият момент.

Сега ще ви свържа с Живата Природа и знаете ли какво ще стане след това с вас? Ще ви обрисувам една картина: При един много богат и учен физик влиза един разбойник с намерение да го ограби. Физикът имал в лабораторията си две металически кълба, с които правел опити с електричество; като разбрал намеренията на разбойника, подал му ги

---

⁵⁰ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 11; 29.

и му казал да ги подържи малко, докато си направи опита; разбойникът ги взел в ръцете си, а физикът пуснал тока и разбойникът започнал силно да подскача.

Пусни ги! казал ученият.

Не мога.

Ти друг път ще ограбваш ли учени хора?

Ако и вие сега дойдете да ме оберете, ще скачате под тези кълбета. Живата Природа е тъй умна, че досега не се е намерил човек, който да може да я излъже и за в бъдеще няма да се намери такъв. Затова аз наричам Живата Природа най-добрата майка. Ако вие я слушате, тя ще ви даде такова учение, каквото никога не сте имали. А престъпите ли нейните правила, ще видите как тя възпитава своите деца.

Ще ви дам още една формула: Ще мислите, че всичко в света е живо. Ще ви разясня думата *живо*. Когато гледате картината на някой велик художник, питам ви: Жива ли е тази картина? Да, жива е, ви казвам аз. Но вие ще ми възразите, че тя не се движи. Допуснете, че имате едно дърво, посадено в земята, и въздухът около него е много спокоен няма никакъв ветреца и затова на листата му не се забелязва никакво помръдване. Като виждате, че това дърво не се помръдва, какво бихте казали за него? Че не е живо, нали? И картината е толкова жива, колкото и дървото в това негово състояние. В бъдеще художниците няма да имат нужда от платна аз мога да проектирам пред вас една жива картина и да я държа един, два, десет часа или два дни и след това тя да изчезне⁵¹. Има ли в това някакво противоречие, има ли съмнение, че тя е съществувала? Тя си съществува, но след време аз я пренасям на друго място. Следователно един художник, който ще нарисува една картина, може да я проектира където си иска. Следили ли сте как се обагрят цветята, как постепенно се оформя тяхната багра по време на растежа им? За отбелязване е, че боите, които са изкуствено получени от хората, избеляват и се разрушават от Слънцето, а тези, които Природата е създала, колкото повече Слънцето ги пече, толкова по-трайни стават, защото са живи. Колкото повече един художник мисли върху цветето, което създава, толкова то е по-живо, но престане ли да мисли върху него то изчезва.

Първото изискване към един окултен ученик е да има силно въображение без въображение той не може да извърши нищо, затова

---

⁵¹Т. е. виртуален образ в компюторната и телевизионната техника.

трябва да го развива. Аз ще ви дам един метод, който ще практикувате, за да се научите да съсредоточавате мисълта си: Ако някой от вас е разсеян и иска да се съсредоточи, нека вземе една игла и я забиے половин сантиметър в ръката си. Когато ръката го заболи, той ще започне да мисли върху нея и разсеяността му ще изчезне. След като забиеш десетина пъти иглата в ръката си и потече кръв, подсъзнателният човек у теб ще каже: «Не трябва човек да се разсейва!» Нещастията, които сега стават в обществата, са именно такива игли, които Природата забива във вашите умове, за да мислят правилно и във вашите сърца, за да дойдат на местата си. Когато тази игла се забива в теб, тя те кара да мислиш за същественото. Така мнозина хора, като отидоха на бойното поле, се върнаха вече с наместени ум и сърце.

Гостуването ви вече се свърши и сега ви питам ще си ходите ли или ще останете? Който си отива, ще му дам препоръка да отиде да гостува на друго място, а който остане, ще му се даде работа. Сега вие се питате какви ли сериозни работи ще ви се дадат? Много хубави работи ще ви се дадат и то две от тях ще бъдат приятни, а една неприятна.

Сега искам от всички вас да бъдете кротки и смирени. Кротостта и смиреннието, както и стремежът към абсолютна чистота това е смисълът на Живота. Без тази чистота вие не можете да пристъпите нито крачка напред. Първо ще трябва да изнесете вашите недъзи навън и да се погрижите за изправянето им. Не крийте недъзите си, не ни заставяйте ние да ви ги търсим! Тъй че ако искате да се ползвате, ще бъдете смели и решителни, за да можете да изнесете недъзите си, без да поддържате това високо мнение за себе си, което сега имате. Ще слезете десет градуса по-надолу! Всички ученици, които имат недъзи в ума, в сърцето или в тялото си, ще ги извадят навън и ще ги покажат! А най-мъчното нещо е човек да извади своите недъзи навън. В Америка имаше един знаменит професор по красноречие, Силва Неа, при когото отиваха завършилите висше образование по ораторство, красноречие, със съзнанието, че знаят да говорят. Но когато излизали от кабинета на този професор, всички били като попарени, защото той ги режел безцеремонно. Цялото изкуство на този човек се състояло в това да им

казва направо истината. Излиза някой пред него, започва да декламира, но професорът му казва:

Слез, слез при мен! и двамата започват да разговарят.

А, сега те разбирам, качи се отново!

Ораторът започва отново.

Чакай, чакай, не разбирам, слез, слез!

И вие не декларирайте, а ми кажете истината просто, без никакви приправки. Представете я ясно, за да изпъкне. Аз искам всички да бъдете естествени и затова казвам: Окултизмът е такава школа, че който влезе в нея, излиза много прост. Който влезе тук, отначало казва: «Аз имам особено мнение по този въпрос тъй мисля, иначе мисля, тъй разбирам Бога и т. н.» Е, хубаво, приятелю, ти тъй или иначе мислиш, но работите ти не са оправени, ти не си здрав човек, имаш недъзи. «Да, но Господ тъй иска.» Не иска Господ хора с недъзи, това твое учение е лъжливо. Господ не иска да мислим и да чувстваме криво това е наше, а не от Бога. Някой казва: «Господ така ме е създал.» Не те е създал Господ така, а ти сам си се създал. Ние сме налепили толкова много мазилки върху това, което Бог е създал, че трябва дълго време да ги разлепваме, докато стигнем до Божественото. У съвременните хора много добродетели не могат да се забележат веднага, но има някои външни признаци, по които те може да се видят. Например честността на някои хора е изразена с две черти на челото, а справедливостта с една черта по средата на челото. Тези черти, както и чертите на Любовта у някои хора са тъй загладени, че за такива казват, че приличат на месечина. Това аз наричам *джумхур*⁵²-*лунгур-лук*, т. е. пълнички хора и нищо повече.

И тъй, ще се стараем да въдворим простота и хармония в нашите отношения, в нашите обноси. Между мен и вас трябва да има най-прости, най-естествени отношения. Всеки жест на ръката, всяко движение на главата трябва да се стреми към най-правилни форми. Така например насочената напред и свита в юмрук ръка, както когато мушкат някого, изразява движение на зло. Правилно движение е, когато се свият трите пръста на ръката, а палецът и показалецът се доближат един до друг във вид на колелце. Защо е правилно това движение? То означава змията, която е хванала своята жертва; то е кръгово движение, в него няма опасност. Щом кръгът се отвори,

---

⁵²Джумхур (тур.-араб. cumhur) тълпа, множество.

започва съскане и змията казва: «Пази се, защото мога да те ухапя!» Следователно, когато някой ученик се разгневи, покажи му ръката си, свита по този начин. А вие какво правите? Показвате му шамар. Това не е окултно движение, това е движение на черните маги. Когато момък хване под ръка някоя мома, това движение също е на черните маги. Някой дава пари на някой беден и му ги мушва грубо, като отминава. Не, дайте пари на просяците и им отдайте почест! Всички тези лоши образи и движения, събрани в нашия ум, предизвикват определени сили, които разстройват хармонията на съответните центрове, и вследствие на това се ражда известна дисхармония. Нашите движения трябва да бъдат пластични, а ще придобием такива движения, като се оглеждаме пред огледалото. С тези пластични движения ние ще възстановим изгубената хармония. Вие не може да възпитавате децата си, ако не постъпвате хармонично. Много прости сте, нали? Няма да се обиждате, когато ви казвам, че сте прости. Днес аз ви показах едно правилно движение, а друг път вие ще направите едно такова движение и ще помислите върху него.

Пазете се от лоши подражания в живота си. В една област в Америка имало един евангелистки владика, който ходил с леко наведена на една страна глава и с малко повдигнато рамо. И всички проповедници от неговата област започнали да му подражават, навеждайки също така главата си малко на една страна. Днес всички наши лоши привички са подражание на лошите привички на някой владика. Аз употребявам думата *владика* не в прекия ѝ, а в широкия ѝ смисъл, защото бащата е владика в къщата, а майката владичица.

И тъй, необходимо е да развивате въображението си, за да могат нещата силно да изпъкват в съзнанието ви. Щом ви се каже нещо, ще трябва веднага да можете да го проектирате в ума си. Без въображение не можете да постигнете нищо в окултната наука. Считайте, че живеете в един широк свят и че сте сами всред него. А щом се натъжите, представете си, че се намирате сред хора. Като ви дотегнат хората, мислете, че сте сами. Аз не искам да очаквате всичко от мен, пазете се от тази илюзия. Ще ви обясня какъв е този Божествен Закон със следната формула: **Когато житното зърно се посади в земята, то трябва да прояви енергията, скрита в неговата душа.** Кои са условията за това проявление? Това са светлината и топлината, които

падат върху него, както и влагата и дъждът. Щом тези условия са налице, то започва да расте. Аз прилагам и спрямо вас законите на окултната наука, защото и у вас са налице всички възможности, необходими за развитието ви. Топлината и Светлината идват от Бога; влагата това е Животът, а на нас предстои да използваме тези външни условия. Почвата това е нашето тяло, в което *житното зърно* нашата душа е посято. Топлината това е Любовта, Светлината това е Божествената Истина, а Мъдростта се изразява чрез процеса на растенето. Това е Пътят, по който стават правилните движения в тялото.

Не сравнявайте това учение, за което ви говоря, с други учения и не говорете абсолютно нищо за него навън. Защо да не говорите? Докато не опитате това, което учите, защо ще го разправяте на другите хора! Добийте опитност, резултат, и тогава ще имате основание да разказвате за това и на другите хора! Който от вас обича да разказва насам-натам и не пази тайна, ще го хвана по всички правила на окултизма. Българите казват: *който много говори, малко върши*. И вие сте от тези герои.

В древността един цар имал мечи уши. Когато викали бръснар да го бръсне, на излизане от двореца му отрязвали главата, за да не разказва, че царят има мечи уши. Един ден повикали един бръснар да избръсне царя, но като свършил работата си и като видял какво го чака, той започнал да се моли да пощадат живота му, като обещал, че никому няма да съобщи това, което видял в двореца. Царят го пожалил и освободил. За да бъде сигурен, че няма да изкаже никому тайната, бръснарят избягал в един далечен край. Дълго време той крил тайната, но толкова много се измъчил от това, че отишъл всред гората, изкопал една дупка и извикал силно в нея: «Царят има мечи уши.» На това място един ден израсло голямо дърво, от което един овчар си направил свирка. Като започнал да свири на нея, чул се глас: «Царят има мечи уши.» Така и вие ще направите една дупка и ще извикате в нея: «Царят има мечи уши.» Къде и какво ще разказвате, на мен е безразлично, а за вас безполезно. Опити, опити ви трябва! В това учение има вътрешни, реални преживявания, които трябва да проверите на опит. Тъй че не искам да казвате, че това е заблуждение, че онова е заблуждение. Който не иска да се заблуждава, да върви в света, там няма никакви заблуждения. Това е само предупреждение, защото сега сте

мои гости, а правилата на учтивостта не позволяват човек да бие гостите си. Когато ученикът от Окултната Школа сгреши нещо, най-голямото наказание за него е това, че всички наоколо му млъкват и по този начин го изобличават.

И още едно правило за ученика: Да бъде искрен спрямо духа си, искрен спрямо душата си и искрен спрямо себе си. Или казано на ваш език искрен спрямо баща си, искрен спрямо майка си, искрен спрямо братята и сестрите си. Двата елемента бащата и майката вие не ги виждате, те са горе, а остават само вашите братя и сестри, които виждате тук на земята.

За следния път искам някои от вас да напишат нещо върху костната система, върху костите на скелета; други върху функциите на сърцето и кръвообръщението, а трети нещо върху храносмилателната система.

Лекция от Учителя,

държана на 19 февруари 1920 година, четвъртък.

ВЕЛИКАТА МАЙКА

Прочетоха се зададените работи върху КОСТНАТА СИСТЕМА, СЪРЦЕТО И НЕГОВАТА ФУНКЦИЯ и ХРАНОСМИЛАТЕЛНАТА СИСТЕМА.

Ние сме изпратени на земята не на гости, а на работа но и земята търпи своите гости само три дни. Всички съвременни нещастия произтичат от това, че ние искаме да бъдем гости на земята. И тъй, като ви говоря от чисто окултно гледище, ако ме попитате от какво произтичат нещастията в света, ще ви кажа, че те произтичат от желанието ви да бъдете тук на земята само гости. Земята е място за една от най-сериозните работи. За всяко същество, колкото и малко да е то, тук има математически точно определено място и работа, която трябва да свърши. И днес в света по-висшите същества живеят на гърба на по-низшите.

Аз поисках от вас да опишете костната система, сърцето и храносмилателната система, защото вие, учениците на окултизма, даже и не подозирате, какво става всеки момент вътре у вас. Всеки от вас трябва да проучи добре своя организъм. Единственото реално нещо, което притежавате в този свят, е вашият организъм; докато вие не го изучите, ще бъдете невежи, и няма да можете да разбирате Природата. Нашата велика майка, Природата, ограничава постоянно своите деца по всички правила, които съществуват. Имайте предвид, че тя е безпощадно груба. Никой окултист не трябва да се самоизмамва и да мисли, че неговите злоупотреби с тези правила, с нейните закони, може да минат незабелязано когато тази Божествена Майка те хване, тя ще те прекара през всички методи и правила на възпитанието, без да ѝ мигне окото.

Аз ви говоря за възпитанието, защото от там трябва да започнете: В нея, Природата, са заложени всички методи на възпитанието. Това,

което на един човек му изглежда грубо в света, това, което ние, съвременните хора, забелязваме като някаква дисхармония в света, всъщност са най-хармонични действия. Аз не смея още да ви кажа, че Природата трябва да се изучава откъм опаката ѝ страна. Но вие, рано или късно, ще трябва да започнете да изучавате и вашия живот откъм опаката му страна. Така, например, добрината на един човек зависи от лошавината, която се съдържа в корените на неговия живот. Следователно ние можем да определим математически, че добрината на един човек ще бъде толкова голяма, колкото лошавина, колкото *зло*, има в корените на живота му. Аз тук изключвам вашите морални разбирания и не употребявам думите *лошавина* и *зло* в смисъл на лоша постъпка, а разбирам онази материя, която работи в разрез с вашия живот.

Казах ви, че трябва да изучавате живота откъм неговата опака страна. Сега у мнозина от вас има желание да се покажат по-добри или по-лоши, отколкото са в действителност. Това е едно лъжливо положение и Природата не търпи такъв фалш. Съществува един важен природен закон: **Нещата трябва да се определят или с абсолютна математическа точност, или никак не трябва да се измерват.** А за да се измерят точно силите, които действат в нас, ние трябва да развием тези сетива, които имаме в организма си, за да могат те правилно да работят, т. е. да развием нашата душевна чувствителност. Да вземем понятието *студено* то изразява един физиологически процес, физиологическите причини за студа. Как ще преведете студа, какво символизира той? Омразата. Значи омразата е подобна на студа. Направете една аналогия между студа и омразата какво причинява студът на организма? Свиване. И наистина, от студа всички тела се свиват до известна степен. Омразата предизвиква у човека същата реакция тя го свива. Противоположното на студа е топлината. Преводът на топлината е *обич*. Какво предизвиква топлината? Разширение. Какво предизвиква обичта? Също разширение. Следователно окултистите, които разбират законите, могат чрез топлината да въздействат на омразата, а чрез студа на обичта. Белите маги в Бялата окултна школа употребяват топлината против омразата, а черните маги употребяват студа, като противодействие на обичта. Белите маги употребяват топлината за усилване на обичта, а черните

маги употребяват студа за усиляване на омразата. Ако ме запитате защо имаме студена зима, ще ви отговоря, че тия две ложи Черната и Бялата действат в Природата. И според този закон, онези от вас, които са наблюдавали какво е било времето, когато воюваха помежду си Централните сили и Съглашението⁵³, са забелязали следното явление: когато Централните сили имаха победи, времето винаги беше студено, а когато побеждаваше Съглашението, времето беше топло. И тогава, от окултно гледище, ние заключавахме, че Бялата окултна школа беше на страната на Съглашението, а Черната на страната на Централните сили. Дали те са знаели това или не, е друг въпрос. При сключването на мира обаче, Черната ложа измени тактиката си и започна да действа върху Съглашението, а Бялата ложа започна да действа върху Централните сили, т. е. те размениха ролите си. Аз няма да се спирам на този факт, а само мимоходом го отбелязвам. Положението, в което се намирате в даден момент, когато поддържате известна идея, може да бъде подкрепено или от Бялата, или от Черната ложа.

И тъй, ако вие искате да се самовъзпитавате, първо трябва да определите от къде се направляват идеите, които имате и които ви вълнуват. Някой ще каже: «Аз вярвам в това и това.» Но туй още не те спасява и глупавите хора вярват. Но глупавият човек, като му даваш нещо, например сто наполеона, е готов веднага да ги вземе и казва "аз ще ти дам сто и петдесет", макар че може след това всичко да изгуби. Но тук не е въпросът за печалбата. Имайте предвид, че всички наши постъпки и мисли на земята определят бъдещето ни някоя ваша сегашна мисъл може да определи бъдещия ви живот след хиляди години. Затова имайте предвид, че това, което вършите сега, за себе си го вършите. Може да минат хиляди години, но вие няма да избегнете да влезете в една права посока. Лъжливите учения на Черното братство изопачават Светото Писание и когато то иска да ви впримчи в някой грях, веднага цитира някой стих, който му е угоден. Когато Черните братя искат да вкарат някого в грях, те са много любезни и учтиви с него, предлагат му кокошки, баници, докато му турят юларя на главата. Но турят ли му юларя, подкарват го напред и с остена го побутват, и

---

⁵³ Двете коалиции, воювали през Първата световна война (1914 до 1918 г.). Централните сили (Тройният съюз) включвали Германия, Австро-Унгария и Италия, а Съглашението (Антантата) включвало Англия, Франция и Русия.

тогава вече няма нито баница, нито кокошка. Тогава започва тъй наречената *черна съдба*.

Българите казват: *Каквато ме люлка залюляла, такава ме отлюляла*. Но ученикът на окултизма не може и не трябва да мисли по този начин. Неговите възгледи трябва да бъдат строго определени, да не се обуславят от онези глупави тълкувания и вярвания, които той е наследил от миналото. Ученикът трябва сам да проверява основата на нещата, а техните сенки, второстепенните и третостепенните неща, ще дойдат сами по себе си. Всеки трябва точно да разбира Закона, трябва да знае служи ли на Закона или не, има ли вяра в Бога или не. Аз не употребявам тук думата *Бог* в този смисъл, в който вие я разбирате, а взимам Окултния закон като вяра в Живия Закон на Природата но не в закона като влияние, защото всяко влияние е резултат, то произтича от един жив и разумен център. Следователно, когато кажем, че нещо ни влияе, туй се дължи на мисълта, която е вложена в това влияние когато аз хвана някого с ръката си и му влияя да ходи, това е резултат на мисълта, която изхожда от мен. Следователно в мисълта си вие трябва да бъдете строго определени, трябва да знаете с положителност имате ли вяра или не. Как ще определите вярата? Щом дойде истинската вяра, ще дойде и неверието, а с това и противоречието в живота. Там, където има противоречия, значи че животът е започнал това е един признак, по който се познава, че Истинският живот на ученика е вече започнал. Няма ли противоречие, вие сте далеч от Истината това е закон на земята. Но това противоречие не трябва да бъде спънка за онези от вас, които искат да се учат. В миналата си беседа казах, че на онзи от вас, който не е готов да следва Пътя, кракът му няма да стъпи в окултната школа. С това аз подразбирам да не се и опитвате в такъв случай да влезете в Школата на тази ваша майка, понеже тя ще ви изхвърли навън по всички правила на изкуството. Може да влезете в нея, но ще влезете с всичкото смирение на душата си и ще говорите меко и нежно. Всяка груба интонация на ума и душата ви ще привлече всички противодействащи сили и вие ще се спънете във вашия път.

В Стария Завет се казва: ***Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат***⁵⁴. Под *Бог* тук разбирам Майката, Живата Природа. Как изразява Майката своето противене? Живата Природа се

---

⁵⁴Сравни Осемнадесети псалом; 27.

противи на своите горделиви деца като ги хваща с трите си пръста, вдига ги нагоре, после ги хвърля и казва: «Вие познавате ли ме, знаете ли какво мога да направя с вас, ще се гневите ли? Аз мога от един човек да направя най-малкото, микроскопическо животно!» Вие ще кажете: «Това не е възможно, човек не може да се върне назад в своята еволюция и да стане животно.» Не е верно човек може да се върне в своята еволюция и то по всички правила на този велик закон на Майката. Християните казват: «Човек, който веднъж се е родил като човек, си остава винаги човек.» Да, но ако претъпи правилата на Майката, тя ще го върне назад и тогава той ще започне едно дълго пътешествие от форма на форма и ще изминат милиони години, докато се пречисти. Докато мине през този път, той ще напълни десет ведра със сълзи, ще носи със себе си своите възпоменания и запита ли го някой дали няма да греша вече, той ще му отвърне: «Ти пълнил ли си ведра със сълзи?»

Когато Христос казва, че ще изпрати някого на вечно мъчение, аз пояснявам, че Той ще изпрати всички духовници, учени и философи, както и техните слуги, да се мъчат, да пълнят ведрата си със сълзи. И ще минат те през голям огън. Този огън не е такъв, какъвто го описват; той е тих, има си и своите приятни страни. Той е огън на чистене и смирение. Аз ви предупреждавам да се пазите от трите пръста на вашата Майка-Природа, тя е опасна. И когато в православната църква се кръстят с три пръста, това значи, да се пазиш от трите пръста на Майката, да не те докосне с тях. Особеното значение на кръстенето в окултен смисъл е следното: Помни трите пръста на Майка си и в ума, и в сърцето, и във волята си! А религиозните хора казват, че единия пръст бил Отец, другият Син, а третият Свети Дух. Може и тъй да бъде, но вие трябва да знаете, че това са трите пръста на вашата Майка, трите разумни сили, които работят в нея. А тя е велика велика е вашата Майка-Природа! И вие, които обичате да вдигате шум, трябва да знаете, че без да ви изобличавам мога да се оплача на Майка ви и ще ѝ кажа да ви хване с трите си пръста. И тогава мъж или жена, момък или мома да му мислят! Тя ще ви запита: «Аз да се учите ли ви пратих, или да философствате; да слугувате или да заповядвате? Този закон е разбрал и Христос, като ученик на тази Велика Окултна Школа. Казва се в Писанието, че като се намерил в образ човешки, смирил се. За да има благоволенieto на тази Божествена Майка, Христос беше готов да

понесе всички страдания. В окултизма знаят Отца като Майка Той е Любовта, но не както вие разбирате тази Майка-Любов. Дори не се и опитвайте да сравнявате тази Божествена Майка с Любовта, която вие познавате няма образ, с който да сравним това понятие. Аз я наричам Божествена Майка, но не в смисъл, че е родила Бога. Окултната Школа разбира Божествената Майка като същината на всичко живо в света.

Да се върнем назад, защото това са отвлечени неща, които могат да внесат в умовете ви страх и трепет. Целта ми не е да внеса страх у вас, защото страхът, туй животинско чувство, е само едно от чувствата на човека, а досега са открити четиридесет разни чувства у него. Значи страхът представлява само една четиридесета част от сегашния живот, тъй че съотношението му спрямо живота трябва да бъде както едно към четиридесет ако целият ви живот се обърне само на страх, вие не разбирате живота. Страхът трябва да бъде само предупреждение към човека, което да ви напомня дали сте разбрали добре това, което сте учили, и дали сте постъпили добре. И тъй, страхът е нужен, за да ви покаже, че имате отговорност. След това идва чувството на съвестта, което те пита: «Направил ли си го по всички правила на Божествения Закон?»

Първото нещо, което се изисква от всички ви, е да вземете като правило мотото: **Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие**⁵⁵. Аз превеждам това така: Ако не вземете положението на малките деца, не можете да влезете в никоя окултна школа, в никое разклонение на тази велика разумна окултна школа.

Второто правило е: **Ученикът на Окултната школа трябва да се научи на мълчание** да мълчи, за да може да мисли. Неговата мисъл трябва да бъде концентрирана и строго определена, а не разсеяна; в нея да няма противоположни мисли и съмнения. Някой казва "аз мисля" но какво мислиш? Ако погледнете лицата на съвременните хора, ще прочетете в тях, че тези хора не мислят, а се чешат тяхното "философско" мислене е чесане, а черепите и костите им показват до къде те стигат с тяхното правилно мислене.

На вас ви предстои първо да възстановите правата мисъл. Вие ще запитате: «Откъде ще знаем, коя мисъл е права?» Това не се доказва, в Окултната школа не се дават доказателства. Това е един закон, вложен

---

⁵⁵ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 18;3.

още в началото у човека способността на душата му да мисли правилно. И тъй, понеже душата винаги мисли право, няма защо да доказвам това всеки може да го изпита, стига да се върне към първоначалното си положение, от което се е отклонил; това е достатъчно. Какъв ще бъде първият резултат от тази права мисъл у тебе? Щом дойдеш до състоянието да изпитваш тази права мисъл в себе си, всички мрачни мисли ще те напуснат, в ума ти ще се появи една Светлина и ти ще започнеш да се примиряваш с всички. Ти ще започнеш да надзърташ малко зад Завесата, ще схванеш отношението, което съществува между причините и последствията и ще разбереш защо всичко става така, а не по друг начин.

Писанието казва: *Да мълчи земята, за да говори Бог*⁵⁶. Мълчанието е първото правило във всяко училище. Когато учениците дойдат в училището, а след тях влезе учителят им, всички ученици мълкват, за да говори учителят. Затова, когато заговори тази Божествена Майка, всички трябва да мълкнат. Понякога тя насила ни заставя да мълчим, изпраща ни някое голямо нещастие и с това ни казва: «Мълчи!» Тогава ти казваш: «Нямам разположение да говоря.» И започваш да размишляваш. Мислиш, мислиш и най-после казваш: «Животът няма смисъл.» Казвам: Още не си научил смисъла на мълчанието в мълчанието именно има смисъл! Чул ли си в това мълчание Гласа на твоята Майка, който излиза от дълбините на душата ти? Този глас е спокоен и ще ти проговори тъй тихо и нежно, както никой друг глас не ти е говорил. Но кога ще ти проговори този глас? След като си минал през най-големите мъки и страдания и след като си напълнил десет ведра със сълзи. Проговарянето на този глас ние наричаме тук на земята Любов, Обич. Той предизвиква в човека моментално магическа промяна ти може да си бил най-оскърбения, най-огорчения човек на земята, може да си бил на умирање, но проговори ли ти този глас, ти веднага се съживяваш. Вие търсите тайната Истината на Живота някъде отвън и ми казвате: «Научи ни как да я намерим!» Научете се да разбирате себе си и да намирате тази тайна в себе си.

Понякога вие, без да знаете, полагате ръката си на челото на дете, което плаче. Питам ви: Защо я полагате? Колко философи и учени има

---

⁵⁶В тази форма цитатът не може да бъде идентифициран. Сrv. Второзаконие: 32;1, Псалми: 104; 32, 114; 7, Исая: 1; 2, 13; 13, Йеремиа: 10;10, 22; 29, 49; 21 и 50; 46.

в България, които знаят причината на това? Аз ще ви кажа: Когато полагате дясната си ръка върху горната част на челото, вие събуждате едно от най-благородните чувства. В тази част на главата се намират центровете на много чувства и душевни способности, но вие засягате главно милосърдието Божествената Любов. И ако онзи, който полага ръката си върху главата ти, има чувство на милосърдие, у тебе веднага ще се появи едно приятно усещане. Като полага ръката си върху главата на детето, майката казва на неговия дух: «Майката-Природа, която ме е оставила да те гледам, те обича и нейната Любов никога не се мени.» А тази майка, която полага ръката си върху детето, е неговата мащеха, оставена да го гледа. Така че когато се разтревожите, турете си ръката, или някой друг да тури ръката си върху челото ви, съсредоточете ума си върху това място и като повикате вашата Велика Майка, всичко ще мине. Това е едно красиво движение.

Новите методи на възпитание имат за цел да ви научат да знаете значението на всяко действие всяко действие в Природата е строго определено и от тази гледна точка всички хора могат да бъдат или добри, или лоши. Ако вашето дете плаче и вие вземете горната част на ръката му, доближете я близо до устата си и ѝ духнете, болката на детето ви минава. Но ако при подобни случаи свиете долната си устна и я изкарате навън, вие вече сте опетнили ума си. Всяко неправилно движение на вашата ръка или уста опетнява ума ви. А тези действия влияят. Ето защо всяко действие на ръката, на очите, трябва да бъде строго определено, да става по всички Божествени Правила.

Сегашните многознаещи хора са като онези деца, които за пръв път започват да пишат и затова, като вземат калема, започват да драскат по хартията. Това дете драска, драска по хартията и казва на майка си: «Мамо, виж какво написах.» Но това драскане не съдържа никаква Божествена Мисъл, в него няма никакво съдържание. Така и днешните вестници драскат. Така и при някои спиритически сеанси пищещият медиум първо започва да драска върху хартията, а после започват да се оформят някакви букви. Умовете и сърцата на мнозина от съвременните християни приличат на тия драскулки на децата драскат, но нищо не излиза. И тъй, първо започнете да драскате, после да образувате кръгчета и най-после да изписвате буквите. Научете се да се спирате, да се вглеждате в действията си, та като направите едно какво

и да е движение, действие с ръце, глава, очи или уста, сами да сте доволни от него. Внимавайте в действията си, но не се страхувайте. Често някои поети, като говорят, си разтърсват главата. Това тяхно движение аз тълкувам така: «Ех, дано тези гнили круши паднат!» Вие казвате за тях: «В тези идеи, които са се зародили у тях, има нещо съществено; те са поети, ще напишат нещо.» Нищо няма да напишат! И тъй, внимавайте действията ви да бъдат хармонични.

Понякога у вас може да се зароди желание да поправите някого. **В Окултната Школа не се позволява никой никого да поправя.** Това е обида. И онзи, който поправя, и този, когото поправят, вършат престъпление. Мислите ли, че движението на онова колело във фабриката, което веднъж се е завъртяло и се върти, не е точно определено? Мислите ли, че на онзи, който се е разгневил, господарят му не е предопределил това действие? Мислите ли, че трябва да затворите онази канализация, през която излизат всички нечистотии? - Не, вие с това ще създадете най-голямото нещастие на хората. Онзи човек, който се гневи, е един канал; затова нека изтекат през него всички нечистотии, не го спирайте. Този твой брат, който се гневи, днес е дежурен и изригва толкова много неща, затова ти му кажи: «Братко, ти днес извършваш една велика работа, изхвърляш нечистотии и с това помагаш на толкова хиляди хора.» Ако не разбираш нещата така, утре ти ще станеш дежурен.

И тъй, разумният ученик трябва да разбира добре причините и последствията на всяко нещо и да знае следното: Животът е предопределен много разумно, в него няма никакви случайности и всичко е предвидено до най-малките подробности. Това не е ограничение на човешката воля, защото на този стадий, на който се намирате, вие още нямате никаква воля. Казвам ви истината. Аз смятам, че воля има само този човек, който, като го обидят, може да прости. Воля има този човек, който, като му отнемат всичкото богатство, може да забрави това. Воля има този човек, който помага на някой паднал, макар и да има много работа. А да заповядваш другиму, това не е воля. Волята започва с греха. Ако вие тъй схващате въпроса, в ума ви ще настъпи просветление.

Направете един опит, за да може Майка ви да ви проговори. Ако се придържате към вашите сегашни възгледи, тя няма да ви проговори и след хиляди години, а ще ви хване само с трите си пръста. Като казвам,

че ще ви хване с трите си пръста, аз не визирам вашия индивидуален живот, а ви обяснявам законите. В тези закони има изключения, те не са механически. Тъй че като казвам, че Майка ви ще ви държи с трите си пръста, това ще бъде дотогава, докато се противите, но в момента, в който се промените, и тя ще се промени спрямо вас. Никаква философия, никаква логика не е в състояние да измени Природата, но в момента, когато у вас настъпи разкаяние и вие осъзнаете, че пътя, по който вървите, не е правият, отношението на вашата Майка към вас мигновено ще се измени. Вие веднага ще почувствате едно облекчение, ще ви стане приятно. А докато изпитате това разположение, вие ще се борите и всеки, който се изпречи на пътя ви, ще бъде лош.

Природата не съжалява, че има такива опърничави деца напротив, тя се радва на тях, защото те вършат една отлична работа. Тя поставя тези свои деца там, където им е мястото. Когато се уморят, те казват: «Мамо, ние вече изучихме това изкуство.» Майката отговаря: «Добре, аз ще ви преведа в друга област.» Тъй както ви виждам, вие сте се уморили от живота и казвате, че той няма смисъл. Това, което до сега сте изучавали, не ви задоволява и вярванията, които имате, и те не са положителни. Ако ви подложат на мъчения за вашите вярвания, колцина от вас са готови да се самопожертвуват, да умрат за тях? Ще кажете: «Трябва първо да си помислим, че тогава да отговорим готови ли сме да се самопожертвуваме.»

Нека сега се върнем към красивите движения. Ще ви дам два примера: Денят е ясен, слънцето хубаво грее, имаме една висока скала, обърната на юг, а под нея извира на изток чист, бистър извор, от който също на изток тече малка рекичка. Вторият пример представя същата картина, само че обърната в противоположно направление висока скала обърната на север, а на запад от нея извира един извор. Ако вие посетите двете местности, у вас, във вашия ум, ще се зародят две различни идеи. Наблюдавайте какви са хората, които живеят при северните склонове на планините, където реките текат към запад, и хората, които живеят в южните склонове, а реките им отиват към изток. Направете сравнение между едните и другите, имайте това като задача. Тази задача някои от вас могат да разрешат след една седмица, други след един месец, а трети след една година.

Ние трябва затова да използваме Природата при възпитанието, защото в различните форми, които тя е създала, е залегнала една основна велика мисъл: да изменя състоянието на нашия ум, сърце и воля. Ще ви дам едно пояснение, за да обръщате внимание на облаците, да се свързвате с тях и да не мислите, че те са мъртви, а да ги считате винаги като живи: Някой път на небето се образуват цели планини от облаци насочени към север или към юг. Наблюдавайте тези живи облаци в пространството, размишлявайте защо едни са обърнати към север, а други към юг. Съвременните хора днес са изтощени, издребнели, защото не излизат да наблюдават небето, а се обръщат само към земята, към това, което те са създали, а то е дребно. Ако хората излизаха да наблюдават небето, облаците и звездите, тяхното настроение щеше да се измени, а ние, съвременните хора на бялата раса, щяхме да бъдем по-благородни, отколкото сме сега.

Понеже ние доброволно не искаме да се откажем от стария ред на нещата, затова от Бялата ложа са решили да ни направят хора, да ни освободят от тази постройка, за да гледаме Природата. Едно време хората са си правили идоли, покланяли са се на тях, а ние днес им се смеем. Но и съвременните хора са си направили къщи, имат си имоти, радват им се, защото те ги прехранват. Нима това не е идолопоклонство? Никога не влагайте в съзнанието си каквато и да е мисъл, че вашата къща, нива или лозе, ще ви прехранват. Не залагайте никаква надежда върху тях. Мислите ли така, вие сте на крив път. Аз сега ви говоря като на ученици от Окултната школа. Ще изхвърлите от ума си тези ваши къщи и ще гледате на тях като на едно просто упражнение. В Америка има къщи с по двадесет-тридесет етажа. Казвам: Това, което имаме, не са къщи това са най-ужасните затвори, които досега светът е виждал, това са гробища. Има жилища, където Слънцето не е прониквало с години. Това не е култура, затова не се възхищавайте на тези големи здания. Аз бих предпочел да живея в най-простата българска колиба извън града, отколкото да живея в едно двадесететажно здание, което да струва няколко милиона, па макар и да има най-големите удобства. Ще направя една аналогия: Някой автор описва къщите на един град, описва улиците, неговата уредба, а ти четеш това и си казваш: «Защо всичко това не може да ме развълнува?» Защото в него няма нищо ново. Нека този автор развие действието на разказа си всред Природата, нека опише нейните прояви, че да видите няма ли да

ви развълнува. Този автор описва как двама се влюбили, единият бил на сцената, а другият в някоя лежа. Има ли по-изопадчени действия от тези? Като окултисти, не си хавете времето за тези романи, а четете само идейното. Ако някой от вас започне да пише, да не подражава на тези писатели. Вижте как пише псалмопевецът в своите песни: *Да се пликнат реките, да се снушат горите и високите кедри*⁵⁷. Той уподобява хората на дървета, на планински върхове, на реки, извори, а света уподобява на море. Във всичко това има смисъл. В тези описания псалмопевецът, като окултист, е влагал онези истински Божествени Идеи, които ръководят света. А тълкувателите, като взели тези форми, са ги изопачили и сега съвременните хора не могат да мислят правилно.

На вас сега ви предстои една задача да се върнете най-малко осем хиляди години назад, да дойдете до Райската порта, за да ви покажа, че сте взели крива посока. Когато хората излязоха от рая, пред тях имаше два пътя и те трябваше да изберат единия от двата. Цялото човечество взе кривия път и каза: «Така е определено!» Не, имаше друг път определен, а той беше Правият, Тесният Път. Под *Тесен Път* се разбира Великият Път на Живата Природа, и в този път трябва да влезете? Вие сега вече не можете да се върнете по пътя, по който сте излезли, но аз ще ви върна по обратния път, по Тесния Път. Когато дойдете до изходната точка, аз ще ви посоча Пътя, който трябва да поемете в новата насока на вашата еволюция.

Помислете си и се опитайте да си представите къде сте били преди сто години, после си помислете къде сте били преди хиляда години, преди две хиляди години, преди три хиляди години, четири хиляди години, пет хиляди години, шест хиляди години, седем хиляди години и къде преди осем хиляди години. Направете си мислено един такъв малък преход и се спирайте при всяко положение. Вие няма нищо особено да разрешите, но като се връщате мислено по пътя, по който сте минали, ще се подчините мислено на този закон и като дойдете до положението, в което сте били преди осем хиляди години, отбележете си състоянието, което преживявате и мисълта, която ви дойде и после пак се върнете в сегашното си състояние. Ако у вас не се породил никаква мисъл или ако не преживеете някакво състояние, това да не ви

---

⁵⁷Сравни Псалми 72, 92, 104 и 148.

смушава, върнете се пак назад. Аз постепенно ще ви показвам математическите съотношения, с които да работите. Тези упражнения са най-малките, които ви задавам.

Във вашия ум възниква сега въпросът как можете да се върнете осем хиляди години назад, как можете да направите това. Вземете пример от малкото дете като се изправи на краката си, то има ли представа как да пристъпва? Не, то се подчинява на своя инстинкт, изправя се на краката си, пада, отново се изправя, пак пада и т. н. Така и вашият ум е едно четириногло животно умствените хора са четириноги, те започват да се изправят, падат, пак се изправят и най-последно казват: «Не можем да разсъждаваме.» Не, ще падаме, ще ставаме, ще се покланяме, докато най-последно застанем на двата си крака и започнем да мислим. И тъй, запомнете, че умът ви не е човешки, той е на четири крака, но това не е обида. Ако умът ни беше човешки, животът ни щеше да бъде другояче устроен и нямаше да бъдем на този хал, на който сме сега. Че умът ни не е просветен, това може всеки да провери може ли да намерите двама души в една къща, които да са на един ум, които да живеят в Любов? Много рядко и то само когато имат разположение. Това не е поради липса на желание да живеем добре, а защото има нещо изопачено в нас. Щом се върнем в първоначалното си състояние, ние веднага ще се освободим. Тогава ще се намерим в положението на човек, когото лекуват с вода или слънчеви лъчи той се изпотпява многократно, докато изхвърли всички нечистотии, след което се чувства като новородено дете.

Ето защо на нас ни предстои първо да се освободим от тези нечистотии, събрани у нас от хиляди години, за да остане само чистата кръв, т. е. чистата Божествена Мисъл и чистото Божествено Сърце. След това с нас ще стане същото, каквото става с някой човек, който е тежал сто и двадесет килограма, но после заболява от тифус и отслабва, става като чироз. И с вас ще стане същото. Ще изхвърлите едно-друго, всичко, което е непотребно, и ще почувствате, че сте оглупели докато не оглупеете, нищо няма да излезе. След като се изпразните съвършено, тогава Новият Божествен Живот ще дойде от друго място, и той ще напълни вашето шише.

За да можете да направите това малко упражнение, от вас не се изисква голямо геройство, а само вяра и послушание. Вие може да ми

цитирате онзи стих от Писанието дали това е съгласно с Волята Божия⁵⁸. Всяко добро действие е съгласно с Волята Божия. Всяка добра мисъл, всяко добро начинание, колкото малко и нищожно да е то, е съгласно с Волята Божия. Знайте, че всяко добро начинание дава резултат и ще може да се реализира, но се изисква за това дълго време. Затова и най-малкото добро желание, и най-малкият добър подтик след време ще произведат добър резултат. Всяка добра мисъл и желание се дължат на подтика на вашата Божествена Майка, която иска да ви повдигне на равнина, на който тя се намира.

Между вас сега има една малка дисхармония. Аз ще проверя дали аз или вие сте причина за тази дисхармония. Вие ще правите вашите упражнения, а аз моите, и като ги свършим, ще се срещнем в някои допирни точки. Имайте вяра и не се колебайте!

Ще се ръководите от следното правило: От вас се изисква вяра в себе си, във вашата разумна душа, и то дотолкова, доколкото тя ще бъде свободна, доколкото ще мисли и разбере всичко, каквото Бог е направил. Доколкото вашата душа е събудена, дотолкова и вие ще се ползвате от Божествените Блага в света.

И тъй, на първо място между всички правила поставете вярата!⁵⁹

Лекция от Учителя,
държана на 26 февруари 1920 година, четвъртък.

---

⁵⁸Послание към римляните: 12; 2.

⁵⁹С тази лекция приключва първият цикъл от четвъртъчни лекции на Учителя, изнасяни пред сестрите от 1917 до 1920 година.

ВЯРАТА⁶⁰

Каква е основната мисъл от последното ви събрание?

На последното ни петъчно събрание основната мисъл беше да се научим да мълчим, да станем като децата, да развиваме милосърдието, да се упражняваме върху Духа, върху добродетелите, върху развиване на сетивата, както и приготвление за Петдесетницата.

Като дойде Петдесетницата, трябва да влезете в Закона на саможертвата. Който приеме Божествения Дух, той трябва да върши Волята Божия, а не каквото сам си поиска. Впрочем, и сега вие не вършите своята воля, а някоя чужда воля се намесва във вас.

Ще гледате да усилите вярата в себе си. Има един стих от Светото Писание, който казва, че без вяра не може да се угоди на Бога⁶¹, а се иска вяра, която да върши чудеса. Упражнявали ли сте се във вярата и какви упражнения сте правили? За да се развие вярата ви, изисква се всеки от вас да си създаде вътрешен мир. Човек трябва да се нагоди към съвременния живот според условията, в които живее, за да подеме развитието си от там, където сега се намира. Например колко от вас биха имали смелостта да се качат на един самолет? Малцина биха сторили това, защото за него се изисква геройство. А колко такива изпитания могат да се случат в света? Ако човек може да се качи горе на самолет, той ще укрепи вярата си. Вярата ще схващате като коренчетата на едно растение, което посявате в земята, и което чрез тези коренчета се крепи. По същия закон човек чрез вярата се крепи в Бога.

---

⁶⁰Стенограмата на тази беседа следва след първата поредица от стенограми на лекции пред сестрите, изнасяни от Учителя четвъртък следобед. Паралелно с тези четвъртъчни лекции, сестрите се събирали в петък следобед и се занимавали според програмата, която те сами си били съставили. Настоящата беседа се е състояла на една такава петъчна среща, една седмица след приключването на четвъртъчните лекции.

⁶¹ПОСЛАНИЕ КЪМ ЕВРЕИТЕ: 11; 6.

Като се закрепвате силно и Бог ще ви крепи. През всички времена и при всички изпитания онези хора, които са имали вяра в Бога, никога не са били излъгани. Разбира се, има вяра, която може да се осъществи, но мнозина, макар и да са имали силна вяра, пак са били излагани на големи страдания, защото тези страдания са били необходими за развитието им. Ако обаче човек има вяра, неговите страдания се осмислят. Всички вие имате опитности за вярата и затова не е нужно да градите нова вяра, а ще развиете тази, която имате, за да мине тя през нова фаза. Да допуснем, че имате лодка, която искате да изтеглите на брега. Някой я тегли, тегли, но не може сам да я изтегли и изгубва вяра. Дойде още един, теглят двамата не могат да я изтеглят; дойде трети, четвърти пак не могат да я изтеглят. Съберат се най-после десетина души и я изкарат на брега. Те имат вяра, че само десетина души ще могат да я изкарат. Така и вие ще приложите този закон в действие ако един не може да извърши някоя работа, ще се съберат двама, трима, четирима, до десетина души, докато най-после успеят да я свършат. Това е Законът на вярата когато всички се обединят, Божественият Закон започва да действа. Слабостта на християните се заключава в това, че са разединени и когато някой не може сам да извърши известна работа, те се отчайват и мислят, че и повече хора не могат да я свършат. Не, трябва да се обединят десет, двадесет, тридесет души и с тяхната обща сила да я свършат! Само по този начин като действате, ще имате резултат. Воля, воля трябва! За да успеете в мълчанието, трябва да развиете добрата си воля. Доброто, което е затаено у вас, трябва да се развие по един или по друг начин. Всеки човек си има методи, чрез които може да работи.

Сегашното положение на хората е като това на чиновниците, които очакват всеки месец заплатата си. Добре, ако тези чиновници бъдат изхвърлени от местата им, какво ще правят? Значи вярата е онова състояние, онази сила вътре в душата, която позволява на човека да се приспособява, т. е. във всеки даден момент да не се изненадва от условията. Но трябва да размишлявате, трябва да премахнете тази сгъстена атмосфера, която съществува между вас. Бъдете постоянно в размишление, докато започнете да чувствате, че придобивате една малка сила. На онези, които се упражняват в гимнастика, мускулите започват да нарастват, след което те вече могат да вдигат и по-големи

товари. Това е един постепенен процес. Вярата на едно дете и вярата на един светия се различават: вярата на детето действа в едно направление, а вярата на светията в друго. И ангелите имат вяра, но тяхната вяра е съвсем различна от нашата. В основата на вярата е залегнал един велик закон, при който няма изключения. И ако понякога вярата ни няма резултат, причината за това се крие в туй, че ние сме престъпили този закон ако някой от вас проси, а не получава, то е защото зле проси. Онзи, който се двоуми, няма да получи това, което иска. Първото нещо във вярата е, да няма раздвояване, да няма двоумение.

Понеже досега сте говорили, говорили, то най-умното е, като се събирате в петък, да прекарвате половин-един час в мълчание. И това, което е говорено в неделя, това, което е говорено в четвъртък, постарайте се да го приложите. Ако някои от тези правила не се приложат, ще стане натрупване на неизползван материал. Така е и в училищата, когато учителите задават много уроци учениците не могат да ги усвоят, претрупват паметта си и с това затъпяват. Говори се за воля, за интуиция, за вяра и за още много други неща и човек не знае какво от тях да избере. Започнете да съзерцавате, да медитирате върху вярата. И тъй, като се съберете, започнете да мълчите и да съзерцавате, докато почувствате, че у вас се създаде хармония и че у всички дойде едно повдигане на съзнанието. Това показва, че умовете ви започват да си хармонират. Но за това се изисква работа. Упражнявайте се така неделя, две, три; постоянно правете такива упражнения тук, а после и вънка!

За този петък имате ли определени въпроси, определена цел, върху която да разисквате?

(Отговарят: За да постигнем единство, хармония помежду си, за да можем да работим, ще се разпределим на групи.)

Започнаха ли тези групи да действат?

(Отговарят: Някои са започнали.)

В тези групи може да влизат по две-три сестри и те ще могат да свършат работа, каквато иначе биха свършили десет души понякога двама души ще могат да свършат работа за тридесет, изобщо това не зависи от големия брой на участващите. Вяра, вяра трябва, за да може да се установи едно тихо разположение в Духа; голяма увереност е нужна да няма вътрешно раздвояване, за да може да владеете вашето

естество, та по време на мълчание да издържите всичко. Има методи за това, но същевременно има и толкова залъгалки, които ви отвличат, та не ви остава свободно време. Но от друга страна това е по-добре за вас, защото иначе не бихте знаели как да употребите времето си. Това място, на което ви е поставил Господ, е най-доброто за вас. Той добре е разпределил работата ви, само че трябва да знаете как да я вършите. Например, колко много бихте направили, ако всяка от вас си постави за цел да въдвори хармония между познатите си, които не си живеят добре да им говори за възвишени неща, за Бога, като остави личните си грижи настрана! Ако само чакате да се оправи света, той и след десет хиляди години няма да се оправи. И ако не работите, по-добри от това, което сте сега, не можете да станете. От вашата воля зависи и бързината на вашето развитие от силата на волята ви зависят и богатствата, които ще имате. Един човек се познава по това, като му дадеш сто лева, как ще ги употреби ако отиде да ги изпие, то утре, като му дадеш хиляда лева, и с тях ще направи същото. Мислите ли, че една пчела щеше само да ви ожили, ако нямаше възможност да ви стори нещо повече? Смисълът не е в това, което имате, а как го употребявате. Ако Господ ви даде талант и с него разколебасте хиляди хора и ги тикнете в пропастта, питам ви: Този талант, защо ви е? Така и сегашните учени изнамират различни средства, с които убиват хората. Защо тогава им е тази наука? Вашите знания трябва да се употребят само за благо на човечеството.

Ето какво можете да направите вие: Да допуснем, че сте ключ на една инсталация и тази работа Бог ви е определил да вършите. Ще запитате: «Какво зависи от мен да направя?» Много зависи: щом се завъртите, навсякъде ще светне. Като ключ, от вас зависи дали някой ще направи някое престъпление или не ако се завъртите и му светнете, той ще има възможност да види ясно и ще извърши престъплението; ако не се завъртите, той няма да види нищо в тъмнината и престъплението ще бъде избегнато. Добрите хора са ключове. Някои казват: «Да се помолим за лошите хора!» Няма защо да се помолите вие ще държите ключа и ще го отваряте или затваряте според нуждата. Едно време Илия помолил Господа за дъжд, защото цели три години Бог беше заключил Небето и не пуснал дъжд. Така трябва да схващаме въпроса: Всеки да знае, че е ключ и че много нещо може да извърши

ако той е верен на своя пост, ще бъде много полезен. Но ако той остави ключа на произвола и каже "въртете този ключ както искате", първо ще дойдат децата, които ще го въртят без нужда ту на едната, ту на другата страна, докато го развалят. Когато хората се оставят да ги водят децата, те изгубват всичката си сила. Някои стари хора, като гледат как вървят сега работите, казват: «Сегашните хора децата ги управляват.» Така и много майки дават на децата си всичко каквото пожелаят, не им се противопоставят, докато децата ги вземат в ръцете си и започват да държат ключовете. Не, майката трябва да завърти ключа и да каже на детето си: «Когато си гладен, ще те нахраня; когато си жаден, ще те напоя; когато си гол, ще те облека; когато си неучен, ще те изуча; но ако не искаш да учиш, да пишеш, да ядеш, ще те набия!» И действително, това става в света с всички хора. Някой човек е недоволен от това-онова, роптае, оплаква се, затова Господ му изпраща някое нещастие, подлага го на Божественото Възпитание набива го. И тъй, когато Господ ни храни ще ядем, когато ни пои ще прием, когато ни учи ще учим и така ще избегнем неприятностите в живота.

Кой е ключът в нас, къде се крие той? Ключът е в знанието. Как заключи Илия Небето? Какво направи Илия, за да се отвори то? Помоли се и каза да се отвори. Трябва да имате вяра и знание. Ако човек не знае, как ще се моли? Молитвата подразбира знание. А има за какво да се молите: Трябва да се молите да бъдете умни, добри, честни и справедливи. От човека се изисква много работа, изисква се обработване на човешката душа. Това, което човек може да направи за себе си, никой не може да му го направи. Ето защо човек трябва да се затвори в себе си и дълго време да мисли, да отстранява постепенно всички онези чувства, които го спъват и да внесе положителни чувства: да не внася страха да не сгреша, а да внася безстрашие; да не се запитва какво не трябва да прави, а какво да прави; не да мисли в какво да не вярва, а в какво да вярва. Събирайте се в размишления и всяка от вас да намери в себе си най-слабата си страна, най-слабата си черта всеки човек има поне едно слабо място. Забелязали ли сте как прасето, когато иска да намери излаз, обикаля натук-натам и когато намери някое слабо място в оградата, оттам минава. Всеки си има някое слабо, недобре заградено място, затова ще гледате да го заградите. Иначе това прасе, като го намери, ще мине през него. Лесно се намира тази

дупка. Всеки си има такава слаба страна един в едно отношение, друг в друго отношение. А една слаба страна често разваля добрите черти у човека т. е. прави ги безполезни.

(Запитват: Как може нетърпеливият човек да стане търпелив?)

Забийте една топлийка в ръката си и вижте доколко може да търпите. Няма защо това сами да си го правите има кой да ви забива игли, вие поне на това сте майстори. Която иска да се научи на търпение, да повика някоя да ѝ забива игли. Имайте предвид, че всички желания, които се зараждат у вас, не са ваши. Направете опити в това отношение и проверете. Замислите някога да направите нещо за Бога, но паралелно с това ваше желание ви идва друга мисъл да си ушите някоя рокля, да си направите обуща. И първото желание отстъпва, най-важното нещо бива отложено. Винаги когато дойде най-важната мисъл, заедно с нея дохожда и най-маловажната. Ще гледате да отстраните тази маловажна мисъл, защото тя идва чрез внушение от Черната ложа. Щом решите да направите нещо хубаво, от Черната ложа ви казват: «Това не е за теб.» Много пъти ти си казваш: «Аз ще бъда търпелив.» От Черната ложа ти казват: «Ти още не си узрял, затова не можеш да бъдеш търпелив.» И ти отлагаш това за по-благоприятни времена. Ами че ти имаш нужда от търпение, докато не си узрял когато узрееш, търпението идва само по себе си!

Сега ще се учите на изкуството да мълчите. Като се научи човек да мълчи, това е най-голямото благословение.

(Реплика: Има някои, които мълчат само външно, но отвътре кипят.)

Вие ще разбирате духовното мълчание да се мълчи пред Бога. Когато се събирате, изолирайте се създайте си навика, когато се замислите за нещо, да мислите, че сте сами; когато говорите нещо, да мислите че говорите на себе си; когато мислите за мълчанието, да мислите че мълчите за себе си. Така ученикът ще може да се научи на мълчание.

Не би било умно от моя страна, ако ви дам едно правило, което не можете да изпълните, макар и да взимам предвид, че имате деца, мъже, обществени работи. При положението, в което се намирате, вие искате да бъдете силни, но за това първо трябва да победите малките си трудности вкъщи. Домашните ви трудности са много сериозни. Например някой казва: «Аз не мога да търпя еди кого си.» Тъкмо там е

слабата ви страна. Ами тогава как ще влезете в Небето? Първото условие, за да влезете в Небето, е да търпите всички. Казва се, че всички ще се изменим⁶². Ако не се измените, и след десет хиляди години да дойдете, същото разположение ще имате. Така един американски професор казал, че има някои хора, които не би желал да вижда десет хиляди години. Но ако той и дотогава не се измени, пак ще се бори със същото чувство. Времето само по себе си не лекува нещата времето лекува само дотолкова, доколкото в настоящия момент ние правим усилия да ги изменим.

Аз бих желал още сега да започнете със саморазвитието си това е най-трудната работа. Ще развивате вярата си, милосърдието, сърцето си, разсъдливостта, въображението, музикалните си способности. Всичко това ви предстои да развивате и то според времето, с което разполагате. Засега Господ ви е определил за работа два часа дневно. Какво правите в това време? Аз съм гледал как някои магарета, които са били дълго време затворени, като ги пуснат на свобода, отиват да се търкалят, но не в тревата, а в някои пепеливи места. Не се смея на това магаре, то постъпва много умно то има бълхи, които го безпокоят и затова казва: «Аз ще ви дам да разберете» и ги насипва с прах. Магарето е символ на човешката упоритост. Упоритият човек все по пепелища се търкаля и казва: «Аз ще ви дам да разберете, още веднъж да не ме заключвате!» Това са сравнения. Животни, които се търкалят в пепелта, имат съвсем друго разположение. Ние разглеждаме магарето от човешка гледна точка и виждаме, че то не постъпва умно. Ако е лятно време, магарето трябва да отиде на някоя зелена ливада или в някоя чиста вода и там да се потопи.

Някои от вас са повече напреднали, други по-малко, но всички трябва да работите. Всеки човек си има известни слабости, които не произтичат от неговата зла воля, а са кармически.

(Запитват: Може ли чрез усилена работа върху себе си да изменим положението на душата си?)

Ако сме в положението на гъсеници, колкото листа и да изядем, няма да можем да се превърнем в пеперуди, докато не се изпълни времето, необходимо за това. През туй време ще трябва да се съберат сили, за да се стигне до състоянието на пеперуда. Вие може да се поляризирате. Човек в един момент може да се спъне за сто години,

---

⁶²Първо послание към коринтяните: 15; 51.

както и също в един момент може да напредне за сто години. Всяка вечер човек трябва да се очиства пред Бога, но не и да става мек. Добрият човек трябва да бъде силен. Често казват, че човек трябва да победи себе си. Това обаче не е същественото да победиш себе си не е лошо, но трябва първо да познаеш себе си. И тъй, смисълът не е в побеждаването на себе си. Да допуснем, че имаш обичай да побийваш по малко и за да не вършиш това, вземеш, че строшиш ръката си. Спечели ли нещо от това? Защо трябваше да строшиш ръката си? Напротив, ти трябваше да кажеш: «Тази ръка е под моята воля и аз трябва да я владя!» Аз не искам да се побеждавате, а да се владеете. Разгневите се, дойдат ви някои лоши мисли работете върху овладяването на тези мисли и им кажете: «Тук не е място вас, тук е канал и вие може само да минете, без да се задържате.» Вие трябва да бъдете като стрелочниците при железопътните станции, които с ключа си отварят стрелките и дават път на различните влакове да минат по релсите. Така и вие с вашия ключ ще можете да дадете правилно направление на вашите мисли и желания.

(Запитват: Понякога човек външно се въздържа, но отвътре му трепери, как да спре това вътрешно вълнение?)

Нека си трепери. Аз бих могъл за една година да излекувам всички ви, ако имахме на разположение една хубава градина с разни цветя и пчелни кошери, една овощна градина с плодни дръвчета и една зеленчукова градина; щях да ви пратя да ги обработвате, за да черпите от тях енергия и спокойствие. Ако сте анемични и неразположени, ще ви изпратя да обработвате черешата и ще видите, че ще придобиете ново разположение. Ако вярата ви е слаба, ще ви пратя да обработвате зеле, да го поливате и наглеждате. Това са формули, макар и от външни действия. Неразположени ли сте духом турете ръката си на челото и неразположението ви ще изчезне за пет-десет минути! Ако не употребите това средство, нека тези от вас, които обичат да смятат, или да пишат, или пък да чертаят, приложат едно от тези им любими занимания. Начертайте един триъгълник, боядисайте го в червен, син или зелен цвят и няма да минат три-четири минути и настроението ви ще се измени.

(Запитват: Това за отвличане на вниманието ли се прави?)

Не, това ви дава известна сила, с която впрягате дявола и му казвате: «Разбираш ли тези тригълници?» Той ви казва: «Разбирам ги.» А сега си седите в къщи, този ви дразни, онзи ви дразни; и най-търпеливият човек да сте, ще излезете от търпение. Най-трудното нещо е да бъде човек винаги търпелив, учтив. Понякога наблюдавам някои от вас намират се в много натегнато състояние, само чакат да мине някой покрай тях и без да гледат дали той е виновен или не, наплюват го, избухват с всичка сила срещу него и казват: «Да не минаваш от тук!» След това им олеква, но като размислят, виждат, че този човек не е бил виновен в нищо, че е случаен минавач. Туй са чисто психически състояния. Това е едно натегнато състояние на атмосферата срещат се, например, два черни облака, тяхното електричество се привлича, въздухът се озонира и вие започвате да привличате това електричество от долу на горе. Гневен ли си, излез някъде из гората, започни да викаш, да крякаш на дърветата, на камъните, те ще се озонираш и ще ти мине. Колко смешно ще ти стане, когато се видиш отстрани в такова състояние! Един американски професор ми разказа веднаж за такъв случай: Той не обичал да ходи на бал, но обичал да си поиграва и като имал силно желание да танцува, взимал един стол и танцувал с него в къщи. Смешен бил в това си положение и пред себе си, но му олеквало.

Тези методи, които ви се дават, може да ги приложите, като някои ще използват един от тях, други друг и т. н., според нуждата, която имате. Ние трябва да използваме Природата, тя е истинският начин на лекуване. Сегашният градски живот е много неестествен, вследствие на което у хората се поражда едно неестествено състояние, става изтичане на енергия, която няма от къде да се почерпи. Всеки я търси, а тя от никъде не идва.

Има и друг метод за работа. Например някоя от вас има големи пречки; нека няколко от вас да насочат към нея добри мисли и ѝ помогнат. Когато някой е болен и не може да изоре нивата си, нека двадесет негови близки отидат вместо него на нивата, да работят двадесет часа и ето, че нивата ще бъде изорана. Нали се казва, че трябва да си помагаме! Най-тежкият живот е, когато човек живее сам. Никой не живее за себе си, никой не умира за себе си. Защо в Природата на едно място изникват много треви заедно? За да задържат влагата. Там където се среща само едно цветенце, то по-скоро изсъхва. И тъй, когато в едно общество са събрани повече хора,

те задържат за по-дълго време влагата. А когато човек е сам, той трябва да се намира при много благоприятни условия и да има много знания, за да може да издържи в света. Сега и вие имате условия, имате всичко.

Често забелязвам, че когато употребявам някои символи, вие ги тълкувате неправилно. Например аз цитирам един закон и казвам, че в Божия Закон няма изключение, но в Божията Милост има правила, които могат да смекчат Закона. Казвам още, че нищо не се дава даром. И това е вярно, но Божията Милост е друг закон. И според него, ако човек е готов да възприеме нещата, дава му се даром. Вярно е и едното, и другото. Вън от Бога нищо даром не се дава, а вътре в Бога всичко даром се дава. Ако един генерал иска да се издигне в обществото, това е достойнство, което той трябва да заслужи със своите знания, със своята храброст. Един професор също може да се издигне в своето положение само със своите знания, но не и по благодат. Като те поканят на трапеза, могат да те турят на първото място, но в обществото няма да те турят на първото място, ако не заслужиш това. Тъй че първото място подразбира работа.

Някой казва: «Аз искам да бъда талантлив.» Нали знаете приказката за магарето? Когато го създал Господ, то се оглеждало тук-там между другите животни и забелязало, че всички били много големи, а то било по-малко и от заека и било изложено на много страдания. То дълго се молило на Бога да го направи по-голямо, с висок и силен глас, за да могат всички да го чуват. Най-после Бог послушал неговата молба и му дал голям ръст и силен глас, но тогава хората започнали да го впрягат в работа и с това го направили още по-нещастно. Тъй че смисълът на живота не е в многото, а в малкото, което Бог ни е дал и в мястото, което Провидението ни е определило. Сега вие не знаете къде ви е поставил Господ и какво ще излезе от вас. Ако сте едно малко семенце и ви посеят в песъчлива почва, нищо няма да излезе от вас, но ако ви посеят в хубава почва и ви наглеждат добре, от вас ще излезе хубава ябълка.

Сега ще се замислите за вашето саморазвитие. Не мислете, че няма да имате изкушения, затруднения. И Христос имаше затруднения. Ще дойде момент, когато човек ще каже: «Докога ще нося това бреме!»

Хайде да определим една премия за тази от вас, която може да развие една добродетел. Каква премия да определим?

(Отговарят: Ние сами не можем да си определим.)

А, колко сте умни вие, продавате ме десет пъти на пазара! Някои казват: «Ние нищо не знаем по този въпрос, кажи ти!» Но щом се засегне техният интерес, казват: «Това не е така, не вярвай!» Значи, имат и те мнение. Някои казват: «Ние сме готови на всичко, готови сме да те слушаме!» Тъй казвате, но истината е, че не сте готови да слушате всичко. Ако ви накарам всички да станете вечерта в дванадесет часа и да излезете в града, колко от вас биха сторили това?

(Отговарят: Ще излезем, стига да е за добро.)

Не е важно това някои ще го направят, а някои не. Ако ви кажа, че ако не излезете, вие, децата ви и мъжете ви ще умрете, тогава ще отидете; от страх ще го изпълните. При това положение, като турят зад гърба ви картечници, ще отидете дори и на война. Вие трябва да изпълните това, което вашият дух в даден момент и в даден случай може да приеме.

У всички вас липсва силата на добрата воля лошата воля е по-силно развита. Това е така не защото не сте добри, а защото лошата воля у вас взема надмощие над добрата воля. Тези две сили добрата и лошата воля взимат едно или друго направление в зависимост от това, доколко материята на нашето тяло е чиста. Вследствие на това у нас се извършват известни пертурбации. Ние трябва да се пречистваме от греховете, защото у нас има нещо нечисто, което спъва нашата добра воля и ние трябва да направим големи усилия, за да изхвърлим тези нечистотии навън трябва да призовем Божествената Материя, т. е. да създадем Новия човек. Казвате за някого, че е слаб. Разбира се, че е слаб докато човек не се очисти от тази материя, той не може да бъде силен.

И тъй, ще работите за засилване на вярата и волята. За да развиете волята си, трябва да си поставите в ума някакъв идеал. Вземете за идеал Христа, т. е. Живия Господ, Който се е проявил в света. Отбелязвайте си най-възвишените, най-разумните моменти, които се изявяват във вашия живот те са проявление на Божественото. Такива моменти са редки, но вие ще се стремите винаги да запазите този образ, който се е проявил във вас. През тези редки моменти Господ ви е проговорил. Той говори най-много един, два, три пъти в годината,

затова трябва да запазите в себе си този говор. Колкото повече Господ ви проговаря и колкото повече се отдалечава от вас, толкова повече се усилват страданията ви. Това е много естествено имате дете, което обичате, но отдалечи ли се то от вас, започвате да се безпокоите за него и да страдате. Така постъпва и Господ с това отдалечаване и приближаване Господ чисти храма ви и когато храмът ви се очисти, тогава ще дойде Господ. Затова се казва в Стария завет: ***Славата Господня изпълни храма***⁶³.

И тъй, всички може да имате добра воля аз говоря тук за опитности, каквито може да има всяка от вас. Воля, воля ви трябва! Всички сте добри вие се смеете, като казвам, че всички сте добри. Като ви казвам, че сте добри, знаете ли какво подразбирам? Това значи, че който живее с Бога, той не може да бъде лош; и понеже всички се стремите към Бога, значи сте добри. Тази е моята мисъл.

Аз ще ви определя, към коя категория спадат известни ваши преживявания. Да кажем, усещате глад. Какво чувство е гладът? Физическо. Найдете се стане ви приятно. Какво е чувството ви в този случай? Пак физическо. На това чувство не можете да разчитате, защото то е на физическото поле. Имате някой приятел, когото обичате, и когато той е при вас, приятно ви е, усещате се силни, мощни; отдалечи ли се от вас, става ви неприятно. Това е душевно състояние. Но и това чувство е непостоянно, на него човек не може да съгради къща. А сега ще дойдем до онези чувства, които изразяват висшето проявление на Обичта. Когато вие обичате някой човек и в обичта ви няма никаква промяна, безразлично дали той е при вас или не, това вече е Божествено Чувство. Всички форми, които се менят у вас, са несъществени.

Вие си представяте Христа тъй, както едно време сте го знаели. И като се обърнете към тази пластична форма, която остава една и съща във вашия ум, без никакви изменения, от нея изтичат никакви разумни сили.

(Запитват: Тази форма еднаква ли е за всички?)

Тя е различна за всички. Ако сте гладни, ще си представите Христа бос и че ходи из Палестина. Някои са виждали Христа в светлина, с ореол на главата и т. н. Има форми, чрез които Христос се изявява

---

⁶³ВТОРА КНИГА ПАРАЛИПОМЕНОН: 5; 14.

някога във физическия свят, някога в астралния свят, а някога в Божествения. Като правите опити и наблюдения върху мислите си, ще дойдете до положението така да ги възприемате, че да не предизвикват във вас никакво раздвояване. Когато мислите идват от астралния свят, в тях има едно малко съмнение.

(Запитват: Когато Христос се яви на една душа, няма ли тя да разбере, че Той е нейният идеал?)

Христос ще каже на всички: **«Ако не се отречеш от Баща си, от майка си и от себе си, не можеш да бъдеш моя ученичка ако не вдигнеш кръста и не тръгнеш след Мен, не можеш да бъдеш моя ученичка.»** Това е първата форма, чрез която Христос ще се изяви. Щом приемете Христа в тази форма, всички ваши страдания ще изчезнат. С това ще трябва да започне саморазвитието на вашето съзнание. Но туй е отвличена материя. Някои от вас имат религиозни преживявания, а за други това е тъмно.

И друго нещо, което е важно за вас да се научите да мълчите. Който е видял Христа, той трябва да мълчи. Тогава Христос ще бъде една сила вътре във вас. Ако аз съм една горяща свещ, ще има ли нужда да доказвам, че съм такава? Има ли нужда розата да доказва, че е роза? Няма нужда, миризмата ѝ ще докаже това. Ако ти не вярваш в миризмата ѝ, та по формата ли ще я познаеш, че е роза?

С тази мисъл свързвам една друга ваша спотаена мисъл: Вие искате да се освободите от много страдания, колебания, да стенете силни. Тогава направете следното упражнение вземете някоя ваша бедна сестра и заработете върху нея, вижте какво може да направите за нея. Какво смятате, че трябва да направите за нея? Ще ви го поясня фигуративно: Допуснете, че тази ваша сестра е изгубила цялото си имущество няма никакви пари, къща, никакъв имот, намира се в безизходно положение. Как ще ѝ помогнете? Тези от вас, които имат от нещо в повече, нека ѝ дадат някоя ще ѝ даде едно супниче, друга тиганче, трета възглавница или някоя постилка и т. н. Ще видите как в скоро време тя ще се съвземе. Това са форми, с които искам да схванете мисълта ми. Помагайте на всеки с това, от което се нуждае. Някой няма търпение дай му твоето саханче на търпението. Друг няма вяра дай му твоето тиганче на вярата. Трети няма възглавничка дай му от твоите. Няма да мине дълго време, ще видиш, че на твоя брат или сестра вече е по-добре, казва: «Колко добри са тези братя и

сестри!» Ако не занесете нищо, ще страдате. Един човек сам не може да направи това, но няколко души заедно могат да го сторят. А на всички ви липсва по едно саханче. Направете едно упражнение в това отношение! Колективната молитва е силна, и затова, когато всички се молят едновременно в едно направление и са искрени и сърдечни, молитвата има резултат. Молитвата има тогава сила, когато между вас има хармония. Дисхармонията се получава от това, че ви е акордирал човек, който не разбира от туй изкуство; затова дисхармонията ви мога да нарека акордиране или настройване. И действително, най-хубавата част от един концерт е настройването на цигулката и на другите инструменти.

Първото нещо, което желая от вас, е да се надпреварвате да отдавате един на друг уважение и почит. Нека нашите действия спрямо ближните ни да бъдат израз на същото вътрешно разположение, което ние имаме, когато вършим нещо за Господа. Да допуснем, че някоя от вас ви е неприятна, направете следното: Представете си, че вие се намирате в най-голямо бедствие или че се давите в някоя дълбока река и тази именно ваша сестра ви спасява. Поспрете се тогава в себе си и вижте какво чувство ще изпитате. Веднага ще започнете да се смекчавате и ще кажете: «Ако това може да направи моята сестра, аз ще си изменя мнението за нея и ще я обикна.» Или обратно допуснете, че тази ваша сестра, която не обичате, се дави в морето. Веднага идете при нея и си кажете: «Хайде, аз ще я спася, защото съм по-силна от нея, а винаги по-силният трябва да спаси по-слабия.» Това са примери за упражнения, които ви се дават за саморазвитие.

Вие сега ще правите упражнения. Ще попитате как. Щом пожелаете да направите едно упражнение, ще се молите един, два, три, четири, до четиринадесет дена наред да го изпълните и щом почувствате в себе си известно вътрешно разположение, че сте готови да го направите, ще пристъпите към упражнението. А сега вие чакате нещата сами по себе си да се изгладят. Наистина те се изглаждат и по този начин, но тогава резултатът е съвсем различен. Опитайте се всички да направите едно от тези упражнения. Само така ще има смисъл стихът: *Молете се един за друг, за да се изцерите*⁶⁴. Молете се един до четиринадесет дена и

---

⁶⁴СЪБОРНО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЯКОВ: 5; 16.

Духът ще каже: Сега вече упражнението може да се направи. Духът казва: «Когато пътят на някого е Богоугоден, Бог ще го примири.»

И тъй, сега всички трябва да започнете да се молите да станат вашите пътища Богоугодни на Господа, за да ви примири с другите и да внесе Хармонията и Божественото у вас, за да можете да се разбирате и обичате.

Този е Пътят и тези са упражнението, които трябва да правите, за да се приготвите за Петдесетницата⁶⁵.

Беседа на Учителя със сестрите,
състояла се на 5 март 1920 година, петък, 16 часа.

---

⁶⁵Учителят тук явно няма предвид празника Петдесетница, а Слизането на Светия Дух.

РАБОТЕТЕ С ЛЮБОВ!⁶⁶

Искам да зная защо искате тази среща?

(Отговарят: Искаме още един път да бъдем с вас, Учителю!)

Имате ли да зададете някои въпроси?

(...)

Знаете ли от какво произтича българската дума *познай*? Тя произтича от един стар корен, който означава *да живееш съзнателен живот*. Само така думите имат смисъл. Да живееш съзнателен живот това е Живот Вечен. Значи това са две синонимни думи: *живот* и *съзнателен живот*, тъй че човек трябва не само да живее, но да живее съзнателен живот. **Да познаваш, значи да живееш в пълния смисъл на думата.**

И сега хората живеят, богатееят, но живеят неуверено. Нали сте наблюдавали някои ученици, които започват да учат музика, но нищо не разбират, т. е. нищо не могат да изсвирят. Питам: Учителят влага ли нещо в тях? Ако у такъв ученик няма силно желание и любов към музиката, може ли учителят да развие нещо у него? Не. По същия закон, ако вие нямате това силно, интензивно желание за *познание*, какво може да направи Господ за вас? Това, което търсите, е вътре във вас, същественото е във вас, но има и неща, които не са вътре във вас.

Учителите, които преподават музика, винаги карат учениците си отначало да се занимават с етюди, упражнения, да не отвличат вниманието си с по-значителни музикални творби и да не дават концерти, защото в противен случай биха спънали развитието си. Ученикът трябва първо да се научи на изкуството да свири. По такъв начин образованието му следва един правилен път и за времето, за

---

⁶⁶Беседата е държана по желание на сестрите преди отпътуването на Учителя за провинцията.

което се учи, той постига целта си. Така и онзи, който иска да придобие Божествен Живот, трябва да следва съответни методи за постигане на този живот – всеки ученик трябва да работи със свои индивидуални методи, отговарящи на степента на неговото развитие.

Сега забелязвам онези от вас, у които Духът започва да говори, да си казват: «А, на мен вече Духът ми говори!» Но знаете ли каква голяма разлика има когато говори Духът? И на Илия, и на Исая, и на Осия Духът е говорил, но въпросът е как е говорил. Духът не говори еднакво на всички хора. Един учител по музика може да преподава на петдесет-сто ученика, но някой от тях едва е научил нотите, друг е взел два-три урока, трети – петдесет урока и т. н. Вие не можете да разберете, че между вас има градяция в проявлението на Божествения Дух. Не е важно само Духът да говори у нас, но ние трябва да разбираме живите Божии Закони. В това отношение съвременните изобретатели ни дават най-добър пример – те ще направят един несполучлив опит, два, три опита; ще правят петнадесет-двадесет години все несполучливи опити, докато най-после някой от тях постигне целта си. А друг изобщо не я постига. Настойчивост се иска! Такава настойчивост трябва да има и този, който върви в Божествения Път. Не е учение това, което може да се постигне в един ден – не че е трудно, но се изисква време.

Когато започнете да изучавате това учение, ще се сблъскате с много затруднения. Представете си, че някой учител има двадесет-тридесет ученици по музика, поставени при различни условия – на един от тях, бащата е богат, купил му добър инструмент; на друг бащата е беден и този ученик няма обуца, има нужда да навакса външните условия, които му липсват, а същевременно и да учи уроците си. Въпреки това, у по-бедните ученици често се развива по-добър характер, отколкото у богатите. Бедните повече се закаляват. Мнозина от вас са като тези богати ученици, които искат без много труд да придобият това изкуство. Такъв е стремежът ви.

Днес срещаме две категории християни. У едните има наслявяване – тъй както при храненето на прасетата, сланината им става все по-дебела, образува се мазнина, но тя не е мускулна сила. Така и върху земята се наслявяват пластове над пластове; ако оставите една къща без да я чистите, също се наслявяват един върху друг много пластове от прах. Това е външно придобиване. У другата категория християни придобивката е вътрешно – растене – всички частици са съединени

помежду си и в тях участва Животът. Понякога тези частици не са съединени, всяка си живее индивидуално и казва: «В моята работа никой не трябва да се меси!» А в друг случай всяка частица е свързана с друга всички са живи.

Вашата опитност трябва да бъде от тази втора категория. Например вие прочитате една книга това е наслявяване. Някой автор е написал нещо, то може да е много вярно, но вие си мислите, че само като го прочетете, ще го разберете. Вие не можете да го разберете. Защо? По простата причина, че вие не се намирате в условията на автора, не ги разбирате, не знаете кое го е накарало да пише. Четете Евангелието, четете какво казал Христос, какво казал Исая, но не знаете кое ги е подбудило да кажат това. Докато не дойдете до същите условия в Живота, вие не можете да разберете това учение. Но като дойде Духът, той ще създаде у вас условията за това разбиране. Затова понякога като се наслои вашият живот и се заемете да го оправите, от вас се вдигне само прах, а вие си мислите, че го познавате. Защо? Всички тези частици се отделят, защото връзката между тях не е органична. Това го има у вас; вие казвате: «Това не е така, ние сме се излъгали.» Да, щом сте се наслоили, аз ви казвам, че сте се излъгали. Това не е нещо живо. Ако мине водата през вашия прах девет пъти, и той остане, не го отнесе, значи това е нещо органично, а ако го отнесе, това е несъществено. Сега аз само констатирам Закона, който направлява Живота.

Вие не можете да се избегнете от съмненията си, те са естествени и неизбежни не че са някакви закони, но при сегашните условия са неизбежни. При всички хора на маловерието гневът, умразата, завистта, лъжата, както и много други отрицателни черти, са неизбежни.

(Запитват: Ако тази свещица е запалена в умовете ни, както вие казвате, тези неща неизбежни ли са?)

Не. Щом се запали тази малка свещица в Божествения Ум, щом Господ запали тази ваша свещица, ще я тури на светилника и ще каже: «Така да просветне тази светлина пред хората!» Така има смисъл, тъй хората ще прославят Господа.

(Запитват: От кого зависи да се запали тази свещица от Бога или от нас?)

Запалването идва чрез контакт с Бога – ами тези огнени пламъци, които се явиха върху апостолите, не бяха ли такива свещици? От Божествения Дух зависи всичко. Той се различава от всички други духове – има много други духове.

Нещата и се казват, и се посяват, но за всяка работа си има определено време. Не мислете, че не ви е дошло времето – тази работа с тревога не става. Не мислете, че ако седнете да плачете и да се окайвате, това ще ви помогне – с нищо няма да ви помогне. Когато човек плаче, плачът има съвсем друг смисъл – когато отидете при някой жесток човек, вие плачете, за да го смекчите; нали сухата почва има нужда от вода! А когато отидете при някой добър човек, има ли нужда да плачете? Като ви види, че сте голи, боси, той няма ли да ви облече? Мислите ли, че ако не му кажете, че ще се самоубиете, той без това няма да се застъпи за вас? Бог е разумно същество и когато отидем при Него с положителна вяра, в Него няма две мисли.

Сега ние отиваме при Бога с нашите човешки разбирания. Понякога сме много разтревожени и спъваме Божествения Дух в себе си. Представете си, че майката прави баница, а детето стои над главата ѝ и вряка. Тя точи, а то я пита: «Стана ли вече баницата?» Нека детето почака, докато майката омеси и опече баницата. По-скоро ли ще стане баницата, ако детето стои над главата на майка си, вряка и постоянно я пита кога ще бъде готова. Не, нека то отиде да донесе малко вода, да донесе дръвца, за да се запали пещта; да се радва около майка си, и баницата ще стане по-скоро.

Християнският живот може лесно да се придобие, но за него са внедрени някои погрешни разбирания. Ще кажете: «Толкова години вече... Че не сме ли станали християни!» Вие сте християни, но от разбирания до разбирания има разлика. Вие също може да имате двама-трима синове, три-четири дъщери, но само едно от вашите деца да ви разбира. Питам ви: Как се разбирате с останалите си синове и дъщери? Те са ви като гости: "искам това, мамо, искам онова, мамо" – и си излизат, а другото дете остава в къщи да помага. Така и вие казвате: «Господи, това искам, онова искам!» Или пък казвате: «Аз казах на баща си това да ми купи, онова да ми купи, и той ми купи.» Това е една от спънките, поради която мнозина не успяват. В този Истински Живот има друго едно вътрешно разбиране, което с думи не може да се обясни. Вие ще дойдете до *онази* дълбочина, до *онова* вътрешно

спокойствие, до *онзи* мир и разбиране на Божествения Живот. Това са отвлечени неща, но вие ще дойдете до практическата страна на Учението, за да направите вашите домове като оазиси в пустинята, с плодни дървета, та когато мине някой пътник с натоварени камили, да може да спре там.

(Реплика: В една от миналите си беседи казахте, че когато искаме да изменим положението си спрямо нашите ближни, трябва да изменим отношенията си към Бога.)

(Друга реплика: Как може да се прилага практически това учение.)

Има три положения, в които трябва да се поставите: първото положение е когато служим на хората тогава сме в положението на слуги. Второто положение е когато служим на себе си тогава укрепва нашият индивидуален живот. Третото положение е когато служим на Бога. Разпределете всеки ден служенето си пропорционално, и вижте към коя от трите категории се отнася работата, която вършите. Човек, служейки на Бога, може да служи пак на хората, но неговото положение тогава ще бъде друго. Именно по такъв начин ще измените първоначалното си положение ще служите на Бога. Това желание ще намерите дълбоко в душата си, то е стремеж на душата. Туй е едно положение, което вие поначало разбирате, а не е положение, което сега ще учите. Вие всички съзнавате това, но си казвате, че не му е сега времето; казвате си, че служенето на Бога е нещо трудно, което трябва дълго да се изучава, и по този начин се спъвате, когато искате да служите на Бога. Трябва да се освободите от този предрасъдък и да не казвате "ние сме жени", или "ние сме мъже", или "ние сме деца", или пък "ние сме учители". Това, което сте сега, е едно временно положение, дадено ви само за да научите чрез него известни уроци. Вие играете в някой театър една роля например ролята на слуга. Тя ви е дадена, за да научите тази роля, защото във всяка роля има особени черти и характеристики, които трябва да изучите. Но вие нито сте едното, нито другото, което представяте на сцената. Като жена сте дошли, само за да научите тази роля. Същността на жената жената като изкуство вие още не сте научили, т. е. не че не я знаете, но сега я учите. Като ви гледа някой отвън, ще каже: «Че това жена ли е?» И ще си даде мнението. Като ви говоря сега така, съвсем не значи, че вие трябва да се освободите от това си положение, защото животът си е

живот, а ролята, която ви е дадена да играете, е роля. Вън от това обаче ще изучавате и нещата, които принадлежат към същността на вашата душа.

Представете си, че вие сте четири сестри в къщи; баща ви има повече разположение към едната си дъщеря, майката към другата, единият брат към третата си сестра, а към четвъртата никой няма разположение всички я блъскат, все тя е виновна за всичко. Естествено у нея ще се зароди известно отчаяние, ще бъде тъжна, докато разбере смисъла на живота. Да допуснем, че всички наоколо ви изтезават, наричат ви невежа, глупак, негодник и когато идват гости, все за вас говорят. Вие ще се намерите в чудо и няма да знаете къде да се денете. Да допуснем, че у вас се зароди желание да се молите на Господа да ви освободи от това положение, и да допуснем, че Господ не обърне сърцето на никого към вас. Най-после вие си намерите отвън приятелка, която ви съчувства вие веднага се освежавате, понасяте всичко с радост, у вас настъпва промяна. Вие продължавате да си носите бремето, но вече ви е по-леко. С това положението ви в света няма да се измени, но ще си намерите приятелка, и ще носите с лекота бремето си. Светът ще се чуди и ще каже: «А, тази жена се намира в плюс-фаза!» После у вас ще се зароди съмнение дали това ваше приятелство не е временно сега вие се намирате в минус-фаза. Светът няма да се измени, баща ви, майка ви, сестрите ви ще бъдат същите, те ще продължат да имат свои планове, идеали, но в тях трябва да дойде един нов елемент. Ще ви обясня как това става в природата: Вие поливате цветята, които са по-близо до прозореца, също както другите, но те са по-свежи, на тях пада повече светлина. А онези, които са на по-затънтено място, обърнати към север, все ще са начумерени. Те са четвъртата дъщеря никой не се грижи за нея, все тя е лоша и всички се чудят какво да правят с нея. Аз намирам едно малко прозорче, турям я до него и тя започва добре да вирее. Светлинка иска тя!

Следователно първо гледайте в душите ви да тече постоянно Божествената Светлина защото светът може да се изгуби, но Божествената Светлина вечно ще пребъдва. Бог е Виделина!

Второто положение в света е това, че всички очакват от другите повече, отколкото могат да им предложат. Забележете, че има един закон, според които фреквенциите в трептенията на душите у хората не са едни и същи. Има някои верующи хора, които при съприкосновение

с вас не само че не ви повдигнат, но ви смъкват по-долу, на техния уровень също както във физиката сместа на две течности с различна температура приема средната температура на двете. Затова, според този закон, вие трябва да се приближавате едни към други съобразно трептенията на душите си. Души с еднакви трептения могат да си съдействат, но ако нямат еднакви трептения, ще си пречат, ще изостават назад патици, които хвърчат еднакво, вървят напред, а които хвърчат нееднакво, остават назад. Може ли да впрегнете коня и вола заедно? Ще имате едно неразумно съчетание.

Заемете се сега да откриете какво ви смущава, да се освободите от утайките, които имате у вас. Да се освободите от тези ваши утайки, означава да има у вас постоянен приток на Нов Живот, защото старата вода, колкото и да я покривате, все си е стара; и старата дреха, колкото и да я изпирате или кърпите, все си е стара. Нова дреха трябва. Понякога вие казвате: «Аз едно време като дете тъй вярвах!» Вратата на децата е едно нещо, а на възрастните друго. И вратата се развива. Апостол Павел казва: *Когато бях дете, като дете мъдрувах, но когато станах мъж, напуснах детинското*⁶⁷.

Един ден ще се създаде интерес и в онези от вас, които сега не могат да разбират, и ще продължат от там до където са стигнали кой до където е стигнал! Както растението пуска по едно малко заколче⁶⁸, тъй трябва и вие всеки ден да пускате по едно малко заколче не го ли пускате, няма растеж, няма разбиране. Трябва да дойдете до такова състояние, при което щом поискате да извършите нещо, да усещате присъствието на Господа тъй живо, че да се спрете преди да го сторите. А вие сега твърдите, че имате присъствието на Господа, но като дойде някой изпит, не го издържате и после се разкайвате. Когато колата се прекатури, намирате пътя си, но важно е да го намерите преди тя да се прекатури. В това е силата на живота.

При сегашното развитие на живота, вие често ще срещате затруднения, ще ви казват, че не сте на правата страна в живота, че в Евангелието е писано еди-какво си. Казвам: Много неща са писани там, но вие не ги разбирате. Понякога тези, които казват, че еди-какво си е писано в Евангелието, постъпват като онези, които дават

---

⁶⁷Първо послание към коринтяните: 13; 11.

⁶⁸Заколче, заколка (остар.) разклонение, клонче.

наставления в пакетчетата с бои за великденските яйца. В тях е написано каква боя съдържат, как се разтваря тя, в колко вода и т. н. Там пише: «Тази боя ще се разтвори в толкова и толкова вода, след това яйцата тъй и тъй ще се поставят и тогава ще имате резултат.» Всичко ще се извърши по упътванията в това пакетче, но трябва да се премине през целия този процес. А има и други познания, още по-дълбоки от тези за боите.

При сегашните условия хората само се спъват. Атмосферата е пълна с ненапреднали души, които се примъкват към вас и вие често усещате известно неприятно чувство, усещате едно недоволство. Те са причината за това. Теософията нарича тези същества елементали. Всички трябва да се отърсите от тях, трябва да имате за тях едно гребло, с което да ги изринете. Тези души трябва да се възпитават, за да се научат да се подчиняват на Божия Закон, да работят.

(Запитват: Тези души ли ни правят спънки?)

Да.

(Запитват: Те навярно печелят?)

Да, идват да те оберат.

(Запитват: Как да се предпазваме от тях?)

Когато дойдат, впрегнете ги на работа научете ги да тъкат, да предат, турете ги на работа в кухнята. Те действат само върху ума и вие ще кажете "тази мисъл не е моя, това желание не е мое!" Така ще ги отхвърлите. Ако рече човек да се поддава на всички желания и мисли, които минават през ума и през сърцето му, какво би станало? Тези мисли и желания трябва да си вървят като водата и вятъра, а ние ще вземаме от тях само това, което ни е необходимо. Всичко не е за нас.

Аз ви оставям свободни и искам да изучите доброволно, всички правила, които съм ви дал и да ги прилагате тъй, че да можете сами да си туряте юларя и сами да си го сваляте. Аз не ви налагам никаква дисциплина, оставям ви да вършите всичко свободно. Вие искате понякога да ме надхитрите, но аз печеля, а вие губите. Така вие един друг се събаряте. Често гледам, че много неща, които аз съм поправил, вие ги разваляте. Много пъти в доброто си желание да сторите това-онова, вие имате ревността на апостол Павел и казвате като него: ***Имах ревността, а не правилното разбиране***⁶⁹. Ако влезете в някоя градина, първо къде ще отидете? Нали при онази круша или ябълка,

---

⁶⁹Послание към римляните: 10; 2

която има най-хубавите, най-сочните плодове? Нали така правите? Няма по света глупав човек, който да отиде при киселиците ще отиде при най-хубавите плодове. Ако няма никакви ябълки, чак тогава ще отиде при киселиците. Същият закон действа и в света. Ако имате у вас хубави плодове, и без да каните някого, той ще дойде при вас. Тъй стоят практически нещата и са много верни: отношенията на околните към вас ще се определят според богатството на вашия ум, според богатството на вашето сърце.

Аз не наричам Любов това, което се мени. Смешно нещо обичал, пък след десет години си обърнал гърба. Павел казва: *Любовта никога не отпада*⁷⁰.

(Реплика: Много пъти съм си мислила, че който се насили, ще вземе царството Божие.)

(Друга реплика: Коя добродетел е най-силна, за да добием големи резултати?)

Под думите: *Насила се взима Царството Божие*⁷¹, се разбира, че само този, който се движи, той ще придобие Царството Божие. Представете си, че излезете сутрин на някой планински връх да посрещнете Слънцето; ако всички се пръснете по разни места, а не останете събрани заедно на една точка, то ще даде на всички своята сила. А ако се наредите един след друг, и чакате в този си ред да получите неговата благодат, непременно ще се яви дисхармония. Едно-временно всички се изложете на лъчите му и чакайте неговата благодат! Това е Божественото Учение в него няма време и ред, наведнъж всички ще се представите.

(Реплика: Ние всички си познаваме черупките, не можем ли така да се опознаем и да се обикнем, че да станем една голяма сила в София?)

Какво ви спъва вас? Мъчнотията е в ума ви.

(Реплика: Да ни поизкачите малко на планината.)

На планината сега и малките деца се качват. Не е мъчно човек да се качи на планината.

Вашето положение със задаването на въпроси е подобно на стоенето в стая, в която има голям прозорец, а срещу прозореца голямо огледало, в което сутрин изгревът на Слънцето се отразява. Сега вие

---

⁷⁰Първо послание към коринтяните: 13; 8.

⁷¹Първо послание към коринтяните: 4; 20.

всички стоите и чакате да го видите в огледалото – това е вашето положение. А аз искам да излезете навън от стаята и да гледате Слънцето, а не отражението му в огледалото. Никога не можете да намерите Истината по този начин. Огледалото само ще ви покаже откъде изгрява Слънцето, то ще ви покаже, че Истината е зад гърба ви.

Всяка от вас трябва да вникне малко в своята душа – вие още не сте опознали душата си. Трябват ви опитности, които всяка от вас трябва индивидуално да преживее.

И тъй, трябва да се обърнете към Господа и да кажете: «Господи, по какъвто и да е начин запали свещицата ни, само я запали!» Ще предоставите всичко на разположение на Божествения Дух и той ще запали свещицата. Тази свещ ще се запали по начин, който Господ избере. Духът, който раздава всички дарби на хората, не е това, което вие разбирате – ние разбираме думата *Дух* в особен смисъл.

Тази свещ не е ли запалена още у вас? Свещта трябва да се запали, да се тури на свещинка, да махнете шиника⁷² и да кажете: «Така да просветне Виделината!»

Учителят поглежда навън, където вали ситен дъждец.

Дъждът показва че ви трябва повече Живот. По времето разбирам, че това, което ви спъва, са планинските мъгли, а те са символ на Живота. Трудностите, които имате, сами по себе си не са тъй големи, както вие ги преувеличавате. Вие туряте една малка трудност под микроскоп, наблюдавате я и казвате: «От моята трудност няма друга по-голяма.» Това е вярно – твоите трудности са точно за теб.

Ще се сблизите, ще вървите по Пътя на Любовта, и ще видите какво може да направи Господ за вас. Ставайте всяка сутрин тихо, гледайте да съсредоточавате мислите си, да поутихнете вътре в себе си, да проникнете в Божествената Мисъл, защото някои опитности, които преживявате, са кармически, неизбежни.

(Реплика: Вие вчера⁷³ казахте, че като се запали тази свещица, кармически нещата изчезват.)

---

⁷²Шиник (тур. şinik от гр. σοκνῖχ) – крина, дървен съд с цилиндрична форма, който служи като мярка главно за зърнени храни. В случая думата е използвана в преносен смисъл във връзка с Притчата за свещинката под шиника според Марко: 4; 12 и Лука: 8; 16.

⁷³Виж *ЩЕ УПРАВЛЯВА ВСИЧКИ НАРОДИ*, София 1948, с. 121.

Да. Вие може да решите и да свършите с тях. Имате ли тази положителна вяра? Аз разглеждам положителната вяра като разширение на съзнанието. Както и да е, аз ще ви помогна тъй, както вятърът прави. Ще махна от вас праха, за да не ви смуцава. В Божествения Свят нещата са тъй, както когато се качвате на някой влак: ще спазвате разписанието му закъснеете ли, той няма да ви чака; ще се качите на него, ще се возите и ще слезете на определеното място; няма да правите усилия да мислите какъв е машинистът и че по пътя машината може да се откачи от вагоните. Ще кажете: «Да се молим на Бога, да не стане по пътя нещо!» Ще отидете при Бога, но с душата си, а не с тялото си, ще вложите вярата си в Бога.

И гледайте да не се смуцавате жива вяра е потребна!

Да кажем, че не се чувствате добре, измъчвате се. Това по някой път се дължи на храната яли сте някоя трудносмилаема храна и у вас са се набрали известни утайки. Друг път от вашите противоположни чувства се явяват бодежи например едновременно обичате и мразите някого и тогава в сърдечната област ще почувствате като че ли ви бодат с шишове. Казвате: «Имам бодежи.» Как не! Ще имаш! Премахни противоположните чувства и бодежите ще изчезнат. Друг път някой може да се нахвърли с мислите си върху вас и също да предизвика известни бодежи. Затова трябва да се научите да се ограждате, да водите такъв живот, че всички отправени към вас стрели да отскачат от бронята на вашето тяло. Понякога трябва да се освобождавате от дявола. Знаете ли какво прави той? Той е много хитър дължите му, дойде при вас, изплатите му полицата, пък забравите да си я вземете обратно. На другата година пак дойде при вас и казва: «Ти мислиш, че си платил не, плащай!» Следователно ще си вземете полицата от него. Някога, преди двадесет години, си направил някакви грехове, молил си се на Бога да ти се простят, но след двадесет години пак дойде дявола и казва: «Плащай!» Ти ще му кажеш: «Аз ги платих, няма какво повече да плащам, дай ме под съд!» От това вие се измъчвате. Човек трябва да знае кои неща са прави и кои криви. Има неща морални и неморални, прави и криви постъпки, добри и лоши дела. Душата ви трябва да изхвърли всички лоши и криви постъпки навън, трябва да се освободи от старите терзания, за да ни останат само опитностите от тях.

(Реплика: Ние ще се освободим, ами ако те не ни освобождават?)

Ще ви напуснат. В това училище трябва много да се работи, а понякога хората си създават неприятности и от незнание; затова всички страдат. Гледайте да бъдете богати с вяра, със знания човек трябва да богатее! Едно време хората са ходили в манастири, къде ли не са ходили, прекарвали са в уединение по десет, петнадесет, двадесет години, за да укрепнат.

Ето ви една задача, която можете да решите: Всяко училище си има своите мъчнотии, своите трудности, затова гледайте сега да ликвидирате със старата си карма, не отлагайте. Гледайте да насадите у вас нови мисли, нови разбирания, в които да има растеж и разширение на душата, за да укрепнете. Сега вие всички си имате по някой малък борч, по някой падеж на полица. Щом дойде денят за плащане, и почват да търсите пари, за да изплатите полиците си. А това са все нови дългове.

Гледайте всяка една от вас да направи това, което може да извърши по някоя работа, да изучи по някое упражнение. Едни от вас имат повече опитности, други по-малко; едни в едно отношение, други в друго отношение. На всички вас Духът говори по различен начин. На всички ви е нужна усърдна молитва.

Когато говорим за запалена свещица, ние подразбираме друг смисъл. У всеки човек има една запалена свещица, но от запалване до запалване има разлика. Например има обикновени лампи, които горят с газ и издават миризма; после има други лампи, в които газта се превръща във въздухообразно състояние и така се запалва; горението в тези лампи е по-силно. Най-после има и лампи, при които към горивното вещество се вкарва още въздух и то изгаря по-пълно, като дава и по-голяма светлина. Следователно и умът трябва да премине в това Божествено Състояние, без да остави никакви излишци в него да има чиста Светлина, чисто горение.

Гледайте да намерите вашата душа, и да се обърнете навътре към нея. Щом намерите душата си, вие ще почувствате една вътрешна пълнота, а сега чувствате празнота, и всеки ден отивате назад. И когато взимате по нещо, и когато не взимате, винаги се усещайте пълни! Христос казва, че не сте онзи Жив Извор, който взима отвътре, а сте един извор, който взима отвън и всеки ден се изчерпва по-малко⁷⁴.

---

⁷⁴Сравни ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЙОАНА: 4; 13-14.

После нали Писанието казва: *Молете се един за друг, за да се изцерите*⁷⁵.

Досега какво ви е говорил Духът, кое е най-възвишеното, което ви е казал? Понякога човек сам си говори, а понякога друг му говори. В говоренето на Господа има нови елементи, има нещо особено. Когато Господ почне да говори на човека, той чувства това говорене в ума, сърцето и волята си, то навсякъде прониква. То е Живо Слово. Който чуе Гласа на Господа той е жив, не е мъртъв. Тогава вие ще почувствате дълбоко в душата си една радост, която само този познава, който я е изпитвал. Тя е като онази тиха вода, която не пресъхва, но може да се изгуби. Направиш една грешка изгубваш я и идваш до обикновеното си състояние. После пак чуеш този гласец пак се повдигнеш. Най-мъчното е да се задържи това състояние. То идва всеки ден, но вие не можете да го задържите а трябва да се научите да го задържате.

(Реплика: Как можем да го задържим?)

За това трябва воля. Трябва да бъдете готови да работите в името на Божията Любов, в името на Живия Господ. Когато работим в името на Любовта, ние не споменаваме нейното име когато аз избавям някой човек и го лекувам, трябва ли да му кажа, че това върша в името на Любовта? Аз това върша за себе си, а дали той ще го разбере или не, това ми е безразлично. Няма да му чета молитви, няма да му кажа нищо за Любовта, а ще му направя всички услуги и ще си замина. Когато Слънцето дава светлината си, казва ли ви "аз съм Светлина"? Любовта казва ли ви "аз съм Любов"? Ако каже това, ограничава се това, което е Любов, няма да каже, че е Любов. Би било много чудно, ако попитам някого: Ти живееш ли? Който живее, който чувства и прави добрини, разбира се, че живее.

Има много неща, които спъват хората тези спънки са много лошо нещо. Събирайте се по Закона на свободата, обменяйте мисли и когато говорите не се прекъсвайте един друг вие още не сте научили изкуството да отстъпвате мястото на друг да говори. Онзи, който не се е научил да слуша, да се напъне и да се научи да слуша! Някой казва: «Как да слушам глупости?» Нима вятърът, който вее, все мъдрости говори? Когато влезете в някое общество, все умни неща ли говорите?

---

⁷⁵СЪБОРНО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЯКОВ: 5; 16.

Че и ти, като слушаш някого и го осъждаш, нима сам много право говориш? Научете се да си затваряте ушите! Като се дойде до разбиране, освободете се от мисълта, че един е по-умен, а друг е по-глупав. Вие се лъжете по-умни и по-глупави хора в света няма: в даден момент си умен, а в друг глупав. Ще се стремите в духовния свят, пред Бога, да не считате, че нещата са глупави. Ако нещо е глупаво за теб остави го. Този, който прави глупости, трябва да научи нещо, да придобие опитности. Ето в какво се състоят глупостите: Да допуснем, че сте облечени с хубава бяла копринена рокля; дойде някоя с нечисти ръце опипа каква е роклята; дойде друга също. Ще кажете: «Ех, че глупаво е това!» Питам ви: Защо се опетнихте? «Ами дойде една, дойде друга те ме опетниха.» Да, но във всяка от вас, има желание да пипне, а пръстите са нечисти. И в дадения случай *твоята* рокля не трябва да бъде оцапана.

Когато влезете в християнството, опасността е, че вие попадате в положението на онези търговци, които изнасят стоките си за продан и започват да си конкурират един на друг и не могат да се търпят. Така и вие изнасяте вашите опитности. Оставете това, дайте място на другите, нека те да си продадат стоките, а като дойде ред и за вас, ще продадете колкото можете, а което остане непродадено, ще си го върнете назад. Вие казвате: «Да, но аз съм дал толкова много пари!» И състезанието започва.

(Реплика: Всичко е от това, че не можем да се търпим.)

Търпението произтича от обичта обикнеш ли някого, ще можеш да го търпиш. Но има и друг закон и вие трябва да се съобразявате с него. Да допуснем, че сте гладували три дни, а аз ви казвам: Чакай да ти разкажа една опитност. Вие се нервирате. Тогава ви казвам: Хайде, върви си! И след това се оплаквам, че не искате да ме слушате. Аз не влизам в положението ви, че сте гладни, че три дни не сте яли. Първо ще си кажете, че сте гладни, и след това ще ви се разказва. За това се иска голяма досетливост.

Вие можете да работите навън напращали сте от знание, трябва да дадете от знанието си навън. Вие страдате от много имане, а не от недоимък. Ще запитате: «Да кажа ли това?» Оставете и туй: «В света има и други работници, нека те да работят!» Вярвайте, че всичко в света върви по един определен път. Божественият План по никой начин не може да се измени, той си върви по точни математически

изчисления. Ако му се противите, ще страдате, а това, което Бог е определил, ще стане. Например искат да ви закарат на разходка, а вие не искате. Вързват ви, вие се дърпате, но в края на краищата пак стигате на мястото, само че ще почувствате умора. Затова по-добре е да отидете без да се противите и като се противите, ще свършите определената за вас работа, и като не се противите, пак ще я свършите.

Трябва да се молите една за друга. Добрите мисли, които си отправяте, действат добре, а лошите мисли действат зле. Ако свирите и аз дойда, та ви поръся малко червен пипер в носа, как ще можете да свирите? Ще има кихане. Тези правила са верни, Писанието казва: ***Молете се един за друг, за да се изцерите***⁷⁶.

Целият свят лежи в лукаваго. Какво можете да очаквате от един свят, който е в лукаваго? Тъй както днес е той, нищо не може да стане. Всичко е утайки, всичко пада на дъното, и един ден, когато на това дъно се съберат утайки, утайки, Господ ще го повдигне, ще отстрани водата, а дъното ще направи на градини, полета, планини. Тъй ще стане с морското дъно.

Вярвайте, че по душа всички сте добри! Няма защо да казвате, че сте лоши когато действате, тогава сте лоши, по воля сте лоши.

(Реплика: За да намерим душата си, нужна ли е еволюция, или това зависи от волята на субекта?)

Трябва да се премахнат препятствията. Представете си, че турите върху едно цветенце трън, ще може ли то да расте? Няма да може. Така е и с вас ако не можете да растете, причината е, че някой ви е турил трън. Трябва да гледате да няма такъв трън върху вас.

Ако ви дадат везни, с каквито се мерят течности и твърди материали, и вие спазвате точно правилата за измерването, всичко ще бъде наред. Но представете си, че някой дойде и ви каже: «Тези везни не са тъй чувствителни, ние ще ви дадем други» Тогава отношенията ще се изменят. Вие трябва да поставите всичко на Божествените Везни и само по тях да мерите. Тогава не може да има дисхармония. Ако у вас има дисхармония, тя ще ви създаде неприятности. Когато Господ иска да застави някого да Го слуша, дава му неприятности, болести, глад. А на тези, които Го разбират, Той им говори разумно.

---

⁷⁶Виж забележката към с. 188.

Бог има два начина на говорене: единият е физически, разумен, а другият с Разумно Слово.

Ако вие дойдете в съгласие, в хармония помежду си, *ние* сме готови да ви помогнем. Всеки, който е готов, аз му помагам, даже той и да не е тук всеки, у когото има условия, аз му помагам. У някого има желание да учи спра се, помогна му. Някой пък си напълнил главата с правила, знания, преживявания, а те не живеят в него. Той казва: «Да се любим, да се обичаме, да бъдем милосърдни!» Е, хубаво, добре, но всичко това са качества, а не правила! «Тогава как да се любим?» Ти идваш при мене, молиш се, искаш двадесет лева нямам, не ти услужвам. Вървя по пътя, минава някой покрай мен, иска да му вдигна торбата. Казвам: «Не може, бързам!» Някой паднал на пътя ще се спреш и ще му помогнеш! Във всеки даден момент ще се спреш и ще приложиш Закона на Любовта. Отидеш в някоя къща, твоята сестра е натъжена, запитва те: «Не можеш ли да ми помогнеш?» Казваш: «Господ да ти помогне!» Не, спри се, помогни на сестра си! Кажй й: «Господ и на теб и на мен ще помогне!» Кажй й: «Ще бъде!» Аз мога да ви направя добро, но често се въздържам по следните съображения: Ще бъде ли умно да помоля Господ да ви изпрати дъжд, когато нивите ви не са изорани и засети? Ако нивите ви са засети, поискайте аз съм готов, да ви изпратя всичко. Дъжд, дъжд, колкото искате! Знания, знания, днес толкова знания имате! Върху това, което съм ви казал, вие не сте се спрели малко да помислите и да се помъчите да разберете поне една стотна част от всички дадени формули. Вие казвате: «Това нещо го разбираме!» Да, но не го прилагате.

Знайте, че в света има повече живи същества, отколкото вие подозирате. Не сте сами. Не мислете, че когато сте сами, няма кой да ви наблюдава и да следи постъпките ви.

Започнете да работите нещо за този Христос, за този Господ, Когото обичате! Свършете нещо за Него! Като казвам *свършете*, подразбирам да свършите нещо съзнателно, та като направите някакво добро, да ви е приятно, че сте направили нещо за Господа.

Християните имат сила. Ако се съберат четири, пет или десет хиляди души в една мисъл и се съсредоточат, те могат да помогнат на когото и да е, но затова трябва взаимност. Днес могат да помогнат на теб, утре на друга, после на трета и така постепенно всички ниви ще бъдат изорани, засети, пожънати. А сега в домовете си ще имате мъч-

нотии. Ще имате индивидуални мъчнотии вътрешни, в ума, в сърцето си. Ще имате мъчнотии от обществен характер, мъчнотии за прехраната. Тези мъчнотии са реални и вие трябва да ги премахнете! Мъжът ти е недоволен молиш се, не можеш да му помогнеш. Мехлем му туряш, но той има трън. Казваш: «Намазах го, но не може да му се помогне.» Да, мехлемът помага, но където няма трън, а където има трън не помага. Ще извадиш тръна! У когото трънът не може да се извади, той си има мъчнотии, които не могат да се премахнат. Например имате такива мъчнотии и казвате: «Мен не ме обичат.» Това е една от големите мъчнотии насила не можеш да накараш хората да те обичат. Защо не те обичат? Окултистите казват, че този, когото никой не обича, се е демагнетизирал. Той започва да гледа на хората от лошата им страна, всички го отбягват демагнетизирал се е. Затова се пазете! Като започнете да не виждате в никого добро, вие сте демагнетизирани и малко хора ще ви обичат.

Сега Господ ви е дал забавление. Като ви гледа във вашите мъчнотии, Той казва: «Тези хора много добре си вършат работата.» Понякога аз намирам грешката у самите учители. Ако седнете на моята трапеза и ви дам да ядете според правилата, а именно малко, ще останете гладни; ако пък ви дам повече, един ще изяде повече, друг по-малко и след това ще ви нахокам. Не, правилното е, като ми дойдете на гости, всекиму да дам по три ореха, и по едно парченце хляб. Така трябва да се учите!

(Запитват: От какво се явява голямата радост?)

От изобилието на енергия. Някой път, когато човек се е въздържал, въздържал, приижда голяма радост. Това състояние се наблюдава у всички хора. Радостта често слиза към физическия живот радостта, изразена на физическо поле, е радост на душата.

Ще ви дам един пример, за да видите къде се изразява лошото. Да кажем, че вашият извор е чист, но чашата, с която подавате вода, е нечиста и този, комуто давате да пие, е недоволен. Лошото тук не е във водата, не е и в желанието, а е в чашата. Чашата трябва да бъде чиста. Хлябът, който давате на човека, не е лош, но ръцете ви трябва да са толкова чисти, че този човек да остане благодарен. Тези неща от осем хиляди години насам все ги учите.

Сега ще преминем с една степен по-горе от физическото поле ще преминем в духовното. Ако искате да целунете някого, трябва да знаете какво ще изразите с целувката си. Или пък, например, какво изразява сегашното ръкуване? Не мислете, че целувката е изобретение на човека. Тя е изява на икономията на Природата, това са два тока: горната устна е положителният полюс, а долната отрицателният; когато човек доближи двете си устни, токът преминава от едната устна в другата. Когато майката целува детето си, и то, и тя се обновяват. Забелязали ли сте, че тя не целува детето си на едно и също място? Колко пъти обаче този закон се изпълнява правилно? Ръкуването се подчинява на същия закон и чрез него става обмяна на енергиите. То означава опознаване, поздравяване.

Разширете сърцето си, гледайте света в очите, благодарете за всичко, стремете се към Чистота на първо място за вас е необходима вътрешна, душевна Чистота; да се запазиш в Чистота, това е най-мъчното. Затова, за да стане човек чист, трябва да дружи с Бога и с добри хора. Нужни ви са нови опитности, за да се измени вашето настроение. Има много методи за това един такъв метод за обновление е да излизате рано сутрин сред природата. Докато преминете тази школа, още много ще учите. И щом чувствителността на вашите сетива се усили, ще забележите каква тежка аура има у хората, ще почувствате вибрациите на техните мисли, желания, ще усетите у тях недоволство, неблагодарност. А всичко това трябва да утаявате и да казвате: «Заради Господа трябва да утая всичко долу!»

Старайте се да се саморазвивате. Всеки ден се концентрирайте по десет-петнадесет минути, за да се научите на мълчание. Всеки да се задълбочи в себе си, и да размишлява просто тъй, без да чака нещо да му кажат, както в Природата всеки отправя погледа си на разни страни, или пък както на трапезата всеки си избира какво да яде. Така и в размишленията всяка от вас да се вгълби в себе си и да се старае да придобие тази енергия. Щом наблюдавате другите кой как стои, как се моли това не е медитация. За медитацията се изисква голяма стая, да няма кой да ви смущава, да сте на разстояние половин метър една от друга. Добре е, когато се събирате да разглеждате белезите на някое цвете, например на един карамфил, на една ягода да разглеждате техните психически прояви. Всички цветя трябва да се изучават на място, трябва да се наблюдават като под микроскоп. Ще забележите

колко чувствителни са цветята към обичта. Но затова трябва да правите повече екскурзии.

Стремете се към повече свобода, да нямате ограничения! Многото правила водят към друга крайност и затова престанете да се самоосъждате. Ще започнете да разисквате върху по-отвлечени предмети ще разисквате обективно, по принцип, и когато говорите, няма да имате никого предвид. Понякога може да си представите някого като модел, може да го рисувате, но той да не бъде ваша прицелна точка. Този модел ще стои пред вас толкова, колкото сам иска когато позирате, нали позирате толкова, колкото вие искате? Така трябва да постъпвате и в живота. Понеже не сте научили още Закона на концентрирането, Невидимият свят си служи с негативни методи, за да развие у вас концентрацията когато намразите някого, вие го носите в себе си и по този начин се концентрирате. Друг път пък ви се появи някоя болка, излезе ви някой цирей и вие се концентрирате. Корем ви боли, глава ви боли това са все естествени методи за концентриране на мисълта. Когато пък обикнете някого, вие се разсейвате, не можете да се концентрирате. При концентрирането умът трябва да бъде поставен на мястото му и всички хубави желания да бъдат отделени от лошите.

Като работите над себе си, ще се стараете всеки ден да правите по нещо за развитието на вашите душевни способности. Каквото и да извършите не се бойте и не мислете, че е излишно, то може само външно да изглежда излишно. Религиозните форми, осъждането, морализирането спъват много. За себе си аз схващам този въпрос така: Не съм длъжен да ви морализирам вие сте цветя, които трябва сами да се поливат, наглеждат; тези цветя сами ще израснат. Някой казва: «Аз искам да стана по-добър!» Ако вървиш в Пътя, ще се развиеш правилно.

Вие се намирате в различни състояния и в даден момент някоя от вас може да бъде неразположена. Като не разбирате тази философия, вие в такъв момент се доближавате една до друга и тогава между вас настъпват конфликтите, вие се спъвате взаимно. Човек не може винаги да бъде еднакво разположен на физическото поле. Понякога някой от вас се намира в състоянието на едно дърво, на което всички листа и цветове са окапали и вие казвате: «Изменихме си мнението за него.»

Няма защо да си изменят мнението той само се е съблякъл, но плътта пак ще се облече.

Работете с Любов! Работете с тази Любов, за която Толстой казва: «Да бъдеш готов да напуснеш всичко, да си готов да слугуваш на всички, без да очакваш да ти платят.» Това е Любов да се откъснеш от всичко и да слугуваш на всички. Можеш ли да направиш това, имаш Любов не можеш ли да го направиш, пак имаш любов, но такава, която не може да повдигне хората. Можеш ли да направиш това, въпросът веднага разумно се разрешава. В Любовта като слугуваш, ти няма да се паниш⁷⁷ ще бъдеш свободен, даром ще работиш, няма да се считаш длъжен, няма да си отговорен. Ще вършиш доброволно това, което Любовта изисква. Тази любов изисква и царят, и слугата да се откажат от своето, да станат слуги. Тази любов казва: «Аз не признавам господари.» А след като си работил дълго време в нейно име, тя казва: «Ти си достоен сега да бъдеш господар в почивката си, но починеш ли си веднага на работа!» Тъй че почиваш ли си ти си голям човек; работиш ли малък човек си. Знаете ли колко е мъчно така да се работи? Хората са егоисти и мислят, че си направен от желязо, така че и двадесет и пет часа в денонощието да им работиш, няма да кажат "стига".

Никой не трябва да упражнява влияние върху друго, ще оставите всеки сам да се проявява, да работи, защото в тази Любов той ще се саморазвие. Дойде някой, казва: «Тъй трябва да се постъпи!» Ами той от къде знае как трябва да се постъпи? «Съвременното общество тъй препоръчва!» Че това съвременно общество не е идеално, и то си има своите недъзи!

И тъй, най-важното е: Започнете с Любовта, станете герои, та да ви е приятно, когато работите за нея.

Моминските сълзи показват, че човек трябва да се чисти плачът винаги е един метод за чистене. Когато човек съгреша, той трябва да поплаче, за да се очисти. Дойдеш на земята плачеш, тъжиш за прегрешенията си горе в невидимия свят. Не мислете другояче всички души са дошли тук на земята, за да изкупят тези си прегрешения. Като ѝ дойде на ум за някоя грешка, душата трябва да си поплаче, за да се освободи от нея. Тези грешки може да са твои, може да са и чужди, но това е един общ принцип. Сълзите показват едно смекчение на

---

⁷⁷Цанявам се, ценявам се (арх.) бивам нает от някого като работник, слуга.

сърцето, повдигане на съзнанието; показват, че такъв човек е в Пътя на Обновлението.

(*Въпрос: Защо понякога човек се чувства изоставен?*)

Изоставят те, за да се развиваш. Някой път чувстваш, че умът ти е отслабнал, което някога може да трае малко време, а някога с дни, след което се чувстваш освежен. Това не са реални неща, това са илюзии, временни състояния, които трябва да изпитате. Когато някой се усеща изоставен, в някои случаи той се ожесточава, озлобява се, става лош, а в други случаи отива към Бога. Последното е по-добро и затова трябва да оставаме по-често сами. Когато човек има Живот в себе си, много лесно се изчиства от тези състояния. Щом си оцапа ръката, измива я, а когато няма вода, носи нечистотата с километри когато дойде Божественият Живот, човек лесно се измива, но няма ли тази водица, с дни ще носи нечистотията на трите си пръста.

Учете се на Закона на доволството бъдете доволни, и то не външно, а отвътре, от сърце. Като е тъй, каквото и да ви се случи, ще го понесете доброволно, съзнателно. Позволено е да пшкате, да страдате, но страданията си ще понасяте доброволно, съзнателно човек трябва да понася страданията си с достойнство.

Проявявайте Любовта си към всички към слабите, към немощните, към децата! Щом станете тъжни, идете при хора, които са по-тъжни от вас, направете им добро и ще ви мине; или прочетете биографията на някой велик човек, който е страдал. Има много методи за лекуване.

А този свят от единия му край до другия аз го наричам *свят на разочарование*. Някой го наричат *свят на очарование*, аз го наричам *свят на разочарования*. Когато се родиш, всички се радват; първата година всички треперят пред теб като пред цар каквото заповядваш, всички те слушат; каквото поискаш, всичко ти дават. Но след това постепенно те деградират: на третата година ставаш княз, на петата министър, началник, докато най-после станеш слуга и те изпращат долу, като казват: «Сега не е като едно време, когато беше дете!» Дават ти мотиката, и хайде на лозето. В духовния свят Господ започва по обратния път: първо те поставя за слуга, а най-накрая за цар. Затова сега на земята ви бият. Омъжиш се за някого, той ти става учител и казва: «Това тук не е като при баща ти; знаеш ли кой съм аз?» Казваш: «Този е мой мъж!» И гледаш след няколко години той ти претрил

врата. Казваш: «Не обичам този си мъж!» Има причини за това. Някой път обикнеш някого то е, защото ти е направил добро; минат няколко дни, това състояние се сменя и ти вече не го обичаш. Защо? Защото ти е направил някакво зло. Тогава казваш: «Аман от този мъж!» Мъжът пък казва: «Аман от тази карма! Мразя те, двадесет години заради тебе лежа в затвор, двадесет години от живота ми отидоха напразно!» После пък картината се сменя идваш в друг живот, поправяш грешките си и казваш: «Аз ще си поправя грешката, в затвора няма да те туря.» Това е един закон, който се върти като колело. Като станете ясновидци, ще се пренесете в епохите на миналия си живот, в *Египет* или другаде, ще видите сцени от живота си, ще разберете каква роля сте играли и ще кажете: «Слава Богу, сега разбрах, каква съм била!» Като станете ясновидци, като се повдигнете, това положение ще ви стане ясно, приятно. Така животът на всички хора може да стане приятен. Ще се стремим да поправим живота си тъй, както Бог го е наредил, и да го разбираме тъй, както е направен. Ако сте ясновидци, ще видите най-хубави картини.

Беседа от Учителя,
държана на 10 май 1920 година, понеделник.

ВЛИЯНИЕТО НА ХАРМОНИЯТА В ЖИВОТА

Изглежда, че за да разберете всичко, което съм ви казал, са ви нужни допълнителни упътвания. Трябва да знаете, че законите на Природата няма да се изменят заради вас дали разбирате или не, у всички трябва да залегне в ума мисълта, че Природата няма да състави специални закони за вас, за да ви извинява.

Когато говорим за хармония, ние подразбираме пробуденото съзнание у човека, подразбираме живота на човек, в когото душата се е развила и при когото човешкият аз, съзнанието му, че той е нещо отделно в света, се е проявил. Човек съзнава, че е едно отделно същество. Представете си, че имате една нота в музиката – тя може да бъде цяла, половинка, четвъртинка, осминка или шестнадесетинка. Тази нота сама по себе си е само един символ – сама по себе си тя няма никакъв смисъл. Ако тя обаче се постави някъде на петолинието, а в началото на петолинието се постави съответният ключ и определите какъв ще бъде характера ѝ, тя вече има смисъл. И тогава всяка от нотите, наредени в определен ред по петолинието, не може да има вече свое мнение и да казва "аз така мисля". Тя ще мисли тъй, както ключът е определил и тонът ѝ в този ключ не може да се измени.

Когато влезете в Божествения Живот, и там има ключ и според този Ключ на Божествената Хармония вие сте поставени на едно петолиние. Вие се качвате на петолинието и казвате: «Знаете ли, че аз съм на особено мнение.» АЗ обаче трябва да произведе вибрациите, които съответстват на този закон. Щом не искате да се подчините на Закона на хармонията, да се подчините на Божественото, трябва да слезете от петолинието, т. е. от този ключ, и тогава можете да правите каквото си искате, но на петолинието ще правите това, което ви каже Духът, т. е. капелмайсторът. Той ще ви мести, ще ви туря ту горе, ту долу, и ако го слушате, ще преминете през всички положения на Закона на

хармонията. Това аз наричам на музикален език *съзнателен живот*. Значи ръководени от Духа, ние вървим по тази крива линия, слизаме и се качваме, но всичко туй става хармонично. Това трябва да разберете това е философията, и който не разбира тази философия, дърпат му ушите. Ако например една нота е турена на петолинието като четвъртинка, а тя иска да стане половинка, капелмайсторът ще я хване и ще ѝ каже:

Не половинка, а четвъртинка ще бъдеш.

Ама искам да бъда по-голяма, повече време да трая.

Не, ще бъдеш такава, каквато ти е определено нито по-голяма, нито по-малка, отколкото ти е определено.

И сега някои от вас искат да бъдат по-големи. Това са погрешни религиозни схващания. Хармонията се извява в изпълнението на онова, което Бог е създал по закон и ред. Тази хармония е необходима както за вашия индивидуален живот, тъй и за вашия семеен и за вашия обществен живот; тя е необходима и за вашия ум и за вашето сърце. Вашият ум и вашето сърце не могат да се развият без хармония. Сега няма какво да ви говоря, вие сте опитали какъв крах настъпва в сърцата ви когато нарушите хармонията. Всяка дисхармония се изразява със сълзи. А щом има хармония, в сърцето има радост, щом има хармония, в ума има радост. Първият ключ на хармонията в Живота е Любовта в първа степен. Как наричате първия ключ в музиката? Той е ключът СОЛ. И действително, на хората трябва *сол*. Това е едно съвпадение ключът СОЛ и *сол за ядене*. Но забележете, че когато се взимат нотите ДО, МИ, СОЛ, СИ, в тези четири основни ноти СОЛ е третата. Засега ние сме поставени на този ключ искаме да нагласим всички вас в този ключ СОЛ. Тактът ще бъде *s*. В музиката се нарича музикант не онзи, който само разбира знаците и знае например какво е ключът СОЛ музикант е този, който знае нотите, но може да взима всички тези ноти и да разбира отношенията на тоновете от СОЛ до СОЛ. Тъй искам да разбирате ключа СОЛ, да взимате тези ноти не само мелодично, а много правилно, много хармонично⁷⁸. В ума ви трябва да залегне идеята, че щом се дойде до ключа СОЛ, има само едно мнение не можете да останете на особено мнение. В Любовта няма особено мнение, няма специални мнения, защото това би било неразбиране на Великия Закон.

---

⁷⁸ Да се изпълнява музиката *мелодично*, означава **отвътре навън**, а *хармонично* **отвън навътре**, т. е. човек да се включи в общата хармония.

Всички велики майстори на музиката, които я разбират, щом дойдат до ключа, работят добре, разбират работата си и само понякога проверяват дали някоя нота е поставена на мястото си, тъй както изисква Законът на музиката. Това наричам учение, това наричам прогрес, развиване на съзнанието.

Сега за всички неразположения, за всяка дисхармония, която се яви между вас, ще търсите къде са грешките. Ще започнете от ключа СОЛ искам да видя дали поне вие, жените, ще бъдете в състояние да изправите живота си по ключа СОЛ. Аз не говоря сега за изправяне на вашия живот, но нареждането на вашите мисли, на вашите чувства и на вашите волеви действия сега не са по този ключ, нужно е трансформиране на мисълта всичко да се нареди по този Ключ на Любовта. Ще кажете: «Колко я познаваме ние тази Любов!» Вие още не сте били нареждани под ключа СОЛ. Знаете ли каква прекрасна хармония има този, който веднаж се нареди под ключа СОЛ? Това е най-възвишеното, най-благородното у човека; когато той се нареди под този ключ, у него веднага настъпва един подем на мисълта, на чувствата, на съзнанието. Той вече не страда от неврастения, не страда от никакви болести. Това е ключът СОЛ! Ако някои от вас имат всички тия качества у себе си, казвам: Вие сте нагласени на ключ СОЛ. Ако не сте, не си правете илюзия за някой друг ключ. Такава хармония е потребна изобщо за жените хармонични мисли, чувства и действия. Това е най-великото в живота, което човек може да изучава. Единственото нещо, което издава същността на човека, е хармонията. Този закон вие може да проверите когато имате хармония в ума си, в сърцето си и във волята си, ще видите как всичката ви работа върви и лукът е изпържен само за половин час. Всичко свършвате и казвате: «Днес работата ми върви много добре!» Това тук е само един малък пример какво може да извърши хармонията. Тя съкращава всичката работа понякога може работата да се съкрати, понякога времето. Така ако за изучаването на някое явление чрез нашия обективен ум отиват години, за да се изучи то посредством нашата интуиция е достатъчна една минута сега този велик Закон на Любовта изглажда всичко. Ако за да изгладите някоя ваша грешка обикновено се изисква известно време, като дойде Любовта с четката си, тя веднага, в пет минути, изглажда всичко. А сега, пейте! Това е бързият метод за лекуване. Като

бърз метод за лекуване аз считам установяването на хармонията в живота. И тук езикът на Писанието е много показателен един пророк е казал: **Привлякох ви със Закона на Любовта**⁷⁹, т. е. с ключа СОЛ ги е привлякъл. Щом хората започнат да се разбират, с хармонията всичко може да се уреди.

Вие казвате например, че православните и евангелистите нямат тези познания, които вие имате. Не е въпросът обаче само по това да се различавате, то не е тъй съществено. Вие трябва да знаете как да пеете по ключа СОЛ, за да имате едно съществено различие: да имате хармония помежду си. Ако хармонията преобладава, ако можете да оперирате с ключа СОЛ, тогава ще имате едно съществено различие, тогава ще можете да кажете, че разбирате живота и се различавате от другите. Сега някои от вас са като онези певци, които като ги повикат в музикалното училище или в някой хор, пеят ден-два, а после напуснат хора и казват: «Ние нямаме глас.» Защо нямате глас? Защото нямате хармония. Първо трябва да се въдвори хармонията и гласът ще дойде; когато се въдвори хармонията, чувствата ще дойдат; когато се въдвори хармонията, правилните движения ще дойдат. Всичко това зависи от тази Божествена Хармония. Щом тя се нагласи, всичко ще се нагласи, също както ако махнеш с един магически жезъл. Ако няма хармония може да работите с години, но нищо няма да направите.

Сега всички вие мислите само за себе си, т. е. вие казвате "за това мисля, за онова мисля", но доколкото схващам хората, които се считат за много духовни, те мислят само за себе си. Кога съвременните хора мислят за другите? Само когато имат много голям багаж, когато не могат да го носят на гърба си и казват: «Да ти направим една услуга, да ти дадем от нашия багаж.» Някои дори казват, че са готови да се жертват, но това е само на думи покажете ми хора, които действително са готови да се жертват. Това е много голяма рядкост.

Понякога даже и най-напредналите от вас, когато се почувстват обидени от някого, веднага се нахвърлят върху него, а после се осъзнават и казват: «Аз не направих добре.» И това не е само по един път, а по два-три пъти на ден. И после питате защо Господ не идва. Че как ще дойде? Любовта е Закон на хармония имайте хармония, и Той ще дойде; нямате ли хармония, няма да дойде. Сега искам във вашето

---

⁷⁹КНИГА НА ПРООК Осия: 11; 4 *Привлякох ги с човешки въжа, с връзки на Любов.*

съзнание да се появи сила да задържате хармонията, да не мислите какъв е светът. Искам да не правите нищо, с което можете да обидите вашия Господ, защото обидите ли го, спирате всичката си работа. Вие казвате: «Чакам да се завърти колелото.» То се завърта само когато си на ключа СОЛ.

Сега младите се извиняват, че били неопитни, а старите че били нервни. Господ никого не извинява нито младите, нито старите. Които влизат в Училището, трябва да се учат. Ако имаш съзнанието че си стар, това е дисхармония. Ако мислиш че си млад и това е дисхармония. Щом помислиш че си стар, това значи, че един ден ще се подмладиш. Ако мислиш че си млад, това значи, че един ден ще остарееш. А това значи да подхвърляш една топка и да си играеш млад-стар, младост-старост... А какво е млад и стар в музиката? - Началото на музиката е младостта, а краят старостта. Младият е в началото. Как разбираме това в музиката? Когато музикантът остарее, за него вече няма никакво ръкопляскане. Щом се завърти музиката, всички се възхищават и публиката ръкопляска, вика: «Бис! Бис! Да се повтори!» И музикантите започват отново отначало да свирят. Значи няколко пъти може да се остарява и да се подмладява. Това е схващането в музикално отношение. Там няма такава старост, каквато вие мислите. И в този смисъл, в музиката под *млад човек* се разбира човек, достигнал разцвета на своята възраст; а когато той развие своите чувства и способности до най-висока степен, това е *старост*. Тогава той е най-силен, най-мощен. А извън областта на музиката, ние разбираме най-силното, най-мощното в смисъл на най-старо, най-неспособно и казваме «стар човек»! Затова щом влезете в хармонията, вие ще измените вашите схващания. Като кажа *млади*, вече подразбирам, че вие сте наченали, а щом кажа *стари*, подразбирам тези, които се завъртат в най-високата степен, до която човешката душа може да постигне тази хармония.

Сега не че у вас няма усилия у вас има много усилия, стремежи; всички тези неща са добри, но стремежите и желанията ви трябва да се насочат разумно към великия стремеж на Любовта. Може да имате стремежи, но ако не съблюдавате времето, което изисква хармонията, ако не вземете в съображение законите, които работят при нея, всички ваши усилия ще бъдат безплодни. Сега вие ще запитате: «Защо аз днес

не раста, защо нямам това усещане, защо мислите ми са малко разбъркани?» Хармония, хармония трябва! Вие трябва да възстановите у вас хармонията с помощта на всички методи, с които разполагате, и при каквито и да е жертви. Възстановите ли хармонията, каквито жертви и да дадете за нея, нищо не е изгубено. Необходимо е тя да се възстанови в душите ви.

Като не разбирате живота, вие мислите, че обществото ще ви даде много. Обществото може само да ви развали. Вие се събирате по няколко, дружите помежду си, но ако не разбирате закона, обществото, животът, ще ви разгласи, разстрои вие нагласявате някои, те ви разгласяват. Казвате: «Хайде да се нагласим, настроим!» Ти го гласиш, той те разгласява; цял ден минава в нагласяване, в настройване: «тин, тин, тин». На следващия ден пак започвате да обтягате струната някой път я обтегнете повече и тя се скъса. А тези четири струни, на които трябва да свирите, това са вашите четири темперамента, които трябва да се настроят.

Четири темперамента има човек: сангвиничен, холеричен, флегматичен и меланхоличен. Първата струна е сангвиничният или както още се нарича въздухообразен или жив темперамент. Хора с такъв темперамент имат валчести лица, руси коси, сини очи; те са като пеперуди скачат от цвят на цвят, много щедри са, обещаваат всичко, а не могат да изпълнят и една стотна от това, което са обещали. Втората струна е холеричният темперамент. При такива хора са добре развити мускулите, нервната система и черният дроб. Тези хора са енергични отдето минават, навсякъде палят огън; те са с черни коси, продълговати лица, дебели, навъсени вежди, широки носове, мускулести ръце, и когато не им се подчиняват, аргументират се винаги с юмрук. Третата струна е флегматичният темперамент. Това са хора на благоутробието; тяхното лице е валчесто, прилича на месечина, само очите им се виждат; ръцете им са къси и като ходят, едва кретат. Тези хора имат английски темперамент като седнат мъчно стават и докато седнат мъчно сядат. Те никога не се тревожат. Четвъртият темперамент е меланхоличният или нервният; в него преобладава мозъчно-нервната система. Хора с такъв темперамент имат деликатно телосложение, тънки вежди, очи по някой път кестеняви; те са хора на мисълта, имат бързи възприятия,

впечатлителни са, бързи, нервни, мислят добре те са тези, които носят мисълта, философията.

Това са четирите темперамента, които трябва да се нагласяват, настройват, за да има хармония и правилно съотношение между тях. Като се настройват тези струни, тези темпераменти, нотите започват да се редят по петолинето. И като вземе цигуларят лъка си, всички ноти се разкачат, а ако не са нагласени както трябва, произлиза известна дисхармония. Понякога, когато не можете да се настроите, това показва, че са се събрали два остри камъка например двама сангвиника или двама флегматика. За да се спогаждате, трябва да става кръстосване. Например, ако аз ви наредя все такива сухи на едно място, ще има бутаница помежду ви, няма да можете да се търпите. Някога вие казвате: «Бях на едно място, но се чувствах там като на паръла⁸⁰.» Е, разбира се, трима души с един темперамент се събрали на едно място на паръла ще са. За да живеят хората в хармония, нужно е кръстосване в темпераментите им. Например сангвиничният темперамент съдейства на дихателната система разширяват се гърдите, кръвообращението става правилно, дишането е добро и такъв човек не страда от малокръвие. Затова, когато искате да подобрите дихателната си система и пречистите кръвта си, трябва да общувате с някой сангвиник. Когато пък искате да усилите мускулите и съединителните си тъкани, ще се свържете с човек с холеричен темперамент; когато искате да развиете мозъка си, ще извикате човек с меланхоличен темперамент, а когато нервите ви са разстроени човек с флегматичен темперамент.

На тези четири струни трябва да се поставят вашите чувства, мисли и действия и тогава започва музиката на живота. Затова, от гледна точка на хармонията, ако сте много активни, ще повикате флегматичния темперамент, за да придаде малко повече жизнена сила на стомаха ви и по такъв начин у вас се получи уравновесяване. Ако имате много огън, ще повикате сангвиничния темперамент, за да подуха малко, да разнесе огъня. Нали знаете какъв е Законът? Когато в стаята е много топло, отваряте прозорците и въздухът, като навлиза вътре, я проветрява. Та сангвиничният темперамент е въздух отдето

---

⁸⁰Паръла (арх.) горещи минерални бани.

мине, проветрява. А като ви стане студено, повикайте холеричния темперамент; той пък ще отопли стаята.

Докато изучите този закон на хармонията, ще бъде нужно дълго време лесно се говори, мъчно се прилага. Първо ще вложите в ума си мисълта, че хармонията е необходима за вашето развитие. Всички спънки в живота ви се дължат на липсата на тази Божествена Хармония. А трябва да знаете, че хармонията винаги е резултат на разумното у човека, на Божествения Дух, който работи, на вашия дух, който ви ръководи във всички действия. У вас има едно същество, което винаги ви казва: «Чакай, помисли преди да започнеш една работа!» Когато всичко вече е наред, то казва: «Може да тръгнеш напред!» Но понякога вие му се противопоставяте, вие сте като непослушни деца макар майка ви да казва да не излизате, вие отваряте вратата и хайде навън. Върнете се вечер окаляни, окъсани, майките ви понабият и после си казвате: «Утре като стана, работата ще се нареди.» Такъв е животът. Няма нито един от вас, който да не е бил бит досега всички сте бити.

Законът на хармонията изисква да обръщате внимание не как пеят онези, които не взимат правилно тонове, а да слушате как пеят най-добрите певци от тях ще се научите да взимате правилни тонове. Следователно, когато окултната наука казва, че не трябва да се занимаваме с грешките на хората, това значи да не се занимаваме с онези, които пеят погрешно няма защо тях да слушате, а ще слушате онези, които пеят правилно и ще се учите на хармония. Музиканти можете да бъдете всички и никой от вас няма право да каже "не мога да направя това" или "не мога да направя онова". Необходимо е да го направите! Хармонията изключва думата *не мога*. Който иска да живее, да се развива, той трябва да казва *мога*, а който не иска да отиде на гробищата. Който не може, изхвърлят го от Училището и тогава започва обратният живот. Хармонията съществува само тогава, когато казвате *мога*.

Сега не е въпросът за бързване няма за какво да бързате, а ще минете учебния курс от началото до края. Някой казва: «Да стигна до онзи край и да видя какво има там!» Казвам: Каквото е началото, такъв е и краят на онзи край ще има същото, каквото и в началото. И вие се лъжете като казвате: «Чакай да отида на Небето и да видя какво има там!» Че Небето е краят на тази музика щом си изпеете песента, ще

дойдете на Небето, там ще ви изръкопляскаат и пак ще ви пратят да учите. Дойдете на Небето и казвате: «Да вървя долу долу на земята!» Това значи небесен живот. Че от Земята до Небето тази музика е една и съща и като се завъртите, там ще има ръкопляскане, а после ще ви поканят да слезете долу. Каквото е началото, такъв е и краят. Ако добре започнете добре свършвате; ако зле започнете зле свършвате. Някой казва "зле да започна, че добре да свърша" зле си започнал, зле и ще свършиш. Това подразбира Закона на силите.

И тъй, музиката на земята е единственото условие, което помага на човека да се развива, затова приложете музиката. Неразположени сте почнете да пеете, пейте и не се бойте, пейте каквато и да е песен, за да въдворите у вас хармония! Така ще помогнете на вашите мисли, на вашите чувства и на вашите действия. Ако сами не можете да пеете, идете в градината, седнете под някое дърво и ако има вятър, в шумоленето и трепета от огъването на листата ще доловите една музика, в която ще започнете да се унасяте, и от която постепенно ще утихнете. Тези вибрации, които идват от шумоленето на листата, ще въздействат върху ума ви. Ще използвате музиката като един фактор в живота си, за да се махнат всички тези недоразумения, които сега съществуват между вас. Често вие се спирате и казвате: «Еди-кой си там не пее хубаво, пее фалшиво!» Да, но и ти не пееш хубаво. «И аз не пея хубаво, но и той не пее.» Трябва да се намери някой друг да каже: «Чакай, аз ще взема правилно тона и всички с общи усилия ще се настроим.» Не е философията там, че еди-кой си пее погрешно. Философията е да се нагласим, настроим, всички правилно. Когато имаме камертон, всички ще започнем да пеем правилно. Сега, разбира се, аз нямам намерение да коригирам ключовете на всички ви, а говоря общо за грешките ви. Като се върнете у дома си, ще видите къде е ключът СОЛ и сами ще си поправите грешките. Някой път учителят поправя грешките на черната дъска и учениците от там поправят своите. Тъй е по-добре и вие да се коригирате.

Често казвате: «Нямам никакво вдъхновение, нямам разположение.» Трябва обаче да знаете, че Божествената Любов е хармония тя не търпи никаква дисхармония. Сега аз ви говоря за хармонията във връзка с вашия съзнателен живот, понеже тя ще ви послужи, за да почнете да го организирате. Знаете ли какво е организиране? Всички

клетки в този Божествен Организъм се организират съзнателно и работят правилно. В този живот ние сме Божествени Клетки и всеки от нас трябва да разбира и изпълнява добре своята мисия, своето сегашно предназначение да не желае нито повече, нито по-малко от определената за него работа. Никой не трябва да се отдалечава от Божествения План. Нека другите хора говорят за вас каквото си искат, а вие се старайте да реализирате това, което дълбоко в душата си съзнавате като върховна цел на вашето битие, и няма да бъдете далеч от Истината. И вървите ли според вашия план, нищо няма да ви спъва. Нали сте виждали как вървят войниците всички вървят в такт. Така и вие, когато вървите сами, може да вървите както си искате и по-полека, и по-бързо; но като тръгнете с някоя компания, която си има свой ход, ще се съобразявате с нея не вървите ли в такт, ще останете назад. Та и когато хората влязат в Божествената Хармония, всички те ще трябва да изменят такта на хода си и ще тръгнат хармонично, правилно. А знаете ли какво означава да си приспособите краката, да ходите правилно? Ще ви го превода: То значи, че вашите добродетели трябва да вървят правилно. Краката на човешката душа това са добродетелите; ръцете на човешката душа това е вашата справедливост; ушите на човешката душа това са мъдрите мисли на Мъдростта; а устата на човешката душа това е любовта, чрез която тя може да говори, това е външната страна на Любовта, чрез която Божествената Любов ще се изяви. Едната любов ще дойде като услуга на другата любов, която ще дойде отвън чрез нея. Затова сега трябва да оформите ушите на вашата душа, за да бъдете мъдри; трябва да оформите устата на вашата душа, за да бъдете в Любов; трябва да оформите краката на вашата душа, за да бъдете добри, добродетелни, и да оформите ръцете на вашата душа за да бъдете справедливи. Затова, като отидете в онзи свят, ще видите, че там някои нямат, например, уши. Всички добродетели, които в този свят сега упражняваме, служат да създадем някои органи. Защо човек трябва да е добродетелен? За да има неговата душа крака. Защо трябва да бъде човек справедлив? За да има душата му ръце. Защо да бъде мъдър? За да има душата уши.

Всичко в света, което Божествената Хармония извършва, има пряко отношение към нашата душа. Значи всички усилия, които правите, са едно благо за вас, за вашите ближни и за Божествените Принципи. Това значи да се проявява Бог в делата ви. Например да кажем, че на

всички, които сте събрани тук, ви се даде да извършите една работа. Как бихте започнали тази работа? Да кажем, че ви дадат стотина сирачета и ви накарат да им помогнете. Как ще постъпите? Как ще организирате тази ваша работа? Ще започнете да избирате комисия от пет, шест, седем жени, ще ги упълномощите те да уредят работата. Между тях ще започне спор коя да бъде председателка, коя секретарка, коя касиерка. Цял ден ще мине в тези разприавии. След това ще трябва да се събират пари вие ще чакате. После пак спор кой ще разнася тези пари. Е, пак избраните седем души комисията. Ами вие останалите какво ще правите? Как ще наредите най-практично тази работа?

(Отговарят: Ще разделят децата помежду си.)

Тогава пък ще има спор кое дете при кого ще се падне, ще има спор къде да бъдат най-интелигентните деца.

(Отговарят: На късмет, къде комуто се падне.)

Когато човек си знае урока, всякога е късметлия. Който не знае всички уроци, тогава идва нещо, което не е по късмет.

Вие трябва да разрешите този въпрос по Закона на хармонията. Да кажем, че всички вие сте женени и имате деца. Всяка майка разрешава тази задача. На нея ѝ са дадени да отглежда няколко деца-сирачета. За тази цел в къщи има избрана комисия има председател, председателка и отглеждането на тези деца започва. В невидимия свят е така. Тогава другите, които не са женени, казват: «На нас за в бъдеще ще се дадат деца.» Те могат да си намерят друга работа. Всички на работа в света, никой да не стои празен! Сега именно, при сегашните условия на живота, а не при бъдещите условия, ние трябва да използваме този съзнателен живот, да използваме Закона на хармонията. Умните хора винаги използват сегашните условия, а ленивите бъдещите условия. Умните хора се учат от своето минало, а глупавите от своето бъдеще. Сега искам да се заглади между вас по възможност всяка дисхармония, която съществува всяка дисхармония, която сте създали, искам да изгладите вътре в един ден само, давам ви един ден на разположение, не по-дълъг срок. На жените давам само един ден срок за изглаждане на всички недоразумения и дисхармонии. И тъй, в един ден срок да се нагласите в ключа СОЛ и да изгладите всякаква дисхармония между вас. Всеки в себе си да изглади това речено и свършено! Представете си един такъв случай: Да допуснем, че сте живели в един дом, където

имате четири сестри и трима братя и живеете с тях в дисхармония. Те са ви понатупвали и вие сте ги понатупвали. Решавате един ден да отидете в друга къща. Ами ако вие не сте се нагласили в ключа СОЛ и минете на друго място, мислите ли, че на това друго място ще ви бъде по-добре? Защото онзи певец, който не пее добре на сцената, всички ще го освиркат, а добрия певец всички ще желаят да им пее и един и два пъти.

Добрият живот е в Божествената Хармония да живеем добре, значи да прилагаме хармонията в живота си. Хармонията е, която носи Новия Живот. У вас възниква въпросът: «Как може да се оправи тази дисхармония?» Може. Ще насочите ума си към Бога. Ще знаете, че Той е Великата Хармония и само за Него ще мислите. Няма да мислите за Бога като за някой стар белобрад дядо, а ще мислите за Него като за Велика Хармония, към която всичко живо е насочено. Затова всички се стремим към Него и всеки иска да го хване. Мислете за Великата Хармония на Живота и веднага ще ви стане леко. Не се старайте да схванете какъв е Бог, каква е формата Му, а мислете за Него като Велика Хармония и веднага ще ви стане леко, защото ако вие гледате лицето, косата и брадата на един певец, веднага ще се отдалечите от хармонията, но ако слуха ви е съсредоточен, ще разберете какво е хармонията. Щом дойдем до лицето, то представлява особена хармония за очите и ако сте ясновидци, вие ще видите, че лицето не стои спокойно на едно място то е подвижно, в него стават много бързи движения. Но понеже тези движения са далеч от нас, то ни изглежда спокойно.

В невидимия свят всичко е в движение. Затова първо ще обърнете сърцето, ума и душата си към Бога на Хармонията, т. е. към Бога на ключа СОЛ, към Когото всичко живо е насочило ухото си, ще се обърнете към нейните закони. Ще слушате един от тях и като го възприемете, ще започнете да пеете заедно с този велик хор. Един ден срок ви давам за да се настроите на ключа СОЛ има само един ден срок и аз ви давам сега един практически метод за това.

Аз у вас откривам един недостатък: Без да опитате това, което ви казвам, още щом излезете от тук, разказвате: «Ето какво каза Учителят.» Не казвайте никому нищо, докато не го опитате. Не разправяйте никому нищо от това, което съм ви казвал, докато не го проверите. А щом сте го проверили разказвайте, тогава то има двойна

сила: аз каквото съм казал и вие каквото сте казали и проверили. Направете опит и като излезе опитът успешен, кажете на някой и той да го провери. Като направи и той този опит и опитът излезе сполучлив, резултатът ще бъде три пъти по-силен; този трети, като разкаже на свой приятел и той направи опит и има добър резултат, силата ще бъде четири пъти по-голяма. Четвъртият казва на пети, този последният на шести и т. н. Тъй като постъпвате, това се усилва и става като една голяма вълна. А сега как постъпвате? Една от вас чула от друга някоя това, но нито едната, нито другата го проверила и се питат: «Как беше това нещо? Хайде да се върнем назад.» Забравили го и двете, и започват отново да сноват. Ние нямаме време за сноване. Нашето платно, петолинието, е насновано, иска само да се тъче. Тъкането означава хармония да пееш, да тъчеш, да живееш, това са все синоними. Питате: «Какво да правя?» Пей! «Че животът песен ли е?» Ако не можеш да направиш това, тъчи! Ако не можеш да тъчеш яж! Това значи *тъкане на петолинието*. Петолинието е *основата*, а нотите са *ключът*, турен в началото на петолинието. Като се изтъче, платното се снима от кросното и се продава. И тогава започва друга музика музиката се мени в различните ключове. Първото правило за да се нагласите, настроите, в този ключ е следното: Трябва всички ваши недоразумения, всички ваши спорове да се изгладят и вие да се нагласите хармонично. Или на музикален език казано там, където не взимате вярно различните тонове, или не спазвате времето, т. е. един пее по-бързо, друг по-бавно, една с една не се срещате, трябва да се нагласите в един ключ; а щом се нагласите в един ключ ще знаете, че Бог е Великата Хармония ще се нагласим като Него, ще пеем, ще се веселим заедно с Бога.

Вчера казах на мъжете, че сега аз оставям жените да ги нагласят, нищо друго не им казах⁸¹. Хайде сега да видим можете ли да ги нагласите! Ама да не направите като онзи слуга Стоян, когато господарят му, поп, го изпратил на лозето да го разкопае, да изреже пръчките. Отишъл Стоян на лозето, взел ножиците и рязал, рязал, дето завърнал не разбирал нищо от тази работа. Връща се у дома, попът го пита:

Стояне, плаче ли лозето?

---

⁸¹Новият човек, София 1947 с. 278.

И ти да го видиш, дядо попе, и ти ще плачеш.

Ще питате госпожа Дойнова, когато реже лозето си, до кое място реже пръчките, тя разбира това. Така и вие трябва да знаете на кое място от петолинието трябва да стоите. Досега сте рязали пръчките до дъното, но повече така няма да бъде. Ще режете само тези пръчки, които не трябва да родят. На всички ви е нужна хармония, само тогава ще можем да се разберем ако всички сме в хармония с Бога, тогава ще разберем Бога, тогава ще разберете мене и аз вас. Без хармония животът е несъвместим. Това е и в обществото, и в науката, и в търговията, и навсякъде. За да е успешна работата, навсякъде трябва да има хармония. Обличате ли се, готвите ли, спите ли навсякъде и всичко с хармония трябва да е; не спите ли с хармония, махмурлии ще бъдете. Ако животът е с хармония и в най-дребните си прояви той е велик; няма ли хармония, той е безмислен. Сега всички ще приложите хармонията и млади, и стари. Младите от началото, старите от края. Младите ще бъдат първите ноти в една музикална пиеса, средната възраст ще бъде по средата, а най-старите накрая, последните ноти. Когато се изпълни цялата пиеса, тогава се вдига голям шум, гюрлутия, и има ръкопляскане. Пиесата завършва с най старите. Ако има освиркване, тогава е лошо. Някой път има ръкопляскане, някой път освиркване. Аз желая да има ръкопляскане, а не освиркване, защото ако има освиркване, ще слезете от сцената и пак ще се прераждате.

Сега вие ще се съберете, ще обмислите помежду си тази работа, ще се организирате да видим какво могат да направят жените. Нали трябва да се работи във външния свят! Например имате да прекопаете някоя нива, да обрежете лозе, градина да обработвате, плодни дървета да отглеждате как ще си разпределите тази работа? По-силните ще копаят на лозето, по-слабите ще жънат на нивата, най-слабите ще чистят гъсеници, а уморените, ще изпратите да вкусят от плодовете да си наберат, че и на вас да донесат. И тогава ще имате една богата трапеза. Тъй ще разпределите работата си. Нужна е разумна работа, в която да имате хармония. Ако нямате хармония, работите ви ще бъдат разнебитени, ще се яви съмнение, разочарование, лутане от едно място на друго и животът ви ще стане безмислен.

От вас, жените, които учите хармония, се изисква работа. Да допуснем сега, че имате едно женско събрание как ще го направите? Ако говорите за първенство, на първо място ще турите младите в

музиката на първо място са младите. Добре, правите събрание, туряте младите на първо място, те стават първи. Да кажем, че трябва да се пренесат петстотин чувала тогава на първо място ще дойдат старите, а младите ще останат назад. Ако е въпрос за първенство, лесно е да се провери кой човек е пръв. Пръв е този, който при всички условия на живота е пръв, а този, който не може да работи, той ще остане назад. Ако някой за ядене е пръв, а за работа е последен, той не е пръв. Някой казва: «Аз съм пръв.» Радвам се, че има един пръв хайде чувалът на гърба, вземи еди-кой си тон на ключа СОЛ. Ако вземе правилно всички тонове отначало докрай, значи той е пръв. Ако до половината ги вземе правилно, а другата половина вземе неправилно, значи той дополовина е пръв. Ако вземе само една четвърт от тоновете правилно, той има двойка. Ако вземе само един тон правилно, той има единица. Ако не вземе нито един тон правилно, има нула. Това означават Христовите думи: *Първите ще бъдат последни и последните първи*⁸². Какво иска да каже Христос с тези думи? Които били първи, щом дошли до чувалите, станали последни. А после, като дошло яденето, от последни станали първи при чувалите последни, а при яденето първи. Тези Христови думи са само положения, принципи, които са изказани. Това не е за смях, а показва нашата слабост. Някой път ние не измерваме силите си, а като ни поставят на работа, казваме: «Аз мислех, че съм пръв, но сега ще остана малко назад.» Когато дойде яденето, казвате: «Аз съм пръв, помнете ме, имайте ме предвид!» Когато дойдете до чувала, казвате: «Малко съм слаб, признавам слабостта си.» Е, и това е хубаво, че признавате слабостта си. Казвате: «Гърбът ми малко носи.» Е, значи не си пръв.

Сега ще работите по Закона на хармонията. Щом влезете в Школата, там няма претенции, привилегии привилегии има само онзи, който учи, който е способен; не учи ли, не е ли способен, няма привилегии. Който пее хубаво, който се учи, той е достоен, за него има привилегии; който не се учи, той не е достоен, за него няма привилегии. В това училище като влезете, ще се стремите да учите; не учите ли, другите хора нищо не могат да ви дадат. Когато другите хора ядат, това нищо не ни ползва това, което *ние* ядем, то ни ползва. Другите хора за теб не могат да учат, *ти* ще учиш. Учението е една необходимост. Ще знаете,

---

⁸²ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 19; 30.

че знание по лесен начин не може да дойде. Ще учите, и то здраво по Закона на хармонията. Вие ще учите по Закона на хармонията, това зависи от вас, друг не може да ви хармонизира. Някой казва: «Хайде да се хармонизираме.» Всеки ще се хармонизира сам! И само ако се хармонизирате сами, ще има хармония ако не се хармонизирате сами, няма да има хармония.

Всички хора в света си имат свои лични дертове. Всеки си има добър дух, но си има вътре и по един дявол-пансионер и го храни в дома си. Квартиранинт ви е той *за зор заман* и като дойде, гошавате го. Когато се намирате в трудно положение, казвате му: «Излез ти да ми оправиш работата!» Той излиза и казва: «Какво търсиш ти, вагабонтино?» И тъй ти урежда работата. А като забатачиш някой път, казваш пък на добрия си дух: «Слушай, не можеш ли ти да излезеш заради мен? Забатачих тази работа, не мога да направя нищо, ела да ми помогнеш!» Като поговори добрият дух на твоя кредитор, оня казва: «Хубаво, ще отложa падежа на полицата.» Та ще зависи кой квартирант ще повикате на помощ. Според Закона на хармонията ще повикате сега добрия квартирант, той ще ви даде тон как да започнете. Това е необходимо за вас. В Небето не се приемат хора, които не се хармонизират. Такъв е законът и в него няма изключение. Ако не се хармонизирате още сега, на Земята, като отидете *горе*, там няма да ви приемат. А ако се хармонизирате, ще напуснете къщата си с песен, няма да плачете, и там с песни ще ви приемат. Ако тръгнете от Земята без песни, щом отидете в рая, там ще ви кажат: «Не приемаме хора, които не знаят да пеят.» Небето е място на песни и хармония, там няма плач, няма тъги, навсякъде се чуват всички видове песни от най-тихите до най-бурните и всеки може да си избере какво да слуша.

Сега и ние на Земята ще започнем да вършим всичката си работа с песни, ще приложим хармонията. Който не приложи хармонията, няма да му проповядвам нищо, той няма нищо общо с моето училище. Когато хвана, че не е нагласен, ще го изпъдя навън по всички правила на Божествената Наука. А като научи хармонията, пак ще го приема, но докато научи отвън ще седи. И да знаете това ще важи за всички, без изключение. Тъй пише Господ в Неговото Училище. Неговите Закони важат за всички безусловно и никой няма право да ги престъпва всички училища трябва да се подчиняват безпрекословно на Закона на хармонията, тъй е писано. Стрещи ли някой навън! Колко пъти на ден

ставате вие оглашени? А после, като запеете хайде пак на Училище. Сгрешите ли пак навън! И като излезеш навън, чувстваш положението си. Затова и Законът се прилага вътрешно. Вашият дух, който ви ръководи, той ще ви изведе навън. Като казвам, че аз ще ви изпъдя, подразбирам Закона, който работи в духовния свят. Той е един за всички. Учителят постъпва също така. Направи ли ученикът грешка, никаква отстъпка не му се прави. Не се прави отстъпка нито на учителя, нито на ученика. Направи ли грешка вън, поправи ли се пак вътре. Защото от дисхармонията, цялото Небе се разклаща. Ето защо се казва, че нечист не може да влезе там.

Това ще имате за правило, това е съзнателният закон. От вас зависи да сте в хармония или вън от нея; вие сте този, които си налагате да бъдете вън или вътре в хармонията. Затова ви казвам да приложите този Велик Закон на Живота, той е потребен на земята, той е един практичен закон. Не мислете, че този закон е строг той е един велик закон, който ни учи на ред и порядък. Адам беше щастлив в рая, но като хапна от плода на дисхармонията, веднага го хванаха за ухото и хайде навън! Разбира се, неговото наказание е много по-голямо, защото той много престъпи в хармонията. Сгресиш ли в една нота, ще те държат извън училището един ден, сгресиш ли в две ноти два дена, три ноти три дни и т. н. В колкото ноти сгресиш, толкова дни ще те държат извън училището. И поправиш ли се това е благодатта. Законът е категоричен не се търпи абсолютно никаква дисхармония.

Никога не казвай: «Ако ме обичаш, потърпи малко!» Ако ти обичаш хората, не ги карай да търпят твоите глупости. Старайте се да въдворите хармонията между вас тя ви е необходима. Ако тя не се въдвори, по друг начин не може да си помогнете. Тук може да се молите, но излезете ли от събранието, хармонията е нарушена.

Трябва да държите в ума си мисълта, че Бог е Вечна Хармония. Тази мисъл трябва да стане у вас плът и кръв, навсякъде да я чувате; тогава ще бъдете силни да се борите с външните изкушения на света. Сега аз ви тълкувам Любовта в ключа СОЛ в първа степен. Казвате: «Да се любим!» Че за да любиш, трябва да туриш ключа СОЛ, да се нагласиш според него. Тогава ще имаш хармония и ще започнеш с Любовта. Като казвам ЛЮБОВ, аз подразбирам, че Любовта предшества хармонията, а хармонията създава условията, за да се прояви тази

велика Божествена Сила, която като дойде, внесе здраве, а здравето внесе хармония. Външната хармония дава условия за Любов, Любовта Живот, Животът здраве, а здравето внесе вътрешна хармония у нас. По такъв начин хармонията отвън се трансформира във вътрешна.

Това учение, което днес ви проповядвам, ще искам да го приложите. Аз ще определя една комисия, която да ви изпита за всички ноти отначало до край една комисия от Небето ще дойде тук да ви изпита; тя ще посети домовете ви, ще държите изпити по хармония, ще пеете. Затова гледайте щом дойде изпитната комисия в дома ви, там да има хармония, за да остане Божието Благословение у вас ако дойде и не ви намери подготвени, никакво благословение няма да остави. Да не съжялявате после. Една комисия от Небето ще се изпрати. Как бихте превели тази мисъл? Тази мисъл е малко неразбрана. Комисия значи общинари може да бъдат три, четири, пет или десет души общинари от обща хармония. Те ще ви изпитат по хармония как пеете, как живеете, как чувствате, как мислите, как действате. Тази година по сбора на цифрите е тринадесетата ако нямате резултат, по-нататък няма да отидете. А ако преминете от единия край на пеенето до другия, какво ще има? Ръкопляскане или освиркване? От другата година нататък започва нов курс, нов ключ. Ако този си ключ не оправите както трябва, няма да минете на нов ключ, ще останете пак на същия. Ако преминете изпита, ще започнете на новия ключ.

Това искам да ви кажа; тези неща, които ви говоря, са понятни за вас, вие имате опитности, вие сте живели, знаехте тези неща, забравили сте ги, но сега си ги спомняте някои неща, които сте забравили, щом се намерите на тясно, ще си ги припомните. Онзи вълк, който се научил да яде овце, казва "корени не се ядат", но като погладува пет-шест дни, спомня си за сладките корени и ги намира. Та и вие, като се намерите на тясно, спомняте си това, което сте знаели. Вие знаете тези неща и аз само ще ви напомня една стара истина, която сте забравили. Христос казва: ***Когато Духът на Истината дойде, той ще ви припомни това, което Аз преди съм казал***⁸³. Това нещо е написано в душата, в мозъка ви, вие го знаете. Не се заблуждавайте да казвате: «Този тон не мога да взема правилно, това не го зная.» Знаете го, ще си го спомните, ще отворите книгата на еди-коя си страница и като прегледате годината, месеца, деня, времето, през което е било и както е

---

⁸³ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЙОАНА: 15; 26.

било едно след друго, ще си кажете: «А, спомням си, разбирам сега ясно.» Ще направите една малка справка.

Хубаво е всеки да влиза и да поработи вътре в себе си. Не мислете, че нямате способности. Вие всички имате способности и усещания, но трябва да поработите съгласно Закона на хармонията. Когато работите съгласно Закона на хармонията, всичко се удесеторява, а когато работите без него, животът ви е тежък и непоносим. Ядеш без хармония, спиш без хармония, живееш с хората в дисхармония, тогава животът е тежък. Тъжите, скърбите и започвате да пеете песните: Девет години дойчин болен лежал или Години, години, усилни години. Това е животът без хармония.

И тъй, сега ви дадох един ключ, един метод много прост, но много естествен и вие ще го приложите. Вън от тази мисъл за хармонията няма да мислите какво представлява Бог. Ще схващате Бога като една Велика Разумна Хармония, която се разнася навсякъде във Вселената, из цялата Природа и wśród всичко живо. Всяка вечер ще съсредоточавате ума си, мисълта си, към един тон от тази хармония. Ако схванете един тон, това е много нещо. Всеки ден да схванете по един тон! Караш се с мъжа си, с дъщеря си, казваш: «Мъжът ми не взема правилно тоновете.» Не, ти трябва да кажеш: «Аз ще взема правилен тон на ключа СОЛ и ще му покажа как се пее.» А ти започваш: «Какво си се раздрънкал!» Той дрънка, тя дрънка и като се раздрънкат двама души какво излиза накрая? Две дрънканици. Ще се успокоиш и ще кажеш в себе си: «Любовта това е ключът СОЛ, чакай да взема камертона.» Взимаш камертона, нагласяваш се и казваш на мъжа си: «Любов и съгласие, Любов и съгласие.» Ще пееш, ще пееш, ще повишаваш тона си и като го погледнеш той се засмял, започва да пее и той: «Любов и съгласие, хайде да се примирим!» Това е Божественото да слушаш какво казва Господ отгоре. Тъй като се живее, Животът става разумен и лек. А сега какво правите? Ходите по цял ден от къща на къща и разправяте какво сте преживели. Ходиш цял ден, на десет места си разправила и пак ти е тежко. Живееш ли в хармония, никому няма да разправяш нищо и пак ще ти бъде леко на душата.

Сега ще ви дам едно упражнение и ще видим дали можете да го приложите. Ще мислите две минути върху думите *любов* и *съгласие*.

(Две минути всички запазиме мълчание и направихме зададеното упражнение.)

Ще правите това упражнение десет пъти на ден по две минути и ще видите резултатите. Ще се стремите да имате хармонията всеки момент в ума си. Умът ви трябва да свикне да се съсредоточава. Той много се отклонява, но като го концентрирате една-две минути върху хармонията, ще навикне да се съсредоточава, да се приспособява. Като правите тези упражнения, вашите клетки, вашите нерви ще започнат да се тонират и ако имате главоболие или каквото и да е неразположение, то ще мине и ще се почувствате по-здрави. Ако правите тези упражнения по-често, ще започнете да се лекувате. Те са един добър метод за лекуване. Всяко лекуване е изчистване, а изчистването е здраве. Като живеете цял живот по такъв начин и правите упражненията за хармония, всичко у вас ще се пречисти и душата ви ще стане бяла като сняг.

Като направите няколко такива опита и видите резултата, ще ми съобщите. И като се уверите в добрите резултати, тогава може да помагате на близките си.

Беседа от Учителя,
държана на 20 юни 1921 година, понеделник (Петдесетница).

СВИДЕТЕЛСТВОТО НА ДУХА

*А когато дойде Утешителят, когото
Аз ще ви изпратя от Отца Духът на
Истината, който излиза от Отца Той
ще свидетелствува за Мен.*

Евангелие от Йоана: 15;26.

*Тайна молитва: Всички да пазим себе
си чисти, да знаем, че сме храмове
Божии, в които Бог трябва да живее.*

БЛАГОСЛАВИЙ, ДУШЕ МОЯ, ГОСПОДА.

(Вали силен дъжд.)

Ще ви прочета петнадесетата глава от Евангелието на Йоана. Ще ви говоря за лозата. Лозата има три състояния. Има лози, които не са се развили ходили ли сте на лозе, когато лозите са без листа, виждали ли сте ги? Второто състояние е, когато лозата се е разлистила, и третото, когато е дала плод и плодът е узрял. Не всички лози имат грозде. Аз ще ви чета за лозата, която има грозде.

Аз съм Истинската Лоза, а Моят Отец е Лозарят. Всяка пръчка в Мен, която не дава плод, Той отрязва, а всяка, която дава плод, Той очиства, за да дава повече плод. Вие вече сте чисти чрез Словото, което ви прогласих. Пребъдвайте в Мен и Аз ще пребъдвам във вас. Както пръчката не може да даде плод от само себе си, ако не остане на лозата, така и вие не можете, ако не пребъдете в Мен. Аз съм Лозата, вие сте пръчките; който пребъдва в Мен, и Аз в него, той дава много плод, а отделени от Мен не можете да сторите нищо. Ако някой не пребъде в Мен, той

бива изхвърлен навън като безплодна пръчка и изсъхва; тези пръчки ги събират, хвърлят ги в огъня и те изгарят. Ако пребъдете в Мен и Словото Ми пребъде във вас, искайте, каквото пожелаете, и ще ви се даде. В това ще се прослави Моят Отец ако дадете много плод; и тогава ще бъдете Мои Ученици. Както Моят Отец Ме възлюби, така и аз възлюбих вас пребъдвайте в Моята Любов! Ако спазвате Моите Заповеди ще пребъдете в Любовта Ми, както Аз спазвах Заповедите на Моя Отец и пребъдвам в Неговата Любов. Това ви казвам, за да бъде Моята Радост във вас и вашата радост да бъде пълна.

Това е Моята Заповед: Обичайте се един друг, както Аз ви обикнах. Никой няма по-голяма любов от тази, да даде своя живот за приятелите си. Вие сте Мои Приятели, ако вършите всичко, което ви повелявам. Не ви наричам вече слуги, защото слугата не знае какво върши неговият господар, а ви наричам приятели, защото ви съобщавам всичко, което съм чул от Своя Отец. Не вие Ме избрахте, а Аз ви избрах и ви определих да излезете и да дадете плод, и плодът ви да пребъдва, та каквото поискате от Отца в Мое Име, да ви даде. Това ви повелявам: Обичайте се един друг!

Ако светът ви мрази, знайте, че Мен е намразил преди вас. Ако бяхте от света, светът щеше да ви обича, но понеже не сте от света, а Аз ви отделих от света, затова светът ви мрази. Помнете думите, които ви казах: Слугата не е по-горен от господаря си. Ако Мен гониха, и вас ще гонят; ако са спазили Моето Слово, и вашето ще спазят. А всичко това ще ви сторят заради Моето Име, понеже не познават Оня, Който ме е изпратил. Ако не бях дошъл и не бях им говорил, нямаше да съгрешът; сега обаче нямат извинение за греха си. Ако не бях извършил делата, които никой друг не е извършил, нямаше да имат грях, а сега видяха и намразиха както Мен, така и Моя Отец. Но това става за да се сбъдне писаното в Закона им Слово "намразиха Ме без вина". А когато дойде Утешителят, Когото Аз ще ви изпратя от Отца - Духът на Истината, Който излиза от Отца Той ще свидетелствува за Мен. Но и вие ще свидетелствувате, защото сте били с Мен от Началото.

(Стенографска бележка: Учителят чете и как е велико на душата ми, как хубаво чете, как тихо и дълбоко!)

Изпейте първия стих от ЛЮБОВТА, тихо я изпейте!

(Стенографска бележка: Дъждът спря и Слънцето изгря.)

Ще ви говоря върху двадесет и шести стих от тази глава: ***А когато дойде Утешителят, когото Аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, който излиза от Отца, Той ще свидетелствува за Мен.***

Духът, това е най-възвишеното, най-чистото, най-святото. И в тази святост, Духът носи условията на разумния човешки живот. Аз употребявам думата *разумен*, но бих употребил и друга дума. В най-широк смисъл, когато човек има в себе си Разумния Живот, той живее като музикант и като поет. Той винаги е весел, има мир в душата си, светът не го тревожи, нищо не го смущава. Такъв човек не е дребнав, не се спира върху дреболиите на живота. Той се спира само върху онова, Великото, което Бог е създал.

Нека допуснем, че някой донесе таралеж в градината ви; когато вие посегнете да го хванете, той ще ви убодне. Как мислите, тия бодли на таралежа Господ ли ги направи? Не, те са изобретение, създание на самия таралеж. Вие може да запитате защо на този таралеж Господ му е турил бодли? Той сам ги е създал, културата му е такава, на него му трябват бодли; такава е неговото разбиране за живота. Следователно, ако искате да изучите таралежа, вие няма да се питате за неговите бодли, а ще се спрете на основните му черти: как се храни, как прави своето легловище, как отглежда малките си, какви са неговите отношения към ближните му и т. н. Таралежът е добър учител за змията като я срещне, той я хваща най-напред за опашката, скрие си главата, тя се увие около него, а той постепенно я поглъща по малко, по малко, докато остане само главата, а после и нея глътне. И когато змията го пита "защо постъпи тъй нечовеколюбиво към мен", какво ѝ отговаря таралежът? «Ами ти как хващаш жабата? Тя кряка, ти гълташ; този занаят научих от теб и правя сега този пръв опит, за да видя как стои тази работа.» Питам ви сега: Когато змията гълта жабата, Господ ли я е научил? Това също не е от Господа, а е нейно изобретение. Затова, когато изучавате човешкия живот, вие първо ще отделите всички негови видими качества, ще отделите всичко, което е създадено от самите хора, за да дойдете до чисто Божественото. А Божественото е Духът.

И казва Христос: *Аз ще ви изпратя този Дух*. А сега хората живеят без Духа. Ще попитате защо хората не живеят по братски? Как ще живеят по братски? Таралежът живее по таралежски, змията живее по змийски и т. н. И всички животни живеят тъй, както разбират Духът го няма у тях, всеки си има свое разбиране. Щом дойдем до хората, и там е също така. Пак питате: «Защо той така постъпва?» Той живее тъй, както разбира. «Защо не живее другояче?» За да живее другояче, трябва да дойде Духът. Ако не дойде Духът, той ще живее тъй, както разбира. Ако вие искате основно да се измените, да живеете друг живот, във вас трябва да дойде Духът. И когато Той дойде, вие няма да се питате: «Този Дух в мен дали е Божествен?» Духът, е само един Великият Дух, който носи Светлината, който носи Мъдростта, който носи Истината, който носи всичко в себе си. Той носи всички блага от паметивека, носи ги в себе си и няма друг като Него. Този Дух носи всичко в себе си, Той е распоредител на всички блага. И когато дойде Той, хората започват да стават умни, гениални. Когато Духът дойде, приемат го с радост, гощават го, вършат всичко с Любов, а когато Той си замине, казват: «Днес не съм разположен, не влизай в дома ми, друг път ела!» Защо? Духът е, който е богат, а Него сега го няма много естествено, когато аз съм болен, ще кажа, че днес не приемам гости. Защо? Защото съм болен. И не само че не мога да приемам гости, но ако някой може да ми послужи, аз се нуждая от помощта му.

След като говори на своите ученици за лозата, Христос им казва: *Ще вземете на първо място Духа*. При кого идва Духът? Духът идва само при онези пръчки, на които има грозде. Сега аз не искам да се спирате върху въпроса имате ли грозде или не вие сами може да си зададете този въпрос, но сами не можете да го решите, този въпрос го решава само Духът. Когато Христос говори, Той обръща внимание върху плода. И така е. Затова Господ обрязва тия лози заради плода, който е вътре в душата. Туй е важно за Бога: нашият плод, а не външната форма не самата лоза, а туй, което излиза от нея.

Когато майката роди дете, какво очаква тя от него? Тя очаква от това дете да стане нещо разумно, защото от неговата уста идва този плод. Ако тя роди едно дете глухо, нямо и сляпо, което да не може да говори, което има всички най-лоши навици, какво си казва майката тогава? Тя тъй си казва: «Белки да не беше се раждало, не ми трябваше такава дете! Господ ми го е дал, за да ме наказва с него!» А когато

роди туй, хубавото дете с плода-гроздето, обърне се тя нагоре и казва: «Колко съм благодарна на Бога, че ми даде туй хубаво дете!» Плод е това! И вие, които сте тръгнали в Пътя, трябва да знаете, че плодът е вътре във вас плодът на вашата душа е вътре! Христос казва: ***И когато дойде Духът, Той ще ви научи***; това е първото нещо. После казва: ***А когато дойде Утешителят, когото Аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, който излиза от Отца Той ще свидетелствува за Мен***. Той ще свидетелствува дали вие имате грозде или нямате, дали вашето лозе правилно се развива или не. Тъй че всички усилия в живота на една душа, в живота на един човек на земята трябва да бъдат насочени към известен плод вън от този плод той не може никога да се радва. Кое е онова, което ви радва? Вас самите ви радва, ако имате някоя добродетел добродетелта, която живее във вас, вложена от Духа, тя ви радва.

И казва Христос, понеже Той представя Божията Любов и Мъдрост: ***Духът, който Аз ще ви изпратя, Той ще свидетелствува***. А на друго място казва: ***Той ще ви научи, ще ви припомни***. Какво ще ви припомни Духът? Духът ще ви припомни за всички плодове, които вие трябва да имате в душата си. Защото, когато дойдат гроздоберачите, какво правят, къде се спират? Спират се при ония лози, където има грозде, а където няма, минават и си заминават. И Духът, когато дойде, Той винаги ще се спре само при една душа, у която има грозде. Три вида лози има: едни, които не са се развили, но обещава нещо; други, които са се развили и имат много листа това е втората фаза; и трети, на които плодът вече се е показал, завързал е и очаква да узрее; и всеки, кой как погледне, казва: «Тази лоза приближава да даде плод.» Всички чакат да узрее гроздето и да го опитат. И мога да ви кажа коя е причината, която ви заставя да имате приятели причината е да опитате техния сладък плод. Искате да имате някой приятел, някоя приятелка. Защо? Основната причина е тази: Всеки човек иска да опита плода на Духа.

Но за да може една лоза правилно да се развива, за да може Духът правилно да работи във вас, тази лоза трябва да има почва. Три неща в живота са необходими: първо почва, второ семе и трето онзи, който ще посее семето. Ако ние имаме почва, а нямаме семе, нищо няма да излезе; ако имаме лоза, а нямаме почва, пак нищо няма да излезе; а ако

имаме почва и семе, а няма лозар, който да обработва семето и това не може. Значи необходими са тия три елемента: почва, семе и лозар, който да обработва лозата. Тогава лозата може да принесе плод. Сега ще направя едно сравнение: Почвата, това сте вие сега, според думите на Христа. Лозата, това е Словото, което е вложено във вас, а лозарят, това е Духът, който обработва това е Божественият Дух. Всяка възвишена мисъл, всяко възвишено желание, които се разработват във вас, които цъфтят и радват душата ви, се подкрепят от този Божествен Дух.

За да може Духът да дойде у вас, за да заживее у вас този Божествен Дух, се изискват особени условия. Ще ви дам едно сравнение: Ако вие си направите къща и очаквате някой ваш приятел или наемател да дойде да живее в нея, той първо ще разгледа каква е къщата ви, после ще си избере само ония стаи, които са най-хигиенични, които имат големи прозорци с източно и южно изложение, и чак тогава ще каже: «Вашите стаи са хубави, аз ще дойда да живея при вас.» По същия начин и Божественият Дух, когато дойде да живее у човека, гледа дали имате истински, светли стаи. Същият закон важи и тук. В тази глава Христос казва какви са условията, за да дойде Духът. Едно от условията е Любовта. Сега вие ще кажете: «Все тази Любов, все за Любов говори!» Аз сега говоря за Любовта в нейната трета степен не говоря за любовта като неразвита лозе, нито за любовта като лозе само с листа, а говоря само за Любовта, като лозе с грозде. Вие може да имате любовта на неразвитите пръчки, може да имате любовта на разлистените пръчки, но най-важната любов, Любовта от трета степен, е тази, където листата са хубави, а гроздето е узряло. Тази лоза и отличният ѝ плод показват какво е нейното вътрешно качество. Затова казва Христос: ***От плода им ще ги познаете***⁸⁴.

Та сега и Господ иска да ви познае иска да познае всички вас от плода, иска да ви опита. Вие се криете, но Той работи, за да ви накара да дадете нещо, за да ви застави да се изявите. Вие не искате да се изявите и казвате: «Не е дошло още времето.» Не, не! Дошло е времето да се покаже какво е естеството на човека. Но вие ще си кажете: «Ами ако дам плода, а той не е такъв какъвто трябва да бъде?»

Там е работата, трябва да излезе всичко наяве, защото колкото порано излезе, толкова по-хубаво, понеже вие ще знаете какви сте. А сега вие имате неточна представа за вас смятате се или за нещо по-високо,

---

⁸⁴ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 7; 16.

или за нещо по-долно, отколкото сте в действителност. Кое е най-хубавото грозде в България? Мискет; после има и друго *кечемемеси*, турците тъй го наричат. Има и едно като кехлибар, как го наричат?

(Отговарят: Чауш.)

Сега за вас е нужно да възприемете Духа. Без този Божествен Дух, без тия блага вашият живот ще остане непроявен. И когато аз говоря за Любовта, когато ви говоря, че трябва да се освободите, аз подразбирам Любовта, която произтича от Божествения Дух, а не обикновената любов, която произтича от хората. Има любов, която произтича само от хората, тя е като прегоряла слама и живее само ден и половина. Тя е тъй интензивна, че онзи, който я има, казва: «Аз без теб не мога да живея.» Но след ден и половина разбира тази любов и казва: «Не я искам, тя не струва!» И аз виждам вас, сегашните хора, да плачете за изгубената си любов. Писанието казва: ***Понеже сте изгубили първата си любов***⁸⁵. Тази любов имат и християните като пламнат, те казват: «Аз за Господа съм готов всичко да направя.» Но щом се стигне до жертвата, казват "гуй е празна работа, човек чак толкова пък да не е идеалист и тъй усърден; малко по-хладен да бъде!" И любовта им свършва.

Тази е *първата любов*, която свързва всички същества. Тя ги стопля като печка, която трябва постоянно да подклаждате и да туряте в нея дърва. Знаете ли как се подхранва тя? Дойде при вас някоя приятелка, вие малко сте изгубили доверието си към нея, но тя ви каже: «Колко сте хубава, как ви обичам, искам да ви прегърна и целуна!» И вие се въодушевите, разположите се към нея; но след като тя си отиде, вие си кажете: «Аз май се лъжа дали тя наистина ме обича или ме мрази?» На третия ден пак дойде и казва: «Миличка!» На следващия ден пак "миличка", докато от къщата ви изчезне нещо и вие си затворите вратата и кажете: «Газ *миличка* повече не я искам!» А онази Любов, за която аз говоря, онзи Дух, който иде всякога носи. Той няма да ви каже някоя сладка дума, а ще ви донесе някоя хубава книга, ще ви донесе ябълка или круша и ще ви каже: «Похапнете си малко, за да разберете колко е благ Господ, че после да опитате колко аз съм благ.» А сега любовта каква е? Дойде бащата, каже: «Знаеш ли какво ти нося? Една хубава кукла.» Обаче тази кукла нито се яде, нито се пие и след

---

⁸⁵Сравни ОТКРОВЕНИЕ НА СВ. ЙОАН БОГОСЛОВ: 2; 4.

четири-пет дни дъщерята я счупи. С такива кукли все ви залъгват че това било, че онова било, обещават ви Царството Божие, а вие се питате дали това е вярно. Но когато дойде Духът, вие ще имате една жива, положителна опитност; вие ще можете всичко да проверите и ще разберете какъв е смисълът на живота. Това е Духът. Той като дойде, ще свидетелствува, а вие ще бъдете смели и решителни, с всички хора ще се справите, защото няма да говорите вие, а Духът във вас ще говори. Как ще говори? Вашата душа ще бъде просмукана с тази Божествена Любов и когато от устата ви излизат тези думи, те ще отварят всички врати. Така ония, които искат да ви бият, по-малко ще ви бият. А след това и те ще се обърнат към Господа и ще започнат да Го славят.

Тъй че опасни хора сме! Никой няма да остане ненаказан. Как? Ще дойдат и те и ще слугуват на Господа тъй, както и вие. Необходимо е да пристъпите, да пригответе сърцата си за Духа. И сега вие имате духове, аз ги виждам много духове имате, но тия духове аз ги наричам *душички*. Все такива душички и духчета ви обикалят. А когато дойде Този, Великият Дух, всички тия душички и духчета ще служат само на Него, на Този Единият. Сега вие често слушате и разни лоши неща понякога тия малки душички ви кажат, че сте глупави, че сте тръгнали на погрешен път, кажат ви "гледай си живота, ти трябва да си поживееш, ти си млада, а вече си се почернила!" Но това почерняне не е учение на Духа Божественият Дух никога не почерня, почерният само тия малки духчета. Когато дойде Божественият Дух, Той внася Светлина, внася Мир, насажда знания, носи здраве, щастие, блаженство. Туй носи Великият Дух, когато дойде!

И казва Христос: *Аз ще ви изпратя този Дух*. Кога? *Ако Моите думи пребъдват във вас и вие пребъдвате в Мене, и ако вие имате Любовта на Отца Ми, тогава Аз ще изпратя Духа, ако вие имате Моята Любов, с която Аз ви възлюбих*. Христос казва: *Когато Аз я показвам към вас, и вие я показвате към другите*. Към кои? Христос не казва да възлюбите всекиго безразборно. Може ли да любиш един камък? Нека да се оточним: Ти можеш да любиш само едно разумно същество туй същество, което има разум и води съзнателен живот. Само него можеш да любиш, а другите неща не можеш да любиш. Могат да се любят само две съзнателни души. Не можеш да любиш един камък, една мечка. Тук аз разбирам Любовта в първата ѝ степен

как ще любиш една мечка? Следователно в Любовта разбирам разумното има ли го него, има и Любов. Христос казва: **Както аз ви обикнах, така и вие се обичайте!** Разумното е обикнал Той в света!

Вие няма да питате дали този Дух ще дойде при вас или не ако вярвате в Христа, Той ще дойде във вас. И Христос казва: **Аз ще ви изпратя Духа, ако вярвате.** С коя вяра? Хората имат две различни представи за Христа. Едната представа е свързана с вярата, че Христос сега е излязал от Бога, а другата е, че Той е бил преди всички векове на Светлината и че всичко в света е станало чрез Него, че всички хора са излезли от Него. Следователно Христос е най-познатият Път на хората първият, когото познавате в света, след като сте излезли, е Той. Той е, Който ви е изпратил на този свят, и Той е, Който ви спасява, Който ви показва края на Пътя, неговата цел. Следователно Той е *Първият* и затова казва Христос: **Аз съм Началото и Краят, Аз съм алфата и омегата**⁸⁶. Вие питате: «Как да познаем Христа?» Че вие Го познавате тази мисъл не трябва да ви спира, познавате Го. Ако не Го познавате, имате да давате, а ако го познавате, имате да взимате. Нали вие не познавате човека, който има да взима от вас, а този, от когото вие имате да взимате, него много добре го познавате. Защо го познаваш? - «Има да ми дава.» Вие защо познавате мъжа си? Има да ви дава. Мъжът защо познава жена си? Има да му дава. Затова вие познавате мъжа си ако той нямаше да ви дава, нямаше да го познавате. Следователно в този смисъл трябва да разбираме и *познанството*, и *Любовта* когато казваме, че сме обикнали някого, значи че имаме да взимаме от него. И ако Христос ни е възлюбил, значи че Той има да взима от нас. Затова Христос ни познава. И Той не отрича това, казва: «Вложил съм във вас капитал и няма да ви оставя да го изядете, аз ви познавам и ви държа!» Ти твърдиш, че не Го познаваш, а Той казва: «Ти не ме познаваш, но аз те познавам.» И следователно, щом ви познава, Той ще ви изпрати Духа понеже хората са се заблудили из пътя, ще изпрати Духа да свидетелствува за Него.

Христос иска от вас да изпълните Неговия Закон като Го познавате, за да придобиете смисъла и решението на всички въпроси, които ви вълнуват. Като женени, вас ви вълнуват на първо място семейните въпроси първият въпрос на жената е семейният въпрос: какъв мъж ще

---

⁸⁶Сравни ОТКРОВЕНИЕ НА СВ. ЙОАН БОГОСЛОВ: 21; 6, 22; 13.

има, какви деца, а чак след туй идват второстепенните въпроси, другите разбирания, мнения. Жената е царица мъжът е този, от когото тя има да взима, а децата са тези, които ще слугуват. Жената има големи претенции, тя обича децата си, иска мъжът ѝ да бъде нейният първи министър, а децата първите ѝ поданици. Тя казва "моето царство". Сега аз *това* констатирам, *това* е Великата Истина. Като съзнава туй, мъжът от осем хиляди години се бори да отхвърли това владичество на жената, бие я, но тя казва: «Макар и да ме биеш, аз съм царица.» Макар и децата ѝ да не я познават, тя казва: «Вие трябва да знаете, че сте ми поданици, ще признаете това!» Но аз пак ви казвам, че тия деца са стремежът на човешката душа. И права е жената жената трябва да бъде царица. И дето тя поддържа, че е царица харесвам, но дето не признава, че мъжът е цар, и че децата са царчета, това не харесвам. Ако тя ги признае от политически съображение, ще настъпи раздор. А Писанието така разрешава въпроса, казва: ***Ще бъдете царе и дъщери на Живия Бог***⁸⁷. То не признава жената за царица, не казва "ще бъдете царици". Понеже жената първа е станала царица, сега мъжът се поставя за цар, защото авторитетът му е подбит но не авторитетът на сегашния мъж, а на Божествения. И аз бих запитал сегашните жени: Вие *вашия* мъж срещали ли сте някъде? Какви са чертите на *вашия* мъж, я ми опишете чертите на *вашия* мъж, по какво се отличава той. Казвате, че това не е най-важният въпрос. И затова светът се пита как да разреши главния въпрос. Жената мъчно признава другите мъжа си тя счита за нещо второстепенно и признава само децата си. Нищо повече! А щом роди деца, тя поставя мъжа на опашката това пък най-много го дразни, той е вън от себе си. И сега знаете ли защо говоря така? Вие може да си помислите, че аз искам да се нахвърлям отгоре ви, да ви нападам. Но и туй противоречие в жената произтича от друго влияние. Затова най-нещастното същество е жената. Защо? Защото тя се счита за царица, без да има някой, който да я признае за такава тя твърди, че е царица, а другите отричат това. Мъжът казва: «Ти си слугиня и нищо повече, ще готвиш!» Майката казва на децата: «Вие сте моите поданици.» «Как, поданици ли? Ти ще ни слугуваш!» И ѝ заповядват. Казват: «Не е тъй както ти си мислиш.» И следователно в самия дом има раздор, и то не само вън, а и вътре, в самата душа има раздор.

---

⁸⁷В тази форма, както е записан, цитатът не може да бъде идентифициран.

Аз отивам по-дълбоко, гледам на нещата тъй, както светът гледа: Вие вътрешно сте раздвоени, в душата ви става голяма борба. Защо сте раздвоени? Някой път сте доволни от себе си, някой път не. Защо сте доволни, кои са причините за това? Спори се вътре у вас има голям спор и тази е една от причините че най-нещастното същество на земята е жената. И затуй девет десети от живота ѝ са само в сълзи. Скрие се в стаята си, плаче, плаче, плаче, а после ще си избърше сълзите и ще излезе; на другия ден същото, на третия все си поплаква, казва: «Какво си мислех, пък то какво излезе!» Защо? Няма го още Духа Духа го няма, Духа го няма! А когато този Дух дойде, Той ще възстанови всичко. И Павел казва: *Сгодих ви за Един Мъж*⁸⁸ знаете ли този стих? За кого? За Христа. *Сгодих ви* казва. И следователно, докато вие не признаете *Този Мъж*, който е глава на човечеството, а глава на *Този Мъж* е Бог, дотогава все ще има сълзи. И тогава Христос ще изпрати Духа, и този Дух ще свидетелствува за Него. Това е важният въпрос: Христос трябва да дойде между вас, *Този Мъж* трябва да дойде във вас! А с тази борба, която сега още се води, трябва да се ликвидира веднъж за винаги.

Дойде ли Духът и познаете ли го вие, ще разберете кой е главата на вашия живот. Духът е Главата на Живота. И когато той дойде, вие ще се освободите от сегашните си раздори. Тогава ще дойде Новото познание, Новото разбиране на Природата, ще влезете във връзка с Новите закони, които сега се съставят. И казва Христос в тази глава: ***Всичко каквото поискате в Мое Име, ще ви се даде***⁸⁹.

Понякога някои от вас не са спокойни. Защо? Щом има подпис на Христа всичко става, но без Неговия подпис нищо не става.

И тъй, Духът е, който внася всички страдания. Страданията показват, че вие още не сте се примирили напълно докато имате страдания, вие не сте познали вашия Мъж. Не разбирайте това познанство тъй, както вие познавате мъжа. *Познанство* аз употребявам тази дума в следния смисъл: Да излезнеш през някой приятен майски ден в гората и щом те огрее слънцето да чуеш как хубаво пеят птичките това е познанство. И туй предизвиква у тебе голяма радост, ти се въодушевяваш. Това е познанство! Защото има и

---

⁸⁸ВТОРО ПОСЛАНИЕ КЪМ КОРИНТЯНИТЕ: 11; 2.

⁸⁹ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЙОАНА: 16; 23.

познанство, което ограничава: Щом ти познаеш своя длъжник, ти го ограничаваш. Щом намериш своя вол и го познаеш, какво правиш? Туряш му юлара, взимаш остена и хайде! Защо Христос е заминал *горе* на Небето? Той знае, че тук за Него има юлар в туй грешно състояние, в което сме ние, всеки ден бихме го разпъвали. И затова Той се е вдигнал толкова високо и чака. Изпратил е Духа Си, докато хората дойдат до съзнание.

Вашият ум и вашето сърце трябва да бъдат готови, трябва да дойдат до съзнанието да изпълнят Волята на Христа. Това е вътрешното, дълбокото разбиране. Затуй на първо място от всички вас се изисква да се обедините когато дойде Христос, всички жени трябва да станат *една жена*; няма да бъдете много, а *една жена*.

Сега всяка от вас ще каже: «Какво ще стане с нас?» Жените още не познават себе си и затова първото нещо, което те трябва да направят, е да опознаят себе си. Кажете ми по какво се отличава една жена от друга? Ако сравня две жени, те имат еднакви стремежи: едната иска да се ожени и другата иска; едната иска хубаво да бъде наготвено, хубаво да се облече и другата иска същото. Всичките им стремежи са еднакви, няма нищо различно, нищо по-особено. Във всички къщи животът е един и същ. Защо тогава жените да не си подадат ръце, така ще могат да си повдигнат духа ако всички жени се обединят, още по-лесно могат да го повдигнат. А сега всяка от вас казва: «Аз да бъда първата!» И тогава на какво ще заприлича вашето положение? Аз съм разказвал и друг път тази история: В една европейска столица отива на посещение германски принц и за посрещането му избират дванадесет от най-красивите жени. А тия дванадесет трябвало да изберат помежду си една, която да му поднесе букет. Решили да гласуват, като всяка от тях трябвало да напише името на онази, която тя предлага за тази почетна задача. И какво се получило? В кутията намерили дванадесет билетчета с дванадесет имена всяка гласувала за себе си.

Така е сега и при вас в тази Христова кутия всяка гласува за себе си и няма кой да поднесе букета. Като се отвори кутията, вътре има толкова имена, колкото са жените всяка е гласувала за себе си. Всеки човек иска да бъде пръв, но при изпълнението на Волята Божия пръв е само Господ. В Него е началото на нещата Той е Първият, Онзи, който създава нещата. И когато дойде Духът, Той ще внесе това дълбоко разбиране в душите ви. Самоотверженост се иска. Казвате някой път:

«На *този* мъж аз толкова съм служила!» Но вие на *Мъжа* още не сте служили. Павел казва: *Сгодих ви за един мъж*. Аз бих се радвал, ако бяхте служили, защото тогава вие нямаше да остарееете, косите ви нямаше да побелеят. И като дойде *този* мъж, да не се разфучите! Затова допуснахме днес един мъж да слуша, да не би жените да направят някой заговор⁹⁰.

Значи, когато Духът дойде, ако вие признаете авторитета на Христа, всички други въпроси, недоразумения и съмнения се решават кардинално решаването на основния въпрос ще реши и останалите въпроси. Той трябва да бъде решен по силата на Божията Любов и Мъдрост само тъй ще се реши. И тази Любов трябва да бъде във вас също като едно силно течение, което да помете всичко наоколо, да няма нищо, което да ви противодейства.

Когато вашият мъж, който е на земята, ви се кара, ще кажете: «Ние чакаме Христа.» Този ваш мъж подготвя Пътя за Онзи. Както сега казвам на вас, че има само Един Мъж, така ще кажа на мъжете, че на света има само Една Жена. Тогава пък вие ще изпратите една делегатка. По този начин повдигам техния авторитет разбирате ли? Тогава ще кажа, че има само Една Жена, и че всички мъже трябва да се съединят, защото има само Една Жена. И когато Духът дойде, Той ще внесе у вас това, от което вие имате нужда.

Аз съм говорил много пъти и не искам моята беседа и този път да остане без последствие. Вие запитвали ли сте се какви жени сте сега? Може ли да ми опишете? Ако аз бих ви задал темата КАКВИ ЖЕНИ СТЕ, ПО КАКВО СЕ ОТЛИЧАВАТЕ, как бихте се описали? Сега в света, за да опишете някой човек, трябва или много да го обичате, или много да го мразите ще изкарате найвече всички негови отрицателни черти. Тези мъже на земята вие ги мразите, това го зная. Жената казва за мъжа си: «Не му вярвай каквото и да каже, не му вярвай!» Прави сте, защото в историята на човешката култура мъжете колко жени са продали, колко крака са счупили! И сега, ако ви кажа за *онзи* мъж "*сгодих ви за Един Мъж*", как ще Го опишете? Това, че вие живеете при сегашните си мъже, се дължи на Този Мъж, Който е *горе*. Той всеки ден ги изпраща при вас и казва: «Макар че са такива, дайте им! Няма нищо!» Той

---

⁹⁰Учителят има тук предвид присъстващия на беседата мъж, който според една бележка в стенограмата бил приет като слушател.

недвижда вашите грехове и казва: «Нека си живеят добре, нека са щастливи на земята.» Но щастливи ли сте? Не сте. Не само вие не сте щастливи, но и вашите мъже и те са нещастни. Че мъжете ви са нещастни, те постоянно го описват в книги.

Туй, което става вън, в обществото, е същото, което става в семейството и което става в душата. Вие понякога губите вашето упование в душата си, подценявате нейния авторитет, изгубвате всяка любов, отчайвате се и казвате: «Карай да върви!» Вие изгубвате всяка представа за възвишеното, което е дадено на душата, отказвате се от Бога и оставате в света само за да ядете и пиете. И ако сега вие, всички жени, продължите да търсите много мъже, ще има само сълзи сълзи, сълзи. Но ако търсите този, *Единия Мъж*, когато Той дойде в света ще кажете на всички сегашни мъже: «Да си вървите!» Ето това е когато жената падна *долу*, мъжът остана *горе*, на Небето, а когато мъжът падна, жената остана *горе*. Тъй че сега истинските мъже и истинските жени са *горе*, а тези, които напуснаха Небето и дойдоха да търсят своето щастие тук, на Земята, са героите на деня. Затова този Дух на Истината трябва да дойде чрез Него ще се извърши туй спасение. Сега аз ни най-малко не ви карам, като си отидете в къщи, да се нахвърлите върху мъжете си няма защо да се нахвърляте. Вие ще *Го* търсите със свещ ще *Го* търсите, докато *Го* намерите. Чели ли сте ПЕСЕН НА ПЕСНИТЕ? Много от вас са я чели и си казват: «Ето това се казва широк живот!» Ще се научите да разбирате дълбокия вътрешен смисъл не по човешки, а по Божественому. И защо аз на вас не ви разкривам тайни? Че как? Къде е мъжът ви? Като дойдете при мен, ще ви кажа: Нека дойде и мъжът ви с вас! А вие идвате само жени без мъже. Как тъй, жена без мъж? И Писанието казва: ***Жена без мъж не може и мъж без жена не може, а двамата да бъдат в Христа***⁹¹.

Като дойде жената, тя иска да прави любов с мъжа си. Но за да има Любов, трябва да бъдете ти, мъжът ти и още един, трети Любов може да има само между трима; знаете ли вие това? ***Вашият мъж и вие ще дойдете при Мен и тогава може да се любим.*** Тъй разбира Писанието смисъла на нещата. А любовта между двама ние я знаем. И тъй, не се лъжете да търсите любов между двама, търсете я между трима. Защо? Тъй казва Христос: ***Когато вие сте заедно с Мен и***

---

⁹¹Първо послание към коринтяните: 7; 2.

Отец *дойде, тогава* **Аз** *ще ви се изявя*⁹². Когато аз ви говоря за Любовта, нужни са трима души, за да се обичате. Аз не съм виждал две жени да се обичат ако можете тук, в България, да намерите две жени, които да се обичат, аз бих желал да ги видя и ще си снема една фотография. Не че това на земята е невъзможно, но жената трябва да има *своя* мъж и *третия*, Който ще дойде. Тогава ще се изяви Бог и тогава ще дойде туй, което търсите: Духът и Христос. Само тогава ще дойде Духът. Трима души се искат, за да дойде Христос. Искам да се избавите от илюзиите си. Желаете да сте ученици, търсите щастие там, където го няма. Ако търсите щастие, аз ви казвам къде е при *мъжа ви*. Той обаче ще ви тури юлара на главата, ще ви впрегне в кола, ще ви подкара с остена си и ще ви каже: «Хайде на нивата да ореш!» Но не мислете, че вашият мъж не е впрегнат и той е впрегнат, *този* мъж, лъжливият на земята. А Другият Мъж аз няма да Му кажа сега Името, не искам да назовавам Неговото Име. Тия мъже тук са само Негови представители, те са Негови слуги. И каквото Той заповяда на земята, те го правят. Знаете ли кой е Той? Знаете Го. Дойде някоя мома и казва: «Аз Го намерих.» Да казвам не си Го намерила още. Когато ти намериш Този, за Когото Павел казва "*сгодих ви за Един Мъж*", това ще бъде най-великият ден в живота ти. За жената това ще бъде възкресение и затова Христос казва: Които се сдобият с този ден, с туй разбиране, нито се женят, нито за мъж отиват. Кой мъж?

Когато ще говоря на мъжете, ще им кажа, че има само Една Жена. Не си правете илюзии Един Мъж има, разберете това! Ще Го търсите! Ще се чувствате като една душа и тъй ще можете да решите въпроса защо страдате! Въпросът е да намерите кого? Да намерите Христа. Не историческия Христос, не *този* Христос, в когото вярват хората, а *онзи* Христос, Който казва: **Аз съм Началото и Краят, алфата и омегата**. Това е Този, Който ви е изпратил тук, Който е изпратил Благословието Си, Който ви е подкрепял при всички ваши идвания и странствания в този свят и Който ви е ръководил в Пътя на Истината. Той всякога е бил добър към вас, никога не се е навъсвал, винаги е бил деликатен. Той казва: «Ще дойде времето на тази велика развръзка.»

Божественият Дух идва за жените идва да ги събуди, за да потърсят този Един Мъж. А сега, понеже има много мъже, има и скандали. Една

---

⁹²Сравни Евангелие от Матей: 18; 20.

жена казва: «Защо ми го взе?» Другата ѝ възразява: «Ами ти какво направи с него?» Все за мъже спорят. Казвам: Никакви мъже нямате още вашия Мъж, истинския ви Мъж, никой не може да ви отнеме, той е горе на Небето. Той ще бъде **вашият възлюблен**, той не се нарича мъж, а **Возлюблен на душата!** И когато говорим за жената, имаме предвид не *жената, която е сгрешила*, а **Возлюблената**, така, както вие не търсите *този* мъж, а **Возлюбления**. И тъй, ще търсите **Возлюбления на вашата душа**. И когато Го намерите, вашата душа ще бъде доволна, щастлива.

И казва Писанието: ***И през онези дни ще залича всичките ви грехове***⁹³. Когато намерите *вашия* мъж всичките ви грехове ще бъдат заличени и помен няма да остане от тях. Най-важният, основният въпрос е да намерите **Возлюбления на душата ви**, да намерите **Този**, за Когото душата ви копнее, за Когото толкова сълзи сте проронили и казвате: «За какво сме останали, няма ли избавление?» Защо? И за деня, когато **Този възлюблен** дойде, Писанието пак казва: ***Тогава ще обърша сълзите ви и ще снема оковите ви***⁹⁴ тогава няма да има сълзи, няма да има окови. Той ще изцери сърцата ви и няма вече да има рани. Там няма да има и тъмнина, а ще има просветление. Той ще въздигне душата ви и жената тогава ще бъде царица.

И тъй, ще вложите тези мисли в съзнанието си и ще се молите първо да добиете Духа и това просветление. А този, черния мъж, ще го вържете и ще му кажете: «Наложници повече не можем да бъдем!» Всяка жена трябва да каже: «Наложница повече не мога да бъда!» Разбирате ли? В себе си дълбоко кажете ли, че не можете да бъдете наложници решавате въпроса. Тогава Духът ще внесе Любовта. Ще дойде Истинският Мъж и за вас ще започне Новата епоха. И тогава ще се яви Новата Жена. И тогава аз бих желал и вие да образувате поне пръстчето на тази Нова Жена.

Вашият закон е велик само трябва да отхвърлите външното робство, да отхвърлите това терзание, да знаете какъв е смисълът на Живота. Следователно, намерите ли **вашия възлюблен**, всичко друго, което разсипва живота ви, изчезва. Така въпросът се решава основно. Едва тогава може да говорим за възпитание и за Любов. Ако аз сега ви говоря за Любов, за целувки, думите ми ще бъдат разбрани изопачено.

---

⁹³Сравни ЛЕВИТ: 16; 30, ИСАЙЯ: 6; 7, ПОСЛАНИЕ КЪМ КОЛОСЯНИТЕ: 2; 1314.

⁹⁴Сравни ОТКРОВЕНИЕ НА СВ. ЙОАН БОГОСЛОВ: 7; 17, 21; 4.

Не! Не! Вие досега още целувки не сте имали целувка, *такава* целувка не сте имали. Трябва да ви целуне Този Мъж, Този, Който е чист, в Когото е било вашето начало. А това, че ви е целунал вашият сегашен мъж туй не е целувка. Когато говорим за целувка, ние ще я чакаме ще има още дълго да чакаме, докато тя дойде. И когато човек получи тази целувка, той вече не е на земята. Той напуска този дом и си заминава за своето Отечество. Той напуска тия неща, които сега ви спъват, и по форма вече е свободен.

И тъй, душата е нещо вътрешно. Отвън човек не може да се опорочи, защото той, неговата същност, е *вътре*. А грехът не е нещо външно, грехът е нещо вътрешно, вътре в душата. И тъй, ***когато този Дух на Истината дойде, Той ще свидетелствува за Мен.*** И вие ще свидетелствувате аз желая вие всички да свидетелствувате. Можете ли да свидетелствувате? (*Отговарят: Можем.*) Можете! Не смесвайте вашата душа с вашето тяло, защото сега имате едно тяло, после друго тяло, но има нещо по-съществено, което ви отличава. То е душата, а не тялото. И като се срещнете, трябва първо да се чувствате като души. И силата на Любовта е в противодействието ако вие може да издържите на едно противодействие, значи имате Любов. Тази Любов ще бъде на Духа, тя ще бъде Любовта на вашата душа. Между Бога и вашата душа оттам трябва да започне Любовта, не отвън.

Толкова пъти сте говорили за Любов, целувате се и пак говорите за себе си; угощавате се, а работите ви не се уреждат. Тази Любов трябва да започне между Бога и вашата душа да започне отвътре. И Павел казва "***първо видимото***"⁹⁵. Това е видимото. Някои сега тълкуват *видимото* в смисъл *този живот: първо този живот*. А аз казвам: **Видимото, това е Бог, а невидимото, това са хората** за мен видимото е Бог; от там ще започнем.

Казано е, че Животът е вътре. И прави са тези думи. Като сме слизали от *горе*, видимото е било *долу*; сега поемаме обратния път, гледаме нагоре. Първо трябва да се яви Любовта към Бога и после ще се проявим навън. Ако аз нямам Любов към Бога, не може тази любов да се прояви към вас. Бог, моята душа и ближния, това са трима само там има Любов! Те съставят Светата Троица Бог в три лица. Така разбирам проявата на Божествената Любов, понеже Духът е първото

---

⁹⁵Сравни Послание към колосяните: 1; 16

изтичане на Бога. Бог, Духът и Любовта съставляват една троица, а ние сме четворицата Добрадетелта на земята.

Сега ще започнете с Любовта жените да търсят своя възлюблен! Ще запитате: «Ами със сегашните си мъже какво да правим?» Какво казва Писанието? След като умрете, вие сте свободни от тях. Жената е свързана с мъжа само докато той е жив щом умре, тя е свободна⁹⁶. Значи, ако тя се върне в света, той няма право да я вземе. Туй не е мое учение, Павел казва тъй. Моралният закон гласи, че ако някой дължи пари, умре и се върне отново в света, трябва да плати. Такъв е моралният закон. На сегашните си мъже ще кажете: «Ние ще отидем да намерим *нашия* Мъж, и вие вървете да намерите *вашата* Жена!» И още ще кажете: «Ние двамата не сме прокопсали, затуй ти да вървиш при Жена си, а аз ще отида при Мъжа си!» Нали тъй въпросът е решен кардинално? Какво трябва да направи мъжът? Да отиде при Жена си. И тогава ще дойде развръзката, ще решите този дълбок въпрос.

Когато дойде Духът, трябва да изпълним Волята на този Бог, който ни е изпратил на Земята, защото при Него ще се върнем. Няма друг път! Колкото и дълго да седим на Земята, все един ден ще трябва да се върнем там, отдето сме дошли.

И казва Христос: *А когато дойде Утешителят, когото Аз ще ви изпратя от Отца Духът на Истината, който излиза от Отца Той ще свидетелствува за Мен.* Той ще свидетелствува за тази Велика Истина, която носи Любовта, носи свобода на жената. Но първо жената трябва да се освободи вие трябва да се освободите и когато намерите Христа, вашият въпрос е решен и вие сте свободни. Сега някои вече са близо стремете се да реализирате туй дълбоко разбиране. Тъй седи въпросът. И когато го разберете, вие ще бъдете завинаги спасени. Това е спасение. Това е очистване каквато е била първоначално душата на жената; тя да бъде доволна, че ще се очисти. И тя ще се очисти, а когато Духът дойде в нея, ще започне да свидетелствува. За кого? За този, който е вън и вътре.

Нека сега Духът, Който вече работи, да ви просвети, да подтикне душата ви, сърцето ви и ума ви към решаването на най-важния въпрос. И другите въпроси вие ще можете да решите, но първо ще трябва да решите този въпрос в Новото учение не в Новото учение, а във Висшето Божествено Учение. Той е основният, кардиналният въпрос,

---

⁹⁶Сравни ПОСЛАНИЕ КЪМ РИМЛЯНИТЕ: 7; 2-3.

който трябва първо да решите и тогава ще решите последователно всички други въпроси.

Тайна молитва.

Ще прочетем тихо ОТЧЕ НАШ.

Ще прочетем съвсем тихо ДОБРАТА МОЛИТВА.

Задръжете сега в съзнанието си мисълта *да не допуснете у вас никакво обезсърчение.*

Сега сте по-близо до Царството Божие, отколкото в миналото. Ще мислите върху този въпрос. Той не трябва да бъде за вас спънка, а въпрос, от който зависи решението на всички други въпроси. Всяка жена трябва да реши този въпрос без всяко колебание; тя трябва да знае това! Решите ли този въпрос в душата си, дойде ли Духът, въпросът е сам по себе си решен. Само по този начин може да работите. И вие може да решите въпроса, той не е един от най-мъчните въпроси, той е най-лесният въпрос. Но вие все го оставяте за най-последно, а него първо трябва да решите.

А този Дух на Истината, Той ще свидетелствува за мен. На друго място пък се казва: *Той ще ви научи и ще ви припомни всичко, каквото аз съм ви казал.* Да, следващия път ще говоря по-нататък след един месец ще говоря на жените какво трябва да правят, когато намерят *този* Мъж⁹⁷. Духът, който иде, ще ви отвори умовете и ще ви каже какво трябва да правите тогава. Жените трябва да взимат участие във всички действия на света. Жените спъват света съдбата на света зависи от вас, вие държите ключовете на целокупното спасение! И сега, понеже не сте решили най-важния въпрос, вие заблуждавате синовете и дъщерите си. Нали така? Ти ще повикаш дъщеря си и ще ѝ кажеш каква е Великата Истина в Живота. Тя трябва да знае Истината защо я заблуждаваш! Иначе за нея няма никакво щастие ще ѝ одерат кожата както на един вол.

Казвате: «Да се изпълни Волята Божия!» Волята Божия се изпълнява само чрез Закона на Любовта. Вие трябва да ме разберете много широко, няма да ме разбирате тъй тясно! Кардинално, основно

---

⁹⁷ Виж беседата Сродните души от 1 януари 1922 г., в Сила и живот, Четвърта серия, София 1922, с. 272-93.

ще разберете въпроса! Вие трябва да се повдигнете не само вие, всички жени в целия свят все този въпрос решават. Онези, които проповядват как трябвало да постъпят жените, повдигнаха въпроса и щяха да го решат кардинално, но дойде Световната война и те спряха за малко. Те поставиха въпроса за еманципацията на жената но не еманципация, а разбиране е нужно, там е основата на въпроса! Дойде войната пак се сплетоха и мъже, и жени, и не можаха да решат основно въпроса. А той трябва да се реши. По този начин жените ще решават въпросите. Вие живеете в една много важна епоха както светските хора казват: в епоха "с историческа важност". Сега или никога тъй седи въпросът. Ако сега не решите този въпрос, никога няма да го решите. И ще имате сърце отворено, няма да казвате, че не сте добри. Господ ще заличи греховете, ще ги хвърли зад Гърба Си, няма да ги погледне всички грехове тъй ще ги хвърли зад гърба си. Но такива, каквито сте сега, и да се молите, греховете ви не може да се махнат. Сега се молите да изпълнявате Волята Божия, а утре търсите някой от чуждите мъже. Казвате: «А кой ще ме храни?» Стига вече, осем хиляди години робуване е достатъчно! Понеже е от осем хиляди години, и ремъкът вече ще се скъса. Време е, човек да скъса веднъж за винаги със злото. Това е великото зло, с което трябва да скъса човек, от което трябва да се раздели. И тогава ще обърне ума си към Бога и ще разбере, че в Бога няма промяна, няма измяна. Той е един и същ, Той не е човек Той е Великият Дух, у Него няма промяна. За Него се казва, че е *благоутробен, милостив, пълен с Любов* към онези, които се разкайват, които вършат Неговата Воля. Този въпрос *сега* ще решите. Няма да си правите илюзии, няма да си мислите "аз не съм като другите жени"! Едно ви моля само не си правете илюзии, че не сте като другите жени. Гледайте да бъдете *тази* Жена. За *Едната Жена* аз не съм говорил още, ще ви говоря каква е *Едната Жена*.

Хайде, поздравявам ви с Духа! Ще атакувате сега *на нож*, за да влезете! Всички с Духа, със Словото Божие не с губернки, а със Словото Божие да решите важния въпрос!

Лекция от Учителя,

държана на 24 ноември 1921 година, четвъртък.

ДА СЛЕЗЕ ХРИСТОС ДА ВИ ОБЯСНИ⁹⁸ (АКТЬОРИ И РАБОТНИЦИ)

Тайна молитва
ДОБРАТА МОЛИТВА

Животът има две страни: едната страна, това е животът на актьора, а другата животът на работника. Актьорът работи вечер, а работникът денем. Първият използва вечерта, а вторият деня. Следователно и резултатите им не могат да бъдат едни и същи, понеже техният живот протича при различни условия. Вечер актьорът няма тази светлина, която има работникът, който работи денем, и има условия за един правилен живот. И тъй, аз ви разграничавам на две групи: актьори и работници. От актьори в Школата нямаме нужда Бялото Братство

⁹⁸Дешифрираната стенограма тази беседа, запазена заедно с другите дешифрирани стенограми от този цикъл, е без заглавие и е придружена от неверната и заблуждаваща читателя бележка "Беседа само за женените, присъстващи на събора в Търново". Както е известно, съборът в Търново се е състоял през месец август 1922 г. и на него не е изнесена такава беседа. От друга страна, бележката в края на текста ѝ, че на същата вечер след нея е изнесена беседата ИЗГРЕВ И ЗАЛЕЗ, не подлежи на съмнение. В запазената първоначална версия на съставения от Елена Андреева Каталог на беседите на Учителя тази беседа е отбелязана под същата дата като беседа *пред сестрите*. Въпреки, че темата и стилът на беседата се отличават от тези на останалите лекции и беседи от този цикъл, предназначен само за сестрите, тя бива поместена тук, още повече, че някои мисли на Учителя, изказани в нея, представляват връзка между лекциите от този цикъл и от Общия окултен клас. В подготвената за издаване, но неотпечатана редакция на втората част от ВЕЛИКАТА МАЙКА, извършена през 1994 г. от Димитър Калев, беседата носи заглавието ДА СЛЕЗЕ ХРИСТОС ДА ВИ ОБЯСНИ, което е възприето и тук. Подзаглавието е взето от публикацията на беседата в сборника КРОТКИТЕ, София 1996, излязъл под редакцията на Лалка Кръстева.

изключва живота на актьора, а приема само работници. Аз считам вас, женените, за работници на Божествената Нива, макар че някои от вас искат да играят ролята на актьори.

Вие още не знаете какво значи Божествена Правда. В тази Школа колкото е строг законът за работника, толкова е строг и за актьора. Сега, като работници, аз ще ви запitam: Изпълнихте ли задълженията си към вашата работа? Аз искам от вас, женените, да прегледате работата си, нивите си, градините си, изворите си, да видите къщите ви измазани ли са, домовете ви изчистени ли са, говедата и овцете ви нахранени ли са. В какво положение се намират тези ваши сътрудници? Понеже сте работници, трябва да знаете това. Мнозина от вас, женените, искат повече привилегии, а по-малко задължения. Искат да се отлагат падежите на полиците им. Но в Божествената Книга отлагането на падежите е изключено, то става само по благодат трябва да се търпи и да се чака някое по-голямо същество да помогне.

Не мислете, че даром ще ви се даде! Вие минавате за женени и затова ще давате морал на младите. Мислете, че като напуснете тия ниви, на тях ще дойдат младите! И какво ще намерят те? Аз говоря в пряк и в преносен смисъл. Това са разсъждения, които трябва да прегледате. Аз съм задължен да ви кажа това тази вечер това става по инициативата на Бялото Братство. И те, Белите Братя, ви държат отговорни за нивите ви, за овците ви, за къщите ви и прочее. Вие, които се съмнявате, защото има и такива между вас, в една година ще проверите дали сме от Бялото Братство или не. На него Христос е Глава. И когато Той е решил, когато е дал това свое разпореждане, значи че Бялото Братство е запитало Главата и тя е позволила. А тази глава е Бог. Въпросът е изчерпан по всички направления и по форма, и по съдържание и по смисъл. Следователно от вас, женените, се изисква да изпълните доброволно Божия Закон.

Няма нужда аз да ви казвам какво да правите. Вие ще постъпите тъй, както мислите, както желаете както вашите души желаят, защото когато душата на някого пожелае нещо, в неговото съзнание се определя това, което има да стане. В туй съзнание влизат три велики сили: умът, сърцето и волята, а те ще се проявят според неговата форма. Когато отиваме в другия свят, туй винаги подразбира промяна на нашето съзнание от една форма в друга. Това е разширение на съзнанието в друга сфера ще имате други разбирания. И следователно

Христос слиза в душите, само когато съзнанието се разшири. Например, когато говоря нещо, вие казвате: «Учителят каза еди-какво си той има мен предвид.» Щом казвате така, значи че не сте разбрали моите думи. Когато аз говоря, имам предвид да се разшири вашето съзнание, за да може тогава Христос да слезе и да ви поясни. Аз се стремя да обясня външната страна да изчистя като работника, а след туй ще слезе Христос. Аз искам вашето съзнание да се разшири, за да може да слезе Христос и да ви изясни това, което никои човешки ум и никоя човешка мисъл не може да ви обясни.

Питам вас, женените: Какъв пример давате на младите, на вашите деца, по отношение на съзнанието? Вашето съзнание допринася ли за разширяването на съзнанието на младите, за да може да дойде Христос в тях и да им обясни какво е животът и как трябва да живеят. Вие ще кажете: «Господ всичко може.» Това още нищо не значи, това не е философия. Кръвта на бащата е силна само тогава, когато влезе в жилите на сина и тече по същите закони. Не тече ли, резултатите ще бъдат различни. Сега мнозина от вас посещават Братството само за да се оправят работите им, идват тук като *на театро*. Ние ще ви нагостим, ще излезете и ще кажете: «Вие не сте такива, за каквито се представяте.» Вие още не сте разбрали какви сме ние ще минат още хиляди години, докато разберете това. Ние сме от тия, които разширяват съзнанието на всеки човек, за да слезе Христос и да разясни Истината на Живота. А тази истина трябва да бъде такава, че да влезе Божественото Съзнание, за да се изяви Законът на Божествената Любов във Вселената. И какво по-хубаво от това? С тази истина можем да работим.

Вие казвате: «Да ни помилва Господ!» Как ще ви помилва, когато нямате туй високоразвито съзнание, за да слезе Христос и изясни грешката ви. Грешките и съблазните са неизбежни и ако Христос не влезе във вашето съзнание, тези грешки ще направят живота ви дисхармоничен, а от тая дисхармония всички страдате. Има ли някой, който да не страда?

Аз често привеждам примера за това как си служи Черното братство и как си служи Бялото Братство. Черното братство си има черни адепти, които слизат и казват: «Аз съм обуцар, имам специален калъп за обувки купете си едни обувки от мен, че да ме запомните!» Туй ми

напомня един случай с мен в Ямбол: Бях у един обушар, който ми каза, че слушал беседите ми и тъй се влюбил в мен, че иска да ми направи един чифт обуша, за които съм щял да го запомня. И наистина, още го помня. Туриш ли си крака в тоя калъп на Черното братство, ще ти скалъпят специални номера, които няма да забравиш никога. Първото нещо е, че ще осакатят вашите добродетели туриш ли си крака в този калъп, твоите добродетели непременно ще се осакатят и ако не дойде Бялото Братство да те освободи от него, много ще страдаш. Затова не давайте краката си на тия Черни братя да ви ги турят в тоя калъп. Сега аз не ви обяснявам всичко, а в друга специална беседа ще ви говоря само за калъпа.

И после вие, женените, не живеете тъй както трябва и мъже, и жени живеят против правилата на Бялото Братство. Ако искате да живеете както останалите хора в света, навън може да живеете така, но щом влезете в Бялото Братство, тук има други правила. Вие още не знаете как да живеете и можете да научите тези правила. Вие всички, мъже и жени, трябва да живеете по Закона на Любовта. Всяка работа, извършена по тоя закон, е свещена, а извършена без Любов е престъпление. Кое е право? Ако попитате мен това, което е извършено по Любов. Любов наричам онова чувство, което е над всички други чувства когато влезе то в тебе, ти никога не се навъсваш. Любовта ще се схваща като Мъж но не този, който е облечен в плът. Така ще се схваща Любовта и мъжете така ще я схващат. Това говоря на вас, женените, които Христос е оженил, а за ония, които Христос не е оженил, нямам нищо.

Като казвам *женени от Христа*, подразбирам разширяването на вашето съзнание, за да влезе Христос и ви обясни. Ако това не стане, вие ще се хванете за буквата, та после и аз ще се чудя какво ви е дошло на ума. Павел казва: ***Надпреварвайте се да си отдавате почит един на друг!***⁹⁹ Как? За да се надпреварвате в отдаването на почит, трябва да настъпи промяна в съзнанието ви, трябва да има някой, от когото да се научите. Ако майката не ни научи, от къде ще дойде знанието ни? Този закон важи и тук: **Съзнанието се разширява от съзнание.** Ако вашето съзнание не дойде в контакт с друго съзнание, то не може да се разшири. Ако един ум не дойде в съприкосновение с Божествения Ум, той не може да се разшири.

---

⁹⁹Послание към римляните: 12; 10.

В Братството аз забелязвам голяма дисхармония. Аз търпя тия неща, но бъдете уверени, че тази дисхармония не ми е приятна. Вие може сега да заплачете, но аз не искам вашите сълзи. Аз искам Христос да влезе във вашето съзнание и да го разшири. Искам Христос да се прояви във вас моето желание е да живее Христос във вас. Най-щастливият ден за мен ще бъде този, в който видя, че Христос живее във вашето съзнание бъдете уверени, че това ще бъде най-щастливият ден в живота ми. У вас може сега да възникне въпросът: «По какъв начин?» Има два начина: Някои риби ги ловят денем, а други вечер. Има ли някаква разлика? Христос е определил този закон: **Любете денем, защото нощем никой не може да работи**. Следователно, за да се разшири вашето съзнание, трябва да работите денем, а не да актьорствате. Аз съм решил да работите посредством упражнения в Школата ще започнем с най-малките упражнения и те постепенно ще се усложняват, но за да се получат резултати, трябва вашето съзнание да се разшири и у вас да настъпи известна вътрешна промяна. Тогава ще дойдат лъчите на духовното съзнание и ще създадат нужните условия, за да могат семената, вложени във вас от хиляди години, да дадат добри резултати. Сегашните ви мисли дали ли са добри резултати? Вие всички сега сте недоволни, липсва ви най-същественото вашето съзнание не е още разширено и Христос не е още влязъл във вас да ви обясни. Той прави усилия, но това са временни състояния, съпроводени с повдигания и спадания. И вие правите усилия, но тези усилия ще бъдат безполезни, ако Христос не проникне в съзнанието ви и ако след Него не проникне Божествената Любов без това няма да се постигнат очакваните резултати. Не мислете, че трансформирането на един живот в друг е лесна работа. Какво изкуство и знание е потребно, за да се трансформира едно растение във формата на една животно! Ако от вас се изисква да превърнете едно растение в животно, вие сериозно бихте се замислили, но сега считате, че това става много лесно. Не, така лесно не става това. Духът Божи, Който работи във вас, ще свърши всичко, а не аз с моите думи. Трябва Христос да проникне във вас и тогава ще дойде Възкресението, а то подразбира Нов живот, в Нови форми.

Писанието казва: *Ще излезете от гробовете*¹⁰⁰. Но ако продължите да живеете както сега, ако ядете и пиете както сега, не мислете, че това ще стане. Не, от туй, сегашното, от тази форма, няма да остане и помен. Ще останат само известни принципи, които ще ви напомнят за предишния живот, но всичко свършено ще се измени. Някой ще каже: «Сегашните условия на живота ме спъват.» Не, те не могат да ви спъват. Аз говоря за онзи ученик, който е решил да поеме Пътя. А вие още не сте пълни ученици. Има три категории ученици – оглашени ученици, верующи ученици и същински ученици. Ученикът от първата категория има известни права и задължения, ученикът от втората също, а ученикът от третата категория е най-горен от всички. Това, което този ученик върши, оглашеният не е длъжен да го върши и обратно. И всеки ще разглежда живота според степента си. Ако е оглашен, той има известни задължения и известни права и вие няма да го питате защо върши това и онова. А ако пък оглашеният пита верующия "защо правиш така", верующият ще му каже: «Когато ти дойдеш на моето място, ще разбереш защо така работя и живея.» Бог не е длъжен да ни съобщава защо прави туй или инак. Той ще каже: «Когато минеш през тези седем огньове, за да те очисти, ще разбереш.» Абсолютно никакво друго обяснение няма да ти даде. И Йов Го е питал, но Господ е мълчал. А след като Йов мина седем пъти през огъня, тогава Господ се обади и му каза: «Я застани да ми кажеш сега!» И Йов каза: «Чувал бях за Теб от други и много грехове направих, но понеже сега Те видях, глупости няма да говоря.»¹⁰¹

Някои от вас се намират в положението на Йов и питат: «Господи, докога тия страдания, тия дългове?» Но Господ си мълчи. И не мислете, че може да се избавите, ако имате някой приятел или неприятел – лъжете се! Избавлението се състои в следното: да разширите съзнанието си и да влезе Христос да ви обясни факта. Стане ли това, вие сте избавени, не стане ли, този факт ще бъде постоянно при вас и като един демон ще ви прави пакости.

Някои идват при мен и ме питат защо става това и онова. Днес дойде един и ме попита: «Знаеш ли какво правят тези твои ученици? Защо не им кажеш да не правят така!» Отговарям му: Не мога да им кажа, защото ние живеем по Закона на свободата. «Ами дисциплина

---

¹⁰⁰Сравни Евангелие от Матей: 27; 52-53

¹⁰¹Йов, глава 33 и 42.

няма ли?» Няма. «Но вие може да наложите тази дисциплина.» И ме покани да отида в дома му. Тогава аз му казах: В твоя дом аз няма да стъпя. «Защо?» За да стъпя в твоя дом, твоето съзнание трябва да се разшири и в теб да дойде Христос, т. е. Любовта. И ти си като моите ученици ти искаш както моите ученици да ме туриш в клопката, от един калъп сте. И ти, и те не сте ученици на Христа. И аз казвам: Ние имаме един Велик Закон с правила, ние искаме да живеем, разбираме живота малко по-другояче и искаме да го изправим. И вие може да кажете: «Знаете ли какво прави Учителя ни?» Но вие отговорни ли сте за мен? Или казвате: «Жълти обувки и бяла шапка подобават ли му? Бялото палто е за децата, а за него трябва черно джубе¹⁰².» Но какво значение има всичко това за вас? За вас е важно какъв е моят ум, какво е моето сърце и каква е моята воля. А вие се занимавате с тия дребни работи. Вие може да носите каквито си щете дрехи и обувки, но мен ме интересува умът ви, съзнанието ви, сърцето ви и волята ви, а най-много душата ви и присъствието на Христа в нея. Зная, че тия неща трябва да се обработват, и като се обработят, вашият живот ще придобие оня смисъл, който трябва да има. И следователно тогава ние ще се разбираме.

Някой път е благословение човек да бъде в света баща, а друг път е благословение да бъде дете. Някой път е благословение да бъде учител, а друг път да бъде ученик. Ще дойде време да разберете отношенията между учителя и ученика. Бог ще ви ги обясни. И аз бих желал вие да бъдете от тия благословени ученици. *(Отговарят: Амин, амин!)* Някои от вас търсят спасение, чакат да се отвори Божието Царство, та да влязат. Няма такова спасение спасението е в разширението на вашето съзнание, за да влезе във вас Христос. Тогава сте спасени по същество. Тогава всички външни условия, които ви притесняват беднотията и други подобни всичко това ще се хармонизира и животът ще придобие друг изглед.

Сега във вашия ум може да се появи една друга мисъл: «Ако днес не свършим тая работа, нека остане за друг ден!» Не, трябва да се работи! Аз ще ви дам следния пример: Вие сте господар, а аз работник, наемате ме да ви работя на лозето, но аз през целия ден броя чуканите и вечерта ви казвам колко са те. На втория ден отивам пак на лозето,

---

¹⁰² Джубе (тур., от *subbe*, ар.) къса горна дреха.

но не копая, а броя колко пръчки има и пресмятам колко грозде ще родят. На третия ден броя колко тревички има и т. н. И ви казвам, че свърших работа. Вие мислите, че лозето е прекопано и ми плащате, но ако отидете там и видите какво съм свършил, какво ще си помислите? Ще ме извините, но вие сега по същия начин работите на Божествената Нива, както аз на лозето броят чуканите и пръчките, а не го прекопавате. Нямам нищо против това да броят пръчките, чуканите и тревата, но и прекопавайте лозето! Първият начин на работа е актьорство, а вторият начин изисква най-напред да прекопаете лозето, след което може да преброите чуканите, пръчките и тревата. А вие идвате при мен и казвате: «Нашето лозе не расте.» Да, не расте сега говоря както никога не расте, защото моите ученици не копаят лозето. Тогава аз решавам въпроса по следния начин: Вие имате статистика преброили сте чуканите и тревата; аз пък ще взема мотиката и ще прекопая лозето. Ако вие сте го прекопали, аз пък ще броя чуканите. Има и учители, които само броят чуканите и пръчките. Ако вие прекопаете лозето, всичко се изравнява.

Това са методи, символи за бъдещата работа. Аз ви казвам това, за да знаете по какъв начин да разширите съзнанието си, в което Христос още не е проникнал. Христос работи, прави всички усилия. И вие имате дълбоко желание, но ви е нужно търпение. Като ви турят на операционната маса, ще ви изпитат. В Бялото Братство, когато правят операция, не поставят упойка и трябва да стоиш съвсем мирно, защото ако мръднеш, ножът ще влезе по-дълбоко. И сега на всички вас правят такива операции. И тези операции на живо са най-добрите, а операциите с упойка са най-лошите. Аз съм прибягвал само в някои случаи към операции на живо, защото тях може да издържи само един верующ ученик. Ако съзнаете, че това се извършва по Закона на Любовта, вие ще бъдете готови да издържите, а в противен случай ще има ританица, ножът ще влезе по-дълбоко, операцията ще бъде несполучлива и такива хора в духовно отношение остават хилави.

По-нататък няма да отида, за да не разколебая съзнанието ви и да си помислите, че нищо няма у вас. Същественото не е още дошло. Тази нива още не е узряла, още не сте прибрали житото във вашия хамбар когато вашият хамбар се препълни, животът ви ще вземе ново направление. С тази си беседа аз искам да ви разпределя за работа. И искам да създам работа за всички вас, женените, като работници.

Правя пак най-малкия опит ще ви дам задача да работите за мен само по пет минути. Под това разбирам да отделите по пет минути на ден за Любовта, за Христа. В пет минути бихте извършили чудеса. Не искам един час, а само пет минути. Има ли някой нещо против това? Ако някой злоупотреби с тия пет минути, той не е никакъв ученик; ако не поработи пет минути за Христа, неговата работа е свършена. Никакви разисквания, никакво философстване, а право на работа! В тези пет минути ще забравите и жена си, и децата си и всичко останало! Ще работите съзнателно за Христа, а след това ще философствате, ще разисквате и ще питате изчерпа ли се този въпрос? Забележете: пет минути! Сто дена по пет минути колко прави? Този опит ще правите в продължение на десет години. Един микроскопически опит, а за една година прави тридесет часа и двадесет и пет минути, за десет години триста и четири часа или двадесет и пет дни и четири часа. В продължение на десет години ще посветите двадесет и пет дни на Христа по Закона на Любовта, като работници. Всеки ден по пет минути. Няма да се философства по кой начин да бъде. Няма да обяснявам никому. На вас ще дам две седмици отсега, за да размишлявате върху петте минути или върху двадесет и петте дни за Христа през тези десет години. Който от вас е готов да работи, да влезе да работи като влезеш в петте минути, ще забравиш, че си женен, че си чиновник или нещо друго, а ще се считаш за новороден в Царството Божие, който ще върши Волята Божия. И тогава ще разберете смисъла на моите думи още от първия ден, в който ще работите за Христа.

Този пък е вторият опит, второто упражнение: Ще ви определя един ден, през който в определен час ще работите пет минути за Христа. Аз точно ще определя това време и тогава ще изпратя на пътя ви всички мечки. Туй да го знаете! И ако вървите смело, те ще ви отворят път и ще кажат: «Може да се работи за Христа пет минути!» И тия мечки също разбират този закон. И аз ще вървя напред. И след това ще чакате най-важния опит пет минути за Христа! И да си почистите хубаво в къщи. Който не си почисти, да му мисли!

Туй ми е казано да ви кажа разбирате ли? И ако вие бъдете верни, тогава ще познаете Истината и Истината ще ви познае.

Аз оставям въпроса нерешен, понеже другите чакат отвън. Женени сте, но сега искаме да ви женим!... Тъй! ... Ще турите многотоchie

недосвършено... Две седмици ще мислите за петте минути. Свобода ще дадете на ума, сърцето и волята си. Свободно искам да мислите вече! Опитът ще дойде, туй е началото. Тия неща са микроскопически, но като ги започнете, ще дойдат и по-големи работи. С малки неща ще започнем те са за децата. А когато децата се занимават, Господ се радва. Следователно ние ще създадем една радост на Господа, като види, че работим за Него съзнателно, без принуждение.

ДОБРАТА МОЛИТВА.

Това, което днес ви говорих, можете да го съобщите на младите, но след две седмици. Като ви питат какво ви каза Учителят, след две седмици ще им предадете моите думи.

(След това се състоя общо събрание на женените и неженените от Общия окултен клас, на което Учителят държа беседа под заглавието ИЗГРЕВ И ЗАЛЕЗ¹⁰³.)

Беседа от Учителя,
държана на 2 юни 1922 година, петък.

---

¹⁰³ Поместена в ТРИТЕ ЖИВОТА, Лекции на Учителя на ООК, Първа школна година, София 1922 (П1942, i1993).

ПРИЛОЖЕНИЕ

Добрата молитва.

Ще прочета четвъртата глава на ЕВАНГЕЛИЕТО ОТ ЙОАНА от началото до двадесет и девети стих:

А когато Исус узна, че фарисите чули, че бил придобил и кръщавал повече ученици и от Йоан макар сам Исус да не кръщаваше, а учениците Му Той напусна Юдея и се отправи отново за Галилея. Пътят Му минаваше през Самария и Той стигна до един самарийски град, наречен Сихар, намиращ се близо до землището, което Яков бе оставил в наследство на сина си Йосиф. Там беше и Якововият Извор, при който Исус седна да си почине, понеже беше изморен от пътя. Учениците Му бяха отишли в града да купят храна и денят клонеше към пладне, когато при извора дойде една жена от Самария да си начерпи вода. Исус ѝ рече: Дай Ми да пия! Жената го запита: «Как така, Ти, като юдеин, искаш да пиеш от мен, която съм самарянка?» (Защото юдеите не се сношаваха със самаряните.) Исус ѝ отвърна: Ако ти познаваше Божията Благодат и знаеше кой е Онзи, Който ти казва «дай Ми да пия», сама би поискала от Него и Той би ти дал Жива Вода. Жената Му каза: «Господине, Ти нямаш черпало, а и кладенецът е дълбок откъде имаш тогава Жива Вода? Нима Ти си по-голям от нашия отец Яков, който ни остави този кладенец, от където и сам той, и синовете му, и добитъкът му са пили?» Исус ѝ отвърна: Всеки, който пие от тази вода, пак ще ожаднее; а който пие от водата, която Аз ще му дам, той няма да ожаднее вовеки, и водата, която му дам, ще се превърне в него на Животворен Извор. Жената Му каза: «Господине, дай ми такава вода, за да не

ожднявам и да не идвам повече да черпя от тук.» Исус ѝ рече: Иди да повикаш мъжа си и пак ела. Жената отвърна: «Аз нямам мъж.» Исус рече: Това е вярно, че нямаш мъж, защото петима мъже си имала, и тоя, когото сега имаш, не ти е мъж; право казваш. Жената каза: «Господине, виждам, че си пророк. Нашите бащи се молеха на тази планина, а вие казвате, че Йерусалим е мястото, на което трябва да се молим.» Исус ѝ рече: Жено, повярвай Ми, че настъпва часът, когато нито на тази планина, нито в Йерусалим ще се молите на Отца. Вие се молите на това, което не знаете, а ние се молим на това, което знаем, защото Спасението ще дойде от юдеите. Но идва часът, и вече е дошъл, когато истинските поклонници ще се поклонят на Отца с Дух и Истина, защото Той иска такива да бъдат тези, които Му се поклонят. Бог е Дух, и тия, които Му се поклонят, трябва да му се поклонят с Дух и Истина. Каза Му жената: «Зная, че ще дойде Месията, наричан Христос; когато Той дойде, всичко ще ни възвести.» Исус ѝ рече: Аз Съм, Който говоря с теб. В това време дойдоха учениците Му и се почудиха, че разговаря с жена. Но никой не рече "какво искаш" или "какво приказваш с нея". Тогава жената остави стомната си и отиде в града, и каза на хората: «Елате и вижте Човека, Който ми каза всичко що съм направила да не би Той да е Христос?»

БОГ Е ЛЮБОВ.

Туй, което до сега съм говорил на всички ви е, че трябва приложение. Ще използвам тук друга дума вместо *мога* приложението изключва отрицателния смисъл на тази дума, а вие я употребявате само в отрицателен смисъл. Думата *мога* е положителна, а вие наполовина я обезсилвате. Казвам, че ще *трябва* да научим, а вие питате: «Мога ли?» Така тази дума *мога* у вас по някой път се обезсилва. *Мога* тази дума е започнала да се обезсилва. Ако имате някаква спънка, *не можете*, разбира се. Винаги за туй, което спира думата *мога*, трябва да има някаква вътрешна спънка. Спънката в живота може да бъде или в ума в идеите, или в сърцето в чувствата, или във волята в действията. Тази спънка може да бъде в идеите ви може всеки от вас да си мисли, че туй което той ще направи, ще бъде най-доброто, и като неговата работа втора няма да има. Това е едно

вродено чувство у художника, у поета, у писателя, у свещеника, у проповедника. И всеки, който е сам, си мисли, че туй, което е минало през неговия ум, такива идеи, мисли, през друг ум не са минали. Но когато неговата мисъл се реализира, тогава той започва да вижда нейните дефекти.

Един знаменит английски проповедник, когато бил в университета, чел Библията и казал: «Колко неизчерпаема книга е Библията, по нея човек може да проповядва хиляди години, без да се изчерпи.» Сам той обаче по-късно признал, че след като говорил четири пъти по нея, намерил се в чудо какво още би могъл да каже. Това е една грешка. Когато човек, така лесно се изчерпва, това показва, че той има някакви дефекти в живота си. За всяка кауза, която застъпвате, както и за идеите, които искате да прокарате, вие трябва винаги да знаете какъв е техният произход дали е Божествен или не. Това трябва да знаете с положителност, без никакво съмнение. Вие не трябва да имате слабостта на онзи вълк, който повикал сина си и му казал: «Слушай, синко, аз не искам ти да се отдалечаваш от традициите на твоите деди и прадеди, трябва да се придържаш към тяхната вяра, да спазваш отношенията които те са имали помежду си и никакво друго ново учение да не приемаш. Свещената религия, която сме имали, е единствената религия в света.» Тъй казал вълкът на сина си. Е, каква е религията на вълка? Той казал, че за всеки грях трябва омилостивяване на боговете, трябва жертвоприношение. Нищо повече! Когато един вълк съгреша, той дави овците и така му се прощават греховете. Тъй мисли вълкът.

В обществото ще ви питат българи ли сте, православни ли сте, еретици ли сте и т. н. Такъв въпрос на мен ми се вижда неестествен, т. е. вие, като ученици на Всемирната Школа на Бялото Братство, трябва да схванете въпроса малко по-иначе. Даже в един съвременен германски университет няма да ви питат българин ли сте или не, а ще ви запишат там. За науката не важи дали сте българин или не. После вие може да сте православен, но и православието не важи за науката. Може да сте православен, може да сте българин и въпреки това да сте един от последните ученици в Школата. Когато дойдете в Школата, не важат нито вашите вярвания, нито вашият произход. От вас се изисква на първо място да учите. Това е свещеното учението е Божествен Импулс. И в дадения момент желанието на човек да учи, да върши

Волята Божия, то е свещеното това е живият човек, който се проявява. Туй, за което мислите, което ви спъва, са традициите, то не е важно. Важно е туй, което проявявате.

Вие искате да служите, искате да сте полезни на човечеството. Как ще бъдете полезни? И преди да служите на другите, преди да бъдете полезни на тях, били ли сте полезни на себе си? Аз ви питам кой от вас е бил полезен на себе си, но в същинския смисъл? Ако някоя вечер, след като преядете, ви стане тежко на стомаха, били ли сте полезни на вашия стомах? Ако някой ден се смутите и умът ви се развълнува, били ли сте справедливи спрямо вашия ум? Ако някой път се отчайте, били ли сте справедливи спрямо вашето сърце? Ако обещаете и не изпълните обещанието си, били ли сте справедливи спрямо вашата воля? Човек, който не е полезен на своето сърце, на своя ум и на своята воля, не може да служи на Бога. Законът е такъв. Ако ти не зачиташ своя ум, ако ти не зачиташ своето сърце, ако ти не зачиташ своята воля, която служи за твоето повдигане, как ще служиш на Бога?

Сега вие се интересувате какво направил еди-кой си. Ще слушате какво са направили хората в света, или какво Бог е направил? Първото нещо, което аз искам от вас, вашето свещено задължение, е да уредите отношенията си с Бога. «Ами църквата, ами всичко друго?» Първото отношение във Всемирното Бяло Братство е отношението между Бога и вас. Ще ви докажа защо всички други отношения, които имате в света, са неестествени. Вземете едно от най-благородните неща ти имаш дете, кърмиш го, но то постоянно плаче: «Дай, дай!» Всичко изсмуква. А майката живее с идеята, че туй дете един ден ще я храни и ще я облича, но дали ще бъде така е въпрос. И аз бих ви запитал колко щастливи майки има в света, чиито деца са оправдали тази любов? Значи туй, което майката върши, не е право, не е благородно, значи че отношенията между майката и детето са неестествени. Защо? Тази майка е заченала туй дете, без да познава Бога и следователно по същия закон детето се ражда без да познава Бога. И всички нещастия в съвременния свят произтичат от факта, че всяка работа, която започваме без да познаваме Бога, ще има също такива отношения към нас. Затова всяко нещо в света се руши. Каквото и да започнем добре, накрая ще бъде разрушено. Защо? Защото хората нямат правилни отношения към Бога.

Отношенията ни към Бога ще бъдат правилни, щом ние покажем към Него Любовта си, на която ще бъде отговорено, защото Бог е едно от най-възвишените, най-благородните същества. Това значи отношенията ни към Бога да бъдат правилни и тогава каквото дадем, ще ни се даде същото в замяна. И ако ние, свързвайки се с Бога, образуваме тази правилна връзка между Него и нас, тогава третото отношение ще бъде с нашите ближни. И когато слезем *долу*, и когато се отправим от света на хората към Бога, ние ще знаем как да работим и какво да правим. А сега на земята ние не знаем как да се обърнем към Бога, не спазваме условията. У вас се заражда желание да работите, но всеки иска да намери, човек като себе си и да се свърже с него. Не, човек трябва да се свърже с човек, който познава Бога такъв, какъвто Той Си е, какъвто Го чувства в себе си. Вие познавате Бога по традиция, философски, теоретически, но тъй, по същност, по естество, по опитност, такъв, какъвто Той се е изявил на Мойсей на планината или на Христа, вие още не Го познавате. Вие понякога правите опити да се свържете с Него, без да сте сигурни в резултатите им и често ги поставяте под съмнение. Това е така, понеже онзи, който е говорил веднъж с Бога, за него този момент остава незаличим от съзнанието му всичко може да изчезне от твоето съзнание, но този момент, в който ти веднъж си проговорил с Бога, този момент остава завинаги в съзнанието ти. Целият свят може да се обърне, но никоя сила не е в състояние да заличи този Божествен Образ. И когато Писанието казва, че Бог е направил човека по Свой Образ и Подобие¹⁰⁴, подразбира се, че когато Бог е направил човека, *този* Образ тъй се е врязал в съзнанието му, че той не е могъл да го забрави. Сега идват първите хора, които са видели Бога. Това са Белите Братя, това е Културата, която следва съвсем друг път на развитие. А сегашните хора на земята са направени от *пръст*, в която е вдъхната малко жива душа. Живи души са те някаква смесица от кал и Божествено Дихание, получила се

---

¹⁰⁴Битие: 1; 26-27. Казано е: **Да направим човека по Наш Образ и по Наше Подобие** (26) и по-нататък: **Бог създаде човека по Свой Образ по Божия Образ го създаде** (27). Или с други думи: Бог решава да направи човека по Свой *Образец* и човекът да стане *подобен* на Него, но в шестия ден на Творението човекът е направен само по образец на Бога, а още не е подобен на Него. Тъкмо на това Учителят обръща внимание малко по-нататък в беседата си: "Тази каша тепърва трябва да стане образ и подобие на Бога".

е една каша! И тази каша тепърва трябва да придобие Образ и Подобие на Бога.

Вие ще трябва да се освободите от вашите предубеждения. Първо ще трябва да вложите смирение в душата си – смирението е качество, задължително за всеки ученик, който ще постъпи в Школата. Знаете ли какво значи, смирение, абсолютно смирение? Каквото и положение да заемате, цар или философ да сте, ще забравите вашето особено положение – всеки, който влезе в Школата, ще забрави първото място, което е заемал. Ще влезете в Школата без никакви претенции. Първо ще изучавате вашите задължения, всичко друго ще изучавате, но за правата си зъб няма да обелите, няма да претендирате за тях. За вашите права други ще се грижат – всички Бели Братя ще се грижат за вашите права. Вие ще се грижите за вашите задължения, те ще се грижат за вашите права, а не за задълженията ви. Когато влизате в Школата, вие ще се учите на вашите задължения. Не спазите ли туй правило, вие ще бъдете изхвърлени от Школата. И тогава знаете ли на какво ще заприличате? Ще ходите, ще обикаляте около тия университети на Бялото Братство, ще знаете какво има отвън, но какво има отвътре няма да знаете. И когато се върнете, ще разправяте за тяхното величие, без да знаете какво представляват отвътре. Сега някои от вас ще кажат: «Ние сме слушали за тия неща.» Хубаво, слушали сте. Сега обаче трябва и да ги разберете, а за да ги разберете, трябва да влезете вътре.

И тъй, първото изискване към ученика е смирението, но смирение в пълния, точния смисъл на думата. Когато човек се почувства смирен, той ще започне да расте. Вземете за пример онези синове в света, които чакат баща им да остави наследство – те мислят само за правата, които имат и си казват: «Какво ще ми се падне от баща ни? Ние сме шест сина, баща ни има дванадесет милиона лева, значи на всеки от нас се падат по два милиона.» И всеки син, ходи къде ходи, все това казва: «Право имам, два милиона лева имам! На мен не ми трябва наука, не ми трябва работа, аз съм осигурен.» И сегашните християни проповядват същото и казват: «Вие сте спасени, Христос е умрял заради вас, два милиона лева имате.» Е, хубаво, и като сте спасени какво правите? Седите, пеете си и казвате: «Като умрем, ще отидем в рая.» Това е погрешно схващане. Какво ще правите като отидете в духовния свят, а не сте ученици на тази Велика Школа? У вас трябва да се зароди такова непреодолимо желание за работа, каквото до сега не

сте имали. Понякога ви гледам, че плачете и си казвам: Ако тия сълзи, които до сега сте проливали, бяхте пролели само за да станете ученици, какви велики промени те щяха да произведат във вас! А вие за какво плачете? Плачете, че някой ви обидил, че нямате средства, че сте остарели, че нямате знания, че нямате това, че нямате онова, че нямате обществено положение, че нямате сили! И мъже, и жени все плачат, плачат! Плачът е даден за другите. За вас обаче, ако плачете, този плач трябва да бъде за Училището да проливате сълзи, за да станете ученици, е най-великото, най-хубавото нещо!

Сега туй като ви говоря, ще кажете: «Толкова време вече ние търсим Христа, ние Го слушаме, ние Го обичаме, жертваме се за Него, проповядваме Учението Му.» Вие имате погрешно схващане. Да кажем, вие искате да учите музика при един съвременен професор, но не отивате да учите при него, а като го срещнете на пътя, хвалите го, казвате му, че като него няма друг, давате му по една китка всяка сутрин и тъй десет-двадесет години наред. Е, питам: Какво ще спечелите от това? Нищо няма да спечелите. Вие ще сте дилетанти по музика и професорът ще каже: «Много добър е този ученик, цветя носи, но много съжалявам не учи.» А представете си и обратното вие сте в Училището, не носите букети с цветя, не хвалите учителя си, но учите. И той е доволен, радва се, че има един способен ученик и казва: «Добър ученик е този!» Каква полза, ако срещнете Бога, дадете му букет и кажете: «Господи, Ти Си добър, Ти Си такъв, Ти Си онакъв, като Теб друг няма. Ти Си Любов! Ти Си много добър!» Направите Му една молитва и кажете: «Срещнах днес професора си, дадох му един букет и той се зарадва.» Това е хубаво, не казвам, че не трябва да го правите, но казвам: Занесете букета на вашия Учител, вземете инструмента на рамо, кажете му вашите сърдечни думи и започнете да учите. Букетът е едно допълнение към учението, а само туй, което научите, ще можете да ползвате.

Сега вие искате да въздействате на някои хора, казвате: «Ей този да го обърнем към нас!» Как ще го обърнете? Той не е някой камък, за да го хванеш от едната страна и да го обърнеш на другата. Той не е някоя кесия, та да го обърнеш, и да извадиш съдържанието му. Обръщане! Да обърнеш човека че той може да вземе една посока и после друга в своето обръщане. Та искам сега и вие да имате правилни схващания.

Сега у всички ви има едно предубеждение вие си мислите, че знаете. Вие се представяте за смирени, но във вас няма смирение. Аз ви говоря искрено тъй както ви схващам, вие привидно сте смирени, а в сърцето си сте горделиви. Можем да направим опит. Допуснете, че вие сте една високопоставена светска дама. Обличате се хубаво, поканени сте на банкет в някое висше общество. Да кажем, че сте религиозна, верующа. Отивайки на банкета, по пътя ви среща една баба, просто облечена, която носи кошница с цветя и ви казва: «Сестро, можеш ли да отнесеш този букет еди-къде си?» Ако това е едно изпитание и ви накарат да занесете букета някъде, ще го вземете ли? Ще кажете: «Чудя се на ума ти, аз съм поканена на банкет, там отивам!» Именно две покани имате. От една страна сте поканени на банкет, хубаво сте облечени, гледате се на огледалото, а от друга страна Христос ви кани на друг банкет и казва: «Ще занесеш букета!» Откажете ли се, свърши се работата! И тогава вие ще сте от онези, които обикалят около университета, гледат как е направен, какви прозорци има, как са наредени, но какво има вътре, не знаят.

Вие сте християни, нали? Толкова години следвате при мен, толкова пъти съм ви говорил за Небето и сега ви казвам: Я, ми опишете какво представлява Раят опишете ми какво има в Рая. «Така е да кажат някои от вас аз ходих в Рая; там туй има, онуй има.» Има ли кандидати да ми кажат какво има там? Вие сте ходили в Рая, но Белите Братя там имат едно широко езеро и понеже ви знаят какви сте, като излезте от Рая, потопяват ви в туй езеро и ви измиват. И тогава вие казвате: «Бях някъде снощи, но всичко забравих!» Че това си е така, да не ви се вижда чудно! Някоя вечер сънувате някой много ясен сън и си казвате още тогава: «Ще го запиша!» Станете на сутринта сънят изчезнал. Казвате си: «Сънувах снощи нещо, няма го!» Тъй е със съня. Сънувате, но не го записвате и го забравяте. Затова, като сънувате нещо, ще си вземете една тетрадка и ще си записвате всичко, а тези, които не си записват сънищата, за тях казваме, че са от ония ученици, които само обикалят около университета.

И тъй, първото нещо, което ви трябва като ученици, е смирение и пълен мир на душата спокойствие и мир. В Писанието се казва: **Мирът Господен**¹⁰⁵. Този мир трябва да се придобие. Мирът може да

---

¹⁰⁵Послание към римляните: 14; 17, Първо послание към коринтяните: 11; 24, Послание към Флипияните: 4; 17.

се придобие, само когато между Бога и вас се образува пряка връзка. Тази пряка връзка ще ви даде такъв импулс, какъвто не е в състояние да ви даде никоя друга сила в света. Тя няма да ви лиши от нищо. С такава връзка вие може да заемате в света най-ниското положение, може да се намирате в най-лоши условия, но и тогава не само че няма да ви спъват, но туй, Божественото, ще обърне всички тези елементи във ваша полза, ще извлече соковете от тях и вие ще се намирате при по-благоприятни условия в живота, ще бъдете по-силни. Това е Божественото!

Сега виждам, че във вашите умове пак възниква същият въпрос: «Как може да стане това?» Христос казва: ***Ако не се родите изново, няма да влезете в Царството Божие***¹⁰⁶. Никодим го пита: «Как е възможно старият човек, проявеният човек, да се роди изново?» Христос обаче тук няма предвид човек стар на години, а онзи, който има знания, който има мъдрост. Ще ви предам този разговор по друг начин: Пита Никодим: «Онзи, който е придобил знания, който е завършил своите науки, подобава ли му да се върне, да започне пак от А-Б?» Христос отговаря: «Той трябва да се върне, трябва да започне от А-Б, да започне от *Вода* и *Дух*.» *Водата*, това е Новият Живот, това е Истинският Живот, Божественият Живот. *Духът* това е Разумният, Божественият Живот, в който човешката душа трябва отново да се облече. Това е една фаза на преминаване от един живот в друг. Тъй го наричат в Писанието: ***преминаване от живота, който носи смърт, към Живота, който носи Вечен Живот***. Това значи да минеш от безумието, което носи безумие, в разумното, което внася разум. Защото където има разум, там няма грях. Само безумният човек може да греши, а умният човек не може да греши и всеки от вас, който понякога греши, е бил в състояние на умопомрачение и най-малкият грях е едно умопомрачение. Например разгневиш се и казваш: «Чакай, аз ще му отмъстя!» Веднага дойде помрачението и започваш да мислиш, как да си отплатиш.

В тази глава, която прочетох, Христос показва на самарянката Истинския Път, който е Учението за служене на Бога. Работници трябва да бъдете! Искате да бъдете ученици и да приложите Новото учение как ще определите това учение? Може да ви запитат: «Че къде

---

¹⁰⁶ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЙОАНА: 3; 3-5.

е това Бяло Братство, на което вие сте ученици?» Как ще защитите вашата кауза? Ние ще запитаме съвременните учени:

А вие в какво вярвате?

Ние вярваме в Христа.

Къде е този Христос?

Е, преди две хиляди години е живял Христос. Апостолите са писали за това.

А вие с Христа били ли сте?

И на вас ще зададат същия въпрос, но вие може да имате тази опитност всеки от вас, когато стане ученик, когато придобие смирение и мир, ние ще го въведем в Бялото Братство и той ще види какво е то.

У вас сега се заражда желанието да влезете в Царството Божие преди да се очистите. В света всичко друго е възможно, но нечист човек да влезе в Царството Божие е невъзможно. Чист, абсолютно чист трябва да бъдеш! Знаете ли какво значи да бъдеш чист?

Някой ще запита защо аз понякога не се интересувам от този свят. Ето защо не се интересувам: Когато хората ми задават този въпрос, те мислят, че са умни. Не, *те* са глупави и аз ще им докажа, че това нещо от наше гледище е разумно, логично и правдоподобно. Вие искате да се интересувам за този свят повече, отколкото за онзи. Мислите, че това трябва да бъде така и следователно ние сме глупави. А вие, които ни препоръчвате тази философия, постъпвате ли съобразно с нея? Вие поставяте на масата един малък диамант и един диамант голям колкото паче яйце. Е, питам, къде ще гледат очите ви? Ще погледнете първо малкия, но като погледнете после големия, няма повече да отстраните очите си от него. Кой от двата искате? Ще кажете: «Диамантът, който е голям колкото паче яйце.» Ако вие сте толкова умни, че да вземете диаманта, който е голям като паче яйце, ние толкова глупави ли сме да вземем малкия? И ние не сме толкова глупави. Ние виждаме и този, и онзи свят. За нас онзи свят е големият диамант и ние постъпваме правилно, когато се интересуваме от него. Значи ние съпоставяме две истини. На първо място ще се спрем на хубостта на вашия живот. Ще кажете: «Ама ние си имаме култура!» Ами че тази култура, която имате, е взета от горе, взета е от нас, от Бялото Братство. Науката това са геометрията, математиката, естествената история, астрономията, музиката, поезията, изкуството. Всичко, всичко това е взето от горе. То не е ваше. Вие казвате: «Измислих нещо!» Вие нищо не сте измислили!

Тези хора тук, на земята, които твърдят, че били измислили нещо, нищо не са измислили. Всичко е взето от невидимия свят и е пренесено във формите на този, на видимия свят. Следователно културата на видимия свят е взета от невидимия свят. Тя е неразбрана култура и принципите, върху които тя почива, са също неразбрани от вас. Не само това, но понякога вие не разбирате и себе си, задавате си въпроса какво сте вие извън тялото? Представете си, че един ден се съблечете, излезете извън тялото си, влезете в друг свят как ще се познавате тогава? Вие си пипнете главата, косата и казвате: «Аз съм, аз съм Елена.» Един английски философ всяка вечер се питал дали това е той самият, да не би това да е някаква илюзия и като се уверявал, че е той, се успокоявал. Е, питам: Извън своята мисъл този философ има ли ясна представа какво е той; вън от своя мозък има ли ясна представа за своята мисъл. И ако при сегашното си състояние някой път вземете да мислите за себе си като нещо особено, може да ви мръдне дъската и ще се уплашите. Може да направим с вас някой път опит в Школата ще ви изведем от тялото ви навън, ще ви вдигнем нагоре до бялата лампа (*Учителят сочи средната лампа в салона*) и оттам ще се гледате. Тогава ще се видите вън от тялото си и ще се чудите как става това. Само че материята на онова същество, което е горе при лампата, ще се движи по силата на волята, а за долното същество ще са нужни други условия.

Така и някои от вашите идеи се спъват поради тази проста причина. Например вие искате да направите нещо, искате да говорите на някой човек за Бога, но веднага във вас влиза една мисъл, която ви парализира: «Мога ли да му говоря аз? Туй, което ще му кажа, ще го приеме ли? Ами ако ми се присмее?» И вие изпадате в противоречие със себе си, мислите, че не знаете. Мислите ли, че аз, който съм виртуоз, като седна да свиря, ще се боя от хората? Първо ще свирите за себе си, няма да мислите за никого като говоря Истината, аз първо я говоря за себе си, и като я говоря туй, както аз я разбирам, ще я разберете и вие. Представете си, че свиря нещо хубаво и вие слушате аз се радвам и вие се радвате. Аз свиря на себе си, вие ме слушате и казвате: «Много хубаво, благодаря!» Казвам: Няма за какво да ми благодарите, аз свиря на себе си, а вие, които сте възприели музиката ми, благодарете за това, че сте я възприели.

Когато ние имаме отношения помежду си, трябва да имаме отношения и с Бога. И като се домогнем до тази Велика Истина, когато започнем да служим на Бога, говорейки на вас, аз ще говоря на Бога, ще общувам с Него, а вие ще слушате този разговор.

Вие трябва да имате преки, непосредствени отношения с Бога, и когато имате тези преки отношения, тогава душата ви ще се изпълни с вътрешен мир и вашите страдания, всички ваши сегашни мъки, ще ви станат толкова приятни, че като се върнете вкъщи, ще помилвате вашите страдания тъй приятни ще ви бъдат те! И вие ще бъдете толкова ласкави спрямо тях, че ще им кажете: «Аз досега исках да ви изпъдя и да оставя само няколко деца; мислех да ви дам за слуги, за обушари, за шивачи и шивачки, за готвачи, за кошничари, но сега, откакто ходих при Бога, толкова забогатях, че хайде сега, мамините, елате всички при мен по Закона на Любовта!» И тази скръб, която до сега ви е причинявала неволя, и тя ще започне да подскача, да играе, ще каже: «Мама забогатя!»

А знаете ли защо скръбта скърби? Представете си, че имате едно дете, което е деликатно и се нуждае от хубава храна, но вие нямате годна храна за него и му давате твърда храна това дете ще бъде ли весело? Знаете ли какво представлява скръбта? Аз определям скръбта като възвишени духове, които са свързани с нас когато ние скърбим, и те скърбят и плачат с нас. А когато се върнем към Бога, тогава ще се зарадваме скръбта ще се превърне в радост и този ангел, скръбта, няма да плаче. Този ангел, като ходи и обикаля около вас, постоянно ви казва: «Туй, което направи днес, не е хубаво.» Тогава ти се обръщаш и казваш на скръбта: «Слушай, аз от децата си не искам съвети, ще ми се подчинявате, няма да се месите в моите работи, тук аз заповядвам!» Той отвръща: «Ти можеш да ми заповядваш, но не прави зло.» Ти взимаш тоягата си и казваш: «Вън!» Тя отвръща: Ти можеш да ни гониш, ти можеш да ни биеш, но не си права!» Нищо повече! И един ден ще видите, че тия ваши деца, които сега наричате скръб, са ваши учители. Вас, цялото човечество, аз наричам *непослушни ученици*. Нищо повече! Не че имате зла воля, но вие считате, че тия страдания, всичко туй трябва да изчезне; искате като някои Богове, като някои царски синове и дъщери, щом ударите звънеца, всичко да стане по волята ви. Даже и най-бедните дечица, със скъсаните дрехи, казват: «Ех, де да съм един княз или една княгиня, какво ли няма тогава да

направя?» Значи и те имат представа какво е княгиня. Казвате: «Туй бедно детенце, няма претенции.» Турете му ново облекло и ще видите, как ще ви посрещне. Ще каже: «Не съм разположен!» Туй *не съм разположен* е театрално представление.

Сега искам да видя колко от вас, ако им кажа, ще си вдигнат ръката и ще заявят: «Решаваме!» Ръката си всички ще вдигнете, но аз искам също да вдигнете ума си, да вдигнете сърцето си, да вдигнете волята си. Ще направите едно упражнение вечер на лягане ще кажете: «Тази вечер аз искам да отида при Бялото Братство, ще отида при Господа!» Но вместо да кажете туй, вие преди това си задавате въпроса: «А аз чист ли съм, мога ли така да отида при Господа?» Хубаво, тия разсъждения прави ли са? Когато някой болен страда десетки години от някаква болест и е окъсан, опърпан, мръсен до гуша, той ще се колебае ли да отиде при някой добър, благороден и чист лекар? Не, той отива при този лекар и си казва: «Той ще ме приеме!» Вие трябва да имате вярата на болния към лекаря когато отива при Учителя си, ученикът трябва да има абсолютна вяра към Него, трябва да бъде уверен, че Учителят му ще го приеме такъв, какъвто си е. Турите ли си в ума тази мисъл, че няма да ви приеме, въпросът с вас е ликвидиран. У вас не трябва да има никакво съмнение, нито помен от съмнение, че Той, Учителят ви, ще ви приеме, независимо от вашите глупости, вашите грехове, вашите слабости, от това или онова. В дадения момент ще оставите всички тези мисли настрана и ще отидете с пълна вяра при този Учител на Живота, Когото търсите; ще отидете при тези ваши Бели Братя и те ще ви приемат. Това е едно правило без никакво изключение и вложите ли туй правило в душата си, може да направите първото упражнение.

Първото упражнение ще направите в мълчание. Искате да знаете дали Господ е с вас и дали слуша душата ви. Вървите по улицата и чувате как някое младо момиче плаче, понеже останало без майка; или чувате някой болен да охка. Вие ще минете покрай него, няма да кажете нищо, само ще се доближите и ще го докоснете без да ви забележат и ще си заминете. След това ще проследите резултата на вашето докосване. Резултатът ще бъде такъв, че след като го докоснете, от вас ще премине към него един ток, вашата ръка веднага ще му подейства. Няма да му казвате, че ще го излекувате. Ще

направите опит с един, с втори, с трети, навсякъде ще внасяте мир и радост, и ще видите, че носите със себе си велико изкуство, каквото досега никога не сте притежавали.

Някои от вас ще кажат: «А, като зная туй изкуство, ще мина покрай някой милионер, ще го докосна с ръка и той ще раздаде богатството си.» И това ще стане, но първо ще правите опит с болните, а после с богатите. Някоя бедна вдовица ще се моли на някой милионер, чието сърце е кораво като камък; вие ще минете полекичка край него, ще го докоснете с пръст и той веднага ще извади кесията си и ще даде. Силата е в нашите ръце, разбирате ли! На света ние заповядваме, а не някой друг *аз*, който съм ученик на Бялото Братство, на което Христос е глава, *аз* заповядвам!

Слушам някои от вас да казват: «Нека влезем в църквата и тъй да бъдем полезни на този народ!» В коя църква? Тази църква познава ли Христа? Църква, която да познава Христовата Любов, аз не познавам аз не познавам още нито една църква, която познава Христа. Всички тези, които Го познават, трябва да служат без пари, даром. Би било безобразие от моя страна, ако отида при някой мой приятел да му помагам и вечерта му кажа: Хайде плати ми сега! Не, даром ще работя. Ще бъде смешно, ако обичам Христа, да му кажа: Сега плати! Това служене трябва да бъде за нас радост. Ние трябва да го считаме за наш дълг, а като знае това и Той, Христос, ще работи за нас. Ние ще работим за Него и Той ще работи за нас Бог за нас и ние за Него; Учителят за учениците и учениците за Учителя! Вие трябва да се проникнете от тия принципи. Казвате: «Туй е също както старото!» Не е така, това са две абсолютно верни положения. Ако работите по тоя начин и сте учителка, учениците, над които сте работили четири години, няма никога да ви забравят и помежду ви ще се образува една братска връзка. А ако не работите както ви казвам, никакви съществени резултати няма да постигнете. И тогава, щом вашите ученици, с които не сте имали никаква връзка, след години ви срещнат, ще кажат: «Едно време беше наша учителка, но сега е обедняла.» Не, в Бялото Братство такива отношения няма. Никоя сила там не може да смъкне Учителя Той може да слезе сам, но обществото никога не може да го смъкне. Обществото може да смъкне един учител, учениците му може да го смъкнат, но в Бялото Братство, това не може да стане, там няма сила по-голяма от неговата.

Тия мои твърдения са положителни и не трябва да ви обезпокояват, а да бъдат като импулс във вашите стремежи. Вие още не сте прекарвали големи изпитания, вие не сте имали изпитанията на Христа. Някои от вас имали ли са изпитанията на апостол Павел? Удариха му *пет пъти по тридесет и девет*¹⁰⁷. И след като му удариха *пет пъти по тридесет и девет*, той каза: **«Братя, в Царството Божие ще влезем с голяма скръб»**.¹⁰⁸ Тия страдания трябва да ги минем до *седмата глава*¹⁰⁹ той беше във вашето положение, разсъждаваше като вас, мислеше като вас, но като му удариха *пет пъти по тридесет и девет*, той влезе в *осмата глава* и тогава разбра какви отношения имат страданията, измени тона си и каза: «Има само един изход в живота и днешните страдания не са в състояние да ни изменят в Любовта Христова.» И каза тогава той: **«Не зная в тялото си ли бях, извън тялото си ли бях, но ме заведоха на едно място, няма да ви кажа къде, и там видях и чух неща, които не мога да ви ги изкажа»**.¹¹⁰ Къде е ходил той? В Бялото Братство. Това той го нарича *Третото Небе*, бъдещата култура и казва: «Това, което видях и чух там, не мога да го изкажа.» За днешните страдания той казва: **«Образът на външния свят отминава, и като дойде тази бъдеща култура, вие ще се обновите, но докато дойде Йоан, ще бъдат тези страдания.»** Йоан описва сегашното положение в Откровението, пише за онзи, **Новия град Йерусалим**¹¹¹.

Туй не е нещо фантастично, а е нещо реално, което не се изменя. И при тия условия, вие, като ученици ще продължавате да се учите. Не мислете, че в туй Бяло Братство ще се учите пет, десет, петнадесет години; за това се изискват един, два, три, пет и повече живота. Това е хубаво, има какво да се учи! И колкото повече време има да учите, толкова по-добре. Ако влезете в Бялото Братство с вашите схващания така, както сега учите, така, както сега бързате животът ви ще бъде нещастен. А като видите материала, който ви предстои да изучите, ще се зарадвате, че ще имате условия за това.

---

¹⁰⁷ Второ послание към коринтяните: 11; 24.

¹⁰⁸ Деяния на апостолите: 14; 22.

¹⁰⁹ Пак там, седма глава.

¹¹⁰ Второ послание към коринтяните: 12; 2-4.

¹¹¹ 3; 12, 21; 2.

Сега каквото и да ви говоря още, няма да ви говоря върху това, което толкова пъти съм казвал да се обичате, да имате обич един към друг. Ще ви кажа само, че трябва да имате любов към Бога, че трябва да обичате Господа. Нищо повече! За нищо друго няма да ви говоря Любов към Бога! Щом този въпрос бъде решен, всички други въпроси се решават от само себе си. И всички социални въпроси ще се решат по един напълно естествен начин. Не можем ли да решим този въпрос, никой друг въпрос няма да можем да решим. От осем хиляди години всички философи се занимават с решението на този проблем. Няма друг изход, освен този: «Господ ме обича и аз Го обичам.» Вие ще кажете: «Ама дали ме обича?» Обича ви! Нищо повече! Каквото друго и да ви дойде на ума, то не е вярно. Онова у вас, което може да ви каже, че Господ не ви обича, е сатанинско, дяволско. Това са ония духове в индийската философия, как ги наричат там? Прочетете я някой път и ще видите как ги наричат. Една индуска дума има за тях, намерете я. С нея се означават лошите, падналите духове. Намерете името, с което индусите наричат тия паднали духове. Ако за следния път не можете да намерите името им, аз ще ви го кажа. Сега не искам да ви кажа тяхното име.

И тъй, щом кажете, че обичате Бога, ще чуете нещо, което ще ви рече: «Не, ти не Го обичаш!» Долу, под пъпа, нещо ти говори: «Не, ти не Го обичаш.» Започваш: «Обичам Го!» «Не Го обичам.» «Обичам Го.» «Не Го обичам.» И ще започне спор. Тогава ти ще кажеш: «Бог ме обича! И понеже Той е безграничен, понеже Той нито се изменя, нито се променя, в Неговата Обич аз нямам никакво съмнение. И светът да се обърне, на прах да стане, Бог ме обича, свършена работа!» В първата формула няма никакво съмнение. Във втората може да отстъпите, може да се усъмните, но дойдете ли до първата формула, всички замлъкват. Това са формули, ще ги учите.

Понякога аз съм опитвал да видя дали ще се обезсърчите. Например аз мога да ви кажа, че от вас нищо няма да стане. Какво значи това? Вие ми съобщавате намерението си да отидете до Варна, а аз ви казвам, че до Варна не можете да отидете и вие се обезсърчавате. Аз обаче съм искал да ви кажа, че пеш не можете да отидете за един ден до Варна седем дни ви трябва. Казвате: «Във Варна не мога да отида.» Можете! Това е игра на думите: *не мога* и *не, мога*, това са относителни неща. Когато кажете на един окултен ученик, че от него

нищо *не може* да стане, вие му говорите на един положителен език и с това ще му направите най-голямата услуга. Той знае, че по Закона на отрицанието от него всичко става. *От тебе нищо няма да стане* не значи, че от тебе нищо не може да стане. Например някое дете се ражда и умира – такъв е законът на земята. Казвам: Туй дете ще умре непременно. Кога? Това е въпрос. Може да умре след един месец, след два, след година, след две, след петдесет, сто, двеста години, но то неминуемо ще умре. Следователно двете положения *може и не може, раждането и смъртта* са свързани помежду си. Раждането и смъртта са два обратни процеса – раждането предизвиква смъртта и смъртта предизвиква раждане. Казвам: Туй ваше дете ще умре, понеже то е една недоразвита душа, дошло е контрабанда във вашия дом и ще го повикат от онзи свят. Ще ви пратят друго дете, много по-добро. Какво има да съжалявате тогава? Дали сте дреха на един разбойник, на един престъпник – нека си върви с дрехата, даденото – дадено! Туй значи езикът. Нищо повече!

Сега аз искам от вас да схващате нещата в положителен смисъл, да не се зароди в душата ви някоя извратена мисъл. Всички извратени мисли се зараждат във от Любовта. Щом дойдем до онази велика Любов да познаваме Бога, никакви извратени мисли не могат да заемат място нито в човешкия ум, нито в човешкото сърце, нито в човешката воля. Всички тия страдания, всички ваши грехове, каквито и да са те, ще бъдат заличени. Писанието казва: *Аз ще залича всичките ви грехове*¹¹². Като се върнете тази вечер, прочетете в КНИГАТА НА ПРОРОК ИСАИЯ шести стих от шеста глава. Трябва да възприемете положителната страна на това учение, да възприемете положителна вяра във вашия ум! Вие ще се стараете да бъдете свободни. Имаме ли отношение към Бога, ние ще определим правилно и отношенията си на земята, ще изпълним задълженията си към хората.

* * *

С други въпроси сега няма да се занимаваме. Всички ще знаете, че ви предстои да решите един важен въпрос. Този въпрос е толкова назрял, че вие вече имате всички възможности да го решите. Това аз няма да нарека новораждане, а ще нарека тази първа стъпка *съзнателна връзка между вас и Живия Господ, Който сега действа в*

---

¹¹²Виж бележката на стр. 251.

света. Образувайте ли тази връзка, тогава всичките ви отношения, каквито и да са те, ще бъдат уредени по най-добър начин, идеално ще бъдат уредени. Туй ще го проверите. Не направите ли тази връзка с Живия Господ, у вас ще останат същите връзки, които имате сега. И тогава, ако възникнат страдания у вас, никой няма да ви е виновен, всеки ще си бъде виновен сам за себе си.

Вие живеете в София и понякога се питате какво ще каже църквата, какво ще кажат свещениците. Църквата това е Бялото Братство. Нищо повече! Това са живи същества от най-висша култура, това са църквите, това е Царството Божие. Тази църква признаваме и ние. И ако някой каже, че ние не зачитаме църквата не, това не е вярно, ние не искаме да се лъжем с туй, което не е църква нас никой не може да ни лъже с това, което не е църква.

Ще мислите сега! Това са мисли, които ще ви отнемат доста време да разсъждавате сериозно върху тях. И ще бъдете като малките деца ще възприемате тези мисли всяка вечер, без да допускате, че Господ няма да ви прости греховете. Не, няма същество по-благо, по-внимателно от Бога! Той е тъй внимателен! Той е тъй зает с толкова работи, но на всички същества, в каквата и йерархия да се намират, Той чува дори най-малката въздишка и веднага я взима под внимание, за да поправи грешката. Няма нещо, което може да избегне от Неговото Око и Ухо. Но щом влезете в Школата, понеже вече сте израстнали съзнателно, отношенията там са по-различни. Понеже в Школата сте свободни, там трябва да проявите воля. Господ няма да ви застави насила да учите. Не, Той ще ви остави свободно да си изберете. Ние насила не можем да направим някого праведен ние можем да му проповядваме, можем да му помогнем, но не можем да му въздействаме. Един проповедник, който иска да обърне някого, той трябва да заеме неговото място. Казва Господ: «Измени ролята си сега!» Не, ние не искаме да сменим ролята си с никого. Като ученици, вие трябва да спазвате тези правила. За в бъдеще ще искам да се образува помежду ви една благоприятна атмосфера като се събирате тук, в това здание, помежду ви да се образуват благоприятни влияния. И когато излизате, да се чувствувате свободни. Тишина, радост да се прояви! Искам да бъдете свободни. Ако искате волята ви свободно да действа, трябва във вас да дойде Любовта и тя ще ви донесе широчина и свобода. И после трябва да се задоволят вътрешните нужди на всички

ви. Трябва да бъдете внимателни. Вечер, като си седите, няма да мислите само за вас, а ще размишлявате за кого мисли Господ, та и вие да мислите за него.

Аз ще ви задам сега следния въпрос: Вие тук учите в един клас и сте около тридесет ученика, възможно ли е, след като сте учили няколко години заедно, да бъдете груби един към друг? Като ученици на Всемирното Бяло Братство, вие трябва да се отличавате най-първо с честност. Знаете ли, какво е честност? Честността се отнася до личното достойнство на човека. Тя не е спомагателно средство, а е нещо морално като мислите разумно, не ви подобава да бъдете безчестни: обещаеш ли нещо, трябва да бъдеш верен на думата си; кажеш дума, трябва да устоиш на думата си. При това ученикът на Бялото Братство трябва да бъде добър. Това вече е едно морално качество. Ученикът на Бялото Братство трябва също да бъде толкова досетлив, че да може да даде на всекиго отговор за туй, в което вярва. При това трябва да бъде доблестен и благороден, да има воля възвишена, неумолима, постоянна, тъй както постоянна е Волята на Бога. Туй е желанието ми. С това трябва да се отличавате. И като ви гледат, другите да казват: «Учениците на Бялото Братство са честни хора, те са хора, които каквото започват, свършват.» Каква друга препоръка ви трябва? Ами че на тази препоръка се крепи всяко царство, всяко общество, всяка държава целият обществен строй се крепи на това. И църквата на това се крепи. Ами че може ли да се крепи една църква, ако в нея няма честност? Може ли да се крепи една църква, ако няма интелигентност? Може ли да се крепи, ако няма добра воля? И в дома си ще направим тия черти като отличителни от външния свят. Казват: «И ние сме като тях.» Щом казват, че и те са като нас, ние няма да бъдем като тях. Нищо повече! Тези трябва да бъдат отличителните черти на учениците външно, за света.

Учениците, които са пред мен, аз ще поставя на първия изпит, ще им задам един урок на честност. Всеки от вас тук, млад и стар, до края на годината ще изработи една сума от триста лева и ще я внесе в касата. Ще съберем една сума и после ще видим за какво ще можем да я употребим. Тези пари ще трябва да бъдат изработени с труд, по един честен начин. Да кажем, че имате мъж ще му почистите обувката и ще му кажете: «Дай ми пет лева.» Или пък като отивате в града, вместо по

три-четири пъти на ден да се качвате на трамвай, ще се откажете от трамвая и ще ходите пеша. Изобщо всяка работа трябва да се извърши по честен начин ще напишете нещо, ще учите някого, но всичко това да става по честен начин. Хубаво, тази сума за едни може да е малка, но за някои от вас е голяма. Искам да преодолеете трудностите, но да разрешите задачата по честен начин честно да спечелите парите. И тогава ще видим за какво ще можем да употребим тази сума. Другояче можем да я разрешим много по-лесно може някой от вас да бръкне в кесията на баща си. Не по този начин! Ако пък не можете сами да решите задачата, аз ще ви кажа как да я решите. Това е едно хубаво упражнение. Сега искам за тази задача никому навън да не казвате. Вие ще си изпълните вашия план по пет-десет минути всеки може да отдели от свободното си време. Като решавате тази задача, ще гледате да не влезете в някакво стълкновение. Ако работите по този начин, за който ви говоря, значи сте ме разбрали. А ако срещнете много големи затруднения при решаването на задачата, значи не сте ме разбрали. Ако кажете "много затруднения срещнах", не сте ме разбрали. Щом сте ме разбрали, и затруднения да срещнете, лесно ще ги преодолеете. Ако не се преодолеят, значи че има нещо, което куца и трябва да се отстрани. Две мнения няма, това е една от най-лесните задачи. Ние започваме от материалните задачи триста лева. Аз ви казвам, че тази е една от най-лесните задачи за ученика една от най-лесните задачи, които могат да се намерят в учебника за задачи. По-проста задача няма.

Но това трябва да е на втори план, то не е тъй съществено да не се разтревожите как да намерите тези триста лева! Това е маловажен въпрос. Същественният въпрос е връзката, която трябва да се осъществи между Бога и вас. За осъществяването на тази връзка аз ще ви съдействам, ще ви покажа какви са отношенията между връзките, които досега сте имали и тази нова връзка, която се образува. Ще видите каква е разликата! Мъчно може да си представите каква е същинската разлика на нещата. При сегашното ви състояние, до което сте достигнали, тази връзка вече може да се образува, понеже имате опитности. Тази връзка е един нов елемент, който ще реши вашата задача, ще осмисли живота ви и бъдещето ви състояние ще се урегулира. Така че няма да бъдете като онези пет глупави девизи, а ще

бъдете онези пет девиси, които ще влязат с младоженеца¹¹³. Искам да бъдете тихи. Така ще се върнете в къщи свободни, вдъхновени с надежда, че ще има да решите една велика задача, от която ще зависи цялото ваше бъдеще. Няма за какво да се смущавате че вие познавате професора, знаете живота му, дошли сте в училището да учите. Аз не говоря за отношенията навън в света, аз говоря за вътрешните отношения, а то е Божественото.

Сега по старому би трябвало да ви запитам дали ме разбирате. Няма да ви запитам. Аз изнесох едно ново положение туй което хората наричат учудване. Когато човек е горе, на планинския връх, гледа отгоре надолу, учудва се. Сам се възхищава на себе си, вижда мъчнотиите, които е трябвало да преодолее. А вие сега изведнъж се виждате пред планината, на която трябва да се качите. Сега думите *мога* и *не мога* са изключени. Ще кажете: «Ще бъда герой!» Понеже това е процес на движение думите *ще бъда герой* и нищо повече! Някой казва: «Ще бъда герой, ако е рекъл Господ!» *Ще бъда* подразбира, че Господ е рекъл, а аз Неговата Воля на две не правя. Понеже Господ е рекъл ще влезем в Училището; понеже Господ е рекъл ще учим; ще бъде тъй, както Той е рекъл. Сега някои ще кажат: «Защо не сме по-млади, ами сега на стари години?» Тези от вас, които мислят, че са много стари, нека ми кажат на колко години са, защото ние наричаме човек на средна възраст този, който има двадесет милиона години. Ние на колко сме? Ами че тъй, ние сме от Слънчевата система, а Слънцето, за да направи едно завъртане, употребява двадесет милиона години. Тогава вие сте едно малко бебе. На колко слънчеви дни сте сега? Да речем, че вие сте на четиридесет години изчислете каква част съставят вашите четиридесет години от годината на Слънчевата система. Следователно хората от Слънцето не могат да разберат, какъв ще бъде този човек, който ще има десет слънчеви години. Един човек от Слънцето, който там е на десет години, тук ще бъде на двеста милиона наши години. Там той ще е едно младо момиче, ще припка, и като го попитат на колко години е, ще каже: «На десет години.» Следователно понятията *млади* и *стари* са относителни, а не представляват абсолютна мярка. Тогава и ученикът не може да бъде стар който учи, той винаги е млад. Вие трябва да познавате

---

¹¹³ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 25; 1-14.

изкуството на подмладяването в Бялото Братство човек може тъй лесно да се подмлади, както се подмладява къщата или градината с дръвчета. Туй, което за нас съставлява затруднение, за Белите Братя е напълно естествено те постоянно се подмладяват. В Бялото Братство всички са млади там няма да срещнете стари хора. Те могат да приемат всички форми, които хората имат. Това е наука. Това е изкуство, което ние не владеем.

Вие трябва да решите същественото туй е задача на бъдещето, това е една дълбока наука. Важна е връзката, която трябва да направите. За тази връзка много пъти ви е говорено и сте дошли до положението, че вече може да я осъществите. Значи напълно сте подготвени и това може да стане.

Лекция от Учителя,

държана на 21 юни 1923 година, четвъртък, от 16 часа.

СЪБИРАНЕ И ИЗВАЖДАНЕ ЗАПАЛВАНЕ И ИЗГАСВАНЕ НА СВЕЩТА.

Тайна молитва.

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

Ето, аз ви изпращам като агнета сред вълци. Не носете нито кесия, нито торба, нито обуца, и никого по пътя не поздравявайте.

Евангелие от Лука: 10:3-4.

Интересно защо Христос казва на учениците си никого да не поздравяват, като вървят по пътя. Нали сега се счита за културно да поздравяваш някого, а Христос казва да не поздравяваш, като вървиш по пътя. Стихът е ясен сам по себе си Христос казва, че ги изпраща като овци между вълците. Питам: Когато една овца срещне вълк, как ще го поздравява?

Думата *поздравление* подразбира, че само двама разумни хора, които се обичат помежду си, могат да се поздравяват. Само разумните хора могат да се поздравяват един с друг хора, у които няма никаква разумност, не могат да се поздравяват, не могат да разговарят. Често многото говорене не постига целта, която се преследва. Няма защо да се спирам и да ви доказвам, че в живота е така, вие сами знаете това. Когато някой много говори, малко работа свършва. Каква е целта на вашите събрания?¹¹⁴ Да ви говоря ли? Казвате: «Да се съберем!» Че в това няма нищо необикновено! Кой не се събира? В кръчмите се

---

¹¹⁴Група сестри са се събирали всеки четвъртък за занимания и на едно таква свое събрание са поканили Учителя.

събират, по улиците се събират, в кината се събират, в църквите се събират навсякъде се събират. Та и вие казвате: «Да се съберем!» Че кога не сте се събирали? На мен това ми се вижда напълно обикновено. По-необикновено щеше да бъде да не се събирате и една да отиде на едно място в гората, друга на друго място в гората, трета някъде на един километър разстояние от първите, така че никоя да не знае коя къде е. Разбира се не схващайте това в пряк смисъл аз само ви правя намек, защото често ние търсим смисъла на живота там, където го няма. Ако събирането става съзнателно, под натиска на Божествената Любов, то има смисъл, но когато става по съвсем други съображения, тогава и резултатите са други.

Сега да дойдем до съществения въпрос какви са качествата на събирането. Всички вие сте ходили в първо отделение, вярвам даже че сте завършили и четвърто отделение. В такъв случай кажете ми какви са качествата на събирането, по какво се отличава то? При събирането винаги има едно увеличаване по това се отличава събирането. Значи винаги, когато се събират нещата, те се увеличават. При изваждането имаме обратния процес когато изваждаме, нещата се намаляват. Тъй че същинската цел на събирането ви е да се увеличавате. Добре, след като се събирате, увеличавате ли се? Не е достатъчно само да се събирате всеки от вас, като излезе от събранието, усеща ли да е станал по-голям, отколкото е бил преди? При всяко събиране тялото на човека трябва органически да нарастне поне с една десетохилядна част от милиметъра. Като отива на едно събрание, особено молитвено или каквото е това тук, по закона на събирането човек трябва да се е увеличил поне малко. Да допуснем сега, че някой от вас отива в един първокласен ресторант, където има голям майстор готвач и той е приготвил десет хубави баници, каквито обичате една със зеле, друга с лук, трета с моркови, четвърта със спанак, пета със сирене и т. н. Ако вие ядете от всички тези баници, какво печелите? Ако аз вляза в същия ресторант и си взема една сладка баница, полята с мляко, а вие сте яли и от десетте баници, кой е спечелил повече? Вие, които сте яли от тия десет баници, ще се смалите, защото те са много скъпи. Преди да сте влезли в ресторанта, вие сте тежали повече, понеже сте имали повече пари в джоба си, но като излезете навън, тежите вече по-малко, смалили сте се. Значи, като влезеш в ресторанта, ти първо постъпваш според закона на събирането

събираш от баниците; а като излезеш от ресторанта, постъпваш според закона на изваждането вадиш от джоба си. При едното събираш, при другото вадиш и в резултат на това какво става? Става неутрализиране придобивката се неутрализира. Досещате ли сега, каква е главната мисъл, към която искам да насоча умовете ви?

Всички вие сте все от умните, хайде ще ви дам една задача, да видим как ще я решите. Имате една единица, можете ли да я разделите на повече от десет части? Не, единицата може да се раздели само на десет части на повече от десет части тя не може да се раздели, без да се повторят числата. Например, ако я разделите на дванадесет или на тринадесет части, ще имате сумата на числата едно и две, или едно и три и т. н. Значи същите числа от едно до девет пак се повтарят, а не са нещо ново. Следователно една ябълка може да се раздели само на десет части на повече от десет части не може да се раздели. Такъв е законът. Така е в Божествения Свят: Единицата може да се раздели само на десет части. Щом дойдете обаче до човешкия свят, там може да я делите на много части.

Сега ще пристъпя към важния въпрос. Нали всички хора изобщо се стремят към Божествената Любов кои са качествата на Божествената Любов? Вие от толкова години търсите Божествената Любов, знаете ли поне едно от качествата на тази Любов? Може ли някой от вас да прочете нещо от тринадесета глава на ПЪРВОТО ПОСЛАНИЕ КЪМ КОРИНТИЯНИТЕ?

(Една сестра чете:)

Ако говоря на всички човешки и ангелски езици, а Любов нямам, ще бъда като мед, която звънти, или цимбал, който дрънка. И ако имам пророчески дар и зная всички тайни и всяка мъдрост, и ако имам вяра, с която да мога да мества цели планини, а нямам Любов, нищо не съм. И ако раздам всичкото си богатство за прехрана на бедните и предам тялото си на изгаряне, а нямам Любов, това не ме ползва. Любовта е търпелива и милостива; Любовта не завижда; Любовта не се превъзнася, не се гордее, не безчинства, не търси своето, не се сърди, не е злопамятна, не злорадства, а се радва на всяка истина, всичко извинява, на

всичко се доверява, на всичко се надява, всичко изтърпява. Любовта никога не отпада. (1-8)

Когато Любовта се прояви на физическото поле, вие всички вече я знаете тя там се занимава с материалните неща. Детето казва на майка си: «Мамо, ако ме обичаш, дай ми хляб! Нищо повече! Ученикът казва на учителя си: «Ако ме обичаш, дай ми знания!» Това вече е едно малко по-високо състояние на Любовта. Значи дотогава, докато ние подразбираме в любовта материалните неща, Божествената Любов не може да се прояви, понеже всякога ще има състезание. Ако имате един благодетел, който ви издържа, но същевременно той издържа още десет души, и на някого от тях дава повече пари, у вас ще се породи недоволство, макар че този човек облагодетелствува и вас. Недоволство има и в учението онзи, който не напредва в учението, и той бива недоволен. Следователно истинската Любов започва тогава, когато се дойде до границата, където това недоволство изчезва. Гледам, някоя майка обича много детето си, но това дете умира. Тя плаче, страда и казва: «Не мога без това дете, защо ми го взе Бог?» Бог ѝ дади друго дете, тя също го обича много и пак казва, че не може без това дете, но не минава много време, детето пораста, и тогава между майката и него настъпва разрыв. Питам: Как отпадна тази любов? Къде отиде тя? Това, че майката не може без детето си, са наши схващания. Майката държи детето си на ръце, отглежда го и мисли, че не може без него. И детето си мисли, че не може без майка си, но по някаква случайност тази майка е принудена да даде детето си да го отгледа слугинята или някоя друга жена и виждаме, че след десетина години тази жена за детето представлява същото нещо, каквото представляваше и майка му. Значи идеята, че без това дете *не мога*, е права само по отношение на Бога. Ще ви обясня какво се подразбира под мисълта, че без това дете *не мога*. Представете си, че имате тук една малка лампичка и казвате: «Без лампичката не мога!» Без какво всъщност не можете? Без самата лампичка, без крушката на лампичката или без нещо друго? Вие не можете без светлината. Всъщност светлината на лампата е същественото, без което не можете. А крушката е само проводник на тази светлина. До тогава, докато Божествената Любов тече през това дете, без него аз *не мога*, но щом тя престане да тече през него, то вече за мен няма смисъл. Следователно и тази форма, лампичката, има смисъл само поради

нейното съдържание, т. е. светлината. Светлината обаче не е крайният предел на Божествената Любов – не е светлината, която може да ни задоволи. Зад тази светлина, която ние виждаме във вид на лъчи, има друго нещо по-съществено. Кое е то? Отваряме Книгата на Живота – светлината пада върху книгата и ние четем. Значи тази светлина ви е необходима, за да можете да четете Книгата на Живота. Но не е и само туй, че ще я четете. Това четене ви показва Пътя към Бога. И тъй, лампичката е потребна за да се прояви Светлината. Светлината е потребна, за да се прояви Книгата – за да я четем. Книгата ни показва живота, разкрива скрития му смисъл, а животът ни посочва Пътя към Бога. Постигнем ли всичко това, ние се радваме и тръгваме със Светлината към този път.

Та същественото, което трябва да знаете, е, че всички тия неща, които съществуват в света, са пособия, упътвания към Великото и Божественото. Любовта, която е между хората, отношенията между хората, това са все неща, които ни упътват към Бога. Ако човек знае как да гледа, той винаги ще намери нещо хубаво във всеки друг човек, във всяко същество, колкото малко и да е то. Ако той съумее да схване тази хубава черта, той ще *прибави* нещо в живота си.

Гледам, в събранията вие всички сте започнали по обратния път. Във физическо отношение се събирате, а в духовно отношение сте започнали с изваждането – все си намирате по някои отрицателни качества. Какво изваждате? Казвате: «Еди-коя си сестра има еди-каква си отрицателна черта.» Като кажете това, знаете ли какво става? Един лъч от тази лампичка изгасва. После казвате за друга някоя: «Знаете ли тази сестра какъв недъг има?» Хайде – втори лъч от лампичката изгасва. «Ами третата – откак дойде в събранието внесе само разединение.» Хайде – трети лъч изгасва. «Ами тази пък, четвъртата – откак влезе между нас, всички нещастия ни сполетяха!» Хайде – и четвърти, и пети лъч от светлината на лампичката изгасват. Вие говорите все тъй отрицателно за петата, за шестата, за седмата, за осмата и т. н. и току-виж един след друг лъчите на светлината в лампичката изгасват, докато най-после изгасне и цялата лампичка. Вие изваждате, изваждате, и най-после настава тъмнина. Това е един психологически закон, който предизвиква угасване на светлината в нашия ум, в нашето съзнание. Изваждаш, изваждаш, докато най-после

се намериш в пълна тъмнина в ума ти всичко е угаснало и най-после казваш: «Господи, защо направи света така? Господ казва: «Който гаси тъй като теб Светлината на своя ум, ще остане като теб да живее в тъмнина и в мрак.» Какво трябва да направите? Ще започнете обратния процес. Ще кажете: «Онази сестра там е започнала да се поправя, станала е отличен музикант, нека дойде да ни посвири!» И тя идва, сядя на пианото, започва да свири. И хубаво свири! Веднага лампичката светва. После казвате за друга някоя сестра: «Ами знаете ли, че еди-коя си сестра била писателка, пише много хубаво?» «Тъй ли? Хайде да я повикаме да ни прочете нещо!» Тя идва, прочита някое свое стихотворение. Всички са доволни, радват ѝ се. Лампичката още повече светва. «Ами онази сестра там била художничка!» «Нека си донесе картините да ги разгледаме.» Тя си донася картините, всички ги разглеждат, радват се. Лампичката още повече светва. За друга казват: «Ами тази сестра там завършила някакъв курс по шев. И хубаво работи! Нека я накараме да ни проведе един курс!» Лампичката още повече светва. За някоя казват: «Ами знаете ли тази сестра какви хубави баници прави? Хайде да ни направи една баница!» Тя направи една баница, всички се радват, доволни са, а лампичката светва и все повече светва. Колкото повече си изтъквате един на друг положителните черти, толкова повече светлината на лампата се усилва, докато най-после светне с пълната си сила.

И тъй, като се стремите към положителната страна на живота, само така ще създадете в себе си характер. Това е вече Божественото в човека. Иначе, като си търсите само отрицателните черти на характера, ставате банални. Аз днес обяснявах един велик закон в живота. Той е следният: В света има два вида мъже и два вида жени. Единият вид жени са герои, а другите страхливци. Единият вид мъже са герои, а другите страхливци. И на едните, и на другите Господ казва: «Страдания ще има!» От невидимия свят ви питат: «Като герой ли искаш да страдаш, или като страхливец?» Ние, съвременните хора, искаме да избегнем страданията, но страданията никой не може да избегне. Казвам: Страданията в днешния век са условие за развитието на човека. И страхливите страдат, и героите страдат, но питам: Като какъв искаш да страдаш като герой, или като страхливец? Кое е похубаво за вас? Като герои! Ако аз ви кажа, че трябва да страдате като герои, вие казвате, че това не е за вас. Ако обаче ви запитам дали

трябва да страдате като страхливци това пък вече съвсем не е за вас. В Писанието се казва: **Страхливите няма да наследят Царството Божие**¹¹⁵. Какво означава този стих? Той трябва да се изясни. Той означава, че Любовта не може да проникне в душата на страхливия. Страхът е едно отрицателно качество, страхливият човек представлява камениста почва, на която нищо не може да расте. Затова **страхливият не може да наследя Царството Божие**. Аз бих превел този стих другояче: В пустинята извори не могат да извираат, плодове не могат да се раждат, там навсякъде владее смърт. Следователно пустинята не може да бъде населена от хора за да може пустинята да се насели от хора, в нея трябва да извираат извори, а изворите на живота идват само от Любовта. Реките, изворите, дърветата всичко това е символ на една сила, която идва от Любовта.

Всеки от вас трябва да обмисля добре нещата, да има положително отношение към Божествения Промисъл и да знае къде именно да намери този Божествен Промисъл. Всяка добра мисъл, която се отпечатва във вашия ум, е отзвук на Божествената Мисъл. Като ви дойде една добра мисъл, или като ви дойде един добър подтик, или като ви посети един добър приятел, или като прочетете една хубава книга, или когато небето е ясно, или когато някоя ярка звезда ви привлече вниманието, не пропускайте тия неща всичко това е говор от Небето. Щом тази звезда ви е привлякла вниманието, ще се спрете да видите какво тя иска да ви каже.

Сега ще ви представя една картина, за да видите как говори Небето. Представете си, че сте излезли в една тъмна, бурна нощ, не можете да се ориентирате, изгубили сте си пътя, не знаете на коя точка се намирате, но по едно време духне вятър и вие виждате Полярната звезда. Какво ви показва тя? Тя ви показва посоката. Показва ви накъде е изток, накъде е запад, накъде е север и накъде е юг. Тази звезда иска да ви покаже, че сте взели западна посока, а трябва да се върнете и да се отправите на изток там е посоката на Пътя ви. Щом ви каже това, след малко небето пак се заоблачава и затваря. И звездата се изгубва. Казала ли ви е нещо тази звезда? Да! Тя ви определя Пътя. По-

---

¹¹⁵В тази форма, както е записан, цитатът не може да бъде идентифициран сравни Евангелие от Матей: 5; 2-11, Първо послание към коринтяните: 6; 9, 15; 50, Послание към галатяните: 5; 21.

нататък, далеч някъде виждате, че нещо свети, виждате да свети свещ в някоя колиба. Вие трябва да разберете гласа на тази свещ, която свети. Ще ви представя и друга картина. Представете си, че пътувате пак през една тъмна бурна нощ, навън има голяма виелица и вие изгубвате пътя. По едно време виждате вече недалеч от вас да светне някоя малка свещ. Какво иска да ви каже тази свещ? Тя иска да ви каже: «Ела на гости у нас! Само по този начин ще бъдеш избавен от смърт! Нашият господар е много добър, затова ние отворихме прозореца.»

Така някой път и във вашия живот ще бъде тъмно, бурно, неприятно и ще си кажете: «Не искам да живея, дано се намери някоя болест да ме прати на онзи свят!» Но тъкмо по това време ще се намери отнякъде някоя светлина и ще ви каже: «Ела в дома ни!» Значи чрез тази светлина Бог проговаря на душата и казва: «Не бой се, за теб има едно прибежище!» Това е, което говори тази светлина в тъмната мрачна нощ. Тази светлина е израз на Любовта. И когато ние обичаме Бога, чрез Светлината Той изпраща Любовта Си на световете. И всеки, който разбира езика на тази светлина, ще види, че зад всеки лъч на Светлината е Божествената Любов. Това значи да се разбира истинският смисъл на Светлината. Или казано на мистичен език: Вътре в душата си ти ще почувстваш един свещен трепет и ако си бил отчаян, веднага ще усетиш една вътрешна лекота, ти ще се ободриш, ще се повдигнеш и ще започнеш своята работа.

Та казвам сега на всички ви: Когато се събирате, не гасете лъчите на Светлината! Изкуството да намирате грешките на хората вие вече научихте, пък и децата го знаят. Даже и животинките, като те срещнат, оглеждат те и си казват: «Не те бива, знаем те, нямаме вяра в теб!» И си заминават. Срещне те някоя птичка, погледне те и си казва: «Познавам те!» И тя ти няма вяра, и тя загасва един лъч от Светлината. Тъкмо се моля някъде в гората, но изведнъж някой заек мине покрай мен. Като му тропна с крак, той хукне навътре в гората, скрие се и каже: «Не вярвам на твоята молитва!» И той загасва един лъч от Светлината на Лампичката. Аз си пиша някаква поезия, току мине покрай мен някоя птичка и изведнъж хвъркне надалеч. И тя казва: «Не ти вярвам, аз съм опитвала такива поети като теб.» И тя загасва един лъч от Светлината. И птичките са неверующи, и те прилагат тази негативна мисъл по отношение на вас. Аз съм изпитвал птичките някоя птичка лети, дойде към мене, аз ѝ кажа: Ела тук на ръката ми! Тя

ме пита: «Каква гаранция ще ми дадеш, че няма да ми навредиш? По-добре да си пея на дървото, отколкото да кацна на ръката ти.» Не хваща вяра, не каца и на ръката ми. Досега аз знам само едно птиченце, което е кацало на ръката ми, което е хванало вяра. Другите все бягат, не хващат вяра. Но ако човек дойде и прояви Божията Любов, и птиците ще му вярват. В 1917 година, когато бях във Варна, в хотела където живеех имах един килер, там турях кюмюра¹¹⁶ си. По едно време в този килер влязоха два сквореца, мъжки и женски. Аз ги взех горе в стаята си, понеже в килера беше студено зимата беше много студена, имаше големи виелици. Казвам си: Колкото трябва, ще платя за тях. На сутринта взимам една кофа със зрънца, наклаждам един мангал и сядам при него да се грея. Мъжкия скворец се уплаши и избяга, отиде до прозореца, а женският дойде при мангала, качи се на крака ми и сед това отиде до прозореца. Пак дойде до мангала, качи се на рамото ми и пак отиде до прозореца. Най-после дойде при мен и се качи на ръката ми. Питам: Как бихте изтълкували това? Защо се качи на крака ми, после на рамото ми и най-после на ръката ми? Мъжкия скворец казва на женския: «Ти, жено, се разправай с този човек, а аз съм опитал мъжете, знам ги!» Тя ме гледа с тъжен поглед и аз я гледам. Тя хвъркне от рамото ми, отиде до прозореца и ми казва: «Господине, ти си много добър, накладе ни огън, вода ни даде, зрънца ни даде, но отвори ни сега прозореца да си излезем навън, за да си продължим работата!» Аз ѝ говоря на птичи език: Сега времето навън е още лошо, бурно; като се стопли, аз сам ще ви отворя да си отидете. Тя отиде при мъжкия скворец, каза му нещо и после утихнаха. Легнаха си спокойни вечерта. Тази е единствената птичка, която напълно ми се довери. Значи и у тях има съзнание. Но мъжкия скворец не хваща вяра.

И вие сега сте като този мъжки скворец. Господ ви направи добро, но вие казвате: «Господ ни направи добро, но кой знае...» Колцина от вас са като женския скворец? Казвам: Ето един похвален пример. Всеки човек трябва да има такава вяра в Бога и да знае, че и при най-тъмната и бурна нощ, той може да попадне в *кюмюрлъка*, отдето Бог ще го вземе в стаята си. Господ ще промисли и за теб.

Царството Божие с поглеждане навън няма да се вземе. Външният свят заради нас няма да се измени. Когато говорим за Божествения

---

¹¹⁶Кюмюр (тур. кшъг) въглища.

Свят, ние разбираме вътрешното изменение, вътрешното смекчаване на човешкото сърце. Една бурна, тъмна нощ аз считам за нещо много красиво. Ще ви кажа защо. Една такава нощ може да бъде благословение за мен. Представете си, че аз съм човек, който цял живот е ходил насам-натам безцелно, нищо добро не съм направил и като обикалям така, през една тъмна, бурна нощ се заблудя някъде из гората и по едно време видя, че някъде се отваря прозорец и светва една малка свещица. Аз се запътвам към тази светлина и влизам в колибата на един добър, благороден човек, който ми отваря Книгата на Живота и ме опътва към Бога. Тази нощ не е ли за мен едно голямо благословение? Тази нощ ме спасява. Някога пък хубавият ден може да погуби човека. Представете си, че аз съм тръгнал да отида при този човек, който ще ми покаже Пътя към Бога. Но по едно време, минавайки покрай една кръчма, гледам отвън насядали около масите мои другари, познати, които пият и се веселят. Денят е много хубав, приятен, Слънцето грее. Като погледна към тях, казвам си: «Кой ще ходи сега при този човек? Не е ли по-добре да се отбия тук и да се повеселя?» Отбивам се и пропускам своето благо. Този хубав ден ме съблзни. Не мислете, че външната обстановка е нещо реално! Не, тя не е нещо решаващо, тя не говори, че тъкмо в нея е скрито вашето благо. Не мислете, че вашето щастие винаги зависи от вашето здраве може би понякога щастieto ви се крие в някоя болест. Толстой сам е казал, че при всяка болест и след всяко оздравяване му идвала по една хубава идея, придобивал по нещо Божествено. Понякога човек изглежда така, като че ли не е нито тук, нито на Небето; но след това преминава в една нова фаза. Тъй че истинското здраве на човека се състои в това, той да е в съгласие с Бога, да е в съгласие с праведните и добрите хора по лицето на Земята, или с онези хора, които живеят горе на Небето.

Вие всички трябва сега да се стремите да бъдете образец на чистия живот. Гледам, че сега някои между вас имат особени навици, които аз си обяснявам съвсем другояче. Вие сте влезли в една област на омагьосания свят почти всички хора от религиозните общества минават през тази област. Тя се отличава по това, че в нея отвън не се получава никаква светлина, и кой колкото светлина има, дотолкова осветява Пътя си; всеки свети за себе си, а самата зона е тъмна. В тази тъмна зона ще се срещнете с много същества, изостанали в своята

еволюция от хиляди години и те ще се нахвърлят върху вас като хищници, ще се ползват от вашата светлина, ще ви нападат със своите критики, ще ви казват: «Ти си такъв, ти си онакъв!» Целият свят за тях е лош. И най-последно, като изгубите вярата си, нахвърлят се върху вас и ви казват: «Ами и ти не си от светците! От теб по-долен грешник няма в света! Да не мислиш, че си тръгнал в правия път? Едно време и ние като теб тръгнахме в този път, но нищо не излезе. Остани и ти при нас, ще ти покажем с какво се занимаваме!» Ако им повярваш, ще останеш като жител на тази омагьосана област и ще им слугуваш. Сега именно няма защо да слушате чуждите съвети който минава през тази област, ще си запуши ушите да не ги слуша. А като излезете от там, ще си извадите памука от ушите и ще чуете най-хубавите неща. Когато човек минава през тази област, трябва да бъде глух.

Светът може да се поправи, но на нас са нужни методи. Бог притежава всички начини и методи за поправянето на света, Той ще го обърне. За да можете да помогнете на себе си, за да можете да помогнете на вашите ближни, трябва да научите методите на Бога. Често вие, като четете Евангелието, не можете да го разберете. Защо? Защото Духовното не може да се предаде на книга. Например взимате една нарисувана лампичка тя представлява ли Светлината? Не, тя е само едно мнимо изображение на Светлината. От нея може ли да излезе Светлина? Не може да излезе никаква Светлина.

Когато дойде Божественото в човека, първо трябва в ума му стане една малка промяна и той да е доволен от всичко, което Бог му дава; трябва да извършва най-малките работи и да се стреми да реализира всяка добра мисъл и всяко добро желание, колкото малко и да е то. Защото хилядите, милионите капки образуват изворите, многото извори образуват реките, а многото реки пък образуват морето.

Силата на човека е в тези малки подтици, в малките добрини, които той може да направи. Всичко, което ви говорих, вие го разбрахте, нали? (*Учителят нарисова едно минаре.*) Вие знаете, че на тези минарета, на което стъпало и да се качи, ходжата все едно си говори. Така и вие, колкото високо и да се качите, все едно си говорите. Една сестра казва: «Ти не разбираш какво нещо е говоренето на Духа.» И другата казва същото. Не, това е говорене на ходжата от минарето. Говори ли някоя сестра така, аз ще ѝ кажа: Да, сестро, ти говориш много хубаво. Хайде

сега да отидем при един болен, да направим една молитва. Ти понеже разбираш по-добре, ще ръководиш, а аз само ще пригласям, та дано помогнеш. Ти от по-дълго време служиш на Бога, направи каквото знаеш, пък аз ще донасям вода и ще пригласям. А пък вие казвате: «Не, сестро, с такива работи не се занимавам. Кармата на този болен още не е изплатена, няма за какво да му помагаме.» Въпросът за кармата седи другояче ти се притечи да помогнеш, пък не мисли за кармата на другите. Аз гледам от друга страна на въпроса: туй лошо, което се явява в човека, не е лошо, то е само за изпитание, понеже трябва да има нещо в живота на човека, с което да се изпитва неговата сила. Лошото в човека е положителната страна на неговия живот. Ако той е разумен, ще знае как да се справя с тези силни движения в живота си. Ако една мисъл е силна в него, или ако едно чувство е силно в него, или ако говорът му е силен, той ще употреби всичко това за свое добро. Не е лошо и човек да се гневи той ще хване гнева си и ще му каже: «Слушай, толкова години вече откак съм те родил. Аз те храних ти яде, пи. Сега вече е време да те впрегна на работа и да ми слугуваш.» Ще му покажеш тоягата и ще го питаш: «Ще ме слушаш ли? Най-напред ще се научиш да мируваш, после ще чакаш, ще слушаш и само когато ти кажа да хванеш някого, ще го хванеш. Докато не ти кажа нищо, ще слушаш моята заповед.» Той ще каже: «Слушам, Ваше Високоблагородие!» Той само ще седи и ще пита: «Време ли е да го хвана?» Той седи, точи си ножа ден, два, три, чака, а аз всеки ден го извеждам в гората с брадвата и му казвам: Започвай! Като се върнем, питам го: Доволен ли си? «Доволен съм.» Накарайте гнева да сече дърва, да маже това е негова работа, това той ще свърши отлично.

Нека сега се върнем към съществената мисъл. И тъй, на всички ви трябва една вътрешна работа в живота, но каквато работа и да започнете, мълчете си, никому нищо не говорете! В окултната наука има едно правило: каквото вършите, няма никому да го разправяте, само плодът трябва да излезе навън. Така трябва да работи и музикантът, и поетът и всеки друг. Ако хората слушат упражненията на музиканта, те ще се отегчат. Докато той учи, сам ще свири и ще се упражнява. Кога ще свири пред хората? Когато завърши своето учение или когато завърши своята картина, или когато завърши своята поезия. Та сега всички вие трябва да мълчите, но да не млъкнете за всичко. Не, ще мълчите само за съществените неща! Ако ме разбирате буквално,

ще мълкнете; някоя сестра ще ви пита нещо, а вие ще мълчите – ще ви питат, ще ви молят, а вие пак ще мълчите. Не, това е буквата на нещата. Аз говоря за същественото – само за него ще мълчите! Тя казва: «Ама Учителят казва да мълчим.» Не, това е разбиране по буквата – ще мълчиш само за същественото. Друг път ще кажа да говорите и тази сестра, която ме разбира буквално, ще започне да говори и то безспирно. Другите ѝ казват: «Мълкни вече!» Не, тя кара пет, десет, петнадесет, двадесет минути, че и половин час – не може да спре. «Ама Духът говори в мен!» Ако Духът говори в теб, ти ще кажеш нещо умно и ще мълкнеш. После пак ще проговориш и пак ще мълкнеш. Ако аз участвам в двадесет събрания, какво трябва да направя? Ще поговоря тук пет минути и ще отида на другото събрание; там ще поговоря малко и ще отида на третото събрание; и там ще поговоря малко. Тъй че когато Духът ми каже да говоря, това значи, че на едно място ще мълкна, а на друго ще говоря. А вие разбирате, че като заговорите на едно място, трябва да говорите непрекъснато. Малко ще говориш!

Ще ме запита някой: «Ти вярваш ли в Бога? Как вярваш?» Аз ще му кажа: Ела утре на гости у дома. Той ще дойде, ще го нагостя добре, ще го разведе из градината си, ще разговарям с него. «Ама кажи ми нещо за Бога!» Аз ще му кажа: Ела утре пак у дома. Това е решението на въпроса. А как вярвам в Бога, няма какво да му разправам. Щом ме пита, ще му кажа: Ела утре у дома. Нищо повече!

Какво представлява свещта? Какво представлява нейната светлина? Какво представлява книгата? Какво е нейното съдържание? Какво представлява човекът? Какво представлява душата? Какво представлява неговата мисъл? Това е животът на човека. Какво е Духът? Това е неговата сила. Какво е Бог? Той е всичко. Това са философски отговори на тия въпроси.

Като излезете сега навън и ви попитат за какво съм ви говорил, какво ще кажете? Някои ще кажат, че нищо не са разбрали, а други ще кажат, че съм говорил много велики неща. Питам ви: Защо ни е Светлината? За да четем Книгата на Живота. Тази книга е самият човек и в нея той ще разбере себе си. Сега аз ще ви оставя сами да мислите, за да не се забъркате, и кой каквото е разбрал, сам да го приложи, да не иска много и най-малкото приложение ще бъде добро. Накарайте тази лампичка да свети! Силата е в малкото. Всеки да

намери в себе си един метод, да приложи и най-малкото, да направи едно най-малко добро. Вие сте слушали много неща за вашия ум, за вашето сърце, за вашата воля, но от тази беседа искам само едно малко приложение. Ще ви обясня думата *приложение*. Представете си, че вие имате отделни части, от които трябва да се образува един мост. Освен подпорите, които са нужни за моста, още какво се изисква? Нали се изисква една съединителна брънка, нишка отгоре? Така е и при хората: един човек на друг не може да се наложи ако мислите, че може да се наложите, това е криво схващане; между единия и другия може да има само съединителни нишки. Следователно всеки човек, от каквато и категория да е той, има съединителни нишки. Вие трябва да се стремите да не късате тия нишки, а да образувате колкото може повече от тях. Колкото повече такива нишки има, толкова животът става по-хубав, по-красив, или с други думи колкото повече възвишени духове ви обичат и изпращат своите мисли към вас, толкова животът ви ще бъде по-смислен, по-красив, а колкото по-малко мислят за вас, толкова животът ви ще бъде по-обикновен.

Когато разбиват планините, за да прокарат през тях пътища, не викат на помощ златото, а желязото. Когато преплават реките и моретата, не викат на помощ камъните, а дърветата. Следователно копието може да се превърне в ръката на умния човек в перо, за да напише той нещо хубаво с него. А който е още по-умен, ще превърне копието на език и ще пее с него. Тъй че който не разбира, ще има копие; който по-добре разбира, ще има перо, с което да пише; а който още по-добре разбира, ще има мек, хубав език, с който ще може да изказва най-хубавите Божии Слова.

Та сега искам вашето копие да се смекчи от желязо да се превърне в перо, а перото да се превърне в един хубав, мек език, с който да изказвате най-хубавото, най-доброто в света, но не само да го изказвате, а и да го прилагате.

Лекция от Учителя,

държана на 18 декември 1925 година, четвъртък, от 16 часа.

БЕЗ НАУКА НЯМА СПОЛУКА

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

Размишление.

За мота днес ще взема една поговорка, която гласи: "**Без наука няма сполука**", или, другояче казано, сполуката зависи от науката. Съвременното човечество е влязло в стълкновение със своите стари вярвания, със своите стари схващания. ТОгъване и пречупванеова е много естествено. Представете си един кон, на който е присъщ навикът да рита това влиза в неговата култура, в неговото развитие, от хиляди години това му е служило като оръжие против неговите врагове, за да избавя живота си. И от страна на коня не е нещо лошо да рита, за него това е едно средство да се брани. Но представете си съвременния кон впрегнат в една каруца, той иска по същия начин да рита. Нали ще бъде смешен? В този случай конят трябва да се отучи от навика си да рита. Понякога и при хората има такива ританици, такива навици, които в миналото са били потребни, но при сегашните условия са вредни. Тези навици не трябва съвсем да се изкоренят, а да се обезвредят, защото не са на мястото си. Вие трябва да имате предвид вредната им страна един вреден навик никога не принася полза; някога той е бил полезен, но сега вече не е полезен.

Вие казвате: **Без наука няма сполука**. Може ли някой да стане турист без да пътешества, без да ходи по високите места? И може ли някой да стане цигулар, без да се учи да свири. Или пък, може ли някой да стане певец, ако не се е учил на пеене? Каквото и да е това изкуство, той трябва да му посвети дълги години, цял живот трябва да посвети, за да го научи. И чудното е, че съвременните хора не всички, но някои от тях когато е дошло християнството, са мислили, а мислят и сега, че

то може да се усвои по един много лесен начин. Не, по същия закон и принципите на християнството изискват цял живот, за да се приложат. И не само да се приложат като учение, но и резултатите, които се добиват, трябва да се запазят. Всички говорят за хубавия глас на някоя певица, с който тя е надарена от природата; но ако тя не пази своето гърло, ако обича да яде люто и да пие студена вода, ако е немарлива към гърлото си, мислите ли, че тя за дълго време ще запази своя хубав глас? По същия закон и човешкото сърце трябва да се пази. Някои казват, че човешкото сърце било развалено и следователно нямало вече какво да се пази. Това може да изглежда така, но когато един човек се обърне към Бога, неговото сърце се обновява и ние говорим именно за тези обновени сърца. Искате да вървите из Пътя и вече да прилагате добре, сърцата ви са обновени. Питам: Тези обновени сърца ще ги изложите ли на всички външни влияния? Пазене трябва! Това вече е наука!

Може някои хора да са тъй слаби, че да искат някой друг да се грижи за тях. Така, например, е в ранната възраст на детето, когато майката се грижи за него. Когато е на една година, то има нужда други да се грижат за него, но когато стане на пет, десет, двадесет години, то ще се грижи вече самичко за себе си. И в Разумната Природа това е така. Бог тъй е устроил света, че във всеки човек са вложени известни качества и той трябва да ги пази и развива.

Другото условие е, че всеки човек трябва постоянно да се намира на работа никой от вас да не бъде в бездействие! Щом човек започне да се отпуска, той е в бездействие. Вземете и най-видния цигулар, който знае хубаво да свири лишете го за един месец от цигулката му и той започва да се нервирва. Дайте му цигулката веднага ще се развесели. Вземете един учен и го лишете от труда му и той ще почне да се нервирва. Вземете коя да е къщовница, лишете я от потребното ѝ в къщи, и тя ще започне да се нервирва. Всички трябва да работите. Сега ще кажете: «Ние нямаме условия за работа.» Не зная, може би вие нямате условията на един цар, нямате условията на един пръв министър, или условията на някой министър в Англия, или условията на някой милиардер в Америка, или условията на някой шах в Персия, но казвам: Вашите условия, в които сега живеете, са с хиляди пъти по-добри, отколкото условията на шурците и условията на врабците. Аз наблюдавам врабците: Когато времето е лошо, те влизат в някоя дупка,

но после излизат, не могат да останат там влезе под някоя керемидка на покрива, излезе, повика другарчето си, влязат заедно вътре и казват: «Слава Богу, намерихме си място, където да се подслоним, тук ще прекараме!» Такива са разсъжденията на врабците. Ние казваме: «Те са птички, с малко се задоволяват!» А ние с какво трябва да се задоволяваме? Добрата черта на тия две врабчета, която ме радва, е тяхното доволство. Като намерят една дупчица, те благодарят на Господа. Казват: «Тук е добре, няма да ни духа вятърът!» Сгушат се и двете вътре, доволни са. Има ли нещо по-хубаво от това? И през цялата нощ тия две врабчета са доволни, те имат Божието Благословение. И казва се в Писанието за тях: **Без волята на Отца нито едно врабче не може да падне на земята**¹¹⁷. И техните ръководещи ангели им казват къде има някоя дупчица за тях, насочват ги към това място чрез инстинкта им и те благодарят.

При тези условия, при които човечеството сега се намира, животът не може да бъде особено приятен. И болшинството от хората днес няма идейни разбирания за нещата, понеже човечеството сега се намира при най-трудни условия, минава през най-гъстата среда сега материята е най-гъста и няма благоприятни условия за работа. Представете си един земеделец, която има четири-пет хиляди декара земя, но тя е суха, капка дъжд не е паднала. Той може да има всички плугове и приспособления за обработване на земята, но тя е твърда като камък. Питам: Как може да се оре при такава твърда почва? Следователно той трябва да чака да падне дъжд, да има влага, а тази влага в духовния живот всеки човек сам трябва да умее да я предизвика. И аз ще ви дам един пример: Когато българите нямат огниво, те взимат две дървета и почват да ги трият; и ще мине час, два, три часа, докато дърветата се сгорещят и се образува огън. Та и вие някой път като българите ще настоявате, ще търкате може би час, два часа ще минат, докато произведете това състояние на огън. Произведете ли го, вие вече може да сготвите на този огън хубаво яденце. Може да си опечете хляб, може да си възварите и водица.

Сега ние ще приложим това в живота, защото същият този закон важи и по отношение на човешките чувства. Ако човек е ангажиран с външния свят, той съвсем не може да се отстрани от него ако цялото

---

¹¹⁷ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 10; 29.

му внимание е погълнато от света, всичката му енергия ще бъде изсмукана. Представете си един лекар, който препоръчва на някой пълен човек да се къпе в морето. Ако този човек седи цял ден в морето, какво ще стане с него? Достатъчно е да седи в морето един месец по четири часа на ден, за да изгуби и малкото здраве, което има. Ако трябва да прави морски бани, нека влиза във водата само за пет минути, те са му достатъчни.

Някой пита: «Не трябва ли да живеем в света?» Ще живеете в света само пет-десет минути. Под *свят* ние разбираме условията, т. е. водата. Благоприятните условия някой път са приятни, а друг път не. Допуснете сега, че имате възможност да ходите всяка вечер на представления, на театър, на концерт. Ако ходите всяка вечер, какво ще придобиете в края на краищата? Ако познавате всички пиеси, ако знаете коя как е била изиграна, какво ще спечелите? Една две пиеси през живота са полезни, но честото посещаване на театри и концерти води до втръсване.

Та сега и религиозният живот на хората е същият. Аз не препоръчвам на хората религиозен живот под *религиозен живот* разбирам външната страна. Религиозният живот трябва да бъде отмерен. А когато говорим за духовния живот той е същината на човека. Всяко едно същество е духовно в същината си. А религиозният човек трябва да изпълнява и ако цялото му внимание е погълнато от външната, обрядната страна, той изгубва вътрешната същина. Вие, като ученици, трябва да се пазите от това. Щом съзнанието ви е погълнато само от външните форми, образува се едно вътрешно разклащане и човек става недоволен от себе си. Човек расте на височина само до определена възраст, когато растенето спира. Растене и спиране на растежа ще се сменят във вас периодически. Ще има и застои, но той не е нищо друго, освен времето, когато вашето растене спре; тогава започва растенето на друго същество и вие ще набирате известна енергия за следващата година, за да може тогава да продължите растежа си. Вие искате винаги да сте радостни, да скачате, но това е невъзможно. Едно дете ще скача най-много десет часа, след което ще престане и ще заспи, а щом се събуди, усеща едно отмаяване на краката.

Без наука няма сполука. Трябва да изучавате основните правила за вашия живот. И ще се стремите да бъдете доволни от малкото знание,

което имате. Нека това знание да ви служи като основа за всички нови придобивки, които може да добавяте към него всеки ден. Всички вие искате да служите на Бога, но ако ви попитат по кой начин може да се служи на Бога, ще го определите ли? Служенето на Бога може всеки ден да се изпълни по хиляди начини. Човек може да служи на Бога като обработва своите мисли и облагородява своите чувства, като кали своята воля, като укрепва тялото си, като го пресъгражда. И след това той може да влезе в обществото, за да служи на всички хора, да изучава техния живот и да им помага.

Първата фаза на всеки живот трябва да започва с обработването на човешките чувства. Аз ви говоря за обработване, а не зная дали вие сте правили усилия да обработвате вашите чувства. У съвременните религиозни хора има един навик, който е останал от техните прадеди някои богати хора, щом осиромашеят, не отиват да работят, а седят и се ровят в ума си само за някой свой чичо някъде си, за да му пишат писмо да им прати малко помощ, или пък се интересуват за старата си, но богата, леля. Те се ровят в тефтерите си и очакват отнякъде да им дойде нещо даром. Малцина обаче са тези, които сами могат да работят. Съвременните религиозни хора приличат на тези, които вървят по лесния път такъв човек отиде на църква, запали една свещ, прекръсти се три пъти и после седи и нищо не върши. Той три пъти ще отиде на църква, но работа няма да похване сутрин ще отиде, на обяд ще отиде и вечер ще отиде. Не е трудна работа да се молиш три пъти на ден. И в къщи може да се молиш, това е лесно, но ако ти кажат да отидеш в някой град, за да помогнеш на някои бедни, ти казваш: «Тази работа е трудна, не е за мен.» Да, и тази работа е Божия Работа. Ще изтърпиш малко страдания, но ще отидеш да помогнеш. Тогава се явява пък друго положение и казваш: «Ама аз искам да чуя Гласа Божий, че тогава ще отида.» Ние имаме един такъв пример. Йона, като чу гласа Божий, взе си багажа, качи се на кораба и хукна да бяга¹¹⁸. Някой път хората изпълняват точно това, което Бог не иска. Бог каза на Ананий: «Иди на тази улица, там има един човек, който се моли!» А Ананий Му отговори: «Аз го зная, той е опасен човек, страх ме е да отида при него.» Тогава Бог му каза: «Не бой се, той се моли, иди при

---

¹¹⁸ЙОНА: 1;1-3.

него, аз ще ти кажа, какво трябва да направиш¹¹⁹.» Така този човек разговаря с Бога, бои се да не попадне в някоя клопка.

Затова казвам: Наука се изисква! **Без наука няма сполука!** И потребна е духовната, вътрешната опитност. Всички трябва да се стремите към това, трябва да използвате и да прилагате малката опитност, която имате. И трябва да различавате вашите състояния. Често могат да се промъкнат във вашето сърце и във вашия ум чужди чувства и мисли, които да спънат развитието ви да влязат у вас желаниа, които не са ваши, или мисли, които са чужди. Затова всеки от вас ще работи над себе си. Туй, което е ваше, което принадлежи на вашия живот именно с него започва самовъзпитанието.

Понякога у вас се появяват някои отрицателни чувства, като подозрителност или един вътрешен страх. В религиозния ви живот ще настъпи такава фаза, когато започва да ви е страх, без да има никакви причини за това както си седиш в къщи, обзема те един вътрешен страх. Всички ще го претърпите. А друг път си мислиш, че сърцето ти ще спре, ще умреш и няма да можеш да се приготвиш. Защо става това? Тия положения имат една и съща причина ти си уловил някои чужди мисли на някого от външния свят.

Затова първото правило е: **Без наука няма сполука.** В чисто духовния живот, когато вървите по Божия Път, нещата не могат да станат по друг начин, освен както Бог е определил. Едно нещо има, което вас, сестрите, ви спъва: вие не се цените едни други и между вас няма тази хармония, която е потребна ще се съгласите, че я няма. Това не е нещо необикновено когато мнозина се съберат в един хор, нима всички знаят да пеят? Нима всички познават нотите? Не, *онзи* капелмайстор ще ги учи на нотите и няма да мине много време и между певците ще има хармония. Ние можем да създадем хармония когато човек иска да пее, той може да се научи да пее. А когато човек не иска да пее, и най-добрият учител по музика не може да го научи. Но това хармонизиране не е един външен процес, то с думи не става. Можем да кажем: «Хайде да се хармонизираме!» но от това нищо не излиза. В невидимия свят има за това разни методи. Бог започва първо чрез съвет, с внушение. А ако човек не иска да слуша, има и други, външни методи, по които да бъде заставен за това. Ще дойдат земетресения, мор, глад, болести, сиромашия и т. н. Това са все методи

---

¹¹⁹Деяния на апостолите: 9; 10-19.

за изправяне на хората. Не мислете, че у Бога има някаква слабост. Той е търпелив, чака хората да се поправят и да изпълнят Волята Му, но дойде ли последният час на послушанието, тогава всичките грехове на хората трябва да се изправят. Ние не трябва да бъдем от тези, които чакат да дойде Божествената Тояга, че тогава да влязат в Правия Път.

Аз вярвам, че у всички ви има горещо желание да се домогнете до вътрешната Истина. Мнозина казват: «Искаме да знаем Истината.» Аз превеждам думата *Истина* вие искате да бъдете свободни. Но за да дойде човек до Свободата, той трябва да има Живот, трябва да има Светлина първо трябва да има Живот, подир туй Светлина, знание, а след знанието идва Свободата. И след Свободата вие ще научите какво е Истина. Казаха евреите на Христос: «Ние сме свободни.» А Христос каза: ***Всеки, който прави грях, е роб на греха***¹²⁰ значи не е свободен. Щом човек греша, той не може да бъде свободен. И следователно той ще се лиши от едно от най-хубавите си чувства да усети вътрешната радост на Духа. А Свободата е отношение Свобода значи да имаш работа с най-разумните същества. Ако си в един съвременен симфонически оркестър, няма да те питат за твоя произход, там всичко се определя от твоего свирене няма да те питат какъв е произхода ти, това тях не ги интересува, за него и въпрос не става. Ще ти дадат един стол и нотите, по които трябва да свириш, и веднага онзи, който дирижира оркестъра, ще знае кое място да ти отреди. Можеш ли да свириш хубаво, ще ти даде първото място. Не свириш ли хубаво, на последното място ще те тури. Тъй е в един оркестър, тъй е и между военните: най-силният заема първото място, а най-слабият последното. И в обществото е така, и в невидимия свят е същото. Онзи, който използва условията, които Бог му е дал, който е напреднал и е добил познание, за него има сполука и за него Съществата в невидимия свят имат много добро мнение като разгърнат живота му и видят, че той е изправен във всяко отношение, те добиват добро мнение за него. Някой друг пък е бил само донякъде изправен, а после е набрал много черни точки какво мнение могат да има за него? Ще каже някой: «Искаме първо да си поживеем малко, пък после ще се поправим.» Хубаво, щом кажете, че можете да се поправите, тогава се отваря книгата на миналото и поглеждат в нея дали между миналите ви

---

¹²⁰ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЙОАНА: 8; 34.

съществування има някой красив живот. И този живот ще вземат и ще го пренесат, за да създадат нещо красиво сега за вас. Като говоря за човешко самовъзпитание, аз разбирам всичко красиво от миналото - вие трябва да го предизвикате сега в ума си. Или казано на окултен език, човек ще се моли да се предизвикат хубавите, красивите, чувства в него, за да работи той с тях занаят.

Сега аз не зная на какъв изпит трябва да ви поставя, за да видим колко сте хармонизирани вие, сестрите. Аз бих желал от всичко, каквото става и каквото се говори тук, нито думица да не излезе навън в течение на един месец - никой нищо да не знае. Е, може ли да го направите? Вие ще кажете, че можете да го направите, а после все ще излезе нещо навън. Тогава, откъде е излязло? Значи, то може да се промъкне. Не че е лошо това, че обичате да разказвате, това е един добър навик, защото така се предава културата, но то прилича на ритането на коня. Имаш ли такива навици, ще бъдеш внимателен, ще кажеш: «Вече няма ритници!» Някой път мълчанието е злато, но туй не значи, че винаги трябва да се мълчи. Щом нямаш навици, щом нямаш никакви задължения, можеш да говориш колкото си искаш. Вие всички сте научили това изкуство. Има такива кореспонденти, особено в Америка ги има много. Там плащат големи възнаграждения на хора, които събират новини и пълнят с тях вестниците. На какво прилича това? Аз ви дам една задача, едно упражнение, а вие вземете да го раздрънкате преди да сте го направили. Аз нямам нищо против, след като направите упражнението, да разправяте за него. А вие го раздрънкате наляво-надясно, след което упражнението ви няма да може да стане и вие ще търсите причината навън. Не че го правите от зла воля. Аз ще ви помоля да мълчите, защото мисля, че вече сте израстнали, че разбирате нещата. У човека има придобити навици. Например в Америка имаше един проповедник, който като говореше, си мърдаше рамото - лоши са тия навици. И всеки трябва да се стреми да обуздае своите навици. Другите, които слушат този проповедник, всички се смеят, а той не се досеща, че си мърда рамото.

Там е нашата слабост: Често ние искаме да поправим някой наш недостатък, а когато говорим го забравяме. Не, ти ще контролираш ръката си. Не е лошо това, че той си мърда рамото, но ръката трябва да се подчинява на човешкото съзнание, тя трябва да слуша. Нищо повече! Дисциплина трябва да има! Ами ако окото започне да прави

каквото то си иска? Или пък лицето? Знаете ли какви гримаси ще правите? Не, лицето трябва да слуша. Изобщо няма желание, което човек не може да реализира. И в дадения случай човек може да се въздържа от всички движения и действия, които стават извън неговия контрол.

Ще ви дам едно упражнение, в което до следващото събрание трябва да вземат участие всички, които ме слушат сега. То е следното: Четири пъти през този месец, всеки петък, ще ставате точно в четири часа сутринта и цял час ще прекарвате в размишление, в дълбоко размишление. Ще се молите за благословение и вътрешно хармонизиране за себе си и за малката група тук. Цял час ще прекарвате в размишление и ще се молите. Ще знаете точно в четири часа на духовна работа! И когато дойдете тук идущия път, който от вас не е спазил правилото, да си каже сам. Ще си напишете имената, за да видим кои сте. Или как искате да не ви знае никой? Защото като се знае тук, ще се разпространи навсякъде из София и всички ще го научат. Там е лошата страна на говоренето. Следователно втората част на задачата е мъчна. Първата част е лесна, но щом дойдете до втората, до откритото признание, ще развалите всичко. Аз ще направя друг опит: Ще открия колко от вас не са изпълнили правилно задачата, без да си признавате вие. Следния път ще имаме смятане: Аз ще получа само числа от вас и ще зная колко души не са изпълнили задачата си. Тогава следния път ще имаме едно приятно забавление по смятане.

Трябва да знаете, че вътрешната хармония е необходима за развиване на ума и сърцето у човека. Тя е необходима за здравето на тялото и за неговото вътрешно равновесие. Невидимият свят е свят на вътрешна хармония. Щом има хармония, от невидимия свят винаги са готови да услужат, но щом хората не са в съгласие, съществата от невидимия свят нямат разположение да помагат. И ако работите никак не вървят, трябва да знаете, че в живота ви има нещо, което куца. Но дойде ли хармонията, невидимият свят е много точен. При хубавото цвете всеки се спира, хубавия извор и хубавите местности, всеки посещава. Всичко възвишено и красиво всеки обича да го слуша, всеки обича да го гледа, понеже то е Божествено. Аз не говоря за човешките работи, а Божествените Работи без изключение всеки обича да ги възприема.

Ако ние говорим за нещо по Божественому, то има цена. Божественият Живот, без разлика в кое да е същество, има цена. Когато ние говорим като хора, то е друго, но когато говорим по Бога, там има една особена Благодат. Желая всички да говорите по Божественому! Спрете се, кажете: «Туй, което аз говоря, по Бога ли го говоря, или по себе си?» И ако мълчите, пак се запитайте: «Като мълча, по Божия Дух ли е, или е човешко?» Защото има мълчание и по съображение. Казват, че и глупавият като мълчи, минава за умен. Ако аз мълча, когато говори някой, това не е от незачитане, а аз отделям част от времето си за него. Когато другите говорят, мен ме интересува тяхната реч туй мълчание в мен е Божествено, интересувам се какво иска той да каже. А друг, докато седи, ще си мръдне ту лявата ръка, ту дясната, мръда се на стола си това е човешката страна на мълчанието. Божественото Търпение е слушане, то е най-красивото нещо.

Ако всички усвоите уменията да слушате, това е много, а туй в събрацията ви е много малко застъпено. И после човешкото говорене има и една опасна страна. Тя е следната. Когато един човек е подтискал чувствата си дълго време, той прилича на събрана вода, която изведнъж е пусната да тече. Такъв човек започва да говори и после пак млъква. Но в Божественото Говорене законът не е такъв. Там още щом си туриш стомната на Извора, и чуваш Гласа. А после Господ ти казва тъй: «Вземи си стомната от Извора, защото колкото и да стоиш повече, нито капка няма да влезе вътре.» Вземи си стомната! Колкото се е напълнило, то е достатъчно за теб.

Нещата са приятни дотогава, докато стимулират в нас желанието за работа, понеже, ако говориш дълго време, има хора, които са много чувствителни и казват: «Не ми говори повече, защото ще ми се размъти умът!» А има и други, които пък казват: «Кажи още, още говори!» Някои казват: «Стига, много съм уморен, повече не мога да издържам!» Това е Божественото: Ще дойдеш до една мярка и ще се спреш! Не бързай и за себе си не желай повече, отколкото ти трябва.

Някой път имаш неразположение на духа, отпаднал си, унил си, чувстваш се изоставен. Ами че това е едно прекрасно състояние не че са те забравили, но Господ казва: «Не си си научил урока.» Страданията са път, за да се събереш в себе си. Какво представляват страданията? Че това е едно красиво състояние на Духа! И който е силен, ако благодари като страда, няма да минат и един-два часа, и

това състояние ще премине и в най-лошото си състояние, след като го изтраеш два часа, изведнъж ще ти просветне. Една славянка била скръбна и като направила това упражнение, след два часа започнала да танцува. Тъй е и у децата за да изразят своята радост, те ще се разиграят. А ние мислим, че игрането, танцуването е едно грешно състояние. Не, но да играеш когато трябва и да седиш когато трябва. И Давид игра пред Израилския народ. А жена му се засрами и каза: «Как се е разиграл царят пред народа по такъв демократичен начин!»¹²¹ Той играе, а тя осъжда неговата постъпка.

Сега ще ви дам още едно правило: Вие погрешно схващате. тези тъжни и скръбни състояния на обезсърчение; Вашата най-голяма илюзия понякога е да си мислите, че сте изоставени от всички. Ами вие били ли сте в положението на онзи, който е заровен в гроба? Вие не сте ходили при мъртвите да видите какво е тяхното състояние. То с хиляди и милиони пъти е по-ужасно, отколкото вашата самота въщи. Заровеният седи в земята и чака докато се освободи, а след това всички духове се нахвърлят отгоре му. Той плаче, страда, докато съвсем се разнищи и останат само костите му. Едва тогава той се освобождава и казва: «Отидох вече!» Остава само една последна нишка, и той се радва в душата си, че цялото му тяло се е стопило, и че се е освободил от него. Защото това тяло, в което е човекът физическото тяло е един затвор.

Затова нека не ви плашат тия състояния, в които вие може да се намерите, ще си кажете: «От моето състояние има и по-лошо.» Туй да го знаете! Влезте в положението на другите! Към красивото ще се стремите, а с лошите си състояния ще регулирате вашето неразположение. Това е наука! И тази наука прилагайте в живота си! И се старайте да създадете у вас чувството на милосърдие. Не е лошо човек да се ожесточава, но се старайте да предизвикате да се събуди у вас Божественото Чувство на милосърдие. Защото иначе, човек вреди първо на себе си. Да оставим другата лоша страна, но когато човек се ожесточава, той разрушава в себе си хубавите неща. Затова за ваше добро първо ще си кажете: «Няма да причинявам вреда на себе си.» Ожесточението е вредно за самия човек при ожесточението се изгубва връзката между него и Бога. Ако един ученик се ожесточава, той губи

---

¹²¹ВТОРА КНИГА ЦАРСТВА.

връзката и с Учителя си. И затова, за да може Бог да действа във вас чрез Любовта Си, човешкото сърце трябва да бъде милостиво и меко. Никакво ожесточение! Онова състояние, когато човек е готов като дете да възприеме, да забрави, то е милосърдие. Само това е достатъчно. Разбрахте ли?

Сега ще ви кажа още нещо за упражнението: Ще ставате точно в четири часа. Ще се стремите да забравите всичко и ще се отдадете на дълбоко размишление. След като разгледате вашия живот, като пожелаете за себе си някакво добро, ще помислите как да подобрите вашия живот, ще помислите за всички добри хора по целия свят в Америка, в Австралия, навсякъде; ще ги обиколите и ще се запознаете с най-добрите и най-учените хора в света. А после, ако ви остане време, ще се качите *горе* на Небето при ангелите, и там ще се постараете да се запознаете с тях. По такъв начин за един час ще си направите една хубава разходка, една чудесна духовна разходка по цялата земя и по Небето. Но не бива да заспите! И като отидете на Небето, ще гледате да не останете там.

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

Лекция от Учителя,

държана на 21 януари 1926 година, четвъртък, от 16 часа.

ОГЪВАНЕ И ПРЕЧУПВАНЕ

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

Размишление.

Има едно положение, при което човек постоянно се учи и никога не се научава. Ако жената наполовина е омесила хляба или не го е опекла, свършила ли си е добре работата? Ако шивачката е ушила дрехите тъй *през куп за грош*, добре ли е свършила работата си? И ако вие чакате ангелите да дойдат от Небето, та да ви вземат на ръце, да ви дадат китара в ръцете и да ви наградят с венци на главите, готови ли ще бъдете за това? Желанието ви е отлично, но на човек, който не знае да свири, може ли да му се тури в ръцете китара, и на една глупава глава може ли да се поставят венци? Разбирам глава, но разумна! Сега, аз ви казам това съобразно степента на вашето развитие. Когато поискате да тъчете, отидете при една учителка, владееща това изкуство, и тя ви разправи как се снове, вие ще знаете ли да тъчете? Вие казвате: «Разбираме.» Добре, тя ви оставя сами, но ако не сте разбрали и не сте се научили, ще плачете върху стана. Трябва да знаете, че Учителят няма да бъде постоянно между вас. Един ден ще останете сами и тогава ще ви видим.

Има два процеса, през които вие всички ще минете: мекият човек трябва да се огъне, а силният да се пречупи. Значи мекият човек образува кръга, а силният човек образува диаметъра. У вас има една непреклонна воля. Какво трябва да се прави с волята ви? Да се пречупи. Но кога? Когато една непреклонна воля прави само зло, трябва да се пречупи. Това е вярно и за мъжете, и за жените. Ако една жена е тръгнала по кривия път, трябва да се прегъне правилно. А прегъването е преминаване от едно състояние в друго; само тогава има

огъване, само при една огъната линия може да има живот. Някои казват: «Аз не искам да се огъвам.» При обикновения живот няма огъване, но при преминаване от едно състояние в друго, при преминаване от физическия към духовния живот, непременно трябва да стане едно огъване. Това е в реда на нещата и земята се е огънала. Ако земята не беше се огънала, какво щеше да бъде нашето положение? Ако тя си беше останала валчеста и гладка като топка, нищо не би израстнало на нея тя щеше да бъде навсякъде равномерно покрита с малко вода и нищо нямаше да расте на нея. Но земята се огъна и образува долините; земята се пречупи и образува планините. Когато и вие се огънете, ще образувате долини, а когато се пречупите, ще образувате планини. Така ще създадете условия за развитието на вашия живот. Думата *пречупване* и днес се схваща неправилно. *Пречупване* значи, когато вървиш в една посока, да вземеш посока перпендикулярна на първоначалното движение. Следователно пречупването и огъването са качества или методи на самия живот. От кривите линии се образуват долините.

Та казвам: Мнозина от вас, трябва да се огънат, и то на място да се огънат където трябва, не навсякъде. Да се огънат където трябва, за да се образува там един континент да се огънат хубаво. И да се пречупят точно там, където може да се образува един планински връх, както на Хималаите. И на този висок връх може да се зародят вашите идеи. Тези изводи са такива, каквито се срещат и в Природата така работи Природата, така трябва да работи и човекът. Очите ви какви са изпъкнали или вдлъбнати? Вдлъбнати. Значи, за да се създадат очите, нужно е едно вдлъбване навътре. С Също така и за да се създадат ушите пак има едно вдлъбване. Хубаво, но вие може да кажете: «Аз не искам никакво вдлъбване.» Знаете ли тогава на какво ще приличате ако по лицето ви нямаше никакво огъване, на какво щеше да прилича то? Благодарение на това огъване се ражда и красотата. В носа има едно пречупване, а във веждите има едно огъване.

Вие трябва да разбирате това в най-добрия смисъл да се огъва човек, да се пречупва човек, но на място! Има хора, които се огъват пред всичко, но това е друг въпрос. Огъване значи взимане правилна посока; то е признак на мекота, а пречупването е признак за това, че човек може да издържи на целия напор. Острите предмети винаги си пробиват път. Вие трябва да се пречупите, за да образувате едно

острие, с което да атакувате неприятеля си. Пречупването означава взимане на друга посока.

Та сега някои от вас трябва да насочат възгледите си в перпендикулярна посока. Кажете ми: Вие толкова пъти сте взимали решения, но кое решение сте изпълнили досега, кое решение сте турили в действие? При вашите твърдения, аз не казвам, че у вас няма никакъв стремеж, но когато се твърдят някои неща, човек трябва да се пречуши в добрия смисъл на думата, трябва да вземе едно перпендикулярно направление спрямо своето първоначално положение или пък да се движи в кръг, да извършва хармонични движения. Или казано по-точно, на научен език, човек трябва да се движи или по диаметъра на своя кръг, или перпендикулярно на своя кръг. Но това са научни термини, които трябва да се преведат. Вземете думата *разпуквам се*. Тази дума има и добър смисъл. Наистина, ако шишето ви се пукне лошо е, вие губите. Но когато житното зърно се разпукне, когато вашият лед се разпукне и т. н., това вече е добрият смисъл на думата. Нещата трябва по някой път да се разпукнат. Когато разумният, добрият човек се разпуква, от него излиза благоухание. А когато глупавият човек се разпуква, от него излиза воня. Тъй че казвам: Лошият човек да си седи и да не се разпуква, а добрият човек да се разпуква! И когато Господ иска да изпита някой човек, Той го взима, постисва го и го опитва. Нали и вие понякога взимате някой лист, не го знаете какъв е, но като го стиснете, усещате, че издава зловоние. Така понякога и от невидимия свят ви разпукват и вие издавате благоухание, но след като постоите малко, започвате да издавате воня. Ето защо трябва често да ви постискват. Да допуснем, че имате една семка; ако тази семка не се разпукне сама по себе си а това разпукване ние наричаме разтваряне, разумно разпукване ще могат ли слънчевите лъчи да влязат в нея?

Следователно човек трябва по този начин често да разтваря душата си, а за да разтвори душата си, той трябва да се освободи от известни временни предубеждения. Временни предубеждения има във всички съсловия, във всички класи. У жените също има един особен род предубеждения. Когато се съберете някъде, човек трябва да има

фонограф¹²², за да чуе за какво си приказвате. Като се съберете в интимния си кръг, за какво си приказвате? За новини, нали? В известно отношение е хубаво човек да се интересува от новините, хубаво е да говори, но е нужно разумно говорене. Когато човек влезе в Пътя, той трябва да намери именно онези целесъобразни методи, с които Природата си служи с най-малко труд да извърши повече работа, за да му остане достатъчно време да се занимава с полезни неща в живота. И винаги, когато ученикът достигне известна фаза на развитие, той бива подложен на определени изпитания излагат го вече на съзнателни изпитания. Така е в законите на Природата. Но туй важи и за живота: Когато детенцето ви е малко, не го изпращате никъде нито до бакалина, нито някъде по-далече. Но когато стане на петнадесет-шестнадесет години, вие вече го изпращате до бакалницата, а и някъде по-надалеч. Защо? Защото разчитате на него. А като го изпращате навън, там ще има и вятър, и град, и дъжд, и бури. И неприятности ще срещне, но това е в реда на нещата. Та сега и вие сте станали малко по-възрастни и ще ви дойдат някои изпитания ще ви изпратят до бакалницата, ще ви изпратят за дърва, ще ви изпратят вън от града и т. н. Ако отидете в Еленско, например, ще видите, че жена, която носи повече дърва на гърба си, се счита за героиня. А ако някоя софийка би турила дърва на гърба си, всички вестници биха проглушили света с това. Биха писали: «Такова чудо виждало ли се е софийски дами да носят на гърба си дърва!» Питам: Необходимо ли е човек да носи на гърба си дърва? Не е необходимо. То е една нужда, която ние изкуствено сме си създали.

В тази насока вие ще изучавате себе си в тази насока вие ще изучавате вашето състояние; в тази насока вие ще изучавате вашето разположение; в тази насока вие ще изучавате и околните, всичко ще изучавате. Ще изучавате и времето.

За следващите десет дни ще ви дам следното упражнение: Ще вземете една тетрадка и ще си отбелязвате на нея времето и вашите състояния сутрин, на обяд и вечер. Станете сутрин, неразположени сте отбележете си какво е времето! И на обяд си отбележете каквото ви е състоянието, пак отбележете и времето! Вечер също. Това упражнение ще бъде за десет дни туй са тридесет пъти. Да видим тогава има ли

---

¹²²Фонограф уред за механически звукозапис, изобретен от Т. А. Едисън през 1878 година, предшественик на грамофона.

някакво съответствие между вашите красиви състояния и вашето неразположение с времето навън. Някой път, когато вие сте радостни, ще се случи времето навън да е облачно. А друг път, когато вие сте тъжни, времето да е ясно. Друг път пък ще видите, че когато вие сте тъжни и времето е тъжно, а когато пък вие сте радостни и времето е ясно. Интересно е да установите в колко случаи вашето състояние ще съответства на времето. Разбрахте как ще стане. Сутрин ще си отбележите тъй: Имам тягостно разположение. По обяд: Ужасно съмнение ме обхвана. Вечер: Голяма ревност ме обхвана. На другия ден сутринта: Ужасно малодушие. На обяд: Озлобление. Вечерта: Голямо отмъщение. На третия ден сутринта: Силна вяра. На обяд: Голяма надежда. Вечерта: Голяма любов. Тъй ще пишете, а не много. Ще пишете часа и времето какво е дали е облачно и ветровито, дали има слънце или не. Например ще пишете: Слънцето се показва тук-там. Пък ако го няма ще пишете: Напълно облачно или ветровито. Но първо ще гледате какво е вашето състояние, а после какво е времето навън. Ще започнете упражнението утре сутринта и ще видите кой как ще започне, но ще се стараете да бъдете спокойни просто ще хроникирате известни състояния. Човек трябва да изучава своето естество и да не се безпокои от състоянията, през които преминава. Така често радостите, които имате, не са ваши. В Америка или в Англия например, когато някой е поканен на бал, или на богата вечеря, а не разполага с хубав костюм, той не си купува нов костюм, понеже за това ще са му нужни няколко хиляди, а отива в магазина на някоя известна фирма и взима костюм под наем. Ако му трябват украшения, и тях ще вземе, ще се накичи и тъй ще се яви. На другия ден остава пак в своите стари дрехи. Така също и вие, гледам ви някой ден сте радостни, но сте заели тази радост от някъде. Аз обаче не се лъжа. Гледам някой се разскачал, казвам: Този е заел от еди-коя си фирма тази радост. После гледам го върнал я. Казвам: Втори път пак ще те поканят. Пак ще вземеш на заем и хората ще те видят хубаво облечен, модно докаран. Хубаво е обаче човек да има един свой костюм.

Едно нещо зная: Духовната радост на човека е нещо постоянно, тя никога не се изменя, не се отнема тъй зная аз. А какво знаете вие, то е друго нещо. Отвън може да има бури, нещастия, но дълбоко в душата си духовният човек вижда Вечната Радост. Той добре понася

страданията. Може да плаче по двадесет пъти на ден, но вътрешно пак е радостен. Това е опитност: Важно е какво е състоянието отвътре, а не как се проявява човек навън. Радостта никога не се губи, тъй разбирам аз. И с вярата е същото. Може да дойдат отвън колебания, съмнения, но тя не се мени. Така е и с Надеждата и с Любовта. Любовта никога не се губи, тя не охлажда. Така знаем ние, а как знаете вие, то е друг въпрос. Тъй зная аз за себе си нещата. Човек може да падне и да се одраска – това падане нищо не значи. Нима един лъч, който е слязъл отгоре и е паднал на земята, е по-грешен от другите лъчи? Не, дошъл е да свърши своята работа и след като я свърши, неговото положение се изменя. Свършил ли е работата си обаче, той все е придобил нещо. И загубата в едно отношение е печалба в друго отношение. Затова Бог за наше добро ни изпраща на земята временно да пострадаме, за да придобием нещо хубаво и красиво. Тъй зная аз. Някой казва: «Защо слязох на земята?» Екскурзия сте направили. Избрали сте си един ден малко неподходящ за екскурзия, но все пак тя е нещо приятно. След дъжда, след облаците все ще се оправи времето, няма да бъде все така. Христос казва на учениците си: *Сега имате скърби, светът ще се възрадва, а вие ще плачете, но после аз ще ви видя и вие ще се възрадвате и радостта ви никой не ще може да отнеме*¹²³. По този начин вие ще работите практически. Подложени сте на изпит и никой не може да ви помогне. Даже и ангелите не могат да ви помогнат и да искат не могат, защото всяко нещо става по закона на абсолютната свобода. Че как ще помогнеш на онзи мързелив ученик, който не иска да учи? Учителят може да го прекара от един клас в друг, но знания трябва, добродетели трябва на човека. Добродетели трябва да израстнат в нас! Като ви говоря за онзи идеален свят, аз подразбирам, че у човека трябва да се развият всички добродетели, всички способности и тогава той ще има сила в себе си. И няма да има никакви животни около него, защото животните са признак на неговите слабости. Тъй разбирам този живот. А вие се радвате и казвате: «Колко е хубаво!» Да, това е зальгалка за децата, на тях тъй се говори. Този живот трябва да бъде съграден от вътрешните добродетели ако ги нямате, никой не може да ви помогне.

Всеки може да живее от подаяния, но вие знаете какво нещо е подаянието. Толкова пъти съм ви питал и пак ви питам: Вие може ли

---

¹²³ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЙОАНА: 16; 20.

да влезете в един съвременен симфоничен оркестър, ако не знаете да свирите? Там ще бъдете само слушатели. «Ама аз искам да свиря!» След като теглиш десет пъти лъка, капелмайсторът ще ти каже: «Бъди тъй добър да слушаш само!» И няма какво да се засягате, само който е способен, има право да свири. И когато дойдете до онзи свят, тъй ще бъде. «Ама има Благодат!» Благодат има за онзи начинаещ, който цял ден стърже на цигулката, но за виртуоза няма никаква Благодат. На него казват: «За тебе Благодатта е свършена, ти трябва да проявиш своето изкуство и да свириш хубаво!» Нищо повече!

Сега аз говоря за вас, които сте виртуози, а за тези, които са ученици, Благодат има толкова, колкото целия океан. За виртуозите Благодат няма. Затова пък и само виртуозът има права той има право да свири тъй, както намери за добре, а ученикът няма права, той ще свири по правилата, по методите, които Учителят му дава. Като ученик ще се подчиниш на дисциплината на Училището със своите съученици няма да се караш, в клас няма да се смееш, няма да говориш, разумно ще отговаряш, ще мълчиш и ще се учиш. После няма да обличаш каквото си искаш, в клас няма да ядеш семки, фъстъци такива неща не се позволяват. «Ама аз не съм ли свободен?» Никаква свобода няма туй трябва да се спазва в клас!

Когато постите, това е признак, че сте ученици нужно е въздържание! Ученикът пости. Що е пост? Ако вие възприемете тези правила в живота си, ще имате добри резултати, но и ако не ги възприемете, пак ще си учите уроците. Защото Невидимият свят е строг и справедлив. Откакто светът е създаден, нито един ангел не е успял да се промъкне без да учи. Всеки, който се е опитал да премине без да учи, все е слязъл долу на земята. Това са правила за всички, тук няма никакво снизхождение Законът е еднакъв и за млади, и стари. За онези, които имат съзнание, които искат да бъдат в този свят, Законът трябва да бъде еднакъв. Да не мислите, че в другия свят има някакво снизхождение, както в този. Не, там няма никакво снизхождение, няма никакво пристрастие. Когато влезете там, от вас ще очакват да бъдете чисти, а чистотата е свойство, качество само на безсмъртните души. Туй трябва да знаете: Смъртен ли си нямаш чистота! Също така и разумността е качество само на безсмъртните души смъртната душа не може да бъде разумна. Истината, Правдата, Добродетелта всички тези

качества са присъщи само на безсмъртните души. Когато човек стане безсмъртен и той ще има свои добродетели, и той ще има свой начин на разбиране, но те ще се различават от добродетелите в този свят.

Понякога на човек му става тъй тежко, че му иде да си вземе главата и да бяга в гората. Е, ако гората можеше да лекува глава! Колко пъти ние сме ходили в гората без да си излекуваме главата! Главата може да се излекува, само когато Истината влезе да живее в човека. Та сега ще внесете в ума си мисълта, че в света, към който се стремите, няма нито снизхождение, нито пристрастие. Вие не гледайте сега временния живот не бъдете повърхностни и не се заблуждавайте от временните прояви. Вие може да имате някой приятел, който ви обича, но не се заблуждавайте още от първите прояви на Любовта. Любовта се познава по своите крайни резултати, не се заблуждавайте от временните ѝ прояви. Онзи, които ви обича на земята, трябва да ви сочи Пътя нагоре. Сочи ли ви Пътя, той ви обича, не ви ли го сочи не ви обича. Нищо повече! Тъй разбираме ние обичта подтик към целта, към благото на душата. Ако някой спъва моята душа, ако я заробва, ако ме отклонява от Пътя да разбирам Бога, каква полза тогава от неговата любов? Значи Любовта в своя вътрешен смисъл се познава по това, че всеки, който ви обича, трябва да даде вътрешен подтик на душата ви. Това наричаме ние взаимен труд, взаимна работа за самоусъвършенстването това е красивото! И когато започнете да разсъждавате, ще разберете, че всяка сестра, която може да ви подтикне напред, ви обича, а всяка, която не може да ви подтикне, нейната любов не е още силна. Вие казвате: «Ама тя не ме обича!» Това са временни, субективни схващания, такава любов има в света. Каква е любовта в света? Аз ще ви се усмихна, ще ви дам стол да седнете, ще ви нагостя, но това още не е Любов, защото аз може да имам някакъв интерес. Ако вие отидете като ученик при някой съвременен американски учител и му платите два-три пъти повече хонорар, отколкото някой беден ученик, той ще ви посрещне добре, а бедния ученик ще изпъди, за да се освободи от него, макар че и той му плаща. Казвам ви: Не си губете времето с такива учители!

През тези десет дни, когато ще наблюдавате и записвате вашите състояния, като ставате сутрин няма да бързате веднага да се измиете, а ще останете десет минути в леглото си в размишление, за да възприемете Божиите Лъчи на Истината и тогава ще се измиете. Вечер пак преди да си легнете ще се спрете за десет минути в размишление.

Имайте тихо и спокойно състояние и благодарете на Бога за всичко това. Отправете душата си нагоре към невидимия свят, за да възприемете туй Великото, Божественото. Сутрин десет минути, вечер десет минути в това се крие благо на човешката душа. Туй е красивото, хубавото. Една минута, преживяна при Бога, струва колкото милиони минути при хората. Тъй знаа аз! Милиони минути трябва да живееш при хората, за да придобиеш една минута при Бога. Не че хората са лоши, но туй, което аз търся, при тях го няма. Те трябва да работят дълго време, за да могат да ми дадат това нещо. Туй само Вечното може да го даде. Затова трябва да се приближаваме при Бога, понеже по такъв начин съкращаваме времето си.

* * *

В Писанието сте чели, дето Христос казва: *Радвайте се и се веселете, когато скърбите дойдат върху вас; радвайте се и се веселете, когато вашият ум се смуги; радвайте се и се веселете, когато хората говорят лошо за вас; радвайте се и се веселете, когато работите ви не вървят; радвайте се и се веселете, когато нямате къде да спите; радвайте се и се веселете, когато боси ходите; радвайте се и се веселете, когато сте гладни*¹²⁴ и т. н. Ако ние следваме един вътрешен закон, ще кажем: Силен е онзи човек, който може да се владее. Ние бихме могли да заставим света да върви по нашия път, но се страхуваме вие се страхувате кой ще свърши работата ви. Например питам: Колко часа са ви нужни, за да изметете стаята си. На мен ми трябва само пет минути, за да измета четири стаи, десет-петнадесет минути да сготвя вашето ядене, пет минути да се облека, една минута да се измия. Колко станаха? Общо седемнадесет минути. След туй да се оправя с децата в къщи пет минути; пет минути за приемане на гости и т. н. Тъй че ще се наберат приблизително шестдесет минути докато свърша всичката ви работа и ще ми остане толкова свободно време! При мен често дтйде някой, приготвил цял поменник от въпроси, мисли да ме държи четири-пет часа, за да разговаря с мен, но ми казва: «Учителю, всички тия въпроси аз съм ги написал, но докато дойда да Ви питам, аз ги реших, няма защо да си губите повече времето; като си поприказвахме четири-пет

---

¹²⁴Сравни ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 5; 2-12, ЛУКА: 6; 23.

минути, всичко ми стана ясно.» Значи от невидимия свят му ги обяснили. Иначе аз трябваше да му разправам, той да спори, аз да му доказвам и след четири-пет часа той щеше да си отиде с особено мнение. А сега и той е благодарен, и аз съм благодарен. Когато вие чистите къщата си, то е друго нещо. Но в къщата на един праведен човек прах не пада. Когато дойде прах в къщата му, той остава във въздуха и като отвориш прозореца излиза навън. Един светия, като стане сутрин, каже "пфу, пфу" и изчиства стаята си. Хем тъй хубаво я изчиства, с най-хубавата метла никакъв прах не остава в нея, всичко отива навън. Но кога?

Трудът ще се съкрати, в това именно е същността на бъдещата цивилизация да се съкрати трудът и да се освободим от сегашния ни непосилен труд. И действително, сега много работим. Три часа на ден работа е достатъчна, а ние сега всички сме станали роби на труда. Нужен е по-малко физически труд, а повече работа на ума и на сърцето.

Сега някой пита: «А като ходя в този път, какво ще спечеля?» Ето какво ще спечелиш: За петнадесет минути ще си сготвиш яденето, за петнадесет минути ще си свършиш работата в стаята, за пет минути ще се справиш с гостите си и никога няма търпиш лишение. Разбира се туй е за в бъдеще ако живеете така, туй ще спечелите. А за сега аз зная, че вие готвите по четири часа на ден, два часа ви отнема метенето, три часа ви отиват да се оправяте с вашите гости, четири часа с децата, два часа за шиене и най-последно жената казва, че едната-коя си работа останала несвършена и трябва да се отложи за другия ден. Значи не само че не е могла през този ден да си свърши работата, но и на другия ден трябва да продължи. И цяла седмица като е работила, нищо не е могла да свърши, а тази работа е само за двадесет и пет минути.

Вие не сте учили изкуството да правите хората доволни защо не сте се научили да правите домашните си доволни? Казвате: «Туй може да направи само Господ.» Но вие може да накарате вашите домашни да бъдат доволни няма да ви казвам как, това е най-голямото изкуство. Може да направите и децата си, и мъжа си, и всички доволни. Туй е най-голямото изкуство не е мъчна работа, но наука е това! Сега аз няма да ви разкривам начина, но представете си, че още от улицата ви виждам да идвате раздразени, а зная, че обичате розовото масло.

Влизате у дома, помирисвате, става ви приятно и веднага настроението ви се изменя. Нали така? Значи в този случай розовото масло спасява положението. Но туй не е моето изкуство казвам само, че може да употребите и тоя начин. Ако пък този човек има отвращение към розовото масло, вие може да изпаднете в грешка и съвсем да загубите. Вие трябва да знаете какво обича тоя човек розово масло ли, масло от теменужки ли, или друго някое. В Америка познавах един господин, който напусна жена си, и знаете ли защо? Той имал отвращение към червения цвят. Един ден заминал за някакви търговски сделки и жена му в негово отсъствие мобилирала стаята в червен цвят. Когато се върнал и видял това, той скъсал отношенията си с нея.

Човек трябва да изучава себе си някой път искате да знаете и самите вие какво обичате, та по-добре да можете да си услужвате. Аз наричам *обич* дълбокото желание на душата, Божественото в човека. Под *душа* и *дух* аз разбирам Божествения Човек, а под *сърце* и *ум* разбирам човешката страна на живота. Дайте ход на вашата душа и на вашия дух да развият всичко, каквото е скрито там, това е благо то ви, а оставете вашето сърце и вашия ум сами да се развият, не се месете в тях за да възпитаващ ума си, за да възпитаващ сърцето си, трябва да имаш знания. Когато употребявам думата *скръб*, аз подразбирам онези разумни условия, при които известна добродетел може да се развие. Докато добродетелта се развие, ние все ще усещаме скръб, а това са условия, при които тези добродетели могат да се развият. Следователно скръбта ще донесе радост, защото тя създава условия за да се прояви добродетелта. Затова именно ние трябва да разберем, че всяка скръб носи нещо хубаво в света имаш ли скръб, нещо хубаво ще се роди в теб. Аз не говоря за мъчението, а за скръбта. Това са закони на Природата, тя е поставила тъй нещата. Някой казва: «Аман! Дотегнаха ми вече тези скърби!» Не, радвайте се, защото животът на земята без скръб е такава безсмислица, такава пустота, каквато не можете да си представите! Радвайте се когато имате скърби! Вие не сте изпитали живот без скръб. Така трябва да схващате живота дойде ли ви скръбта, нека се яви радостта във вашата душа. Някой казва: «Ама аз много страдам!» Хубаво, радвай се, нещо хубаво зрее в теб! Когато тези хубави плодове узреят в теб, те ще бъдат едно благо за твоята душа и тогава ти ще ги разбереш. (*Запитват: Каква е разликата между скръбта и мъчението?*) Мъчението е за по-силните натури. Скръбта е

само начин за развиване на известни добродетели. Когато човек се стреми да създаде нещо ново в себе си, той се мъчи. При мъчението се създават нови неща, а при скръбта се развиват добродетелите. Това е истината – душата скърби, а Духът се мъчи. Когато Духът иска да създаде нещо ново, той се мъчи, но не защото е слаб. Хората обаче имат погрешна представа за понятието *мъчение*. Когато се казва *мъка*, тя може да се замести с *усилие*, преодоляване на условията.

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

Лекция от Учителя,
държана на 18 февруари 1926 година, четвъртък, от 16 часа.

ИСТИНА И ЖИВОТ¹²⁵

ДУХЪТ БОЖИЙ.

Тайна молитва.

Ще прочета трета глава от Първото послание към коринтяните, където апостол Павел се обръща към младите християни, които наскоро са тръгнали в Пътя:

И аз, братя, не можех да ви говоря като на духовни, а като на плътски, като на младенци в Христа. С мляко ви нахраних, а не с твърда храна, защото не бяхте в състояние да я приемете, а и сега още не сте, понеже сте плътски. И наистина, щом помежду ви има завист и разпри, не сте ли плътски и не постъпвате ли по човешки? Защото щом един казва "аз съм от павловите", а друг "аз съм от аполосовите", не сте ли плътски?

Но кой е всъщност Павел? И кой е Аполос? Те са служители, чрез които вие повярвахте, и то според това как Господ на всеки от тях е дал. Аз насадих, Аполос поля, но Бог възрасти. Който седи и който полива са едно и също нещо и всеки от тях ще си получи наградата, която му се полага за неговия труд. Защото ние сме съработници на Бога, а вие сте Божия Нива и Божия Сграда. По дадената ми от Бога Благодат, аз, като изкусен архитект, положих първо основата, а друг гради върху нея и всеки трябва да внимава как гради. Но друга основа никой не може да положи, освен положената, която е Исус Христос. Ако върху тази основа някой гради със злато, сребро, скъпоценни камъни, дърво, сено или слама, работата на всеки ще проличи. Денят Господен ще я изяви,

---

¹²⁵С тази лекция Учителят възобновява след дълго прекъсване цикъла на четвъртъчните лекции пред сестрите.

понеже тя се открива чрез огън и огънят ще я изпита и ще покаже каква е. И този, чиято сграда устои, ще получи награда, а онзи, комуто сградата изгори, ще бъде ошетен; сам той ще се избави, но тъй, както някой се избавя през огън. Не знаете ли, че вие сте Храм Божи и Дух Божи живее във вас? И ако някой развали Храма Божи, него Бог ще погуби, защото Божият Храм е свят, а този храм сте вие.

Никой да не се самозалъгва; ако някой от вас се смята за умен в този свят, той е глупец, а не мъдрец. Защото мъдростта на този свят е глупост и безумие пред Бога, понеже е писано: "Той улавя мъдреците в лукавите им хитрувания"¹²⁶" и "Господ знае, че помислите на мъдреците са суетни"¹²⁷".

И тъй, никой да не се хвали с човешкото, защото то всичкото е ваше било Павел, или Аполос, или Кифа; било светът, животът или смъртта, било настоящето или бъдещето. То всичко е ваше, вие пък сте Христови, а Христос е Божий.

На всички вас е нужно ново разбиране, защото сегашното ви разбиране аз наричам *разбиране на гъсениците* в него вие всички сте специалисти: където и да ви тури човек, вие озобвате листата; на което и дърво да ви турят, по всички правила си вършите работата. И право е за да живее човек, той трябва да избобва. Но туй е старият живот, животът на плътта. А като погледнеш после листата ги няма. Но питам ви: Какво става с гъсениците след като са озобали листата? Има хора по-умни те им дават да ядат и после, когато станат какавиди, взимат ги, опарват ги, изваждат им нишките и си правят от тях хубави копринени дрехи, като при това страдат и гъсениците, и дърветата. Но тези хора казват: «Нека страдат гъсениците, ние си направихме копринени дрехи, за да имаме какво да си облечем.» Ще кажете *отвън коприна, а отвътре коприва*. Това са едностранни рязсъждения: хубаво е външното, но е нужен вътрешен живот външното има смисъл, само когато има вътрешно съдържание. Ако имате една малка къща, а вътре живее някой философ, тази къща придобива смисъл. Може да е колиба, но като живее в нея светия, тя става светийска. А и

---

¹²⁶Йов: 5; 13.

¹²⁷ДЕВЕТДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТИ ПСАЛОМ; 11.

църква да е, ако вътре живеят разбойници, и църквата става разбойническа.

Та сега и вие сте отворили едно заведение и искате да печелите, че като отидете на Небето да ви посрещнат като богаташи. Не казвайте: «Ама ние все се молим на Господа!» Не ви правя упрек, но има една молитва, която не е за похвала има една молитва, която не дава никакъв резултат. Някой казва: «Двадесет години съм се молил на Господа: "Господи, жена ми е болна жена ми е болна, пари ми трябва!"» Питам: Какво ще кажете, ако синът ви отиде в странство и все иска от майка си? Той прилича на светията, който двадесет години по три пъти на ден се молил на Господа и все казал: «Аз живея за Господа, вярвам в Господа и само на Господа се моля.» Това е светията! А друг пък, не се е молил, а е орал на нивата и каквото е спечелил все го е донасял и турял в Божествената Житница. И двамата получават дипломи. Светията казва: «Двадесет години по три пъти на ден съм се молил.» Синът пише на баща си: «Татко, аз имам нужда от пари.» И бащата все праща по едно любовно писмо слага хиляда, две, три, четири, пет хиляди лева, обуца изпраща. Ако синът иска, всяка сутрин бащата изпраща по нещо. Питам: Кой син, който обича баща си, може да иска толкова?

Вие сега казвате, че много се молите. Аз ви похвалявам като се молите, но вие все молите Бога да ви изпрати по нещо. И някои казват: «Дотегна ми вече да се моля!» Казвам: И наистина ще ти дотегне така не трябва да се молиш! Сега трябва да се научиш, като не се молиш, какво да правиш. Ще кажеш: «Но и този, който се моли по такъв начин, пак живее.» Казвам: Той живее, но щастлив не може да бъде. Защо? Представи си, че ти ходиш всеки ден в продължение на двадесет години при един банкер и той те кредитира днес отидеш, утре отидеш, все те кредитира с по хиляда, две, три хиляди лева; след двадесет години какво ще имаш в банката? Досега вие все сте просили: «Добър е Господ!» Като сте се молили, все сте искали по нещо. Сега вече трябва и да внесете нещо сега сам ще отидеш на нивата да сееш и после, като роди нивата, ще дадеш всичко на света, и всичката печалба ще дадеш, а за себе си ще задържиш само семето.

На вас ви е нужно едно ново разбиране. Всички казват: «Нека сега Господ да ни даде, пък на стари години, след като си наредим децата,

когато си свършим годините и ни останат една-две, тогава ще работим за Господа тъй, с всичкото си сърце. Отлична програма е тази, но аз не съм срещал нито един стар човек, който да е изпълнил своята програма. Щом дойдат старите години, човек казва: «Краката ми не държат. Господи, аз обещах, но не мога да изпълня обещанието си, не мога ли да отложам това за друг живот?» На млади години той се е молил, и на стари години се е молил; все го кредитират и щом отиде в онзи свят, там ще си кажат: «Този е от кредитираните.» Но на него нищо няма да му кажат, а ще го върнат назад. Обърнете сега правилото и като ставате сутрин, турете го в ума си, за да го разберете. Ако имате син или дъщеря, които всяка година ви се молят по три пъти на ден и за всяка тяхна молитва вие трябва да плащате по хиляда лева на ден, значи за една година ще трябва да давате по триста шестдесет и пет хиляди. Колко прави това за двадесет години? Ще отидат милиони и нагоре. Питам: Вие ще бъдете ли доволни от вашия син или дъщеря, че са ви се молили по три пъти на ден? Но вие не мислите така, казвате: «Господ е богат, Той може да носи молби.» Той може да носи, но по такъв начин, който отговаря на вашите молби! Затова Господ е дал страданията. Страданията в света произтичат от неправилната молитва.

Когато много се молим, ние винаги искаме Господ да ни даде нещо. Господ ни дава, но след това молитвата има друга реакция. Защо? Бог ти дава, но ти, като отидеш при Него, поседиш повечко отколкото трябва, взимаш от времето на някой друг, който чака отвън. И в такъв случай, когато ти излезеш навън с полученото от Бога, онзи, на когото си взел реда, те ограбва и казва: «Иди пак при Господа да си вземеш каквото ти трябва!»

Това става така поради кривото разбиране на Божията Любов. В Любовта има един закон: Ако на първия ден вземеш от Господа три хиляди лева, на втория ден ти трябва да внесеш три хиляди лева. На третия ден пак ще вземеш, а на четвъртия трябва да внесеш. Такова е правилото. Но десет пъти да вземеш и веднъж да внесеш, това Любовта не допуска. Веднъж ще вземеш на заем, ще върнеш, пак ще вземеш, пак ще върнеш. И казва Христос: ***Събирайте си съкровища на Небето***¹²⁸. Ако вие не внасяте, какво ще правите като отидете на Небето? Там никой няма да ви кредитира и ето какво ще стане с вас: Понеже там може да бъдете гост само един ден, на следващия ден ще

---

¹²⁸ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 6; 19-21.

си вземете паспорта и ще слезете. Там и да гостувате не ви се позволява. При това на Небето не можеш да кажеш, че си гладен – такова нещо там няма. Като отивате на Небето, вие трябва да бъдете богати, трябва да имате събрано съкровище – ако искате Небето да ви кредитира, трябва да сте внесли нещо. Само тогава ще бъдете радостни, понеже ще имате един съработник и горе, и долу. Писанието казва: *Да бъдем съработници на Бога – не само да взимаме и да харчим, но и да плащаме*¹²⁹.

Питам сега: Каква трябва да бъде вашата печалба в света? Вие трябва да печелите души – който е спечелил една душа, той е спечелил богатство. Какво значи да спечелиш една душа? Да кажем, че някоя душа е завладяна от лош дух и богатството ѝ е заграбено, но ако успееш да върнеш тази душа при Господа, ти вече имаш едно богатство. Когато срещнеш този лош дух, дявола, колкото той и да е силен, спри го и гледай да освободиш душата. А сега се изисква първо да освободите себе си. Учете се да освобождавате себе си! Гледайте да приспите дявола, който в много отношения у вас още не е приспан. А той не е приспан по единствената причина, че се съмнявате – щом се съмняваш, дяволът не е приспан; щом завиждаш, дяволът не е приспан. Не че е лош дяволът, но той подушва и щом подуши, че отиваш при Бога, той ти предава завистта. А после, като види че вярата ти се усилва, той се изплашва и ти предава и своя страх. Всичко това е негово дело – страхуваш ли се, неверник ли ставаш, все той ти предава тия си свойства като наследство. А като си замине от теб, тогава дохождат други да го търсят там, където е квартирувал, и ти плащаш всички разноски за него. Но къде ще го търсиш – всичко е изядено и изпито, оставаш само ти.

Казвам: Това е една алегория, на която трябва да разберете вътрешния смисъл – човек не може да се освободи и да стане силен по един механичен начин. Вие искате да бъдете щастливи, искате да ви помагат отвън, искате да грешите, а Господ да работи за вас. Ако другите работят, те ще заякнат и ще станат силни, а вие, които нищо не работите, от вас нищо няма да стане. Който оре, става богат, става добър; а който става добър, живее, защото животът значи работа. Някой е седнал и се пита какво да прави, а друг му казва: «Помоли се!»

---

¹²⁹Сравни Първо послание към коринтяните: 3; 8-9.

За какво трябва да се помолиш? Още като се помолиш сутрин, първо питай: «Да работя ли тук?» Запитай една станция, втора, трета, и като намериш работа, върви! Или иди в някоя дирекция и питай: «Работа тук има ли?» Да кажем, вие отивате при един banker и искате той да ви даде нещо, но Господ така е наредил нещата, че ако вие можете да го обърнете към Господа, той ще ви плати каквото искате. А ако не можете да го обърнете, той казва: «Аз давам само на онзи, който може да ме освободи, да ме измъкне от ръцете на дявола; който не може, на него и пет пари не давам!» Той казва: «Жена ми, децата ми не ме обичат; ако можете да ми помогнете, да ми покажете един изход, готов съм да ви дам половината от богатството си.» Вие му казвате: «Добър е Господ!» «Зная, че Господ е добър, но аз съм търговец, и това искам да го имам черно на бяло!»

И тъй, по пътя, по който хората сега вървят, те ще дойдат до едно място и ще кажат: «Когато бяхме млади, друго беше, но сега вярата ни отслабна.» Младият човек е по-работлив, старият е по-мързелив. Как ще си обясните сега защо старият става по-мързелив. Младият не разчита на никого, а старият, понеже има синове, дъщери, приятели, има този-онзи, разчита на тях и си казва: «Те ще ми помогнат!» Така той става мързелив и остарява. А младият работи сам и си казва: «Нямам познати аз да се стегна!» Хубаво е понякога човек да е млад, да не разчита на хората. Аз считам всичката тази помощ за лъжливи обещания. Когато момъкът иска да се жени за някоя мома, какво ѝ казва? Вие тук сте женени и можете да потвърдите дали е вярно това, което говоря. Ето как младият момък увещава младата мома: «Аз ще те гледам като писано яйце; баща ми е заможен, имам хубава къща, имам и хубави ниви, сестрите и братята ми са много умни, ти ще живееш много добре при мене, ще носиш хубави дрехи, ще ходиш като княгиня, ще имаш хубави шапки, лачени обувца, хубави ръкавици и пеш няма да ходиш, поне една талига ще имаш и т. н.» И момата си мисли, че така ще бъде. Обаче работите на мъжа ѝ се позабъркат и той казва: «Аз така мислех, но тази година се позабърках; идната година всичко ще се оправи. Имам един приятел, който ми каза, че идната година ще започнем едно предприятие, и тогава ще имаш нов костюм.» Минава и тази година и той пак казва: «Работата не провървя!» И така двадесет години, това било, онова било, и тя все живее с тази измама. Разправяха ми в Ямбол за един кон, пред който на една пръчка вързали

малко сено; пръчката турили пред коня, а той, като върви към сеното, върти дарака за да се извлачи вълната. Той все върви към сеното и все не може да го стигне и чак на обяд, като извлачи вълната, му дадат малко сенце и той казва: «Стигнах сенцето!» После пак върви и влачи вълната и вечер пак каже: «Слава Богу, стигнах сенцето!» Така и хората двадесет години наред гонят подобни вързопчета, въртят дарака и все не ги стигат. С такива обещания нищо не се постига вълната е извлачена, но конят си остава кон. Това е старото учение, така не трябва да се залъгвате.

Казва някой: «Аз ще оправя работата!» но работата не се оправя. Като работиш за Господа, ти трябва да внасяш в Божията Каса само тогава работата ти ще се оправя. Казваш: «Да се помолим на Господа!» Ще се помолиш, ще се извиниш и ще кажеш: «Господи, аз бях закъснял, не плащам, но сега внасям в Божията Каса. Ще ме извиниш, позакъснял съм малко, но идната година ще бъде по-добра.» Накрая той вижда, че тази работа не върви. Защо не върви? Каквото можеш днес да свършиш, това е важно! Малката работа, която е свършена през деня, малката придобивка в твоята мисъл и в твоите чувства това е важно. Не онова, което хората виждат, е същественото в нашата работа. В работата, която вършим за Бога, винаги трябва да има нещо, което да ни препоръчва пред онези, които са завършили Пътя на тях трябва да бъде известна работата ни. А когато достигнем тяхното ниво, ние да станем идеал за онези, които идват подир нас, да вдигнем нашия фар и да ги насърчим. И като вървим така по Пътя, всеки да гледа този фар. Ти няма за какво да търсиш своето фенерче. Понякога ние приличаме на онези хора, които като Диоген¹³⁰ денем запалват фенерчето си и вървят. Питат Диоген какво търси, а той отговаря: «Хора търся.»

Новото, към което сега трябва всички да се стремите, е да станете от добрите работници в света. Това давам само за обяснение: Богатите хора сами си услужват ще си намерят някой скъпоценен камък, от който ще си направят една огърлица или пръстен. И хората на Новото учение трябва да бъдат като тях: Те трябва да издирят къде има някоя грешна, паднала душа и трябва да я купят и не само нея да купят, но и

---

¹³⁰Диоген от Синоп (Diogēnēs T Sinwpe'ēs ok. 412 до ок. 323 пр. Хр.) старогръцки философ, най-видният представител на Школата на циниците.

всички, които са около нея. А след това ще ги поставят на огърлици или на пръстени. Бижутери трябва да бъдете!

Сега всички казват: «Господ да ни прости греховете!» Ние се молим само за това, молим се за обикновени неща. Но ще бъде смешно, ако аз, като ученик в едно училище, след като учителят ми е предал урока, отида на другия ден и се извиня, че не съм си научил урока. На следващия ден пак се извиня, на третия също. Ако цяла година се извинявам, че не зная урока си, какво ще мисли учителят за мене? През цялата година не трябва да имаш нито едно извинение, а винаги да отиваш на училище с научен урок! А пък ако си направил някоя грешка, това е в реда на нещата втория път ти ще се поправиш, а третия път ще бъдеш с поправена грешка. Този човек се повдига. И трудностите, които сега имате, са задачи. Някой пита: «Не може ли без тези задачи?» Ако в живота си не решавате такива задачи, нищо няма да научите ако на учениците дават в училище само решени задачи, какво ще научат? Ако не им се даде да развият някоя тема, или да разработят някоя теза, или пък да нарисуват нещо, какво ще научат? Понякога ще работят, понякога ще пеят, но остане ли да не работят нищо, какъв ще бъде животът им? Такъв живот е безмислен, той е животът на светските хора. Светските хора само си въртят очите на една и на друга страна и казват: «Този е религиозен, онзи е богат, има голяма къща и т. н.» Сега и вие ще кажете: «Аз го зная този човек, добър е той!» С въртене на очите нищо не се придобива. Някоя си банка фалирала какво от това? Ако си вложил там пари, и ти ще плачеш с нея. Защо ти трябва частна банка! Нито пък влагай своите пари в банката на сина си, това пак е частна банка. Вложи парите си в Божествената Банка, където никой не може да ти ги изяде. Сега в Америка bankerите изядоха спестените пари на много хора. Хората все пестят за черни дни, а черните дни отидоха. Ако те бяха внесли парите си в ангелската банка, парите им щяха да бъдат сигурни, но те ги внесоха в частни банки и ги загубиха. Така ще стане с всеки от вас, който влага парите си в една от тези съмнителни банки. Имайте предвид следното правило: Внасяйте парите си в Божествената Банка! Можеш във всяка банка да внесеш по сто лева. Стотина банки по сто лева, туй са десет хиляди лева. Това е достатъчно. А капитала, който имаш, внеси там, където парите да са сигурни!

Сега вие ще кажете: «Ние сме слушали това, Учителю!» Една майка все се карала на детето си: «Остави ме на мира и не ме безпокой направи си едно хвърчило!» Детето отишло при стана на майка си, взело ножиците, отрязало горните конци и си направило хвърчило. Друг път майката повече не оставяла детето си около кросното. Така и вие често режете нишките от Божественото Кросно. Казвам: Когато сте поставили платно за тъкане на стана, заключвайте вратата, за да не влезе някой и да развали цялата ви работа. Колко пъти вашите деца са отрязвали нишките от кросното ви!

И тъй, хубаво е у вас да се зароди желанието да бъдете ученици. Не само да се учите, а да бъдете ученици. Ученикът трябва да придобива знания от детството си до стари години той постоянно трябва да придобива знания и да работи. Ученикът трябва да работи за трима души: Първо да работи за Бога; каквото му остане, да внесе в банката на ближния, а каквото още остане, него да внесе в своята банка. Само това е сигурният живот, който осигурява спокойствие на ума, на сърцето и на душата му. Този е Божественият Път. И ако всички хора живееха по такъв начин, нямаше да има никакви противоречия в света.

Някой ще каже: «Ти не ми ли вярваш?» Вярвам ти, как не! Аз вярвам, че си в състояние да не изпълниш обещанието си, както всички хора. «Как така?» Като нямаш пари, какво ще правиш? Вярвам ти, как не! Направете статистика колко хора са обещавали и колко от тях не са изпълнили обещанията си. Тогава те как ще се извинят? Не е важно какъв е бил човек в миналото то е минало. В бъдеще какъв ще бъде, също не е важно. Важно е какъв може да бъде сега. Питате как да живеете този е новият начин. Чрез Закона на страданието Бог иска да ни научи да бъдем благодарни от сегашния живот. Като си извършил нещо, ти си го внесъл в Божествената Банка и няма защо да се грижиш за утрешния ден. Не мисли за мъжа си, а щом станеш сутрин, благодари на Бога, че си здрава, благодари на Бога, че децата ти са здрави! И като се разболеят, пак благодари на Бога. **Болестта е от теб, а здравето е от Бога!** Синът или дъщеря ти може да са загубили нещо; благодари на Бога, че не са загубили всичко. Това си е тяхна работа.

Ние казваме: «Защо Господ допусна това?» Идват при мене някои да се оплакват, че все не им върви. Идва една мома и ми казва: «Не ми върви, десет пъти вече как се годявам и се разгодявам.» И тя почва да

ми изрежда имената им. Аз ѝ казвам за първия: Ако ти се беше оженила за него, той щеше десет пъти да снесе кожата от гърба ти. Вторият щеше да те продаде като робиня. При третия ти щеше да бъдеш като слугиня и накрая щеше да избягаш. Четвъртият щеше да те води по кръчмите да ядеш и да пиеш, а ти щеше да плащаш за него. Петият щеше да те направи разбойник, да бъдеш съучастница на неговите престъпления. Шестият щеше на гърба ти да напише всички обявления и вечер щеше да ти се кара, че не си свършила толкова работа, колкото трябва. Казвам ѝ: Провидението иска да те избави. Не ти е определено да се жениш може и да се ожениш, но ще ти кажа, че ако направиш това, мъжът ти ще те бие по три пъти на ден.

Има нещо, което Бог не позволява, а като настояваме много, Той казва: «Дайте му го!» Но то не ни е определено. Ще запитате: «Може ли човек да не се жени?» Никой не е останал неженен. Още щом дойдеш в света, ти вече се оженваш. И като обичаш, ти се свързваш с този, когото обичаш. Какво е женитбата? Женитба без любов не става. Винаги, когато има обич между двама души, това е една връзка и тя е от Бога. А където няма връзка, защо ще се лъжете? Събрали на едно място два вола, впрягат ги и те се женят. Аз съм виждал, че и две крави женят крава с крава женят! Виждал съм някой път да женят вол с биволица. Виждал съм да женят и вол с крава. Казвам: Това е поестествено. Има съчетания, съвсем не по Бога. Сега хората вече вървят по един поестествен път. Има вече трактори няма да впрягат добичетата, освобождават ги. Където има трактори, оставят кравите и воловете свободни. Те си имат друга работа. И волът вече достатъчно е служил, трябва да се освободи. Трябва вече и умът, и сърцето, и душата ни да се освободят от непоносимия труд.

Ние понякога прекарваме целия си живот в терзания и след като минат двадесет, тридесет, четиридесет години, казваме: «Няма вече изход!» Има изход в живота! Дойдеш ли до една задънена улица и не можеш да вървиш напред, трябва да се върнеш назад! Лесният път е Пътят на Божествената Любов. Ще работиш за Бога и като станеш сутрин, ще кажеш: Днес ще свърша една работа за Бога най-малката работа, тя ще бъде за Бога! Някой ще каже: «Как може така?» Може. Аз ако съм на ваше място, ето какво ще направя: Като стана сутрин, ще напиша любовно писмо на някоя вдовица: Сестро! тъй ще напиша; тя ще се чуди от кого е това писмо. Ще напиша адреса, а пък после ще

направя едно колетче с две симитчета. И това е нещо на трите й деца ще изпратят по едно *симитче*. Това е Волята Божия! Ако съм на ваше място, ще й изпратя едно пакетче в което ще туря едни *чорати* или *ръкавици*. Изобщо има различни начини да се върши Волята Божия. Или ще изпратят някоя хубава книжка евтина, не голяма. Тъй бих правил всеки ден, ако бях на ваше място. А вие започвате да се колебаете: «С книжки не може, и със симитчета не може, и с любовни писма не може!» Не, ще кажете, че може и с малки работи! Хубаво е хората по този начин да си пишат любовни писма. И вие трябва често да получавате такива писма! Какво на съръчение са те бихте ли отпаднали духом при такива писма?

Сега някой не е доволен от малкото, иска да му дадеш хиляда и петстотин лева да има за това, за онова. Казва: «Много ще съм ти благодарен, ще се моля на Господа за тебе!» За хиляда и петстотин лева ще се моли на Господа! Че ти ако дадеш на един свещеник десет лева, той ще се моли два пъти повече! Този е пътят на изключението ако някой би поискал от мен хиляда и петстотин лева, ще му изпратят петнадесет лева и ще му пиша: «Десет лева ще потопиш във водата и те ще станат толкова, колкото ти искаш. Ако не станат, пиши ми.» И ще му кажа да направи този опит сутрин, като изгрее Слънцето; друг път ще направи опита посред нощ, трети път ще опита при облачно време и четвърти път при звездно небе. И след това, ако не успее, ще му кажа, че е много невежа.

Сега вие ми се чудите и и се питате как може да стане това.

Ще направя мисълта си малко по-ясна. Представете си, че вие искате от мен хиляда и петстотин лева, аз ви изпращам петнадесет житни зрънца и казвам: Сега е есен, посадете ги по последната система, която съществува в Америка, и ви уверявам, че след пет години вие ще имате не хиляда и петстотин лева, а повече от двадесет хиляди лева печалба. Трябва да знаете как да си служите с нещата. И не само това ако той би повярвал, щом тури тези пари десет пъти във водата, те ще станат повече, ще се умножат. Ако има нужда от пари, те ще се умножат.

Когато щяха да продадат като роб сина на онази бедна вдовица, тя отиде при Елисей и той я запита:

Какво имаш в къщи?

Нищо нямам, имам само една стъкленица с масло.

Събери колкото можеш съдини от съседите си, затвори се в къщи и почни да преливаш маслото от стъкленицата в празните съдини.

Когато тя започна да прелива, напълни съдовете и поиска още съдини. А щом те се свършиха, маслото престана да тече. И пророкът ѝ каза:

Иди сега, продай маслото и откупи сина си¹³¹.

Стига да имате съществена нужда, и маслото ще потече. Този закон е в сила и тук всяка мисъл и всяко чувство в човека може да принесе своя плод.

Та казвам: Трябва да дойдете до положителната страна. Може някога работата да излезе несполучлива грешката е у вас, направете втори, трети, четвърти, пети, шести опит. Ще опитате много пъти, ще промените и вашия метод, докато придобиете съществено знание и разберете мистичната, духовната страна на нещата, в която се крие силата на човека. И когато придобиете тази сила, няма да я употребявате за себе си, а тя ще бъде благо за другите. Защото, когато човек направи една чешма, не само той пие от нея когато чешмата се прочуе, всички ще пият от нея. Като си направил едно благо, то става достояние на всички, от това благо всички ще се ползват. Ти не можеш да затвориш чешмата с катинар когато чешмата е готова, и животни, и хора, всички ще пият от нея и ще благодарят, че се е намерил един умен човек, който е решил един от важните въпроси.

Сега мнозина от вас страдат, боледуват и живеят в немотия. Но това са задачи, които вие сами трябва да решите. И ако ги решите правилно, това е едно благо за вас. А ако други ги решат, вие само ще се учите. Има обаче задачи, които са дадени за решаване само на вас. И благодарете на Бога, че са дадени на вас. Като носите болката ден, два, три, тя ще ви остави. Имате ли някаква дисхармония на гърба си, значи че имате нерешена задача. Като дойде у вас ревматизмът и седи три дни, изпратете го! Ако седи по-дълго време у вас, това показва, че вие не сте от много способните ученици. Така гледам аз и ако съм на вашето място така ще гледам. А вие гледате малко по-другояче. Един ревматизъм, като го впрегнеш на работа, той оре като вол. Ще се оточня: Когато един момък се влюби в някоя мома, първо той я хваща за ръката и не я пуска, но тя трябва да се отдръпне и да си отиде

---

¹³¹Втора книга Царства: 4; 1-7.

вкъщи. Та и вие някога трябва да се изтръгнете и да си отидете вкъщи. Това са все души, които нямат работа, ангажират те и казват: «Ти не разбираш, влез в положението ми!» Той те хванал и си създал частна собственост – заградил се с тел, иска да си гради нещо. Ще му кажеш, че това място е тясно. Изведи го настрана с мотиката и му кажи: «Аз имам по-широко място. Тук и за мен няма място.» Като му говориш така, той ще излезе и ще те напусне. Това са резултати, които се дължат на известни мисли.

Сега опасността се крие другаде. Ако разбирате вътрешния закон, вие ще се натъкнете на друго нещо. Защото главната цел на живота е да живеем за Бога – целият живот е на Бога и за Него ще живеем. Той не е такъв, какъвто го описват другите хора. Ние трябва да мислим, че всички блага, всичко разумно е от Бога. И Този, който ни е дал живота, за Него ще работим, ще кажем: Ние знаем Истината, както знаем водата, както знаем, че вятърът духа. Истината и живота ние знаем – този живот е дошъл от Бога. Затова, ако искате да се осмисли живота ви, всички трябва да се въоръжите с мощна сила и да изпращате всеки ден по някоя мисъл, или по някое чувство, или по някое действие.

Понякога гледам сегашните хора и си правя наблюдения: заст съм с някоя хубава мисъл, но изведнъж нещо отвлича моята мисъл в миналото ми. Разбирам, че тази мисъл е чужда, че някой е намислил да ме посети. И наистина, не се минават един или два часа и идва някой да ме занимава със своя минал живот. Тази мисъл е чужда; този човек ме занимава с чужди работи. Ще му кажа: Ти това не си направил, онова не си направил и поради това имаш такива последствия; трябва да измениш живота си, защото иначе работата няма да върви. Във Варна имаше един богат търговец, Янев, живееше на Балък-пазар. Един ден той стана Евангелист, започна да чете Евангелието и работата му потръгна. Той си казва: «Сега ще бъда добър бакалин!» Но по едно време започна да му върви назад и той тогава си казва: «Аз си служих по-рано с всякакви лъжи пред онези турци, които идваха от Дели-Ормана. Те ми искаха десет килограма захар, а аз им давах осем. Всичко, каквото спечелих тогава, сега го изгубих. Сега вече наново трябва да печеля – по Бога, по честен начин. Всичко, спечелено чрез неправда, ще си отиде по пътя, и всичко, спечелено по честен начин,

ще остане. Животът, който съм живял с неправда, ще си отиде, в такъв живот няма благословение!»

Сега ще започнете чистия, светия живот, сега ще започнете Живота на Любовта. Аз като живея по Любов трябва така да продавам, че всички да живеем по Любов. Този свят не е само за мен, той е за всички хора, в него всички трябва да живеят добре. Светият живот е добър живот. Когато го живееш, в ума ти няма нищо, което да те безпокои и винаги си радостен. Искам всички да живеете по новия начин! Влезете ли в този живот, когато продавате, винаги ще претегляте с по десет грама повече от вас – никакво подяждане! Като говорите за някого, спрете се, защото вие понякога преувеличавате чуждите грешки и ги тълкувате пристрастно – ако ги купувате, вие ги преувеличавате, за да плащате по-малко пари. Когато ги преценявате, ще им поставяте по-голяма цена. Ще видите, че тази сестра не е толкова лоша – тя е по-добра отколкото вие я мислите. Вие искате да сте умната жена; лошата се продава и ако кажете, че тя е много лоша, вие я обезценявате. Когато укоряват някой човек, продават го на пазаря. Така е било някога при робството – когато един роб се продава, купувачите изтъкват неговите недостатъци, че това било хилаво, че това-онова, за да дадат по-малко пари. По същия начин дяволът те изнася някъде, за да те продава. Той идва и щом чуе, че укоряват някого, продава го. И когато хвалят някого, пак го продават. При укоряването го обезценяват, а когато го хвалят, го надценяват, но и в двата случая той отива в робство. И след това на този човек казват: «Ти знаеш ли колко добре съм говорил за теб – и ти направил нещо за мен!» Той ще каже: «Ти знаеш ли, колко зло си ми направил – аз ще ти отвърна със зло.» Затова когато дойде този брат, ти кажи: «Този още не е за продан, хич не струва, не го купувайте!» Та като казвам, че хората не трябва да се одумват, то е, за да се развали продажбата. Вие опознаете малко този човек и втори път го изнасяте на пазара. Така правите в продължение на няколко месеци или на една година. Някога човек е в робство, нещо го измъчва и той се чуди, страда. Тогава идват от невидимия свят да го освободят и той казва: «Слава Богу!» След това го хвалят и пак го продават. И това е пак измъчване.

Един княз се оженил за своята възлюблена. Веднаж трябвало двамата да отидат на бал. Той я накарал да се облече според модата – тя не искала, но той настоявал да се облече според реда и порядъка на

бала, за което я посмушкал. И тя се облякла. Когато се върнали от бала, той пак я посмушкал, понеже тя нарушила някакво правило на бала. Казвам: И като се обличаш, ще те смушкат, и като те хвалят, ще те смушкат. На бала има смушкване и в началото, и в края. При други случаи има други смушкания, от друг характер. Това се отнася до вътрешната страна на живота. Та като дойдат тези мушкания, вие трябва да се повдигате духом.

Не се поддавайте на слабостта да казвате: «Господ ме е забравил.» Казвате: «Трябва да си починем!» Почивката е един факт, тя се състои в добрата мисъл ако мислим добре, ние си почиваме. Това е физиологически вярно. За да си почине, човек трябва да смени мисълта си, трябва да има много приятна мисъл. Мисъл, която ти тежи, ти можеш да смениш в пет минути за да си починеш като дойдеш до една отрицателна мисъл, замени я и кажи: «В Бога промяна не може да има и измяна не може да има! Аз трябва да работя за Бога, Който ми е дал всички блага, Който ми е дал живота и тялото!» Колкото години имаш още, ще посветиш на Бога, защото като отидеш на Небето, Големият живот ще свидетелства за работата, която си свършил. Другите пък, които са гледали, също ще свидетелствуват за твоя начин на работа има други, които наблюдават твоята работа. Нали в училище всички познават способния ученик. Когато съм ходил при разни учители, те са ми посочвали някои ученици и са ми казвали: «Тези са много способни, много даровити.» А като дойдат до някои слаби ученици, казват: «Тези не ги бива, тъпи са.» Ако си тъпак, всички знаят, че си тъпак; ако си даровит, всички знаят, че си даровит. Законът важи и в духовно отношение: «Ако и в невидимия свят живееш добре, ще те сочат с пръст; а ако не изпълняваш Волята Божия, пак ще те сочат с пръст. Правилото не се мени.

Та сега всички трябва да завършите първия курс. Вие добре започнахте, но се спряхте на едно място. На един от най-добрите свещеници в България в една съботна вечер му се явил неговият ръководител, и го бутнал по окото, като му казал: «Едното ти око е започнало да гледа по земята.» Когато той станал на сутринта, видял, че мястото, където го бутнал ръководителят му, почерняло. Владиката му казал: «Не те харесвам, днес си се ударил. Като че окото ти е ударено. Къде се удари снощи?» «Кадих тамян на Господа.» Свещеникът не

казал истинската причина и не признал, че бил предупреден да гледа само нагоре, а не към земята. Очите трябва нагоре да гледат! Ако гледаш надолу, към земята, работата ще върви трудно. Всички ще бъдете работници, няма да гледате надолу, а ще гледате нагоре! Това е Законът на Любовта. Каквото и да се случва, ти нагоре ще гледаш!

Божията Любов трябва да изпълва сърцата ви. Никакво обезсърчение! Обезсърчението ще дойде, плачът ще дойде обезсърчението се дължи на това, че всички не следвате Закона на Любовта. Трябва да следвате този закон и да бъдете съработници на Любовта, понеже сега са нужни много добри работници. Сегашните времена, които са трудни, показват, че приближава време за матура, годината свършва и вие ще минете от един клас в друг. Трябва да се държи изпит, последният срок вече е наближил. Ако си поправите бележките добре. Или ще си ги поправите, или ще държите изпита повторно. Които ще държат повторно изпита, те си знаят.

Сега нека у вас остане мисълта: **Ние сме съработници с Бога да работим за Бога!** Тази мисъл е хубава да работим за Бога! Това е хубаво нещо. Щом работим добре за Бога, ще работим добре и за ближните си, ще работим добре и за себе си. И тогава работата ни от сутрин до вечер ще бъде блажена и щастлива.

Тайна молитва.

ДОБРАТА МОЛИТВА.

Лекция от Учителя,
държана на 17 март 1932 година, четвъртък, следобед.

ПРИНУЖДАВА НИ

Добрата молитва

Ще прочета петата глава от Второто послание към коринтяните:

Аз зная, че когато се разруши моето земно жилище колибата, в която обитavam ще получа от Бога Дом в Небесата жилище вечно и неръководно. Затова въздишам и копнея да не се намеря тогава гол, а да се закътам в Небесното си Жилище. Защото сега стенем обременени в нашите колиби, но не искаме да се съблечем а да се преоблечем искаме тленното у нас да бъде погълнато от живота. А Бог е Този, Който ни е създал тъкмо за това и ни е дал в залог Духа Си.

И тъй, аз всякога и при всяко положение гледам с упование на бъдещето, знаейки, че докато живеем в тялото си, се отдалечаваме от Господа понеже странстваме с вяра, а не с виждане. От това и ние придобиваме дръзновението да желаем по-скоро да напуснем тялото си и да се приберем у Дома си при Господа. Затова и усърдно залягаме да Му бъдем угодни, било когато сме в тялото си, било когато го напуснем, защото всички трябва да се явим пред Христовия Съд, за да си получим заслуженото, според доброто или злото, което сме извършили с тялото си.

Познавайки страха от Бога, аз поучавам и вразумявам хората, а пред Бога съм открит съвестта ми е чиста и пред вас. Не ви се препоръчвам отново, а ви давам възможност да се хвалите с мен, та да има какво да кажете на онези, които съдят по това, което се вижда, а не по вътрешното достойнство. Ако понякога съм отивал до крайност, това е било за Бога, а ако съм бил умерен в

мъдруването си, то е било заради вас. *Защото Любовта Христова ни принуждава* за туй, като разсъждавам върху това, че щом един е умрял за всички, всички са умрели; а Христос умря за всички, та живите да живеят не вече за себе си, а за Онзи, Който умря за тях и възкръсна.

За това отсега не съдя за никого според неговата плът не съдя дори и за Христа според Неговата Плът. Защото, който е в Христа, той е вече Ново Създание *Вехтото премина и Новото дойде*. А всичко е от Бога, Който ни примири със Себе Си чрез Христа и ни даде да служим за примиряването, защото Бог примири света със Себе Си чрез Христа, без да вмени на хората прегрешенията им, и вложи в нас Словото на Примирението.

По поръка на Христос, като Негов Посланик, обръщам се към всички вас: Примирете се с Бога, Който заради нас направи Оня грешен, Който не знаеше грях, за да станем чрез Него праведни пред Бога.

Защото Любовта Христова ни принуждава. Любовта принуждава босия да се обуе, гладния да се наяде, голия да се облече, невежия да придобие знание, богатия да му се отвори сърцето, за да дава. Любовта ни принуждава на всичко. Всяко добро, което искате да направите, ще го направите, само ако Любовта ви принуди. Тази дума е силна. Най-способните християни отдавна са завършили своето училище, взели са дипломи на Небето и са на разни места на служба. Тук останаха посредствените. Вие сте от посредствените от изостаналите не сте, от много способните също не сте, защото ако бяхте от много способните, щяхте да завършите. Някои от вас са повтаряли по две-три години класовете, а казват, че не помнят. Когато човек има да дава, не помни, но когато има да взима помни. Когато са го обидили, помни понеже има да взима. Вие ще запитате сега: «Защо ли съм останал?» Аз зная защо сте останали, но ако започна да ви разправам, ще изгубим време. Нали знаете защо вашите синове и дъщери понякога остават да повтарят в училището някой клас? Същите причини са и при вас. Някои искат да си поживеят кой е оставал вечер по четири-пет часа да учи? Той казва: «На стари години ще уча!» А на стари години съжالياва, че не се е учил. Тази е една от причините, но има и външни причини: Някой ще те разубеждава: «Защо ти трябва да ходиш по този път?»

Поне сега да не оставате да повтаряте класа! Миналото е минало да го знаете и да не го знаете е все едно. Но какво може да се направи при сегашните условия това е важното. Главното е да завършиш училището, да се приготвиш за работа, а не само да говориш. Аз искам да ви наведе на една действителна, реална мисъл. Например вие не знаете, как да се упражнявате. Четете Библията! Когато Христос говореше, и тогава хората бяха като вас не разбираха, какво иска да каже. И един ден Неговите ученици Го запитаха: «Защо говориш с притчи?» Христос им отвърна: **На тях не им е дадено** [да знаят тайните на Царството Небесно]¹³². Защото слушателите Му не бяха от способните, а бяха невежи, бяха изостанали евреите по времето на Христа бяха изостанали назад; най-способните бяха негови ученици. Йоан казва, че от всички евреи, способни има само сто четиридесет и четири хиляди¹³³. А колко от българите са способни? Няма български пророк, който да каже. Аз не искам да пиша по това¹³⁴. Ако дойде някой български Йоан да пише и да пророкува.

Един ученик може до известно време да бъде неспособен и после да стане способен. А възможно е и един ученик до известно време да бъде много способен и после да стане неспособен. Възможно е някой до известна възраст да не бъде красив и после да стане красив. В КЛЕТНИЦИТЕ от Виктор Юго Козет отначало не е била красива, а после става красива. И като става красива, какво придобива със своята красота? Кой е главният герой в този роман? (*Отговарят: Жан Валжан.*) Козет беше едно голямо изпитание за Жан Валжан да видим той как ще постъпи. Той беше поставен на изпитание, направи жертва и се повдигна. Всеки човек ще има по някоя Козет, тя ще стане красива и ще го напусне. И той ще трябва да пожертва нещо от себе си. В тази книга Юго иска да изнесе идеята, че без жертва няма повдигане в света без жертва не може да се издигнете. Ако не работите, богати не може да станете. Ако човек не се облича, облечен не може да ходи. Ако не се обува, обут не може да ходи. В цитирания стих Павел казва: **Любовта Христова ни принуждава**. Имало е случаи, когато вие сте чувствали

---

¹³²ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 13; 10-11.

¹³³ОТКРОВЕНИЕ НА СВ. ЙОАН БОГОСЛОВ: 7; 4, 14; 1-3.

¹³⁴Числото на българите Учителят съобщава на Веригата на 16 август 1910. (ПРОТОКОЛИ ОТ СРЕЩИТЕ НА ВЕРИГАТА, РЪКОПИС).

Любовта. Кой от вас не е чувствал Любовта? Когато някой е чувствал да го принуждава Любовта, в очите на хората той все глупав е ставал когато детето прави нещо от Любов, майка му казва, че е глупаво, то трябва навсякъде да търпи укори и присмех. Но ако това дете постоянства в принудата на тази любов, то в края на краищата ще се повдигне. Любовта ще започне най-напред с маловажните неща. Тя първоначално ще бъде осмивана Любов, която не бива осмивана, не е Любов. Като дойде Любовта, човек забравя смеха на хората; те се смеят, а той си мисли за съвсем други неща те може да си говорят каквото искат, но той не обръща внимание нито на смеха, нито на укорите. Той си има една идея и все се усмихва. А когато изгуби Любовта, той става много умен, започва да си присвива устните, да примижава с очи, да си маже лицето, да си облича нещо по-особено, да си туря украшения, но сам съзнава, че по този начин нищо не става Любовта нищо не може да замести. Ти се храниш, за да се намажеш отвътре, за да затлъстееш, да станеш мускулист. Ядеш и пиеш, но няма я Любовта, нищо не те принуждава! Най-после затлъстееш и започваш да се мъчиш. Когато Любовта дойде, храненето вече става по друг начин хората на Любовта мазнини не трупат, а образуват мускули, носят мускулесто тяло. Тези хора на Любовта са много издръжливи човек, в когото действа Любовта, издържа на всички страдания; човек, който има Любовта и на пост издържа. Аз съм виждал някои да страдат и да се присмиват на болестта. Такъв човек казва на болестта: «Ти като си нямаш друга работа, с мен се занимаваш.» И се смее. Друг да е, ще крещи, а той се смее и казва: «Болестта ще си замине, на чужда врата е дошла!» И действително, болестта си заминава. Или казано на друг език, има страдания, които се причиняват от същества, стоящи по-ниско от човека страданието, което ожесточава човека, е причинено от по-нисше същество. Но има и страдания, които се причиняват от висши същества. Така, за пример, твоят Учител може да ти даде една задача, някоя трудно изпълнима работа. От тази работа ти ще се умориш, но ще придобиеш нещо. Нима майката не работи, нима учителят не работи, нима художникът, архитектът не работят. Всички работят. Скулпторът дълбае със своето длето, удря с чука си, но има идея ще извае някоя статуя, за да възпитава хората. Когато я завърши, той ще получи морално възнаграждение затова, че е внесъл някоя идея, чрез която хората да видят доброто, вложено в нея. Или някой писател,

който с години е работил върху една книга, за да я четат много поколения и да се ползват от нея. Говоря за добрите писатели.

Но вие сте дошли в училище за да учите, а не да ви говоря за спасението. Него вие го познавате, то е най-лесната работа когато Любовта те принуждава, то е най-лесната работа, а когато не те принуждава, е най-мъчната работа. Когато в теб действа Любовта, и царят на гости ще ти дойде. Когато в теб действа Любовта, навсякъде те приемат където и да похлопаш, ще те приемат. В Любовта има магическа сила, тя действа като онзи, който носи хляб на гладния и му казва "заповядайте". Където Любовта влезе, все ще даде нещо.

Човек трябва да носи нещо в ума си. Понякога човешкото сърце е празно защо ще те обичат хората, ако в твоята душа няма нищо посадено! Душата е самият човек. Някой пита човек има ли душа или не. Душата е това, което чувства, което съзнава. Ако нямаш душа, ти не можеш да живееш. Следователно всяко същество, което има душа, живее, има живот. Но една душа от друга се различава има душа по-малка, по-голяма, по-напреднала, по-ненапреднала. От всички души човешките са най-напреднали, а животинските души не са напреднали. Ако оставите едно животно в къщи, вие знаете какво може то да направи както и да го възпитавате, от него много не може да се очаква. Но вие трябва да благодарите на животните, че досега те са орали на нас, че са работили за нас. Ако не бяха конете, които да превозват необходимите за нас товари, ако не бяха и растенията, които да се жертват за човека, които да ни помагат, да ни дават плодове! Ако не беше житото! Това са все души, растителни души. Всички тия души дойдоха да помагат на човека. Някой пита какво трябва да правим. Аз му казвам: Каквото прави житото, прави го и ти; каквото прави крушата, прави го и ти; каквото прави дървото, прави го и ти; прави това, каквото прави волът; прави това, каквото прави конят; прави това, каквото правят добрите хора! Ако така не схващате нещата, не може да ги разберете правилно.

За християнството, за Новото учение някои имат повърхностна представа. Някой ученик иска да му пишат висока бележка високата бележка трябва да съответства на знанието. При някои разказвателни предмети, когато урокът е зазубрен, може да се пише шестица, но тези разказвателни предмети в живота не помагат когато копаеш на лозето,

поезия ли ще четеш? Там трябва да се вдига и слага мотиката, трябва да знаеш да копасеш. Когато трябва да съградиш къща, необходимо е да разбираш това изкуство. Друг път пък трябва да разбираш от тъкачество.

Като ви говоря за тези неща, нека те да бъдат за вас един стимул, защото вашите напреднали братя от невидимия свят, които са завършили вече своето развитие, ви преценяват според усилията, които правите. Когато влезе някой светъл брат, той наблюдава усилието ви и дотолкова се интересува от вас, доколкото правите усилие. Ако вие имате желание, ще ви научи, а ако сте заспали и чакате наготово, той ще мине и ще си замине.

Който се е събудил, той тепърва ще среща препятствия в живота, защото живите хора страдат, а не мъртвите. Камъните страдат по-малко, растенията страдат повече, животните още повече, а човекът, понеже съзнанието му е най-развито, страда най-много. А у вярващите, у тези които имат Любовта, страданието е още по-голямо. Човек, който страда, живее. Някои страдат, а им е жал да страдат. Това не е страдание – страданието не може да предизвика съжаление. Този, който жали страдащия, е здрав; той не страда, той иска да избави страдащия, иска да премахне условията, които причиняват страдание. Докато някой иска да премахне тези условия у теб или у другите, има нещо, което помрачава ума му. Някой път се безпокоиш – влезе ти например мисълта, че ще умреш и не можеш да се освободиш от нея. Влизаш въщи и мислиш, че къщата ще се събори върху теб; качваш се на колата си и мислиш, че колата ще се обърне, не смееш да минеш през реката, за да не се удавиш. Намиращ се в окаяно положение – озърташ се наляво-надясно и си мислиш, че животът няма смисъл. Защо в дадения случай те е страх, че ще умреш? Има нещо, което те плаши и ти не можеш да си го обясниш, у теб има един вътрешен страх, който ти причинява страдание. Твоята душа трябва да се освободи от него. От какво произтича страхът в този случай? Някой се е качил на гърба на един кон и прпуска. Ти му казваш: «Спри се!» Но конят не спира – някой се е качил на него и постоянно го пришпорва. Този кон го е страх. От кого? От онзи, който се е качил на гърба му. Така и в твой ум се е качил някой и го пришпорва – ти прпускаш, ходиш, обикаляш, търсиш някого да те освободи. Най-после се явява някой добър човек и казва: «Я слез от този кон!»

Грехът е едно състояние, което като някой кон е възседнало човешката душа и я разкарва по цял ден. Къде е спасението от него? Да те избавят от този, който се е качил върху теб. Как ще стане това? Ще го свалят от гърба ти, ще те ударят и ще ти кажат: «Хайде в гората, стой там и паси!» Ако ти предлагат торба с ечемик нищо не приемай, никакъв зоб не ти трябва. Паси само тревата в гората, пий там вода.

Каквито небесни думи и да ви казват, не обръщайте внимание. Не сте ли получавали много любезни писма и после с години носите този конник на гърба си? Все имате надежда, че след години това ще стане, онова ще стане. А онзи, който е възседнал на гърба ти, не ти мисли доброто. Той мисли за своя интерес, крадец е той. След като е карал коня няколко години, ще го продаде и ще си замине. Ти ще ходиш от господар на господар и най-после нищо няма да остане от теб.

Когато говорим за Любовта, ние разбираме едно същество, освободено от негодите на живота. Щом има някой да те обича, ти си вече в онова царство на избавлението това е денят на избавлението ти. Щом се говори за Любовта, тя е дошла да освободи човека. Това е цяла наука. Човек трябва не само да се освободи, но и да поправи много увреждания, които са произлезли в него. Има увреждания в човешкия ум, в човешкото сърце всичко това трябва да се поправи. Например у вас се заражда съмнение, на какво се дължи то? На конника. После се заражда умраза и тя се дължи на конника. Заражда се озлобление, желание за отмъщение. Всички лоши качества идват от онзи, който те е измъчвал. Идват от онзи, който те е яздил и ти е предал всички лоши качества от себе си. Когато някой лош дух дойде в човека, той ще го нацапа, ще му поставя като лекар всички лоши инжекции и той после с години има да се чисти. Например някой ви казва, че със смърта на човека всичко се свършва и вие веднага повярвате. Но знаете ли на какво прилича това? Представете си, че е вечер, идва един философ, завъртва ключа и ви казва: «Тази светлина ние я образуваме, аз правя светлината.» Но това важи само за дванадесет часа; след дванадесет часа може да чакате светлина от философа, но като наближи изгрева на Слънцето, той казва: «Хайде, легни си сега, довечера пак ще ти говоря за това учение.» През целия ден вие спите, а като настъпи вечерта, той пак ви говори. Не, вие трябва да му кажете: «Чакай да направя друг

опит. Има светлина, която не се получава със завъртане само на ключа и тази светлина не осветява само едно същество, а озарява цялата земя.» Казвам: Почакайте шест часа и вижте, че на изток се явява голяма светлина, изгрява Слънцето. И ако някой дойде пак по вечерно време да ви казва, че *той* прави светлината, ще му върват ли?

Земята прилича на тази философска любов, любов на електрическите ключове идва някой и завъртва ключа. Когато запалят лампата или свещта, тази любов може да се яви, но изгори ли газта в лампата, изгори ли свещта свършва се любовта. При електричеството може да се скъсат жиците, както беше онзи ден при нас, и тогава изгасва светлината. Това е обикновеният живот, за който казват, че със смърта на човека всичко се свършва. Когато мине в другия свят, човек ще навлезе в един свят, много по-красив, отколкото е земята. Но той трябва да е готов за него. Даже понякога не е полезно да мислим за *онзи* свят, защото ще забравим *този* свят, няма да свършим работата си тук.

В човека трябва да се развият нови органи. Някой казва: «За онзи свят заминаха тате и майка.» Но ако ти нямаш органи, не можеш да се съобщаваш с тях. Това е все едно, когато човек е глух, и на теб ти е мъчно, че е глух ти крякаш силно, за да те чуе, и като крякаш, той се мъчи по устата ти да разбере и я разбере, я не. Та казвам: У някои от вас има изработени органи, с които те могат да се съобщават с онези техни близки същества, които са заминали за оня свят. Вие не сте правили опити ще направите един опит за предаване на мисълта: Нека сестри, които се обичат, да седнат на известно разстояние една от друга и като стане 12 часа, едната да предаде своята мисъл, като същевременно я запише и постави в един плик, а другата да я приеме и на следващата сутрин ѝ съобщи какво е приела. Такива опити са правени. Ако по такъв начин развиете апарата си, близки същества, които са заминали горе, ще могат да ви съобщат нещо. Така, например, някои от тях виждат, че ви предстои голямо изпитание и ще ви предупредят да се пазите например могат да ви кажат, че у вас ще дойде крадец и вие не трябва да го приемате. Или пък да се пазите от друго нещо например вашето дете е палаво и може да запали къщата. Това е практическата страна. Съществата от другия свят ще ви насочат вниманието към някои благоприятни условия еди-кой си ще ви помогне, няма за какво да се обезсърдчавате, понеже в скоро време

работите ще се оправят. Ако някоя от вас, сестрите, има тази дарба, тя ще бъде телеграфопощенска станция за вас. Това ще стане на практика да има една връзка между видимия и невидимия свят.

И така, постаарайте се да си предавате една на друга мисли. И сега вие се съобщавате посредством телепатия, но много погрешно се разбирате. Някоя казва: «Еди-коя си сестра не ме обича.» Това не е телепатия. Или казва: «Еди-коя си сестра ме обича.» И това не е телепатия. Вие вадите заключение от някакво движение на тази сестра, или от свиване на очите и устните, или пък от някоя дума. Това не е телепатия, а е неправилно тълкуване. Телепатия е, когато имате убеждението, че една сестра, която никога не сте срещали, ви обича и вие я обичате. Тази сестра ви пише писма без да ви е виждала тя дори и на портрет не ви е виждала. Хубавите, любовните връзки между душите трябва да се създават, а вас ви е страх да образувате връзки. Вас ви е страх от Любовта. Вие имате само малка любов любовта на макароните. Земната любов аз наричам *любов на макароните*. Хубава е, как не, много е хубава тази любов като сварииш макарони, настържеш малко кашкавал и ги полееш с малко масло! Аз правя сега едно сравнение това е само едно ядене. А и какви по-хубави гозби има от макароните може ли да се сравнят макароните с хубави ябълки, круши, грозде или с някой тропически плод, или със сварено хубаво жито?

Вие трябва да схванете какво е Любовта. Любовта е това, което създава човека, което внася у него живот, светлина, радост, знание, богатство. Но трябва да преминете първо през любовта на света, докато дойдете до Божествената Любов, до непостижимата Любов човек трябва да започне първо с малката любов, докато дойде до голямата любов. Колко вода трябва да пие малкото насекомо? И колкото повече малката мушица расте, все повече и повече вода пие и така докато дойдете до човека. Само човек знае да пие вода както трябва. Животните често умират от препиване на вода млекопитаещите често умират от препиване на много вода. Така не се пие вода! Птиците, кокошките по-правилно пият вода вземат една глътка, вдигнат си главата нагоре и пак пият. Това пиене на вода при кокошките го намирам за най- правилно. Наблюдавам също как някои хора не знаят да ядат. Една свиня, след като си тури муцуната в

коритото, повече не я вдига нагоре; това е най-лошото ядене. Като глътнеш една хапка, ти ще благодариш на Бога; после втора хапка пак ще съдъвчиш и ще благодариш и т.н. А сега, като ядеш, плющят ти ушите. Това търкане причинява болести. Яденето е дадено като метод за възпитание. Понеже Бог е скрит в житото, когато ти благодариш, ще ти даде благословение. Бог е в хляба. Вие постоянно молите Христа да дойде, да го видите, а когато дойде Христос в хляба, вие гледате по-скоро да се отървете от Него и остатъка изхвърляте. Там, отдето Христос ще дойде, хората Го отхвърлят, а там, дето Христос няма да дойде, там хората Го търсят. Христос никога няма да дойде там, дето хората Го търсят. Казано е: ***Аз съм Живият Хляб и който ме яде, ще има Живот в себе си***¹³⁵. Ще държите тази мисъл в ума си един ден, два, три, месец, и тогава тази мисъл ще израстне във вас, този хляб ще се разраства във вас.

Питаш какво е Любовта? Да се намери някой, който да ме обича и когото аз да обичам. Какво значи обичане, какво значи да обичаш някого и да те обича? Господ, когато те обикне, ще те умори. Мечката, когато те срещне и те обикне, ще те изяде. Бог никога няма да накаже мечката, че те е изяла. Ако мечката изяде само един човек и друго не яде, това ядене е на място. Ако иска да яде всеки ден по един човек, тогава вече е друго! Това са сравнения.

Когато четете или слушате думите на Христа и на пророците, те трябва да се връзват във вас. И тогава целият свят ще добие друга представа за вас. Какъвто и предмет да пипнете, ще бъдете възприемчиви, чувствителни към нещата. Ако едно чувствително дете, което обича майка си, пипне един предмет, който е пипала тя, то ще знае, че го е пипала майка му. Ако ние обичаме Бога, Той трябва да дойде при нас, и ако Бог ни обича, ние трябва да отидем при Него. Ако Бог ви е изоставил, това значи, че Той ви чака да го обикнете, за да дойде при вас. Когато дойде някоя болест, значи Господ иска да ви повика за онзи свят. Но вие казвате, че не сте готови още. Той иска да ви обикне и болният казва: «Кажете на Господа, че още не съм готов, нека отложи тази работа.» Казвам: Може да се отложи. Господ казва: «Или ще ме обичате, или ще ви обичам!» Няма среден път, тук има голяма свобода.

---

¹³⁵ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЙОАНА: 6; 35.

Аз имам едно схващане и ще ви кажа как гледам на нещата: Когато някой разбойник ме обере, аз се радвам, че Господ му е дал свобода да ме обере, но не одобрявам постъпката на разбойника. Свободата на разбойника е от Бога, а постъпката му не е от Бога. Защото утре пък ще дойде друг по-голям майстор и ще обере разбойника. Колко добър е Господ! Аз виждам, че Господ ви е дал свобода, но понякога виждам, че вие използвате тази свобода и не искате да учите. Сега нека оставим домовете си и започнем да учим! Христос никога няма да дойде у вас насила, ако не Го обичате. Момата, когато седне и мисли, привлича момъка телепатически. Тя туря някого в ума си и започва да си го представя. «Ела насам казва остарях, вече хората ми се смеят, искам да се женя.» Най-после у момъка идва една мисъл, че трябва да отиде да я търси. И от край света той тръгва да я търси. Казва: «Едва намерих адреса ти!» Този закон важи и за духовния свят ако вие не мислите дълго време за Бога, не може да имате постижение.

Нали в православната църква се кръстят какво значи прекръстването? Първо започваш с живота, който е на главата като си сложиш трите пръста на главата, значи трябва да мислиш; ще туриш ръка на челото си и ще мислиш. После ще туриш ръка на сърцето си и ще мислиш, ще правиш опити. Накрая ще туриш ръката си настрани, на рамото си, и ще кажеш: «Ще отида да работя!» Това е кръстене, така трябва да става кръстенето. Например дойде ти някое страдание страданието е кръстене. Вие трябва да мислите върху това защо страдате. Турете страданието в ума си, мислете за него защо е дошло, какви са причините. После го турете на сърцето си и най-после на раменете си мисли, мисли и ще дойде в теб Светлина, и страданието ще изчезне. Като го държиш три дни в главата си, три дни в сърцето си и три дни на раменете си, ще станете приятели, ще кажеш: «Досега бях мърморко, но сега вече не съм.» А страданието ще каже: «Какво искаш? Имам скътани парици...»

Любовта Христова ни принуждава. Сега е време, когато вие всички трябва да бъдете носители на Божественото Божественото да блика във вас! Аз отивам при някоя чешма, спирам се; правя почивка при някой извор, седна и разговарям с водата. Тя ми разправя една история разправя как ходила при тревите, при цветята, какво правила там, как влизала в някоя градина, как влизала в някого, който бил

болен и му помагала, как утолила жаждата на някого, как утешила някого цяла една история. Ти казваш: «Водата само си клокочи.» Тя не клокочи, тя приказва. Ако ние можехме да работим като нея! И светиите отиваха при изворите. Водата никога не може да се окаля, Животът никога не може да се окаля. Само сърцето може да страда малко, когато някои неща ви смущават. А душата само по някой път страда обикновено тя не страда, защото не е от материалния свят, а е свързана с тялото само временно. Един ден тя ще напусне тялото и ще се освободи. Тя може винаги да се освободи и никакви затвори, никакви окови не могат да я задържат когато дойде времето, тя си заминава, свободна е.

И човек е свободен, стига да обича доброто. Дойде ли веднъж Любовта, ти ще излезеш от затвора навън. Разбира се тялото си може да напуска само онзи, който знае как. В първите времена на християнството тези, които помагаша в църквата, се молеха и идваше един ангел, който ги освобождаваше. Възвишените духове имат сила, те владят законите и за тях няма преграда. Вие още не сте се молили достатъчно дълго, за да заставите някой ангел да дойде и да ви освободи. Сто и двадесет души се молиха¹³⁶ и дойде ангелът и каза на Петър: «Върви да проповядваш, да кажеш, че там, където има Любов, оковите падат¹³⁷.»

В Новото направление вие трябва да се съедините в едно. Ще ви покажем Пътя. Не мислете, че за малко време много може да се постигне. Този път е труден. Но аз бих ви препоръчал едно упражнение: Всяка сестра да си вземе по една тетрадка и да започне първо с ЕВАНГЕЛИЕТО НА ЙОАНА. Извадете си и запишете в тетрадката десетте най-важни стиха от него. За да проверите дали сте намерили най-важните стихове, които са необходими за вас, когато ви дойде някой изпит, някоя болест, опитайте се да се лекувате с тях имате десет стиха, ще ги прочетете, ще искате болестта да я обърнете към Бога. Тя е едно живо същество. Ще прочетете първия стих, втория, третия и т. н. три дни наред ще четете тези стихове. Ако тези стихове ви окажат влияние, те са за вас, ако не са за вас. Тогава изберете други десет стиха, после пак, докато дойдете до състоянието да

---

¹³⁶Деяния на апостолите: 1; 15.

¹³⁷Сравни Деяния на апостолите: 12; 7-11.

изпъдите болестта. Щом изберете три пъти по десет стиха и кажете последния стих, болестта няма да я има.

Ще ви разправа един случай: Преди петнадесет години един брат от Видин, който обичаше да се занимава със спиритизъм, ме заведе на един свой сеанс – сеансите му били много успешни, та ме заведе и аз да се радвам. Отидох. В една къща бяха събрани толкова хора, колкото тук. Това беше във Видин. Наредиха се на голяма верига. Събрани бяха хора с разни възгледи – вярващи и невярващи. Смеят се. Един от учителите се смее и казва: «Празна работа!» Но сестра му, също учителка, се обсеби от един дух. Те се смеят, а тя е в несвоят и удря с ръка. Беше обсебена от един дух, българин – искат да го изпратят на училище, а той не ще да излезе. Вече става полунощ, но той не излиза. Моят приятел идва при мен и ме пита: «Какво да правим? Язык за учителката!» Аз казвам: Ще направим сега втори сеанс. Наредете се всички, коленичете и четете ОТЧЕ НАШ – ще четете ОТЧЕ НАШ така, както никога не сте чели тази молитва! Всички бяха заинтересовани и с повдигнато настроение. Братът на учителката я държи за ръката и когато казахме думите «Защото Твое е Царството, и Силата и Славата во веки веков. Амин!» – тя се събуди, дойде на себе си. Брат ѝ се убеди, че това не е внушение и има външна сила, а духа го пратиha най-после да се учи.

Който не разбира законите, ще каже: «За какво ни трябва такива сеанси, ще подлудее човек!» А всъщност целият свят сега е подлудял. Тези убийства, тези кражби, които стават, се дължат все на такива "напреднали" същества, които обсебват хората и изкарват живота си в празни работи. Хората сега трябва да се научат на Правия Път, на Божествения Път, да дойдат до Истинския Път, който осмисля живота.

Любовта ни принуждава. Когато дойде едно страдание, трябва да го преобърнем. На онези, които обичат Господа, всичко им съдейства за добро. Някой път и омразата, и съмнението са живи същества. Вие всички сте пълни все с квартиранти – дали сте се под наем. Аз сам не съм против кираджиите¹³⁸, но поне да бъдат добри кираджии и да си плащат. А пък те идват и разваля къщата. Човек трябва да бъде изправен.

---

¹³⁸Кираджия (тур. kiracı от араб.) квартирант, наемател, наемен работник.

Христос казва: ***Ще ви изпратя Духа си Духа на Истината***¹³⁹. Тези Светли Духове като дойдат, ще внесат нещо в човека. Той ще стане човек на изкуството, ще започне да работи, да помага. Когато Божественият Дух дойде в човека, човек излиза от застой и започва да работи.

Употребявайте стиховете на Евангелието от Йоана не само при болести, но и при други противоречия, които имате. Например имате някакво неразположение на Духа, потърсете един стих, втори, трети, четвърти и ще намерите този стих, с който се премахва неразположението, и във вас идва Светлината; този стих турете на особено място, за да видите силата на Бога!

Христос казва: ***Аз съм Пътят, Истината и Животът***¹⁴⁰. Пътят е материалният живот с всички негови блага. Истината е знанието, а Животът това е сърцето, всичко, което желаш. Само когато познаеш Бога, у тебе ще дойдат всички материални блага. Когато познаеш Истината, тя ще внесе в теб Светлина. Бог не само е създал човека, но е вдъхнал в него жива душа. Това е Живият Христос. Сърцето ти ще се обнови и тогава ще разбереш какво е Истината. Когато животът на земята започне да ти става ясен, в теб ще се зароди желание да помагаш. Тогава си в Пътя на Истината. Когато имаш Любов към всичко, тогава си в Живота. Това е цяла наука, която тепърва трябва да учите. Понякога вие усещате някакво неразположение след един-два часа то изчезва. Това трябва да бъде във вас като изкуство като вземете цигулката, да може да свирите. Когато човек знае да свири хубаво, вдъхновението винаги ще дойде. Казано е в Писанието: ***Духът, който Аз ще ви изпратя, който ще ви упъти във всяка Истина***. Любовта трябва да ни принуждава на всичко.

Следващия път си донесете тетрадките, на които сте написали избраните десет стиха. Е, хайде, аз ще ви ги посоча:

14 глава 15 и 16 стих: ***Ако имате Любов към Мен, спазвайте Моите Заповеди; Аз ще замоля Моя Отец и Той ще ви даде Духа-Утешител да пребъде с вас***.

11 глава, 42 стих: ***Аз знаех, че Ти винаги Ме слушаш. Но това казах заради народа, които стои наоколо, за да повярват, че Ти Си Ме изпратил***.

---

¹³⁹ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЙОАНА: 15; 26.

¹⁴⁰ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЙОАНА: 14; 6.

12 глава, 26 стих: *Ако служи някой на Мен, нека Ме последва; и дете Съм Аз, там ще бъде и служителят Ми. Който служи на Мен, него ще почете Моят Отец.*

8 глава, 29 стих: *И Този, Който Ме е изпратил, с Мен е, не Ме е оставил самичък, защото Аз върша винаги онова, което е Нему угодно.*

6 глава, 63 стих: *Духът е, който дава Живота; плътта нищо не ползва. Думите, които Аз ви говорих, са Дух и Живот.*

3 глава, 33 стих: *Който е приел Неговото Свидетелство, потвърдил е, че Бог е Истинен.*

3 глава, 3 стих: *Исус в отговор му рече: Истина, истина ти казвам, ако не се роди някой изново, не може да види Царството Божие.*

20 глава, 22 стих: *И като каза това, духна върху тях и рече: Приемете Светия Дух.*

21 глава, 5 стих: *Исус им рече: Деца, имате ли нещо за ядене? Отговориха му: Нямаме.*

15 глава, 26 стих: *А когато дойде Утешителят, когото Аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, който излиза от Отца, Той ще свидетелствува за Мен.*

Проверете тези стихове, когато ви дойде неразположение. Научете ги за следващия път. А който не може всичките да научи, поне някои стихове да научи. Научете ги за две седмици. Ще ги казвате вечер, след 10 часа, и сутрин, когато имате най-добро разположение.

Отче наш.

Лекция от Учителя,
държана на 24 март 1932 година, четвъртък.

ВЯРАТА КАТО ЗАКОН

Добрата молитва.
ДУХЪТ БОЖИ.

В началото бе Словото, и Словото бе у Бога, и Бог бе Словото. То бе в началото у Бога. Всичко стана чрез Словото, и без Него не стана нищо от онова, което стана. В Него бе Животът, и Животът бе Светлината на хората. И Светлината освети мрака, и мракът не я обзе. Имаше един човек, изпратен от Бога, на име Йоан; той дойде, за да бъде свидетел да свидетелствува за Светлината, та всички да повярват чрез него. Той не бе Светлината, а бе изпратен да свидетелствува за Светлината. Истинската Светлина бе Словото, което просветява всеки човек идващ в света. И бе в света, и светът чрез Него стана, но светът не Го позна.

ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЙОАНА: 1; 1-10.

Знаете ли какво значи *предметно учение*¹⁴¹? Предметно учение аз наричам това: Да изучавате всичко, което Бог е създал. Но вие сега не изучавате Божиите Работи, а тези, които човек е направил, например

---

¹⁴¹Учителят употребява често този термин, за чийто смисъл болшинството съвременни хора нямат точна представа. Става дума за учебния предмет, застъпен в тогавашната учебна програма на първите отделения от първоначалните училища (според сегашната терминология класове), при който се развива наблюдателната способност у децата.

оръжия и прочее. Това не е предметно учение. И черната дъска тук също така не е предметно учение. Под предмет аз разбирам живите неща, и тази дъска е предмет само дотолкова, доколкото един разумен човек може да пише на нея, така че тя да му послужи като негово огледало.

Това, на първата рисунка, какво е? Прозорец... Вие сте като малките деца това е хубаво. В света стари деца няма и стари хора няма. Има малки деца. Човек, докато не стане малко дете, не може да влезе в Царството Божие, т. е. да учи. Каква е целта на прозореца? Колкото прозорецът става по-голям, толкова къщата става по-красива и по-светла. Такава къща е напълно хигиенична и човек не боледува в нея. Ако този прозорец обаче става все по-тесен, светлината ще намалява, а предметите в стаята ще стават все по-тъмни и по-неясни, докато най-сетне там стане тъмно и вие започнете да се блъскате, като ходите из нея. В тъмната стая може ли да учи човек? И това ли е единственото предназначение на прозореца през него да влиза светлина? Какво предназначение има той още? Второто му предназначение е да влиза през него въздух. Какво се подразбира под прозорец? Щом има прозорец, има и врата. В къщата, в която има прозорец, има винаги и врата; и в която къща има врата, подразбира се, че в нея има и прозорец. Вратата трябва да бъде винаги затворена, а през прозореца трябва да влиза не само светлина, но и въздух. И когато е задушно, вие отваряте прозореца, за да влезе повече въздух.

Човек също е една къща най-хубавата къща, която е съградена. По-хубава къща от човека на земята няма. Той има два прозореца и една входна врата, има два вентилатора, има две слушалки за съобщение с външния свят, после има един инспектор, който проверява нещата и един език, който проверява дали влязлото отвън е добро или не когато не е добро, този инспектор не го приема. В тази къща има и двама слуги те са ръцете. Когато дойде някой, ръцете казват: «Заповядайте!» И тъй, тази къща си има прозорец, има си и слушалки.

Значи у човека има пет сетива. Петте сетива, това са живи същества. И вие трябва да знаете дали сетивата ви са нормални – например дали е нормално обонянието или зрението ви. Има едно зрение в света, при което човек не се вижда само отвън – ако виждате човека само отвън, не можете да го познавате. Вие трябва да познавате човека и вътрешно, и външно. Отвън човек може да си тури много красива маска и на нея да са нарисувани всички черти на един добър човек. Как ще познаете, дали някой е добър или лош? Как ще познаете, дали някой човек има маска или няма? Много лесно – ще кажете на човека, който е дошъл с маска у вас: «В нашия дом правилата изискват, който дойде на гости, да се окъпе.» Тази маска ще се стопи във водата – човек с маска не може да се къпе, ще започне да се поти. Всички хора, които се потят, все маски имат, а между маската и тялото има известно пространство. Това е предметно учение.

Следователно, ако дойде при вас някой, как ще го познаете? Ще му кажете, че той трябва да се омие, да си махне маската. Той ще каже: «Много съм се стоплил отвътре и съм се изпотил – аз много се потях.» Защо се потят хората? Кога се поти човек? Когато е болен – щом се изпоти, става му добре и казва: «Извинете, аз отвън си турих маска, но сега ще я сменя.» Той ще си смене маската и вие ще го видите. Това е предметно учение.

Вие ще кажете: «Как може човек да е с маска!» Хубаво, а когато вие вземете да играете ролята на такива, каквито не сте, тогава какво носите? Ако вие се представяте за такива, каквито не сте, тогава не сте свободни, тогава имате маски. Значи трябва да сменете тази маска. Хората, които имат маски са от два типа: Едните са крайно груби, а другите – крайно меки, крайно добри хора. Онзи, който е крайно мек, носи маска и на него не може да се разчита, той винаги се огъва. Турците казват: *Със седем краля не става барашък*¹⁴². Такъв човек, където влезе, всичките роли играе. И крайно меките, и крайно грубите хора носят най-големите маски. Когато мекият човек върви, понеже маската му е голяма, той много се уморява и казва: «Нямам сили!» Маската му тежи и затова е мек. А пък на грубия маската му е много лека и затова е тъй силен. Трябва да се освободите и от мекотата, и от грубостта, които произтичат от вашите маски. Аз не говоря сега специално за вас – това е правило за всички хора, за животинското и за

---

¹⁴²Барашък (тур. багайнк) – сговор, спогодба, мир.

растителното царство. Затова рядко ще срещнете някой човек, когото, като видиш, да ти е приятно.

Това на втората рисунка какво е? (*Отговарят: Чаша.*) Но толкова голяма чаша може ли да има? Прилича на чиния. В една къща чинийка ли трябва да бъдеш или чаша? Кое е по-важно: чиния или чаша? В едно отношение човек трябва да бъде чаша, а в друго отношение трябва да бъде чиния. Това на какво прилича още? (*На лейка.*) Чашата е един символ. Не се смущавайте, аз не искам да ви оплета, че да се объркате. Не, аз искам само да ви покажа, че символите могат да се превръщат. Така символът от третата рисунка може да се превърне в символа на четвъртата рисунка. Получава се буквата **a**. Значи, ако туриш една линийка върху корена на третия символ, или като съединиш двете букви Г и С на едно място, ще се образува **a**. Щом тези две букви се кръстосат, ти си научил първата буква. За да научиш втората буква, какво трябва да направиш? Втората буква, **Б**, означава, че трябва да си туриш някаква основа, някъде темел да хванеш. Първата буква показва, че имаш семе, а втората че си посял семето и то е поникнало в земята.

Ние се отклонихме от предметното учение. Значи чашата стана на чиния, стана и на лейка. Ако от чашата премахнем дръжката, превръща се на гърне. А гърнето на какво ще се превърне? Това са длъжности, служби, които гърнето може да заеме; те са високи служби, разбира се. Каква е службата на чашата? Службата на чашата е да гребе и да взима. С нея ще вземеш, ще напълниш чинията си и ще излееш. При чинията има вече прогрес тя е само за човека, а лейката е за растенията. Значи чашата може да изпълнява няколко функции да черпи вода и да задържа гореща вода в себе си. Това в качеството си на чиния? А като лейка тя има функцията да раздава вода на растенията. Чашата има за първообраз цветовете на растенията. Човек е направил

чашата той я взима и я пълни с вода. Човек винаги подражава на Бога. Къде са тогава чиниите в природата?

Сега нека се върнем към прозорците. За да бъде къщата хигиенична, те трябва да бъдат големи, вратата също трябва да бъде добра, да не скърца, в стаята трябва да има достатъчно светлина, да има достатъчно въздух. Къде е чашата на човека? Това е неговата ръка. Господ му е дал една чаша и ако човек би пил само с ръката си, той никога не би се разболял. Човек, който отива на чешмата, не трябва да си подлага на крана устата, а ръката. Ако хората не употребяват своята Божествена Чаша, ако турят устата си на крана, в тях може да влезе червей или пиявица и с години да страдат от това. Ако човек употребява ръката си, той първо ще види дали в шепите му водата е чиста и тогава ще я пие. Онзи, който така прави, е майстор. Трябва да имате най-хубавите стъкла на прозорците и най-хубавите врати.

Сега да направим заключение. Очите на човека са неговите прозорци, чрез които той разбира нещата. Човек, който си прави къща, се учи от нея. Вие отваряте и затваряте прозорците цяла година значи научили сте се. Прозорците са направени, за да служат на човека и затова стъклата им трябва да бъдат чисти ако стъклата не са чисти отвън и отвътре, ще влезе много малко светлина. Вие викате ли светлината, или тя влиза без покана? Тя идва на гости без вашата покана. И въздухът влиза през прозореца също без покана. Тогава реално какво можете да научите от този предмет? Защо светлината влиза без покана в къщи? По някой път, когато се опасявате, че хората може да ви направят нещо лошо, вие затваряте прозореца. Когато дойде някой добър човек, трябва да отворите всички прозорци, а когато влезе някой лош човек, трябва да затворите всички прозорци. Сега аз ви говоря за вашите състояния всяко ваше състояние, което затваря и ограничава у вас способностите, чувствата и постъпките ви, с които трябва да се проявите, не е добро. Например казвате: «На мен не ми трябва много знания, много чувства.» Човек не страда от много знания, от много чувства, от много добро, от много Любов. Аз не съм срещал човек да страда от много Любов. От безлюбие съм срещал да страдат целият свят страда от безлюбие, а не от много Любов. И ако понякога в името на Любовта има страдания, те са нещо, което само минава под името *Любов*. Какво трябва да разбирате под *Любов*? Любовта е най-великата сила в света, която доставя на човека това, от

което душата най-много се нуждае тази сила ти носи най-необходимото, носи ти Живота. Това е Любов, а външните красиви прояви, ласките, това не е Любов това са панделки, това са червени, сини, зелени накити, но това не е Любов. И да има, и да няма тези панделки, Любовта не се мени това са само етикети. Някой може да направи нещо за вас, без външно да ви покаже, че ви обича, а друг може да ви говори ласкави думи, без да направи нещо за вас. Тогава какво е лъжата? Лъжата показва отсъствието на Любовта. Човек трябва да подражава на Бога има си също една печка, сърцето. И в сърцето се развива известна енергия, само че за да се разгори тази печка по-добре, тя си има духалка. Това са белите дробове. Те постоянно работят печката гори, топли, и кръвта се разнася по цялото тяло. Това сърце има клапи. Ако някой влезе в сърцето ви, внесе там Любовта и затвори всички клапи, какво става? Ако влезете в някоя къща, където комините са запушени и печката не може да гори, в тази къща има дим. Щом и у вас има дим, значи клапите на сърцето са затворени. Затова първо ще отворите клапите, за да става вентилация.

Та когато завържете приятелство с кой и да е човек, ще гледате той да не затвори клапите на сърцето ви. Защото в света живеят само двама души това са *мъжът* и *жената*. Освен тях никой друг не съществува хилядите жени са отражение на Едната Жена. Понякога те си съдействат и образуват Голямата Жена. От друга страна пък тази Голяма Жена има свойството да произвежда подобни на себе си и по такъв начин жените стават много в света. Не е ли смешно от ваша страна, когато искате да господарувате над вашата Майка! Още с раждането си, дъщерята започва да заповядва на майка си и казва: «Майка ни е толкоз учена, но не е модерна, тя е от старите жени.» Ще ви обясня защо вие сте дошли като жени на земята. Когато първоначално поехте тази служба, каква декларация дадохте? Насила ли ви направиха жени? Жената се отличава с едно качество за нея вярата трябва да бъде закон. Ако ние вярваме само в това, което е станало, туй не е вяра вяра е да вярваш и във всичко, което може да стане, защото това, което за теб не е станало, за друг е станало. Някой е богат, а друг не е, но Онзи, който е направил другия богат и тебе ще направи. Не си учен, но вярваш, че и ти можеш да станеш учен всеки човек може да стане учен. И жената трябва да вярва, че всичко може да

стане. Някой ще каже, че това е лековерие. Във всичко ще вярваш! Именно онзи, който не вярва във всичко, е лековерен. Той вярва в това, в което не може да се вярва. Например вие, жените, мислите, че имате вяра нали така? Много от вас си създават дом и вярват, че с техния другар ще живеят щастлив живот. После казват: «Не излезе така, както ние вярвахме!»

Вие не се намирате на земята в един завършен свят, а в един свят, който е в процес на развитие. Вие сте влезли в отношения взимане и даване с вашия другар, но този човек има някъде капитал, необходими са десет-петнадесет години, за да събере този капитал. Макар и да е много богат, той не разполага с пари и вие започвате да се съмнявате. Казвате: «Мислех, че е богат, но не е!» Ако най-малките спънки могат да разклатят вашата вяра, тогава в какво ще вярвате. Ще ви кажа откъде произтичат страданията на жените началото на всички страдания на жената е сегашната ѝ слаба вяра. Например майката и бащата казват на младата мома: «Ти с този момък не може да живееш.» А тя казва: «Без него не мога да живея, ако не се ожени за него, ще умра.» Така вярва тя. А като се ожени за него, след две години казва: «Умирам от него!» Питам тогава: Тя с вяра или със знание го е взела? Не, тя се е заблудила в неговата маска със засуканите мустаци, с ръкавиците, с лачените обувца, с хубавите му поклони. Той ѝ казва: «Вие сте много жестока към мене, аз без вас не мога!» Щом кажат на жената, че е богиня, тя се отваря като охлюв щом ѝ каже "ти си ангел, ти си богиня" и тя се отвори. Но след като се оженият, той ѝ казва: «Аз мислех, че си ангел, но някои неща в твоя живот показват, че ти по ангелски не постъпваш; забелязах сега, че някои думи от твоя говор не са ангелски, не са от ангелския свят и започнах да се съмнявам, че знаеш ангелски език.» Това е предметно учение.

Аз ви показвам отношенията, които се зараждат. Когато двама души се съединят в каквото и да е отношение, те образуват два полюса: А-В между двама приятели се образува една права линия. Докато умовете на тези две същества функционират правилно, докато мислят правилно, тази елипса е много правилна движи се и се

усъвършенствува. Но щом влезе някаква дисхармония, тя се обезформява и най-после се образува толкова дим, че за да се избегнат от този дим, решават да си направят комин. Казвате, че къща без комин не може. Но влезе ли комин, ангелският живот там не може да се проявява имате вече обикновен човешки живот. Виждате, че жителите на тази къща боледуват как няма да боледуват като има дим? Между неразбраните хора къща без дим не може, а разбраните хора се нуждаят от прозорци и врати, а не от комини. Фабриците имат комини.

Сега вие се питате: «Какво иска да каже Учителят?» Нищо не искам да кажа. Просто говоря за прозорци и врати. Искам да зная дали има дим в къщата или не. Вие ще кажете: «Очите ни са зачервени от много пушек.» Казвам: Онова, което Бог е създал, трябва да поставим на първо място. Човек не трябва да смущава своите чувства, своите мисли, своите постъпки и своето физическо тяло. Например казвате: «Аз не трябваше да имам толкова вяра в него!» От вяра досега човек никога не е пострадал, от доверие може, от вярването също може, но от вярата не. Вярата може да се вложи в един човек да вярваш в това, което Бог му е дал. Вярвай, че той има душа и твоята вяра не трябва да се разклаца! Този човек може да говори зло или добро, може да е добър или лош това не трябва да ръководи вашата вяра. Защото ако действително вашето мнение за него и отношението ви към него бяха меродавни, Бог щеше да го премахне от света. Но щом Бог не го премахва, значи вие не мислите правилно. Един човек може за някого да е лош, но за друг е добър. Вие имате едно познание, с което показвате вашето невежество и вместо да вярвате, казвате: «Този човек е лош!» Това не е вяра, а знание. А на какво се основава вашето знание? Защо той е лош? Следователно, като жени, вие трябва да имате пълна, абсолютна вяра. Дори когато знаете, че ви лъжат, трябва да приличате на извора който и да дойде да пие, даже и разбойник да дойде, да не се смущавате; че е пил някой вълк, някой разбойник или някоя змия, това да няма значение за вас; дори водата ви да отиде при някой трън, или при някои нечистотии, вие да кажете: «Няма нищо!» Вие не трябва да се смущавате, че това, което излиза от вас, се е изцапало. Ако водата мислеше като вас, ако се откажеше да помага на хората, тогава какво щеше да стане с вас? Тогава всички бихте измрели.

Вие имате един стремеж, искате всички да бъдете щастливи. Но щастieto е се основава на един вътрешен, душевен закон. Цялото общество щастливо не може да бъде, не си правете илюзии! Но всеки човек, като вярва, може да бъде щастлив. Това е специфичен закон, който се обуславя от вярата на човека. Ако човек вярва абсолютно в Бога, той счита, че всичко, каквото става в света, е за добро и казва: «Бог, който ме е изпратил в света, ако е допуснал известни страдания, те са за добро.» Затова човек трябва да вярва в Бога и вярата му никога да не се разколебава. Вие искате да оправите работите си как ще оправииш работите си? Работите на Слънцето не можеш да оправииш, работите на водата също не можеш да оправииш. А работите на цял народ можеш ли да оправииш? Едва можете да оправите вашите работи, а искате да оправите работите на всички.

Един човек от село Николаевка дори в най-горещото време носеше голям калпак. Той обясняваше: «Срам ме е да си сменя калпака, защото дойде един да ми остриже косата и много смешен ме направи; чакам да ми израстне малко коса и тогава ще махна калпака...» По същия начин и вие искате да оправите хората, но така ги накълцвате, че после трябва да носят цяла година калпак. Някоя сестра иска да поучи другите сестри и казва: «Да бъдеш много щедра!» Ти трябва като професор да дадеш личен пример, инак как ще покажеш някому да бъде щедър? После щедрият човек трябва да има и друго качество: трябва да бъде като онзи, който двадесет години е давал, но още никой не е узнал, че е давал нещо. Вие може да бъдете щедри, но всички знаят това. И туй е хубаво не е грях, не е престъпление. Но питам: Как тогава ще предадеш урока на щедростта? Помнете всички следното: Не можеш да предадеш едно учение, една добродетел, комуто и да е, ако тази добродетел не е в тебе. Това е закон. Ти никога не можеш да запалиш огън, макар и да имаш една кутия кибрит, ако той е овлажнен. Значи, само ако имаш една добродетел, ти можеш да я предадеш на другите. За това не се изискват големи усилия.

Как аз бих направил доброто? Дойде някой просяк, няма да му дам пари, а ще го подложя на следния изпит от десет мои приятели аз ще поискам по един лев, ще дам и аз един лев, след което ще купя малко брашно, сол, ще пресея брашното, ще го омеса, ще накладя огън и ще опека хляб. В това време ще гледам какво прави просякът, ще му кажа да насече малко дърва, за да стане по-скоро. После ще купя малко боб

и ще го сваря. Така ще го уча да чака и ще разбере дали е беден ако се притеснява, той не е беден. Ако седи и взима участие в работата, с мен се учи и с мен се радва, че му меся хляб, че му варя боб, той е беден човек. Но ако се мъчи не е беден човек. Тогава аз ще зная защо Господ го е направил беден. Следователно, когато дойде някой беден човек, съберете десет лева, купете брашно и го омесете, накарайте го да чака. Който проси оттук-оттам, той е търговец. Нека чака у вас три часа да се опече питата, да сварите боба, и ще видите дали втори път ще дойде пак да проси. А на вас ще направи реклама, като разправя на целия град, че изгубил от времето си три часа. Вие ще го изпитате по такъв начин вие едновременно ще подложите и себе си, и бедния на изпит, и работата ще бъде благоугодна за Господа. Представете си, че сте в старото време, когато жените са ходили да носят храна на светиите жената сама ще омеси хляба, сама ще вземе гърнето, ще вземе топлия хляб и ще му ги занесе. А светията седи и чака, казва: «Господ да те благослови!» Този просяк е светия всички светии са просяци из горите и някоя жена ще им опече хляб и ще им го занесе, понеже те са заети с много работи, те се молят. А невидимият свят ще внесе в някоя душа мисълта да им занесе нещо за ядене. Просякът не трябва да е прост човек. Ако просякът е светия, приемат го вкъщи. А ако дойде някой дървеняк, дай му мотиката да копае лозето. Аз считам за унижение да дам на някой човек един лев. Че аз за този лев не съм работил и като му го дам, не му правя никакво добро това не е никакво добро, не е никаква услуга. Дам му един лев, а той го погледне и казва: «Колко малко ти се е откъснало от сърцето по-добре да беше казал, че нямаш пари!» Не, аз предпочитам да му омеся хляб.

Вие търсите начин как да работите за Господа, искате да работите по стар начин. Старите начини вие всички ги знаете, Новото учение е несъвместимо с тях. Ако на един човек, който е дошъл в дома ви, вие не можете да направите добро както на своя син и на своята дъщеря, които любите, това добро не се приема от Бога ако ти не можеш да направиш такова добро, каквото би направил на своя син и на своята дъщеря, ти не си направил доброто. И ако майката не служи на своите деца от Любов, тя не е майка и нейното добро пред Бога не е добро. Тя само минава за майка. Това, което прави майката, трябва да е угодно на Бога нали Бог живее във всеки човек, както вие твърдите и се мъчите

да вярвате. Вие казвате, че във всеки човек живее Бог ако при мен дойде някой човек, в когото Бог живее, и аз искам да се отърва от него, тогава вярвам ли в Единия Господ, който е навсякъде? Значи аз не вярвам в Него. А после пак се моля на Господа: «Господи, покажи ми коя е Твоята Воля?» Идва друг беден, и на него даваш един лев. Тогава как ще се молиш на Бога?

Само ако ние коренно изменим нашите възгледи, ще дадем нов тласък на света, ново разбиране. А ако съжаливаме бедните както сега, ние не можем да им помогнем. Ако ние съжаливаме нашите деца както сега, няма да постигнем това, което желаем. Защото домът е една Божествена Единица. Вашият син, и след като замине за другия свят, трябва да е привързан към дома ви и да му помага. Той трябва да пише писма на баща си, на майка си. И бащата като замине, и той трябва да пише писма на домашните си. Преставаш ли да пишеш нямаш дом. Ако е дом, и тук на земята да е, и на онзи свят да е, то е все едно домът си е дом. Домът е основан на Любовта.

Та казвам: Между вас искам да се образува едно голямо семейство вие всички сте сестри от един по-голям род, всички сте от един Баща и от една Майка, но още не се познавате, че сте сестри. Вие сте от един Баща, родът ви започва преди две хиляди поколения. И като пресметнете за едно поколение двадесет и пет години, то най-малко преди петдесет хиляди години е започнала да се образува връзка между вас. Вие още не се познавате, че сте от едно семейство, казвате, че сте сестри, но не сте готови да пожертвате нещо една за друга. Много сте добри, но до науката да се жертвате една за друга не сте дошли. Казваш: «За какво да се жертвам за тази сестра?» Ако е Божествена Сестра, ти трябва да се жертваш.

Сега аз ще ви направя едно тълкувание върху разликата между момък и мома. В думата *мома* има четири букви, а в думата *момък* шест букви. Четири плюс шест е равно на десет. На жената умът ѝ винаги накрая дохожда, а в момъка има мисъл. Момата се научава след като ѝ се свърши работата, а момъкът туря още две букви. Защо той туря на работата още две

букви? Момата трябва да направи само две жертви първата жертва е да напусне бащиния си дом на земята, в материалния свят, а втората жертва е да умре. И момъкът трябва да напусне бащиния си дом, затова си прави лодка К, с която да се преселят на Небето. Буквата К е лодката, а Ъ е кормилото. Сега ще ви направя превод: Когато говоря за момъка и момата, подразбирам човешкия ум и човешкото сърце това е отношението между човешката душа и човешкия дух. А когато говоря за мъж и жена, това е най-ниската степен на сравнение. Сърцето на човека е мома. Когато Любовта ти е правилна, сърцето работи правилно. Когато Любовта не е правилна, сърцето тупа ту бързо, ту бавно. Жената непременно трябва да има вяра ако нямаш вяра, ти не си жена. Ако си жена, ти имаш най-големия чин, който Бог може да ти даде в света, това е да бъдеш жена. Ти не искаш да бъдеш жена тогава какво искаш да бъдеш? Мъж. Станеш мъж, но и мъж не искаш да бъдеш. Какво трябва да станеш тогава? Човек. Човек трябва да станеш. Това е третото положение. Да станеш човек, това значи да хармонизираш тези два полюса в едно и двата полюса трябва да бъдат еднакви и мъжът и жената.

От осем хиляди години всички безобразия, които човек е виждал, са стоварени на гърба на жената. Всичко това трябва да се изчисти, додето открием жената като скъпоценен камък. Много лоши неща са писани за жените; всички автори са писали какво ли не за тях, но това са измислици. Според тях жената е най-лошата, а въпреки това без нея нищо не става на света без жената светът не може да върви. Какво трябва да се прави? Някой ще каже: «По-грешен човек от жената няма.» Ако това беше вярно, жената не трябваше да съществува в света. А тя съществува, Господ я турил на една работа да поправи света. Вашето противоречие е в това, че трябва да поправите света, а трябва да поправите и себе си. А за да поправите себе си, трябва да следвате един основен закон: Не трябва да съжалявате, че сте жени. Бог, Който е мислил толкова, ви е направил жени това е най-голямото щастие за вас. Ако човек нямаше сърце, и ако нямаше душа, тогава на какво щеше да прилича? В света тогава нямаше да има никакъв израз човек без сърце и без душа би бил един жесток човек. Следователно на вас Бог ви е дал задача да развивате сърцето си и да служите на душата. В този живот вие се повдигате и подготвяте не за земята. Вие

искате да угодите на мъжа си, на дъщеря си и сина си няма да можете да им угодите! За да угодите на мъжа си, от вас се иска много, а вие с милиони не разполагате. Утре мъжът ви осиромашее, пропиете се, тръгнете по неприличен път какво ще правите? Ще кажете: «Ще се разведа с него.» Тогава къде ви беше вярата? Защо се оженихте, щом сега се развеждате? Разводът нищо не разрешава. Преди години при мен дойде един българин, който се занимаваше с окултни науки; беше недоволен от жена си и ми каза: «Не се живее с моята жена, мисля да я напусна.» Казах му: Може да я напуснеш, но после мислиш ли да вземеш някоя друга. «Да.» Казах му: Тогава по-добра от тази не можеш да намериш. Ако я напуснеш, ще изпаднеш в най-голяма беда, а ако я изтърпиш, в следващото прераждане ще се повдигнеш. Същото се отнася и за жена ти ако и тя изтърпи всички неприятности от съвместния живот с теб, в следващото прераждане Бог ще ѝ даде високо положение.

Ако направите нещо, което Бог не иска, значи да спънете вашата еволюция. У вас има един страх пред решението за това, което трябва да направите. Жената се плаши от мъжа си мъжът не е страхлив, но ти си страхлива и затова ще кажеш: «Страхът е едно благословено чувство, което Бог е дал!» Върху страха е създадена човешката съвест, човешката справедливост. Ако нямаше страх, ти нямаше да бъдеш справедлив корените на справедливостта са вложени в страха. От какво се страхуваш? Оберат те и ти се страхуваш. Ще кажеш: «Няма нищо, няма нищо!» Ще бъдеш щедър, и като даваш, страхът ще престане. Страхът не е нещастие, но ако внесеш в ума си мисълта, че ще умреш, че може да те убият, тази мисъл ще унищожи твоята вяра. Страхът трябва да ти казва: «Изпълнявай Волята Божия! Ако не изпълняваш Волята Божия, има закон, има опасност. Ако не изпълняваш Волята Божия, много ще ти пати главата.» Този страх трябва да се слуша. Ще си кажеш: «Ще изпълня Волята Божия!» И щом изпълниш Волята Божия, няма да имаш страх. Вие се изплашвате в гората от една мечка и хуквате да бягате Бог ви изпитва дали сте тренирани в бягането и казва: «Моето дете много знае да бяга.» Един човек, който бяга от мечката, никога няма да вдигне скандал. А онзи, който не бяга от мечката, може да вдигне скандал. Онзи, който не бяга, представлява друга опасност.

Определете какво значи стар човек. Ако вие считате някоя сестра за стара, само понеже не може да ходи и трябва да я водят, това не е правилно – тя е инвалид, тя е саката. Ако не може да мисли – глупава е; ако не може да чува – глуха е; ако не може да вижда – сляпа е. Защо я наричате тогава стара? Ако някоя сестра може да ходи, ако ушите ѝ са на място, ако очите ѝ са на място, защо ще я наричате стара сестра? Аз искам сега да ви освободя от схващането, че тя е стара. Да можех да ви намеря на млади години на хорото! А аз от голямо благоприличие не дойдох, за да не ви разваля хорото. Когато играехте на хорото, нали беше хубаво? Имаше тропане, скачане, хубаво бяхте облечени. Всичко това е било хубаво, отлично е било, а сега искате да напуснете хорото. На хорото са ви казали: «Ти не знаеш да играеш, не те искаме тук!» Сега сте дошли при мен, за да се научите как да играете на хорото. Колелото на хорото е Животът. На хорото човек скача, вдига краката си. Това значи да *правиш* добро – не е достатъчна само добрата мисъл. Тръгнеш с десния крак – правиш едно добро; после с левия крак – правиш друго добро. После си движиш ръцете – всяко движение в теб трябва да бъде чиста мисъл. Защо трябва да ходиш? За да ти се покаже как трябва да правиш добро. Защо Бог ти е дал краката? За да правиш добро, ще кажеш: «Да бъдат благословени краката ми, Бог ми ги е дал, за да правя добро! Да бъдат благословени ръцете ми, Бог ми ги е дал, за да правя добро!» Бог обича умните хора. Толкова години ги е чакал Той. Той ви е гледал като сте играли, като сте тропали. Той ви е гледал и ви е чакал докато сте казвали: «Намерих си един другар!» Бог казва: «Много хубаво!» «Роди ни се дете!» Бог пак казва: «Много хубаво.» «Гладни сме!» Той казва: «Много хубаво!» «Жадни сме!» Той казва: «Много хубаво!» Бог никога и за нищо не казва, че е лошо. И гладът, и жаждата, и всичко, каквото става в света, все е хубаво. Това са условията, които създават бъдещата култура, към която човек се стреми. Всички тези мисли и чувства, които измъчват човека, всичко това ще се превърне във ваше лично добро. Целият ваш бъдещ живот, вашите сили, вашето бъдеще зависи от това, което сега преживявате. Радвайте се, че преживявате тези страдания. Дърветата и животните не преживяват като вас, а бързо изсъхнат и умират. Колко дървета биха искали да бъдат на ваше място, но не им е позволено. Ако ти не си доволен от живота, Господ ще те направи щастлив, като ти даде една

форма. Ако чувстваш, че нямаш щастие, ще те постави в друга форма, а ако искаш да растеш, ще те направи човек. Ще трябва да имате вяра в Бога! Няма нужда от доказателства ако вярвате в това, което вие не знаете, други го знаят. По-широки прозорци да имате! Очистете сърцето си! Трябва да имате повече вяра, да си помагате като сестри. Сестрата е вътре една сестра не можеш да обичаш отвън, ако не я обичаш отвътре. Всяка сестра ти трябва да намериш отвътре и когато я намериш отвътре, ще я познаеш отвън. Ако сестринството не се зароди в отношенията между душите, тогава ще умрете без да научите нещо, а на гроба ви ще пише: "Една сестра живя и замина за онзи свят, но и за там още не е готова. Непременно тази сестра пак трябва да се върне на земята." Така ще повтаряте първо отделение дотогава, докато се научите да произнасяте буквите, а като ги научите, ще станете силни. Живейте, но не допускайте абсолютно никаква грешка! За всяка грешка, ще се връщате на земята изключение не се прави никому. Ти казваш: «Но аз не зная.» Не, всеки трябва да бъде съвършен! Казано е: ***Бъдете съвършени, както вашият Отец е съвършен***¹⁴³.

Трябва да имате мощна вяра. Ако някоя от вас страда и не се погажда с мъжа си, съберете се всички, пратете хубави мисли на нея и на нейния мъж. Кажете мислено на нейния мъж: «Много сте добър, ние много ви обичаме!» Като изпращате по пет минути на ден тези мисли, ще видите, че мъжът ѝ ще почне да мисли, че и тя е един ангел. А вие казвате: «Действително, тя е една такава!» Ще си изпращате една на друга хубави мисли на една сестра, на две, на три, на четири, на колкото искате сестри ще изпращате такива мисли! Нали искате да правите опити? Първо се помолете за един дом, дето няма съгласие, изпатете хубави мисли, помолете се на Бога да изпрати в този дом благословение.

Стиховете заучихте ли? Един стих казва: **Ако имате Любов към Мен, спазвайте Моите Заповеди**¹⁴⁴. Първата заповед е да имаш абсолютна вяра. Като имате вяра, мъчните въпроси се решават щом повдигнете камъка, умрелият оживява. Човекът, с когото не можете да живеете добре, е умрял, но той ще оживее, щом дойде Любовта значи щом дойде Любовта, ще дойде и смисълът на Живота. Сегашните хора живеят между умрели. Писанието казва: ***Без вяра не може да се угоди***

---

¹⁴³ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 5; 48.

¹⁴⁴ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЙОАНА: 14; 15.

на **Бога**¹⁴⁵. Не можеш да служиш на Бога без вяра. Слугуването е слугуване, само когато е с абсолютна, пълна вяра. Казано е: **Тогава Бог ще ви преведе**. Щом ще ви преведе, значи е с вас. Ако сами отивате, вие няма да имате успех. Това е за четирите стиха. В петия стих се говори за Духа. Духът, това е Божествената Светлина, силното. Духът е, който поддържа живота на всички същества, а не е само онова, което говори на човека. **Духът е който дава Живота, плътта нищо не ползва**. Казва стихът: **Думите, които Аз ви говоря, са Дух и Живот**¹⁴⁶.

Тези стихове, които ви дадох, ще приложим. Ще трябва да се правят редица малки упражнения, за да придобиете вяра. Някой ще каже: «Бедните хора не можем да направим богати.» Не е необходимо *ние* да направим света богат в света има много богатство. Тези богатства са на Бога, но те не са равномерно разпределени. Ако всички станат богати, ще имат лош живот при сегашното разбиране всички не могат да бъдат богати. А тези, които са богати, не живеят съобразно с Бога. Сиромашията повече съдейства за развитието на човека, в нея има много хубави черти. Има благословена сиромашия и благословено богатство. Има неразумна сиромашия и неразумно богатство. Когато са доволни богатите и бедните, тогава има благословено богатство и благословена сиромашия, а когато и едните, и другите мърморят, богатството и сиромашията не са благословени. Никой не може да бъде богат, ако не е бил сиромаш; и никой не може да бъде сиромаш, ако не е бил богат. Ще кажете: «Как така?» Никога едно същество не може да обича един мъж, който не е бил жена и никога едно същество не може да обича една жена, която не е била мъж. Защото жената, не може да обича жена. Щом е така, нека тогава всички жени се съберат и заживеят един човешки живот на земята. Значи законът е: **За да бъде жената обичана, тя трябва да бъде обичана от мъжа, но никога едно същество не може да обича някоя жена, която не е била мъж**. Следователно съществото, което ще обича жената, трябва да е било мъж, и съществото, което ще обича мъжа, трябва да е било жена.

Вие искате да ви обичат. Кой? Някой мъж. Какво означава мъжът? Разумното, Духът. Само Духът може да обича една жена. Само душата

---

¹⁴⁵Послание към Евреите: 11; 6.

¹⁴⁶Евангелие от Йоана: 6; 63.

може да обича един мъж. Тогава това, което вие очаквате, трябва да бъде Духът. Не очаквайте вашето щастие да дойде оттам, отдето няма да дойде. Сегашният живот е един етап, при който ви са дадени всички условия, само за да се повдигнете с една стъпка по-високо за всяка от вас, при каквито условия тя и да е поставена, това е само един етап. Не съжaliaвайте, не казвайте: «Защо не съм като тази сестра!» Не! Всяка от вас трябва да е доволна и благодарна от това положение, в което се намира. На всяка от вас са дадени тези условия, които са необходими за повдигането на вашата душа. И ако всеки мъж може да ви примами, вие не сте жена. Една жена може да люби само един мъж една жена не може да люби двама мъже, в природата не съществува такъв закон. Нито пък един мъж може да люби две жени. Това са илюзии и оттам се пораждаат всички грешни състояния. Или с други думи казано: **Само един Дух съществува в света, Който дава всички блага.** Мъжът е образ на Божествения Дух. Ако този мъж иска да ви отдалечи от целта на живота, той е ваш неприятел. Но ако той носи Божественото Начало и иска с него да ви помогне, той е мъжът, когото трябва да обичате. Ако искате да имате един идеал, това е този, към него трябва да се стремите. Каквито и да са грешките на мъжа, който имате, вие ще държите този идеал, додето той изправи всичките си грешки. И мъжът има ред грешки и недъзи, допуснати не по негова воля, а дошли отнякъде другаде. Също така е и у жената. И трябва да дойде Божественият Дух, за да ви освободи от тези недъзи. Това са навиците, привичките. И когато човек се освободи от всички тези нечистотии, и когато се намери в света на Любовта, тогава ще каже: «Сляп бях, но сега прогледнах!»

Вие искате да знаете в какво се състои Новото учение. Как сте живели досега това оставете настрана. Вие не сте живели, вие сте се мъчили. Аз наричам Живот състоянието, в което царят Любовта, Мъдростта, Истината, където Животът се проявява в своята пълнота, където Светлината се проявява в своята пълнота и където Свободата се проявява в своята пълнота. Имаш една другарка, приятелка да нямаш никакво съмнение в нея! Като я погледнеш, всякога да имаш доверие в нея; като я видиш, да ти трепне сърцето и да се зарадваш, че имаш една другарка! Това трябва да бъде твоят идеал. Ти казваш: «Сега не живеем по Бога.» Това са празни работи. Не по Бога трябва да живеем ние, а Бог трябва да живее в нас! Ние досега все без Бога в нас живеем. Извън

Бога никой не живее, но Бог трябва да живее вътре в нас, за да придобием това разбиране. Тогава идеята за мъжа трябва да бъде идея не външна, а вътрешна. Мъжът трябва да бъде във вас, да го носите в душата си, и където и да е той, да се радвате. Жена, която подозира мъжа си в някое престъпление, не е жена. Тя не трябва да го подозира в никакво престъпление, ако иска да бъде жена. Ако имате нещо горчиво в една чаша, която е направена от скъпоценни камъни, струващи милиони, трябва ли да блъснете тази чаша в земята, за да се освободите от горчивото? Излейте горчивото, измийте чашата веднъж, два пъти не е виновата чашата. В тази чаша ще турите нещо хубаво. Считайте, че мъжът е една скъпоценна чаша, и ако в нея е турено нещо горчиво, изпразнете я от горчивото. А не да блъснете мъжа си. Не. Мъжът не е горчивото съдържание, а скъпоценната чаша. Той е душата. И тази чаша, като оживее, ще каже: «Много ти благодаря, че ме избави от тази отрова, която щеше да ми причини смърт!»

Отче наш.

Лекция от Учителя,
държана на 31 март 1932 година, четвъртък, от 16 часа.

ЕСТЕСТВЕНИ ПРАВИЛА

На лекцията са присъствали и братя.

Ще ви дам няколко необходими правила, които трябва да запомните правила, които са естествени, които съществуват в Природата. Под думата *Природа* разбирам Разумния Живот. Никакъв разумен живот не може да има вън от Природата вън от нейните правила, от нейните закони, е неразумният живот, в рамките на тия правила протича Разумният Живот.

Направете следния опит: Когато отидете в някоя планинска местност, размъгнете някой планински извор, дайте му ход, спрете се за десет-петнадесет минути и вижте какво ще стане. Изворът ще започне от центъра да се чисти, да изхвърля всичката мътилка, докато най-после се избистри. Ако имате часовник, вижте за колко минути изворът ще бъде чист. Каквото направи извора, направете го и вие. Дойде някой екскурзиант при вас, във вашата планина, и ви размъти по същия начин. Това, което вие ще направите с извора, ще дойде от външния свят друго същество и ще го стори като в някой извор ще бръкне да ви размъти. Питате какво да правите. Правете туй, което изворът прави започнете да правите туй, което изворът прави! Това е първото правило.

Вие употребявате израза *свободна мисъл*. Под *свободна мисъл* аз разбирам мисъл, която функционира по Законите на Истината ако не си в областта на Истината, ти не може да имаш *свободна мисъл*. Вие говорите също така и за *свободни желания* и *свободни постъпки*. Имайте предвид, че вашите желания и постъпки могат да бъдат свободни, само ако вие сте в областта на Истината. После вие казвате *любовно желание*, *любовна мисъл*. Тъй както схващате свободната мисъл, тъй ще схващате и любовната мисъл за да имате любовна

мисъл, трябва да сте в областта на Любовта и тогава вашата любовна мисъл ще следва не вашето лично желание, а законите на Любовта. Щом у вас се появи една любовна мисъл, една светла мисъл, веднага трябва да настъпи промяна във вашето състояние. В любовната мисъл, в любовното желание и в любовната постъпка действа Законът на Любовта. В този закон ще се тонирате. След това ще дойдете в областта на Божествената Мъдрост и тогава мисълта ви ще бъде светла, желанието ви ще бъде светло и постъпката ви ще бъде светла.

Вие понякога отивате при Бога и Му разправяте за всички ваши нещастия и обиди, разправяте Му, че нещо сте изгубили, или че детето ви умряло, или че обществото ви гони, или че имате някакво изкушение вие отивате да се оплаквате и Му разправяте, разправяте... Вие му разправяте, като че ли Той не знае! И с колко подробности разправяте! Господ ви казва: «Разправи ми го още веднъж!» Господ иска още веднъж да Му разправиш и ти ще трябва отново да разправяш. Ако Господ те е разбрал, ще ти стане леко на душата, а ако не те е разбрал, бремето ти ще остане не си могъл да си кажеш урока. А ако си си казал добре урока на Господа, веднага ще ти олекне. Но това ти трябва да направиш според първото правило по Закона на свободната мисъл. Трябва да знаеш по какви закони действаш. Когато отидеш при Бога да Му говориш, ти ще започнеш или от Закона на Любовта, или от Закона на Мъдростта, или от Закона на Истината ако не говориш по Закона на Любовта, ще говориш по Закона на Истината или по Закона на Мъдростта и няма да ги смесваш. Но първо ще говориш по Закона на Истината и Свободата; не те ли разбере Господ нека допуснем това по човешки ще говориш по Закона на Любовта и най-после, като говориш по Закона на Мъдростта, Господ веднага ще те разбере и ще ти олекне на душата.

Та казвам: Трябва да се научите да се справяте с вашите скърби и страдания. Скърбта ви може да бъде вашият слуга, вашата слугиня, може да бъде някой ваш син или дъщеря от миналото. Много пъти сте живели на земята, имате много синове и дъщери. Намерят ви те един ден, хванат ви и кажат: «Закъсах, осиромашах, ще ми помагаш!» Искат от теб, пък и ти си zákъсал, нямаш нищо. Казва: «Ще дадеш, хайде оттук искай, оттам искай!» И тъкмо се оправяш с единия си син дтиде вторият. Оправяш се с втория дтиде трети, четвърти, пети, десети син;

всеки иска от теб. Казваш: «Много са лоши тия желания!» Не са лоши те; щом дойде такъв твой син, иска да го задоволиш, да го пратиш да следва в странство в някой университет. Най-напред го научи да прегъва коляно, да прави поклони. Едно време хората се молеха прави, сега ти ще коленичиш и ще кажеш на желанията си: «Каквото аз правя и вие ще правите!» Като се молите, ще накарате и вашите желания да се молят с вас. Този ваш син е алегория. Какво трябва да направите с това ваше желание, с тази ваша мисъл? Тази мисъл трябва да се реализира. Вие не може да изпъдите една мисъл, защото тя ще влезе в друго, ще обиколи целия свят и ще направи туй, което иска. Казвате: «Нямам време.» Ще намерите време! Ако сте първият, през когото тази мисъл минава, ще се освободите лесно, но ако сте последен, вие от нея не може да се освободите ако сте пръв, може да се освободите, по средата ако сте, може да се освободите, но ако сте последен, тогава няма отърваване. Благодарете, че не сте винаги последен, а сте по средата или в началото, защото ако сте в края, ще трябва да я изпълните. И тогава ще приложите трите закона. Дойде у вас някоя мисъл и казвате: «Много лоша мисъл!» Ако дойде мисълта да откраднеш ще откраднеш нещо, ще обереш някоя каса, ще задигнеш някоя торба. Това са доказани неща. И ако не знаеш, как да постъпиш с тази мисъл, ще пострада касата на някой banker, а и ти ще пострадаш заедно с нея. Казваш: «Това е невъзможно да стане с мен!» Щом може да стане с някого, може да стане и с теб. Един много набожен човек минава покрай къщата на богат banker в Америка и вижда една кесия с пари, забравена на прозореца като си броил парите, bankerът ги турил в една голяма кесия и ги забравил там. Набожният беден човек взима кесията, скрива я под палтото, отива си в къщи и казва: «Господ ми даде тези пари. Bankerът има много, за него нищо не значи, че съм взел кесията.» Застава той за молитва, но щом рече да се моли, между Бога и него се изпречва кесията молитвата му отива до кесията и се връща назад. Бедният продължава да държи кесията, не иска да я върне и си казва: «Изпитва ме Господ, дали съм доволен от кесията или не.» Казва: «Доволен съм, Господи, но позволи ми да харча!» Той не иска да харчи от парите, докато Господ не му позволи. На следващия ден пак се моли, но молитвата му отива до кесията и пак се връща назад; на третия, на четвъртия ден същото. На десетия ден той усеща, че започва да губи своето вдъхновение, да губи своята радост и решава да

върне кесията. Отива при банкера и му казва: «Минавах покрай твоята къща, видях тази кесия на прозореца и я задигнах. Ето, връщам ти я, понеже заради нея загубих вярата си в Бога. Река ли да се моля, кесията се изпречва между мен и Бога. Прости ми! Аз не искам да имам кесия като твоята. Ако ти си готов да ми я дадеш, ще видя какво ще ми каже Господ.» Банкерът отговаря: «Ела утре.» Отива той, а банкерът му дава две кесии. Бедният си казва: «Господ на голям изпит ме туря!» Взима двете кесии, но щом започва да се моли, нещо отвътре му казва: «Пет пари няма да употребиш за себе си!» Той тръгва и раздава парите на бедните, но за всяка монета, която трябва да раздаде, предварително се моли, за да му се каже къде точно да я даде. След като за една година раздал двете кесии, той отива при банкера и казва: «Братко, освободи ме! Други две кесии няма да ми даваш, ще намериш друго, защото за всяка монета трябваше да се моля и да питам къде да я дам.»

Неща, които веднъж са станали с някого, не могат по същия начин да станат с вас в природата нещата не могат да станат два пъти по един и същ начин. Често говорим за въздържание. Ето какво аз разбирам под *въздържание* когато човек прилага Закона на Свободата, Закона на Любовта и Закона на Мъдростта, той трябва да се въздържа от всички мисли и желания, които могат да нарушат неговата свобода. Или на прост език казано ти никога не трябва да приемаш храна, която мъчно ще се смели; храната в стомаха трябва да бъде добра. Казвам: Реализирай всяка мисъл, която служи за повдигането ти! Това е също както при храненето ти трябва да приемаш само онази храна, която поддържа твоето здраве, а да не приемаш храната, която уврежда здравето ти. Изпълни всяко желание, което разширява твоята душа, което внася Свобода, внася Любов в душата! Изпълни го и никого не питай! И остави настрана всяко желание, което ограничава Свободата, всяко желание, което ограничава Любовта! Това са вътрешни правила. Има неща, които в даден случай вие не знаете как да изпълните. Няма правило, валидно за всяко желание и за всяка мисъл има само общи правила, но няма отделни правила за това как трябва да се постъпи в някой конкретен случай. Умният човек се познава в конкретния случай ако той постъпи правилно, ще прогресира. Друг път човек може да постъпи, както не би трябвало; но по какъвто и начин да постъпи, това

съвсем не означава, че ще направи прегрешение. Ако човек сега яде някаква храна, а после я повърща, прави ли прегрешение? В това няма никакво прегрешение. Но ако ти дадат втори път същата храна, ти няма да я приемеш, ако не искаш да се повтори неприятното ѝ въздействие върху тебе. Това се отнася не само до качеството, а и до количеството на храната ти понякога ядеш по-малко, понякога ядеш повече отколкото трябва. Не, при яденето ще възприемаш само толкова, колкото трябва, и храната трябва да бъде доброкачествена.

Същият закон важи и при желанията желанията трябва да се подбират. Вие трябва да знаете дали всички желания, които идват до вашата душа, са предназначени за вас. Понякога едно желание може да е изпратено до вас само за да го препратите на друго място, то не е изпратено за вас някой път получавате по пощата едно адресирано до вас писмо, което трябва да предадете другиму; вие няма да го четете, а само ще го препратите на онзи, за когото то е предназначено. В духовния свят някое писмо може да мине през десет-петнадесет души. Може и някое ваше писмо да е минало през десет души и всеки, който го е получил, да е внесъл по нещо в него. Ако тия хора са напреднали, добри, вашето писмо ще дойде окичено със скъпоценни камъни. Но ако не са високо издигнати, може да го отворят, да го прочетат и пак да го затворят. Те ще знаят, какво е написано в него.

В този път, в който сега вървите, има също такива пречки, каквито среща един ученик, заучавайки уроците си. Вземете например молитвите или размишленията медитацията. Източните народи определят за тях известно време и щом то наближи, те ще прекъснат работата си дори чиновникът ще напусне работа. Това е източното разбиране. А пък ти може да си чиновник и пак да медитираш вземи перото, пиши бавно, после се спри, като че мислиш, и медитирай една-две минути, след това пак напиши две-три думи. Защото този, старият господар на земята няма право на всичкото ти време. Казвате, че сте длъжностно лице. Кажете ми, ако едно лице е длъжностно, колко време трябва да работи? Осем часа. Кой е онзи вътрешен закон, който ангажира човека? Да кажем, че преписваш едно съдебно решение има ли закон, който определя за колко време трябва да го препишеш? Всеки от вас, който е чиновник, трябва да научи и останалите чиновници да медитират. Така те ще имат добро настроение, а сега работят по стария начин. Разправяше ми един евангелист: «Преди да науча

Евангелието, мушках на общо основание воловете с един остен хоках ги да работят и пак ги мушках с остена. Но като прочетох Евангелието, хвърлих остена, престанах да мушкам и да бия воловете дам им малко хляб, побутна ги по рогата, по муцуната. Стана една промяна, дори воловете се очудиха коя е причината. По силата на Евангелието!» Когато започне да действа Истината, с човека ще настъпи една промяна и той ще хвърли остена. И без остен воловете ще вървят пак ще ореш, няма да спре оранта.

В живота става натрупване на много мисли, на много желания. Да кажем, върху една беседа се разисква два-три пъти, натрупва се материал и нещата стават обикновени както с течение на времето любовните писма стават обикновени. Първото любовно писмо пишеш с трепет, във второто вече си пропуснал някъде нещо, не си толкова усърден. Човек може да напише само едно любовно писмо, което да е със света всички останали с по нещо ще куцат. Колкото писма съм чел, първото винаги е най-добре написано, а в другите вече се правят грешки като намеря грешка в писмото, знаей, че не е първо. Във второто има една грешка, в третото две, после четири, пет и накрая, когато всичко е грешно, казвам: Туй е последното писмо. Защо човек изгубва интереса си? И в Любовта човек изгубва интереса си отначало той минава пред вас за ангел, а накрая слиза на земята. За свободния човек турците казват, че е "княз на князете". Той иска да израсте по-високо, сгодява се и тогава казват за него, че е "близо до хората". След това той се оженва и казват, че е "заедно с хората", а като не може да живее с жена си и рече да се разведе, казват, че е станал "на хората маскара". Първо е *княз на князете*, после е *близо до хората*, след това е *с хората заедно* и най-после е *на хората маскара*. Следователно в началото една свещена идея показва, че ние мислим. Човек не трябва да стига до последното положение. Туй, което е вложено в живота, са опити на човешкия Дух да даде ясна представа за това, какви трябва да бъдат отношенията на човека към живота. И в край на краищата, след като приложите всички методи, ще станете съвършени като ангелите няма нито да се жените, нито да раждате деца. Ще бъдете съвършено свободни и животът ви ще се определя от разумността. Женитбата е една Божествена Школа, през която ти трябва да минеш и да я завършиш с отличие. Някой иска да се освободи докато по всички

предмети не получиш шестици, а и на матурата не получиш също шестица, не може да бъдеш свободен. Когато мъжът и жената завършат, ще кажат: «Завършихме училище.» И когато се издигнете на една по-висока степен на развитие, вие ще придобиете сила да учите другите хора.

Та казвам: Онзи ученик, който не знае как да учи, ще търси причината за това в околната среда ще я намери в съучениците си, ще я намери в баща си, който може да не е богат, да няма достатъчно средства, може да я намери и в своето собствено здраве. Може да намери много фиктивни причини, но същинската причина е в самия него. В духовния свят има един закон, който гласи, че преди да стане светия, преди да заеме първото място, всеки човек трябва да бъде подложен на съответен изпит ти отначало ще заемеш последното място сред хората и ако не издържиш този изпит, ще те пратят отново да го държиш. Този, когото изпращат наново да държи изпит, значи не е издържал изпита за светийството той е само светия-подпоручик и от тук ще върви по всички степени нагоре. В това отношение, когато ви се дава да преживеете едно страдание, не го считайте за нещастие, а за привилегия и когато отидете при Бога, вместо да се оплаквате, благодарете, че ви е удостоил с това страдание, благодарете, че може да се учите от него. Страданието е цяла тайна, то е живо. Със страданието, което ти претърпяваш, е свързано развитието на хиляди същества и ти трябва да разбереш вътрешния му смисъл, да се радваш! Дойде ли страданието, позасмей се, попей си и никога не питай, за колко дни е дошло. При една голяма скръб вие се тонирате. Трябва да умееете за пет минути да се тонирате пет минути са напълно достатъчни за това.

Има едно свещено правило: **Не отивай при Бога да се оплакваш, да се самоосъждаш!** Когато отидеш при Бога, Той само като те погледне отдалеч, ще ти олекне. Господ много добре знае за страданието ти. Искаш да бъдеш весел, но не можеш, питаш се: «Защо да бъда весел, как може да съм весел?» Да си весел в скръбта си, не означава да се смееш отвън, а да бъдеш отвътре весел. Това е първото правило. Такива са били светите забият му нож, а той гледа спокойно; забият го по-дълбоко, тече кръв, но той стои. Случвало се е онзи, който го пробожда, да не може да издържи, да падне и да започне да се моли за прошка. Колко такива хора има сега в България? Ако имаше

поне един, щеше да служи за образец. Не е лесно да станеш образец, идеал, много голямо изкуство е. Ножовете идват, мушкат те, ти подскачаш и казваш понякога: «Отидох в дъното на ада!» Едно същество, на което Бог преподава, в дъното на ада не може да отиде, това е внушение. Ужасно нещо е внушението ще те поставят в такова състояние, че да преживееш това, което става в нечия душа. Това е най-тежкото състояние чуждата мисъл, която ще ти внушат, може да те огради отвсякъде и да ти говори: «От теб човек няма да стане!» Тогава ти ще кажеш като един дълбок извор, в който се оттича помяя: **«В Името Божие всички граници да си отидат по местата!»**

Вие всички страдате от Закона на внушението, казвате за някоя сестра, че няма да я бъде, не се произнасяте добре за нея. Най-малкото, което може да кажете за нея е: «Господ да ѝ е на помощ, а каквото стане, то си е Божия Работа!» А вие казвате: «Закъсала е!» Не казвайте така, защото утре друг ще каже за вас същото!» Господ е поставил тази сестра или този брат на изпит, за добро ги е поставил. Вие може да мислите за тях какво ли не, но те може светии да станат.

Един познат ми разказа как на тридесет и три години се отучил да пие. Връщал се една вечер и един го запитал: «Защо си се напил?» «Не е твоя работа!» Но онзи започнал да го бие, да го удря. И моят познат продължи: «Този човек тъй ме наложи, че в мен се появи отвращение към пианството. Щом река да ида някъде да пия, в ума ми изскача мисълта *никакво пиене!* Този човек внесе в мен такъв страх, толкова страх внесе, че съм му благодарен, задето ме наби. Спаси ме той. Много пъти се молих на Господ да ми помогне да се отуча да пия, да ме спаси по някой начин. Аз си мислех, че ще дойде някой проповедник да ми каже "братко, недей да пиеш".»

Между вас няма никой, който да не е бил налаган и вас понякога ви налагат по всички правила. Ако вследствие на това налагане, по който начин и да е станало то, вие придобиете вътрешна свобода, страданието е на място.

Едно правило гласи: **Никога не употребявайте отрицателното, прилагайте положителното.** За всяко нещо казвайте: «То е за добро!» Като кажете, че нещо няма да го бъде или че от вас човек няма да стане, какво печелите? Кажете: «Такъв, какъвто съм сега, от мен човек няма да стане, но Бог е по силен от всичко в света!»

Тези правила ще започнете да ги прилагате! Започнете със свободата на вашите мисли, за да започнат те постепенно да се чистят и вие да придобиете вътрешна свобода. Да не се поражда амбицията у вас да заявите, че сте се повдигнали още през този си живот не трябва да желаете това, а трябва да станете господари на себе си. Добрият човек няма страх от нищо аз бих желал от нищо да не ви е страх! А вас ви е страх от дявола, страх ви е от лошите хора. Ще ви разкажа какво може да направи една млада мома, какво може да направи някой, който обича: Един човек тръгва да направи някаква пакост, среща го една млада мома, хваща го за ръка и му говори, след което в него възниква желанието да не прави пакост. Ще запитате как тя е постигнала туй, как го е омагьосала. Сега вече вие имате методи за това. При всяко изпитание в живота ви трябва да бъдете смели Бог ви е поставил на това изпитание, поставил ви е да страдате, за да придобиете една опитност, за да знаете. Вие ще правите опити с някои хора, с животни, а може да направите някой път опит и със себе си някой път и себе си ще хванете за ръцете. Това е самовъзпитание. Иди при някой брат, погледни го, хвани го за носа и той ще ти благодари! Ако този човек не е взел поука от урока си, дори и да е богат, каква полза не може ли човек да употреби богатството си, за какво му е то? Богат човек наричам този, който може да оре, който може да прави железници, фабрики и може да впрегне на работа всичкото си богатство. Това е богатство!

Вие искате да ви дам още някой метод за работа, нали? Направете следното: Да кажем, вие често сте разсеяни и забравяте турите нещо някъде, не помните къде. Има редица методи за подобрене на паметта. Знаете ли коя е причината за разсеяността? Разсеян може да стане всеки човек, когато у него се появи неувереност в онова, което може да направи когато човек е прекомерно уверен, той е напрегнат, а когато му липсва увереност, е разсеян. Когато виждам, че някои хора са нахални или разсеяни, аз зная законите, които определят тяхното поведение. Мнозина ми казват: «На мен Духът ми говори, но не помня какво ми каза.» Те изискват от другите да помнят, а самите те не помнят. Причината за това се крие в тяхното подсъзнание просто всички трябва да си признаят, че не са заинтересовани. Когато Духът ти проговори, ще го чуеш първо в себе си не може Духът да говори за мен на другите, преди да е говорил на мен самия. Истината трябва да

дойде непосредствено в моята душа; иде ли от другите души, тя не е Божествено Проявление. Следователно трябва да знаеш дали това, което говориш, е вярно или не, дали е добро или не – така, както Духът ми говори, аз съм длъжен да го предам на другите. Когато Господ изпраща някой пророк, Той казва: «Ще отидеш и ще кажеш това и това. Имаме такъв пример в Библията: Давид беше велик пророк, но искаше да живее като човек и когато той сгреши, Господ поръча на Натан да му каже: «Ти знаеш какво беше едно малко овчарче, но Господ те взе и те направи цар, даде ти да ръководиш хората. Така ли ги управляваш?» Господ му каза каква притча да му даде: "Имаше един богат човек и един беден човек; сиромашът имаше едно агне, а богатият – хиляда; дойдоха гости на богатия и той не взе от своите агнета, а взе единственото агне на сиромаша и с него угости гостите си – какво е заслужил богатият?" «Смърт!» казва Давид, а Натан му отвърща: «Ти направи това!» Така рече Господ: «Ти го направи в тайно, но аз ще го изявя наяве, та да го знаят хората и след хиляди години!»¹⁴⁷» Тогава Давид написа Петдесет и първия псалом.

Така е и сега – когато Господ проговори, Той ще говори ясно. Божествените Работи са точно определени. Ти не трябва да бъдеш разсеян, трябва да имаш памет, за да помниш нещата; ако не можеш да помниш, ще се научиш да помниш, ако не можеш да мислиш, ще се научиш да мислиш; ако не можеш да вярваш, ще се научиш да вярваш. И ако не знаеш как да говориш, ще се научиш да говориш, понеже всяка дума си има своето значение, има определен ефект.

В продължение на една седмица правете следното упражнение: Като станете сутрин, поставете единия си пръст върху центъра на паметта – може да поставите и двата или трите си пръста, може да поставите и всичките си пръсти върху мястото на човешката памет, в средата на челото. И тогава, ако сте разсеяни, ще концентрирате ума си, за да се възвърне паметта ви до степенята да си припомняте и неща отпреди няколко прераждания. Ще си държите пръста на това място пет-десет минути, и през това време няма да мислите. Може да застанете на колене или по турски, може да седнете и на стол, но трябва да сте спокойни и никой да не ви безпокои. За една седмица ще постигнете

---

¹⁴⁷Втора книга Царства: 12; 1-7.

поне едно микроскопическо подобрене ще запомняте по една дума повече отколкото преди.

Забелязал съм, че мнозина от вас са недоволни от живота. Колкото повече човек остарява, толкова по-доволен трябва да бъде, а не да става все по-недоволен. Ти си доволна, че си се запознала с един мъж; той утре умира, а ти оставаш без него и плачеш. Ти си се запознала с едно отражение, което събужда в теб вътрешни съмнения, разсъждаваш по човешки това всяка от вас е изпитала. Убеждението, че познанството ви е започнало в някое друго прераждане, не е вяра, а суеверие. Във всяко прераждане вие все започвате, но кой от вас кога е започнал? Симеон преди две прераждания е вървял по този път, по който сега върви и още в ранна възраст е закъсал затуй сега идва рано да върви по този път, започва работата от там, откъдето е прекъснал¹⁴⁸. На колкото години човек напусне този живот, от тази възраст той започва да довършва може да е напуснал на петдесет и шест години; когато стане на петдесет и шест години, тогава започва. Дотогава живее на широко, яде, пие, но стигне ли определената възраст, казва: «Аз съвсем закъсах, така не може да продължава!» Навсякъде вие свързвате един живот с друг новия си живот започвате от там, където сте свършили предишния.

Съществата от невидимия свят винаги използват всички условия, но понякога само загатват за тях. Невидимият свят няма никога да застави някого насилно да извърши нещо, а ще предостави това на добрата му воля. Така и на Симеон казват: «Хайде!», а той им отвръща: «На драго сърце, дано сега да се поправа! Благодаря, че ми казахте!» Симеон взима цигулката и започва. Когато го видях в Търново, дори си казах: «Кой ли го е накарал да дойде тук?»

Аз сега взимам Симеон като пример за това, как стават връзките между отделните животи. Понеже сте влезли в този път, използвайте всички благоприятни условия! Никога да не ви спъва един извор, когато е мътен. Може някой човек да го е размътил, може да е станало

---

¹⁴⁸Става дума за брат Симеон Симеонов. Тук е дадено едно от малкото записани изявления на Учителя за него. След заминаването на Учителя, брат Симеонов си присвоява ръководни функции в Братството на Изгрева и накрая изиграва фатална роля при разпадането му. Подробности по този въпрос има между другото в спомените на Мария Тодорова и Елена Андреева в: ИЗГРЕВЪТ НА БЯЛОГО БРАТСТВО ПЕЕ И СВИРИ, УЧИ И ЖИВЕЕ, I, София 1993, с. 128-130 и 533-534.

нещо, но след пет, десет, петнадесет минути изворът ще бъде чист. Трябва да се създаде благоприятна атмосфера, това е новото. Само по този начин могат да се развият дарбите, които са скрити в човешката душа. Всеки човек трябва да приеме и развие една дарба. Той не трябва само да се моли, а да се приготви за работа в една област. В този живот всеки човек е определен за една работа в този живот всеки човек е определен да извърши една работа, която никой друг не може да извърши.

Казвам: Има много неща, които бих ви казал, но ще го сторя по-нататък. Сега първо подобрете вашата памет! Помнете, че вашите мисли трябва да бъдат свободни, вашите желания трябва да бъдат свободни, вашите постъпки трябва да бъдат свободни! Също така мислите ви трябва да бъдат любовни, всичките ви желания трябва да бъдат любовни и постъпките трябва да бъдат любовни! После мислите ви трябва да бъдат светли, желанията ви трябва да бъдат светли и постъпките ви трябва да бъдат светли! Туй е Божественото! Как ще го направите, какво ще кажат другите няма да му мислите, направете го и не се бойте!

Дойде някой човек, поиска нещо от теб. Като бръкнеш в джоба си, дай му монетата, която хванеш, не си връщай ръката да хванеш друга, по-малка. Този човек ти казва «Бръкни в джоба си!» Ти бръкнеш, хванеш голяма монета, оставиш я, после хванеш по-малка. Каквото хванеш, дай го без да го гледаш! И когато не го гледаш, ще хванеш дявола за опашката. Ще ви приведа един пример за Иван Кронщадски¹⁴⁹. Идва при него една бедна вдовица и го моли да ѝ помогне. Той ѝ казва: «Аз ще се помоля и каквото Господ каже. Ела след една седмица.» В това време умира един виден княз, чийто потомък бил Йоан Кронщадски и му оставил в наследство осем хиляди рубли. Йоан Кронщадски поставил сумата в един пакет и като дошла отново жената, той ѝ казал: «Това е, което Господ даде» и ѝ предел пакета. Когато жената отворила пакета, уплашила се, и казала: «Братко, направил си грешка, на мен не ми трябва толкова много пари.» «Това Господ ти изпрати чрез мен, вземи го, послужи си!»

---

¹⁴⁹Руски православен свещеник (1829-1908); отличавал се с пословично милосърдие и пленително красноречие.

Щом настъпи времето да извършим Волята Божия, ще я извършим тъй, както трябва когато дойде време да работиш по Закона на свободата, каквито и пречки да срещнеш, изпълни Волята Божия! И няма да мислиш по човешки, няма да допускаш тщеславната мисъл и желание да те благослови Господ. Когато изворът извира, той не мисли, че трябва да извира, понеже има вътрешен напор той не прави усилие, защото водата, която идва дава напор.

Първо ще поемете вашия занемарен път. Вие не сте лоши, но трябва да знаете от къде сте напуснали доброто, трябва да намерите вътрешната връзка на мястото, където сте напуснали доброто, там трябва веднага да направите връзка и да започнете работа. Не е важно какви сте били в миналото. Някой идва при мен и ме пита какъв е бил в миналото. Аз му казвам: Еди-коя си работа си напуснал, хвани се да я свършиш! Някой станал на четиридесет и пет години, иска да следва. Преди едно прераждане е трябвало да напусне университета, защото до четиридесет и пет години не е могъл да го завърши. Казва: Тази работа не може да бъде. Сега, в зряла възраст идва и казва: «Ще завърша университета!» Има баби, които на шестдесет години държат матура. В тях се поражда едно желание, което на двадесет и две години не са могли да изпълнят не са могли да завършат гимназия поради любовни истории; този любили, онзи любили, не могли да завършат; този момък излъгали, онзи момък излъгали, не им идвало на ум да завършат гимназия. При друг случай някоя млада мома взима диплома, но си заминава за другия свят; после в трето прераждане идва като млада мома със завидно обществено положение...

Всички тия неща ще ви станат ясни четете романи с такова съдържание! Вашите романи са написани и се пазят в библиотеките. Трябва да имате напечатан целия роман, в който вие сте главният герой. Кой от вас няма роман? Няма между вас никой, който да няма роман всички имате роман. И един ден, когато завършите вашето развитие, ще ходите в библиотеките да си четете романите от единия край до другия, да изучавате вашия живот. Вие ще четете как сте живели в едно съществуване, във второ, трето, четвърто, пето, десето и след като прочетете целия ваш живот, тогава ще започнете да четете живота на другите, на вашите приятели. Но това са неща за далечното бъдеще. Сега искам вие всички да станете като малки деца много възрастни сте станали. Христос казва: **Ако не станете като малките**

деца, няма да влезете в Царството Божие¹⁵⁰. Вътрешно, по сърце трябва да станете като децата десет пъти да те лъжат и пак да вярваш. Когато правех своите изследвания из България, наблюдавах един много интересен случай: Две деца бяха оставени сами в количките им едното тригодишно, другото четири-пет годишно. Както си седяха в количките, по-голямото хвана другото за косата и го разтърси. Второто започна да плаче, а онова го гледа сериозно, като професор. След това малкото хвана по-голямото за косата и на свой ред го разтърси. Сега пък голямото започна да плаче. След това отново първото хвана по-малкото. Така тези деца се хващаха няколко пъти и накрая поумняха, засмяха се, прегърнаха се и започнаха да се целуват. Ето ви едно представление. Питам: Защо, за какво? Някой дойде, хване те за косата, разтърси те. Сега Волята Божия в света е, като те хване някой и те разтърси, да научиш нещо.

Първото нещо, което трябва да научите, е че Бог ви обича. Второто нещо, което трябва да научите е, че вие обичате вашите близни. Третото нещо, което трябва да научите е, че близните ви обичат. Първото е, че Бог ви обича, а след това, че вие обичате. Когато дойде време да обичаш, ти започваш да чувстваш, че хората те обичат. Понякога при теб идва някой и ти чувстваш, че не го обичаш; после идва друг, чието присъствие ти е приятно... Първото нещо, което ще знаете, е че Бог ви обича, че вие обичате близните си и че близните ви обичат. Това е програма! Ако успеете да я приложите, вие ще разрешите задачата си.

Сега изпейте В НАЧАЛО БЕ СЛОВОТО!

Беседа от Учителя,
държана на 7 април 1932 година (Благовещение)
в присъствието и на братя.

---

¹⁵⁰ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 18; 3, МАРКО: 10; 15, ЛУКА: 18; 17.

ДОБРОТО СЕМЕ

Добрата молитва.

Друга притча им даде: Небесното царство е като човек, който е посял добро семе на нивата си.

Евангелие от Матей: 13;24.

За идната седмица заучете Деветдесет и трети псалом.

Във вашия живот трябва да влезе нещо ново. Аз считам всички ваши възгледи за овехтели, стари дрехи. Трябват ви нови дрехи за Великден, тези са се поизтъркали, тук-там имат дупчици, цветът им се е изменил, някъде дупките са големи, трябва да се турят ями¹⁵¹. Казвам: От детинство до края на живота си човек трябва да учи; целия си живот трябва да посвети на учение да не мисли, че за една, две, три години ще научи всичко и после само ще се разхожда по курорти, ще спи на меко и ще яде вкусни ястия. И тези неща са възможни, но излизат много солено на човека. Ако вземете цялата човешка история, ще видите, че на онези, които са живели особено охолан живот царете много солено им е излязло. Дори на Соломон, който беше един от най-мъдрите царе на Израил, през носа му излезе. Писанието нищо не казва за това, но има една вътрешна страна, за която самият той се изказва с думите "суета на суетите" и "всичко е суета" като голям мъдрец, който е имал силни разочарования, той иска да каже с това, че животът е празно нещо. За тези празни неща вие бихте пожертвали всичко. Ако рекат сега да ви направят царици, вие веднага бихте приели. Но сега можете да ходите по разни събрания, на някой журфикс, а когато стане човек цар, дори на църква не ходи рече ли да отиде на църква, ще го придружава цял ескорт. По-рано е ходил пеш, а сега с автомобил.

---

¹⁵¹ Яма (тур. уата) кръпка.

Знаете ли аз как гледам на всички тези хора, които ги возят с колички? И децата, които не могат да ходят, се движат с колички и ги наглеждат слугини. В духовно отношение всички, които се возят на автомобили и файтони, са деца – коне и кочияши ги возят, карат, а те си мислят, че са големци. Това са деца – те трябва да слязат от колите и да ходят. И детето, щом порасне, слиза от количката и ходи пеш. Вие също понякога съжалявате, че нямате файтонче. Хубаво е човек, докато е дете, да има файтонче, но като стане възрастен – не, тогава трябва да ходи пеш, понеже, ако не се упражнява да ходи, краката му ще се атрофират. А щом се атрофират краката му, той не може да бъде добродетелен. Краката отговарят на добродетелите, ръцете – на Правдата, очите – на Истината, ушите – на Мъдростта, устата – на Любовта. Файтонът е за деца, а възрастният ще ходи пеш. И ще се молите ръцете, краката, всичко у вас да бъде здраво.

Човека ще познаеш по къщата му – добрия домакин ще познаеш по това, че къщата му е спретната. Между физическия и духовния живот има връзка, те са тясно свързани. Няма отделен духовен и светски живот, разграничението между тях е само една наша измислица. Духовен живот ние наричаме живота с по-високи стремежи, а светски живот наричаме живота с по-ниски стремежи – един кон можеш да впрегнеш да вози възрастни хора, а можеш да впрегнеш да вози и деца.

Христос казва "доброто семе". Паралелно със семето може да изникне и нещо противоположно, но това не трябва да ви смущава. Така, например, покрай някоя добра мисъл, у вас може да проникне и някоя лоша мисъл. Това става, когато съзнанието ви не е будно – у теб е влязла някоя лоша мисъл и като се върнеш в съзнанието си, ще видиш, че отнякъде е дошъл някой образ. Човек винаги трябва да пази съзнанието си будно. Например вие живеете в града, изперете дрехата си и я прострете – от саждите тя ще се измърси. А умният ще я простре там, където няма да се нацапа. Хубавите неща трябва да се държат закътани на такова място, където да няма никакви сажди.

Често ние, хората, искаме Господ да направи за нас това или онова. Господ много добре си върши работата, а нашата работа е останала назад, ние не я вършим добре. Ние трябва да се запретнем – всеки от нас трябва да си има задача, да се запита какво трябва да върши. Често ние си казваме: «Светът не е такъв, какъвто ние го желаем.» Това няма

защо да ни спъва че светът е лош, е едно субективно схващане, друг човек може да бъде на противоположното мнение. Светът е добър, когато ние сме добри светът е лош, когато ние сме лоши. Често, когато страдате от треска, вкусът ви се разваля каквото и да вкусите, казвате, че е горчиво, безвкусно. Това обаче съвсем не означава, че яденето е безвкусно когато се излекувате от треската, то ви става вкусно. Понякога и водата ви се струва горчива.

Та трябва да преминете към едно ново състояние. Трябва да схващате живота като наука, като изкуство животът е цяло изкуство. Всеки от вас трябва да изучава едно, две, три, четири, пет изкуства. Човек има около четиридесет способности и с всяка от тях може да развие едно изкуство, значи у него има място за четиридесет изкуства. Човек притежава и също толкова много сетива, с които може да развие известни добродетели в себе си. А сега религиозните хора са се научили да кажат по някоя молитва, два пъти на ден да се обърнат към Бога, и с това се считат за много религиозни. Казват за някого: «Той по три пъти на ден се моли!» Хубаво, но той и по три пъти на ден яде, спи по осем часа. Какво е придобил човек от съня, когато спи? Или от храната, когато яде три пъти на ден; или от молитвата, когато се моли три пъти? Три пъти като се моли човек, какво е придобил? От всяка молитва той трябва да има по някаква придобивка.

Ще ви кажа нещо, което трябва да запомните: Ако отидете при някой чист извор, ще си напълните някой съд с вода и ще го донесете къщи. Ако отидете в някоя местност, където има диаманти, смарагди, кой от вас няма да си позволи да задигне, да вземе някое камъче? Често хората отиват при Бога, но се връщат от тази хубава област, без да са донесли нещо. За какво му е тогава една такава разходка? Като се подвизава по този начин десет-двадесет години, най-после човек започва да остарява, почва да се съмнява. Това е много естествено когато осиромашее, човек започва да се пита дали някога изобщо е бил богат? И когато остарее, сам дори не вярва, че някога е бил млад той толкова незабелязано се е променил, че му се струва като че ли винаги си е бил стар. Затова във възгледите си човек постоянно трябва да се подмладява. С едно ядене, с три яденета на ден работа не става три пъти на ден е много малко! Сега се забранява много да се яде, защото това изисква много средства. Някои ядат веднъж на двадесет и четири

часа, други два пъти, три пъти, четири пъти. В духовно отношение обаче човек трябва постоянно да храни ума си.

Съществуващото сега положение не е нищо друго, освен забавление, при това то зависи главно от чувствата на човека. Някой път някоя идея, някое чувство му се налага без той сам да иска. Една празна мисъл може да занимава човек дълги години и да не дава място на нищо възвишено и благородно в него. Например на някой човек му се иска да стане богат и той от сутрин до вечер мисли само за това. Събира, събира пари с дни, със седмици, мисли си, че ще разполага с богатство, от което един ден ще може да се ползува, но изведнъж невидимият свят го задигне. Не че желанието на човека да бъде богат е лошо; човек трябва да бъде богат, но трябва да търси своето богатство във вярната посока. Той трябва да има богатство, което никой да не може да му отнеме. Ако човек използва богатството си за да развие своите добродетели, за да услужва на своите ближни, това богатство е добро, но ако то е спънка за него, тогава то се превръща в един капан. Например, ако говорите в една затворена стая, вашата реч не се чува отвън. И ако се молите в една златна къща, вашата молитва ще стигне до златния таван и няма да отиде при Бога. Ако вашата мисъл не е горещо и ако вашето сърце не е горещо, тази молитва не е силна. При всяка молитва съзнанието трябва да бъде будно, а това, което искате в молитвата си, трябва да бъде за вас необходимост. Писанието казва: ***Всичко, каквото поискате, ще ви се даде!***¹⁵² Но това, което искате, трябва да бъде много важно, да бъде най-същественото, а другото ще дойде само по себе си. Първо трябва да дойде важното ако животът дойде, той ще донесе всичките си благословения; ако дойде Божественият Дух, Свободата ще дойде сама по себе си; ако Светлината дойде, ще дойде и знанието. Където има Любов, там има и Светлина.

Под *добро семе* се разбира това, с което човек е надарен. Да кажем, човек е остарял и вече очаква да умре, да отиде на онзи свят. А защо им са в онзи свят стари хора? В онзи свят нямат нужда от стари хора, от невежи, от грешни, от хилави, от бедни хора. Там болници няма. Писанието казва, че ***нищо нечисто няма да влезе в онзи свят***¹⁵³. Щом

---

¹⁵²ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЙОАНА: 16; 23.

¹⁵³Сравни ПОСЛАНИЕ КЪМ ЕФЕСЯНИТЕ: 5; 5.

влезеш в онзи свят чист, тогава няма да бъдеш подлаган на промените, които стават тук на земята за тебе зло няма да има, бедност няма да има, болести няма да има. Вие искате един живот, но очаквате той да ви се даде отвън автоматично да ви се даде, вие не искате да работите за него. Каква част от времето си през денонощието посвещавате на Господа? Времето си вие употребявате изключително за себе си малцина съм срещал да употребяват времето си за Господа. Всеки се моли на Бога за децата си, за мъжа си, за шапка, за дрехи, някой път ще се моли да стане добър. Малцина съм срещал обаче, които да работят за Бога. Вие искате първо да задоволите всичките си нужди, но ако човек служи на Бога с разбиране, всички негови нужди ще се задоволят. А ако той иска да се задоволят първо неговите нужди и после от изобилието и от излишека да дава и това може. Но при този случай на него все ще му се струва, че му липсва нещо, у него се ражда едно недоволство колкото и да се стреми да бъде чист и свят, ще вижда, че все му липсва нещо. Той все ще чака да стане чист и свят и така ще си заминае за онзи свят. Той мисли, мисли и казва: «Тази работа няма сега да стане!» И така си заминава. А работата може да стане, защото човек не трябва да се уповава на доброто, което прави, а трябва да остави доброто в него да работи. Доброто е общо достойние за всички хора, а не е частна собственост на някои доброто е Божественото, което работи във всеки човек. И някои са по-добри, понеже дават повече място на Божественото да работи в тях, а някой не са толкова добри, понеже дават по-малко място на Божественото да работи в тях. Или казано с други думи: На някои къщите са с повече прозорци, а на други с по-малко. Това зависи донякъде и от вашите възгледи.

Вие искате преди всичко да живеете между свършени хора. Туй би било идеално, но като няма такива свършени хора? Следователно, като живееш между хора, които не са свършени, какво трябва тогава да правиш? Човек е изобретателен понякога добрите хора трябва да бъдат изобретателни както пианиците. На един пианица ръцете започнали да треперят щом вземе чашата, ръката му затрепери, не може да пие вино. Започнал да тъжи, че не може вече да пие и мислил само как да сърба вино от чашата. Един ден той си направил едно приспособление вързал си ръцете с едно въже, прекарал го през шията си, така придържал чашата и пил вино. Най-сетне обаче Господ му

вързал и двете ръце и по такъв начин той престанал да пие. Силният човек ще каже: «На чашата аз съм господар аз съм този, който заповядва! Сега аз ти заповядвам да седиш отвън и да мируваш!» Ще сложи чашата с вино на масата и ще излезе да се разходи. Като се върне ще каже същото.

Да допуснем, че ти си недоволна от някоя сестра и само като я видиш, сърцето ти трепне, дразниш се; какво трябва да направиш? Поръчай да нарисуват образа ѝ, постави портрета в стаята си и ще му казваш: «Няма да ме дразниш, аз съм ти господар!» Ще забележиш, че вече сърцето ти по друг начин ще трепва. Първите дни ти ще виждаш портрета, ще се смущаваш от него, дори няма да можеш да се молиш, но постоянствай, дръж образа ѝ, докато се справиш. След известно време ще забележиш, че портретът на тази сестра започва да се изменя. Ако гледаш тази сестра два-три месеца по този начин, ще видиш, че заедно с промяната на портрета и самата сестра ще се измени като те срещне, тя ще започне да те гледа по-мило.

Та казвам: Вие живеете в един свят, в едно училище и всичко, каквото става с вас, всички пречки, които срещате, са вашите задачи, които трябва да решавате правилно. Един ден учителят ви ще ви изкара на дъската и ще иска от вас да решите задачата. Така трябва да гледате на живота си. Питате: «Защо Господ ни е дал такива задачи?» Чудна работа! Дори учениците от първоначалното училище знаят защо учат четене, смятане, география и естествена история. Това са все предмети за изучаване. Например някои от вас имат страх и това е един учебен предмет. Страхът е лошо нещо, но без страх е съвсем лошо ако човек нямаше чувство на страх, когато отиде в София, ще го прегазят колите, а така той се пази, ходи по тротоарите и съхранява живота си. Към този страх трябва да се прибави и чувството на благоразумие.

Когато Бог вижда, че използваме заложибите, които ни е дал и ги обработваме, Той е доволен когато ученикът се учи добре, свири добре, рисува добре, декламира хубаво, учителят се радва. Когато влезете в Небето, в невидимия свят, и отидете при Царските порти, ще ви накарат да издекламирате едно стихотворение. Кое стихотворение ще декламирате? Че вие още не знаете нито едно стихотворение, а се чудите кое! Първо ще ви накарат да изпеете една песен. Коя песен ще изпеете? Ако изпеете хубаво песента, портата сама ще се отвори, а ако

не я изпее, ще си стои затворена. Ако издекламираме хубаво стихотворението, портата ще се отвори; ако не го издекламираме хубаво, ще остане затворена. Някой ще запита дали това да се разбира буквално или алегорично? Както искате го разберайте, но така ще бъде.

Писанието казва: *Страхливите няма да наследят Царството Божие*¹⁵⁴. Когато тръгват за невидимия свят, страхливите ще бъдат подложени на най-големи изпитания, те ще се изплашат и няма да влязат и да искат да ги вкарат, няма да влязат. Една българска учителка я возили на кола, но я било страх от биволи. На половин километър от пътя тя видяла биволи, скочила от каруцата и хукнала да бяга. Къде е по-безопасно да си седи в каруцата или да бяга? Ако я подгони бивол, тя няма да може да избяга от него, а на каруцата полесно може да се спаси. Най-послед този бивол съвсем и не мисли за нея. Той може само да си повдигне главата, за да види кой минава.

Всеки от вас си има по един бивол не зная между вас никой, който да няма по един такъв бивол, и щом той дойде, трепне му сърцето. Един се страхува от едно, друг от друго, но всеки човек си има по нещо, от което да го е страх. Дойде болестта, краката се подуят и вие казвате: «Ами ако засегне сърцето ми?» Докато е здрав, човек е с кураж, но силата му проличава, когато се разболее. Болестта е изпитание. Болестите, неразположенията и затрудненията са състояния, които се срещат само на физическото поле. Всеки от вас ги има, без да знае причините им. Понякога си угрижен, мислиш си, че целият свят е станал лош. Друг път си недоволен, не искаш да срещнеш никого, иска ти се да избягаш в гората. Щом това премине, промени се и състоянието ти. Това неразположение не е самият човек, а е някой чужд наемател. Често те впрягат като кон и по цял ден теглиш каруцата. Онзи, който те е впрегнал, те пусне вечерта, но през целия ден си работил на господаря.

Има и друго положение: Често ние от незнание сами си създаваме нещастия. Едно малко теле влезе в двора на някой чифликчия, намери гърне с ечемик, пхне си главата в него, изяде ечемика докрай, но вече не може да махне гърнето от главата си. Гърнето му пречи да вижда, а хората не могат да си обяснят как то е дошло на главата на това теле. Това теле е глупаво, то не е знаело за последствията, но някой път и

---

¹⁵⁴Виж бележката на стр. 297.

човек може да си натика главата в такова гърне. Идва чифликчията, чуди се как да го освободи. Теглят гърнето, но не могат да го изтеглят. Някои предлагат да заколят телето, други казват, че е чуждо и не бива да се коли. Други пък казват, че гърнето било хубаво. Най-после решават да счупят гърнето...

Наистина, понякога човек трябва да се тури в гърне, за да се оправи работата му. Добрите гърнета стават за саксии за цветя, но не и да висят върху главите на хората. Или с други думи: Никога човек не трябва да допуска в себе си една мисъл, която да обгърне ума му така, че да стане като едно гърне. Никога не се привързвай за какъвто и да е предмет така, че той да те заслепи. Това теле мислеше, че като си пхне главата в гърнето, ще разреши всички въпроси. Тези мисли, които ви привеждам, показват от какво човек трябва да се пази. Той трябва да знае кое е същественото в света. Има неща съществени, които сами по себе си ще дойдат, а има и неща, които не са съществени. Те са време за самия човек.

Има разлика между жените. Някоя жена е по-силна, по-интелигентна, някоя е страхлива. Всичко това си има свои причини. Силната е станала силна, защото е упражнявала силата си, а страхливата е станала страхлива, защото се е упражнявала за страх. Чрез упражнения човек придобива това, за което се упражнява. Чрез упражнения човек може да развие у себе си както едно отрицателно чувство, така и едно положително чувство, но е нужно постоянство нещата не стават отведнаж. Например някой казва: «Ще се помоля на Господ.» Когато се помолиш на Господ, Той ще те изпрати при онзи, който вече е минал по твоя път, за да те научи все някога ще срещнеш онзи, който може да те научи.

Не търсете щастието, никога не желайте да бъдете щастливи, защото е невъзможно човек да бъде щастлив. Погледнете Небето и вижте, че всичко там е хубаво там е Бог, там е щастието. Там където е Бог, там е щастието щом намериш Бог в себе си, ще намериш щастието. Хубав ден без Слънце няма и щом Слънцето залезе, хубавият ден изчезва. Като тръгнеш в тъмната нощ, ти ще бъдеш щастлив, докато имаш в ръката си запалена свещ, но щом тя изгасне, ти ще бъдеш нещастен. А истинското щастие, породено от присъствието на Бога, никога не изгасва.

Не търсете да бъдете добри, но търсете доброто, защото човек не може да бъде добър. Дойде някой, когото обичате, дадете му чиста кърпа; дойде друг някой, когото не обичате, говорите му с пренебрежение. Къде е тогава вашето добро? Ако с вас постъпят така, веднага ще се засегнете, макар и по сегашните си схващания да се считате за много добри онзи, който не знае да пее, се счита за голям певец. Казаха ми за един, че бил много добър цигулар; дадох му да свири и видях, че е най-обикновен музикант. Аз си обяснявам защо според хората той свири добре пиесите, които той свири на тях, им допадат, а според мен и тези пиеси, са най-обикновени. Следователно за някои той е добър цигулар, а за някои не. Цигулар, който може да свири добре на умрелите, ако засвири същото на живите, ще го бият. Ако пък свири добре на живите и засвири същото на умрелите, пак ще го бият. Защо на умрелите пеят тъжни песни? Ако тези души отиват при Бога, защо ще им пеят мрачни песни? Свирят им такива песни, като че ли ги водят на ешафода. Как ще се оправим в тази логика? Или тези песни не са уместни, или пък този човек не отива при Бога, а на мястото на страданието. Казвам: Тази песен не е за Небето. Ако вие тръгвате за онзи свят, каква песен би трябвало да ви свирят?

Казвам: Трябват ви съвсем нови възгледи. Когато човек се ражда и когато човек заминава за онзи свят, песента е една и съща, но когато се ражда ще я изпее до половината, а когато умре, ще изпее другата половина. Една и съща песен ще изпее половината при раждането, другата половина, при заминаването за другия свят. Ако песента е от четири куплета, първите два ще изпее при раждането, а другите два при заминаването. Няма да пеете различни песни. Ако ви се роди дете, вие ще искате да му изпее една хубава песен, която да му носи щастие ще изпее първата половина на песента, а при заминаването му ще изпее другата ѝ половина. Сега и аз ще ви кажа половината истина, а като заминавате за онзи свят, ще ви кажа другата ѝ половина. Всичко не може да се каже сега. Има неща, които ако ви открия сега, ще кажете: «Времето не позволява това, времето не позволява онова.» Но когато се раждате и когато умираете, времето е различно и при раждането то позволява едно, а при заминаването друго.

Та казвам: Като израсте доброто семе, плодът се събира в Божествената Житница това е отиването в другия свят. Не разбирайте това в лош смисъл, нямам предвид физическия свят. Когато човек се

измени коренно, той ще мине от един живот в друг. Ако попитате онзи, който напуска тялото си, той е готов да пожертва всичко. Дотогава е бил скъперник, а като умира, казва: «На този толкова, на онзи толкова.» Всичко раздава, само че късно го раздава не при умирането си да го раздаде, а приживе. А за това, което завещае, след смъртта му наследниците ще се карат, ще го викат, а той ще ги убеждава да не се карат. Така ще му създадат цяло нещастие. Вие искате сега да намерите Правия Път. Не, оставете това за тогава, като тръгвате за онзи свят. Тогава трябва да имате един пътеводител за Небето да знаете къде е Пътя и как трябва да тръгнете по него. По този път вие вървите в Живота.

Аз не казвам, че не сте убедени. Човек трябва да знае нещата добре, за да бъде полезен на другите, защото понякога той бива подлаган на разни изпитания, докато бъде в състояние да си обясни Истината. Но в крайната Истина, в която той вярва, не трябва да има колебание. Две неща има, в които човек не трябва да се колебае първо, той не трябва никога да се разколебава в Истината и второ, никога не трябва да се разколебава в силата на своето знание. Аз за Любовта не говоря, защото най-малкото разколебаване в Любовта, винаги води към смъртта разколебаването в Божествената Мъдрост води към големи страдания, а разколебаването в Любовта води към смъртта; който се разколебае в Любовта, умира. Смъртта винаги последва от разколебаването в Любовта, а страданието произтича от разколебаване в Истината, или в Божествената Мъдрост тогава идват страданията, за да ти покажат, че има Един, Който знае. След като страдаш дълго време, ще отидеш при Господа и Той ще ти каже, че страдаш, защото се разколебаваш.

Питам сега: Кой от вас не се е разколебал? Не че е грях, не че го искате нарочно, но казвам ви, че има един вътрешен закон има един закон в света, който действа като закона при пресяването на житото в решето. Житото, като стане брашно, остава долу, а пък другото е горе. Не че домакинята прави разлика, но онова, което остава горе, тя туря на една страна, а което е долу, туря го на друго място. Всеки човек ще дойде на това решето ще се намериш посят на Божествената Нива, ще минеш през процеса на житното зърно. Ти трябва да намериш начин да поникнеш, да претърпиш зимата, вятъра, студа, докато

разбереш Божиите Пътища. Не че Бог има нещо против теб напотив, то е за твоя полза. Само така ще можеш да се развиваш. Иначе ще стоиш в хамбара. Когато Бог иска да ни даде Свобода, Той ни прекарва от едно състояние в друго и в този процес идват външните страдания като съществена част от него. Тези страдания ни показват, че ние се намираме на Правия Път щом страдаш, бъди сигурен, че си на Правия Път, а престанеш ли да страдаш на земята, тогава може да се разколебаеш.

Сега вие трябва да изучавате тази дълбоката наука за само-възпитанието. Трябва да се самовъзпитавате човек трябва да работи върху себе си, за да стане силен. Той трябва да изработи своята свобода, но трябва да придобие и знание. А за да придобие знание, той трябва да има широк поглед, трябва да учи. Аз желая всички вие да бъдете много трудолюбиви, да учите и да правите постоянно малки упражнения. Вие сте в една окултна школа.

Аз виждам у вас един стремеж, вие искате да служите на Бога. Аз мога да ви създам работа колкото искате. Мога да ви възложа следната задача: Да се разхождате десет-двадесет километра по някое шосе и който пътник мине, да му дадете вода. Ще правите това и един ден от сутринта до обед ще раздавате вода. Ще кажете: «Това не ми подобава!» Нали искате да направите едно упражнение! Кой ще бъде тогава подложен на изпит вие или пътниците? Вие можете да направите това упражнение. Мислите ли, че това ще бъде упражнение? Това е учение. Сега няма да ви пращам да продавате нещо, а ще седите четири-пет часа на пътя и ще раздавате вода от стомната. Наука е това да знаеш кой човек е жаден! Всички няма да черпите; ще седите и ще разгадавате кой човек е жаден, за да му дадете една чаша вода. После ще седнете на пътя, ще броите и ще си отбележите колко жадни хора има. Това ще бъде вашата печалба. Ще вземете нова стомна и ще видите колко чаши вода събира. Няма да я мерите предварително, а като раздавате водата. И ще гледате да не загубите нито една капка вода. Ще имате едно тефтерче и ще си запишете в него кой какво ще каже. След като се върнете, ще пресметнете колко чаши вода сте дали и ще си припомните какво са ви казали хората. Това ще бъде вашата заплата. И като свършите, ще ви питам, какво научихте, колко изречения имате написани от стомната. Ще имате четири куплета поезия. Ако мога някой път да ви дам тази задача, ще имате една рядка

опитност. Но за да направи човек всичко това, той трябва да е вдъхновен от Закона на Божествената Любов. По същия начин Бог понякога поставя човека в едно странно положение. Когато Христос дойде на земята, също беше поставен в едно странно положение пратен беше да слугува на хората, които бяха много по-ниско от Него. Затова не трябва да ви дотяга животът. Ще вземете пример от великите души, които са живели на земята и са прекарвали живот на смирение. Трябва да знаете, че смирението е посоката, по която върви Божията Благодат. Човек, който няма смирение, не може да приеме Божието Благословение. Щом си горд, ти си висок връх, към който не може да отива Божието Благословение. Ти трябва да бъдеш смирен, кротък, милосърден, добър, за да дойде Божието Благословение към теб. Защо трябва да бъдеш добър? За да дойде Божието Благословение към теб. Това е *доброто семе, което е посято*. Други хора са посели плевели, но само това, което Бог е вложил в човека, е добро. Правилото е: Само онова, което Бог е вложил в нас, е доброто, а онова, което после всички други хора са вложили в нас, е плевел. Всяко нещо, което после някой е вложил в нас, няма да принесе плод, а другото ще принесе плод.

Отче наш.

Лекция от Учителя,
държана на 21 април 1932 година, четвъртък.

УЗРЯЛ ПЛОД

Добрата молитва.
ДУХЪТ БОЖИ.

Ще прочета двадесет и втора глава от Притчите:

Доброто име е за предпочитане пред голямото богатство, а доброто отношение е по-ценно от сребро и злато.

Богатството и недоимъкът вървят ръка за ръка. Господ е създал и едното, и другото.

Благоразумният предвижда бедата и се пази от нея, а неразумните отиват право в нея и биват наказани.

Наградата за смирението и благоговението пред Бога е богатство, почести и пълноценен живот.

Пътят на опыкия е осеян с тръни и изпълнен с примки; който скъпи живота си, се държи настрана от него.

Покажи на младия още отначало *Пътя*, и той няма да се отклони от него дори щом остарее.

Богатият държи бедния в ръцете си и длъжникът става роб на своя заемодавец.

Който сее неправда, ще пожъне беда и ще загуби скиптъра на своята власт.

Милосърдният ще бъде благословен, защото дели хляба си с бедните.

Изпѣди високомерния пресмехулник и раздорът ще се махне, а заедно с него кавгата и свадата.

С чисто сърце и блага реч ще спечелиш за приятел и царя.

Господ бди над онзи, който познава и пази Истината, а оборва и низвергва лъжеца.

Мързеливецът казва: «Навън има лъвове не мога да изляза.»

Прелъстителните слова на чуждите жени са капан, в който пада онзи, комуто Бог се разгневи.

Глупостта е дълбоко вкоренена в сърцето на момчето и само строгото възпитание ще я измъкне от там.

Който угнетява бедния, умножава богатството му, а който дава на богатия обеднява.

Прислушай се в словата на мъдрия и вземи присърце поука от тях, защото е хубаво да ги спазваш; заучи ги, за да можеш винаги да ги повтаряш. Те ти се предават днес, за да се укрепи упованието ти в Господа. Не те ли поучавах многократно с мъдри съвети, за да познаеш Истината и да можеш да изпълниш задачата, която ти е поставил Този, Който те е изпратил тук?

Не се възползвай от безпомощността на бедния и не притеснявай угнетения пред съда, защото Господ ще защити делото им и ще накаже грабителя и угнетителя.

Не завързвай дружба с ядовития и не се сношавай с гневливия, за да не се повлияеш от него и си докараш беда.

Не ставай поръчител на чужди дългове, ако нямаш с какво да ги изплатиш, за да не ти отнемат постелята изпод теб.

Не премествай стари межди, които са положили твоите предци.

Видиш ли някого, който е усърден в труда си, знай, че той ще служи на царе, а не на прости хора.

Децата първо се учат да ходят и започват с лазенето. Страхливият човек, когато е изправен пред голяма опасност, също започва да лази по земята. След като прочетете двадесет и втора глава от Притчите, ще научите истинския Път, по който човек може правилно да се развива вие много пъти сте слушали за него. А има и пътища, които не извеждат до никъде в гората има пътища, по които до никакъв край не може да дойдеш; стигаш до някоя река, до някой планински връх. Тук става дума за един път, който има смисъл по него можеш да се върнеш с онова, което си събрал, можеш да го пренесеш. Има един вътрешен опит и който го притежава, може да направи всичко.

Вие питате за какъв *път* става дума. Всички ние, хората, сме свикнали на удобства, искаме къщата ни да е уютна и всеки желае да има някой да му шета. Човек не е склонен сам да се заеме да работи. Някои, които не работят за себе си, искат други да работят за тях. Колко ще им струва да дойдат и да измият салона? Считат в реда на нещата да влизат с обувка в салона, а не считат в реда на нещата да измият пода му. Ще кажете, че ще се простудите. Че всеки, който мие салона, може да се простуди!

Човек трябва първо да се научи да бъде чист в духовния свят да бъде чист там, където се събират хората. Обущата ще си оставиш отвън. Когато Мойсей дошъл до онова свято място, казали му: «Събуи си обущата!¹⁵⁵» Колко пъти вие настоявате да ви кажа някои неща защо не ви ги казвам? Защото всички сте обути. За лук и пипер ще ви приказвам, но за някое важно нещо не. Ще запитате: «Човек не трябва ли да бъде обут?» Човек обут ли се ражда? Защо тогава толкова държите, където влезете, да бъдете обути и считате за срамота да сте боси? В известно отношение сте прави има места, където, ако човек не е обут, е срамота. Краката трябва да бъдат обути в добродетели и тогава кожата, от която са направени обущата добродетелната кожа не се каля. Една птица, която хвърчи из въздуха, има право да влезе в салона. И един ден, когато хората започнат да хвърчат като птиците, може би вече няма да има нужда да си събуват обущата. Аз не съм за събуването им, но съм за това всеки, който влиза в салона, да го измива. И сега желая всички сестри да си изкупите греховете. Млади и

---

¹⁵⁵Изход: 3; 5.

стари, без разлика, дайте пример! Защо трябва да мием салона? Защото го окаляхте, влизате с обуща.

Трябва да започнете с правилото първо да внесете Чистотата навсякъде. С Чистотата ще започнете от физическия свят видиш ли някое петно по себе си, ще го очистиш; като го видиш, не го оставяй, ако искаш да си създадеш един добър навик. Ако видиш, че косата ти е малко разчорлена, вчеши я; ако усетиш, че краката ти миришат, омий ги веднага, за да следваш това Божествено Правило.

Сегашният живот е живот на отлагане отлагаш веднъж, два пъти, три пъти. Но щом ти отлагаш, и Господ отлага. Дойде ти една добра мисъл, а ти отлагаш реализирането ѝ и казваш: «Чакай малко.» Затова, когато отидеш при Господа, Той на Свой ред ти казва да почакаш малко, защото тази добра мисъл е Негова. Той казва: «Както Аз чакам, така и ти ще чакаш!» Един човек отишъл при богат търговец, а търговецът казал на слугата си: «Кажми му, че ме няма.» Друг път търговецът имал нужда от помощта на този човек и отишъл при него да иска някаква услуга. Човекът се провикнал от вътре: «Кажете му, че ме няма.» Търговецът се очудил: «Ама аз чувам гласа му, как да го няма?» Отговорил му: «За тебе го няма.»

Духовният свят е крайно взискателен, там няма извинение. Когато отидеш там, ще видиш навсякъде абсолютна чистота, абсолютна коректност. Такъв трябва да е бъдещият живот. Ние искаме да си уредим живота тук, но той все си остава неуреден и никога няма да се уреди. Правилото е: Онзи, който иска земният му живот да се урежда, той трябва да урежда Божествения Живот. В това няма изключение! Не се старайте да се уреждате само външно, а най-напред уредете Божествения Живот и после материалния. Като станеш сутрин, първо се помолй, дори прекарай в молитва един час. Ако постъпваш така, и другите си работи ще свършиш по-добре.

Забележете, че очите, които са направени от най-деликатното вещество, постоянно се мият от клепачите клепачите ги мият около десет пъти на минута, защото чистотата е необходима, за да гледаш ясно. А човешката мисъл трябва да бъде още по-чиста, за да бъде ясна ако я занемариш дори за две-три минути, няма да виждаш вече ясно с нея. Направиш една грешка, отлагаш поправянето ѝ, пак отлагаш и казваш, че и царят греша, и ангелите грешат, а ти все праведен

оставаш. Хората са грешили и са понесли последствията, ангелите са грешили и са понесли последствията, а и ти ще ги понесеш грехът на другите не може да те оправдае. Че някой сгрешил какво те ползва това? Нищо. Защото с греха си всеки човек винаги пакости на другите. Отговорността ни е голяма, понеже се засягат и другите хора, и колкото повече хора засяга нашият грях, толкова отговорността ни е по-голяма. Този закон важи и по отношение на доброто, и по отношение на злото, което правиш колкото повече хора е засегнало, толкова то е по-голямо.

Някой ще попита защо Бог не е направил така, че лошото влияние да не се разпространява. Тогава и доброто нямаше да се разпространява, но понеже доброто е по-силно, влиянието му винаги ще бъде по-голямо; макар лошите хора да са повече, добрите хора са по-силни. Ако хиляда души направят зло, то се компенсира от доброто, което един човек ще направи; ако си добър човек, ти струваш колкото хиляда лоши хора. Затуй лошите хора се стремят винаги да привлекат всеки добър човек към себе си, защото това е голям капитал.

Ще ви дам сега няколко правила. Има неща, които вие сега учите. Например учите краснопис. Какво ще ви ползва той? Не че това не е хубаво хубаво е! Ако вие сте млада мома и вашият възлюбен е много високателен, вие веднага ще си измените почерка.

(Учителят написа на дъската "Прелюбезни ми".)

Защо ще назовете вашия възлюбен *прелюбезни*? С това ще подчертаете, че за вас той е вече над всичко, че освен него друг няма. Казвате му: «Откакто ви срещнах, моят живот се осмисли.» Защо се осмислил? За да се осмисли животът ви, трябва да сте разбрали нещо. Вие сте срещнали някого, но не сте го познали. Като сте срещнали момъка, вие сте гледали само физическия човек гледали сте дали косите му са дълги, дали веждите му са дебели, или тънки, какво му е челото, дали е къдрава косата му. Затова по-късно този човек ще се кисне за вас, понеже той има свойството да се кисва, да ферментира и да става на вино. И когато вие пиете от това вино, ще се опиеете като станете на сутринта, главата ще ви боли.

Сега ще изясня думите си: Между вас се ражда дисхармония, понеже не сте видели Истината, не сте видели *Този*, Който ви обича. Вие търсите и намирате този, който въобще не ви обича същият този,

който е на земята, понякога се чуди, как сте се влюбили в него. Вие не сте се влюбили в него, а сте се влюбили в *някого*. А онзи се чуди защо и за какво вие сте се влюбили в него и не може да си даде отчет. Как може да се влюбиш в един човек, когото ти не познаваш? Ти не може да обичаш една книга, която не си чел може да обикнеш само една хубава книга, която си чел. Поякога може да се заблудиш от хубавата подвързия. А един човек трябва да го четеш най-малко четиридесет и пет години, за да го опознаеш ще го четеш четиридесет и пет години от кора до кора и след четиридесет и пет години ще се върнеш, ще направиш коментар на прочетеното, за да видиш какво се крие в душата му.

Ако вие имате един приятел и му направите някоя забележка, това означава, че любовта ви не издържа. Ако вие тръгнете по пътя на обичта към Бога, ще Му направите ли забележка защо ви е създал тези и тези неприятности, ще кажете ли: «Не знае ли Господ колко аз Го обичам?» Нека допуснем, че Господ не ви обича а вие обичате ли Господа? Любовта прощава много прегрешения. Ако Бог е допуснал някои неща, откъде можем да съдим, че те са несъобразни? Нека допуснем, че една млада мома се е сгодила за някого, а невидимият свят пречи на тази връзка и гледа да я развали. Питам: Какво лошо има в това? Господ знае, че този момък ще развали момата той е за друга, а не за теб. Ти казваш: «Аз без него не мога!» Ако на нас все ни се иска другите да са криви, а ние да сме прави, тогава къде е Любовта, къде е грешката? И когато тя се ожени за него, след седем години той казва: «Ти този боб не го сготви както трябва!» Оттам насетне "многолюбезната" става "любезна". След забележката за яденето и той става "любезен". И след като тя прегори боба още три пъти, знаете ли какво става тогава? Ще ви кажа: Гърците имат една дума, казват Иванаки¹⁵⁶. Щом прегори боба, тогава вече няма Иванаки. Отначало има Иванчо, после има само Иване. Тогава как се осмисля този живот?

Аз искам да ви наведе на един велик закон, който гласи: **Всяка мисъл, зародила се в човека, има известно влияние.** Някои много малки наглед неща могат да нарушат Закона на Любовта. Това го

---

¹⁵⁶Учителят има предвид умалително-гальовната форма при личните имена в гръцкия език, която се получава с прибавяне на наставката *-аки*, отговаряща на наставката *-чо* в българския език.

правят и мъже, и жени, и учители, и свещеници, и много други. Никога не поставяйте препятствие на чистия извор, който блика, за да не се събере кал. Всяка забележка, която направиш на човека, който те обича, е кал, и после ти трябва сам да пиеш тази окаляна вода. Защото Любовта е един велик закон, който иде от Бога и тази вода назад не може да се върне – калта ще остане в теб, а Любовта ще си замине и на теб ще ти остане само да чистиш калта. Законът е такъв: Ти не можеш да се освободиш от последствията – ако кажеш една лоша дума, тази кал непременно ще проникне през тебе, водата ще се прецеди, а калта ще остане и ще остави известни утайки в теб, които за да очистиш, понякога са необходими години.

Необходимо е правилно разбиране на живота. Вие трябва да знаете силата на човешката мисъл, силата на човешките чувства – ти трябва да знаеш какви последствия ще има една казана дума. Човек трябва да е доволен от онова, което казва – всяка дума, която кажеш, трябва да е разбрана. Някой може да е направил грешка, остави я настрана! Ако една чешма изтича от Бога, някои може да са преградили водата ѝ, може да са я окаляли, но ти не ставай един от тях. Писанието казва: ***Всеки ще си носи бремето***¹⁵⁷. Всеки ще понесе последствията от своята мисъл, от своите чувства и от своите постъпки. Това е закон, който важи и за доброто, и за злото, което правите; те непременно ще минат през вас – добрата мисъл, която имаш, ще мине през теб и ще остави своето влияние. Това е метод, по който трябва да работите върху себе си.

Някой път вие се стеснявате когато казвате "прелюбезни". Стеснението ви се дължи на това, че не сте казали истината. Кажеш ли "прелюбезни", ти не трябва да се изменяш през целия си живот, а щом се измениш, това означава, че твърдението ти не е правилно, защото скъпоценният камък не се изменя, а си остава един и същ. Онзи камък, който не е скъпоценен, винаги си остава прост. Простият човек и между учени да го турите, и между добри хора да го турите, все си остава прост. А добрият човек и между лоши хора да го турите, пак си остава добър и дори може да предаде нещо на другите. Скъпоценните камъни не се влияят от външната атмосфера, но се влияят от живота на хората. Има диаманти, които потъмняват и изгубват своя блясък при носенето им от някои хора, и за да си възстановят блясъка, те трябва да

---

¹⁵⁷Послание към галатяните: 6; 5.

бъдат известно време носени от други хора. Има хора, които се показват лоши, но в сърцето си са добри; те само отвън са лоши, но вътрешно са чистосърдечни и всяка тяхна дума има тежест не да говори едно, а да се разбира друго. При такива добри хора скъпоценните камъни не губят своята цена, а стават проводници на Божествена Сила.

Светията придава на своята дреха нещо хубаво, което след време се изгубва. По същия начин и човек трябва да бъде добър, за да образува около себе си една аура, едно ухание. И когато тази аура се образува около него, той започва да усеща, като че е в дома си. Вие често се тревожите, мъчно ви е, понеже нямате хубава аура – вашата аура е туктам продупчена. Създайте си една хубава аура! Това може да стане за една година, за две, за десет години спартански живот – един сериозен, не отшелнически живот. Трябва да знаете, че само доброто в света е силно. Кажете: **Бог е Любов, Бог е Мъдрост, Бог е Истина. При Бога никой не умира и аз няма да умра! При Бога всички живеят и аз ще живея.** А вие постоянно казвате, че ще умрете. Умирането е едно нещо, а отиването при Бога е друго. Който умира, изнасят го на тарга от къщи, а който си заминава, той сам си затваря къщата и никой не го придружава, само понякога може да има изпращачи. А пък онзи, който умира, го погребват.

Та казвам сега: В пътя на развитието ви аз не искам във вас да влезе нито една отрицателна мисъл. В човека има наслоено зло не само от това поколение, а от сто, двеста, триста поколения. И злото е дошло по тази линия у теб, но и доброто, което е оставено от дядо ти, е също твое наследство. Ако не изплащаш злото, няма да ти се даде и доброто. Не е важно дали външният свят ни удобрява или не. Всички вие живеете в един свят, който е добър. Как ще си обясните, че на два-три километра дълбочина при най-неблагоприятни условия се е образувал един скъпоценен камък, който струва милиони английски лири? Един въглен, за който не дават и пет пари, се е превърнал в скъпоценен камък – съзнанието на този въглен се е повдигнало. Скъпоценните камъни са камъни, чието съзнание е прогресирало – това са праведните камъни, а другите са въглища. Когато един скъпоценен камък излезе на повърхността, той вече има цена. В дълбините на земята той е водил чист живот. Ако при тези най-лоши условия въгленът става диамант,

защо и човек да не стане светия при тия условия, в които живее? Може, стига да иска! А онзи, който си мисли, че лесно може да влезе в Царството Божие, първо ще бъде по-обикновен камък. Под диаманта има още много разреди камъни, докато се стигне до най-ниския разряд на обикновената пръст, на обикновената кал. Калта всеки я газе, в нея се зараждат всякакви буболечници, изложена е на постоянни страдания, разлагане...

Същият закон важи и за човека ако не се стреми към Бога, той ще има постоянно тези страдания. Страданията са дадени, за да имат хората един стремеж за постигане. Да се стремим към Бога означава да придобием богатствата, които Бог ни е приготвил. Когато станем добри, ние не внасяме нищо в духовния свят, а ставаме проводници на това, което Бог е внесъл в света. И един ден, когато станем скъпоценни камъни, някой ангел може да ни постави на своя прозорец. А такива, каквито сте сега, в онзи свят не може да припарите. Ако влезете сега, ще внесете там само смрад и ангелите ще трябва да се чистят цял ден от нея. Нали съм ви разказвал за онзи игумен¹⁵⁸, когото извикали от ада за да оправи сметките на манастира си той посетил манастира, казал къде са парите, но след това манастирът запустял.

Първо трябва да се започне с пречистване на тялото. Това е една от вашите задачи. Вие казвате, че човек е красив, докато е млад. Не човек е красив, докато е добродетелен. Докато е млад, човек има по-щедро сърце, а щом поискаш нещо от някой дядо, той се стиска, не дава. Аз съм наблюдавал някои баби, които минават за щедри тя бръкне в торбата с орехи, даде два ореха на детето, което ѝ донесло вода, и му каже: «Утре пак ще ти дам.» С много малко се отплаща. Тя все си казва: «Ако дам десет-двайсет ореха, скоро ще се свършат и няма да има кой да ми носи вода. Аз съм срещал само един дядо, който свиреше на децата на гъдулка и те играеха; след това те му носеха вода и дядото им казваше: «Утре пак ще ви посвирия.» Кой е по-голям майстор който дава орехи или който свири? Дядото не подкупва с орехи, а със свирене.

Та казвам: Не трябва да се подкупвате с два ореха, а дядото трябва да ви посвири. Свиренето е мисълта. Вие трябва доброволно, без да ви

---

¹⁵⁸Този анекдот е разказван от Учителя многократно, между другото в лекцията СВЕЩЕНОТО ПРАВИЛО от 27 I 1937 в: ЗАПАЛЕНА СВЕЩ, лекции на Общия окултен клас, година XVI, I, Берлин 1994, с. 157.

дават нещо, да отивате за вода. Дядото всички го обичат той е засмян, щедър, половин час свири, децата скачат и всички са доволни. А бабата дади два ореха и трепери. Под *баба* тук аз разбирам стария живот. Казвате: «Да направим добро!» Това е бабиното добро да дадеш един орех. По този начин и децата няма да се оправят, защото тези орехи не са нейни.

Вие всички трябва да научите Пътя на Любовта. Когато човек е умен, добър и душата му е пълна с Любов, той ни най-малко не трябва да мисли как ще прекара живота си на земята. Той трябва да мисли как да изпълни Волята Божия, и как да бъде полезен на ближните си. А като мисли за ближните си, човек трябва едновременно да мисли и за себе си. Защото само водата, която тече, остава чиста и нейното дъно е без утайки.

Трябва винаги да прилагате на практика това, което знаете. Например имате навик да се гневите, кипвате изведнъж не се стремете да изкорените този ваш навик, а да го преодолеете поставете си за задача щом се разгневите да се справите с гнева. Гневът си има ключ завъртете ключа и му кажете: «Почакай, сега имам малко работа!» Ако вие съумеете да спрете вашия гняв, ще можете да пренесете неговата енергия в една по-горна област на вашия мозък. С тази енергия вие ще помислите за светиите, за Бога. Какво от това, че се счупило някое шише? Толкова фабрики правят шишета, едно шише струва само няколко лева, а това да си изгубиш за целия ден равновесието струва милиони. Ти тъкмо носиш едно богатство и заради някакво си шише за няколко лева го изгубваш. Знаете ли онзи гръцки философ, който след като се научил да живее естествен живот, оставил за себе си само едно канче, но като видял, че някои пият вода с ръка, хвърлил и него¹⁵⁹. Ако едно шише може да наруши вашия мир, това шише на място ли е? Ако имате едно шише, което може да се счупи и да ви разгневи, прибирайте си го на такова място, където няма да се счупи. В бъдеще ще се правят чаши, които да не се чупят. Аз бих желал всички вие да станете еластични като гумена топка, която като падне, пак възстановява формата си прави грешки, но след това като гумена топка заемй своето първоначално положение.

---

¹⁵⁹Диоген. Виж бележката на стр. 338.

Да допуснем, че някоя ваша сестра има някакъв навик, заради който другите не я обичат. Тя е тѣй красива, че всички ѝ завиждат и се плашат от нея, защото тя хапе и кълве; не я харесват, но нищо не ѝ казват. Какво трябва да направите? Съберете се две сестри и се помолете за нея да придобие мекота. После се съберете повече сестри и пак се помолете и вижте, има ли мекота. Продължавайте така и ще видите, че след няколко месеца тази сестра ще има вече малко мекота и ще каже: «Дотегна ми, и аз искам да бъда малко по-мека!» Със съвместен труд може да си съдействате. Да кажем, че някоя сестра много говори оставете я, нека си говори! Но аз бих помогнал на една сестра, която много се обезсърчава, не ѝ се живее, иска да се самоубие, да си напусне къщата, не иска да работи. Нека се съберат две сестри и се помолят за нея да се насърчи; после да се помолят пет сестри. И след една година тя ще стане по-добра, по-весела. Законът ще задейства, тя ще стане една от добрите работници. Това е един сигурен метод. Ако някоя сестра е болна, дори и без да знае тя, помолете се за нея, за да се усили и вашата вяра. Вие често се питате какво да работите ако помогнете на една болна или на една обезсърчена сестра, вие помагате по такъв начин и на себе си, защото всичко, което можете да направите на другите, ще се отрази върху вашия духовен живот.

В какво трябва да вярвате? Вие имате достатъчно вяра и достатъчно Любов. Вашата Любов обаче е затворена в бѣчва с грозде голяма бѣчва с обем от стотици литри, от която пускате по малко през канелката. Имате и тефтер, на който записвате кой е платил и кой не. Който плаща, давате му. Досега вашата любов е *любов на канелката*. Ще ви разправа анекдот от едно варненско село: На едно младо момче и сестричето му майката казала: «Накладете огън и ако можете, омесете хляб!» Те почнали да шетат и пуснали виното да тече от бѣчвата... Старото вино трябва да се пусне от бѣчвата. Никога не се спирайте върху старите си навици. Много навици има, но те са старо вино.

Невидимият свят има за цел да преобрази хората. Това е едно ново учение. Съществата идват при вас от невидимия свят и всеки ден ви казват по нещо ново. Трябва не само да вярвате, но и да влезете във връзка с вашите по-напреднали братя и сестри. И ако вие ги обичате, те също ще ви обикнат. Ако тези същества идват всеки ден, тогава работата върви добре, тогава сте весели и добри, защото, те проявяват

един живот по Закона на съответствието ако човек живее между млекопитаещи животни, той не може да научи нищо, но ако живее между разумни хора, ще научи много добри неща.

Един закон в психологията твърди, че човек трябва да намери решението на всяка задача в своя вътрешен индивидуален живот. Ако човек знае как да възприема въздуха, как да се храни и как да мисли, той може да бъде здрав. Сегашните хора постоянно губят равновесието си всеки ден по десет, двадесет пъти имат смущения и равновесието им се нарушава. Вследствие на това днес трудно се срещат хора, които да не са нервни. Едни казват: «Тежки времена!» Други казват: «Лоши са условията.» Но всички тези условия могат да се подобрят условията се развалят от хората. Един човек може да развали условията на хиляди хора. Един човек може да запали цял град. Но един човек може да дойде и да научи хората на добро. Въпросът е в това: човек да бъде проводник на Божествената Любов, да бъде във връзка с Реалността и да знае какво представлява тя. Както човек идва в съприкосновение със светлината на Слънцето, така той трябва да бъде в съприкосновение и с Божествените Мисли. Той трябва сам да има тази опитност. Някой може да ви разказва за своя опитност, но това може да бъде за вас само подбудителна причина, защото единствено това, което сами опитате, може да ви ползва. Винаги повдигайте ума си и никога не се спирайте върху отрицателната страна на живота, защото всеки, човек, ако е мислил зле, от това няма никаква придобивка. Или образно казано: Ако водата се е размътила, това си има своята причина ако хората са станали лоши, това си има своята причина. Причините не произтичат от самото Битие. Има едно вътрешно отклонение и тогава се създава злото в света. Щом допуснеш и най-малката отрицателна мисъл, тя може да стане проводник на бъдещо нещастие.

Трябва да възприемете в съзнанието си следните мисли: Първо, човек може да подобри своя живот; второ, във всички хора има желание да подобрят живота си, само че не знаят как. Един инженер може да съгради едно здание, но онзи, който не е учил много, мъчно може да го съгради. Трябва да знаете откъде да започнете. Вие казвате, че трябва да се живее добре и да се говори добре. Но за това са нужни образци. Как човек ще живее добре? Той трябва да мисли добре, а за да мисли добре, трябва да има обект. Вие може да направите най-

хубавата чешма, но трябва да има извор, който да изтича през нея; само тогава тази чешма ще има вътрешен смисъл. За да се осмисли животът ви по този начин, вие трябва да имате един вътрешен обект, да имате един вътрешен Божествен Извор. Инак вие ще стигнете до едно място и ще кажете: «Ние всичко знаем.»

Религиозните хора имат известни опитности, но те не са влизали в духовния свят да го видят, те нямат тази опитност. Те могат само да предполагат, книги са чели, представят си духовния свят както земята, без да имат опитността на човек, пътувал до Америка или Франция. Християнинът трябва да бъде като онзи студент, който е прекарал четири-пет години в едно учебно заведение – такъв трябва да бъде за него религиозният живот. Някой може да каже, че човек като умре, ще влезе в религиозния живот. Някой може да влезе и по този начин, но с такава влизане нищо не се придобива. Христос казва: *Ако думите Ми пребъдат във вас, Аз и Отец ми ще дойдем и ще направим жилище във вас*¹⁶⁰. Казвам: Тази е опитността, която трябва да имате. Онези от вас, които искат в бъдеще да се домогнат до същественото, трябва да имат тази опитност. Вие казвате, че това не е възможно. За онзи, който се учи, е възможно. Затова сега е необходимо да имате тази опитност. Когато срещнете някой човек, който и да е той, задайте си въпроса защо го срещате. На един човек, когото срещнете, или вие ще му повлияете, или той ще ви повлияе. Понеже Бог живее във всеки човек, какво ще му каже Бог, който живее във вас и какво ще ви каже Бог, който живее в него? Бог, който живее в него, все ще ви остави нещо. И всеки човек, когото срещнете, все ще ви даде нещо, което друг не може да ви даде. А и вие ще му дадете нещо, което друг не може да му даде. Всеки ден вие ще придавате по нещо на хората и на вас те ще ви придават по нещо. И всеки ден вашият живот ще се формира от същества, които идват. Те ще го копират и ще го отнасят горе със себе си като спомен. Нали понякога усещате някои възвишени чувства? Те идват като приток отвън, от тези същества.

Някой път казвате: «Едно време беше друго.» Тези, които започнат да говорят за едно време, са остарели. Вие вече сте опитали миналото добро, трябва да опитате сегашното добро, трябва да опитате и бъдещето добро и чак тогава ще имате право да говорите за едно време. Вие опитахте миналото, започнали сте да опитвате настоящето,

---

¹⁶⁰Сравни Евангелие от Йоана: 15; 1-7.

пред вас е бъдещето. Някои ще кажат: «Нашата възраст е напреднала, остаряхме вече.» А младите пък казват: «Ние сме млади, нека да си поживеем.» Тогава кой ще живее в бъдеще? Дядото казва: «Да свирят младите, аз ще си гледам старините.» Младият казва: «Ако дядото даде орех, ще му донеса вода.» Но дядото няма орехи, за да ги даде, и няма кой да му носи вода, никой не се интересува от него. От една чешма, от която тече вода, не се ли интересуват хората? Всички се интересуват, и животните, и буболечиците. Но престане ли водата да тече, всички престават да се интересуват от нея. Всеки човек, и млад, и стар, трябва да бъде извор. Тогава той никога няма да бъде стар. И тогава децата, когато идват, и вода, и всичко друго ще ви донасят. Не чакайте да остарее. Човек остарява само по една причина – той трябва да остарее, за да замине за другия свят. Старият човек е узрял плод, само старите хора се ядат. Младите хора са зелен плод, а старите хора са узрял плод. Щом остарееш, ще дойдат отгоре, ще те приберат в кошницата и ще те занесат *горе*. Какво лошо има в това? Някой казва: «Да не би да умрем!» Аз не искам да умирам, а искам всички да узреете, всички да живеете. Човек трябва да живее в света и да стане узрял плод.

Отче наш.

Лекция от Учителя,

държана на 5 май 1932 година, четвъртък, от 16 часа.

ПЪТИЩА НА МЪДРОСТТА

Добрата молитва.
БОГ Е ЛЮБОВ.

Ще ви прочета двадесетия стих от първата глава на Притчи Соломонови:

Мъдростта възгласява навън, издига гласа си по стъгдите.

Може да прочетете цялата първа глава.

От прочетеното се вижда, че всички страдания в света произтичат от това, че хората не вървят по Пътя на Мъдростта. Човек, който се спира при недоволството от живота, при мъката, или при скръбта, не разбира живота. Всички те са неопределени величини. Какво е мъката, вие не знаете. Недоволни сте от нещо може да имате къща, недоволни сте от нея, не харесвате прозорците ѝ. В какво се състои хубостта на прозорците? Прилича ли един прозорец на една хубаво облечена мома?

Не, красотата на прозореца се състои в това да пропуска изобилна светлина. В този смисъл малките прозорци не са красиви, големите прозорци са по-красиви колкото прозорците са по-големи, толкова те са по-красиви. Казвате за някой човек, че не е красив, но че лицето му е красиво. Кое е по-добре лицето му или друго нещо да е красиво? Лицето трябва ли да е голямо, за да възприема повече светлина и сила?

Силата на лицето не е в това, което възприема, а в това, което дава, което излиза от него. Ако от лицето не излиза нещо, това лице е грозно. Когато някой човек се намръщи, когато свие своите вежди и устни, той взима, а не дава. Красиво лице е това, което дава, в което всяка негова част дава. Най-красиво е лицето, в което всичките му части са живи и дават.

Трябва да се научите да схващате нещата правилно. Вие всички си живеете живота, взели сте си по един лотариен билет и чакате да ви се падне по нещо някои от вас чакат вече четиридесет години, други чакат двадесет години. По три пъти на ден гледате лотарийния билет; ставате, лягате, молите се на Бога, дано спечелите нещо от билета. Понякога и шестдесет години все чакате при всяко теглене следите номерата и виждате, че вашият номер не печели нищо. А някои от вас така си и заминават за другия свят, без да се тегли лотарията ви. Всеки билет за живота струва шестдесет лева. Значи шестдесет години вие сте чакали да получите нещо, да ви излезе номерът, и не само че нищо не сте спечелили, но изгубихте и парите, които дадохте за билетите.

Човек все очаква нещо, но какво очаква? Той очаква нещо като сполука. Прав е да очаква, но той трябва да знае дали това, което очаква, ще стане или не. Някои от вас могат да кажат: «Еди-кой си гадател предсказа някому, че ще стане богат.» Вярно е, той ще стане богат, но при какви условия? На някого, който има двеста-триста декара земя, ако я разработи, ако си направи и десет декара лозе, аз мога да му предскажа, че след двадесет-тридесет години ще бъде богат. Той може да каже: «Ще дам тази нива на наемател, на изполица.» Но ако дадете нивата си на изполица и тези хора обещават, а нищо не дават, тогава какво ви ползва това, което имате? Казвам: Това е вярно и по отношение на живота. Всеки човек се самозаблуждава в нещо някой се самозаблуждава, че като завърши училище, ще заеме висок пост и ще си уреди работите. Някой път това става, но някой път не става.

Когато за първи път повикали паяка на земята, която тогава била като райска градина, той започнал да мисли какъв занаят да хване. Помислил за градинарство, но си казал, че тази работа няма да я бъде кой ще гони мухите по листата? Видял някого, който предял и си казал: «Ето този занаят е лесен.»

Онзи му обяснил:

Изтеглям тънки нишки, за да вързвам мухите, които ядат дърветата.

Взимаш ли ме за ученик?

Взимам те.

Паякът се учил при него. Почнал да преде и станал по-голям майстор от учителя си. И след като се научил да преде, казал: «Няма да гоня мухите по дърветата, а ще си направя примки и щом кацне там една муха, ще я питам тогава защо ходи по дърветата да яде цветовете!»

Вие се смеете на този паяк, че не могъл да си избере занаят. Той се сърдил на мухите и на пеперудите, че ходят по дърветата.

Това се отнася до човека. Често човек се занимава с някой занаят или с някоя наука, които не съответстват на неговия живот. Това е губене на време. Както вие чакате да ви спечели билета, така и този паяк чака понякога по десет дни, за да хване някоя муха и в това време стои гладен, понеже няма друг занаят. Отначало мухите не знаели и се хващали, но после се научили и не се хващали толкова лесно, а паякът започнал да гладува. Гладуването в света това са непостижани желаниа. На всеки, който чака като паяка да хване муха, но не хваща, желанията му остават непостижани. Непостижани желаниа са тези, които не вървят по Божествения Път.

Някой казва, че човек трябва да е млад, здрав, да се храни добре. Човек се е родил здрав, но после е станал болен. Човек трябва да знае как да се храни. По законите на механиката, вие може да турите в един чувал колкото жито си искате, но в стомаха си не може да турите много жито, защото ще се повреди. Клетките на стомаха са разумни. София не е разумна, но софиянци са разумни. София не сте я срещали, но софиянци сте срещали те са разумни, културни, някои са по-разумни, а някои са по-малко разумни. Стомахът е както София, а стомашните клетки са много умни и са специалисти. Ако турите в стомаха неподходяща храна, всички клетки гладуват и я изхвърлят навън. Тези стомашни клетки са много по умни, отколкото техният господар. А хората са като онзи гръцки поп, който кръстил десет деца в студена вода и те умрели.

Винаги, когато човек не може да роди нещо, което е свързано с каквато и да е идея, то умира. Страданията са необходимата връзка, която показва какви трябва да бъдат отношенията в света.

Сега вие посещавате събранията вече толкова време сте ги посещавали. Кажете ми, в какво се състои набожността? За какво му е на Господ нашето вярване? Ако някой отиде на училище и вярва в учителя си, каква полза принася този ученик на своя учител с това, че

вярва в него? Ученикът трябва да учи и степента на вярата му се определя от неговото прилежание. Ако прилежанието му е голямо и той е придобил нещо с учението си, това означава, че има вяра в своя учител. Вярата едновременно трябва да предизвиква обич и Любов и ако не може да предизвика Любов и прилежание, тя не е истинска вяра. Вие винаги може да изпитате силата на вашата вяра всеки от вас трябва да изпита силата на вярата си, защото от тази вяра, която имате, зависи вашето щастие. Някой път имате главоболие или пък някой път ви се зачервят очите; вие не знаете причината за това и го наричате възпаление на очите. Но това възпаление не е дошло произволно. На хора, които много пият, върхът на носа им винаги е червен. Следователно, щом се зачерви върха на носа, причината е в пиянството. Също така, ако човек има неестествени желания, носът пак става червен. Затова нито вино, нито ракия, нито неестествени желания!

Човек не трябва да товари мозъка си с по-голяма тежест, отколкото той може да носи. Най-малката пращинка, попаднала в око, знаете ли колко тежи? Една мисъл може да ви причини много големи страдания. Вземете например мисълта, че някой може да ви убие от къде е дошла тази мисъл? Друг път ви се натрапва идеята, че не ви обичат. Тази мисъл е напълно несъобразна ако никой не ви обичаше, никога нямаше да дойдете на земята, а щом сте на земята, значи че най-малко двама души ви обичат. И тогава твърдението ви, че не ви обичат, не е вярно. Въпросът стои така: «Има някой, който ме обича, но аз не го обичам.» Въпросът има два начина на разглеждане: Ако някой не ви обича и вие не го обичате, коя е причината за това? И коя е причината, ако някой ви обича, а вие не го обичате? Как ще решите този въпрос? Причината е една и съща. Ако вас не обичат, причината е същата, както в случая, когато вие не обичате. Тогава питам: Този, когото не обичате, защо не го обичате? Казвате: «Той не ми харесва.» Тогава и онзи не харесва вас. Вие не виждате никакъв недостатък у вас, но другите виждат. Тогава къде е Истината? Казано е: ***Истината ще ви освободи***¹⁶¹.

Ако имате правилни разбирания, страданията ще изчезнат или най-малко вие разумно ще се справите с тях. Например, вие трябва да си

---

¹⁶¹ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЙОАНА: 8; 32.

режете ноктите има части на тялото, които не са чувствителни, а има и части на тялото, които са чувствителни. Защо някои части не са чувствителни? Ноктите не са чувствителни по единствената причина, че те са една написана книга, на тях се пише. Като погледнете нокътя на показалеца си, по него може да гадаете какво има във вас дали сте стиснат или не, дали сте ученолюбив или не, дали сте завистлив или не. Всеки нокът показва по каква причина са станали нещата. Някои режат ноктите си, за да изтрият написаното, но не могат. Тази книга е така направена, че колкото повече се изтрива, толкова повече расте.

Вие имате известни дарби, които трябва да разработвате. За онзи свят вие имате същата представа, каквато има една млада мома за момъка тя си фантазира, че нейният възлюбен ще дойде и тя ще бъде като царица, ще има ядене и пиене, а тя само ще си потрива ръцете. В онзи свят има интензивен живот и там не може да влезе някой невежа, който казва, че не знае това и онова. Ако туй, което правите на земята, там го направите, за десет хиляди години няма да ви допуснат да стъпите там. Ето и *жената* само заради един плод вече от осем хиляди години е изпъдена от Рая за две ябълки е изпъдена от Рая. Вие си мислите, че да се отиде в онзи свят е лесно. За да отидете в онзи, Божественият Свят, непременно се изисква един чист, един Божествен Живот. Ще кажете: «Тогава кой ще влезе в Небето?» Разумните, свършените хора и сега са в Небето ние под *Небе* разбираме разумните хора, които са и свършените хора. Те не могат да допуснат при себе си невежи хора. Да приемем, че вашето обоняние е силно развито може ли да допуснете до вас някой човек, заразен от проказа? Болестта е едно нещо, а Любовта е друго нещо. Любовта не означава да търпим всички миризми на болния благодарим за такава любов! Любовта има за цел да подкрепи живота, а не да подкрепя болния. Когато някой е болен, той може да бъде гледан, но целта на Любовта не е да гледа болни. Целта на Любовта не е да търпи грешните. Това са вметнати неща. Целта на Любовта е да развие добродетелите. Вие казвате, че трябва да се търпи. Търпението е присъщо за един свят, където хората не живеят добре когато говорим за търпение, ние подразбираме един свят, където хората не живеят добре. Когато един човек е добър, а друг лош, ние казваме за него: «Търпи го!» А когато и двамата са добри, когато и двамата се обичат, тогава каква нужда има

да се търпят? Щом ви е дотегнало търпението, вие може да го замените с нещо друго. С какво може да замените търпението?

(Отговарят: Със самообладанието.)

Самообладанието също има сходни черти с търпението. Може да търпиш, когато взимат нещо от теб, когато спрямо теб постъпват несправедливо. Да допуснем, че вие сте дошли до крайния предел на търпението и казвате: «Човек не трябва да търпи!» Щом не искате да търпите, какво трябва да правите? Търпеливият човек е мързелив. Значи ще замените търпението с разумното слово. Един човек може много лесно да бъде възпитан. Вие имате деца, но нямате метод за възпитанието им говориш, говориш, но резултат няма. Един професор в Америка направил следния опит: Той обзавел една стая с малък прозорец, а целият под бил от мед, за да може да пропуска електричество. Непослушното дете го поставят там и то започва да блъска нещата. При това блъскане, през детето минава ток, и след като получи няколко пъти удари от тока, то вече гледа с респект на всичко. Така и вие, щом понечите да направите нещо, Господ пуска тока, но вие скъсвате жицата. Така на стари години детето започва да бие майка си.

От ваше гледище не би трябвало да има никакви бури, не трябва да се разлюляват никакви листи всичко трябва да бъде тихо. В света, в който живеете, вятърът, причиняващ наглед големи бури и болки, принася голяма полза на растенията стимулира тяхната обмяна на веществата, ускорява техния кръговрат, доставя храна, спомага за достъпа на слънчевата светлина и предизвиква вътрешно опресняване, обновяване. Така и вие ако при условията, при които живеете сега, нямаше мъчения, скърби, страдания, щяхте да приличате на рохки, недопечени грънци, които щом докоснеш и се чупят. А сега чрез негодите човек става пъргав и еластичен. Който е боледувал много, той лесно преодолява една нова болест, а другите, които не са боледували, когато дойде болестта, могат да умрат.

И вие сега сте в една такава стая, по чийто под е пуснат електрически ток. Един проповедник ми разказваше: «Какво ми дойде до главата, аз проповядвах, че жените не трябва да носят скъпи коприни, а моите дъщери, като пораснаха, и те започнаха да носят такива коприни, и те не слушат. Хората ми казват сега: "Ти като учиш

другите, как не можа да научиш своите дъщери!" Значи, само с говорене не става.» Ако бях на мястото на проповедника, щях да им кажа: "Купете си още по-хубава шапка, още по-хубави дрехи, от хубави по-хубави!" Аз така бих проповядвал и тогава щеше да се получи добър резултат бащата щеше да загази, да обеднее и най-после щеше да дойде време дъщерите му да ходят без шапки. Те ще задлъжнеят, електрическите токове ще почнат да ги разтърсват, без да става нужда да ги възпитават другите хора отвън. Така и Природата възпитава: Каквото поискаш, тя ти го дава, но след всичките тези шапки ти ще фалираш и ще дойдеш до едно място, където ще страдаш. Природата ще ти даде желаното, но за всичко, каквото ти даде, ти ще отговаряш. Какво се крие под думата *шапка*, *хубава шапка*? Аз нямам нищо против хубавата шапка, но да има за нея и съответна глава. Хубавата шапка не става за лукова глава хубавите дрехи не са за хилаво тяло. Ако главата няма хубава мисъл, шапката не е на място.

Ние често изпадаме в другата крайност. Природата не е стисната като нас. Тя иска децата ѝ да бъдат облечени първокласно и не щади средства за дрехите, които искате. Ако Бог е облякъл пеперудите, чиято тяхната дреха за петстотин хиляди лева не можете да направите, колко повече заслужава един човек да се облече богато! Човек трябва да се облече, но в тази външна дреха трябва да има нещо, което да съответства на някаква добродетел. Например искаш да имаш златен пръстен ти трябва да имаш това злато отвътре. Искаш да имаш някой скъпоценен камък, но трябва да имаш и отвътре такъв скъпоценен камък. Някой може да се самозалъгва, че неговият камък е скъпоценен. Затова трябва не само да носите великите добродетели, но и да ги изразявате. Само така човек може да бъде учен и разумен. А всички трябва да станете учени, силни, да станете хора, които знаят, че трябва да учат. Има неща, които не се купуват, които всеки трябва сам да си изработи. Добродетелта не се купува, тя се изработва. Например трябва да изработиш своята справедливост, за да знаеш какво ще ти се случи, да го предвиждаш, да го усещаш. Или пък да знаеш как да запазиш добрите отношения, да знаеш как да запазиш приятелството.

Вие казвате, че Бог е Любов, че Бог живее във всеки човек. Тогава Бог живее в умовете и в сърцата на хората и всеки ден от невидимия свят ангелите ви слушат какви глупости говорите. Даже най-добрите от вас говорят глупости. След като сте говорили с една сестра, казвате:

«Тя е смахната, малко ѝ хлопа дъската, няма маниери я виж каква ѝ е шапката!» Не е лошо човек да критикува, но критиката му да е на място, да отговаря на известни истини не само да предполагаш, но точно на място да го кажеш. Ако човек постоянно само критикува, на какво ще заприлича светът? Светът се нуждае от много малко критици. И трябва да се изнасят както лошите, така и хубавите страни. Вие взимате понякога мястото на критици, но трябва да знаете как да критикувате. Когато критикувате какво трябва да направите? Ще напишете на този, когото критикувате, едно анонимно писмо: «Според мен ти трябваше да постъпиш така и така.» Напишете му едно хубаво писмо, че като го прочете, вашата критика да му бъде от полза. Понякога не е необходимо да си кажете името. Ще кажете: «Сестра, вие имате хубави страни, но имате и слаби страни: много мигате, езикът ви е много къс много мислите, а малко говорите; малко и послъгвате.» Трябва малко да си удължите езика човешкият език е къс и аз бих желал да имате език като у животните. Много пъти това, което хората говорят, не са техни мисли. Например дойде някой и ви каже някоя новина, която вие повтаряте, без сте я проверили. Често по селата някоя баба чула някоя новина и казва: «Ще я кажа само вие да я знаете.» Отиде на друго място и там казва същото, така че скоро цялото село го узнава. И след като новината обиколи цялото село, какво е спечелила бабата? А после, щом я хванат, казва: «Не съм казала аз!» Ти разказваш на десет места това, което си чул, но мислиш ли, че тези хора ще задържат чутото за себе си и няма да го разпространяват? Затова не трябва да казваме нещо, което не знаем точно неща, които не са точно проверени, не трябва да се казват. Трябва да казваме само неща, които са точно проверени. Има същества, които ще ти продадат своите стъкълца и казват, че са скъпоценни камъни.

Вместо да се занимава с Великия Закон на Любовта, човек по цял ден се занимава с неща, които нищо не могат да му допринесат. Например на еди-кой си ваша съседка мъжът ѝ донесъл някакво богатство, донесъл ѝ копринена рокля, лачени обуца и всички цял месец все за това говорят. После се заражда и чувство на ревност и завист защо и твоят мъж не ти е донесъл копринена рокля. Да допуснем, че и ти имаш копринена рокля, какво си спечелила с това?

Ще те заревят в копринена рокля! Какво ще занесеш на онзи свят от своята копринена рокля? Казва някой: «Нека да си поживеем!» В това живеене няма никаква философия. Рокля, която се скъсва и избелява за една година, аз не бих турил на гърба си. Дрехата никога не трябва да остарява както е при птиците. Такава е била дрехата, с която някога е бил облечен човек. А сега обличат дрехи, които не са никак хигиенични и вследствие на това се явяват много болести. Какво е направила сегашната мода? Ако платът е много прост, той не е здравословен. През плата трябва да прониква въздух. После вие обичате да носите дрехите си пристегнати, за да има у вас постоянно някакво усилие, напрежение. Така стягат отдолу с каиши арабските коне, за да бъдат постоянно в напрежение. Дрехата трябва да бъде свободна, здравословна, за да циркулира правилно кръвта. Също така по-рано се носеха обуца с високи токове и отпред много тесни, които силно притискаха пръстите. А от туй притискане на пръстите се зараждат много болести, образуват се мозоли. После едно време мъжете носеха високи яки, и приличаха на впрегнати волове. Задната част на врата никога не трябва да се стяга много, тя трябва да бъде еластична, да бъде мека. Едно време жените носеха кадифени шапки и едва сега започнаха да носят малко по-хигиенични шапки. Вие постоянно трябва да вчесвате косите си, за да вървят в едно направление, защото каквито са косите на човека, такава е и неговата мисъл. Косите не трябва да бъдат разчорлени, постоянно трябва да ги приглаждате с ръка, за да вървят гладко. Ако вашата коса не се подчинява на ума ви, тогава как ще искате да работите в света? Аз считам за знание умението да почерни човек косите си. Сега косите на някои побеляват от незнание, мъчение, скърби. Има едно естествено побеляване, има и едно неестествено побеляване, подобно на измазването на стаите, които не са бели, а само стените им са белосани. Белият цвят на косата показва, че човек няма користолюбива цел, че раздава всичкото си богатство и не мисли за себе си. А пък друг път виждаш хора с побелели коси, които повече мислят за себе си, отколкото за другите. Такива хора имат фалшива бяла коса. Бялата пръст не ражда, а черноземът. И тогава, от ваша гледна точка, каква трябва да бъде косата на човека? Според мен косата не трябва да бъде бяла като сняг, а като тубероза¹⁶²,

---

¹⁶²Тубероза (лат. Polyanthes) южно луковично растение с красиви беззникави благоухани цветове, подобни на цветовете на лилия.

естествено побеляла, а не от скръб. Казвам: Косата трябва да се мени, тя трябва да придобива най-малко три цвята през деня вечер, когато започне да залязва Слънцето, трябва да става черна; сутрин да е руса, а когато Слънцето е в зенита си, да бъде бяла. Когато косата мени своите нюанси, тя е здрава и като я пипнеш, трябва да усетиш, че е здрава.

Човек трябва да има разумна мисъл, понеже светът, в който живеем, е разумен и тези, които го управляват, са красиви. Те не са стари, а са свежи, в тях има жив поглед, нищо костеливо няма да видиш в тях. Като видиш един ангел, няма да разбереш на колко години е все ще си мислиш, че е на тридесет, а той има хиляди години живот. Неговото лице е младо. Защо ангелите не остаряват? Защото не се мъчат. Само човек, който се мъчи, остарява. Грижите, скърбите на хората ги състаряват.

Вие търсите Бога, нали? На всяка стъпка Бог ви говори отвътре, че не трябва да живеете, както сега. Този живот принадлежи вече на миналото и вие трябва да го измените. Например дойде ви страдание или някоя отрицателна мисъл. защо не можете да я промените, да я погледнете тихо и спокойно, да се поусмехнете малко на страданието, да считате, че то е ваша привилегия? Искам да се отпушвате, защото сте направили в себе си бентове, бентове... Отпушете всички тези бентове, нека течението си върви, за да бъдете съвършено естествени! Това обаче не означава да говорите каквото си искате това не е естествено. На музиканта тонът е определен. Когато срещнете някой човек колко думи трябва да му кажете и как трябва да започнете? Вие казвате:

Откъде идваш?

Онзи отговаря:

Не зная от къде идвам.

Къде отиваш?

Не зная.

Къде ще отседнеш?

В хотел Лондон.

Колко време ще седиш там?

Като си замина, ще ти кажа.

Колко плащаш?

По петдесет лева на вечер.

Аз не зная откъде идвам и накъде отивам, а зная къде се спирам и колко плащам. Но откъде идват тези пари? В Америка има обичай, когато отседнеш в някой голям хотел на десет-петнадесет етажа, да ти кажат: «Ето тук има голяма кука и дълго въже при пожар да знаеш как да бягаш.» В България такива въжета няма.

Самовъзпитанието изисква при всички несгоди и неволи в живота да имате знание. Вие се спирате върху една мисъл и казвате: «Защо Господ направи света така?» Този въпрос са задавали хиляди хора преди вас, но никога досега не му е даден отговор. За мухата светът е създаден според мухата, за вола според вола, за хората според хората и за ангелите според ангелите. Всеки свят съответства на съществата, които живеят там. Аз не виждам в света нищо лошо, но има нещо неразбрано в него в тебе все остава мисълта, че нещо не ти достига. По-богат от баща ти няма, но не трябва само баща ти да бъде богат, а и ти трябва да се запретиш да работиш. Не само учителите трябва да бъдат способни, но и ти трябва да се запретиш да учиш. По-богат от баща ти няма и ако ти ходиш окъсан, това е защото не работиш и не учиш. И ако има някой невежа, той ще се оплаче, че баща му не го пращал на училище, че училище нямало в тяхно време. Целият свят е едно училище. Ще ви приведа пак примера за онази селянка от варненско, която минаваше за мързелива, имаше две слугини, но след като изпадна, на четиридесет-петдесет годишна възраст стана учителка и започна да учи другите как се тъче и преде. А вие как ще се научите да говорите на хората? Човек никога не може да предаде на другите това, което не е опитал ти никога не можеш да говориш за Любов, която не си опитал; никога не можеш да говориш за вяра, която не си опитал; никога не можеш да говориш за знание, което не си опитал. Вие може да говорите, но не можете да предадете в пълния смисъл на другите това знание, което не сте опитали. Следователно трябва да започнете с нещата, които знаете.

Някои от вас са суеверни и казват, че вторник и петък не трябва да се започва работа. Защо във вторник не вървят работите? Понеже във вторник имало войни, бой и който излезел навън, пукват му главата. А в петък било опасно, защото там ставали любовни работи и ако излезеш, може да се оплетеш. Тогава остават понеделник, денят на луната, сряда на търговията, четвъртък на благородството, на аристокрацията, и събота на набожните хора, които трябва да се молят.

Съботата била още по-опасна и от вторника, и от петък ако в събота не се молиш, зле ти е работата. Затова като дойде съботата, през целия ден трябвало да се молиш да не те сполети някое зло. А пък в петък защо да е зле? Ако излезеш в петък и не знаеш как да обичаш, работата ти ще бъде зле и ще се върнеш със счупено сърце петъкът е опасен за този, който не знае да обича; в петък сърцето ти трябва да е на място. Защо петъкът е лош? Защото сърцето ти не е на място. Защо вторникът е лош? Защото волята ти не е на място. Ти казваш: «С любов работата не става.» Но какво разбирате вие под думата *любов*? Любовта носи живот, изобилие, всички блага в света идват по Закона на Любовта. Но това не е онази привидна любезност, която хората имат. Онзи, който ви обича, ще ви донесе нещо и ще си замине. Когато светлината минава и заминава, тя ви обича, донася нещо и излиза навън, пътува. Това е Законът на Любовта. Светлината и топлината, като идват заедно, всичко донасят донасят и плодове, и всички блага. Когато излезеш в петък, ти трябва да бъдеш като светлината и топлината. Ако в този ден не бъдете като светлината и топлината, вие ще приличате на свещи, които не могат да се запалят. Всеки ще хвърля такива свещи настрана. Някой ще запита: «Може ли човек да бъде светъл?» Човек е запалена свещ и неговата Светлина трябва да се усили. Всички трябва да бъдете умни, мъдри, и тогава новият ви дом, който ще построите, ще се преобрази. Нали в бъдеще вие ще остарееете и животът ви съвсем ще се обезмисли? Когато остарееете до седемдесет, осемдесет, а някой може би и до деветдесет години, къде ще намерите утеха в себе си? Утехата е в онази Любов, която носи вечно подмладяване. Човек трябва да влезе в закона на подмладяването.

Въпреки че остарявате, не вярвайте в остаряването; въпреки че умираете, не вярвайте в смъртта! В какво трябва да вярвате? Казвате: «Аз не го ли виждам това?» Че ако аз дигизирам някого така, че го направя стар, трябва ли да повярвам, че е стар? В театъра млади хора по на двадесет години се дигизират като старци. Докато си на сцената, вярваш че си стар, но като слезеш, не си вече стар. Кажете си: «Ние сме актьори и условията на актьорството изискват ние да сме стари, но не сме стари. Актьорството изисква някой път да плачем, но ние не сме

плачливи.» Понякога с четири реда сълзи плачеш, но кой би повярвал в сълзите на актьора?

Същественото е да дойдем до истинския живот. Човек, който страда, може да носи на гърба си цялата земя щом не може да носи цялата земя на гърба си, той не е страдал. Аз търся хора на страданието, петимен съм да видя човек, който страда. Много красиво е страдащото лице! Аз още не съм намерил страдащ. Някой казва: «Знаеш ли колко страдам?!» Погледна го и отговарям: Не си дошъл още до страданието; до скръбта си дошъл, но в страданието има нещо обновяващо, има една надежда. Човекът на надеждата се намира в положението на змията, която е хвърлила кожата си погледът му е жив, с надежда, а не с обезсърчение. Той е сериозен. В света страданието носи най-хубавите плодове. А Радостта, която човек може да има, е качество на ангелите. Тя означава, че човек е влязъл в техния живот. Страданието е нещо възвишено, благородно. Всички светии са страдали, Христос е страдал, всички Учители са страдали. Страданието е последното, с което се завършва еволюцията. Когато Йоан се е пренесъл в невидимия свят, попитал: «Кои са тези в белите дрехи?» Казали му: «Това са тези, които са минали през голямото мъчение, преминали са през страданието и сега са облечени в бели дрехи»¹⁶³.

Аз не искам да ви представя живота такъв, какъвто не е, да ви кажа, че ще бъдете късметлии. Ще ви кажа, че отначало, в първата фаза, ще бъдете недоволни, във втората фаза ще се мъчите, в третата фаза ще скърбите, в четвъртата фаза ще страдате. Ако можете да трансформирате вашето недоволство, ще имате едно богатство. Като трансформирате мъчението, ще имате второ богатство. Като трансформирате скръбта, ще имате трето богатство, а като трансформирате и страданието, ще имате всичкото богатство. Недоволни сте, мъчите се, скърбите, страдате ще трансформирате тези си състояния.

---

¹⁶³ ОТКРОВЕНИЕ НА СВ. ЙОАН БОГОСЛОВ: 3; 4-5.

Епиктет¹⁶⁴ живеел при един римски патриций, който имал две хиляди роби. Този патриций бил много своенравен. Той понатупвал Епиктет, но последният само се усмихвал. От това римският патриций страшно се гневял, а Епиктет му казал: «Един ден ще се вразумиш.» Случило се веднъж, че господарят силно притиснал крака на Епиктет, който му казал: «Както ми натискаш крака, ще го счупиш, а като се счупи, няма да мога да ти върша работата.» Патрицията се зачудил на неговото самообладание, дал му голяма сума пари и го освободил. Епиктет отишъл в Гърция, където живял като свободен... Ако един човек, който няма познанията на християнството, живеел така, тогава вие, които ги имате, как трябва да живеете? Вас са ви учили малко по-другояче. Пт друго възпитание имате някой ученик отива при учителя си и му иска от него да му тури по-висока бележка, за да мине. Учителят може да му тури по-висока бележка, но в живота той ще има пак слаби бележки.

Това, което сега придобие, ще го притежавате през цялата Вечност. Следователно заслужава си човек да изучава Пътищата на Мъдростта. Първото изискване е да имате силна вяра, да бъдете пълни с Любов Любов, която дори да може да лекува. Ако ти обичаш една болест, ако тя ти стане много приятна, тогава тя ще си замине. Аз съм виждал хора болни от треска, които взимат стомната си и отиват за вода. След един-два месеца треската ги оставя, заминава си. А онзи, който се бои от треската, може с години да бъде болен.

Събуди в себе си Божественото, мисли за Божественото, за да те освободи от всички мъчнотии! Човек трябва да събуди Божественото в себе си, и като го събуди, то ще бъде в него всесилно. Ако не го събуди, ще ходи на чешмата, а като го събуди, ще има в себе си извор.

Трябва да разберете основното: Щом си недоволен, подложй недоволството си на научно изследване; щом имаш мъчнотии, подложй мъчнотиите на научно изследване; щом скърбиш, подложй скръбта на

---

¹⁶⁴Епиктет (Epiktet) Римски философ-стоик, роден към 50 г. в Йераполис, Фригия, умрял в 138 г. в Никополис, Епир; бил отначало роб при Епафродит, след това освободен от робство; основател на философската школа на фатализма. Главна максима в учението му била "понасяй и се въздържай", а в етиката си обосновал идеята за вътрешната свобода; оказал влияние върху християнството и толстоизма.

научно изследване; щом дойде страданието, подложй страданието на научно изследване и виж какво Бог е вложил в тях, виж кои са причините им. Когато дойдат дните на изпитанията, трябва да сте готови трябва сега да вървите по Пътя на Мъдростта, та когато дойдат дните на изпитанията, като се обърнете към Мъдростта и я повикате, тя да ви говори. Вслушвайте се в доброто, което живее във вас. Не казвайте, че във вас няма добро във всеки човек има добро и той трябва да се вслушва в това добро, да вярва в него. Като каже, че в него няма добро, значи че не го е развил и не го е използвал. Бъдете силни в Словото. Прилагайте Словото, прилагайте търпението и говорете на себе си. На себе си като говори човек е най-интересно. Трябва да кажеш на себе си: «Ти си много даровит, но дарбите ти не са развити. Много Любов имаш, но не си я проявил. Много Сила имаш, но не си я развил. За Небето си кандидат, но не си готов още. Дълго време имаш още да учиш на земята и ще се стегнеш да учиш.» Ако искате да минете през Царските Порти, трябва да нарисувате една хубава картина. Ако работите, тогава ще ви приемат за да ви приемат ще трябва да изпеете една хубава песен, да изгъчете едно хубаво платно, да напишете едно хубаво стихотворение. Представете си, че поискат да кажете нещо от ЕВАНГЕЛИЕТО, а вие не можете някои от вас не знаят даже и ЕВАНГЕЛИЕТО. Например какво пише в десети стих на десета глава от ЕВАНГЕЛИЕТО НА ЙОАНА? Ще кажете: «Духът да ми проговори!» Какво пише в петнадесета глава, първи стих? *Аз съм истинската лоза, а Отец Ми е земеделецът*. Трябва да знаете поне първия стих от всяка глава. От всички вас искам да научите първия стих от всички глави на ЕВАНГЕЛИЕТО ОТ ЙОАНА. За идната седмица ще научите първите стихове на първите седем глави.

Не искам да приличате на онзи американски професор, който отишъл на пощата, но си забравил името и трябвало да се върне в къщи, за да попита жена си как се казва. Това вече е едно болезнено състояние. Човек трябва да се учи да помни. Слабата памет показва, че има едно стълкновение между ума и сърцето. Когато мисълта и чувството са разнородни и не си хармонират, тогава винаги паметта отслабва.

Един ми казва: «Какво ще ми разправяш за философия, аз гладен ще умра.» Аз му казвам: И много пари да имаш, пак гладен ще умреш. Всички хора все гладни умират. Не трябва да мислиш, че гладен ще

умреш. Ти гладен няма да умреш, но когато умираш, няма да ти дадат да ядеш, за да не бъдеш сит, когато горе ти дадат обяд. Или другояче казано: Ти там не може да имаш обяд, ако не погладуваш известно време тук, че като ти дадат ангелски обяд там, да кажеш: «Отличен обед!»

Така че страданията на земята са една подготовка, за да оцените благата, които ще ви се дадат. Ако тук страдате, вие сте съучастници на радостите, които ще имате. И както сте съучастници на страданията, така ще бъдете съучастници и на радостите. Онова, което ви се дава на земята, е за да придобиете по-големи блага. Това е истинското верую, с което трябва да вървите по Пътя на Живота. Ако имате друго верую, ще имате разочарования. В този ваш живот всичко е отчасти нито царят е доволен, нито майката е доволна. Нито една майка не е имала синове и дъщери като ангели. Ако при нея се родят два ангела, тя втори път няма да иска да има деца. Тя все търси тези две деца. Аз взимам това в мистичен смисъл: Човек живее отчасти, докато в него се роди едно желание и една мисъл, които да станат център на целия човешки живот. Този център е Любовта към Бога, която трябва да осмисли живота така, че този Бог да бъде навсякъде с вас и когато Го повикате, да ви послуша когато сме недоволни, когато се мъчим, скърбим, страдаме, ако Го повикаме, да ни отговори. Това е Любовта. Като чуем гласа на Бога, недоволството изчезва. Когато Той проговори, недоволството, мъчението, скръбта и страданието изчезват и се превръщат на Радост. Направете пълна връзка с Любовта и започнете да учите! Изучавайте стиховете, изучавайте притчите!

Вие мислите за остаряване. Като отидете на онзи свят, ще се подготвяте да работите и невидими ще се завърнете тук на земята, за да проповядвате от дом на дом в продължение на двадесет години. Някой се отчаял ти ще го обнадеждиш. Ще отидеш при втори, трети, четвърти двадесет години ще проповядваш. Някои от вас в продължение на двадесет години ще учат хората да не пият вино. Други двадесет години ще проповядват на момите да не се женят *пощо-защо*. Други ще учат двадесет години момците на същото. Други пък ще учат двадесет години хората да не лъжат, други ще ги учат двадесет години да не се страхуват. Някои ще проповядват на хората да ядат умерено. Че това е наука! Господ ви е турил някъде на работа.

А сега вие искате отведнъж да ви се дадат големи дарби и знания, че като проповядвате, да кажат: «Я колко знае този човек!» Преди години във Варненско се появи гадателка, при която цялата околност се стичаше; гадаеше тя с един голям морски охлюв и всичко знаеше. Един ден тази гадателка я обреха разбойници, а тя не можа да види на охлюва, че ще я оберат. Следователно човек може да има всичкото знание, може всичко да отгадае, но трябва да знае и кога ще го оберат. Всяка работа на земята не трябва да се довършва. И аз ще направя същото. Има нещо, което няма да кажа не искам да ме оберат...

Отче наш.

Лекция от Учителя,
държана на 12 май 1932 година, четвъртък, от 16 часа.

НОСИТЕЛИ НА НОВОТО

Добрата молитва.

Ще прочета десета глава на ЕВАНГЕЛИЕТО ОТ ЙОАНА от началото до деветнадесети стих:

Истина, истина ви казвам: Който не влиза през вратата на кошарата, а прескача през плета, е крадец и разбойник; а който влиза през вратата, е пастир на овците на него вратарят отваря вратата и овците слушат гласа му; и той зове своите овци по име и ги извежда на паша; и когато ги извежда, върви пред тях, а овците вървят подир него, понеже познават гласа му; подир чужд човек те не вървят, а бягат от него, понеже не познават гласа на чуждия човек.

Тази притча им каза Исус, но те не разбраха, за какво им говореше. Тогава Исус пак им рече: **Истина, истина ви казвам, Аз съм Вратата на овците. Всички, които са идвали преди Мен, са крадци и разбойници, но овците не ги послушаха. Аз съм Вратата който влезе през Мен, ще се спаси; и ще влиза, и ще излиза, и паша ще намира. Крадецът идва, само за да открадне, убие и погуби, а Аз дойдох, за да имат Живот и да го имат в изобилие. Аз съм Добрият Пастир добрият пастир дава живота си за овците. Наемникът, който не е овчар и не е стопанин на овците, щом види вълка, оставя овците и бяга, а вълкът ги разграбва и разпръсва; наемникът пък бяга, понеже е наемник и не го е грижа за овците.**

Аз съм Добрият Пастир и познавам Своите, но Моите не Ме познават. Както Ме познава Моят Отец, така и Аз познавам Него и давам Живота Си за овците. Имам и други овци, които не са от тази кошара, и тях трябва да доведа; и ще послушат Гласа Ми, и

ще бъде едно стадо и Един Пастир. Затова Ме люби Моят Отец, защото Аз Си давам Живота, за да го взема пак. Никой не Ми го отнема, а Аз от Себе Си го давам. Имам власт да го дам, и имам власт отново да го взема. Тази заповед получих от Моя Отец.

БОГ Е ЛЮБОВ

Първият стих от прочетената глава казва: *Истина, истина ви казвам: Който не влиза през вратата на кошарата, а прескача през плета, е крадец и разбойник.* Исус взема една много обикновена дума, *вратата*. Всяко нещо си има врата всяка стая си има врата. Естественият път е вратата. Когато някой разбойник иска да влезе в стаята, той пробива някоя дупка и през нея влиза. Значи, който не влиза през вратата, той се различава в своите намерения. Това е един обикновен факт от живота, но вие искате да знаете, какво е искал да каже с него Христос. Той прави сравнение, като казва, че крадецът, който влиза в една кошара, идва да вземе някоя овца, за да я продаде, или за да я изяде.

Понякога вие питате защо злото съществува в света. Ако бяхте на мястото на някоя овца, как щяхте да си обясните положението на един крадец, който влиза в кошарата? Какви са побудите, с които той влиза в кошарата. Има интерес. Вие може да запитате какво зло сте му направили, той мрази ли ви. Той не ви мрази, обича ви, от голяма обич влиза в кошарата и ви задига! На същото основание и някоя мисъл, когато влиза във вас, може да ви причини пакост има живи мисли, които влизат като живи същества и причиняват големи вреди. Всяка мисъл, която влиза като този крадец, си има свой стремеж, има своя цел. Как можете да разпознавате добрите от лошите мисли? Всяка мисъл, която влиза във вас и ви причинява пакост, не влиза през вратата. Например вие сте напълно убедени, че Бог ви обича. Но някой дойде и ви каже, че един ваш приятел говорил лошо за вас. Без да проверите това, вие свиете вежди, начумерите се, свиете устни, разположението ви се разваля, започвате да мислите защо така е говорил. Не сте проверили, а започвате да се заканвате в себе си: «Аз ще му дам да разбере, как си позволява да говори така!» Хората са много лековерни на истината не вярват, а на един слух вярват; готови са да повярват на каквато и да е лоша мисъл.

В този век най-напред трябва да се научите да разпознавате качествата на вашата мисъл, защото мислите са градивни сили каквито са мислите на един човек, такъв става и той. Щом в него започнат да влизат обикновени мисли, лицето му загрубява. Обикновени мисли аз наричам всички мисли от материален характер, свързани само със земния живот. Така човек, свързан само с материалния живот, загрубява в духовно отношение по същия начин, по който загрубяват ръцете на човек, извършващ някоя груба физическа работа, в резултат на която на тях се появяват мазоли и пришки.

Силата на един учен е в това, че познава нещата. Мнозина от вас понякога забелязват известни разлики, но болшинството не могат дори да определят по какво се различават някои от плодните дървета например не могат да отличават листата на една ябълка, от листата на една череша, на една слива, зарзала, череша, мушмула. Хората считат тези неща за маловажни. Някои от вас не могат да правят разлика между една физиономия и друга. Казвате: «Хубаво лице, валчесто, вежди хубави.» Но какви са веждите, не можете да опишете. Казвате, че устните били много хубави, но не можете да ги опишете. Също така и за ушите нищо не знаете, имате само някаква смътна представа. После казвате, че косите на някого били много хубави, но не знаете дали те са тънки или дебели. Хубавият косъм е гладък като коприна; щом отскубнеш един косъм от нечия глава и го прекараш през пръстите си, можеш да опишеш характера на този човек целият му живот е написан на един косъм. Ако си нервен, това е написано на косъма и косъмът е такъв. Ако си стиснат и косъмът е стиснат, има известни грапавини. Ако си груб по характер, и косъмът ти е груб, дебел. Ако имаш хубав, възвишен, благороден характер, косъмът е гладък от единия край до другия и като го пипнеш, приятно ти е, като че ли влива нещо в теб. Косъмът на един светия, който е прекарал тридесет години в планината, е много особен. Защо светиите носят дълги коси? Защото отрязването на косите означава физическа свобода, а като не ги стрижеш, ти казваш "каквото рекъл Господ". И сега, като си стрижат косите, хората казват "каквото ние кажем". Част от жените поддържат "каквото Господ каже", а част от тях си стрижат косите и казват "каквото ние кажем".

Но да оставим това, то се отнася до външната страна. Ако прекарате пръстите си по косъма на светията от единия край до другия, неразположението ви ще изчезне, ще получите приятно разположение и ще мислите, че има смисъл да се живее. Затова хората обичат да държат в себе си нещо от светията. Ако имаш косъм от светия и го прекараш през пръстите си тъй, както жената прекарва нишката като преде, тогава косъмът ще ти предаде това, което има. Така е и с храната. Ако вашият организъм не прекарва тази храна през себе си, за да извлече това, което Бог и Слънцето са вложили там, той не може да се ползва от нея. Всяка мисъл и всяко чувство се отпечатват върху ума ви. Например вашият приятел е казал някоя хубава дума и вие, като повтаряте тази дума, вашето настроение се изменя. Това е вярно и по отношение на Евангелието когато го четете, някои думи ви въздействат, те не са изгубили дълбокия смисъл, който съдържат.

И така, всяка мисъл, която влиза през вратата, е добра през вратата влизат само добрите мисли. Лошите мисли се отличават по това, че имат друг цвят, други трептения, звукът им е съвсем различен. Лошите мисли са ужасни грозотии. Всяка мисъл има формата на човека какъвто е човекът, такава е и тя. Защото ако мислиш да откраднеш едно агне, мисълта ти изразява как си задигнал агнето, как си го взел, как си го заклал и т. н.

Като кажете нещо лошо по адрес на някой ваш приятел, в края на краищата започвате да съжалявате. Защо съжалявате? Самата лоша мисъл има отрова в себе си: не само като я възприемаш, но и като я изпращаш по нечий адрес, тази мисъл минава през теб. Онзи, който изпраща една мисъл, си наврежда също както пчелата когато ужили някого, тя плаща с живота си. Всяка мисъл, която излезе от човека и причини някоя вреда, ще умре, а това умирање има обратно въздействие върху човешкото съзнание.

Съвременните страдания произлизат от неестественото прилагане. Вие някой път се чудите от къде ви нападат някои лоши мисли. Лошите мисли идват винаги от материалния свят. Достатъчно е, когато сте с най-хубаво настроение, изпълнени с Любов към Бога, да посетите някой ваш заможен приятел, който има богато обзаведен дом и разполага със средства, за да се върнете в къщи неразположени. Щом се върнете, ще се запитате защо нямате тези блага, които има богатият. Но вие трябва да разбере, че в живота съществува известно различие.

Един кит, който живее в морето, има голямо тяло и умее да се движи с него навсякъде; трябва ли човек да съжалява, че не е такъв голям кит кое е по-хубаво, човек ли да бъде или кит? Богатият човек е един голям кит, който живее във водата. Ти си го посетил и искаш да бъдеш като него, но китовете са изложени на големи опасности. Вие искате да имате положението на богатия човек, но богатият човек претърпява много големи страдания. Бедният има само външни страдания понякога не си дояжда. Но той няма онези страдания, които богатият има. Бог така е определил нещата, че богатството си има своя лоша и добра страна. И недоимъка, и учението, и религиозният живот също така си имат своя лоша и добра страна. Защото и за да си ученик, и за да си религиозен, ти вече имаш известни задължения живееш в едно общество и не може да правиш, каквото си искаш. Така, например, ако живееш в едно културно общество, ти ще говориш само това, което е благоприлично, което е морално и което хората няма да осъждат. Хората имат едно вътрешно чувство и познават кога човек е добър. Даже и животните разпознават добрия човек.

Във Варненско имаше един много беден човек, наричаха го Дели Васил. Където и да минеше той през селото, дори и покрай най-лошите кучета, които съдираг дрехите на другите хора, те не го лаеха. Как ще си обясните това? А пък всички го наричаха Дели Васил смахнатия Васил. Питам: Защо не го лаеха кучетата? Защото този човек ги обичаше. Само щом те види, кучето познава че го обичаш и си маха опашката. Кучетата са много честолюбиви, у тях има един усет, те са пробният камък за привързаността. Ако погледнеш едно куче и нямаш отношение към него, то ще те залае. Казва: «Не си благороден!» Кучето е олицетворение на привързаността. Откъде е останало това чувство у него? Това е един психологически феномен и ако хората имаха привързаността дори на кучетата, те биха живели много по-добре. У кучетата има освен чувство на привързаност и чувство на кавалерство едно мъжко куче никога няма да сдави някое женско куче. Благородство има. При дресираните кучета може да има и някои изключения, но поне аз не съм видял такива. Така ли е при хората? Значи в кучето има едно благородно чувство на привързаност и чувство дълг към противния пол. В това отношение хората трябва да вземат кучетата за пример.

Каква е целта на религията? Да внесе най-красивото, най-благородното в човешката душа. А в сегашния век религията, вместо да следва тази благородна цел, занимава се с морализиране. Казват: «Така трябва да живеем!» Аз съм за приложението всеки човек трябва да се стреми да прилага, защото в приложението е красотата на живота. Някой ми разказва как ял череши, колко били сладки. Той може да ми разказва, но ако ми даде да опитам черешите, тогава и аз ще споделя и ще кажа: Вярно е, аз опитах, действително е така. Вие казвате, че трябва да бъдете добри хора, но има едно застояло добро в света. Казвате, че трябва да бъдете богати, но има едно състояние, когато всеки човек може да бъде богат ако човек е умен, всеки ден има един момент, когато той може да стане богат и щастлив, но той го пропуска. Когато дойде този момент за неговото щастие, той се занимава с други второстепенни неща. И едва след като този момент мине, когато вече няма никакви изгледи за щастие, той тръгва да го търси и казва: «Няма щастие в света!» Тръгва да търси добрите хора и казва, че нямало добри хора в света. Не е вярно, има, но добрите хора минават през вратата, минават през царската врата, а онези, които прескачат през прелезите, не са добрите хора. Ако две сестри се карат, те са от едната и от другата страна на прелезите. Ако две съседки се карат, че кокошката на едната снесла в другия двор и не могат да разделят яйцето, питам: През вратата ли се карат? Карат се през дупките на прелеза за едно яйце. Да допуснем, че кокошката цяла седмица снасяла яйца в чуждия двор; ако сложим двадесет лева за яйцата, струва ли си един спор за двадесет лева? Ако е поне за няколко милиона английски лири, ще кажете, че това е голяма сума, а пък тук за двадесет лева, които не правят и един швейцарски франк. Така човек изгубва своето добро настроение и понякога пропилява за цяла година хубавите случаи, като по такъв начин задебелява.

Често човек произнася някоя необмислена дума, прави една грешка, а после се оправдава и казва: «Имам право да го кажа, аз не съм глупав!» Мислите ли, че е много умен този, който има някакви свои правила и ходи да се разправя с хората. Ако ти ходиш да разправяш, че този не върви добре, че онзи не върви добре, тогава питам: Има ли някой, който да ти е благодарил за това, че си го окалял? Поне аз не съм срещал такъв човек.

Има едно вътрешно говорене, има едно външно говорене. Някой път човек говори със себе си и спори със себе си. Казва си: «Този е такъв, онзи е онакъв; защо Господ ги е направил такива, не можеше ли да ги направи други?» Той си мърмори, после отива да се моли и по време на молитва си казва: «Не ме слуша Господ!» Когато отиваш при Бога със своите правила, какво ще постигнеш? Господ не се нуждае от никакви правила, за Него те са абсолютно непотребни. Господ е направил хората толкова съвършени, че няма никаква нужда ти допълнително да ги пилиш. Ако онази гъсеница, която яде листа, знае как да преобрази характера си, кой професор ѝ дава наставления? Тя се качва на това дърво, на онова дърво, докато накрая се превърне на пеперуда. Някоя сестра иска да възпитава друга сестра. За мен би било много интересно да видя някоя сестра, която да е станала светица от това, че две сестри са могли хубаво да я опият. Няма такъв случай. Аз зная само един случай, при който една сестра срещнала друга сестра, която много грешила, и ѝ казала: «Сестра, аз много те обичам, бих желала да съм като теб и съжалявам, че не мога. Колко ми е приятно да другарувам с теб, аз съм самотна!» Другата казала: «И аз съм самотна, считат ме за много лоша. Хайде да се съберем!» Аз мисля, че първата сестра разсъждава много добре.

Често ние не знаем причините за това, което наричаме зло в света. Ние не знаем и кои причини са заставили някого в даден случай да извърши една добра постъпка или да държи добро поведение. (*Една котка ходи около Учителя.*) Това тук е предметно учение. Котката слуша беседата, без да я разбира. Тя си има свой маниер ще си поглади опашката, защото си има нещо предвид. Аз зная защо си я глади иска нещо материално, нищо идеално не иска. Преведено на човешки език, тази котка ми казва: «Ако сестрите ти донесат някои хубави неща, и на мен да оставиш! Ако ти донесат хубав кашкавал, и на мен да дадеш, да не ме забравиш!» Понеже котката е колективно същество, съществата от невидимия свят искат чрез нея да изразят съвсем друго нещо. Те искат да ви покажат чрез котката какъв характер трябва да имате да не се срамувате. Котката казва: «Аз добре разбирам и благодаря на Учителя. Готова съм на послушание щом съм повикана, готова съм...» Но да оставим сега котката, тя ни отвлече вниманието.

Казвам: В самовъзпитанието си, човек никога не трябва да се самоизтезава. При сегашното си развитие, той постоянно трябва да изправя своите грешки. Всички грешки са колективни. Например някой път вали дъжд и стената се окаля ще вземеш четката и ще белосаш стената! Някой чупи прозореца ще купиш ново стъкло и ще го поставиш на прозореца! Някой оцапал нещо ще го очистиш! Такива неща се случват постоянно. Светът е пълен с добри и лоши мисли и човек, като не разбира законите, е постоянно изложен на външни влияния. Ако вие влезете в някакво общество, ще възприемете веднага настроението му ако сте между учени, музиканти, религиозни или каквито да било други, вие възприемате тяхното настроение. Ако се печете на Слънце, ще възприемете неговото настроение, ще придобиете добро разположение. Ако се печете на месечина, ще имате съвсем различно настроение. В духовно отношение светът е стигнал до едно такова положение, когато се изисква вътрешно разбиране, изисква се всеки от вас да има силна мисъл, да не се влияе от средата, в която живее, а да излезе в една по-висша среда. Например във вас влиза една Божествена Мисъл как познавате, че тази мисъл е Божествена? Да речем, че някой ви дойде на гости; на вас ви минава мисълта да му дадете две хиляди лева, за да си върви. Минава ви и друга мисъл да му купите костюм, дрехи, и да го изпратите. И трета мисъл да го приемете на гости и утре да го изпратите. Коя мисъл е Божествена от тези трите? Някой ще помисли, че да дадеш две хиляди лева е Божествено. Друг ще помисли, че втората мисъл е Божествена. От мое гледище Божествена е третата мисъл и аз ще постъпя така пари и дрехи няма да му дам, а ще го нагостя. Защото, ако е закон, че трябва да му дам дрехи или пари, и ако Бог изпрати при мен една птица, какво ще направя? Една птица ме посещава, каца на моя прозорец, ходи по перваза му и иска да влезе, няколко часа седи пред прозореца ми и чака. Какво иска тази птица? Тази птица ми е дошла на гости. Ако Божественият Закон изискваше да дам пари или дрехи тази птица няма нужда от тях. От храна има нужда. Следователно Божествено е това, което в дадения случай е общо за всички ще дадеш необходимото, това, което е общо за птичката, човека и ангела, то е Божественото, тази е Божествената Мисъл. А другите неща са специфични. Който постъпва по човешки, ще се намери в противоречие. След като дадеш на един човек две хиляди лева, той ще се уплаши и ще каже: «Я

изпрати слугата си да ме пази да не ме оберат!» А ако му дадеш да се наяде, няма да го е страх. И ако поиска да му изпратя слугата си, няма да го направя, защото той е изпратен от невидимия свят за да служи, а не да му слугуват. Всеки човек е изпратен да служи, и онзи, който не разбира закона, а чака другите да му служат, е забравил своето обещание. Много болести идват в света когато кажеш, че ти е дотегнало да шеташ и че искаш да си починеш. Също така щом пожелаеш да имаш слуга, ще дойде слуга, но ти ще започнеш да боледуваш. Господ ще ти изпрати един слуга. Аз говоря това на вас, които искате да вършите Волята Божия, и не разбирам как може слугата да желае други да му слугуват. Малко чудно е един слуга да иска други да му слугуват, след като той е слуга на по-голям господар. Значи, че той иска да бъде господар на друг слуга. Божественият Закон гласи: **Докато си в състояние да служиш, искай да служиш и ще бъдеш здрав.** Докато искаш да служиш на Бога, ти ще си здрав, краката ти ще са добре. ще бъдеш здрав и нищо повече. Няма да казваш: «Дотегна ми да служа!» Щом вложиш в себе си мисълта да имаш слуга, щом поискаш да бъдеш господар, и дъщеря ти, и мъжът ти, и всички ще бъдат недоволни от теб, защото са възприели твоята мисъл. Твоята мисъл се предава на мъжа ти и той пожелава да бъде господар. И тогава всички в къщи започват да воюват, на нож са. Дъщеря ти също не се подчинява и казва: «И аз не искам да слугувам!»

В дома си вие често сами си създавате нещастията. Каквото пожелаете пожелават го и другите. Ти пожелаеш една хубава дреха, но синът ти, дъщеря ти и другите също пожелават да имат хубава дреха, а няма пари за всички. Тогава започват да се карат защо на един е ушита нова дреха, а на друг не. В света съществува и друг един закон, който най-ясно се изразява при птиците. Колкото повече носят своите дрехи, толкова те стават по-хубави; ако някое перце падне, друго изниква. Ако спазвате този закон, вашите дрехи няма да се изтриват. Аз познавам хора, които десет години носят един костюм, а той все не овехтява. Десет години да носиш нов костюм. Това е икономия! Онзи, който живее по Бога, прави икономия. десет години по един костюм от две хиляди лева! Ако живееш по Бога, твоите дрехи ще бъдат винаги нови. Някой светия е седял тридесет години с едно наметало, което все е оставало ново. Който светия не си издържи изпита, наметалото му

овехтява. Христос никога не снемаше дрехите от гърба си, не ги закачаше когато влизаше някъде.

Искам да ви наведе на основната мисъл мисълта за онази велика вяра в Божественото, която дава мир и спокойствие на човешката мисъл, дава онова съзнание, с което в дадения случай да преодоляваш затрудненията. Например наскърбен си, мъчно ти е; само като отправиш мисълта си към Бога, и мъката ти изчезва. Или имаш спор отправиш мисълта си към Бога и казваш: «Господи, уреди тази работа!» Ако се е оцапала една дреха, ти ще я опереш и ще се свърши работата. Казал ти някой нещо ще се опиташ да разбереш това в Божествения му смисъл. След всяка казана лоша дума, след всяко изпитание, ако издържите, у вас ще се яви едно велико благословение, което даже не подозирате. Изпитанията са Божествени Блага, които са скрити, за да ви възпита Бог. Бог ще ви изпрати едно голямо благо, което отвън е толкова страшно, че вие ще кажете: «Това нещо не го искам!» Вие не разбирате Божия Път. И затова Писанието казва: **Всички онези, които изтърпят това, което им се случи, всички онези, които правилно си решат въпросите, ще имат вътрешно спокойствие и вътрешна сила.** Всеки от вас може да бъде изведен от равновесие. Например минавате нощем през гората и някой извиква: «Засада!» Няма никаква засада каква засада може да има там, където е Господ? Ако слушаш Бога, никаква мечка няма да се приближи към теб, мечката ще мине и ще си замине. Но ако не слушаш Господа, мечката ще ти държи една лекция, ще те запита: «Защо не изпълни Волята Божия?»

Писанието казва: *Който не влиза през вратата.* Тази врата е Божествената Любов да вярваш, че в Бога няма никакво изменение. Онова, което Бог е казал, няма изменение. Има една наука, която не зависи от знанието на човека, защото ако едно дете и един учен посадят по една семка, резултатите ще бъдат едни и същи и детето, и ученият ще зароят семките в пръстта и те ще дадат един и същ плод. Вие си мислите, че ако сте учени, ще бъдете по-добри. Не, учението ще бъде за вас един придатък и ще ви ползва само до известна степен. Неужеството също няма да ви ползва.

При сегашните условия вие трябва да се справяте с известни затруднения. Да допуснем, че искате да развиете у вас ясновидство. Някой казва: «Учителю, защо не ни отворите очите?» Аз мълча ще ви

кажа защо не ви отварям очите: Представете си, че вие сте в една стая и искате да видите планината. От стаята вие не можете да видите планината, трябва да излезете навън, за да я видите с очите си. Вие питате дали няма някой бинокъл, някой телескоп. Казвам: Ще излезеш и на самото място ще видиш планината. Като се качиш горе на високия връх, ще видиш това, което при обикновени условия няма да можеш да видиш. Онези, които не искат да развият тези дарби, ще кажат: «Много високо е горе в планината, може да ни се пръсне сърцето. Там има студ, сняг. Когато се направят специални пътища, ще отидем с автомобил или с аероплан.» За тези условия ще трябва да чакате двеста-триста години. А сега и без да чакаш аероплан, може да отидеш и да придобиеш каквото ти трябва.

У вас съществува представата, че ясновидството може да се даде отвън. Аз ще ви кажа как може да придобиете ясновидство: Представете си, че живеете в една къща, но дедите ви никога не са мили прозорците ѝ, те са изцапани и през тях влиза слаба светлина. Поглеждам през тях и казвам: «Нищо не се вижда.» Вие казвате, че всеки ден ги миете, но пак не се вижда. Казвам: «Досега сте ги мили отвън, а сега отвътре ще ги измиете и веднага ще прогледнете ще виждате *ясно* през прозорците. Някоя сестра ще каже: «Това не е за нас. Може да паднем от стълбата, нека дойде една слугиня да ги измие.» Една слугиня никога не може да измие вашите прозорци нито от отвън, нито отвътре. Питам: Как се мият прозорците? Ако вие не можете да измиете вашия ум, няма да можете да изпъдите преминаващите чужди мисли, които по някой път ви нападат. В ума си човек трябва да направи един бент, с който да спира всички непотребни мисли и да не им позволява да го смуцават. Това е както при един ученик, който трябва да овладява материала, зададен от учителя му, а не да се занимава с това какво отношение има учителят му към този или онзи. Когато дойдеш на изпит, няма да те питат дали обичаш учителя си, а дали знаеш или не, учил ли си или не. В невидимия свят този, който не учи, няма добро поведение. Там учението и поведението вървят заедно. Тук на земята има понякога ученици с много добро поведение, които обаче не учат. У разсеяния ученик има нещо лошо; и у ученика, който е с добро поведение, а не учи, има нещо лошо. Това психологически е вярно. Той може

привидно да е добър, но за Природата, която не се лъже, той има една лоша привичка, която разсейва ума му и пречи да се концентрира. Тази разсеяност може да не е силна седиш и си мислиш какво би било да си княжеска дъщеря, да имаш хубава стая, деца, слуги, да разполагаш с всичко. Много неща си въобразяваш и така само се разсейваш, не учиш. Ще се стегнеш, ще си кажеш: «Никакъв княз, никаква княгиня!» Една наша сестра казваше за друга "нашата Райна княгиня, небесната ни слугиня".

Трябва да знаеш да работиш, да знаеш да учиш, да разчиташ на това, което Бог е вложил в тебе! Вие всички можете да развивате вложеното във вас, можете да развивате вашите дарби – духовната наука дава методите, чрез които може да ги развивате. А всяко учение в света може да бъде достъпно за човека само тогава, когато той обича. Ако обичате един човек, вие ще запомните думите му, а ако не го обичате, няма да ги запомните. И ако обичате един предмет, вие ще напредвате в него. Колкото е обичта ви, толкова ще бъде и паметта ви. Паметта ви тогава отслабва, когато механически помните нещата.

Способният ученик се учи, учи, учи... Дарбата му е дадена, но той работи, за да заслужи това, което е придобил. Ти трябва да вземеш пример от него. Добрият човек не само има дарба, но работи върху нея. И добрият музикант работи върху дарбата си. Това е вярно за всяка дарба.

Сега, искам да ви подложат на такъв изпит, на какъвто Питагор¹⁶⁵ е подлагал учениците си. Да кажем, че се намирате в Питагоровата школа. Там са идвали да се учат княжески синове, но преди да ги приеме за ученици, той ги е подлагал в продължение на три-четири години на подигравки, които дълбоко да ги засегнат. И ако кандидатът за ученик издържал, след четири години той бил приеман да изучава в школата тайните науки. Ако вас един месец ви подиграват, не зная колко души ще издържат. Ще преживеете неща, които не сте и сънували и ще кажете: «Защо Господ допуска това?» Това е изпит. Който издържи на подигравките, ще бъде допуснат в школата – той трябва да разсъждава, и като мине през този изпит, ще влезе в училището. Ако човек иска да влезе в Небето, трябва ли да обръща внимание, когато му кажат, че е извратен или смахнат. Ще ви кажат, че

---

¹⁶⁵Питагор (Πυθαγόρας, *около 580, ?496 пр. Хр.) – виден старогръцки философ, основател на Питагорейската окултна школа.

макар и по три пъти на ден да се молите на Господ, не сте богати и живеете в цигански колиби, а онези, без да се молят, живеят в палати. Ще ви казват: «Я оставете тия щуротии!» И един ден вие ще се запитате дали тия хора не са прави. Аз пък задавам въпрос на тия, които не са щури: Вие гробища имате ли, свещеници заравят ли ви, опяват ли ви? Ние поне сме щури и като умрем я ни заровят, я не. И да не ни заровят, все ни е едно за погребение пари не оставяме. Ще кажете, че който умре трябва да го погребат. Христос дава една притча: Бедния Лазар никой не го погребва турят го в една кола и му правят просто погребение; умира богатият и му правят тържествено погребение с музика, с кимвали. В другия свят турят богатия в пъкъла, а Лазар, когото замъкват с таргата в гроба, ангелите занасят в Лоното Аврамово...¹⁶⁶ Такъв е старият порядък на нещата. В Новия порядък човек няма да умира ще дойде ден, когато няма да има умирање. Просто щом дойде време, човек ще заминава съзнателно за онзи свят. Той ще тръгне, ще замине и никой няма да знае къде е отишъл. Нищо повече! Сега всички знаят като замина за онзи свят, Илия си остави кожата, а Елисей го взе¹⁶⁷.

Една сестра говори много красноречиво. Тази сестра ви дава един ребус тя говори едно, а се разбира алегорично. Ребус е това! Тя казва: «Иване, Драгане, ти си такъв.» Но има хиляди ивановци и драгановци. Според тази теория за ребуса всеки ученик се намира на едно вътрешно голямо изпитание. А пък при сегашните условия тези неща са непонятни.

Сега за всички няма материални условия да бъдат щастливи в семейството няма достатъчно много умни синове и дъщери, за да направят дома щастлив; те още не са достигнали до тази степен на развитие. Тепърва хората трябва да се подготвят, за да разберат, че трябва да работят по Великия Божи Закон. И вие трябва да разберете Божиите Пътища.

Има разни начини за изучаване на Библията има един механичен начин, но има и друг начин за изучаване. Някои изучават Библията като онзи с десетте хамбара с костилки от сливи, ябълки, круши, мушмули, които той всяка година изваждал, преброявал и пак ги турял

---

¹⁶⁶ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЛУКА: 16; 19-31.

¹⁶⁷ЧЕТВЪРТА КНИГА ЦАРСТВА: 2; 9-14.

в хамбара. Знаел в кой хамбар колко костилки имал. Хората по същия начин знаят Библията, но това не е знание. Знанието е в посаждането първо трябва костилката да се посади, после да се смели плодът, за да стане плът и кръв в човека. Ако не приемеш соковете на черешата, не можеш да приемеш нейната сила. Черешата е писмо като прочетеш това писмо, ще разбереш. А сегашното разбиране е съвсем механично.

Сега хората искат да станат здрави, а здравето зависи от човешката мисъл, от човешките чувства и постъпки. Всеки човек може да бъде напълно здрав, когато между неговите мисли, чувства и постъпки има единство без никакво противоречие. Да кажем, че вие имате картофи и трябва да ги опечете. Някои мисли приличат на картофи, които трябва да се опекаат в Любовта на този Божествен Огън. Плодът на дърветата също е опечен на най-хубава Светлина.

Един турчин от Варненско натоварил колата си с череша и отишъл да ги продава в Добрич. По пътя ял череша с костилките, ял, и като пристигнал в Добрич, не можал да слезе от колата. Наложило се да му направят операция и извадили осем кила костилки от червата му.

У хората има някои неестествени желания. У теб идва едно желание, второ, трето, напълниш си сърцето с костилки и после знаете ли какво може да стане? От една череша изяж месото, сдъвчи го, а костилката посеи! Десет череша да изядеш достатъчно е. Няма защо през целия ден да ядеш череша. Казвам: Сега ние искаме да решим въпросите както този турчин той си мислеше, че като тури осем кила костилки в себе си, ще реши всички въпроси, но трябваше след това да му се направи операция и да се извадят костилките. Стомахът не е място за костилки, а място за храна. И човешкият ум, мозъкът, не е скотобойна, а е свещено място, в което трябва да мислиш. Свещен трябва да бъде мозъкът, хубави мисли да има! И сърцето не е място, което да напълниш с тревоги, а е носител на най-хубавите желания и чувства. Ако осъзнаеш това, животът ти ще има друг смисъл и няма да те е страх от смъртта. Всеки от вас се страхува, че един ден ще умре. Всеки, който се е родил, ще мине през смъртта. Но смъртта сама по себе си не е страшна и Христос е минал през нея; всички мъченици и светии, всички хора, искат или не, ще минат през смъртта. Трябва да разберете, че смъртта е опасна, само когато умираш без Любов, а когато умираш с Любов, това не е смърт. Всеки, който не влиза през вратата в живота, всеки, който не изучава така Истината, е крадец и

разбойник разбойник за богатата, които Господ му е дал. Той е крадец и разбойник и за себе си, защото ще го осъдят на сто години затвор и така да прекара целия си живот. Но той може, въпреки болестите и нещастията, да прекара живота си като един добър човек може и посред бурното море, всред негодите на живота, да прекара един добър живот. Така е за този, който разбира законите.

Над всички условия е Божият Закон, Божественият Промисъл. В света има един общ Промисъл, има едно общо Съзнание, което се грижи за всички същества. Така е и с народите каквото и да става, каквото и да мислят хората в света, има нещо, което помага и на което човек може всякога да разчита. И доколкото човек съзнава този закон и го съблюдава, дотолкова той може да бъде щастлив. Бог казва, че е написал на дланта си имената на онези, които Го обичат и изпълняват Закона Му. Това е един символ, показващ грижите, които Бог проявява. Неговият Дух винаги премахва негодите и страданията, които човек среща мъчиш се, но пречките се махнат и дойде нещо хубаво. Не бой се, защото има такъв пример в Писанието. Когато апостол Петър беше затворен в тъмницата, сто и двадесет души се помолиха за него и вечерта дойде ангел, който му каза: «Излез и не се връщай!»¹⁶⁸ Така е, когато човек вярва. Някой ще каже, че това е било едно време. И сега е същото и сегашните времена са пак същото време. Всякога е време, когато вярва човек; и всякога не е време, когато човек не вярва. Щом човек вярва, нещата могат да бъдат. Аз говоря за онази жива вяра на Любовта, която твори чудеса.

Тази трябва да бъде главната мисъл: **Всички да бъдете носители на Новото в света!** Човек трябва да бъде проводник на Божията Любов. Някой ще каже: «Какво може да зависи от мен?» През всеки един прозорец влиза светлина, а като има много прозорци, ще влезе много светлина. Ще направиш първо една стъпка, после втора, трета, хиляди стъпки ще направиш. В това отношение всеки човек има велико бъдеще. Това, което има да се постигне, е несравнимо много повече от това, което човек е постигнал досега. Сега човек е в областта на скръбта, след скръбта ще дойде страданието, а след страданието човек ще влезе в радостта след страданието ще дойде радостта. Христос

---

¹⁶⁸Виж бележките на с. 360.

казва: *Сега скръб имате, Аз ще ви видя и скръбта ви ще се превърне на радост.*

Отче наш

Лекция от Учителя,
държана на 19 май 1932 година, четвъртък, от 16 часа.

ЕДНА ЗАДАЧА

Добрата молитва.
ЩЕ СЕ РАЗВЕСЕЛЯ.

Ще прочета първа глава от Притчите:

Притчи на Соломон, сина Давидов, царя на Израил, дадени, за да се познае мъдрост и поука и да се разберат речите на разума; да се усвоят правилата на благоразумието, справедливостта, честността и правото; да се вразумят неразумните и да се научат младите да разсъждават.

Ако мъдрият ги слуша, ще умножи мъдростта си, а разумният ще намери в тях мъдри съвети, за да разбира притча и иносказание, да разгадава думите на мъдреците и техните загадки.

Начало на мъдростта е страхът от Бога; само глупците презират мъдростта и поуката.

Сине мой, послушай поуките на баща си и не отхвърляй завета на майка си, защото те са прекрасен венец за главата ти и многоценна огърлица за врата ти.

Синко, ако злите те прельстяват, не ги слушай; ако рекат: «Ела с нас да издебнем и убием невинния, жив да го погълнем, както погълща преизподнята, и цял, както слизация в гроба; да си натрупаме всякакви богатства и да напълним домовете си с плячка, а ти ще хвърляш жребия си заедно с нас и ще имаме всички обща каса» синко, не ги следвай, задръж ногата си от техните пътеки, защото нозете им бягат към злото и бързат да проливат кръв. Не без умисъл се разпъва мрежа пред птици, а за да им се пролее кръвта и да им се отнеме душата. Такъв е краят

на всеки, който е алчен за чуждия имот: той отнема живота на своя грабител.

Мъдростта възгласява навън, издига гласа си по стъгдите и възвестява по мегданите и пред градските порти словата си:

«Докога, невежи, ще любите невежеството? Докога присмехулниците ще се наслаждават на насмешките си? Докога глупците ще ненавиждат знанието? Обърнете се към моето назидание ето, аз ще излея Духа си върху вас и ще ви възвестя моите слова.

Аз виках, но вие не ме послушахте; протягах ви ръка, но не я поехте, а отхвърлихте всички мои съвети и не приехте обличенията ми. Затова и аз ще се надсмея над гибелта ви, ще се възрадвам, когато ужасът ви върхлети когато над вас като буря се обруши бедствието и бедите преминат подобно на вихър, за да ви донесат скръб и мъки.

Тогава ще ме призовават, но аз няма да ги чуя; от ранна утрин ще ме дирят, но няма да ме намерят, задето не приеха съветите и презряха обличенията ми; затова ще ядат от плодовете си и ще се насищат от своите помисли. Защото невежите ще ги убие тяхното упорство, а глупците ще ги убие безгрижието им.

А този, който ме послуша, ще живее спокойно и безметежно, без да се плаши от злото.»

ДУХЪТ БОЖИЙ.

Ще ви дам само за една седмица една задача, която искам да изпълните. Който я изпълни, може да се учи, а който не я изпълни не може да се учи. Задачата започва от утре: Ще си купите или сами ще си направите едно малко тефтерче от десет листа и по три пъти на ден ще си отбелязвате какво е времето, какво е вашето небе, състоянието ви какво е ясно ли е, облачно ли е, дъждовно ли е, снежно ли е, бурно ли е. Ще си го отбелязвате като метеоролози. Ще имате една графа, в която ще отбелязвате мислите и ще си слагате бележки ако имате някоя лоша мисъл, ще си я отбелязвате и ще ѝ слагате оценка, бележка, като на някой ученик: единица, двойка, тройка и т. н. Да видим колко добри мисли ще имате. Това ще правите до идния четвъртък. И няма да забравите! Дойде ли ви някоя лоша мисъл, ще я отбележите; като ви дойде добра мисъл, и нея ще отбележите. Нали рибарят, като хвърли мрежата си, хваща риба? И която е годна, туря я в кошя, а която не е

връща я обратно. Да видим колко добри мисли ще хванете, да видим какъв ще бъде капиталът ви.

Когато казваме, че някой търговец е богат, ние се ръководим от неговото богатство. Може ли при сегашните условия този, който има хиляда или две хиляди лева да бъде богат? С две хиляди лева вие едва може да преживеете. И пет хиляди, и сто хиляди лева не е богатство. За да бъде богат, но не само обикновен богат, а истински богат, човек трябва да има поне един милион лева. Но това важи за България, а един обикновен богат американец трябва да има един милион долара. Един милион долара са петстотин хиляди златни лева, умножете ги по сто и четиридесет лева, колкото струва един долар колко правят? Сто и четиридесет милиона лева. Значи един българин е богат с един милион лева, а един американец е богат със сто и четиридесет милиона лева неговото съзнание е такова. Един американец с десет хиляди долара какво може да направи? Една разходка из Европа. И като се върне у дома си, няма да има пет пари в джоба.

И когато казваме за някого, че е добър, трябва да знаем в какво се състои неговата добрина. Когато казваме за някой търговец, че е богат, трябва да знаем, че касата му е пълна. Когато казваме че някой земеделец е богат, той трябва да има ниви; богатият овчар трябва да има голямо стадо десет хиляди овце; богатият градинар трябва да има цветущи градини. Казваме за някого, че е учен човек в какво се състои неговото богатството, неговата ученост? Или казваме, че някой е красив. Красотата е качество на човешкия ум, на човешката душа и има свой външен израз. Много пъти вие сте се оглеждали някой път сте красиви, някой път сте грозни. Една статуя, направена от восък, е винаги красива, но човек не винаги е красив. Това, което винаги е красиво, то е красиво, а това, което някой път е красиво, а някой път не, то не е красиво. В какво се състои красотата? Ще кажете: «Той има красиви очи.» В какво се състои красотата на очите? Красивите очи трябва да бъдат меки, изразителни, да не са разсеяни, да не гледат едного, а да виждат друго. Някоя дама ви дойде на гости, гледа тук и там очите ѝ не са красиви. Красивия човек нищо не го интересува. Когато влезе в стаята, той отведнъж всичко вижда, а после не обръща на нищо внимание нито столовете вижда, нито другите вещи. Който вижда столовете и другите неща, очите му не са красиви, занимават го

дреболии. Щом го занимава това, каква е твоята рокля, той няма красиви очи. Ако утре твоята рокля овехтее, той ще каже, че не е хубава. Тогава вие ще заприличате на Настрадаин Ходжа: Отишъл той на надбягване с коне, възседнал стария си вол. Казали му: «С този стар вол не може!» Той отвърнал: «Като беше младо теле, много бягаше!»

И вие ще кажете: «Едно време, като тръгнахме в този път, какви бяхме! По цял ден се молахме, сърцата ни горяха! Но то беше едно време. И любовта ни каква беше! Но сега не е вече така...» Всички говорят все за едно време. Кое време е същественото: *едно* време или *сегашното* време? Младият, който остарява, е изгубил Любовта си. Някой от вас казва: «Остарях!» Казвам: «Изгубил си Любовта си.» Старият казва: «Ще се мре!» Изгубил си Мъдростта си. Питам тогава: Какво ни ползва това, че сме остарели и че сме умрели? Казвате: «Ще се мре!» Каква философия има в това, че ще се мре? Защо хората сега остаряват? Малкото дете, което е изоставило куклите си, не е вече дете, а се занимава с големи работи. Когато младият напусне онези хубави неща на своята младост, той остарява. Когато старият напусне хубавите неща на своята старост, той умира.

Аз още не ви познавам кои сте. Вие всички пред мен носите псевдоними, всички пишете под чужди имена, никой не е дошъл със своето име. Вие пътувате с някаква титла, както някои видни хора пътуват като графове граф еди-кой си¹⁶⁹. Името, с което сте знайни в другия свят, а не тук на земята, то е важно. Вие сте забравили даже вашето име. Вие приличате на затворник, турят ви номер: № 1, № 2 и т. н. Питат го: «Кой си ти?» Той отвръща: «Аз съм № 1 или № 2.» Стражарят го пита: «Кой си ти?» Той казва: «Аз съм № 125.» И вие носите само номера. Питам: Човек, който носи само номер, може ли да се нарече човек? Стражарят, който носи № 1 е мъж, който носи № 2 е жена, № 3 е дете, № 4 е стар дядо; той е баща на едно поколение. № 5 е стара баба, № 6 е правнук, № 7 е пралядо. Всички физически стражари са дигизирани.

Та казвам: Вие не сте имали ясна представа какво сте в действителност. Понякога сте недоволни, но не сте си задавали въпроса въвн от тялото какво представлявате. Човек не може да излезе въвн от съзнанието си. Човек е това, което не се мени и щом дойдеш до

---

¹⁶⁹Учителят прави в примера си намек за псевдонима "граф Морани", използван от цар Фердинанд при пътуванията му инкогнито.

положението, когато в живота нищо не те смущава, това си ти. Докато скръбта те засяга, ти не си човек. Това, което не се мени, това, което не се засяга, то е човекът. Нали искате да бъдете свободни хора? Който и да е от вас, дори и най-търпеливият, може да бъде изкаран от релсите. Някой от вас минава за много кротък, за много търпелив, но я си представете, че всички са се наговорили и изсипят върху вас куп хули. Казвате: «Тези сестри какво направиха с мен днес?» Дойде една сестра, наговори ти и те нахока. Възможно ли е от някой извор в един момент да излиза чиста вода, а в следващия момент да излиза лоша вода, да излиза помия? Възможно ли е от една и съща уста да излиза и добро, и зло? След като говоря аз, сестрите започват да си гугукат нещо отрицателно. Туй тяхното съзнание ли е или не? Туй е сдружение, фирма, която лесно фалира. Не мислете, че искам да ви обвинявам. Казвате за някого, че бил такъв и такъв по този начин като разсъждавате, нещата се познават кои са позлатени и кои не са. Това, което се изтрива, е позлатено, а това, което не се изтрива, не е позлатено ако твоето добро се изтрива, то е позлатено; ако не се изтрива, то не е позлатено, а е златно.

Животът, който живеете на земята, е едно училище. Тук е място за големи изпитания. От това, което очаквате, нито една хилядна няма да видите реализирана. Отначало вие сте красиви, всички говорят за вас; след четиридесет-петдесет години всичко това изчезва. Косите ви са били черни, гладки, по-рано сте били стройни, изправени, а после всичко това изчезва и казвате: «Този живот не струва!» Защо? Защото имате една представа за него, която не е вярна. Животът е едно опитно училище. Тук на земята се изпращат всички хора, за да се проявяват. Когато искат да пратят някой ангел на работа в друга слънчева система, Господ го изпраща на земята, за да го изпита. Накрая ще изпратят един ангел във волска форма, за да оре при някой български земеделец десет години да му оре, земеделецът да го мушка с остена, а този ангел да казва: «Много добре прави той!» И когато след това се завърне, ще разказва, че е учил десет години в един български университет. Какво ще кажете за това? Не че е така, но аз го давам като пример, който приблизително е верен. Казва се, че ония ангели, които били херувими, за да излъжат първите хора, станали на змия. Какво унижение е това за тях! И оттам насетне този ангел, като излъгал

хората, останал в змийска форма, изгубил ръцете си значи изгубил своята воля. Всички лоши хора се отличават по това, че нямат воля имат ум, но воля нямат. Те не могат да те хванат и да те удушат, но могат да насъкат другите против теб. Все търсят някого, който да дойде да ги вземе на гърба си. Змията винаги си има помощници, слуги. Нали сте чели ФАУСТ? Какво спечели накрая Мефистофел? Нищо. Той искаше да ограничи човека.

Някой път се разколебаваш и казваш: «Аз ли съм или не?» Това е една външна сила, която действа в ума ти. Ти трябва да вкараш тази сила в действие и тогава тя цял ден ще ти оре. Например гневен си ще впрегнеш гнева на работа. Най-работливи са гневливите хора тези, които не работят, не са гневливи. В Писанието се казва: ***Гневете се, но не съгрешавайте***¹⁷⁰. Вместо гневът да ви впрегне, вие го впрегнете.

Има анекдот за един стар български чорбаджия, който отивал посред нощ в абаджийската чаршия и събуждал слугите си, за да почнат работа, а после пак се връщал в къщи и продължавал да спи. Казвал: «Нека младите работят!» Най-после слугите му решили да го изцерят. Носел се слух, че в гробищата имало таласъм. Когато една нощ пак излязъл да събуди слугите си, двама от тях се предрешили, единият се качил на гърба на чорбаджията, а другият го водил и така го развеждали два часа из гробищата. После го пуснали и той се върнал в къщи. Жена му го попитала: «Събуди ли слугите?» Той отвърнал: «Опасна работа е тая!». Оттогава той повече не отивал нощем да буди слугите си, а чакал слънцето да изгрее и казвал: «Нека си поспят момчетата, няма защо да ходя нощем да ги безпокоя. Ти, Господи, и малката работа ще благословиш.» Не казвал, че таласъми са го уплашили.

Нека направим сега аналогия: Дойде във вас някоя мисъл на малодушие ти си яхнат, таласъмите те мушкат. А щом те мушкат, какво означава това? Това означава, че ти не си изпълнил Великия Закон на Божията Любов. Защо светът сега така върви, защо не върви по правия път на Любовта? Нещастията днес се дължат на безлюбието на цялото човечество. Както първите хора са се отклонили, така и другите после по същия начин са се отклонили.

Каквото и да ви се говори, вие ще кажете, че Учителят много добре говори. Ако аз говоря хубаво, то си е за мене, но и вие трябва добре да

---

¹⁷⁰ ПСАЛМИ: 4; 5 ***И да се гневите, не съгрешавайте.***

слушате и да прилагате. Първото изискване към ученика е да бъде търпелив да може да търпи, когато говорят лошо за него. В Питагоровата школа поставяли кандидатите при другите ученици, които ги плюели и им нанасяли най-жестоки обиди и подигравки, а те трябвало да стоят спокойно и дори да се усмихват на това; ако можели да издържат, приемали ги за ученици. Коя от вас би издържала този изпит? Питагор преди повече от две хиляди години е работил по този начин и малцина са могли да влязат в школата. Защо той постъпвал така? Защото само на този, който търпи, могат да се поверят Божествените Богатства.

Че човек малко знае, личи по това как той похабява и младостта си, и старостта си. Тогава къде е човекът? Когато расте, човек достига до определена точка, и ако не може да спре, умира. Ако не може да намери своето място и в другия свят, тогава къде е човекът? Какво го ползва след смъртта това, че бил богат, че имал милиони. Какво го ползва богатството му, ако той изгуби зрението си, ако изгуби вкуса си и не може да се храни? Очите са дотолкова важни и полезни, доколкото човек може да си служи с тях. В живота важи само онази храна, която може в дадения случай да се възприеме. И онази мисъл важи в живота, която може да даде подтик на човека към хармоничен живот.

Та казвам: Човек се гордее с това, да казва, че е вярващ, че принадлежи към някоя школа. Той може да принадлежи към тази школа, но важно е знанието, което притежава, важна е добродетелта, която притежава онази добродетел, с която той има благословение. Кой е благоугоден на Бога? Който върши Волята Му. И затова ние трябва да знаем кога вършим Волята Му. Писанието казва: ***Изпитвайте каква е Волята Божия***¹⁷¹. Във всеки момент ние трябва да знаем дали изпълняваме Волята Божия или не в някой момент ние може да я изпълняваме, а в друг да не я изпълняваме.

Човешкото естество е много сложно. Когато някой се е разсърдил, това още не означава, че той е лош; а и когато понякога човек е мек, когато има разположение, това също не означава, че той е добър. Ако можеш да се молиш, когато имаш разположение, това още не означава, че си добър ти трябва да се молиш и когато не си разположен. Някоя

---

¹⁷¹Послание към римляните: 12; 2.

лоша мисъл може да дойде в теб, но това още нищо не означава. Добрия човек може да облекат в прост халат и той си остава добър, а лошия, и да го позлатят, пак си остава същият.

Когато някой паяк направи своята паяжина, вие търпите, нали? Защо? Каква е причината задето го търпите? А друг път не можете да търпите паяка в къщата си. Защо този паяк си е направил паяжината? Той чака да хване някоя муха и да я изяде. Днес хване една муха, утре втора, трета, четвърта, изяжда ги, а вие търпите този разбойник. Казвате: «Защо Господ направи света такъв?» Аз питам: Защо търпите този паяк пред вас да изяде една муха? Аз съм правил често опити с паяци: Видя, че един паяк е хванал някоя муха, казвам му: Пусни мухата! Паякът се мръщи. Казвам му: Ако в мое присъствие не пуснеш мухата, няма да оставя паяжината. Ще пуснеш мухата още сега! Паякът откъсне нишките и пусне мухата. Казвам му: Ти си умен паяк. Ако той не беше пуснал мухата, щях да си послужа с бастуна и щях да го пратя на хаджилък, но нямаше да го убия... Този паяк може да дойде и във вашия ум. Човек трябва да бъде господар на себе си. На този паяк казах: Ти си свободен, но в мое присъствие нямаш право да изядеш една муха! И мухите нямат право да кажат, че в мое присъствие е изядена една муха. Аз не искам да ме викат като свидетел в съда за това нещо.

На вас ви трябва самообладание. Вие сега минавате през една фаза на самовъзпитание. Силната воля на човека се познава по това, доколко той може да се владее. Не е достатъчно само да се въздържаш. Някои минават за търпеливи. Какво разбирате под думата *търпение*? Един млад момък искал да се ожени, намерил една мома, която много внимателно се отнасяла към него, сгодил се за нея и казал: «Намерих си една годеница няма втора като нея!» Веднъж той отишъл с приятеля си при нея, за да я изпита. Когато тя дошла да ги почерпи за добре дошли, той я препънал, тя паднала и изляла чашите с вино, които носила, но се засмяла, казала "няма нищо" и слязла в избата да ги напълни отново. Той казал на приятеля си: «Виж какъв характер! Какво самообладание!» Онзи отвърнал: «Блазе ти, с такова добро същество ще бъдеш много щастлив!» Но като се оженил за нея, съвсем не излязло така – тя всеки ден му правила сцени. Той ѝ казал веднъж: «Преди да се оженим ти беше като ангел, като се спъна тогава, такова

търпение прояви!» Тя каза: «Е да, търпях зер! Да ме беше видял като слязох в избата как си изпати масата счуших я със зъбите си от яд!»¹⁷²

Целият свят е едно предметно учение. За невидимия свят вие представлявате също такава предметно учение, каквото са растенията и всички по-нисши животни за вас. Вие извършвате някоя постъпка, а по-висшето същество изучава защо постъпвате по такъв начин. Както аз изучавам една ябълка, по същия начин и те ви изучават. Има кой да се интересува от вас!

Всички мисли, които идват до вашето съзнание, лоши или добри, показват, че вие минавате през един или друг свят когато имате лоши мисли, вие преминавате през областта, където живеят лошите същества, а когато имате добри мисли, вие преминавате през областта, в която живеят добри същества. Друг път имате тъжни мисли, радостни мисли, музикални мисли... И от всички тези области, през които минавате, трябва да извличате поука.

Та казвам сега: Трябва да имате един метод за изучаване на Писанието. Бог е поставил пророците на най-големи изпитания, преди да ги изпрати да проповядват. И едва когато те минали през тази школа, на тях било поверено знание, което те трябвало да предадат на другите. Също така и християните минават през много изпити. И вие сте дошли на земята да научите нещо. Първото нещо е да научите търпението, второто нещо е да научите въздържанието и третото нещо е да можете да се справите с всяко затруднение.

Дойде ви някоя лоша мисъл един комар ви е ухапал. Какво трябва да направите? Като ви ухапе комарът, духнете го да си отиде. Той ще хвъркне, после ще дойде друг. Вие може и да го убиете, но по-добре е да го духнете. Ще му кажете да не идва втори път. Аз познавам когато идва за втори път. Във Варна имаше един много интелигентен комар. Като дойде време да заспивам, той бръмчи; като се събудя, той се отстранява и през целия ден се крие, не мога да го намеря. Разговарях с него. Беше много умен, знаеше кога спя и кога съм буден. Щом съм буден, изчезва няма го никакъв. Значи той знаеше, кога аз излизам от тялото си. Как знаеше това, си е негова работа.

---

¹⁷²Този анекдот Учителят е разказвал много пъти тук се дава една по-разширена версия от тази, която е в дешифрираната стенограма.

От живота си ние трябва да извлечем известни изгоди. Човек е поставен на земята какво е неговото предназначение тук? Да се саморазвива и да се самовъзпитава. Той ще мине през едно самовъзпитание, през един неприятен режим. Всеки човек си представя живота на земята такъв, какъвто не може да бъде някой път вървите до едно място добре, а после става обратното. Първото правило, по което трябва да протича живота ви, е: **Каквито са вашите отношения към духовното, такива ще бъдат отношенията на всички сили, които действат в Природата към вас.** Законът на Любовта обаче е разумен и ако вие го следвате, тогава пак ще имате известни затруднения, но полесно ще ги преминете. А ако не живеете в Закона на Любовта, ще се изправите пред най-големите затруднения. Когато има Любов, човек е прозорлив, предвижда нещата, приготвя се и знае как да постъпва. А когато изгуби Любовта си, той изгубва своето равновесие. Трябва да се наблюдавате, а не да се самоосъждате.

Ще изучавате себе си. Понякога не можете да се познаете легнали сте си по особен начин, при вас идват много нисши същества, между които не можете да се познаете смесвате съзнанието си с други съзнания и не знаете как да постъпвате. Например кажат ви нещо, вие търпите, търпите до известно време, след което кипнете и развалите всичко. Това прилича на историята с българина на хорото: Един българин обичал много, като играе хоро, да клекне и викне «иху-ху». На богатия му кум това не се харесвало и казал на своя кумец: «Ако играеш без да викаш "иху-ху", ще ти дам крава с теленце.» Онзи почнал да играе и като се разиграл викнал: «Ритвам ти, куме, и кравата, и телето» и извикал "иху-ху". По същия начин и вие казвате, че ще търпите, но дойдете до едно място и речете: «Не се търпи повече!» Опитвайте се да търпите и наблюдавайте колко пъти сте изтърпели. Когато изтърпите, у вас дойде просветление и се радвате, че сте изтърпели. Друг път стигнете до предела и избухнете, искате да кажете на другия да не мисли, че сте говедо. Мислите, че като му кажете това, ще се оправи работата, пък става още по-голяма каша.

Две булки се карали, а между тях имало река. Едната наговорила какви ли не обиди, а другата я слушала спокойно. Накрая първата казала: «Кажми нещо, че ще се пукна!» Така и във вас нещо ви казва: «Кажми нещо, че ще се пукна!» Но като кажеш, не се пука той, а се пукаш ти. Като се пукне стомната, не я бива вече и да я мажеш, и да я

лепиш, не става за работа. Казвам сега: При търпението трябва да накараш другия да ти каже «Ще се пукна, кажи нещо!» Той нека се пука, а ти търпи и гледай да не се пукнеш. Вие сте много щедри и за да не се пукат другите, вие се пукате. Както виждам, все на пукане ви върви. Не жалете вашите неприятели, те нека се пукат, но вие не се пукайте.

Човекът на Новото учение трябва да се отличава със своя характер. Господ не дава на хората повече страдания и трудности, отколкото те могат да изтърпят. Всеки има много малко страдания в сравнение с другите. Някой се оплаква, че имал много големи страдания, но като го заведете при другите, казва: «Моите са нищо!» Другия пък заведете при трети и казва също: «Моите са нищо!» Глъбините на страданието никой не може да измери. Но така също и доброто е необозримо от добро, по-добро!

Именно това е училище като слизаш надолу, да имаш сила да се качиш нагоре. Силата на човека е в това, като направи една грешка, да я изправи. Аз ви занимавам с типичната страна на живота: Ако придобие тази сила да изправяте грешките си, животът ви ще се подобри. В човека съществува тази магическа сила, чрез която животът става по-лесен. А когато човек я загуби, той се демагнетизира, отслабва, става нервен, става като колата, която скърца.

Човек не трябва да се лишава от тази сила, не трябва да обеднява, а трябва да бъде богат. Някой път той се обезсърчава и казва: «Не съм използвал условията! Едно време мислех така и така, но не трябва да се живее по този начин.» Трябва да живеем така, както светиите са живели. Човек трябва да бъде богат, но богат може да бъде само този, който има вътрешно богатство да имаш богатство, което да не губиш, което да остане винаги с теб. Богат е онзи човек, който като замине за онзи свят, взима богатството със себе си. И Христос казва: ***Събирайте богатства, които да носите с вас***¹⁷³.

---

¹⁷³ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 6; 19-20 ***Не събирайте съкровища на земята, където молец и ръжда ги изяждат, а събирайте съкровища на Небето, където нито молец, нито ръжда ги ядат и където крадци не могат да ви ги отнемат.***

Та казвам: Това че мнозина от вас спят, е хубаво. Понякога ми е приятно да видя, че някой спи, защото ако го щавам десет души и девет от тях спят, ще нахраня само единия, а другите няма да нахраня. Затова ми е приятно другите по-дълго да спят. Който е буден, той се ползва. Някой път ще ви обясня защо заспивате. Понякога тези, които спят, се събират на едно място. Аз гледам другояче на спането от Бога е благословено да спи човек когато трябва. Ако той тук не може да ме разбере и отива *горе* да ме разбере, това е също хубаво. Но ако отиде *горе* и пак не може да ме разбере, тогава спането няма смисъл. Да спиш и да си починеш, това разбирам, но да спиш и да не си починеш това вече няма смисъл. Благословеното спане се познава тогава спящият прилича на светия. Но ако заспи на стола и започне да си клати главата, тогава не е хубаво. Първо ще се отучите да си клатите главата при спането. Аз ви позволявам да спите онзи, който спи, мога да го събудя много лесно с амоняк. Някоя сестра заспаля обременена е, пари ѝ трябва, уморила се е. Но ако ѝ дам да носи една торба със злато, тогава тя не спи. Това заспиване се дължи на натрупване на млечна киселина от големи грижи и тревоги в мозъка се натрупва млечна киселина, която има свойството да скъсява израстъците на мозъчните клетки. Когато тези израстъци са скачени, всички енергии протичат правилно, а в противен случай движението им се нарушава и човек заспива. Затова трябва да не се грижите много. Много грижи и безпокойства, многото бърборене за това и за онова причиняват натрупване на тази отрова млечната киселина. На стотина души все трябва един да спи. Спането не е голям недъг. Онзи, който спи, е човек, който търпи. Аз бих предпочел някой да спи, отколкото да дърдори. Кое е по-хубаво? Спането е най-малката грешка, която може да има на земята.

Сега на вас ви трябва самовъзпитание. С какво трябва да се отличават възрастните, напредналите в Учението сестри? И младите с какво трябва да се отличават? Младите трябва да се отличават със сръчност, а старите с познаване на методите за работа в дадено поле. Младият трябва да е готов да служи, да е готов да направи нещо. Старият трябва да знае, *как* да се направи нещо, да може да даде най-добрия план за действие. Младият и старият работят едновременно в човека. Щом ти дойде една хубава мисъл и разбереш най- добрия начин на приложение и я приложиш, тогава едновременно си и млад, и

стар. Тогава в теб работят едновременно Законът на Любовта и Законът на Мъдростта.

Вие сега ще се посмеете малко на себе си. Че някой спал тук, в събранието, или спал в къщи, каква разлика има? Тук се спи по-сладко. Един проповедник казал на едно събрание: «Аз проповядвам на тези, които спят.» И които спят, и които не спят, са еднакво отговорни, стига това, което се говори, да се приложи. Да кажем, че десет сестри спят и изпълняват задачата, а тези, които не спят, не я изпълняват. Тогава кои са за похвала които спят или които не спят? Разбира се, че тези, които спят и изпълняват задачата, са за похвала, защото и като спят изпълняват. А пък най-хубавото е, човек без да спи да изпълни. Писанието казва: ***Стани, ти, който спиш!***¹⁷⁴

В Притчите се говори за разумното знание. Човек трябва да има знание за своето естество, а не да се бои от проявите си. Ще дойдат хиляди прояви в него и ако той не разбира своето естество, ще изпадне в големи противоречия. Ще каже: «Аз едно време бях такъв и такъв!» А човек, който има всички добри заложби, трябва само да работи. Ако вие прекарате в размишление два часа от свободното си време, ще имате големи постижения.

Мога да ви дам една система за самовъзпитание. Човек не трябва да се дресираща, а да се самовъзпитава. При едно самовъзпитание вашите недъзи могат да се изкоренят например разстройствата в храносмилането и особено в нервната система могат да се премахнат. Тогава човек придобива един весел поглед, в него настъпва Божествена Промяна.

Хората общуват по различен начин помежду си. Някой път си между хората, но не ги виждаш, за теб те не съществуват все едно че са направени от восък. Човекът го няма. А някой път виждаш човека, влизаш във връзка с душата. Сега в повечето случаи човекът го няма няма я душата. А за да събудиш душата си, трябва да се създадат нови условия и чак тогава ще дойде пробуждането. Без него ще имаш постоянно разочарования днес ще бъдеш разположен, утре неразположен, после пак разположен и т. н., докато накрая кажеш, че не знаеш какъв е смисълът на живота.

---

¹⁷⁴Послание към ЕФЕСЯНИТЕ: 5; 14.

Та сега основната мисъл е да работите първо върху търпението. И когато ви дойде желанието да говорите, ще се запитате дали да говорите или не, ще се запитате дали да мислите по този начин, или не, дали да кажете това или не.

Наложете си за една седмица контрол ще си отбелязвате в тефтерчето мислите, които ви идват. Например сутринта ви дойде добра мисъл, на обяд лоша и вечерта пак лоша. Или сутринта ви дойде лоша мисъл, на обяд добра и вечерта средна. За една седмица ще видите какви мисли ще ви дойдат и ще ги отбелязвате в тефтерчето по три пъти на ден. Тефтерчето ще носите една седмица със себе си. Така ще имате за една седмица статистика на съмнението.

Вие сега едва сте влезли в едно учение и тепърва има да изучавате Природата, която сега за вас е книга със седем печата. От сега нататък трябва да я изучавате. Вие чакате да идете на Небето при ангелите, които да ви свирят с китари. За да слушаш един хор на Небето, ти трябва да разбираш музиката и сам да взимаш участие в пеенето. Там няма да бъдеш само слушател. И на земята е така. Човек трябва да вземе живо участие според степента на своето развитие. Някой казва, че времето не било дошло. Времето за всички е дошло. Не за всички е дошло времето да станат свършени и всеилни, но за всички е дошло времето да бъдат добри и умни. Вие казвате, че имате добро всеки от вас трябва да включи доброто като една вътрешна сила. Това е една работа, която човек постоянно трябва да върши. Доброто е прогресивно. Ще направите това, което може да свършите.

Прочетете още веднъж Притчите. Знанието е потребно. Без знание и без добро човек не може да служи на Бога и да изпълнява Неговата Воля.

Отче наш.

Лекция от Учителя,

държана на 2 юни 1932 година, четвъртък, от 16 часа.

НЕПОКЛАТИМА КАНАРА

Добрата молитва.

Трябва да прочетем цялото ЕВАНГЕЛИЕ на ЙОАНА и да приложим поне най-малкото от него. Казано е: ***В този час, в който каза, в този час оздравя сина му***¹⁷⁵.

Ученикът трябва да учи не учи ли, той не е ученик. Така, както постъпвате сега, вие скоро ще остареее и после какво ви чака? Какво ще стане с вас? Вие сте ученици, но не учите. Вие сте като младите, които остаряват, а пък аз желая да бъдете като старите, които се подмладяват и като младите, които се учат.

Трябва да дойде Бог и да заживее във вас; и когато Бог заживее във вас, само тогава ще се подмладите. На вас едно ви липсва това, за което Христос каза на младежа, и за което аз също ще ви кажа: ***На вас Любов ви липсва***¹⁷⁶. Когато дойде във вас Любовта, тогава ще се подмладите и всичкото добро ще дойде. Любовта ще ви подмлади. Но кога ще дойде Любовта във вас? Когато Бог заживее във вас. Не говоря за онази, физическата любов, а за Любовта, която търпи всичко, за Любовта, която е *непоклатима канара* и понася всички несгоди и

---

¹⁷⁵ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЙОАНА: 4; 50-53 *Каза му Исус: Иди си, синът ти живее! Човекът повярва на думите, които му рече Исус, и си отиде. И когато той слизаше към дома си, слугите му го посрещнаха и му казаха, че синът му е жив. Той ги попита в кой час му е олекнало. А те му казаха: Вчера на седмия час треската го остави. И така, бащата разбра, че това е станало в същия час, когато Исус му рече «Синът ти живее». И повярва той и целият му дом.*

¹⁷⁶Сравни ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 19; 16-30, МАРКО: 10; 17-31, ЛУКА: 18; 18-30.

страдания с радост. Любов е, когато всеки ден си благодарен и казваш: «Този е най-хубавият ми ден! Като този ден не съм имал!» И утре пак така ще кажеш! Ако ние не сме доволни и всеки ден съжаляваме за това, за онова, ако само се трохкаме, ще остареем. Любовта е да бъдем благодарни. Когато отидем да работим в света и ни запитат какво трябва да правим, ще кажем на всекиго: «Да живеем като Христа.» **Търсете първо Царството Божие и Неговата Правда и всичко друго ще ви се прибави.**¹⁷⁷ Вие чакате Христос да дойде. Кой знае как го чакате! Казано е там: **Царството Божие е вътре във вас**¹⁷⁸. Христос ще дойде вътре във вас. Който върши Волята Божия по Любов, за него Царството Божие и сега е дошло.

Ангелите и светиите биха искали да имат нашите страдания, те считат това за привилегия. Сега вие живеете като децата – ядете, пиете, спите. А трябва да учите. Мислите си, че вършите духовна работа, а главното е да живеете като Христа.

Както ви гледам сега, вие сте с по един прозорец. Трябва да си направите още по един прозорец, за да влиза повече Светлина във вас. Светлината не разбива врати и прозорци, а чака да ѝ отворите прозореца, за да влезе свободно.

Както ви гледам сега, вие скоро ще остарееете. Какво чакате сега? Ден след ден ще остарявате и ще ви повикат *горе*. Понеже не учите, Господ ще каже: «Тези непослушни ученици повикайте ги при Мен!» Не трябва да мислите, че ще остарееете, а мислете, че ще учите – това е Божият Закон. Младият, който се учи, не остарява, а старият, който се учи, се подмладява. Не е Божествено поведението на една мома, която след като се ожени, кара мъжа си да не обича свекървата ѝ. Защото ще дойде ден, когато и тя ще ожени сина си и с нея ще постъпят така.

Понякога майката, за да не мъчи детето си, не го заставя да учи. Тогава какво ще стане с това дете? Значи и Небето, ако много ни гали, нищо няма да излезе от нас. Този свят е отражение на невидимия свят – той е както изрисуваните на картини мечки, езера, природа. Вие не се страхувате да пипате нарисуваната мечка, но ви е страх да пипнете същинската мечка. Същинската реалност е *горе*, а физическият свят е отражение на духовния свят. Духовният свят е реалният, а тук всичко е нарисувано на картина.

---

¹⁷⁷ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ: 6; 33.

¹⁷⁸ЕВАНГЕЛИЕ ОТ ЛУКА: 17; 21.

Когато искате да дадете някому нещо, ще го накарате първо да изпразни торбата си и тогава ще му я напълните от съдържанието на вашата торба. Ще му кажете: «Моето е по-хубаво, махнете онова, за да вземете това!» Ако някой има в торбата си хляб и не иска повече, кажете му: «Не, не, моят е по-хубав.» Вземе ли от вашия, той ще се увери което значи, че ще се освободи от своите стари разбирания. Направете опит в някои села дали могат да ви дадат цяла пита; ако сте с Бога, ще ви дадат цяла пита; ако не сте с Бога, няма да ви дадат цяла пита.

Ако отиваш някъде и вратата е отворена, влез, но ако вратата е затворена, не влизай. Или с други думи, ако душата на човека е отворена, говори му, а ако не е отворена и той не приема, не иска, не му говори! Когато влезеш в една къща, където домакините ги няма, ще почистиш къщата, ще я изметеш, ще омесиш пита, та като си дойдат да се изненадат. Иначе казано, ако намериш една душа готова, работи в нея така, че човекът сам да се изненада и да каже: «Какво става с мен?» Някой път се наядеш хубаво и отидеш някъде, а там са разточили баница. Не яж от нея, ти си се нахранил! Тръгнеш за някъде и нещо ти казва: «Не ходи там!» Ти тогава не ходи!

Отче наш.

Лекция от Учителя,

държана на 30 юни 1932 година, четвъртък, от 16 часа.